

שיר השירים

ההמנון היהודי החרדי

פשר מגילת שיר השירים

Max maxmen

גב הספר

"ההמנון היהודי החרדי"

הספר הקצר הזה נותנת הצצה אינטלקטואלית
לחשיבה היהודית לדורותיה
הספר הקצר הזה נותנת הצצה עמוקה בחשיבה
האינטלקטואלית של החרדים
הספר הקצר הזה נותנת אפשרות לאינטלקטואלים
עמקנים בציבור להבין לעומק את החשיבה היהודית
בכלל, ואת החרדית בפרט

מהצד השני, הספר הקצר הזה יכול לפוצץ לנו
את המוח מבחינת אינטלקטואלית. ולכן הספר
לא מומלץ ללבבות חלשים ולא מיועדת לריקי
מוח

הבטחה: מי שצולח את הספר, יתחיל מיד לשיר את
שיר השירים ויתגאה שהוא מזרע היהודים

max maxmen

שיר השירים

"ההמנון היהודי החרדי"

פשר מגילת שיר השירים

תוכן העניינים

רקע	**בעמודים 1 עד 5**
הקדמה	**בעמודים 6 עד 28**
פשר שיר השירים	**בעמודים 29 עד 175**
חלק ב' נספחים	**בעמודים 1 עד 198**

נספח א'	**'לא תעשה לך פסל וכל תמונה'**	בעמודים 2 עד 4
נספח ב'	**'אנס אותה באכזריות והוליד שני ממזרים'**	בעמודים 5 עד 17
נספח ג'	**'עקידת יצחק הליבה החרדית'**	בעומדים 18 עד 21
נספח ד'	**'מהי תקומה ומתי היה התקומה של היהודים?'**	בעמודים 22 עד 35
נספח ה'	**'ברית מילה בשביל מה?'**	בעמודים 36 עד 45
נספח ו'	**'מלכות ישראל מול ברית מילה'**	בעמודים 46 עד 47
נספח ז'	**'מה אחרי המשיח?'**	בעמודים 48 עד 53
נספח ח'	**'שפינוזה והיהודים'**	בעמודים 54 עד 76
נספח ט'	**'אפלטון וגלוי העריות'**	בעמודים 77 עד 79
נספח י'	**'פ' תצוה - הבנת עומק חושן המשפט והאורים ותומים'**	בעמודים 80 עד 90
נספח יא'	**'המצאת החברה הלא טבעית'**	בעמודים 91 עד 98
נספח יב'	**'משפט שלמה - הפיל שבחדר'**	בעמודים 99 עד 107
נספח יג'	**'דיאלוג על חז"ל תמוהה 'קיפל הקב"ה כל א"י תחתיו'**	בעמודים 108 עד 111
נספח יד'	**'עומק נס הכבשן וכדומיהם'**	בעמודים 112 עד 115
נספח טו	**'לעולם לא אוחזים בחרב!'**	בעמודים 116 עד 124
נספח טז	**'רחל אמנו היית גאון'**	בעמודים 125 עד 135
נספח יז'	**'תחיית המתים – המשל והפשט'**	בעמודים 136 עד 145
נספח יח'	**'כולנו ממזרים'**	בעמודים 146 עד 154
נספח יט'	**'חלוקת העובדה – פשר ברכת "חכם הרזים"'**	בעמודים 155 עד 158
נספח כ'	**'ויגר מואב - דיור היא לא חלק בכלכלת האומה'**	בעמודים 159 עד 162
נספח כא	**'שויתי השם לנגדי תמיד'**	בעמודים 163 עד 174
נספח כב	**'מעשה בשני מלכים שחלמו חלום – פשר ספר דניאל'**	בעמודים 175 עד 185
נספח כג'	**'לי הכסף ולי הזהב – פשר נבואת חגי הנביא'**	בעמודים 186 עד 195
נספח כד	**'ינון מגל: צריך גלגל?! אני גלגל !!'**	בעמודים 196 עד 198

שיר השירים
"ההמנון היהודי החרדי"
פשר מגילת שיר השירים

לפני שנצלול לעמקים אפשר להרגיע, ההמנון היווני כפול משלנו (היווני 2579 מילים ושלנו רק 1250 מילים). כמובן יש לנו את הנוסח המקוצר שזה כמובן "**שמע ישראל השם אלוהינו** (מול שאר הישויות הדמיוניות) **השם אחד" (= הפרט** ונצחיותו לדורי דורות על ידי חוקי המשפחה = תורת אדם, **הפרט** עם נחלתו הפרטית וחלק שווה ממשאבי הארץ = תורת נח. **הפרט עם** הדיבוק האלוהי שזה כמובן השכל האלוהי ששוכן אך ורק אצל פרטים בני חורין על דרך 'עבד פטור מקריאת שמע' כי יש לו אדון עליו. על דרך **"שלושה מתנות נתן הקב"ה לאברהם אבינו, היינו מתנת ארץ הצבי וכאומרו** (בראשית יז ח) **ונתתי לך וכו' את ארץ מגוריך, ומתנת הדיבוק אלהי כאמרו** (שם) **והייתי להם לאלהים שידבק בזרעו אחריו ולא בזולתו מן האומות** (כל זמן שהם כאומות, כישויות דמיוניות כמובן ולא כפרטים והבינו max)**, ומתנת הזרע להרבות זרעו כעפרות תבל כאומרו** (שם ו) **והפריתי אותך והרביתי אותך במאוד מאוד. לכן אמר כי ישיב הקב"ה למין ישראל הג' מתנות אשר נעדרו ממנה לפשעם, וכנגד מתנת הארץ אמר וירשתה, וכנגד מתנות האלהות המכונה בטוב כאומרו** (שמות לג יט) **אני אעביר כל טובי על פניך אמר והטיבך, וכנגד מתנת הזרע אמר והרבך מאבותיך, ומגילת שיר השירים הנעשה ברוח הקודש היא מודיעה אלינו שבמצוות התשובה ימהר האל את הקץ, ומבטיחנו שאף שיהיה כל הדור חייב יבא משיחנו וגו'"** - בעל העקדה בהקדמה לשיר השירים)

ובכן כשהורי שלחו אותי כנער ללמוד בארץ ישראל, במשפחה שהתארחתי בארץ, ילדי המשפחה סחבו אותי כל יום שישי לחברת שיר השירים בתוך מאה שערים בירושלים. לימים ראיתי שזה נהוג ברוב הקהילות היהודיות, שלילדים יש חברת שיר השירים בערב שבת. אם נאמר את האמת, רוב הילדים ידעו את הניגון של טעמי דקרא של שיר השירים לפני שידעו טעמי דקרא של התורה. יותר מיזה, הם ידעו את הניגון בלי הסימנים.

אני מספר לכם את זה שתבינו את הפרדוקס. הרי כמה קולמוסים נשברו וכמה דיו נשפך בכל הדורות לפרש את שיר השירים שרח"ל אף בן אנוש לא יפרש את זה כפשוטו. הנה ילדים שרים את זה כל שישי?!

חז"ל מספרים כשהכובשים כבשו את בית המקדש ונכנסו לקודש הקדשים מה הם ראו? הם ראו רח"ל את הכרובים מחובקים כמו איש ואשה. **"אמר רב קטינא: בשעה שהיו ישראל עולין לרגל, מגללין להם את הפרוכת, ומראין להם את הכרובים שהיו מעורים** [לשון דיבוק, מדובקים] **זה בזה** [כלומר: זה בזו שהיו בדמות זכר ונקבה] אחוזים ומחבקים זה את זה כזכר החובק את הנקיבה [רש"י]. **ואומרים** הגוללים **להן** לישראל: **ראו חבתכם לפני המקום כחבת זכר ונקבה"** במקום אחר בחז"ל, אונקלוס הגר אמר: **כרובים - "מעשה צעצועים" הן.** פני תינוקות היו להם [צעצועים מלשון צאצאים] (ראו לעומק את המאמר בשם **לא תעשה לך פסל וכל תמונה**[1]).

ובכן כיהודים\כחרדים - השטחיים בינינו, בוודאי שאולים את עצמם, למה אבותינו עשו לנו את זה? יותר נכון לשאול למה עד

[1] ראו את המאמר בנספחים בנספח א' בעמודים 2 עד 4

ימינו עוד ילדים שרים את שיר השירים? זה כבר לא אבותינו זה אנחנו בעצמינו שולחים את הילדים לשיר את שיר השירים כל שישי.

התשובה ששמעתי בצעירותי היה **"לבלבל את האויב"**. כלומר יש סגולה ליהודים בכל הדורות מול האויבים שלהם שהאויב רואה את היהודי כמשוגע לשליש ולרביע ולכן לא מתעסק עמו, ולמדו את זה מדוד המלך בגת. זאת הסיבה למה אסור לתרגם את התורה, זאת גם הסיבה למה לא מלמדים את עומק היהדות לאומות = בנות ירושלים בשיר השירים.

כששמעתי את התזה הזה בצעירותי, כעסתי מאוד, ועשיתי את ההפך. כלומר חשבתי שלפחות ליהודים מותר לפרש את התורה ולהסביר את עומק חשיבתה אולי המאור שבה יחזיר אותם למוטב. אבל לאט לאט התחלתי להבין שזה ההפך, כמה שהם מבינים יותר את היהדות, הם שונאים את היהודי יותר חזק ורודפים אותו יותר מכל שונאי היהודים באומות בכל ההיסטוריה. כלומר השבועה של שיר השירים של לא לדחוק את הקץ, לגמרי צודקת. **"תנו לבני אנוש להתבגר לבד"** - טוען ההמנון היהודי. הרי עינינו הרואות שזה התהליך בכל האומות זה כמה מאות שנים כלומר הם מתבגרים לבד. מנגד **'דחיקת הקץ'** תמיד הביא לשפיכות דמים ושנאה וקנאה וכו' וכו'.

אז למה אני בכל זאת כותב את המאמר הזה שתסביר לנו למה שיר השירים זה ההמנון של היהודי החרדי?! כי בכל זאת יש לי קוראים רבים צדיקים שכן רוצים לדעת ולהבין. ובשבילם אני מקדיש את המאמר. מה עוד, ראיתי וויכוח (מטפורית) בין בעל העקידה (1420 לספירה) לבין הנתיבות משפט (1770 לספירה). בעל העקידה על שיר השירים פרק ד' יב' מפרש את

הפסוק של גן נעול נגד לפרש את התורה וחשיבתה ועומקה כנ"ל (ראו שם את מהלך הדברים שלו. שחושבים לעומק בעצם בעל העקידה בעצמו מצד אחד מפרש את שיר השירים ומצד שני כנראה מסתיר שם הכל). מנגד בעל הנתיבות משפט שכבר חיי ממש בתקופת תחילת ההשכלה, חוזר שלוש פעמים בפירושו שבעתיד כל אחד יוכל להיכנס לפרדס. שוב שלוש פעמים חוזר על זה (מחבר רציני לא חוזר על דבריו שוב ושוב אלא אם יש כאן דגש גדול שהוא רוצה לרמוז) שזה אומר שבעל הנתיבות משפט חשב כרבתי שאפשר ב"ה מאז תקופת ההשכלה, ללמד את הפרדס וגם לצאת בשלום כמו רבי עקיבא. בכל אופן כפי שאמרתי בעולם המעשה לא נראה לי שזה נכון הרי דווקא בנאורות נולד הממזר הלאומי שיחד עמו נולד התאום שלו הממזר הפלסטיני (ראו את מאמרי הנודע בשם **אנס אותה באכזריות והוליד שני ממזרים** [2]). מהצד השני ההמונים באומות וגם בלאומניות ובלאום הישראלי, דווקא כן חושקים לדעת חושקים לחופש ולחירות, הרי כל הצמיחה האלוהית שאנחנו רואים בגשמי במאות האחרונות, קרי, טכנולוגיות ובעיקר במדעי הרפואה ובמדעי החקלאות (כמה הפחידו את בני אנוש במאה הקודמת שהולך להיגמר רח"ל הדשן בשביל החקלאות והנה נמצא פתרון מדעי שהצילה את האנושות כולה לדורי דורות), מוכיח שיש רוח של חופש אצל הפרטים בכל האומות ב"ה. בפנים הפירוש נראה באמת ששיר השירים חזה את זה מראש (**מַה־דּוֹדֵךְ מִדּוֹד,,,, דּוֹדִי צַח֙ וְאָדוֹם דָּגוּל מֵרְבָבָה:** כלומר רבבות בני אנוש אינטלקטואלים אוהבים אותו בעקבות המאות האחרונות שראו מה השכל האלוהי יכול להביא לבני אנוש). וזה לא נבואה קשה בכדי לחזות את זה הרי

[2] ראו את המאמר בנספחים בנספח ב' בעמודים 5 עד 17

כל אחד מכיר את העובדה שרוח של חופש מביא רק דברים טובים בכל משפחה וקהילה ואומה. אלוהים משתוקק על חופש כי רק שם הוא ביחד עם האדם צומחים ומשגשגים בכל תחום ותחום.

ובכן החלטתי כפי שאתם רואים לקחת את האומץ ולהסביר את שיר השירים בצורה כזאת שכל הרשעים ירצו למחוק אותו כמו שבנט ראש ממשלת ישראל של יום אחד, רצה לאסור על החרדים ללמוד את עקידת יצחק אחרי שהבין את עומקה על ידי מאמרי הנודע '**עקידת יצחק הליבה החרדית**'[3]. וחזקה שאם הרשעים מבינים את עומקה ומגיבים בכעס, ק"ו הצדיקים בינינו מבינים אותה לעומק ושמחים להשתייך לזרע אברהם, כמו שהתבטא איינשטיין שהוא גאה שהוא שייך לשבט היהודי.

[3] ראו את המאמר בנספחים בנספח ג' בעמודים 18 עד 21

שיר השירים = "ההמנון היהודי החרדי"

הקדמה

'שיר השירים אשר לשלמה' אומרת בפשטות שזה השיר ששלמה הכי אהב לשיר מכל השירים ששר שלמה (על דרך חז"ל ששואלים **"ישקני מנשיקות פיהו היכן נאמרה?"**: שיר השירים רבה (וילנא) פרשה א א [ב] **ישקני מנשיקות פיהו היכן נאמרה ר' חיננא בר פפא אמר בים נאמרה,,, ר' יודא ברבי סימון אמר בסיני נאמרה שנא' שיר השירים שיר שאמרו אותו השירים השוררים,,,, תני משום ר' נתן הקדוש ברוך הוא בכבוד גדולתו אמרה,,, רבן גמליאל אומר מלאכי השרת אמרוהו,,, ר' יוחנן אמר בסיני נאמרה,,, רבי מאיר אומר באהל מועד נאמרה,,,, רבנין אמרין בבית עולמים,,, על דעתיה דרבי חיננא בר פפא דאמר בים נאמרה ישרי עלינו רוח הקדש ונאמר לפניו שירות הרבה, ועל דעתיה דרבן גמליאל דאמר מלאכי השרת אמרוהו יתן לנו מנשיקות שנשק לבניו, על דעתיה דרבי מאיר דאמר באהל מועד נאמרה יוריד לנו האש ויקבל קרבנותיו, על דעתיה דרבי יוחנן דאמר בסיני נאמרה יוציא לנו נשיקות מתוך פיהו הה"ד ישקני מנשיקות פיהו.).**

ובכן אם בכל הדורות שרו את אותו שיר ואם הקב"ה בעצמו שר אותו כנ"ל, זה אומר שהשיר נצחי בעבר בהווה ובעתיד, אז מה כל כך חשוב להדגיש ששלמה הכי אהב את השיר הזה? נבין בעזרת השם למה דווקא שלמה הכי אהב את השיר הזה מכל השירים.

על פי חז"ל חזקיה וסיעתו כתבו את שיר השירים - (תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף טו עמוד א) **חזקיה וסיעתו כתבו**

ישעיה, משלי, שיר השירים וקהלת; רש"י: **דכתיב בספר משלי** (כד /כה/) **אשר העתיקו אנשי חזקיה וגו' ועל שחזקיה גרם להן לעסוק בתורה כדאמרינן בחלק** (סנהדרין דף צד:) **נעץ חרב על פתח בית המדרש כו' נקרא הדבר על שמו.**

וזה מאוד מאוד מוזר, למה משלמה עד חזקיה היהודים לא הכירו את שיר השירים ולא שרו את שיר השירים?! בילקוט שמעוני ראיתי **"אשר העתיקו" = מלמד שגנוזים היו. ד"א אין העתיקו אלא פירשו.** ראיתי גם באבות דרבי נתן נוסחא א פרק א **אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה** (משלי כ"ה א') **ולא שהעתיקו אלא שהמתינו. אבא שאול אומר לא שהמתינו אלא שפירשו. בראשונה היו אומרים משלי ושיר השירים וקהלת גנוזים היו שהם היו אומרים משלות ואינן מן הכתובים ועמדו וגנזו אותם עד שבאו אנשי כנסת הגדולה ופירשו אותם** וגו'

מה קרה לעם היהודי מאז חזקיהו וכנסת הגדולה, הסברנו לעומק במאמר בשם "מהי תקומה" ראו [מהי תקומה? ומתי היה התקומה של היהודים?][4]

ריבון אדם על אדם

הסברנו תמיד השכם וערב שכל התורה כל היהדות כל סמליה של היהדות הם אנטי ריבון אדם על אדם. הסברנו בטוב טעם את פשר ברית המילה שהוא הדגל הפרטי של כל יהודי מול כל דגל אחר שהפרט טפל מולו. הדגל הנצחי של היהודי שהופך את היהודי לנצחי על ידי זרעו לדורי דורות. הופך את התינוק לבן חורין שלא שייך לשום מולך (הסברנו שמוסרית אסור להוליד ילד הרי נמנו וגמרו שלא טוב לו שנברא וגו' אם מעבירים

[4] ראו את המאמר בנספחים בנספח ד' בעמודים 22 עד 35

אותו למולך), והוא מקבל שני מלאכים צמודים שזה כמובן ההורים (ראו **ברית מילה בשביל מה?** [5]). הסברנו למה מלכות ישראל גזרו נגד ברית המילה (ראו **מלכות ישראל מול ברית מילה** [6]). מאותו סיבה רק דוד ושלמה יכלו כל אחד בדרכו שלו לכתוב את השירים שלהם שהם כולם אנטי ריבון אדם על אדם. דוד כתב את התהלים עם עשרה זקנים כמו שנאמר בחז"ל. ושלמה שר את שיר השירים. אם זמירות דוד לא סיכן את מלכות ישראל, שיר השירים כמו ברית המילה, בהכרח סיכן אותם ולכן שלמה בעצמו לא דחק את הקץ כפי שהשבועה בשיר דורשת כנ"ל, וגנז אותה. עד שהגיע הדור של חזקיה וסיעתו, שעל הדור הזה נאמר בחז"ל **"בדקו מדן ועד באר שבע ולא מצאו עם הארץ, מגבת ועד אנטיפרס ולא מצאו תינוק ותינוקת, איש ואשה, שלא היו בקיאין בהלכות טומאה וטהרה"** (תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף צד עמוד ב). **לא קם דור בישראל כמותם** (אומר רש"י הקדוש בשיר השירים פרק ה פסוק ו). והנה הרעיה באותו דור המושלם נזעקת הנה **פָּתַ֤חְתִּֽי אֲנִי֙ לְדוֹדִ֔י וְדוֹדִ֖י חָמַ֣ק עָבָ֑ר,** למה חמק ועבר? רבונו של עולם, וממשיכה הרעיה **נַפְשִׁי֙ יָֽצְאָ֣ה בְדַבְּר֔וֹ בִּקַּשְׁתִּ֙יהוּ֙ וְלֹ֣א מְצָאתִ֔יהוּ קְרָאתִ֖יו וְלֹ֥א עָנָֽנִי:** (שיר השירים פרק ה ו). התשובה לעניות דעתי היא **ה"נעץ חרב" = הכפיה.** אבל מאז כשקימו וקיבלו באהבה בזמן מרדכי ואסתר בזמן כנסת הגדולה, בני ישראל קיבלו את התורה באהבה בלי ריבון ואכיפה וכפיה. לעומק כל אדם בהווה נבנה בדיוק כמו התהליך של חזקיה וכנסת הגדולה בהמשך, קודם זה החינוך הכפיתית של ההורים והחברה עד

[5] ראו את המאמר בנספחים בנספח ה' בעמודים 36 עד 45

[6] ראו את המאמר בנספחים בנספח ו' בעמודים 46 עד 47

גיל המצוות, ואחריו הרגל נעשה טבע ככה שקל יותר לצמוח ולשגשג רוחנית וחברתית וגשמית כבני חורין.

בדור שכזה, אין יותר פחד לשיר את שיר השירים = ההמנון האנטי ריבון אדם על אדם. שקמה הדור הזה, העם היהודי - לדורי דורות עד ימינו אנו - קיבל כביכול מוטציה גנטית חדשה, שלא מצריך יותר גננת אנושית מה שנקרא ריבון אדם על אדם. אלא כל בן האומה הישראלית, הוא בן חורין עצמאי שלומד בעצמו ומחנך את עצמו תמיד על ידי שכלו\ותורתו שהוא הוא - שכלו, הוא כבוד קונו, על דרך **מי שלא חס על כבוד קונו, טוב לו שלא נברא, ומי הוא כבוד קונו?! שכלו של אדם!!** (המשנה בחגיגה והרמב"ם), או על דרך **המלאך בין אדם לאלוהיו הוא שכלו** (האבן עזרא בהקדמה לתורה). על אותו דרך החזון איש משתמש עם אותם מטבע לשון ואומר **"שהוא** (=השכל) **המלאך בין היוצר והיצור"** (חזון איש בתחילת כלאים). הנה המקור: **כפי שהורונו רבותינו אין לנו לעזוב את השימוש השכלי ועלינו ליסד את משקל הגדול על היקש השכלי שהוא המלאך בין היוצר והיצור** (חזון איש כלאים סימן א' אות א' ד"ה כפי שהורונו רבותינו).

מאז חזקיה וסיעתו - על דרך לא מצאו תינוק ותינוקת וגו' - כל תינוק ותינוקת יהודי מקבל חינוך יהודי עצמאית, וגודל להיות בן אנוש בוגר ובן חורין שלא מצריך יותר ריבון אדם על אדם. זה סגולתו של היהודי. מכאן אפשר להבין גם למה הדעה של רבי הילל שאכלנו כבר את המשיח בזמנו של חזקיה, מקובלת בחז"ל אפי' שזה נוגד את הי"ג עיקרים של הרמב"ם. ראו בתלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף צט עמוד א **רבי הילל אומר: אין להם משיח לישראל, שכבר אכלוהו בימי חזקיה.** ואפשר גם להבין עכשיו למה אומר שמואל: **אין בין העולם הזה לימות**

המשיח אלא שיעבוד מלכיות בלבד (תלמוד בבלי מסכת שבת דף קנא עמוד ב). כי אם המשיח הוא רק המלכות התשיעי (ראו את המאמר בשם מה אחרי המשיח ? [7]) שהוא צריך למסור את המלכות להקב"ה שזה המלכות העשירי והאחרונה והנצחית, על פי רבי הילל חזקיה היה המלכות התשיעי שנעץ חרב בבית המדרש **ומסר את היהודים ביחד עם אנשי כנסת הגדולה, למלכותו של הקב"ה**. כלומר מאז אין ליהודי מלכות אחרת חוץ מריבון העולמים. אז למה אנחנו כן מחכים למשיח? אנחנו מחכים לביטול ריבון אדם על אדם אצל כל בני אנוש. כלומר מחכים לביטול שיעבוד מלכויות, על דרך **אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שיעבוד מלכיות בלבד.** במילים פשוטות, האומות עוד צריכים את המשיח שהוא ימסור אותם למלכות העשירית שזה מלכותו של הקב"ה, ליהודים יש כבר משיח מאז חזקיה וכנסת הגדולה והם מסרו אותנו למלכותו של הקב"ה, מאז יש לנו אך ורק את הקב"ה כמלך\כריבון. והיות שהאומות עוד לא נגאלו, העונש שלנו היא שאנו תחת ריבונם. ולכן אנו מחכים שהם גם יגאלו מריבון אדם ואדם ואת זה יעשה המשיח. כשהם ישתחררו מריבון אדם על אדם, אז כולנו נהיה תחת המלכות העשירית שזה מלכותו של הקב"ה.

מכאן גם נבין למה אומר רבי עקיבא **"אין כל העולם כלו כדאי כיום שניתן בו ש"ה לישראל שכל כתובים קדש ושיר השירים קודש קדשים"** (משנה מסכת ידים פרק ג משנה ה), כי עד גילוי שיר השירים, עוד נצרך לאדם גננת = ריבון אדם על אדם, מאז גילוי שיר השירים אין יותר ריבון אדם על אדם בישראל, ובעתיד

[7] ראו את המאמר בנספחים בנספח ז' בעמודים 48 עד 53

גם לא יהיה באומות. כלומר כל בן אנוש יהיה בן חורין באמת ואז תהיה המצב של ותמלא הארץ דעה את השם וגו'

ובכן, עכשיו נוכל לפרש את ההמנון שלנו וגם נבין אותו בעזרת החונן דעת. כלומר 'שיר השירים' מקבל עכשיו פשט אחרת לגמרי. אני מקווה שחדי העין כבר מבינים לאן הפירוש הולך. זה יהיה מבחינת איך אפשר לפרש את שיר השירים אחרת, עד כדי כך, בעזרת השם.

לפני שנעבור לפרש פסוק ופסוק, נקדים להסביר מהי בכלל שיר. ומהי אהבה. ואם כבר אהבה למה להמשיל אותה אם אפשר פשוט לשיר שיר אהבה להקב"ה. כלומר למה נצרך משל ונמשל אם אפשר לשיר שיר אהבה להקב"ה ויש כאלה לרוב בתנ"ך. וגם למה דווקא אהבת איש לאישה וההפך. לא חסר אהבות שאפשר להמשיל אותו כמשל לאהבת אדם את אלוהיו כמו אב לבנו וההפך. מה שקשה להבין במשל, למה האיש הוא הדוד של האישה. כלומר זה לא רק אהבת אישה לבעלה וההפך, זה דוד = בת אחותו או בת אחיו (ראו ברמב"ם הלכות איסור ביאה פרק ב' הלכה יד "הוא הדין לבת אחיו"), ככה שאהבה ביניהם היא טבעית לגמרי מעבר לאהבת אישה ובעלה שיש לה מטרה ברורה של נצחיות החיים על ידי זרעם. כלומר עצם זה שמדובר כאן על אהבה טבעית אהבת הדוד וההפך, מוציא את כל האוויר מכל ליצני הדורות שטענו שזה רח"ל שיר עגבים. אהבה טבעית לא מצריך שירים מה שאין כן למשוך זר לזרה וההפך מצריך שירים מצריך שירי עגבים.

ואם לא צריך שיר אהבה בין דוד לבת אחותו וההפך כי זאת אהבה טבעית, אז למה זה כן שיר ועוד שיר השירים ועוד היא

קדש קדושים כנ"ל. בעל כורחינו שהשיר הוא משל שצריך נמשל.

ובכן מה הוא הנמשל? להסביר את הנמשל?! כמעט שאין דור שלא כתבו כמה עשרות ספרים על שיר השירים, ככה שמי שרוצה ללמוד את שיר השירים לעומק, נצרך לו כאלף שנה רק ללמוד מה שכבר נכתב על שיר השירים, ק"ו לקחת את האומץ ואת החוצפה לכתוב פירוש חדש?! מהצד השני זה שיר טבעי שכל ילד שר לדוד שלו כנ"ל. ואם כל ילד שר את השיר ומבין אותו, אולי מותר גם לי לפרש אותו. כלומר יש לנו זכות טבעית לפרש את שיר השירים הרי אנחנו שרים אותו כל הזמן.

ובכן מהי "שיר" ומהי "אהבה"

מהי "שיר"?

"מיטב השיר כוזבו"

אחד מגדולי הראשונים הר"מ אבן תיבון (ממשפחת המתרגמים הנודעת בשם "התיבונים") מסביר לנו בקצרה מהי שיר והנה חלק מדבריו: **והמין השלישי דברים נאמרים על צד מליצת השיר ודרך גוזמא והפלגה ודמוי וחקוי וערך ותמורה לשבח ענין או לגנותו לעורר הלבבות ולהפך המדות ולחזק הענין ההוא ולאמתו, ברוב הדברים וסיפורים ותוארים רבים והמשלים לא שיהיה לפשטי הדברים מציאות ולא שיהיו משל לדבר דומה לו שום דמיון וערך כלל. והמין הזה הוא השיר האמתי, ונמצא בהם בכתובים כאמרו: 'אם הדרך'** (יחזקאל כא, כו)**, 'כובע ישועה'** (ישעיה נט, יז)**, 'מעיל צדקה'** (ישעיה סא, י)**, 'כנפי שחר'** (תהלים קלט, ט)**, 'אישון לילה'** (משלי ז, ט)**, 'בני אשפתו'** (איכה ג, יג)**, 'אשכיר חצי מדם'** (דברים לב, מב)**, וכאלה רבים בכתובים. והמין הזה כל אשר יפליג למשל**

נמנעות וגוזמות יותר טוב ומשובח כמאמר החכם 'מיטב השיר כוזבו', היא דרך אחת מדרכי ההטעאה והפחותה שבהם ולא יתעסק בה שום חכם כי אם לרפואת חולי הלבבות חלושי הדעות להפך המדות הרעות ולשמח העצבים, ולחזק לב החלשים ולעורר ולהקיץ הלבבות הנרדמות ולמשכם, כי הטבע נמשך אחר השיר המופלג והנגון הערב והוא כסמים החדים הממיתים הבריאים ומבריאים החלאים הנושנים, ומזה המין כל מיני ניגונים, והיא חכמת המוזיקא. עד כאן חלק מדבריו (ואני מאוד מאוד ממליץ ללמוד את כל ההקדמה והפירוש שלו על שיר השירים) על אותו דרך ראיתי אצל אחד מגדולי הראשונים "התמך" בן דורו וחברו של הר"ן, מפרש את הפסוק א' יא' **תּוֹרֵ֤י זָהָב֙ נַֽעֲשֶׂה־לָּ֔ךְ עִ֖ם נְקֻדּ֥וֹת הַכָּֽסֶף:** והמשיל עצם התורה, רוצה לומר מצותיה לזהב, **"וסיפוריה לנקודות הכסף הממשיכים לב האדם בתחילת עניינו."** והבאתי לכם את הראשונים כדוגמא שנבין שמתחילה המושג 'שיר' 'סיפור' זה לשון הבאי על דרך דברי תורה\חכמים\נביאים בלשון הבאי. מה שאין כן משמעו\תוכנו\עומקו של תורה\חכמה\נבואה, שהם הם המטרה העיקרית. ולכן שלומדים תורה נביאים כתובים ואגדות חז"ל וכדומה, תמיד המשכיל מחפש את הנשמה את משמעו את התוכנו את עומקו של הדברים ולא את הגוף\הפשט\המילה.

בכל אופן, אפי' שפשט השיר לא רלוונטי לנו אלא תוכנו, יש איזה סיפור בפשט של השיר. אז מה כאן הסיפור? מי שר למי בפשט? אייך מחבר השיר מדבר כאן בשני קולות כאישה וכגבר? כלומר בהכרח יש כאן סיפור, זה לא רק שיר שמישהו שר למישהי או ההפך. יש כאן דיאלוג בין אוהבים, יש כאן סיפור שלם מעבר לשירים ששרים הרעיה והדוד אחד לשני. ואת

הסיפור של שיר השירים חיפשתי (הרבה מספרים את סיפור שיר השירים אבל אהבתי במיוחד מה שמצאתי) ומצאתי אותו אצל הגאון המלבים הקדוש. **"ספר בשיר הזה כי המלך שלמה אהב רעיה אחת היפה בנשים ויסגרה בבית מלכותו וישם בנות ירושלים שומרים סביבה, אבל היא היתה אהובת ריע לרועה צאן במדבר, וברחה חמשה פעמים מהיכל המלך אל המדבר אל דודה, בארבעה פעמים הראשונים הושבה אל חצר המלך, ובפעם החמישי לא יכלו לעצור בעדה, יצאה ולא שבה עוד, ובכל שיר ושיר יספר איך יצאה אל המדבר ונתחברה עם דודה:"**

השיר הראשון: נמשך עד קול דודי דופק (ב' ח') מספר איך ברחה הרעיה בפעם הראשון, ובאיזה אופן ברחה, ואיך נתחברה עם דודה, ואיך הושבה ע"י בנות ירושלים השומרות אותה: **השיר השני:** נמשך עד על משכבי בלילות (ג' א') אחרי נכלאה הרעיה ימים רבים בחצר המלך, והסתיו וקצת האביב עבר והגיע ירח זיו. בא הדוד מהררי בתר ויפתה את רעיתו שתצא אחריו והיא יצאה אל הכרמים. ותשלח בנות ירושלים השומרות מאתה. ובתוך כך נתחברה עם דודה במשעול הכרמים עד שיפוח היום. ושבו הבנות. והדוד פרח הלך לו: **השיר השלישי:** אחר ימים רבים והרעיה סגורה בחדרי שלמה זכרה את דודה ואהבתו על משכבה בלילות. ותצא ממטתה לבקשו בעיר ולא מצאה אותו עד שיצאה מן העיר אל המדבר. שם נתחברה עמו עד שרדפו אחריה בנות ירושלים, אמנם גם אח"כ נמשך החבור ביניהם ודבר עמה בכל לשון של חיבה ובסיפור זה יספר איך יצאה ממטת שלמה, ואיך לא הפרידו בנות ירושלים ביניהם גם אחרי זאת, והשיר הזה נמשך עד אני ישנה (ה' ב): **השיר הרביעי:** נמשך עד אנה הלך דודך. מספר

כי הרעיה שכחה את דודה ימים רבים. עד שפעם אחת בא בלילה ודפק על פתחה. ולא רצתה לפתוח לו, ואח"כ יצאה לפתוח לו ודודה חמק עבר. ולא מצאה אותו עוד. ושומרי העיר הכוה. ואז נתפרסם הדבר וגלתה אהבתה לדודה לפני בנות ירושלים. וספרה להן מעלותיו ותאריו: **השיר החמישי:** נמשך עד אחות לנו קטנה [ח' ח'] מספר, כי באחרית הימים בא הדוד אל הרעיה לעין כל, ובנות ירושלים והמלך עצמו נתוכחו עמה בל תפרד מהם. והיא לבשה עוז ברוב אהבתה ותצא אל דודה אל המדבר ולא שבה עוד, עד ששררו המשוררים מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה. כי האהבה נצחה את כולם: **שיר האלף:** בשיר הזה יסופר כי הרעיה שפכה שיחה בעד אחותה הקטנה פן יחשוק בה המלך, ותשובת הדוד ואחותה:

ע"כ הסיפור של הגאון המלבים. ואני ממליץ מאוד מאוד ללמוד את המלבים על שיר השירים.

עכשיו נשאל על המלבים, האם היה סיפור או זה רק משל? המלבים קורא לזה 'משל' כמובן בכדי לפתור אותו במליצה\בנמשל שלו. מצד המלבים המשל לא היה באמת לכאורה, הרי לא נחשוד בשלמה המלך - שהיה לו הכל כפי ששלמה בעצמו מעיד בספר קהלת - שהוא רודף אחרי נערה מטמטמת שמעדיפה רועה צאן על מלך גדול חכם יפה ועשיר כשלמה?!

מה עוד אמרנו לעיל ששלמה לא חיבר את השיר כנ"ל מחז"ל, אלא שר אותו - **שיר השירים אשר לשלמה = שיר מכל השירים שאהב שלמה לשיר** - ומאז ששלמה שר אותו, גנזו אותו עד חזקיה וסיעתו.

על פי דרכינו, הסיפור - אם היה סיפור - לא היה אצל שלמה. אז למה המלבים מספר את הסיפור על שלמה?

ולכן לעניות דעתי, הסיפור היה תמיד והיא ממשיכה עד ימינו אנו, הסיפור התחיל בראשונה במלכות השניה אצל נמרוד (המלכות הראשונה היה של הקב"ה כמובן שאז הרעיה\האדם והדוד\והקב"ה מחוברים טבעית), ואברהם אבינו הוא הרעיה שמחפש את הדוד\הקב"ה כריבון עליו, ונמרוד הוא הרודף אחריו. הפעם הבא ששרנו את השיר היה במלכות השלישית אצל פרעה במצרים. בפעם השלישי ששרנו את השיר היה במלכות הרביעית שזאת מלכות ישראל. הפעם הרביעי שרנו אותה אצל מלכות החמישית אצל נבוכדנצר מלך בבל ששיעבד את האדם לאליל הכסף והקניין ששולט בו עד ימינו אנו. הפעם החמישי ששרנו את השיר זה אצל מלכות השישית אצל אחשוורוש. ואצל המלכות השביעית של יוון, ואצל מלכות השמינית של רומי, ואצל מלכות התשיעית של משיח בן דוד שעל פי רבי הילל אכלנו אותה אצל חזקיה - **רבי הילל אומר: אין להם משיח לישראל, שכבר אכלוהו בימי חזקיה.** כלומר מאז חזקיה וסיעתו וכנסת הגדולה, אנחנו בימות המשיח ממש. כלומר עובדתית לבני ישראל אין ריבון אחר אלא את ריבון העולמים = הקב"ה. ואנו מחכים למלכות העשירית שהיא כמובן מלכותו של הקב"ה כמו לפני נמרוד זה שהמציא את ריבון אדם על האדם. כלומר אנחנו מחכים שגם כל האומות יקבלו את מלכותו של הקב"ה ככה כל בני אנוש ישתחררו משיעבוד המלכות = יבוטל ריבון אדם על האדם.

ובכן **זה הגאונות של הנביאים**, ששרנו את אותו שיר כבני אנוש משועבדים לריבון אדם על אדם, זה מובן מאליו. ששרנו את השיר אפי' במלכות ישראל המלכות הרביעית, כיהודים כבני

אברהם אבינו זה גם מובן מאליו, **שהמלך שלמה בעצמו שר את השיר?! זה כבר פלא פלאים!!** עובדה היו צריכים לגנוז את השיר בשאר המלכים ממלכות ישראל כי זה היה מסוכן כמו שהם גזרו על הדגל שלנו שזה ברית המילה ככה היו גוזרים על ההמנון שלנו והיו אוסרים לשיר אותו. רק חזקיה וסיעתו אחרי ש**"בדקו מדן ועד באר שבע ולא מצאו עם הארץ, מגבת ועד אנטיפרס ולא מצאו תינוק ותינוקת, איש ואשה, שלא היו בקיאין בהלכות טומאה וטהרה"** אפשר היה לשוב ולשיר את השיר בלי להסתכן מול המלכים הרשעים של מלכות ישראל.

כלומר כריבון על אדם, איך שלמה המלך כריבון שר שיר אנטי ריבוני?! לא רק שר אותו אלא אוהב אותו יותר מכל השירים אשר לשלמה?! התשובה: שלמה המלך כחכם מכל אדם ידע ידע למי המלכות, הוא ידע ידע את מי באמת אוהבים בני ישראל - את הקב"ה, הרי שלמה שר **'ודגלו עלי אהבה'** = סכמותו\ריבונו של הקב"ה עלינו הוא באהבה ולא בכפיה - ודגלו = מ"ט = מ"ט טעמים לכאן ולכאן = תורה לא חתוכה, מה שאין כן כל מלכות אדם על אדם היא דטרמיניסטית = תורה חתוכה שאין לרגל עמידה, והבינו את עומקם של דברים.

עכשיו גם אפשר להבין למה רבי עקיבא יצא מגדרו לומר **"אין כל העולם כלו כדאי כיום שניתן בו ש"ה לישראל שכל כתובים קדש ושיר השירים קודש קדשים"** וגם נבין למה דווקא רבי עקיבא. כלומר כמו שהסברנו למה דווקא שלמה, ככה נבין למה דווקא רבי עקיבא.

שני דברים אומר רבי עקיבא, **האחד**: שאין העולם כלו כדאי בלי שיר השירים שזה אומר לעומק שיש על אדם ריבון אדם על אדם, הוא לא אדם במהותו. ולכן אין העולם כלו כדאי, אלא אם

יש את שיר השירים שנותנת חיי נצח ליהודי ונותנת תמיד תקווה להחזיר את מלכותו של הקב"ה. **השניה:** כל הכתובים קדש ושיר השירים קודש קדשים. שזה אומר לעומק כל הכתובים זה החוקה\התורה שלנו שבסמכות הסנהדרין שבבית המקדש, שזה כמובן קודש. שיר השירים זה קודש הקדשים. מה יש בקודש הקדשים? שוב התורה\החוקה, אבל היא בארון, כלומר בארון נמצאת דבר השם עד ההווה שאילולי האהבה בין איש ואישה שמביא את הדור הבא, התורה רח"ל מתה ונשארת בארון סגור ומסוגר. מהי דבר הקב"ה בהווה ובעתיד?! דבר השם יוצא בין הארון לכרובים = בין דורות העבר ובהווה שנמצא כבר בארון לבין דור הבא שמסמל הכרובים. וכל זה אפשרי אלא באהבה בין איש לאישה. כלומר כל קיומו של התורה כל קיומו של מלכותו של הקב"ה מתאפשר על ידי אהבה בין איש ואישה שמביא לנו את הדור הבא, שביניהם - בין הדורות העברו, לדורות הבאים - יוצאת דבר השם = מתקיים מלכותו של הקב"ה ושיגשוגו שזה העיקר.

ומלכותו של הקב"ה היא לא דטרמיניסטית - כנ"ל מ'**ודגלו' עלי אהבה** לעיל (בניגוד לשוטה שפינוזה ראו **שפינוזה והיהודים** [8]) - ולכן היא נצרכת תמיד לחידושים תמידיים כי בעולם דינמי ואקראי מצריך תמיד את השכל האלוהי שישכון בנו, מכאן הצמיחה והשפע האלוהית בעולם מדור לדור, ולכן מכאן גם הדורות מתפתחים כפי שעינינו רואות במציאות. ולכן אהבנו תמיד את הקב"ה מול כל תורת האומות שהם תמיד דטרמיניסטיות\טוטליטריות כנ"ל, מכאן השיר שלנו היא שיר אהבה באמת ולא סתם המנון.

---

[8] ראו את המאמר בנספחים בנספח ח' בעמודים 54 עד 76

אז הבנו לעומק למה שיר השירים זה שיר אהבה דווקא, ודווקא אהבה בין איש לאישה. אבל עוד לא הסברנו מהי אהבה ועוד לא פענחנו את סוד "הדוד" ובת אחותו\אחיו. כלומר למה בשיר מדובר על נערה שמאוהבת בדוד שלה וההפך. ובכן נתחיל עם מהי אהבה.

מהי אהבה?

כמה פשוט זה לרוץ לחז"ל ולומר את המובן מאליו **"כל אהבה שהיא תלויה בדבר בטל דבר בטלה אהבה ושאינה תלויה בדבר אינה בטלה לעולם"** (מסכת אבות פרק ה משנה טז). אבל כמו תמיד אי אפשר ללמוד חז"ל כפשוטו.

בואו נלמד בחברותא: **כל אהבה שהיא תלויה בדבר**, אינו אהבה כי אם **בטל הדבר בטלה אהבה**. ואם לא בטל הדבר? אז יש אהבה לעולם?! לכאורה זה טוטל, כי אם לא בוטל הדבר לעולם אז גם אהבה לא תתבטל לעולם. הרמב"ם ער לדבר וטוען שאין דבר שלא מתבטל מתישהו. כלומר לטענתו כל דבר מתבטל ולכן סופו של אהבה כזו להתבטל.

המשך המשנה: **ו** אהבה **שאינו תלויה בדבר אינה בטלה לעולם**. מה זה? אפשר אהבה שאינו תלויה בדבר? לכאורה אין כזה מציאות (על מדומיינים לא מדברים). המשנה לא מתעצלת ומסבירה לנו בדיוק אייך זה אפשרי: **איזו היא אהבה התלויה בדבר זו אהבת אמנון ותמר ושאינה תלויה בדבר זו אהבת דוד ויהונתן:** אוקיי, את אמנון ותמר אפשר להבין, את דוד ויהונתן, אי אפשר להבין מה המשנה אומרת לנו כאן. הרי בוודאי שזאת היית אהבה שתלויה בדבר, הם שניהם אהבו את האמת ולכן הם כל כך אהבו אחד את השני. הרי יהונתן טבעית היה אמור ללכת אחרי אביו שאול המלך אבל האמת\הנפש שלו

ידע את האמת שאביו לא ראוי למלכות אלא דוד ראוי למלכות. ולכן ממשיך הרמב"ם במקום לפרש ואומר: **לפיכך אם היתה סיבת האהבה ענין אלהי, והוא המדע האמיתי - הרי אותה האהבה אי אפשר סורה לעולם, הואיל וסיבתה מחוייבת המציאות.**

היוצא מהלימוד המשנה לעומק שבוודאי כל אהבה תלויה בדבר, אלא אם הדבר זה משהו גשמי או לא נצחי, מתישהו אהבה תתבטל. אבל אם הדבר הוא דבר נצחי למשל אהבת המדע האמיתית - כלשונו של הרמב"ם - הרי אותה אהבה אי אפשר סורה לעולם הואיל וסיבתה מחוייבת המציאות = נצחית.

אז שאלנו מהי אהבה?! התשובה: **"אהבה נצחית" היא היא "אהבה"**. ומהי אהבה נצחית רק אהבת איש ואישה שהיא נצחית על ידי זרעם לדורי דורות לנצח נצחים. כלומר עצם קיומם של הדורות שלהם מקיימת את אהבתם לנצח וזוהי אהבת אמיתית = אהבה נצחית.

יותר מיזה. אהבת אדם את אלוהיו (על דרך **"המלאך בין אדם לאלוהיו הוא שכלו"** - אבן עזרא, או על דרך **"שהוא** (=השכל) **המלאך בין היוצר והיצור" -** חזון איש בתחילת כלאים), היא לא נצחית כי בלי שהאדם יתחבר עם אשתו ויולידו יחד את ילדיהם לדורי דורות, הוא ימות מתישהו ערירי ולכן אהבתו את הקב"ה היא רק זמנית. אפי' אם הוא חי עם אשתו אבל בסוף מתגרש, כלומר, הוא מפרק את קן המשפחה שלו מפרק את נצחיותו, ככה ששוב אהבתם לא תהיה נצחית. מהי אהבה טוטלית שהיא נצחית בכל מצב, זאת אהבה של הרעיה כלפי הדוד והדוד כלפי בת אחותו\אחיו. כי הם שניהם המשך של אותו אהבה נצחית של הורי הוריהם, על דרך **וְהַחוּט֙ הַֽמְשֻׁלָּ֔שׁ**

לֹא בִמְהֵרָה יִנָּתֵק: (קהלת פרק ד יב). זאת לדעתי הסיבה למה הנביא בחר דווקא באהבת הרעיה בדוד שלה ואהבת הדוד בבת אחותו\אחיו, ולא אהבה של איש ואישה רגילים. כי לא משנה מה, אהבתם היא נצחית משום אבותיהם = קירבת בשר = ומבשרך לא תתעלם, על דרך **"והנושא את בת אחותו",** והמלוה סלע לעני בשעת דחקו, עליו הכתוב אומר: **אז תקרא וה' יענה תשוע ויאמר הנני.** א"ר אלעזר: **כל אדם שאין לו אשה אינו אדם, שנאמר: זכר ונקבה בראם... ויקרא את שמם** (= ביחד, כלומר ביחד הם נקראים אדם = אדם נצחי max) **אדם.** ואמר רבי אלעזר: **כל אדם שאין לו קרקע אינו אדם,** שנא': השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם (תלמוד בבלי מסכת יבמות דף סב עמוד ב סג א). ראו בהמשך פרק ה פסוק ב בפירוש שהקב"ה נזעק כלפיה ואומר לה **"בת אחותי את"** אז אייך את חושדת בי?! כלומר הזוגיות האהבה בין הדוד ובת אחותו כאן קריטי מאוד, מה שאין כן זוג רגיל והבינו.

במשל יש תולדות אהבה כלומר כל בר בי רב דחד יומא יודע למה שני בני אנוש עושים דיל לכל החיים שזה כמובן התולדות לנצח נצחים. כלומר יש מטרה ותכלית שמשום כך אוהבים אחד את השני. והמטרה והתכלית הן הילדים לדורי דורות = המטרה, פלוס התפתחותם מדור לדור = התכלית. הרי מתי האיש והאישה נהפכים לגוף אחד? מתי שיש כבר תינוק שמורכב משני ההורים = התינוק הוא גוף אחד מהוריו = התינוק מחבר את הוריו לאהבה נצחית. על דרך **"הולד נוצר על ידי שניהם, ושם נעשה בשרם אחד"** (רש"י הקדוש בבראשית פרק ב פסוק כד)

אז הסברנו עד עכשיו את המשל למה המשל מדבר על אהבה ולמה דווקא אהבת איש ואישה ולמה אם כבר אהבת איש

ואישה בחר הנביא דווקא באהבת רעיה את דודה וההפך. עכשיו נשאל מה עם הנמשל? למה אהבתינו את הקב"ה מצריך את הקב"ה להיות כדוד שלנו? למה לא מספיק הקב"ה כסתם בעל\אישי רגיל. וכן ההפך למה הקב"ה צריך אותנו כבת אחותו\אחיו במשל? ועיקר שאלת השאלות היא, איפה התינוק שתחבר אותנו להקב"ה וההפך? הרי אמרנו שלאהבה יש מטרה ותכלית שזה התולדות אז מה הן התולדות של אהבתינו את הקב"ה ואהבת הקב"ה אותנו?

בנמשל כמו במשל אהבה חייבת להיות נצחית. ואמרנו שבכדי להשיג את נצחיות אהבה הכי יעילה, זה דווקא אהבת הדוד את בת אחותו\אחיו וההפך במשל. ככה בדיוק זה בנמשל. זה לא סתם אנחנו מאוהבים בהקב"ה. אנחנו מאוהבים בו משני סיבות טוטליות, **האחת:** שלושה שותפים באדם ההורים והקב"ה. כלומר זה לגמרי לא טריוויאלי שהקב"ה נתן להורים יכולת ליצור אדם. **השניה:** הוא נטע בנו את שכלו האלוהי (על דרך **מי שלא חס על כבוד קונו, טוב לו שלא נברא, ומי הוא כבוד קונו?! שכלו של אדם** - המשנה בחגיגה והרמב"ם, או על דרך **המלאך בין אדם לאלוהיו הוא שכלו** - האבן עזרא בהקדמה לתורה. או על דרך **"שהוא** - השכל - **המלאך בין היוצר והיצור"** - חזון איש בתחילת כלאים) על אפם וחמתם של ההורים ושאר השרלטניים כמו ריבון אדם על אדם ואליליהם כמו אליל הכסף ואליל הקניין ששולט על האדם מאז נבוכדנצר מלך בבל. כלומר עם שכלו האלוהי ששוכן בנו אנו בני חורין באמת ונצחיים לדורי דורות. מה שאין כן בני המשטרים שכל סיבתם וקיומו זה ה'אלוהים אחרים שלהם שברגע שבטל הדבר - במהרה אמן - בטלה אהבה ולכן אין להם שיר אהבה כי אין אהבה כנ"ל אם האהבה היא לא נצחית. מה שאין כן אהבתנו את הקב"ה ששוכן

בנו שזה בעצם אהבתינו את שכלנו אנו, היא נצחית. זאת הסיבה שבני המשטרים רוצים חופש מעריות כי הילדים שלהם לא שלהם אלא של הריבון כפי שטוען הריבון עצמו **"להורים אין בעצם זכות על הילד. הילד אינו קניין שלהם" הם קיבלו מהמדינה את הזכות למלא חובות כלפיו בשל החיבור הביולוגי.** זאת הסיבה שבני המשטרים מוכנים ומסכימים שהמולך ייקח את רווקיהם ורווקותיהם על מזבח המולך בחינם. אם היו דואגים לנצחיותם הם, הם לא היו מסכימים לעולם לכזה עוול מוסרי לשכון בתוכם.

בנות ירושלים במשל (שהן בני המשטרים\האומות בנמשל) גם קוראים למולך שלהם **'דוד'**. הן שואלות: **מַה־דּוֹדֵךְ מִדּוֹד הַיָּפָה בַּנָּשִׁים מַה־דּוֹדֵךְ מִדּוֹד שֶׁכָּכָה הִשְׁבַּעְתָּנוּ:** (שיר השירים פרק ה ט). כלומר כנ"ל הדוד שלהם סיבתם וקיומם, וזה מה שמטריף אותי כל כך הרי שיבוטל הדבר בטלה אהבה = בטל קיומם הרוחני והפיזי רח"ל. ולכן אם חפצי חיים הם, שיתחילו לשיר את שיר השירים מיד, אחרת האבדון עומדת בפתח רח"ל.

עוד נעמיק בפסוק הזה לעומק, אבל אני לא יכול להתאפק, תשובת הרעיה הפעם זה ממש בום (כנהוג לומר ברשתות החברתיות), עד כדי כך שבנות ירושלים משתכנעות ורוצות גם **"ונבקשנו עמך"** (יש הבדל קריטי בין "אתך" לבין "עמך" וכאן הן אומרות "עמך" = גם אנו רוצות אותו. מה שאין כן "אתך" = נעזור לך לחפש אותו בשבילך), תשובת הרעיה היא **שהוא לא רק "דודי" אלא גם "רעי" - חִכּוֹ מַמְתַקִּים וְכֻלּוֹ מַחֲמַדִּים זֶה דוֹדִי וְזֶה רֵעִי בְּנוֹת יְרוּשָׁלָ ִם:** כלומר כמו שאמרנו לעיל הקב"ה סיבותינו מעצם שהוא שותף להורים ועל כך הוא נקרא "דוד". ומצד שנטע בנו את שכלו הוא גם "רעי" כי אנו כביכול שווים = 1+1=2 (המקורות יותר עדינים ממני אבל בתוכן הם אומרים

את אותו דבר ש"רעי" = שווים, מה שאין כן "דוד" זה מבחינת "ודגלו" = סמכות).

ובכן בנות ירושלים גם רוצות עכשיו לאהוב את הדוד שלנו, את הקב"ה - **אָנָה הָלַךְ דּוֹדֵךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים אָנָה פָּנָה דוֹדֵךְ וּנְבַקְשֶׁנּוּ עִמָּךְ:** והרעיה עונה להן בטוב טעם: **דּוֹדִי יָרַד לְגַנּוֹ לַעֲרוּגוֹת הַבֹּשֶׂם לִרְעוֹת בַּגַּנִּים וְלִלְקֹט שׁוֹשַׁנִּים:** כלומר דודי שוכן איפה שנותנים לו להיכנס ומי נותן לו להיכנס? זה השושנים שבאומות, זה האנשים הטובים שבבני המשטרים ככה שיש להן סיכוי טוב. ואני - מסבירה הרעיה לבנות ירושלים - **אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הָרֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים**: **אל תקרא שושנים אלא ששונים, שאין להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה - חז"ל.**

ובכן ראינו שזה לא רק משל ונמשל נפרדים כמו תמיד במשלים. אלא המשל בעצמו נכון בתכנו והנמשל ברור מאליו, ושניהם ממש שזורים אחד בשני, אותו אהבה נצחית במשל חייבת להתקיים בנמשל כלומר אשכרה בנמשל צריכים פיזית להתחבר איש ואישה לקיים את הנמשל לנצח. את התינוק שחיפשנו בנמשל, נמצא אותו במשל, כלומר מדברים כאן על אותו תינוק ממשי במשל ובנמשל. אין כאן תולדות נפרדים ושונים, התולדות של אהבה במשל זה אותו תולדות של אהבה בנמשל. אני מקווה שאתם מצליחים לעקוב אחרי. ננסה בעוד הסבר: הנערה לא רוצה את שלמה המלך כבעל, כי היא יודעת שהתולדה שלהם שייכת לממלכה כנ"ל במודרנה **"להורים אין בעצם זכות על הילד. הילד אינו קניין שלהם" הם קיבלו מהמדינה את הזכות למלא חובות כלפיו בשל החיבור הביולוגי**, מה שאין כן רועי צאן הם האנרכיסטים הקלסיים שיש להם חיי נצח על ידי המשפחה האישית שלהם בעקבות היותם

בני חורין. יותר נכון עצם אהבת בני הזוג זה סוג של חירות מול הממלכה\המולך, הרי אפלטון רצה גם לשעבד אותם לממלכה, כלומר הוא רצה שלא יהיה זוגות פרטיות אלא כל הנשים לכל הגברים על פי רמה חברתית (ראו בספר העיקרים מאמר א פרק ח. ראו גם אפלטון וגלוי העריות [9]). הנערה רצתה דווקא את הדוד ולא סתם בחור שאפשר שהבחור בנפשו בן משטר ולא בן חורין. את הדוד היא מכירה כי הוא כמוה (גם היא רעה צאן) בן חורין. ורק בני חורין הילדים שלהם לנצח נצחים = אהבתם מתקיימת לנצח נצחים. עכשיו נעבור לנמשל, מה מטרת ותכלית אהבת הקב"ה ואהבת הקב"ה אותנו? שוב החירות לחיות לנצח נצחים על ידי חוקי המשפחה הפרטיים פלוס התפתחות הדורות מדור לדור במוסר וערכים ובמדעים כמובן. השיגשוג של האדם עם אלוהיו תלויים בחיבורם\באהבתם = השיגשוג האין סופי היא היא המטרה והתכלית.

אהבת הקב"ה כלפינו מנחיל לנו את הנחלה הפרטית בארץ ישראל פלוס חלק שווה במשאבי הארץ, כפי שלמדנו בתורת נח ובעשרת התקנות של יהושע. בשביל מה צריך ארץ אם לא בשביל המשפחה שלא יצטרכו למות על ארץ בשביל המולך. אהבת הקב"ה כלפינו משחרר אותנו מאליל הכסף מעצם זה שדניאל הנביא המציא את המושג צדקה כשאנו תחת אליל הכסף. כמשוחררים מאליל הכסף אנחנו מרבים ילדים מה שאין כן בני המשטרים שמשועבדים לאליל הכסף שלא מאפשר להם להקים משפחות מרובות ילדים. אהבתינו להקב"ה מאפשרת לנו להיות בני חורין באמת, הרי אייך שרדנו עד הלום אם לא

[9] ראו את המאמר בנספחים בנספח ט' בעמודים 77 עד 79

עם השכל האלוהי ששוכן בנו = ששוכן בגדולי ענקינו בכל דור ודור?!

אני מנסה להראות לכם כמה המשל והנמשל שזורים אחד בשני בכל פסוק ופסוק ותראו את זה בעזרת השם שנגיע לפירוש עצמו. בכל אופן עכשיו תבינו למה אנחנו שרים את זה, זה אשכרה שיר אמיתי גם במשל וגם בנמשל ושניהם מתקיימים בנו ב"ה. זה אשכרה שיר שהיא קודש הקדשים כנ"ל, הרי אותו משל נמצא בקודש הקדשים (ראו **לא תעשה לך פסל וכל תמונה** [10]). עכשיו נבין למה כל היהודים מגיל אפס שרים את השיר הזה בכל שישי ובליל הסדר - כמה טיפוסי זה לשיר את השיר בחג החירות בליל הסדר - ובשבת של חג החירות קוראים את זה בבית כנסת במגילה בציבור או כל אחד לעצמו ביחד בציבור. האירוניה שאת השבת עצמו בני המשטרים קיבלו בזכותינו = אין אומה ולשון שלא סופר שבע ימים לשבוע ואחד מהם יום חופש. אבל את השיר השירים ששרים כל ערב שבת כי השבת הוא מעין עולם הבא = מן יום חופש לכל בני אנוש, את זה בני המשטרים מפסידים וחבל, הרי ביום שהם גם יתחילו לשיר את שיר השירים, כל ימי השבוע תהיה לשבת = יום שכולו שבת = ביטול העבדות למלכויות, ביטול העבדות לאליל הכסף והקניין, ששניהם שני צדי המטבע והבינו את עומקם של דברים.

ובכן **החוקה שלנו** זה התורה שנמצא בארון הברית בקודש הקדשים ששם נמצא כל התורה מאז אדם הראשון עד ההווה, אבל היא יכולה רח"ל למות בלי הכרובים כנ"ל, כלומר דבר הקב"ה שופע אך ורק ביניהם בתנאי שיש ילדים בני חורין שלא

---

[10] ראו את המאמר בנספחים בנספח א' בעמודים 2 עד 4

משועבדים לממלכה שלא לומדים ליבה ואזרחות. רק ככה נצחיות החוקה וצמיחתו ושגשוגו מתאפשרת כנ"ל.

הדגל שלנו זה כמובן ברית המילה שאני מקווה שכולכם מכירים כבר את עומק מצוות ברית המילה (ראו **ברית מילה בשביל מהה?**[11] ועוד מאמרים בנושא)

הטאבו שלנו על הארץ נמצא באורים ותומים (ראו **פרשת תצוה – הבנת עומק חושן המשפט והאורים ותומים**[12]) שנגנז יחד עם ספר יוחסין (= שני צדי המטבע. זאת הסיבה למה **"לא עלה עזרא מבבל עד שיחס עצמו ועלה"** - תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף טו עמוד א) שתתגלה על ידי אליהו = כל בני האומות יזכו להשכלה אלוהית ויתנו זכויות יסוד לכל בן אנוש ככה שלא נצטרך ליוחסין קודמת אלא ליוחסין מההווה לעתיד והבינו את עומקם של הדברים.

ההמנון שלנו זה כמובן שיר השירים ואני מקווה שעד עכשיו הבנתם למה

ועד מלכותו של הקב"ה שבמהרה תתקיים אמן, אנחנו הולכים אחרי ענקי הדורות על דרך **צְאִי־לָ֞ךְ בְּעִקְבֵ֣י הַצֹּ֗אן וּרְעִי֙ אֶת־גְּדִיֹּתַ֔יִךְ עַ֖ל מִשְׁכְּנ֥וֹת הָרֹעִֽים׃**

בזה סיימתי ב"ה את ההקדמה לשיר השירים - ההמנון היהודי\החרדי. מכאן נתחיל בעזרת השם ללמוד לעומק פסוק אחרי פסוק ותראו שאי אפשר לפרש אותם אחרת ממה

[11] ראו את המאמר בנספחים בנספח ה' בעמודים 36 עד 45

[12] ראו את המאמר בנספחים בנספח י' בעמודים 80 עד 90

שהסברנו בכללי עד עכשיו. ובשם השם נעשה וגם נצליח אמן ואמן

נ. ב. דרכינו בפירושי המקראות היא תמיד על דרך נבואה שנצרך לדורות נכתבה. שזה אומר שתמיד נבואה חייב להיות ראלית בהווה בדור שלנו. כלומר לא נלך אחרי הרבה מפרשים שפרשו את השיר על היסטוריה או על שלמה או על הנשמה והגוף וכדומה. פשוט נפרש אותו באופן כזה שכל מי ששר את השיר ירגיש כאילו הוא בעצמו שר את זה. ואם כן נזכיר הקשרים היסטוריים או אנשים וכדומה, זה אך ורק לצורך הפשט או לצורך ההיקש והדוגמא וכדומה.

שיר השירים - פשר שיר השירים

פרק א'

(א) שִׁ֥יר הַשִּׁירִ֖ים אֲשֶׁ֥ר לִשְׁלֹמֹֽה: השיר ששלמה אהב לשיר מכל השירים.

ביאור: חשיבותו של פירוש זה הוא כי אם נפרש שזה השיר הנבחר מכל השירים שחיבר שלמה, אנחנו לא שלמה ואין לנו את אותו סיטואציה בכדי לשיר אותו. אבל אם זה שיר ששלמה אהב מכל השירים, גם אנחנו יכולים לאהוב אותו, כמו שלא היה לשלמה את אותו סיטואציה ואהב לשיר אותו ככה אנחנו לא צריכים את הסיטואציה בכדי לשיר אותו. וזה נכון גם כלפי המשל וגם כלפי הנמשל בשניהם לא צריכים את הסיטואציה. מה עוד, אם לפירושי לא היה מקור, לא הייתי מפרש את זה מעצמי, אבל כפי שראינו בהקדמה שגם חז"ל שאלו **"ישקני מנשיקות פיהו היכן נאמרה"** וכו'. כלומר יש לנו מקור חז"לי בשביל הדרך שלנו. חז"ל שם לא אומרים את זה רק על פסוק ב, אלא גם על כל השיר ועיינו במקור. ככלל, שום דבר אני לא אומר מעצמי אלא אם אני מציין שזאת דעתי, לפעמים אני פשוט לא זוכר איפה ראיתי את זה ומי שידון אותי לכף זכות הקב"ה ידון אותו לכף זכות אמן. (לימים מצאתי שהבן יקיר על שיר השירים מפרש כמוני. כלומר הוא מפרש שהמשפט 'שיר השירים' זה לאו דווקא נבחר מכל השירים, אלא שיר ששר מכל השירים: **"שיר השירים אשר לשלמה, פירוש, שיר זה אחד משירי שלמה אשר שר, כמו דברי הימים, של הימים"**)

(ב) יִשָּׁקֵ֙נִי֙ מִנְּשִׁיק֣וֹת פִּ֔יהוּ כִּֽי־טוֹבִ֥ים דֹּדֶ֖יךָ מִיָּֽיִן:

יִשָּׁקֵ֙נִי֙ מִנְּשִׁיק֣וֹת פִּ֔יהוּ ישקני שני נשיקות מפיך, 'נשמת חיים' על דרך ויפח באפיו וגו' ו'השכל האלוהי' על דרך ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקים את כל דברי תלמוד תורתך **"באהבה"**. כלומר הברומטר האם יש לנו בינה והשכל, היא אהבה, ולכן תן לנו הבנה מושלמת בכדי לאהוב את התורה ומצוותיה. או על דרך נפשי חמדה בצל ידך לדעת כל רז סודך - כל סודך בתורה ובמדעים בשביל לגלות תרופות למחלות גופניות ונפשיות וכדומה וכמובן לגלות דברים שתקל עלינו את פרנסתינו וגידול וחינוך ילדינו.

ביאור: שני דברים אדם צריך, עצם החיים כמובן על דרך המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית, ופיתוח שכלו שבלי פיתוחו אין לו חיים. את שני הדברים אף אחד לא יכול לתת לו אך ורק הקב"ה. ולכן אנחנו מבקשים את הנשיקות פיו. למה פיהו ולא פיך? במשל ברור למה, כי זה כמו תובע בפה, מה שאין כן פיהו זה לשון נסתר = צנועה. בנמשל כי שלמה כדרכו בקודש מזהיר אותנו בקהלת (פרק ה א) **אַל־תְּבַהֵ֨ל עַל־פִּ֜יךָ וְלִבְּךָ֧ אַל־יְמַהֵ֛ר לְהוֹצִ֥יא דָבָ֖ר לִפְנֵ֣י הָאֱלֹהִ֑ים כִּ֣י הָאֱלֹהִ֤ים בַּשָּׁמַ֙יִם֙ וְאַתָּ֣ה עַל־הָאָ֔רֶץ עַל־כֵּ֥ן יִהְי֥וּ דְבָרֶ֖יךָ מְעַטִּֽים:** כלומר דברו עם האלוהים בדרך ארץ ובענווה. אבל יש לי הרגשה חזקה שאילו רק היינו כל היהודים אומרים ישקני מנשיקות **"פיך"**, היינו מיד נגאלים. כי הדרך ארץ והענווה קצת מרתיעים, מה שאין כן אם נרגיש את דודינו גם כריע על דרך **זה דודי וזה רעי** או על דרך **וְהָיָ֤ה בַיּוֹם־הַהוּא֙ נְאֻם־יְקֹוָ֔ק תִּקְרְאִ֖י אִישִׁ֑י וְלֹֽא־תִקְרְאִי־לִ֥י ע֖וֹד בַּעְלִֽי:** (הושע פרק ב יח), אז מיד נגאלים.

כִּֽי־טוֹבִ֥ים דֹּדֶ֖יךָ מִיָּֽיִן: במשל הם שני דברים שמרגיעים ומשמחים, חיבוק ויין והיא אומרת שהיא מעדיפה את החיבוק על היין, כי השפעת היין כצל עובר, מה שאין כן החיבוק היא

נצחי על ידי התינוק כנ"ל בהקדמה. **בנמשל** היין זה התורה, ודדיך זה דברי החכמים שבכל דור ודור שהם דבר השם בעצמו לאותו זמן ומקום (ע"ז לה א). ולכן אנחנו רוצים את החיים ואת השכל עם שני רגלים על הקרקע ואת זה נקבל אך ורק מפיך = מתלמידי חכמים שבדור = דודך. מה שאין כן מהתורה שבכתב = יין. על דרך **'אמר רבא כמה טפשאי אינשי דקיימי מקמי ס"ת ולא קיימי מקמי גברא רבא, התורה אמרה ארבעים יכנו ואתו רבנן ובצרי להו חדא,'** - ילקוט שמעוני זכריה רמז תקפא

ביאור: התורה היא דינמית לכל ארכו ורחבו אבל היא בכתב וכלפי כל דבר שבכתב יש סכנה שנהפוך אותו לאלוה כלומר יש סכנה שנהפוך את התורה שבכתב כאלוה רח"ל כמו שעשו הצדוקים וכדומיהם. ויש כל כך הרבה חמורי נושא ספרים בכל דור ודור שהם הם הופכים את התורה שבכתב ותורה של בעל פה שהיא כהיום בכתב, לטוטלית וסטטית. לא תשא את שם אלוהיך לשווא נאמר בחז"ל על חמורי נושא ספרים שכאלה. על דרך **'כי לא נתנה התורה לאשר אין דעת לו, והמלאך בין אדם ובין אלהיו הוא שכלו'** (אבן עזרא הקדמה לתורה). כלומר כשאין לנו הבנה בתורה שבכתב או כשאין לנו הבנה בתורה של בעל פה שהוא היום בכתב, הפתרון תמיד זה המלאך בין אדם ובין אלהיו שהוא שכלו. ולכן כמה רלוונטית תמיד לומר **כִּֽי־טוֹבִ֥ים דֹּדֶ֖יךָ מִיָּֽיִן:** וזה נכון גם במדעים וברפואה ובטכנולוגיה. תמיד המלאך נצרך מול הכתב ולכן תמיד נשיר **יִשָּׁקֵ֙נִי֙ מִנְּשִׁיק֣וֹת פִּ֔יהוּ כִּֽי־טוֹבִ֥ים דֹּדֶ֖יךָ מִיָּֽיִן:**

השזור בין המשל והנמשל: שניהם רוצים את הנצח. הרעיה רוצה את הילד לדורי דורות והחכם בנמשל רוצה את התפתחות הדורות בכל תחום רוחני וגשמי וכו', שבלתי אפשרי בלי המשל

שזה כמובן הדור הבא שמגיע מאהבה שבמשל, כפי שהסברנו בהקדמה.

(ג) לְרֵ֙יחַ֙ שְׁמָנֶ֣יךָ טוֹבִ֔ים שֶׁ֖מֶן תּוּרַ֣ק שְׁמֶ֑ךָ עַל־כֵּ֖ן עֲלָמ֥וֹת אֲהֵבֽוּךָ:

שמך הטוב קיבלת מהריח שאנו מריחים תמיד מהתלמיד חכם\מהאינטלקט על כן אפי' הנערים והנערות אוהבים אותך. **בנמשל** שמניך לשון רבים על תורה שבכתב ועל תורה שבעל פה, ששניהם השכל האוניברסלי שלך, מכאן קיבלת את שמך הטוב **'האל האוניברסלי'** = 'אחדות הבינה' שעליו בנויה כל המדעים גם אצל בני המשטרים. וזאת הסיבה שאפי' בני המשטרים והמלכויות אוהבים אותך. עלמות הן הפנויות במשל ובני המשטרים בנמשל, לשניהם אין בעל לזכות לנצחיות החיים הפרטיים. או עלמות מלשון 'על מוות' כלומר על כן 'לנצח' אהבוך.

ביאור: כפי שאמרנו בהקדמה שהמלכות הראשונה היה של הקב"ה שזה אומר לעומק שהאדם הלך אחרי השכל האלוהי האוניברסלי. ומכוח זה קיבלנו את תורת אדם הראשון ותורת נח. תורת אדם הראשון, שזה חוקי המשפחה שמקנה לזכר ילדים משלו והנקבה מקנה לבנים שלה ילדים משלהם. חוקי המשפחה מקנה לילד שני מלאכים צמודים = ההורים, שהילד הוא בשר מבשרם ועצם מעצמותם. את כל זה לא היה אפשר בלי להמציא שפה ויום ולילה ושבוע. לא היה אפשר בלי להיפרד מהג'ונגל שזה אומר רק אוכל מבושל בגדים ושליטה בעשיית צרכיו, ללכת על שני הרגלים שהידים יהיו פנויות לעשיה ויצירה. וכל זה לא היה אפשר בלי חינוך והרגל כלומר מהרגע הראשון להלביש חיתול לאכיל אוכל מבושל לדבר עמם בשפה ולכפות

עליהם את השליטה בעשיית צרכים והליכה על שני הרגלים ולתרגל את היום והלילה. וכל זה בלתי אפשרי בלי הורים שמכירים את ילדיהם והילד מכיר את יוצריו. כלומר יש אינטרס נצחי אחד לשני.

כל הדברים האלה ומה שלא הזכרתי, מחייבת חשיבה אוניברסלית בין אדם לחברו אשתו וילדיו ובינם לבין היקום כולו. בעצם כל מה שההורים חייבים להקנות לתינוק בהווה, זה בעצם לא טבעי, מכאן נלמד אייך זה היה היסטורית.

בלי השכל האוניברסלי העולם כולל החי היו אקראיים לגמרי מה שנקרא 'תהו ובוהו' בתורה, ומה שנקרא אצל העלמות 'ברירה טבעית'. רוח האלוהים רק ריחף על המים וחיכה שמישהו יתחיל להריח אותו, אפשר לדמיין שהרבה הריחו אותו אבל ימיהם קצובים ככה שהריח מת יחד עמם על דרך **ויהיה אז כחומר בודד צולל בים ההיולי** (הקדמת הרמב"ם למשנה ד"ה אבל עם). עד שהגיע הרעיה שלנו של שיר השירים, היא האכילה את הרועה צאן מעץ הדעת שזה אומר היא מבטיחה לאדם לראשונה שיש לו סיכוי לחיות לנצח עם זה שהיא תוליד לו את ילדיה כלומר היא תהיה נאמנת לו ולילדיהם. עד אותו רגע שום זכר לא הכיר את ילדיו בדיוק כמו הנחש לא יודע כנודע את ילדיו. כלומר כל זוגיות בכל דור ודור בכל רגע ורגע בעצם לעומק הנקבה מאכילה את בעלה מעץ הדעת. זה לעולם לא היה אפשרי בלעדיה (עיינו בתחילת ע"ז מדף ה). מכאן אגב למה השיר היא בעיקר הרעיה\הנקבה. יותר נכון לומר שעץ הדעת זה שיר השירים בעצמו ולכן היא קודש הקדשים והבינו את עומקם של דברים. מכאן אגב נבין כמה ריק המוח של המתביישים עם שיר השירים.

אחרי עשרה דורות, מגיע נח אחרי המבול ומחוקק לנו את תורת נח על ידי המצאת המושג 'קניין הפרטי'. מאז יש כבר צווים מוסריים כמו לא תגנוב ולא תרצח שבלתי אפשרי קניין פרטי בלעדיהם. הוא מחוקק לנו את המושג ירושה ככה כל אדם נולד עם נחלה פרטית ככה שהמוסר היא אוניברסלי. ממנו בעצם הומצא המושג צדק ומשפט.

ובכן אחרי שיש לנו דורות שלמים שמנצחים את התוהו ובוהו מנצחים את הברירה הטבעית?! וכולנו חיים עם השכל האלוהי ששוכן בכולנו = האל האוניברסלי. מתאפשר רח"ל אדם כמו נמרוד לשעבד את האדם לעצמו. ולהקים עליו ריבון אדם על אדם בשכנוע שזה יותר טוב להם. בכדי לשכנע אותם, הם חייבים להכחיש את האלוהים את השכל האלוהי ואת האוניברסליות. מכאן כל האלילים למיניהם.

אוקיי, נכחיש אותו ונשלוט על האדם, ומה עכשיו? אתה צריך 'שכל' בכדי לשלוט עליהם, לא?! כלומר תמיד הריבון חייב לאהוב את האלוהים אפי' שהוא מכחיש אותו. אותו דבר בני המשטרים עצמם. זה מה שאומרת כאן הרעיה האינטלקטואלית: אפשר אולי להכחיש אותך ולהסתיר אותך, אבל אי אפשר לא להריח אותך כשמן טוב שמריח למרחקים. אתה בכל מקום, בבדיחה הגאונית בחידה הגאונית במשחק הגאונית בפזל הגאוני ביצירה הגאונית בציור הגאוני במוזיקה גאונית בתאוריה מדעית גאונית וכו' וכו' תמיד בני אנוש אוהבים אותך אנשים נשים וטף משתעשעים תמיד עם שכלך האוניברסלי. מכאן שמך הטוב אפי' אצל אלה שלא דבוקים בך כמוני.

עד שלמה המלך, כל העולם נהגו כמו נמרוד כלומר הם חיו בפרדוקסליות ולכן לא התקדמו לשום מקום. מאז שלמה האומות התחילו להכיר באל האוניברסלי בגלוי. הנה - אמרו החכמים באומות, אפשר ריבון אדם על אדם בלי להכחיש את האהוב שלנו, הרי הנה שלמה מנהל אומה שלמה בחכמה ובדעת עם השכל האוניברסלי. הם לא למדו את שלמה לעומק. אבל זה למה בשיר האומות נקראות 'בנות ירושלים' כי המצאת המדינה האוניברסלי המציא שלמה ולכן כל בני המדינות באנושות נקראים בשיר 'בנות ירושלים'. (כשלמדנו את עשרת הדורות מנח עד אברהם - כאן **החשיבה היהודית הבסיסית – המצאת החברה הלא טבעית**[13]- למדנו את המילה **'ילד'** ו**'יצא'**, 'ילד' זה יוחסין ו'יצא' זה ממזרים = יצא במקרה, ושם כלפי מה יצא ממלכותו של נמרוד התורה משתמשת עם המילה 'יצא' לרמז שתמיד בני המשטרים לא מיוחסין. וַתְּהִ֨י רֵאשִׁ֤ית מַמְלַכְתּוֹ֙ בָּבֶ֔ל וְאֶ֖רֶךְ וְאַכַּ֣ד וְכַלְנֵ֑ה בְּאֶ֖רֶץ שִׁנְעָֽר׃ מִן־הָאָ֥רֶץ הַהִ֖וא **"יָצָ֣א"** אַשּׁ֑וּר וַיִּ֙בֶן֙ אֶת־נִ֣ינְוֵ֔ה וְאֶת־רְחֹבֹ֥ת עִ֖יר וְאֶת־כָּֽלַח׃ וְאֶת־רֶ֕סֶן בֵּ֥ין נִֽינְוֵ֖ה וּבֵ֣ין כָּ֑לַח הִ֖וא הָעִ֥יר הַגְּדֹלָֽה. וזה לעומק משפט שלמה לרמז שמיד שמלך שלמה יש כבר ילדים שלא מכירים את אביהם. ראו **משפט שלמה – הפיל שבחדר**[14]). בכל אופן מאז שלמה, צמח יוון והמדינה של אלפטון עד ימינו אנו (זה לעומק מה שחז"ל מרמזים במליצתם בתלמוד בבלי מסכת שבת נו ב - **"אמר רב יהודה אמר שמואל: בשעה שנשא שלמה את בת פרעה הכניסה לו אלף מיני זמר, ואמרה לו: כך עושין לעבודה זרה פלונית, וכך עושים לעבודה זרה פלונית, ולא מיחה בה. אמר רב יהודה אמר שמואל: בשעה שנשא שלמה את בת**

[13] ראו את המאמר בנספחים בנספח יא' בעמודים 91 עד 98

[14] ראו את המאמר בנספחים בנספח יב' בעמודים 99 עד 107

פרעה ירד גבריאל ונעץ קנה בים, ועלה בו שירטון, ועליו נבנה כרך גדול [של רומי]. במתניתא תנא: אותו היום שהכניס ירבעם שני עגלי זהב אחד בבית אל ואחד בדן נבנה צריף אחד, וזהו איטליאה של יון"). כלומר הם אוהבים את הקב"ה ומכחישים אותו בשביל לשלוט באדם. ההמנון של האומות המתוקנות מאז יוון הוא **"ידע = כוח"**. במילים פשוטות הם אומרים החיבור להקב"ה = כוח, עפרא לפומיה. עם כל זאת בני המשטרים ממשיכים להריח את שמך הטוב מצד הצדק האוניברסלי שלך, מכאן שהם תמיד מתמרדים נגד ריבונם, מכאן כל ההפיכות החברתיות באומות מאז יוון עד ימינו אנו.

מכאן אגב נבין למה **"אם יאמר לך אדם יש חכמה בגוים תאמין,,, יש תורה בגוים אל תאמין"** (איכה רבה פרשה ב) כי המדע והחכמה שלהם מושתתת על הקב"ה, מה שאין כן תורתם היא אינטרסנטית שבא לשרת את הריבון שלהם.

(ד) מָשְׁכֵ֖נִי אַחֲרֶ֣יךָ נָּר֑וּצָה הֱבִיאַ֨נִי הַמֶּ֜לֶךְ חֲדָרָ֗יו נָגִ֤ילָה וְנִשְׂמְחָה֙ בָּ֔ךְ נַזְכִּ֤ירָה דֹדֶ֙יךָ֙ מִיַּ֔יִן מֵישָׁרִ֖ים אֲהֵבֽוּךָ׃ס

הרעיה האינטלקטואלית מודעת למשיכה שיש לכל אחד ליופי המדומיין שיש אצל מלך ומדינתו מה שנקרא מדינה מתוקנת, ולכן היא מתחננת לדוד שהוא ימשוך אותה אחריו, ואם כך יעשה היא תרוץ אחריו אפי' אם המלך יביא אותה לחדריו = להיות חלק של הממלכה חלק של השליטה, היא לא תתפתה אלא היא יחד עם משרתיו של המלך, **נָגִ֤ילָה וְנִשְׂמְחָה֙ בָּ֔ךְ**, **נַזְכִּ֤ירָה דֹדֶ֙יךָ֙** אפי' בתוך חדרי המלך מול המשיכה ליין ולתענוגות של המלך, כי **מֵישָׁרִ֖ים אֲהֵבֽוּךָ**. כלומר כנ"ל כל הישרים אוהבים את מלכותו של הקב"ה ולא את הריבון אדם על אדם.

בנמשל: תמיד תמיד אנחנו מתפתים לאלוהי הריבון אדם כאינטרס צר. בוודאי שאנחנו מתפתים לאלוהי הכסף והקניין ששולט בבני אנוש מאז נבוכדנצר. כלומר הדמיון מאפשר לנו לדמיין שאליל הכסף פתאום יעזור לנו להיות עשירים כקורח. ולכן תמיד אנחנו מתחננים להקב"ה שהוא ימשוך אותנו אליו. ואייך? שיתן לנו מסודותיו על דרך נפשי חמדה בצל ידך לדעת כל רז סודך. שייתן לנו זרע של קיימא. שנראה את הנחת בעיניים ככה שלעולם לא נתפתה אחרי אלוהים אחרים.

השזור בין המשל והנמשל: שוב שניהם רוצים את נצחיות החיים והתפתחותו מול תענוגות שררה ושליטה רגעיות וחולפות.

ביאור: בני זוג יצאו מהמגשר בשמחה רבה אחרי שהם הסכימו שעל הדברים הגדולים הגבר מחליט ועל הדברים הקטנים האישה קובעת. בדרך לבית הגבר שואל את אשתו מהן הדברים הגדולים ומהן הדברים הקטנים. אמרה, הדברים הגדולים זה מי ראש ממשלה טוב, איזה נשיא צריך להיבחר בארה"ב, לבקר את המדינה ואת הקהילה ואת הרב, אתה תקרא עיתונות ותכעס ותזעק אייך צריך לנהל את המדינה\קהילה\שכונה\בניין וכדומה, אתה תשב בראש השולחן בבית, בקיצור הדברים הגדולים אתה קובע בבית. הקטנים זה איפה הילדים ילמדו ואיך לחנך אותם איזה מטבח לעשות וכו' וכו', שזה אני מחליטה.

ובכן המשיכה שיש לבני אנוש נבערים לעולם שחיי בסרט, זה א' דמיון נחמד כאילו הוא מנהל את העולם, וב' כמובן לברוח מהחיים האמיתיים. החיים האמתיים נראה להם פשוט מדי, אישה וילדים ולהחליף טיטול, ללכת עם הילד לרופא ולדבר עם

המלמד ולשלם חשבונות חשמל וגז. וכמובן לעבוד כל הזמן להשיג את הפרנסה. העולם הגדול מחכה לו בחוץ - הוא משוכנע. ורוב צרות בני אנוש בהיסטוריה אשכרה נוצרו ונוצרים על ידי מדומיינים שכאלה. במקום לדאוג לחיים הפשוטים שלך, כלומר אתה אפי' לא מסוגל לנהל את החיים הפשוטים שלך ומנסה לנהל חיים של אחרים, מכאן כל הצרות של בני אנוש מאז ומתמיד. אם תעשו מחקר קצר על האנשים הגדולים בהיסטוריה תשתכנעו שזאת היית המציאות עם האנשים האלה. מכאן אגב נובע הבורות והנבערות של בני המשטרים. כי לגדוליהם אין מושג ירוק בחיים, שנראה להם כפשוטים מדי כנ"ל. מכאן תבינו למה אין להם תורת חיים למה דווקא חכמה בגוים תאמין מה שאין כן תורה בגוים אל תאמין. הרי אייך אפשרי ששפינוזה שמת רווק, יכתוב תורת חיים שעצם רווקותו מוכיח שלא ידע חיים מהי?! אותו דבר בני המשטרים עצמם שלוקחים מהם את הרווקים\ות שלהם למות על מזבח המולך, אייך יבינו מהי חיים? אותו דבר כל דורשי השררה אפי' אצלינו, מפקירים את הכרם הפרטי שלהם לטובת הכלל הדמיוני. ולכן הם מסוגלים לקצץ בנטיעות שלהם ולקצץ את הנטיעות של אחרים באכזריות, העיקר שהוא ישרור על אחרים בדמיונו הקודח.

ולכן שאנו חוזרים לבני הזוג לעיל, שלמה המלך בסוף משלי אומר שה'אשת חיל" תשחק ליום האחרון. כלומר חז"ל מסבירים מהי השחוק של יום האחרון, אומרים חז"ל שלפני שאדם נפטר מהעולם מראים לו את השכר. ולא מדובר כאן על שכר של אחרי המוות, הרי את זה לא צריך להראות ברגע שמתים הרי מיד הוא יראה את זה, אלא מדובר כאן על עולם הבא הפשוט שזה הדורות שיצאו ממנו. כלומר שביום האחרון ה'אשת חיל רואה

מה הספיקה ליצור במאה השנים האחרונות, היא יצרה מעל אלף כדמותו וכצלמו של הקב"ה וכולם ב"ה דבקים בשכל האלוהי לנצח נצחים. זה ה'ותשחק ליום האחרון' של האישה הפשוטה לעיל מול בעלה המדומיין שמנהל את העולם כל שבת על ידי קריאת עיתונים.

עד כאן הפרשיה הראשונה.

(ה) שְׁחוֹרָ֤ה אֲנִי֙ וְֽנָאוָ֔ה בְּנ֖וֹת יְרוּשָׁלִָ֑ם כְּאָהֳלֵ֣י קֵדָ֔ר כִּירִיע֖וֹת שְׁלֹמֹֽה:

כנ"ל לרעיה יש דיאלוג עם בנות ירושלים שהן בנמשל האומות. האומות תמיד יודעים להטיף מוסר ליהודי. הרעיה מתנצלת שחלק מהטפת המוסר נכון (= שחורה אני), כי היא מוכרחת, אבל על באמת אני נאוה כאהלי קדר כיריעות שלמה שקלים להתנקות. רק שחררו אותי מעולכם ותראו כמה אני יפה. ולכן היא ממשיכה לומר להן

(ו) אַל־תִּרְאוּנִי֙ שֶׁאֲנִ֣י שְׁחַרְחֹ֔רֶת שֶׁשֱּׁזָפַ֖תְנִי הַשָּׁ֑מֶשׁ בְּנֵ֧י אִמִּ֣י נִֽחֲרוּ־בִ֗י שָׂמֻ֙נִי֙ נֹטֵרָ֣ה אֶת־הַכְּרָמִ֔ים כַּרְמִ֥י שֶׁלִּ֖י לֹ֥א נָטָֽרְתִּי:

כאן הרעיה האינטלקטואלית נכנסת חזק במלך שלמה. הרי מהי כרם? כרם זה קן המשפחה הנצחית. כשרצינו מלך ככל העמים קיבלנו את משפט המלך הנודע, שאז הכרם עובר מהמשפחה הפרטית לכרם הכללי האומה. על דרך **אל תיקרי בני אמי אלא בני אומתי** - חז"ל בהרבה מקומות. כלומר הרעיה לא רוצה בצדק להשתעבד למדינה למלך = **שָׂמֻ֙נִי֙ נֹטֵרָ֣ה אֶת־הַכְּרָמִ֔ים** שלהם, היא רוצה את הכרם הפרטי שלה את הנטיעות שלה לנצח = **כַּרְמִ֥י שֶׁלִּ֖י לֹ֥א נָטָֽרְתִּי**. מכאן תבינו מהי המושג ביהדות "מקצץ בנטיעות". שנגיע למחבלים כרמים נרחיב בעניין מחבלי כרמים שהם כמובן ממש בני אמי.

והיות שכרמי שלי לא נטרתי - הרעיה פונה לדוד ואמרת לו באהבה רבה

(ז) הַגִּידָה לִּי שֶׁאָהֲבָה֙ נַפְשִׁ֔י אֵיכָ֣ה תִרְעֶ֔ה אֵיכָ֖ה תַּרְבִּ֣יץ בַּֽצָּהֳרָ֑יִם שַׁלָּמָ֤ה אֶֽהְיֶה֙ כְּעֹ֣טְיָ֔ה עַ֖ל עֶדְרֵ֥י חֲבֵרֶֽיךָ׃

כלומר הרעיה רוצה להקים את קן המשפחתי שלה ולכן הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה תרביץ בצהרים, שלמה אהיה כעטיה על עדרי חבריך שמתו על קידוש שמך בלי זרע.

(ח) אִם־לֹ֤א תֵֽדְעִי֙ לָ֔ךְ הַיָּפָ֖ה בַּנָּשִׁ֑ים צְֽאִי־לָ֞ךְ בְּעִקְבֵ֣י הַצֹּ֗אן וּרְעִי֙ אֶת־ גְּדִיֹּתַ֔יִךְ עַ֖ל מִשְׁכְּנ֥וֹת הָרֹעִֽים׃ ס

שמתם לב שעד עכשיו הדוד לא מגיב. זה לא במקרה. כי אם יש לחיזור תכלית ומטרה שזה **גְּדִיֹּתַ֔יִךְ** ?! אני מעוניין מאוד בקשר. הוא קורא לה היפה בנשים כי כל הנשים רוצות את המלך ואת המדינה ומקריבות את צאצאיהן הרווקים והרווקות למולך, ולכן רק היא היפה בנשים. צאי לך בעקבי הצאן - מציע לה הדוד, שהם כמובן גדולי וענקי הדור יושבי בתי המדרשות, והכניסי את הילדים שלך בבית מדרשות - **משכנות הרעים אלין מלמדי תינוקות ורישי ישיבות** (זוהר ח"ג קצח) - ולא אצל המולך רח"ל על דרך **כִּ֣י יְדַעְתִּ֗יו לְמַעַן֩ אֲשֶׁ֨ר יְצַוֶּ֜ה אֶת־בָּנָ֤יו וְאֶת־בֵּיתוֹ֙ אַחֲרָ֔יו וְשָֽׁמְרוּ֙ דֶּ֣רֶךְ יְקֹוָ֔ק לַעֲשׂ֥וֹת צְדָקָ֖ה וּמִשְׁפָּ֑ט לְמַ֗עַן הָבִ֤יא יְקֹוָק֙ עַל־אַבְרָהָ֔ם אֵ֥ת אֲשֶׁר־דִּבֶּ֖ר עָלָֽיו׃** (בראשית פרק יח יט)

כלומר כל זה שהקב"ה בחר באברהם (וככה בכל הווה והווה הקב"ה בוחר באברהם של אותו הווה) מול כל צדיקי דורו כמו איוב ועוד, זה ה **לְמַעַן֩ אֲשֶׁ֨ר יְצַוֶּ֜ה** הזה, שזה אומר אברהם רוצה את הנצח ולכן יצווה את בניו ואת ביתו אחריו לדורי דורות, ולכן רק עכשיו הדוד מגיב לה ועוזר לה. כי גם הדוד יודע שבלי

הכרובים = התינוקת של בית רבן, אין דבר השם יוצא מארון הקודש רח"ל.

עד כאן הפרשיה השניה

ובכן אחרי שהדוד רואה שמדובר ביפה בנשים, שזאת אומרת, שהיא אינטלקטואלית ברמות גבוהות כי היא רוצה את נצחיות החיים והתפתחותו מדור לדור, כלומר היא רוצה את הכרם הפרטי שלה ולא את הכרם הדמיוני המדיני והלאומי או הכרם הדמיוני של מין האנושי, אז הוא מתחיל לחזר אחריה ואמר לה לא פחות ולא יותר שהיא חלק מהמרכבה שלו = מעשה מרכבה והבינו את עומקם של דברים.

(ט) לְסֻסָתִי֙ בְּרִכְבֵ֣י פַרְעֹ֔ה דִּמִּיתִ֖יךְ רַעְיָתִֽי׃

אחרי שאני יודע שבלעדיך אין לי מרכבה = אין מעשה מרכבה, אז

(י) נָאו֤וּ לְחָיַ֙יִךְ֙ בַּתֹּרִ֔ים צַוָּארֵ֖ךְ בַּחֲרוּזִֽים׃

נָאו֤וּ לְחָיַ֙יִךְ֙ בַּתֹּרִ֔ים אלו סופרים ומשנים ומלמדי תינוקות באמונה, **צַוָּארֵ֖ךְ בַּחֲרוּזִֽים** אלו התינוקות.

בַּתֹּרִ֔ים שני תורות בכתב ובעל פה ועל זו הדרך הרבה בחז"ל שכדאי מאוד לעיין בהם.

(יא) תּוֹרֵ֤י זָהָב֙ נַֽעֲשֶׂה־לָּ֔ךְ עִ֖ם נְקֻדּ֥וֹת הַכָּֽסֶף׃

נָאו֤וּ לְחָיַ֙יִךְ֙ בַּתֹּרִ֔ים זו התורה, **צַוָּארֵ֖ךְ בַּחֲרוּזִֽים**, אלו הנביאים, **תּוֹרֵ֤י זָהָב֙**, אלו הכתובים, **עִ֖ם נְקֻדּ֥וֹת הַכָּֽסֶף**, זה שיר השירים, מלה חתומה ומלה מסיימה. (שיר השירים רבה)

שוב כנ"ל מאוד כדאי לעיין בחז"ל כי יש שם הרבה על זו הדרך. סמכו על האבן עזרא שאומר **"אין למעלה ממדרש שיר**

השירים שדרשו רבותינו ז"ל". לפני כן שם אומר האבן עזרא: **ואת כולם ישא רוח כי הבל המה ואין האמת כי אם מה שהעתיקו קדמונינו ז"ל** = חז"ל

(יב) עַד־שֶׁהַמֶּ֙לֶךְ֙ בִּמְסִבּ֔וֹ נִרְדִּ֖י נָתַ֥ן רֵיחֽוֹ׃

חוזרת הרעיה לבנות ירושלים ומספרת להן, עד שהמלך במסבו וחוגג, נרדי שקיבלתי מהדוד נתן ריחו. כלומר לא משתתפת בחגיגות של המלך אם יש לי כזה נחת רוח מכרמי = ילדי.

(יג) צְר֨וֹר הַמֹּ֤ר ׀ דּוֹדִי֙ לִ֔י בֵּ֥ין שָׁדַ֖י יָלִֽין׃

לא רק זה אלא צרור המור דודי לי בין שדי ילין כלומר דודי שוכן בין ארון הקודש לכרובים שהם ילדי = התינוקות של בית רבן.

יש חז"ל גאוני בטירוף שתבינו את מהלך דרכינו כאן. כששלמה המלך בנה את בית המקדש הוא ידע שתחרב, אלא מה, זה יעמוד לנצח? הוא היה חכם מכל אדם והבין את זה, אבל בכל זאת שלמה בכה על כך, אז הקב"ה ניחם אותו ואמר לו, **אל תתעצב, אני בונה אותו בנין שלם, בין שדי ילין.** כלומר כשהקב"ה שוכן בתינוקות של בית רבן, זה בנין שלם לנצח נצחים והבינו את עומקם של דברים.

(יד) אֶשְׁכֹּ֨ל הַכֹּ֤פֶר ׀ דּוֹדִי֙ לִ֔י בְּכַרְמֵ֖י עֵ֥ין גֶּֽדִי׃ ס

לא רק זה, אשכול הכופר נתן לי דודי לכפר על עוני ועוני ביתי בכרמי עין גדי. מה שאין כן אצלכן בנות ירושלים אם חטאתם למולך זה נרשם בתעודת יושר שלכן לכל חייכן.

ביאור: אם חושבים על זה לעומק מה בין הגבירה לשפחה החצופה. הקב"ה שהוא ריבון העולמים מוחק חטאים שלוש פעמים ביום ובכל ערב ראש חודש ויום כיפור, וזה למה, כי עצם

המושג חטא היא הגדרה לטובת האדם. ואם אדם מאבד את מהותו, מה הועיל הגדרת החטא כחטא?! ריבון אדם הגס רוח והחצוף, חושב כשהוא מגדיר חטא כחטא, האדם בטל מול אלוהי החטא שלו?! הבנתם?

השזור בין המשל והנמשל: בכרמי עין גדי אלו אבות העולם. שבלעדי - אומרת הרעיה, אין לאבות העולם רח"ל המשך נצחית. כלומר אני בהווה סיבת המשכיות נצחיותו של כרמי עין גדי, ולכן דודי לי בכרמי עין גדי.

ביאור: בעקבות חיזוריה אחרי הדוד הדוד מציע לה בתחילה ללכת אחרי עקבי הצאן, ובעקבות החיזורים של הדוד לבת אחותו, הוא כבר נותן לה את שני התורות ושוכן בין ארון הקודש לכרובים. ונותן לה את בית המקדש להתכפר מעוונות להיות תמיד נקיה. כלומר הדוד בכבודו ובעצמו מתחיל להשגיח על צאצאיה ונותן להם את התורה וכו' כי זה כבר הכרם שלו עצמו. ולכן הקב"ה מצווה **אַל־תִּגְּעוּ בִמְשִׁיחָי וְלִנְבִיאַי אַל־תָּרֵעוּ׃** - תהלים פרק קה טו **אמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו? אל תגעו במשיחי - אלו תינוקות של בית רבן, ובנביאי אל תרעו - אלו תלמידי חכמים. אמר ריש לקיש משום רבי יהודה נשיאה: אין העולם מתקיים אלא בשביל הבל תינוקות של בית רבן. אמר ליה רב פפא לאביי: דידי ודידך מאי? - אמר ליה: אינו דומה הבל שיש בו חטא, להבל שאין בו חטא. ואמר ריש לקיש משום רבי יהודה נשיאה: אין מבטלין תינוקות של בית רבן אפילו לבנין בית המקדש. ואמר ריש לקיש לרבי יהודה נשיאה: כך מקובלני מאבותי, ואמרי לה מאבותיך: כל עיר שאין בה תינוקות של בית רבן - מחריבין אותה. רבינא אמר: מחרימין אותה.** (תלמוד בבלי מסכת שבת דף קיט עמוד ב)

אחרי שקיבלנו מהקב"ה את כל זה **כך אומר הקב"ה לישראל, כלום נתתי לכם את התורה, אלא כדי שלא יטעה אחד מכם וישען על דעת חביריו. ואתם וגו'.** כלומר בבסיס החיבור האלוהי לאדם לא מצריך את האדם לסמוך על דעת חביריו. זה המתנה שקיבלנו מהקב"ה ואנחנו מתעצלים ללמוד בעצמינו ולכן **הוי כִּֽי־יָק֤וּם בְּקִרְבְּךָ֙ נָבִ֔יא א֖וֹ חֹלֵ֣ם חֲל֑וֹם וְנָתַ֥ן אֵלֶ֛יךָ א֖וֹת א֥וֹ מוֹפֵֽת: וּבָ֤א הָאוֹת֙ וְהַמּוֹפֵ֔ת אֲשֶׁר־דִּבֶּ֥ר אֵלֶ֖יךָ לֵאמֹ֑ר נֵֽלְכָ֞ה אַחֲרֵ֨י אֱלֹהִ֧ים אֲחֵרִ֛ים אֲשֶׁ֥ר לֹא־יְדַעְתָּ֖ם וְנָֽעָבְדֵֽם: לֹ֣א תִשְׁמַ֗ע אֶל־דִּבְרֵי֙ הַנָּבִ֣יא הַה֔וּא א֛וֹ אֶל־חוֹלֵ֥ם הַחֲל֖וֹם הַה֑וּא כִּ֣י מְנַסֶּ֞ה יְקֹוָ֤ק אֱלֹהֵיכֶם֙ אֶתְכֶ֔ם לָדַ֗עַת הֲיִשְׁכֶ֤ם אֹֽהֲבִים֙ אֶת־יְקֹוָ֣ק אֱלֹהֵיכֶ֔ם בְּכָל־לְבַבְכֶ֖ם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶֽם: אַחֲרֵ֨י יְקֹוָ֧ק אֱלֹהֵיכֶ֛ם תֵּלֵ֖כוּ וְאֹת֣וֹ תִירָ֑אוּ וְאֶת־מִצְוֺתָ֤יו תִּשְׁמֹ֙רוּ֙ וּבְקֹל֣וֹ תִשְׁמָ֔עוּ וְאֹת֥וֹ תַעֲבֹ֖דוּ וּב֥וֹ תִדְבָּקֽוּן:** (מדרש שיר השירים)

בְּכַרְמֵ֖י עֵ֥ין גֶּֽדִי:

ביאור: לכל כרם יש את העונות שלו, מה שאין כן כרם עין גדי מוציא פרות ארבע\חמש פעמים בשנה. שזה אומר שהרעיה מספרת לבנות ירושלים שבכרם שלנו בכל מצב, ברעב ובשפע, בשגשוג ובחורבן, תמיד אנו מולידים ילדים. על דרך **מה כרמי עין גדי עושים (ארבעים) [ארבע] וחמש פעמים בשנה, כך הצדיקים עומדים להיות מולידים (ארבעים) [ארבע] וחמש פעמים בשנה, ויש אומרים על כל בעילה ובעילה.** (שיר השירים זוטא)

הכלל, כל אדם שמשועבד למולך, לעולם יתעצל להביא ילדים שבמלא לא שלו רק של המולך הדמיוני. מה שאין כן כל בן חורין בכל מצב ומצב יביא כדמותו וכצלמו שלו ושל אשתו ושל שותפם שזה הקב"ה כמובן. בכל הרדיפות, ממצרים עד המודרנה בארץ

ישראל, הבנות חורין התרבו בדרך נס ממש, על דרך וְכַאֲשֶׁר֙ יְעַנּ֣וּ אֹת֔וֹ כֵּ֥ן יִרְבֶּ֖ה וְכֵ֣ן יִפְרֹ֑ץ. ומי שיודע דעת עליון, יודע שזה בכלל לא נס, אלא זה דרכי השם בעולמו ממש בטבע.

אחרי שהדוד שומע מה אומרת הרעיה לבנות ירושלים, לא פלא שהוא מחזר אחריה עם הפסוקים הנפלאים הבאים.

עד כאן הפרשיה השלישית

(טו) הִנָּ֤ךְ יָפָה֙ רַעְיָתִ֔י הִנָּ֥ךְ יָפָ֖ה עֵינַ֥יִךְ יוֹנִֽים:

הִנָּ֤ךְ יָפָה֙ רַעְיָתִ֔י, 'רעיתי' מלשון **'רועה אותי'**, והבינו את עומקם של דברים. בנות ירושלים לוקחות רק את הידע ממני ואת המדע ממני בשביל הכוח כנ"ל ולכן הן לא יפות. את יפה בנשים כי את רועה אותי ממש, כלומר את מולידה לי את הכרובים ומפרנס אותם ומגדלת אותם עד שהם נהפכים כדמותי וכצלמי ממש. לא פלא שהדוד אומר לה הנך יפה רעיתי, כי הוא כמוה יודע שבלעדיה, החוק הטוב להיטיב לא יכולה להתקיים. ו**'חוק הטוב להיטיב'** כפי שהסברנו תמיד, הוא הוא הטריגר להכל, הטריגר של הקב"ה ליצור את היקום בכדי ליצור את החיים, והטריגר של ההורים ליצור חיים.

הִנָּ֥ךְ יָפָ֖ה עֵינַ֥יִךְ יוֹנִֽים:

הנך יפה כי עיניך יונים = שני יונים, שני יונים שהביאו את האור לעולם, אמנו חוה שהאכילה את אדם מעץ הדעת כנ"ל בהקדמה ככה הם הביאו אור לעולם עם זה שיצרו כדמותו וכצלמו, והיונה של נח.

ולכן שאנו שרים את השיר בכל מקום וזמן, אנחנו כמו חוה אמנו וכמו היונה של נח נותנים תקווה באבדון עם זה שאנחנו מולידים

את האור הבא כדמותו וכצלמו, ככה שלא פלא שהקב"ה אומר לנו תמיד הנך יפה כי עיניך יונים.

ביאור: חז"ל יוצאים כאן מגדרם לומר שהקב"ה אומר לנו שאנחנו הם אלה שמפרנסים אותו, כנ"ל 'רעיתי' מלשון 'רועה אותי', עד כדי כך. ושוב נחזור על כך עד שזה יהיה ברור מאליו.

ביקום של ים היולי מה שנקרא 'תוהו ובוהו', אלוהים מרחף על המים, ואין לו כלום, רק הכל נמצא שם בים היולי בכוח. אותו דבר כל רווק ורווקה, יודעים שמתישהו הם ימותו, כלומר יש בהם הבכוח, אבל אם לא יעשו את העיקר שזה להוליד ולפרנס את הדור הבא, הם בעוד מאה שנה ימותו ערירים.

אלוהים מחפש את הזוג הזה, שירצה אותו והם ירצו את עצמם, שיחד אפשר ליצור את נצחיות האדם ואלוהיו. האדם הזכר לעולם לא יכול להשיג את זה בלי שהאישה תסכים להיות נאמנת לו ולהוליד רק לו את ילדיהם ביחד עם הקב"ה, שזה בעצם המושג שהאישה מאכילה את בעלה מעץ הדעת, כלומר עצם זה שהאישה משכנעת את הגבר שזה אפשרי שיהיה לו ילדים משלו, זה בעצם לאכיל אותו מעץ הדעת. ואז כל הולדה שיוצא משלוש ההורים האלה הגבר והאישה והקב"ה, היא הולדה אלוהית של בני חורין וחופשיים. שזה אומר כל הולדה היא הולדה אלוהית כדמותו וכצלמו, כלומר אצל הבני חורין האלה יכול הקב"ה לשכון לנצח נצחים בין הכרובים כנ"ל. כל הולדה אחרת שההולדה היא כמובן ללאום או למדינה או לכלל מין האנושי, הם הם הולדה של בשר חמורים = שכפול בהמי. וכבשר חמורים החמורים לא צריכים הורים אחראים ועצמאים (מכאן לא עבדו ע"ז אלא להתיר להם עריות מה שנקרא חופש מיני, כי כל חוקי העריות באים להבטיח את נצחיות האדם

הפרטי על ידי זרעו הוא, מה שאין כן שאין לו זרע משלו כי הם שייכים למולך המדומיין אז למה איסורי עריות?), המולך כבר ימצא אייך לנצל את החמורים האלה לעצמו. וזה בעצם משפט המלך הנודע. שמואל א פרק ח (ו) **וַיֵּרַע הַדָּבָר בְּעֵינֵי שְׁמוּאֵל כַּאֲשֶׁר אָמְרוּ תְּנָה־לָּנוּ מֶלֶךְ לְשָׁפְטֵנוּ וַיִּתְפַּלֵּל שְׁמוּאֵל אֶל־יְקֹוָק:** (ז) **וַיֹּאמֶר יְקֹוָק אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹל הָעָם לְכֹל אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ כִּי לֹא אֹתְךָ מָאָסוּ כִּי־אֹתִי מָאֲסוּ מִמְּלֹךְ עֲלֵיהֶם:** (ח) **כְּכָל־הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר־עָשׂוּ מִיּוֹם הַעֲלֹתִי אֹתָם מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה וַיַּעַזְבֻנִי וַיַּעַבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים כֵּן הֵמָּה עֹשִׂים גַּם־לָךְ:** (ט) **וְעַתָּה שְׁמַע בְּקוֹלָם אַךְ כִּי־הָעֵד תָּעִיד בָּהֶם וְהִגַּדְתָּ לָהֶם מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם:** (י) **וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְקֹוָק אֶל־הָעָם הַשֹּׁאֲלִים מֵאִתּוֹ מֶלֶךְ:** (יא) **וַיֹּאמֶר זֶה יִהְיֶה מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיכֶם אֶת־בְּנֵיכֶם יִקָּח וְשָׂם לוֹ בְּמֶרְכַּבְתּוֹ וּבְפָרָשָׁיו וְרָצוּ לִפְנֵי מֶרְכַּבְתּוֹ:** (יב) **וְלָשׂוּם לוֹ שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְלַחֲרֹשׁ חֲרִישׁוֹ וְלִקְצֹר קְצִירוֹ וְלַעֲשׂוֹת כְּלֵי־מִלְחַמְתּוֹ וּכְלֵי רִכְבּוֹ:**(יג) **וְאֶת־בְּנוֹתֵיכֶם יִקָּח לְרַקָּחוֹת וּלְטַבָּחוֹת וּלְאֹפוֹת:** (יד) **וְאֶת־שְׂדוֹתֵיכֶם וְאֶת־כַּרְמֵיכֶם וְזֵיתֵיכֶם הַטּוֹבִים יִקָּח וְנָתַן לַעֲבָדָיו:** (טו) **וְזַרְעֵיכֶם וְכַרְמֵיכֶם יַעְשֹׂר וְנָתַן לְסָרִיסָיו וְלַעֲבָדָיו:** (טז) **וְאֶת־עַבְדֵיכֶם וְאֶת־שִׁפְחוֹתֵיכֶם וְאֶת־בַּחוּרֵיכֶם הַטּוֹבִים וְאֶת־חֲמוֹרֵיכֶם יִקָּח וְעָשָׂה לִמְלַאכְתּוֹ:** (יז) **צֹאנְכֶם יַעְשֹׂר וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לוֹ לַעֲבָדִים:** (יח) **וּזְעַקְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא מִלִּפְנֵי מַלְכְּכֶם אֲשֶׁר בְּחַרְתֶּם לָכֶם וְלֹא־יַעֲנֶה יְקֹוָק אֶתְכֶם בַּיּוֹם הַהוּא:**

כשבן משטר שואל איפה האלוהים? התשובה נמצא בפסוק יח **וּזְעַקְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא מִלִּפְנֵי מַלְכְּכֶם אֲשֶׁר בְּחַרְתֶּם לָכֶם וְלֹא־יַעֲנֶה יְקֹוָק אֶתְכֶם בַּיּוֹם הַהוּא:** הקב"ה לא יכול לשכון אצל מי שנלקח ממנו. כלומר הוא לא יכול לשכון אצל מי שתלוי בריבון

אדם על אדם. זה כל כך פשוט שאני כועס ורותח שצריך להסביר את זה. שוב **'הקב"ה לא יכול לשכון אצל מי שנלקח ממנו'.** מכאן הקב"ה כועס כל כך על ע"ז. כי בע"ז האדם שייך למולך ולא לעצמו ולאלוהיו. הוא שייך לאליל הכסף והקניין ולא לעצמו ולאלוהיו.

ולכן הקב"ה מחפש את היונה התמימה\הנאמנת, הוא מחפש את 'רעיתי', זאתי שתרעה את אלוהיה ממש. כלומר על ידי שהיא מולידה לו ולבעלה את צאצאיהם, היא בעצם רועה את הקב"ה ממש. מכאן תבינו כמה המשל והנמשל שזורים אחד בשני.

חז"ל לוקחים את הפסוק לצדקה וגמילות חסדים תרומות ומעשרות וכו' שהם **ה**רועה אותי כביכול. ובכן זאת אמת לאמתה כשאנו תחת ריבון אדם על אדם. תחת ריבון אדם על אדם, הצדקה והגמילות חסד מצילה את האדם מריבון אדם על אדם ומאליל הכסף והקניין, ונותן לו את נצחיותו וככה שרדנו בכל הגלויות. אפי' הריבון עצמו מתקיים על ידי הצדקה, אבל הצדקה שלו זה רק בכדי להמשיך לקיים את הרודנות שלו על האדם על דרך **צְדָקָ֥ה תְרֽוֹמֵֽם־גּ֑וֹי** (=היהודים) **וְחֶ֖סֶד לְאֻמִּ֣ים חַטָּֽאת׃** (משלי פרק יד פסוק לד). כי כל החסד שלהם זה בשביל להמשיך לשרוד כרודן על האדם.

אבל ברור לנו שחז"ל הבינו שאת הפשט נבין מאליו. כלומר כשהדוד אומר לה את הרועה שלי = רעיתי, הכוונה היא כלפי הילדים שאת מולידה לי. אותו דבר בנמשל. והבינו.

עכשיו מגיע תורה של הרעיה לומר מה היא מרגישה ואומרת לדוד שזה כמובן בנמשל להקב"ה

(טז) הִנְּךָ֨ יָפֶ֤ה דוֹדִי֙ אַ֣ף נָעִ֔ים אַף־עַרְשֵׂ֖נוּ רַעֲנָנָֽה׃

הנך יפה דודי זה פשוט כנ"ל, הרי מי לא רוצה שהשכל האלוהי ישכון בתוכו? אבל מוסיף דעת מוסיף מכאוב על דרך כִּ֛י בְּרֹ֥ב חָכְמָ֖ה רָב־כָּ֑עַס וְיוֹסִ֥יף דַּ֖עַת יוֹסִ֥יף מַכְאֽוֹב׃ (קהלת פרק א יח) ולכן הרעיה אומרת **'אף נעים'** = אני מקבלת את הייסורים באהבה כי אני יודעת שבלי דעת אין כלום.

אַף־עַרְשֵׂ֖נוּ רַעֲנָנָֽה: = המיטה שלנו רעננה, על דרך **מה מטה זו אינה אלא לפריה ורביה וגו'**.

כלומר גם ההולדה כואבת וגם גידול הילדים מאוד מאוד כואבת במיוחד שיש שֻׁעָלִ֥ים קְטַנִּ֖ים מְחַבְּלִ֣ים כְּרָמִ֑ים (שזה תמיד משלנו = בני אמי כנ"ל), שמקצצים לנו את הנטיעות שלנו שבכרם?! בכל זאת אומרת הרעיה באהבה רבה **אַף־עַרְשֵׂ֖נוּ רַעֲנָנָֽה:** והבינו.

ביאור: הפיתוי להיות ראש קטן ולעשות מה שהמולך והמערכת אומרת, זה בגלל שתמיד השכל האלוהי בא באף. אותו דבר האחריות היא באף, וכמובן להוליד ולגדל ולפרנס ילדים, באים באף. ולכן כל כך קל לשועלים הקטנים (אפי' הנביא קורה להם 'קטנים'. כלומר לא מדובר בשועלים גדולים אלא בריקי מוח קטנים), לחבל בכרמים שלנו. ככה שהכאב היא בכפליים. זה פיתוי גדול מאוד לפרוק את עול השכל האלוהי מעצמינו ואת עול גידול הילדים וכו' ולהיות ראש קטן. ומה שהשועלים הקטנים עושים זה בדיוק זה, למכור לנו את החופש המדומה שאין להם. ואנחנו יודעים שאין להם שום חופש, אבל הפריקת עול בעצמו זה גם משהו. כי העול היא באף כנ"ל.

בואו ניקח את האימהות כדוגמה. יעקב אבינו עם האימהות, עברו את הגהינום עד שהם הולידו את שנים עשרה השבטים. כמעט שברגע היו מאבדים הכל במצרים אילולי משה רבינו

שהציל אותם. נכנסנו לארץ ישראל עם שנים עשרה שבטים ב"ה, אבל רצינו מלך להיות ככל העמים, מה שנקרא רצינו ריבון אדם על אדם, ואז מתחיל הצרות, תוך דור אחד קרע המלוכה ואחרי כמה דורות יוצאים לגלות ומאבדים עשרה שבטים ונשארים רק שנים וחצי.

שנים וחצי שבטים ב"ה שורדים את כל הגלויות במשך אלפיים חמש מאות שנה, והנה הנאורות סוף סוף הגיע. עכשיו רק צריכים ללמד את בנות ירושלים מהי באמת חירות מהי באמת חוק יסוד אדם וחירותו ונצחיותו. כלומר ללמד אותם זכויות יסוד שזה הקניין הפרטי והכלכלה שמהם האדם זוכה לחיי נצח, ואז תבוא הגאולה על בני אנוש כולה. אבל שוב בני אנוש רצו מולך לאומי בגלל העוני והרעב, וגם חלק מבני עמינו פתאום חשקו בלאומניות. והנה ההשכלה המזוייפת = השועלים הקטנים כנ"ל, הצליחה לחבל בכל הכרמים שלנו. כלומר מאז כ80% זרע היהודים לא יודעים בכלל מה מהותם ואיזה אוצר שוכן בקרבם. הם חיבלו לא רק בנמשל בילדים, אלא גם במשל עצמו שזה ארץ ישראל. כנודע ארץ ישראל היא המיטה שלנו על דרך **'אף ערשנו רעננה זו ארץ ישראל'**, יעקב אבינו לא הולך להוליד ילדים בלי שהוא מקבל את המיטה קודם על דרך "קיפל הקב"ה את כל ארץ ישראל תחתיו" (ראו את המאמר דיאלוג על חז"ל תמוהה – "קיפל הקב"ה כל ארץ ישראל תחתיו"[15]). כלומר בלי שיש לנו את תורת נח, כלומר אין לנו מיטה, אין לנו את ארץ ישראל?! קשה מאוד לעסוק בתורת אדם שזה כמובן חוקי המשפחה על דרך **כל אדם שאין לו קרקע אינו אדם**. כאלף שנה אנחנו חוזרים למיטה, לארץ ישראל, והנה אחרי כאלף שנה של עליות לארץ מאז ההשכלה גם השועלים הקטנים

[15] ראו את המאמר בנספחים בנספח יג' בעמודים 108 עד 111

רוצים את הארץ בשביל הלאומניות שלהם. ככה שהם חיבלו לנו לא רק בילדים בגולה אלא חיבלו לנו גם במיטה שזה ארץ ישראל. כלומר הם מחבלים במיטה וגם בילדים עצמם.

הם עד כדי כך הצליחו לגזול לנו את המיטה את ארץ ישראל, שאפי' אנחנו החרדים לדבר השם, דורשים פרוטקשן (להתפרנס משכירות) מהיהודים לישון בארץ ישראל. כלומר אנחנו החרדים לדבר השם אשכרה גוזלים מהיהודים את לחמם על הזכות שלהם לישון בארץ ישראל, מה שנקרא "שכירות" = להתפרנס משכירות.

אם עד שהגיעו המחבלים של ההשכלה כל בני הגולה בנו לבני ארץ ישראל דירות בחינם (כל השכונות הוותיקות בירושלים) לכל מי שרוצה לעלות לארץ ישראל. בדור הבא, הילדים צריכים שני בני הזוג לעבוד בשביל המשכיר דירה הנוול שהוא גם מזרע היהודים כלומר הארץ שלו בדיוק כמו של חברו היהודי שדורש ממנו פרוטקשן בכדי לישון בארץ ירושתו.

אותם מחבלים במיטה = בדיור, הם אותם מחבלים במוסדות. כלומר הם אשכרה גם מחבלים בילדים עצמם עם זה שהם עושים סלקציות נאציות בקבלת הילדים למוסדות ולישיבות ולסמינרים, וגם מחבלים במיטה בדיור. זה כבר לא הגויים זה כבר לא הלאומניים, ולא החילוני מבני אמנו, אלא בני אמי בעצמם שמחבלים גם במיטה = שכירות בארץ ישראל, וגם בילדים = סלקציות נאציות בקבלת הילדים במוסדות. וחלק מהרשעים האלה רוצים עכשיו גם למסור את הילדים שלנו למולך כמכסות לצבא. **שועלים קטנים חסרי מוח שכמותכם.**

איזה סיכוי יש לצעירים ולצעירות להקים את קן המשפחתי האלוהי שלהם בכזה גלות נורא?!

אם יעקב אבינו והאימהות איבדו עשרה שבטים, מה נאמר אנחנו בגלות כזה קשה? עכשיו תבינו למה הרעיה אומרת "אף" נעים, "אף" ערשנו רעננה. תבינו מכאן מה רמת האינטלקטואליות של הצעירים והצעירות של דורינו אנו, מול השועלים הקטנים המחבלים את הכרמים שלנו.

בכל זאת עונה הרעיה המודרנית לדוד **הִנְּךָ֨ יָפֶ֤ה דוֹדִי֙ אַ֣ף נָעִ֔ים אַף־עַרְשֵׂ֖נוּ רַעֲנָנָֽה:** ולא רק זה דודי אהובי - ממשיכה הרעיה לומר לדוד, אלא,,,

(יז) קֹר֤וֹת בָּתֵּ֙ינוּ֙ אֲרָזִ֔ים רחיטנו רַהִיטֵ֖נוּ בְּרוֹתִֽים:

קרות בתנו **אלו בעלי תורה**, רהיטנו ברותים **אלו התינוקות**. על דרך **"הזהרו בבני עניים שמהן תצא תורה, שנאמר: יזל מים מדליו, שמהן תצא תורה. ומפני מה אין מצויין ת"ח לצאת ת"ח מבניהן?** (תאמרו את אותו מהלך לגבי עשירות max) **אמר רב יוסף: שלא יאמרו תורה ירושה היא להם. רב ששת בריה דרב אידי אומר: כדי שלא יתגדרו על הצבור. מר זוטרא אומר: מפני שהן מתגברין על הצבור. רב אשי אומר: משום דקרו לאינשי חמרי."** (תלמוד בבלי מסכת נדרים דף פא עמוד א)

בצדק אומרת הרעיה האינטלקטואלית המודרנית, **אֲנִי֙ חֲבַצֶּ֣לֶת הַשָּׁר֔וֹן שֽׁוֹשַׁנַּ֖ת הָעֲמָקִֽים:** והדוד מיד מסכים עמה ואומר **כְּשֽׁוֹשַׁנָּה֙ בֵּ֣ין הַחוֹחִ֔ים כֵּ֥ן רַעְיָתִ֖י בֵּ֥ין הַבָּנֽוֹת:**

פרק ב

(א) אֲנִי֙ חֲבַצֶּ֣לֶת הַשָּׁר֔וֹן שֽׁוֹשַׁנַּ֖ת הָעֲמָקִֽים:

הרעיה אשכרה שרה מתוך כבשן האש כמו אברהם כמו חנניה מישאל ועזריה כמו דניאל בגוב האריות. ולמדנו כבר לדעת

שתמיד 'אש' ביהדות זה כרת. כלומר נשארים בלי זרע של קיימא רח"ל (ראו במאמר '**עומק נס הכבשן וכדומיהם**' [16]). כלומר לעומק כל כבשן זה הכחדה. אברהם עמד להיכחד רח"ל בריבונות של נמרוד. חנניה מישאל ועזריה עמדו להיכחד בריבונות של נבוכדנצר, ככה דניאל רח"ל. וככה הרעיה המודרנית שלנו שעומדת כנ"ל בתוך הכבשן האש הענק הזה שסביבה שועלים קטנים חסרי מוח ששמים לה נפט בכל צעד וצעד בחיה, והיא פשוט שרה לה ואומרת **אֲנִי֙ חֲבַצֶּ֣לֶת הַשָּׁר֔וֹן שֽׁוֹשַׁנַּ֖ת הָעֲמָקִֽים:**

משל למלך שהיה לו פרדס וירדו ונטעו שורה של תאנים ושורה של גפנים ושורה של רמונים ושורה של תפוחים ומסרו לאריס והלך לו, לאחר ימים בא המלך והציץ בפרדס לידע מה עשה, ומצא מלא חוחין ודרדרים, הביא קצצים לקצצו, וראה בו שושנה אחת של ורד ונטלה והריח בה ושבת נפשו עליו, אמר המלך **בשביל שושנה זו ינצל הפרדס**, כך העולם לא נברא אלא בשביל ישראל = **בשביל הרעיה שלנו.** (שיר השירים רבה)

ולכן לא פלא שהדוד אומר לה ולכל העולם **כְּשֽׁוֹשַׁנָּה֙ בֵּ֣ין הַחוֹחִ֔ים כֵּ֥ן רַעְיָתִ֖י בֵּ֥ין הַבָּנֽוֹת:**

(ב) כְּשֽׁוֹשַׁנָּה֙ בֵּ֣ין הַחוֹחִ֔ים כֵּ֥ן רַעְיָתִ֖י בֵּ֥ין הַבָּנֽוֹת:

אבל הרעיה האינטלקטואלית שלנו מבינה לעומק מה הדוד אומר לה. הדוד אומר לה קשה לי ללקט אותך שאת בין החוחים על דרך **מה השושנה הזו כשהיא נתונה בין החוחים קשה לבעלה להלקט, מהו עושה מביא אור ושורף חוצה לה ואחר**

[16] ראו את המאמר בנספחים בנספח יד' בעמודים 112 עד 115

כך לוקטה. כלומר הקב"ה הולך לשרוף את כל המחבלים השועלים הקטנים החסרי מוח האלה.

והרעיה לזה לא מסכימה ולכן חוזרת הרעיה לבנות ירושלים ואומרת להן.

(ג) כְּתַפּ֙וּחַ֙ בַּעֲצֵ֣י הַיַּ֔עַר כֵּ֥ן דּוֹדִ֖י בֵּ֣ין הַבָּנִ֑ים בְּצִלּוֹ֙ חִמַּ֣דְתִּי וְיָשַׁ֔בְתִּי וּפִרְי֖וֹ מָת֥וֹק לְחִכִּֽי:

כתפוח בין עצי היער (למה היא מדמה אותן לעצי היער, מפני שאינן עושין פירות ולכן אין בהן ממש - חז"ל)**, כן דודי בין הבנים.** כלומר הרעיה מרמזת לדוד שהם גם 'בנים' = **כן דודי בין הבנים**. הם בנים של אדם הראשון הם גם בנים של נח הם גם בנים של האבות וכו' כמו שאמרת **בשביל שושנה זו ינצל כל הפרדס.** בזכותי תציל את הבנות.

בְּצִלּוֹ֙ חִמַּ֣דְתִּי וְיָשַׁ֔בְתִּי וּפִרְי֖וֹ מָת֥וֹק לְחִכִּֽי: כלומר נכון לכן בנות ירושלים זה קשה ומר אבל לי הצל שלו וכמובן פריו, מתוק לחכי. על דרך **זכה - נעשית לו סם חיים, לא זכה - נעשית לו סם מיתה**. (תלמוד בבלי מסכת יומא דף עב עמוד ב)

אחרי שהצילה את הבנות (= נשבענו לא לאחוז יותר בחרב מאז בר כזיבה. ראו במאמר לעולם לא אוחזים בחרב![17]), הרעיה מתחננת אליהן ואומרת

(ד) הֱבִיאַ֙נִי֙ אֶל־בֵּ֣ית הַיָּ֔יִן וְדִגְל֥וֹ עָלַ֖י אַהֲבָֽה:

תחזירו אותי אל בית היין שזה התורה לבתי המדרשות שלנו כי "ודגלו" עלי אהבה. כלומר הרעיה מתחננת שבנות ירושלים יתנו לה לקיים את התורה כי "ודגלו" עלי אהבה. פירשנו בהקדמה כדלהלן **'ודגלו עלי אהבה'** = סכמותו\ריבונו של הקב"ה עלינו

[17] ראו את המאמר בנספחים בנספח ט"ו בעמודים 116 עד 124

הוא באהבה ולא בכפיה - ודגלו = מ"ט = מ"ט טעמים לכאן ולכאן = תורה לא חתוכה, מה שאין כן כל מלכות אדם על אדם היא דטרמיניסטית = תורה חתוכה שאין לרגל עמידה, והבינו את עומקם של דברים.

(ה) סַמְּכוּנִי֙ בָּֽאֲשִׁישׁ֔וֹת רַפְּד֖וּנִי בַּתַּפּוּחִ֑ים כִּי־חוֹלַ֥ת אַהֲבָ֖ה אָֽנִי:

במקום גזרות שמד למיניהם - מתחננת הרעיה לבנות ירושלים, תנו לי לקיים את התורה כי חולת אהבה אני, כלומר לא יעזור השמד הרציחות ועלילות הדם שלכן, כי אני פשוט חולת אהבה. ולכן במקום לרצוח אותי **סמכוני באשישות רדפוני בתפוחים**

(ו) שְׂמֹאלוֹ֙ תַּ֣חַת לְרֹאשִׁ֔י וִימִינ֖וֹ תְּחַבְּקֵֽנִי:

שמאלו תחת לראשי זו **קריאת שמע** וימינו תחבקני זו **תפלה.** כלומר עם קריאת שמע אנחנו מוסרים את נפשינו ממש, ועם תפלה אנו מתנחמים תמיד ומקבלים תקווה. ולכן שוב שום שמד לא תעזור לכן. ולכן אני משביע אותכן בנות ירושלים וגו'

(ז) הִשְׁבַּ֨עְתִּי אֶתְכֶ֜ם בְּנ֤וֹת יְרוּשָׁלִַ֙ם֙ בִּצְבָא֔וֹת א֖וֹ בְּאַיְל֣וֹת הַשָּׂדֶ֑ה אִם־תָּעִ֧ירוּ| וְֽאִם־תְּעֽוֹרְר֛וּ אֶת־ הָאַהֲבָ֖ה עַ֥ד שֶׁתֶּחְפָּֽץ: ס

רבי יוסי בר חנינא אמר **שתי שבועות יש כאן** (שני פעמים כתוב בשיר את אותו פסוק בדיוק, כאן ובהמשך ג ה) **אחת לישראל ואחת לאומות העולם, נשבע לישראל שלא ימרדו עול המלכיות, ונשבע למלכיות שלא יקשו עול על ישראל שאם מקשים עול על ישראל הן גורמין לקץ לבא שלא בעונתו, א"ר לוי כתיב** (ישעיהו ל"ב) **הן לצדק ימלוך מלך, אין הקדוש ברוך הוא מעמיד מלך חנף על אומתו עד שגובה דייקי שלה וגומרה תחילה, רבי אבהו בשם ר' תנחום אמר מה שוטרי ישראל אומרין לפרעה הה"ד** (שמות ה') **תבן אין נתן לעבדיך**

וגו' וחטאת עמך את חטי על עמך ואת חטי על אומתך ואת גורם לעצמך שתסתלק המלכות ממך ותנתן לאומה אחרת, ר' חלבו אומר ארבע שבועות יש כאן (בהמשך יש עוד שתים ה ח וח ד אבל בלשון שונה), **השביע לישראל שלא ימרדו על המלכיות, ושלא ידחקו על הקץ, ושלא יגלו מסטירין שלהם לאומות העולם, ושלא יעלו חומה מן הגולה, אם כן למה מלך המשיח בא לקבץ גליותיהן של ישראל, רבי אוניא אמר ד' שבועות השביען כנגד ד' דורות שדחקו על הקץ ונכשלו, ואלו הן, אחד בימי עמרם, ואחד בימי דיניי, ואחד בימי בן כוזבא, ואחד בימי שותלח בן אפרים, הה"ד** (תהלים ע"ח) **בני אפרים נושקי רומי קשת, ויש אומרים אחד בימי עמרם, ואחד בדורו של שמד, ואחד בימי בן כוזבא, ואחד בימי שותלח בן אפרים שנא' בני אפרים נושקי רומי קשת, והן היו מחשבין בשעה שנתגזרה גזרה כשדבר הקדוש ברוך הוא עם אברהם אבינו בין הבתרים ומשנולד יצחק התחיל, מה עשו נתקבצו ויצאו למלחמה ונפלו מהן חללים הרבה, מפני מה שלא האמינו בה' ולא בטחו בישועתו על שעברו על הקץ ועברו על השבועה, אם תעירו ואם תעוררו, רבי יודן ור' ברכיה, ר' יודן אמר אהבה שאהב יצחק את עשו שנאמר** (בראשית כ"ה) **ויאהב יצחק את עשו, מהו עד שתחפץ, עד שנעשה חפצו של זקן, ר' ברכיה אמר אהבה שאהב הקדוש ברוך הוא לישראל שנאמר** (מלאכי א') **אהבתי אתכם אמר ה', מהו עד שתחפץ, מלכות של מעלן, לכשתחפוץ מדת הדין מאליה אני הוא מביאה בקולי קולות ולא אתעכב, לכך נאמר עד שתחפץ.** שיר השירים רבה (וילנא) פרשה ב

סיום המדרש קשה מנשוא. **ר' יודן אמר אהבה שאהב יצחק את עשו שנאמר** (בראשית כ"ה) **ויאהב יצחק את עשו, מהו עד שתחפץ, עד שנעשה חפצו של זקן**

הרעיה המודרנית שואלת את הסבא יצחק, מה, אתה? מתי אתה תחפץ - נזעקת הרעיה לסבא יצחק? ויצחק אבינו עונה לה, יקירתי אהובתי, מתי שצאצאיך לא ידחו את צאצאיך אחד את השני. את זוכרת את השועלים הקטנים אלה לעיל, כן כן גם את הכרם שלי שועלים קטנים קיצצו, הם קיצצו את בני עשו. **זאת חפצי שתפסיקו לקצץ את הנטיעות של השני** - עונה לה הסבא יצחק, והיא משתתקת.

ר' ברכיה ואומר אהבה שאהב הקדוש ברוך הוא לישראל שנאמר (מלאכי א') **אהבתי אתכם אמר ה', מהו עד שתחפץ, מלכות של מעלן, לכשתחפוץ מדת הדין מאליה אני הוא מביאה בקולי קולות ולא אתעכב, לכך נאמר עד שתחפץ.** כלומר שכולנו נקיים את הדין, שזה אומר כל אדם נלד עם קניין פרטי וחלק שווה במשאבי הארץ. כל אחד זוכה לאישה וההפך, רק אז מידת הדין תחפץ מאליה וגו' על דרך א"ר אלעזר: **כל אדם שאין לו אשה אינו אדם,,,,** ואמר רבי אלעזר: **כל אדם שאין לו קרקע אינו אדם,** (תלמוד בבלי מסכת יבמות דף סב עמוד ב סג א) כלומר מי מונע מאדם אישה וקרקע ומשאבי ארץ? הריבון והחברה והלאו של לא תגנוב הלא קביל על פי דין. ולכן מידת הדין לעולם לא יכולה לחפץ. מה שאין כן אם זכויות יסוד בסיסיים יהיו כמובנים מאליו אצל בני אנוש, אז מידת הדין תחפץ מאליה, והבינו.

בדרך אחרת: זה תלוי לגמרי מתי שמידת הדין תנקום בגויים. כל זמן שיש בהם צדיקים, אנחנו בבעיה רצינית. כלומר אין לנו סיכוי רח"ל.

ולכן כאן רבתי אמרו שהגאולה העתידה תהיה יחד עם כל האומות כלומר הם מפרשים את המשפט **'לכשתחפוץ מדת הדין מאליה',** שאפי' מדת הדין תסכים שכולנו כולל האומות כבר צדיקים על דרך ותמלא הארץ דעה את השם וגו'. אמן ואמן

עד כאן הפרשיה הרביעית

אחרי שאנו דופקים את הראש בקיר ונזעקים מתי כבר תקרה התמלא הארץ דעה את השם המבטחת. קול דודי וגו'

(ח) קֹ֣ול דֹּודִ֔י הִנֵּה־זֶ֖ה בָּ֑א מְדַלֵּג֙ עַל־הֶ֣הָרִ֔ים מְקַפֵּ֖ץ עַל־הַגְּבָעֹֽות:

מי אומר קול דודי הנה זה בא וגו'? התינוקות שבכל דור ודור. הם היחידים שיש להם תקווה כלומר הם עוד לא הצליחו להתייאש, ובהם זה באמת תלוי.

(ט) דֹּומֶ֤ה דֹודִי֙ לִצְבִ֔י אֹ֖ו לְעֹ֣פֶר הָֽאַיָּלִ֑ים הִנֵּה־זֶ֤ה עֹומֵד֙ אַחַ֣ר כָּתְלֵ֔נוּ מַשְׁגִּ֙יחַ֙ מִן־הַחַלֹּנֹ֔ות מֵצִ֖יץ מִן־ הַחֲרַכִּֽים:

ולמה הוא מדמהו לצבי, אלא מה צבי הזה אע"פ שישן עינו אחת פתוחה, כך הקב"ה, אע"פ שהוא כועס על ישראל, כשהן באים לידי צרה הוא מצילן, שנאמר הנה זה עומד אחר כתלנו, ואפילו אחד מישראל והוא בסוף העולם ונתון בצרה, והוא קורא להקב"ה, הקב"ה עונה אותו ומצילו, דכתיב (תהלים סא' ג) מקצה הארץ אליך אקרא בעטוף לבי בצור ירום ממני תנחני.

(י) עָנָ֥ה דֹודִ֖י וְאָ֣מַר לִ֑י ק֥וּמִי לָ֛ךְ רַעְיָתִ֥י יָפָתִ֖י וּלְכִי־לָֽךְ:

(יא) כִּֽי־הִנֵּ֥ה הסתו הַסְּתָ֖יו עָבָ֑ר הַגֶּ֕שֶׁם חָלַ֖ף הָלַ֥ךְ לֽוֹ׃

(יב) הַנִּצָּנִים֙ נִרְא֣וּ בָאָ֔רֶץ עֵ֥ת הַזָּמִ֖יר הִגִּ֑יעַ וְק֥וֹל הַתּ֖וֹר נִשְׁמַ֥ע בְּאַרְצֵֽנוּ׃

(יג) הַתְּאֵנָה֙ חָֽנְטָ֣ה פַגֶּ֔יהָ וְהַגְּפָנִ֥ים׀ סְמָדַ֖ר נָ֣תְנוּ רֵ֑יחַ ק֥וּמִי לכי לָ֛ךְ רַעְיָתִ֥י יָפָתִ֖י וּלְכִי־לָֽךְ׃ ס

מתי כל זה קרה? זה בדיוק הבעיה כאן, תמיד זה קורה, מאז אברהם הקב"ה אומר לנו קומי לך רעיתי ולכי לך, לאן? לארץ ישראל!! זה תמיד בשיר מגיע אחרי החושך בנמשל. ובמשל אחרי החורף. הוא אמר לאברהם לך לך וגו' אמר למשה וכו' וכו' הוא אומר את זה תמיד לכל רעיה אשת חיל. ובאמת זה קורה עד שמגיע השועלים הקטנים כנ"ל. באלף האחרון הוא אמר את זה לרמב"ן שממנו התחילו תמיד לעלות לארץ ישראל כיחידים כמו שאומרת השבועה לעיל. עד העליה הלאומית, כל השנים עלו ועלו לארץ. כלומר קיימנו את קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך לארץ ישראל. אבל שוב כנ"ל הלאומניים קלקלו את הכל גם את הכרמים וגם את המיטה שזה ארץ ישראל.

עד כאן הפרשיה החמישית

מרוב ייאוש שיש לרעיה במשל ולבני ישראל בנמשל, הדוד במשל והקב"ה בנמשל פונה לרעיה\לבני ישראל ואומר

(יד) יוֹנָתִ֞י בְּחַגְוֵ֣י הַסֶּ֗לַע בְּסֵ֙תֶר֙ הַמַּדְרֵגָ֔ה הַרְאִ֙ינִי֙ אֶתּ־מַרְאַ֔יִךְ הַשְׁמִיעִ֖ינִי אֶת־קוֹלֵ֑ךְ כִּֽי־קוֹלֵ֥ךְ עָרֵ֖ב וּמַרְאֵ֥יךְ נָאוֶֽה׃ ס

הרעיה עונה לדוד

(טו) אֶֽחֱזוּ־לָ֙נוּ֙ שֻֽׁעָלִ֔ים שֻׁעָלִ֥ים קְטַנִּ֖ים מְחַבְּלִ֣ים כְּרָמִ֑ים וּכְרָמֵ֖ינוּ סְמָדַֽר׃

פירשנו לעיל. ולכן אומרת הרעיה אני לא יכולה כי אחזו לנו שועלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר, כלומר כרמינו לא מבושלים לא מוכנים.

(טז) דּוֹדִ֥י לִי֙ וַאֲנִ֣י ל֔וֹ הָרֹעֶ֖ה בַּשּׁוֹשַׁנִּֽים:

אף על פי כן דודי לי ואני לו. אייך דודי לי? כי כל צרכיו תבע ממני כלומר לא צוה אלא לי ולא צוה לאומה אחרת, ואני לו כי כל צרכי תבעתי ממנו ולא מאלהים אחרים - רש"י הקדוש

והרעיה מציע לדוד ש,,

(יז) עַ֤ד שֶׁיָּפ֙וּחַ֙ הַיּ֔וֹם וְנָ֖סוּ הַצְּלָלִ֑ים סֹב֩ דְּמֵה־לְךָ֨ דוֹדִ֜י לִצְבִ֗י א֛וֹ לְעֹ֥פֶר הָאַיָּלִ֖ים עַל־הָ֥רֵי בָֽתֶר: ס

עד כאן הפרשיה השישית

פרק ג'

(א) עַל־מִשְׁכָּבִי֙ בַּלֵּיל֔וֹת בִּקַּ֕שְׁתִּי אֵ֥ת שֶׁאָהֲבָ֖ה נַפְשִׁ֑י בִּקַּשְׁתִּ֖יו וְלֹ֥א מְצָאתִֽיו:

עכשיו הרעיה מתלוננת ואומרת **על משכבי בלילות**. בלילות מלשון הרבה לילות = הרבה גלויות, ביקשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו. אם פעם מגלות לגלות הייתה איזה גאולה, זהו, כבר הרבה מדי לילות\גלויות ביחד שאני מבקשת אותך ולא מוצאת אותך.

לעומק מדובר כאן על החשיבה היהודית. מאז המחלוקת שלא שמשו כל צרכם - על דרך משרבו תלמידי שמאי והלל שלא שמשו כל צרכן רבו מחלוקת בישראל, ונעשית תורה כשתי תורות (תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף פח ב) - אי אפשר לאחוז בהקב"ה. את אותו תורה שכל גוי פנאט היה אמור להבין

על דרך **כִּ֣י הִ֤וא חָכְמַתְכֶם֙ וּבִ֣ינַתְכֶ֔ם לְעֵינֵ֖י הָעַמִּ֑ים אֲשֶׁ֣ר יִשְׁמְע֗וּן אֵ֚ת כָּל־הַֽחֻקִּ֣ים הָאֵ֔לֶּה וְאָמְר֗וּ רַ֚ק עַם־חָכָ֣ם וְנָב֔וֹן הַגּ֥וֹי הַגָּד֖וֹל הַזֶּֽה: (ז) כִּ֚י מִי־ג֣וֹי גָּד֔וֹל אֲשֶׁר־ל֥וֹ אֱלֹהִ֖ים קְרֹבִ֣ים אֵלָ֑יו כַּיקֹוָ֣ק אֱלֹהֵ֔ינוּ בְּכָל־קָרְאֵ֖נוּ אֵלָֽיו:(ח) וּמִי֙ גּ֣וֹי גָּד֔וֹל אֲשֶׁר־ל֛וֹ חֻקִּ֥ים וּמִשְׁפָּטִ֖ים צַדִּיקִ֑ם כְּכֹל֙ הַתּוֹרָ֣ה הַזֹּ֔את אֲשֶׁ֧ר אָנֹכִ֛י נֹתֵ֥ן לִפְנֵיכֶ֖ם הַיּֽוֹם:** אי אפשר למצוא יהודי בכל ימי הגלות שיסביר לנו את התורה כמו שהבינו אותו הגוים הפנאטים בזמן משה רבינו.

(ב) אָק֨וּמָה נָּ֜א וַאֲסוֹבְבָ֣ה בָעִ֗יר בַּשְּׁוָקִים֙ וּבָ֣רְחֹב֔וֹת אֲבַקְשָׁ֕ה אֵ֥ת שֶׁאָהֲבָ֖ה נַפְשִׁ֑י בִּקַּשְׁתִּ֖יו וְלֹ֥א מְצָאתִֽיו:

(ג) מְצָא֨וּנִי֙ הַשֹּׁ֣מְרִ֔ים הַסֹּבְבִ֖ים בָּעִ֑יר אֵ֛ת שֶׁאָהֲבָ֥ה נַפְשִׁ֖י רְאִיתֶֽם:

מצאוני השומרים ר' יהודה אומר בשומרי מצות הכתוב מדבר. ר' נחמיה אומר בשומרי כל דור הכתוב מדבר.

(ד) כִּמְעַט֙ שֶׁעָבַ֣רְתִּי מֵהֶ֔ם עַ֣ד שֶׁמָּצָ֔אתִי אֵ֥ת שֶׁאָהֲבָ֖ה נַפְשִׁ֑י אֲחַזְתִּיו֙ וְלֹ֣א אַרְפֶּ֔נּוּ עַד־שֶׁ֨הֲבֵיאתִיו֙ אֶל־בֵּ֣ית אִמִּ֔י וְאֶל־חֶ֖דֶר הוֹרָתִֽי:

כאן יש הבטחה שכל מי שמחפש בסוף מוצא את הקב"ה ומבין את התורה אבל בגלל השועלים מחבלי הכרמים, הוא חייב להחביא אותו בבית אמו וגו' כלומר בלתי אפשרי לפרש את התורה מצד מחבלי הכרמים ומצד השבועה - שזה אותו סיבה הרי השבועה היא שוב בגלל המחיר במלחמה מול מחבלי הכרמים. ולכן הרעיה חוזרת שוב על אותה שבועה. ששם נאמר **ושלא יגלו מסטירין שלהם לאומות העולם**

(ה) הִשְׁבַּ֨עְתִּי אֶתְכֶ֜ם בְּנ֤וֹת יְרֽוּשָׁלִַ֙ם֙ בִּצְבָא֔וֹת א֖וֹ בְּאַיְל֣וֹת הַשָּׂדֶ֑ה אִם־תָּעִ֧ירוּ׀ וְֽאִם־תְּעֽוֹרְר֛וּ אֶת־ הָאַהֲבָ֖ה עַ֥ד שֶׁתֶּחְפָּֽץ:

עד כאן הפרשיה השביעית

מאז ש**אֲחַזְתִּיו֙ וְלֹ֣א אַרְפֶּ֔נּוּ** רק יחידי סגולה בכל דור ודור יודעים באמת את התורה ובאמת אוהבים את הקב"ה והקב"ה אוהב אותם. ועליהם כמובן עומד העולם. וזה לא מיסטיקה אלא רציונליות פשוטה. כי כל בן אנוש אוהב לעומק את הטוב ומעריך את הטוב ואוהב אנשים טובים ולכן הם תמיד מעתיקים את הטובים. אילולי ריבון אדם על אדם ואילולי אליל הכסף והקניין ששניהם שוללים את כדור הארץ ומשאביה מהאדם, כל בני אנוש היו בעצמם טובים מתוך רמה אינטלקטואלית גבוה, כלומר הרוע היא בנאלית שזה אומר הרוע היא מוכרחת בעקבות ריבון אדם על אדם.

מכאן אנחנו עוברים לחלק של השיר ששלמה המלך לכאורה מאוד מאוד אהב לשיר. הדוד במשל מתמוגג מהרעיה שהיא נאמנת אפי' במצב של עול הקשה תחת ריבון אדם ואומרת **אֲחַזְתִּיו֙ וְלֹ֣א אַרְפֶּ֔נּוּ**. והקב"ה בנמשל, מתמוגג מהיהודי שנאמן להקב"ה אפי' בגלות הנורא הזה. ושניהם הדוד והקב"ה מתפלאים ואומרים **מִ֣י זֹ֗את עֹלָה֙ מִן־הַמִּדְבָּ֔ר** וגו'. ושניהם מתחילים לדבר בשבוחו של הרעיה והיהודי וההפך, וזה בעצם החלק שהשיר מדבר על סתרי תורה שבעל העקידה מדבר עליו = הפרדס שאסור לגלות. אני - כנ"ל בהקדמה, אני רוצה ללכת אחרי בעל הנתיבות משפט שטוען שאפשר לעתיד להיכנס לפרדס ולצאת בשלום. בעל הנתיבות ראה את זה במציאות שהתחילו תקופת הנאורות.

לא התנשא כאילו אני יודע סתרי תורה אבל מה שהגוי הפנאט אמור היה לדעת על פי משה רבינו כנ"ל, את זה אני חושב שאני כן יודע ואני רוצה לשתף אותכם. כמובן הכל על פי המקורות.

כלומר אני מביא את חז"ל ומסביר אותם. לפעמים אני הביא גם ראשונים וגם אחרונים, אבל כנ"ל נאמן עלי דברי האבן עזרא שהבאתי לעיל. ותמיד תזכרו את הפסוקים ג' וד' כאן ((ג) **מְצָא֙וּנִי֙ הַשֹּׁ֣מְרִ֔ים הַסֹּבְבִ֖ים בָּעִ֑יר אֵ֛ת שֶׁאָהֲבָ֥ה נַפְשִׁ֖י רְאִיתֶֽם**: מצאוני השומרים ר' יהודה אומר בשומרי מצות הכתוב מדבר. ר' נחמיה אומר בשומרי כל דור הכתוב מדבר. **(ד) כִּמְעַט֙ שֶׁעָבַ֣רְתִּי מֵהֶ֔ם עַ֣ד שֶׁמָּצָ֔אתִי אֵ֖ת שֶׁאָהֲבָ֣ה נַפְשִׁ֑י אֲחַזְתִּיו֙ וְלֹ֣א אַרְפֶּ֔נּוּ עַד־שֶׁ֤הֲבֵיאתִיו֙ אֶל־בֵּ֣ית אִמִּ֔י וְאֶל־חֶ֖דֶר הוֹרָתִֽי**:), אף אחד לא יכול לעזור לכם בהשכלה היהודית כנ"ל בפסוק ג' כאן ((ג) **מְצָא֙וּנִי֙ הַשֹּׁ֣מְרִ֔ים הַסֹּבְבִ֖ים בָּעִ֑יר אֵ֛ת שֶׁאָהֲבָ֥ה נַפְשִׁ֖י רְאִיתֶֽם**: מצאוני השומרים ר' יהודה אומר בשומרי מצות הכתוב מדבר. ר' נחמיה אומר בשומרי כל דור הכתוב מדבר), אלא אתם חייבים כמו הרעיה בפסוק ד' למצוא אותו לבד ולאחוז בו ולא להרפות, כלומר אפשר לכוון וכדומה אבל זה לא במקום לעמול בתורה לבד עד שהתורה יהיה חלק מהנשמה שלכם ותפלות תמיד עוזרות הנה עובדה התפילה הראשונה בשמנה עשרה זה אתה חונן לאדם דעת וגו'. אני ממליץ במיוחד על פרק קי"ט בתהלים. זה כולו תפילה להבין את התורה ואת הקב"ה. והימים בשנה שהכי מסוגלים לומר קי"ט, זה ימי החנוכה (נכון יש לאו של לא תעוננו, אבל סגולה כמו אווירה סביבתית חברתית ומעשית (אור החנוכה), גורמת לאדם תשומת לב וגורמת לאדם להיות יותר מרוכז בתפלה שהוא מתפלל. מי שיש לו תשומת לב וריכוז כל השנה, כמובן לא צריך את הסגולה של ימי חנוכה).

(ו) מִ֣י זֹ֗את עֹלָה֙ מִן־הַמִּדְבָּ֔ר כְּתִֽימְר֖וֹת עָשָׁ֑ן מְקֻטֶּ֤רֶת מוֹר֙ וּלְבוֹנָ֔ה מִכֹּ֖ל אַבְקַ֥ת רוֹכֵֽל:

מן המפרסמות שאיפה שהיהודי גלה, הוא צמח ושיגשג ויחד עמו הרים את רמת האומה שגר בו. לא רק בגשמי אלא אפי' ברוחני כלומר במוסר וערכים. ולכן שלמה שר ואומר תראו את

הצלחת היהודי בכל האומות שהיו בהם, מול ריבונות לאומית עצמאי. כשאין להם ריבון לאומי עצמאי, הם תמיד צומחים ומשגשגים ויחד עמם מרימים את האומה המארחת לרמות גבוהות. מה שאין כן שיש להם ריבון לאומני אפי' המלך שלמה מפחד בלילות. = **הִנֵּ֗ה מִטָּתוֹ֙ שֶׁלִּשְׁלֹמֹ֔ה שִׁשִּׁ֥ים גִּבֹּרִ֖ים סָבִ֣יב לָ֑הּ מִגִּבֹּרֵ֖י יִשְׂרָאֵֽל׃ כֻּלָּם֙ אֲחֻ֣זֵי חֶ֔רֶב מְלֻמְּדֵ֖י מִלְחָמָ֑ה אִ֤ישׁ חַרְבּוֹ֙ עַל־יְרֵכ֔וֹ מִפַּ֖חַד בַּלֵּילֽוֹת׃**

יותר מיזה אומרים חז"ל במליצתם א"ר לוי **בבניינה העמידה לי רשעי', כגון אחז מנשה אמון. בחורבנה העמידה לי צדיקים, כגון דניאל וחבורתו, מרדכי וחבורתו, עזרא וחבורתו. ר' אחא בשם ר' יוחנן הרבה צדיקים העמידה לי בחורבנה יותר מצדיקים שהעמידה בבניינה.** (פסיקתא דרב כהנא)

שלמה המלך מאוד אהב את ה'אשת חיל כמוכח מהשיר אשת חיל בסוף משלי, ולכן לא פלא ששר מי זאת עלה מן המדבר. גם הריעה במשל וגם היהודי בנמשל תמיד עולים מן המדבר וגו'

מִכֹּ֖ל אַבְקַ֥ת רוֹכֵֽל׃

מִכֹּ֖ל אַבְקַ֥ת רוֹכֵֽל: זה יעקב, כמה שנאמר **(בראשית לב כה)** וַיִּוָּתֵ֥ר יַעֲקֹ֖ב לְבַדּ֑וֹ וַיֵּאָבֵ֥ק אִישׁ֙ עִמּ֔וֹ עַ֖ד עֲל֥וֹת הַשָּֽׁחַר - מדרש זוטא - שיר השירים (בובר) פרשה ג

רוכלותיו של יעקב לא היתה אלא מאותו האבק שתחת רגליו, ר' יודן אמר תרתי, ר' יודן אמר כל הרוכלות שישראל עושין ומצליחין בעולם הזה בזכות אותו האבק של יעקב אבינו, ר' יודן אמר חורי כל פרגמטיא שישראל עושין ומצליחין בעולם הזה בזכות אותו האבק של יעקב אבינו (שיר השירים רבה)

ביאור: בקשו ממני להסביר את החז"ל העומק הזה.

ובכן, כל בר בי רב דחד יומא שרק התחיל לחשוב, מבין שהשיח המוסרי והערכי של בין אדם לחברו, זה לא טבעי בתוהו ובוהו. כלומר עצם המושגים של קניין והלאווים של לא תגנוב וכו', לא טבעיים. הרי שום בעל חיי ואורגניזמים לא מתחשב בקניין ובלאוים של לא תגנוב. למשל הציפורים שתמיד נצמדים לצד הישובים האנושיים, האם אפשר לשאול אותם למה אתם לא שומרים על הצווים המוסריים של לא תגנוב? אולי נשאל את המקקים והזבובים?! הבנתם את השאלה הפילוסופית כאן? מה פתאום אדם מול חברו מבין ודורש את הצווים האלה מזולתו?

האייק בספרו 'חוקת חירות' עושה לנו חיים קלים, ואומר "יש לנו מסורת". כלומר על תייסר את עצמך - פילוסוף יקר, זה פשוט ככה וזהו. הבעיה עם התשובה הזו, שגם ההפיכות החברתיות המחזוריות באנושות חלק של המסורת. כלומר הציד האנושי - שאז בוטל המסורת, כלומר בציד הותר הצווים המוסריים של לא תגנוב ולא תרצח - זה גם חלק של המסורת האנושית. כלומר אם לא נעמיק - למה בני אנוש מצד אחד דורשים את הצווים מזולתו ומהצד השני מפירים אותם יוצאים לציד - נקבל את האבדון המחזורי הזה שוב ושוב ושוב.

ובכן, כפי שלמדנו במאמר החדש בשם <u>רחל אמנו היית גאון</u>,[18] יעקב אבינו הולך להציל את אלוהי נחור (= הטאבו על ארם נהרים ועיר נחור) ולכן הוא הולך לקחת אישה מבנות לבן שהוא היורש היחידי של אלוהי נחור ויש ללבן רק בנות. כלומר החתנים שלו יהיו זרים ויגזלו ממנו את אלוהי נחור, מה שאין כן

[18] ראו את המאמר בנספחים בנספח ט"ז בעמודים 125 עד 135

אם החתן יהיה מאותו משפחה = יעקב אבינו = אלוהי אברהם. כלומר הנכדים של לבן יזכו באלוהי נחור, ואז לבן בעצם מציל לעצמו את אלוהי נחור. לבן עד כדי שמח שיעקב מגיע, שהוא מחליט להכניס לו את כל בנותיו כנשים והוא מתחיל עם לאה ואת רחל יעקב רצה לבד, והנה לבן הרמאי מציל לעצמו את הטאבו שלו על ארם נהריים ועיר נחור.

באידיש אומרים **'א מענטש טראכט און דער אייבישטער לאכט'** תרגום: אדם חושב ועושה תוכניות והקב"ה צוחק. מה שקרה זה שלבן פתאום זוכה בבנים. כלומר יעקב מפסיד עכשיו את הירושה = את אלוהי נחור. יעקב אבינו חוזר לארץ ישראל = אלוהי אברהם, והנה עשו אחיו בא מולו ורוצה את הטאבו על ארץ ישראל = הוא רוצה את אלוהי אברהם.

כפי שלמדנו במאמר הנ"ל, לבן רוצה לעקור את הכל ימ"ש, כי הוא לא רוצה איום על הטאבו שלו. הרי הבנות לא יוותרו לו אחרי שעמלו שם מעל 20 שנה והולידו את ילדיהם במולדת שלהן. במאבק בין יעקב מול לבן שרדף אחריו, יעקב טוען מול לבן: נכון את הירושה הפסדתי, אבל את ההון שלקחתי עמי, זה שלי. הרי אם אני לא יורש, תראה אותי לפחות כעובד בחלוקת העבודה. וכעובד בחלוקת העבודה מה שהרווחתי ביושר שייך לי.

כלומר יש כאן שני מתודות כלכליות של זכות הקניין. 1, חלוקת הארצות של נח שממנו נוצרו אלוהי נחור ולהבדיל אלף הבדלות אלוהי אברהם. 2, שלילת כדור הארץ מהאדם על ידי כיבוש אלא רק בעמל האדם שמתורגם לכסף, האדם יכול לזכות בהון ובקניין. כלומר הכובש מעוניין במוסרת הזו, ככה יש לו עבדים = הון ושלטון, ולכן השלטון מזכה לו הון וקניין.

וזה מה שיעקב אבינו אומר ללבן ולבן מניח לו. עכשיו נבין לעומק את החז"ל שאומר: **מכאן אנו למדין שזכות מלאכה** (מתודת חלוקת העובדה כנ"ל max) **עומדת במקום שאין יכול זכות אבות לעמוד** (מתודת תורת נח כנ"ל max), **שנאמר לולי אלהי אבי אלהי אברהם וגו' א"כ לא עמדה לו זכות אבותיו אלא לשמירת ממונו את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש שהזהירו מהרע לו בזכות יגיע כפיו למד שלא יאמר אדם אוכל ואשתה ואראה בטוב ולא אטריח עצמי ומן השמים ירחמו, לכך נאמר ומעשה ידיו ברכת (איוב א), צריך לאדם לעמול ולעשות בשתי ידיו והקב"ה שולח את ברכתו** - מדרש תנחומא (ורשא) פרשת ויצא

ובכן במאבק של יעקב מול עשו אחיו, אותו סיפור, עשו כאיש ציד ככובש, לא מעוניין במתודת נח באלוהי אברהם כנ"ל, ולכן למה הוא מפריע ליעקב לחזור לאלוהי אברהם שזה ארץ ישראל? עשו יטען שהוא היורש הבכור וכו'?! הרי אביהם יצחק נתן את הארץ ליעקב אחרי שהבין שאחיו עשו מכר לו את הבכורה ולקח נשים מבנות כענן. כלומר עשו הכיר כמו האייק במוסרת של זכות הקניין. ולכן במאבק שלהם יעקב ניצח את עשו.

לסיכום: עכשיו נבין את החז"ל **רוכלותיו של יעקב לא היתה אלא מאותו האבק שתחת רגליו, ר' יודן אמר תרתי, ר' יודן אמר כל הרוכלות שישראל עושין ומצליחין בעולם הזה בזכות אותו האבק של יעקב אבינו, ר' יודן אמר חורי כל פרגמטיא שישראל עושין ומצליחין בעולם הזה בזכות אותו האבק של יעקב אבינו** (שיר השירים רבה)

כלומר האומות כדוגמטיים - כמו האייק בחוקת החירות כנ"ל - כאינטרס צר, לא רוצים להעמיק כנ"ל, ורוצים את המסורת. ולכן הם חייבים לקיים אותה, מכאן כל ההצלחות הכלכליות של היהודים בכל הגלויות. אבל כפי שאנחנו יודעים זאת הבור הגדול שחפרנו לעצמינו תמיד, כי כשמגיע תקופת הציד כנ"ל, אנחנו הקרבן הראשון. האירוניה היא שגם בארץ ישראל - אחרי הציד של מלחמת העולם השניה, הקמנו מדינה בכדי "לעולם לא עוד" כלשונם - אנחנו מתנהגים כמו האייק עם המסורת הדוגמטית כנ"ל, ככה שגם החלק השני של המסורת = הציד, בוודאי תגיע אלינו רח"ל אם לא נחזור בתשובה והבינו. ועד אז,,,, **הִנֵּ֗ה מִטָּתוֹ֙ שֶׁלִּשְׁלֹמֹ֔ה** וגו'

(ז) הִנֵּ֗ה מִטָּתוֹ֙ שֶׁלִּשְׁלֹמֹ֔ה שִׁשִּׁ֥ים גִּבֹּרִ֖ים סָבִ֣יב לָ֑הּ מִגִּבֹּרֵ֖י יִשְׂרָאֵֽל:

(ח) כֻּלָּם֙ אֲחֻ֣זֵי חֶ֔רֶב מְלֻמְּדֵ֖י מִלְחָמָ֑ה אִ֤ישׁ חַרְבּוֹ֙ עַל־יְרֵכ֔וֹ מִפַּ֖חַד בַּלֵּילֽוֹת:

עד כאן הפרשיה השמינית

אחרי שהדוד במשל והקב"ה בנמשל אמרו מי זאת עלה. הרעיה והיהודי פונים לבנות ירושלים\לבני המשטרים ואומרים.

(ט) אַפִּרְי֗וֹן עָ֤שָׂה לוֹ֙ הַמֶּ֣לֶךְ שְׁלֹמֹ֔ה מֵעֲצֵ֖י הַלְּבָנֽוֹן:

אפריון מלשון פריה ורביה. כלומר הרעיה פונה לבנות ירושלים (במשל והיהודי פונה לבני המשטרים בנמשל) ואומרת להן, המלך עצמו, וכל השוררים עליכם שטוענים שאתן שייכות לו, הם בעצמם לעצמם כן חומדים בדיוק מה שאני הרעיה רוצה, שזה בעל וילדים משלנו. כלומר האליטה בכל האומות ועוד אייך שרצו זרע משלהם, ועוד אייך שרצו יוחסין וכו' וכו'. אלא אותכן

בנות ירושלים, הם רצו בשבילם כמו שראינו לעיל במשפט המלך. זה לא שהמלך בעצמו מוותר על ילדים משלו, כמו שהוא דורש ממכם להיות שייכים לממלכה, אלא הוא רוצה כן ילדים משלו. הנה מוכיח הרעיה האינטלקטואלית לבנות ירושלים, **אַפִּרְיוֹן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵעֲצֵי הַלְּבָנוֹן:**

(י) עַמּוּדָיו עָשָׂה כֶסֶף רְפִידָתוֹ זָהָב מֶרְכָּבוֹ אַרְגָּמָן תּוֹכוֹ רָצוּף אַהֲבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלָ‍ִם:

כל בני לאום וככה להבדיל אלף הבדלות בקהילות הקודש בחסידיות החרדיות, כשהמלך או האדמור מחתן בן או בת, החתן והכלה מקבלים אהבה מכל בני האומה והקהילה. כמה אהבה נתנו האומה הבריטית לבת המלכה מתי שהתחתנה? וכן כל החתונות של המלוכה הבריטית.

זה תמיד קורה שההמון הנבער מתלהב בשביל המלך והמלכה ומשפחתה (**תּוֹכוֹ רָצוּף אַהֲבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלָ‍ִם**), ולא מבינים שהטקס אמור להיות רק דורבן להמון להתחתן ולחיות כמשפחה נורמטיבית. כלומר בממלכה מתוקנת המלך ומשפחתה אמורים להיות מגדל אור להמונים וכן להבדיל אלף הבדלות האדמור ומשפחתו, אמורים לתת לחסידים וחסידות את האור אייך משפחה מתוקנת צריכה להתנהל.

אבל המציאות היא שהמושחתים שבאומות, לא רוצים שההמונים יחיו כמוהם, כי הם צריכים את משפט המלך כנ"ל שזה אומר הם רוצים את ההמונים כעבדים נרצעים.

זה מה שהרעיה אומרת לבנות ירושלים, **אַפִּרְיוֹן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵעֲצֵי הַלְּבָנוֹן: עַמּוּדָיו עָשָׂה כֶסֶף רְפִידָתוֹ זָהָב מֶרְכָּבוֹ אַרְגָּמָן תּוֹכוֹ רָצוּף אַהֲבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלָ‍ִם: צְאֶינָה | וּרְאֶינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בָּעֲטָרָה שֶׁעִטְּרָה־לּוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ**

וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ: כלומר **צְאֶינָה| וּרְאֶינָה בְּנוֹת צִיּוֹן** שלמלך עצמו יש אימה, הוא לא ממזר הוא לא ילד מבחנה הוא לא ילד של פונדקאית. כלומר כל כולו של המלך הוא תוצאה של יוחסין, מה שאני רוצה לעצמי יש למלך והמלך רוצה בזה. רק אותכן הוא לא נותן לחיות כחופשיות, אלא רוצה אותכן למולך למות בשביל הריבון או בשביל חלוקת העובדה שלו, כעבדים.

אותו דבר שאנחנו מגיעים לנושא קניין פרטי ומשאבי ארץ (**מֵעֲצֵי הַלְּבָנוֹן: עַמּוּדָיו עָשָׂה כֶסֶף רְפִידָתוֹ זָהָב מֶרְכָּבוֹ אַרְגָּמָן**). המלך מאוד מאוד מעוניין בחוקי הקניין של נח, הוא מאוד מעוניין במשאבי הארץ, אבל רק לעצמו. כלומר שכל נתיניו ישלמו לו פרוטקשן על זכותם לחיות בממלכתו בקניינו.

המלך בעצמו וככה כל שרלטן ושורר על אחרים, תמיד מעוניינים בתורת אדם = חוקי המשפחה ושלשלת נצחית, ובתורת נח = קניין פרטי ומשאבי ארץ. אבל מההמון הם דורשים שיוותרו על כל זה ויישארו עבדים להם כפי שאומרת משפט המלך לעיל.

כשהגיע הנאורות מאז נפוליאון, לא השתנה כלום בתחומים האלה, הם רק גזלו את המגדל אור מההמונים. כלומר ביטלו את המלך ואת המלכות שגם להם לא יהיה שלשלת נצחית, שגם לא להם יהיה נכסים וכו' וכו'. אבל השוררים שמדברים בשם המדינה, ההון שלטון או הון ומערכת המשפט, העשירים והסלבים וכו' וכו', כל אחד מהם לא מוותר על תורת אדם ותורת נח. אתם מבינים לאן אני לוקח אותכם? נכון ביטול המלוכה והאליטה וכדומה מאז הנאורות, אמור היה להחזיר את החופש לאדם = את תורת אדם ותורת נח, אבל לא זה מה שקרה במציאות. במציאות האדם האזרח הוא עבד נרצע לשלטון בלי זכיות אפי', כמו זכות הדיור זכות לקניין זכות למים וחשמל

חינם. ומי מדבר על תורת אדם שהשלטון עושה הכל שלא יהיה חשק לאזרח להתחתן ולהקים את השלשלת הנצחית שלו. וככה מציע הפילוסוף הגל לאלוהי הריבון, פשוט לעשות למשפחה את המוות: **"כדי לא לאפשר להם, למשפחה, ליחיד, לאינדיבידואל, להכות שורש ולהקשיח בבידוד הזה, כלומר כדי לא לתת לכוליות להתפרק ולרוח להתנדף, הממשלה צריכה מעת לעת לזעזעם באינטימיות שלהם על ידי מלחמה. על ידי המלחמה היא צריכה לשבש את סדר חייהם ההופך להרגל, להפר את זכותם לעצמאות, כפי שלפרטים, שמתוך השתקעותם בסדר הזה הם מתנתקים מהכוליות ושואפים אל ההיות-עבור-עצמו הבלתי ניתן להפרה ואל הביטחון האישי, צריכה הממשלה, בעבודה הכפויה הזו, לתת להם להרגיש את האדון שלהם, את המוות"** - הגל

(יא) צְאֶ֧ינָה ׀ וּֽרְאֶ֛ינָה בְּנ֥וֹת צִיּ֖וֹן בַּמֶּ֣לֶךְ שְׁלֹמֹ֑ה בָּעֲטָרָ֗ה שֶׁעִטְּרָה־לּ֤וֹ אִמּוֹ֙ בְּי֣וֹם חֲתֻנָּת֔וֹ וּבְי֖וֹם שִׂמְחַ֥ת לִבּֽוֹ:

פירשנו לעיל

בנמשל:

אפריון זה העולם **למה קראו אפריון** שלא בראו אלא לפריה ורביה וכה"א (ישעיה מה) לא תוהו בראה לשבת יצרה, **עשה לו המלך שלמה** שלא בראו הקדוש ברוך הוא אלא ע"מ שיהא שלום בין הבריות שנאמר (שם) יוצר אור ובורא חושך עושה שלום וגו' **מעצי הלבנון** שבעצת התורה המלובנת בדבריה ברא הקדוש ברוך הוא עולמים וכה"א (משלי ח) לי עצה ותושיה ומנין שהתורה מלובנת בדבריה שכן כתיב (איוב כח) אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה ויאמר לאדם וגו', **עמודיו עשה כסף** זה שלשלת יוחסין וכה"א (משלי י) וצדיק יסוד עולם ואין כסף אלא

זיקוק יחוס כמה דתימא (מלאכי ג) וישב מצרף ומטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אותם, **רפידתו זהב** זו התורה שכתוב בה (תהלים יט) הנחמדים מזהב ומפז רב ולא נתנה הקדוש ברוך הוא ללומדיה אלא מי שמשמר יחוסו וכה"א (תהלים נ) ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חוקי ותשא בריתי עלי פיך למה כן (שם) אם ראית גנב ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך ואומר (שם צו) הבו לה' משפחות עמים הבו לה' כבוד ועוז, **מרכבו ארגמן** זה הקדוש ברוך הוא שכתוב בו (דברים לג) רוכב שמים בעזרך והוא אורג את העולם שיצאו כולם למיניהם ולא יתערבו מין בשאינו מינו כמה דתימא (בראשית א) תדשא הארץ דשא והוא אין משרה שכינתו אלא על המיוחסים שבישראל וכה"א (שם יז) להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך בזמן שזרעך ניכר אחריך הקדוש ברוך הוא הווה לך לאלהים ובזמן שאין זרעו ניכר אחריו שהם מערבים זרעם בנשי חבריהם אין הווה להם לאלהים, **תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלים** ר' יודן אמר זו זכות התורה שנאמר בה אילת אהבים וזכות הצדיקים שנאמר (מלאכי א) ואוהב את יעקב ר' עזריה בשם ר' יהודה בר סימון אמר זו השכינה כמה דתימא (דברים ו) ואהבת את ה' אלהיך. (במדבר רבה פרשת נשא פי"ב ד)

אם תשימו לב כמו במשל ככה בנמשל כאן בחז"ל. **אפריון** זה העולם שלא מתקיים בלי פריה ורביה = נצחיות האדם. **עשה לו המלך שלמה** זה הקב"ה שברא את העולם רק לזה שיהיה שלום בין הבריות שאת זה מקבלים על ידי תורת אדם ותורת נח ותורת משה **מעצי הלבנון** שבעצת התורה המלובנת בדבריה ברא הקדוש ברוך הוא עולמים. **עמודיו עשה כסף** זה **שלשלת יוחסין**,,,ואין כסף אלא זיקוק **יחוס**,,,, **רפידתו זהב** זו התורה,,, ולא נתנה הקדוש ברוך הוא ללומדיה אלא מי שמשמר

יחוסו,,, הבו לה' משפחות עמים הבו לה' כבוד ועוז, (על דרך **"בשעה שקבלו ישראל את התורה נתקנאו אומות העולם בהן מה ראו להתקרב יותר מן האומות, סתם פיהן הקדוש ברוך הוא אמר להן הביאו לי "ספר יוחסין "שלכם שנאמר הבו לה' משפחות עמים כשם שבני מביאין, ויתילדו על משפחותם"** ילקוט שמעוני במדבר [המתחיל ברמז תרפג]). **מרכבו ארגמן** זה הקדוש ברוך הוא,,, הוא אורג את העולם שיצאו כולם למיניהם ולא יתערבו מין בשאינו מינו,,, **אין משרה שכינתו אלא על המיוחסים שבישראל** וכה"א (בראשית יז) להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך, בזמן שזרעך ניכר אחריך הקדוש ברוך הוא הווה לך לאלהים ובזמן שאין זרעו ניכר אחריו שהם מערבים זרעם בנשי חבריהם אין הווה להם לאלהים. על אותו דרך אומרים חז"ל במקום אחר: **"אמר הקדוש ברוך הוא לאברהם אבינו** (בראשית יז) **ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגוריך לאותו זרע שיהיה מיוחס אחריך לו אתן את הארץ מגוריך לאחוזת עולם ואהיה להם לאלהים אבל "ממזרים שאינן מיוחסין אחריך שאינן ניכרין אבות שלהם" לא אהיה לו לאלהים שאיני מיחד שמי עליו ולא אתן לו חלק בארץ"** (במדבר רבה נשא פרשה ט).

מאז שאין לנו יוחסין אין לנו נבואה. כי אנחנו אקראיים לגמרי. הרי מהי נבואה לעומק, נביא זה אדם שמכיר את המתודה כלומר הוא מכיר את תורת אדם ותורת נח ותורת האבות ותורת משה, ואז על פי זה הוא יודע מהי חטא ומהי מצווה, ואז אם נעשה חטאים רח"ל, נאבד את הכל גם את הארץ וגם את זרעינו למולך אם בכלל יהיה לנו זרע רח"ל. הוא יכול להזהיר אותנו משועלים קטנים מחבלים כרמים, הוא יכול להזהיר אותנו מע"ז וכן ככה בכל תחום ותחום של החיים.

אבל אם אין מתודה שהיא תוצאה של אין יוחסין ולכן אין ארץ, אז תמיד האדם הוא אקראי לגמרי. ובאקראיות אין נבואה. ולכן לעומק כל הנביאים שדברו על העתיד הרחוק, לא יכלו לתת לכך זמן, כי זה תמיד על תנאי. אגם שכל נבואה היא תמיד על תנאי, נבואה לעתיד רחוק, בק"ו שזה על תנאי. נבואות לעתיד רחוק תמיד מושתתים על שני דברים, **על חוקי המשפחה**, כלומר כל זמן שיש חוקי משפחה מסורתיים אצל בני אנוש עוד יש תקווה ולכן אפשר לנבא את העתיד. **ועל ברית מילה,** שזה הדגל הפרטי של האדם הבן חורין. כלומר כל זמן שקיימים כאלה שמקיימים את חוקי המשפחה המסורתיים וברית המילה, אפשר לנבא עתידות לרחוק. כי מבני חורין כאלה יכולים לצמוח החירות לכל בני אנוש. כלומר שלכל אדם יהיה אישה וההפך = תורת אדם, ולכל אדם יהיה נחלה פלוס חלק שווה במשאבי הארץ = תורת נח?! בהכרח שהם יקימו את המתודה של התורות האלה, ואז הנבואה תחזור כי יש כבר מתודה. והבינו את פשטות הדברים.

השזור בין המשל לנמשל

כפי שראינו גם הרעיה מול בנות ירושלים וגם היהודי מול בני המשטרים\האומות, מדברים על אותו דבר לגמרי, מדברים על חירות האדם ונצחיותו על ידי זרעו שזה תורת אדם, ומדברים על תורת נח שזה הקניין שזה ארץ ישראל ומשאביה בנמשל וקניין ומשאבי ארץ במשל. כלומר שניהם מדברים על חירות האדם ונצחיותו ואין חירות אדם בלי קניין ומשאבים. רק אז הקב"ה שוכן באדם כלומר רק אז האדם חופשי עם שכלו ויכול לשגשג שכלית ולשגשג את כל בני אנוש יחד עמו. ומי אם לא היהודי הוא ההוכחה החיה לכך בכל ימי ההיסטוריה האנושית. מי אם לא עצם חופש המדע באומות, תוכיח זאת שהקב"ה שוכן

אלא אצל בני חורין. רק שחררו אותם מעול המלכויות והעבדות ותראו כמה כולם צומחים ומשגשגים. אם הרעיה מוכיח את זה מהמלך בעצמו, אנחנו במודרנה יכולים להוכיח את זה מהמדעים שאנשיה חופשיים בתחום הספציפי הזה.

עד כאן הפרשיה התשיעית

ובכן כשאין נבואה כי אין יוחסין כנ"ל אבל מתקיימות חוקי המשפחה וברית המילה אצל הרעיה והיהודי. הדוד במשל משבח את הרעיה ומחכה יחד עמה עַד **שֶׁיָּפ֙וּחַ֙ הַיּ֔וֹם** מלכותו של הקב"ה **וְנָ֖סוּ הַצְּלָלִ֑ים** על דרך סר צלם מעליהם של המלכויות, עד אז **אֵ֤לֶךְ לִי֙ אֶל־הַ֣ר הַמּ֔וֹר וְאֶל־גִּבְעַ֖ת הַלְּבוֹנָֽה׃** **אלך לי אל הר המור** זה אברהם שהוא ראש לכל הצדיקים, **ואל גבעת הלבונה,** זה יצחק שנתקרב כקומץ לבונה על גבי המזבח. **כלך יפה רעיתי,** זה יעקב אבינו שהיתה מטתו שלמה לפניו ולא נמצא בה פסולת = **וּמ֖וּם אֵ֥ין בָּֽךְ׃**

כלומר הקב"ה דבק בכאלה אברהמים שבכל דור ודור ובכאלה יצחקים שבכל דור ודור, ובכאלה יעקבים שבכל דור ודור. כנ"ל באלה שמקיימים את חוקי המשפחה וברית מילה ומוכנים למות על קידוש השם כיצחק אבינו.

אז מה בינתיים? בינתיים הנך יפה וגו' כלומר מכאן עד סוף השיר תמיד הדוד הוא היוזם, והרעיה בקושי עונה, ולא בכדי כי קשה לה. בכל זאת היא לא מוותרת על הבסיס שזה חוקי המשפחה וברית המילה וכמובן מוסרת את נפשה להקב"ה. ולכן שוב הקב"ה יוזם וחוזר חלילה וחלילה. וכמו שאמרנו לעיל אין נבואה כי אין יוחסין ולכן אי אפשר לנבא את העתיד לאורך זמן, מכאן שכל חשבונות הקיצים במקורות כבר מזמן עברו. הרמב"ן (בפסוק יב בפרק ח') הבטיח לנו שזה ממש קרוב עליו

מאתיים שנה באלף השישי: **ר"ל שיהיה תחיית המתים מאתיים שנה אחר הגאולה שתהיה קודם מאתיים שנים באלף הששי ותגלה הגאולה והישועה.** בעל הנתיבות (באותו פסוק) רוצה להציל את הרמב"ן ומפרש את זה אחרת ואומר: **והיינו שעל כל פנים יהיה תחיית המתים שני מאות שנה קודם כלות אלף הששי כמו שפירש הרמב"ן.** שזה אומר בעוד 14 שנה תחיית המתים (ה'תשפו - ה'תתר = 214 שנה), כשסיפרתי את זה לנכדיו של בעל הנתיבות - משפחת לוברבום היקרים שבירושלים, הם בצדק נבהלו. אז הרגעתי אותם ואמרתי שכבר עכשיו בתיאוריה אפשר להחיות מתים אם לוקחים די אן איי של מת ושותלים אותו בעובר בבטן אמו במקום הדי אן איי של ההורים, ואז ייוולד לנו המת הנ"ל. אז הם בצדק שאלו אותי למה זה טוב? כמעט שאלתי אותה בלשונם **"בשביל מה בכלל תחיית המתים טוב אם המתים חיים בתוכנו בדי אן איי שלנו בפיזי ובשכלינו על ידי תורתם"?!** על דרך מה זרעו בחיים אף הם בחיים. אבל לא רציתי להמשיך את הדיון מסיבות מובנות (ראו <u>תחיית המתים – המשל והפשט</u> [19]). בכל אופן בעל הנתיבות עצמו חיי לא רק בנכדיו בפיזי בדי אן איי שלהם, אלא הוא חיי אצלי ואצל כל יהודי בכל תחום בתורה מעצם שאנחנו לומדים את ספריו, ואין כמעט יהודי לומד תורה שיכול לזוז בלעדיו בתורה. אותו דבר הרמב"ן מאז מאתיים שנה באלף הששי אין יהודי שזז בתורה בלי הרמב"ן ומי מדבר על כל העליות לארץ שהוא הוא הרמב"ן התחיל. כלומר שניהם זכו לתחיית המתים (הרמב"ן מתחילת האלף ובעל הנתיבות לקראת סוף האלף) יותר נכון זכו לחיים נצחיים מעצם זה שהם משפיעים על כל דור ודור לטובה.

---

[19] ראו את המאמר בנספחים בנספח יז' בעמודים 136 עד 145

בכל אופן אנחנו רואים שאפי' הגדולים והענקים שאי אפשר בלעדיהם מאז שעלה שמשם, לא יכלו לנבא את העתיד, כי כנ"ל שאין יוחסין אין נבואה. אבל שמשם הם, לא שוקע לעולם.

ולכן אמרתי שאפרש את המשך השיר על ידי חז"ל ואם יהיה לי משהו חשוב אני עצור לנאום כהרגלי.

פרק ד'

(א) הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד:

הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הנך יפה, הנך יפה במצות, הנך יפה בגמילות חסדים, הנך יפה במצות עשה, הנך יפה במצות לא תעשה, הנך יפה במצות הבית בחלוק תרומה ומעשרות, הנך יפה במצות השדה בלקט שכחה ופאה ומעשר עני וההפקר, הנך יפה בכלאים, הנך יפה בסדין בציצית, הנך יפה בנטיעה, הנך יפה בערלה, הנך יפה בנטע רבעי, הנך יפה במילה, הנך יפה בפריעה, הנך יפה בתפלה, הנך יפה בקריאת שמע, הנך יפה במזוזה, הנך יפה בתפילין, הנך יפה בסוכה, הנך יפה בלולב ואתרוג, הנך יפה בתשובה, הנך יפה במעשים טובים, הנך יפה בעולם הזה, הנך יפה בעולם הבא. (שיר השירים רבה פרשה א)

הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים במה בעיניך יונים אלו סנהדרין שנמשלו כיונה, עיניך יונים מה העינים הללו כל הגוף מהלך אחר העינים אף ישראל כלם מהלכין אחר סנהדרין על כל מה שאומר להם על הטמא טמא ועל הטהור טהור הוי עיניך יונים (מדרש תנחומא פרשת תצוה)

מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ מתי הלכו אחרי הסנהדרין? כל זמן שהיו בארץ ישראל. אבל מאז **שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים** שכשם שהשער נאה לאשה, כך הצדיקים שבישראל מגינים על בני דורם. **שֶׁגָּלְשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד:** מירושלים. כלומר כל הצדיקים מאז החרבן עד ימינו אנו, כביכול גלשו מירושלים. כפי שאמרנו לעיל שכל אבותינו בפיזי שוכנים בתוכינו וכמובן צדקתם הרוחנית וכמובן תורתם שוכנת בתוכינו וכל זה נזרע בירושלים = **שֶׁגָּלְשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד:**

(ב) שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן־הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת וְשַׁכֻּלָה אֵין בָּהֶם:

שִׁנַּיִךְ אלו הכשרים שבישראל, כשם שהשינים מחזקים את כל הגוף כך כשרים שבישראל מחזקים אותם ליראת בוראם. **כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת** אלו הרחלות שהם מעוברות, והרועה הקציבן מכלל כל העדרים, לפי שהם מעוברות, כך השם מפריד הצדיקים מן הרשעים. **שֶׁעָלוּ מִן־הָרַחְצָה** שהם נקיים מן עבירה, ונקיים מכל חטא ועון, **שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת** אפי' שיש אלפי גוונים של היהודי, כולם שווים בליבם להקב"ה **וְשַׁכֻּלָה אֵין בָּהֶם:** כלומר אין בהם כליה ב"ה, כלומר כולם זוכים לעולם הבא שזה כנ"ל זרע של קיימא, בזכות עיניך יונים כנ"ל, כלומר בזכות שאתם הולכים אחרי הגדולים והכשרים שכולם גלשו מירושלים כנ"ל.

(ג) כְּחוּט הַשָּׁנִי שִׂפְתֹתַיִךְ וּמִדְבָּרֵיךְ נָאוֶה כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ:

כְּחוּט הַשָּׁנִי שִׂפְתֹתַיִךְ כמו אברהם לא רצה אפי' "חוט" כשכר מהאומות, ככה כל היהודים תמיד לא ביקשו מבנות ירושלים\האומות שכר על זה שהם הצמיחו תמיד את ממלכתם, ולכן אומר הקב"ה אתה אומר "אם מחוט", חייך בו בלשון אני

מקלס את בניך שנאמר כְּחוּט הַשָּׁנִי֙ שִׂפְתֹתַ֔יִךְ **וּמִדְבָּרֵ֖יךְ נָאוֶ֑ה** כשאתם מדברים בתורה **כְּפֶ֤לַח הָֽרִמּוֹן֙ רַקָּתֵ֔ךְ** אל תיקרי רקתך אלא ריקתיך, שאפילו ריקנין שבך מליאין מצות כרמון (עירובין דף יט עמוד א) **מִבַּ֖עַד לְצַמָּתֵֽךְ:** שהן מתקבצין ועומדין צפופין בבתי כנסיות ושותין דברי תורה בצמא.

(ד) כְּמִגְדַּ֤ל דָּוִיד֙ צַוָּארֵ֔ךְ בָּנ֖וּי לְתַלְפִּיּ֑וֹת אֶ֤לֶף הַמָּגֵן֙ תָּל֣וּי עָלָ֔יו כֹּ֖ל שִׁלְטֵ֥י הַגִּבֹּרִֽים:

כְּמִגְדַּ֤ל דָּוִיד֙ צַוָּארֵ֔ךְ החשיבה היהודית תמיד מתהלכת בקומה זקופה ו **בָּנ֖וּי לְתַלְפִּיּ֑וֹת** ולכן **אֶ֤לֶף הַמָּגֵן֙ תָּל֣וּי עָלָ֔יו כֹּ֖ל שִׁלְטֵ֥י הַגִּבֹּרִֽים:** כלומר כל ההגות שבאומות מושתתים על התנ"ך על החשיבה היהודית. כל גדולי ענקי האומות בהגות, נאחזים על התורה והיהדות. וזאת פשוט עובדה ואל תנסו אפי' לבחון אותי כי על בטוח תכשלו. עברתי על רובם - על הרצינים שבניהם את הזבל לא טרחתי אפי' לבדוק - ומכיר היטב את הגותם. וכן אני מתנשא עליכם, כי אין דור מטמטמים כמותכם, הרי קיבלתם במאות האחרונות כזה שפע אלוהי בכל תחום ותחום, ועשיתם הכל בכל מכל כל לחרב הכל. זה כמה מאות שנים שהקב"ה שופע שפע רב בכל תחום שכלי עיוני מדעי רפואי ומה לא?! ואתם כבני אנוש מה עשיתם עם זה? את המלחמות הכי קשות שידע האדם, את הנשקים הכי עוצמתיים שידע האדם - נשקים להשמדה המונית. החזרתם את הלאומניות ואת הגזענות. עשיתם את השואה ואנסתם את היהדות והולדתם שני ממזרים לאומים חדשים - הישראלי והפלסטיני שמספקת מלחמות נצחיות בכל העולם. ועוד לא דיברנו על שיעבוד האדם לאליל הכסף והבנקים ולאליל הקניין, והפיכת כל בני אנוש לעבדים נרצעים. ולא רק זה, הלכתם על חוקי המשפחה סירסתם את הנוער פיזית נפשית ורוחנית. זה מה שאתם עשיתם מאז

שהקב"ה התחיל לתת לכם חופש וקצת שכל. אם בתחילת הנאורות עוד היו לכם הוגים, כהיום יש לכם רק ריקי מוח גסי רוח, ככה שלא פלא שבראשכם - באקדמיה ובמשפט ובפוליטיקה ובכלכלה, עומדים בדיוק כאלה אנשים ריקי מוח וגסי רוח. בניגוד לכם, מקלס הקב"ה את היהודי האותנטי ואומר **כְּמִגְדַּ֤ל דָּוִיד֙ צַוָּארֵ֔ךְ בָּנ֖וּי לְתַלְפִּיּ֑וֹת**. והוא לגמרי צודק, הרי מיהו האינטלקט בכל העולם שלא התרגש ממיליון החרדים שיצאו ברחובות ירושלים לזעוק שהם לא רוצים נשק. איזה נער באומות לא רוצה נשק? תענו לי בבקשה. בערב כיפור הייתי בבית חולים וניגש אלי ערבי צעיר ואמר לי, אין כמוכם בעולם. שאלתי מה קרה? הוא ענה לי 'אין לכם טלפון חכם' ככה שאי אפשר להשפיע עליכם לרעה את כל הזבל שנמצא בעולם כולו. אחרי שהלך, אמרתי לעצמי הנה מצאתי את הגוי שמשה רבינו דיבר עליו לעיל.

(ה) שְׁנֵ֤י שָׁדַ֙יִךְ֙ כִּשְׁנֵ֥י עֳפָרִ֖ים תְּאוֹמֵ֣י צְבִיָּ֑ה הָרוֹעִ֖ים בַּשּׁוֹשַׁנִּֽים׃

שְׁנֵ֤י שָׁדַ֙יִךְ֙ כִּשְׁנֵ֥י עֳפָרִ֖ים תְּאוֹמֵ֣י צְבִיָּ֑ה משה ואהרן ששניהם שווים וככה בכל דור דור ענקי הדור תמיד אוהבים אחד את השני אפי' שיש מחלוקת בדרך העולה להר השם. **הָרוֹעִ֖ים בַּשּׁוֹשַׁנִּֽים:** מרים ויוכבד הן הן חיותיהן של ישראל, והיו רועות את ישראל שלבם רך כשושנים, והיכן היתה מרעיתן של ישראל? במצרים עד ים סוף!. וככה כנ"ל בכל דור ודור יש את הצדקניות שהן הן חיותיהן של ישראל. כמו הרעיה שלנו בשיר

(ו) עַ֤ד שֶׁיָּפ֙וּחַ֙ הַיּ֔וֹם וְנָ֖סוּ הַצְּלָלִ֑ים אֵ֤לֶךְ לִי֙ אֶל־הַ֣ר הַמּ֔וֹר וְאֶל־גִּבְעַ֖ת הַלְּבוֹנָֽה׃

(ז) כֻּלָּ֤ךְ יָפָה֙ רַעְיָתִ֔י וּמ֖וּם אֵ֥ין בָּֽךְ׃

פירשנו לעיל

עד כאן הפרשיה העשירית

תשימו לב הרעיה לא מגיבה. והדוד לכאורה משכנע אותה ובצדק ואומר לה אתי הלכת לגלות כלומר גם אני הלכתי איתך לגלות, ואיתך אנחנו נחזור לארץ. תשימו לב עכשיו היא 'כלה' ולא 'רעיה' ובצדק כי האומות פגעו בה תמיד כאילו אין לה בעל ששומר עליה. ולכן הקב"ה לא יכול כביכול לפנות עליה כרעיה הרי היא מיד תשאל איפה אתה בעלי כשרוצחים בי כל הזמן.

(ח) אִתִּי מִלְּבָנוֹן֙ כַּלָּ֔ה אִתִּ֥י מִלְּבָנ֖וֹן תָּב֑וֹאִי תָּשׁ֣וּרִי׀ מֵרֹ֣אשׁ אֲמָנָ֗ה מֵרֹ֤אשׁ שְׂנִיר֙ וְחֶרְמ֔וֹן מִמְּעֹנ֣וֹת אֲרָי֔וֹת מֵהַרְרֵ֖י נְמֵרִֽים:

אִתִּי מִלְּבָנוֹן֙ כַּלָּ֔ה עמי כלתי הלכת לגלות ו **אִתִּ֥י מִלְּבָנ֖וֹן תָּב֑וֹאִי תָּשׁ֣וּרִי׀ מֵרֹ֣אשׁ אֲמָנָ֗ה מֵרֹ֤אשׁ שְׂנִיר֙ וְחֶרְמ֔וֹן** כלומר עמי תחזרי לארץ ישראל וזה התחיל מאז הרמב"ן הרעיה ובניה חזרו לאט לאט לארץ ישראל, עד שכנ"ל במאה האחרונה עלו עמם המחבלי כרמים שהם השועלים הקטנים. הקטנים פיזית נפשית ורוחנית שהמציאו את שני הממזרים הלאומניים החדשים - הישראלי והפלסטיני, על גבינו ועל חשבונינו. **מִמְּעֹנ֣וֹת אֲרָי֔וֹת מֵהַרְרֵ֖י נְמֵרִֽים:** חזרנו מכל הגלויות שהם היו כאריות וכנמרים, בכל זאת שרדנו. או על דרך **מִמְּעֹנ֣וֹת אֲרָי֔וֹת מֵהַרְרֵ֖י נְמֵרִֽים** אלין אינון תלמידי חכמים דעסקין באורייתא במעונות המדרושות ובבתי כנסיות דאינון אריון ונמרים באורייתא. כלומר בזכות אותם גדולים כמו הרמב"ן ואחריו, התחלנו לחזור לארץ ישראל, ועמם כמובן הלך הדוד, ומנסה לשכנע את הרעיה שתגיב והיא?

הרעיה לא מגיבה. והדוד ממשיך

(ט) **לִבַּבְתִּ֖נִי אֲחֹתִ֣י כַלָּ֑ה לִבַּבְתִּ֙נִי֙ באחד בְּאַחַ֣ת מֵעֵינַ֔יִךְ בְּאַחַ֥ד עֲנָ֖ק מִצַּוְּרֹנָֽיִךְ:**

לִבַּבְתִּ֖נִי אֲחֹתִ֣י כַלָּ֑ה כי תמיד בכל הגלותיות בזכות נשים צדקניות נגאלו, במצרים כנ"ל, במעשה העגל שלא רצו לתרום, ושקיבלו על עצמן במתן תורה את דיני נידה יולדת וזיבה ועריות שמיד נעלו את דלתותיהן מפני בעליהם ובזכות זה הצילו אותם מאבדון. בדור האחרון הן הן גם המפרנסות את המשפחה בניגוד מה שהתורה דורשת שהבעל יפרנס אותה, וזה למה? כי האומות המודרניות מאז המלחמה רוצים את שני ראשי המשפחה בחלוקת העבודה מה שאין כן עד המודרנה רק ראש משפחה אחד היה בחלוקת העובדה ואחד ניהל את המשפחה וכל הכרוך בכך. דרישת שני ההורים בחלוקת העבודה מסכנת את הקן המשפחה הפרטית, ושוב בנות ישראל הצילו אותנו מאבדון בעקבות זה שהן יוצאות לפרנס במסירות נפש העיקר שהבעל יהיה בבית המדרש. **לִבַּבְתִּ֙נִי֙ בְּאַחַ֣ת מֵעֵינַ֔יִךְ בְּאַחַ֥ד עֲנָ֖ק מִצַּוְּרֹנָֽיִךְ**: זה אברהם אבינו שהיה הראשון שהתמרד נגד ריבון אדם על אדם והחזיר את האדם למלכותו של הקב"ה עם ברית המילה ועם הכנסת האורחים. נכון הוא הצליח אך ורק עם היהודים, ובדור האחרון רק עם החרדים שלא משתחווים לצלם הלאומי, אבל בעתיד רוחו של אברהם יתפשט לכל בני אנוש אמן ואמן. כי מי הוא הבן אנוש שלא רוצה חירות וחופש פלוס את הארץ ומשאביה?! אומרים חז"ל אם באחד ענק מצוורינו הקב"ה מתלהב, על אחת כמה וכמה שהוא מתלהב מכולם והבינו.

(י) מַה־יָּפ֥וּ דֹדַ֖יִךְ אֲחֹתִ֣י כַלָּ֑ה מַה־טֹּ֤בוּ דֹדַ֙יִךְ֙ מִיַּ֔יִן וְרֵ֥יחַ שְׁמָנַ֖יִךְ מִכָּל־בְּשָׂמִֽים:

מַה־יָּפ֥וּ דֹדַ֖יִךְ אֲחֹתִ֣י כַלָּ֑ה כנ"ל המניקות יוכבד ומרים וככה כל הצדקניות שבכל דור ודור. אותו דבר התלמידי חכמים שבכל דור ודור. **מַה־טֹּ֤בוּ דֹדַ֙יִךְ֙ מִיַּ֔יִן**: כמו שהרעיה אמרה בתחילת

השיר כי טובים דודיך מיין, עכשיו הדוד אומר לה, מה טוב דדיך מיין. כלומר עשית הרבה מעבר מה שאני אמרתי בתורה על דרך **"אמר הקדוש ברוך הוא למלאכי השרת בדין אני נושא פנים לישראל שאני כתבתי בתורתי ואכלת ושבעת וברכת והם דקדקו על עצמן עד כזית"**. על אותו דרך אמר לי יהודי ירושלמי - בביקורי בארץ ישראל בחגים, כשאני אומר ברכת המזון ומגיע למילים **"על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה"** בא לי לומר **"על שהנחלת 'למשכיר שלי' ארץ חמדה וגו'"**. אמרתי לו והיות שאתה לא אומר את זה, ולכן אומר הקב"ה עליך ועל כמותך **וְרֵ֥יחַ שְׁמָנַ֖יִךְ מִכׇּל־בְּשָׂמִֽים.**

(יא) נֹ֛פֶת תִּטֹּ֥פְנָה שִׂפְתוֹתַ֖יִךְ כַּלָּ֑ה דְּבַ֤שׁ וְחָלָב֙ תַּ֣חַת לְשׁוֹנֵ֔ךְ וְרֵ֥יחַ שַׂלְמֹתַ֖יִךְ כְּרֵ֥יחַ לְבָנֽוֹן:

נֹ֛פֶת תִּטֹּ֥פְנָה שִׂפְתוֹתַ֖יִךְ כַּלָּ֑ה שישים רבוא נביאים עמדו להם לישראל, **וכשם שעמדו להם שישים רבוא של נביאים, כך עמדו להם ששים רבוא של נביאות,** ובא שלמה ופרסמן, שנאמר **נֹ֛פֶת תִּטֹּ֥פְנָה שִׂפְתוֹתַ֖יִךְ כַּלָּ֑ה**

דְּבַ֤שׁ וְחָלָב֙ תַּ֣חַת לְשׁוֹנֵ֔ךְ זה מעשה מרכה ומעשה בראשית שכנ"ל בעל הנתיבות אומר שלעתיד אפשר יהיה להיכנס לפרדס והוא כנראה ראה את זה בתחילת הנאורות. **וְרֵ֥יחַ שַׂלְמֹתַ֖יִךְ כְּרֵ֥יחַ לְבָנֽוֹן:** הצניעות שלכם כריח הלבנון, בכל זאת גן נעול וגו'

(יב) גַּ֥ן ׀ נָע֖וּל אֲחֹתִ֣י כַלָּ֑ה גַּ֥ל נָע֖וּל מַעְיָ֥ן חָתֽוּם:

במשל ובנמשל גן נעול גל נעול מעין חתום. ובזכותן הכל קיים ועליה כל השיר.

ביאור: גן נעול, מצריך סביבה וחברה שכאלה. זה לא מספיק חוה אמינו או האימהות, שכולן היו יחידות בסביבתם ובקושי הצליחו אצל אברהם היה בני הפילגשים ואצל יצחק עשו שלקח מבנות כנען, רק אצל יעקב שהיו כבר הרבה (12 בנים ונשים) זה הצליח להן ומיטתו היית שלמה.

היום אפי' סביבה וחברה וקהילה, לא מספיק, כי העולם הגדול נמצא בתוך המכשיר פלאפון, ככה שזה מקרר את הנפש. כלומר לכל גבר ואישה יש חשש כבד שאולי המכשיר התמים הזה ייקח ממנו\ה את האישה\הבעל (או הפלאפון ייקח אחד מהילדים שלה), ותחבל את הכרם שלהם שעמלו עליו כל כך קשה, ולכן טוב עשו החרדים כנ"ל מהגוי בבית חולים, שהחרימו את הפלאפונים האלה.

(יג) שְׁלָחַ֙יִךְ֙ פַּרְדֵּ֣ס רִמּוֹנִ֔ים עִ֖ם פְּרִ֣י מְגָדִ֑ים כְּפָרִ֖ים עִם־נְרָדִֽים׃

זה ארץ ישראל. אומר הקב"ה לישראל, "יש לך מקח שמי שמכרו נמכר עמו? אמר הקב"ה לישראל מכרתי לכם את תורתי כביכול נמכרתי עמה". ולכן יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו.

(יד) נֵ֣רְדְּ ׀ וְכַרְכֹּ֗ם קָנֶה֙ וְקִנָּמ֔וֹן עִ֖ם כָּל־עֲצֵ֣י לְבוֹנָ֑ה מֹ֚ר וַאֲהָל֔וֹת עִ֖ם כָּל־רָאשֵׁ֥י בְשָׂמִֽים׃

(טו) מַעְיַ֣ן גַּנִּ֔ים בְּאֵ֖ר מַ֣יִם חַיִּ֑ים וְנֹזְלִ֖ים מִן־לְבָנֽוֹן׃

זו התורה וחכמיה

(טז) ע֤וּרִי צָפוֹן֙ וּב֣וֹאִי תֵימָ֔ן הָפִ֥יחִי גַנִּ֖י יִזְּל֣וּ בְשָׂמָ֑יו יָבֹ֤א דוֹדִי֙ לְגַנּ֔וֹ וְיֹאכַ֖ל פְּרִ֥י מְגָדָֽיו׃

ע֤וּרִי צָפוֹן֙ גלויות הצפון תתעוררו - אומר הקב"ה, ועלו לגני שזה ארץ ישראל **וּב֣וֹאִי תֵימָ֔ן** גלויות הדרום תתעוררו - אומר הקב"ה,

ועלו לגני שזה ארץ ישראל **הָפִיחִי גַנִּי יִזְּלוּ בְשָׂמָיו** תפרו כולכם את גני שזה ארץ ישראל וגו' ואני - אומר הקב"ה, גם יבוא עמכם לגני ה"ד **יָבֹא דוֹדִי לְגַנּוֹ וְיֹאכַל פְּרִי מְגָדָיו**

"עורי צפון ובואי תימן בגליות הכתוב מדבר דכתיב (ישעיה מג ו) אומר לצפון תני ולתימן אל תכלאי הבאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ, **הפיחי גני יזלו בשמיו,** זו ארץ ישראל דכתיב (יואל ד יח) והיה ביום ההוא יטפו ההרים עסיס והגבעות תלכנה חלב, **יבוא דודי לגנו,** יבואו ישראל לארצם, וימצאו ארצם כשהיא מתוקנת, שנאמר (זכריה ח יב) כי זרע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן את יבולה, ואח"כ והנחלתי את שארית העם הזה את כל אלה (שם)**"** (מדרש שיר השירים)

ביאור: תשימו לב שפירשתי וגם הבאתי מקור חז"ל, שסוף הפסוק **'יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו'** הדוד הוא שאומר את זה, ולא הרעיה כפי שרובם מפרשים. ועמלתי עמל רב למצוא מקור ומצאתי את המדרש הזה כאן שאומר **יבוא דודי לגנו, יבואו ישראל לארצם, וימצאו ארצם כשהיא מתוקנת.** כלומר הדוד מדבר לרעיה במשל כפי שהקב"ה אומר לישראל שיבואו לארצם בנמשל, הרי ישראל הם הרעיה במשל. ולמה התעקשתי למצוא מקור לכך שזאת דברי הדוד ולא כפי שרובם מפרשים שזאת דברי הרעיה. כי בדרכינו הרעיה לא מגיבה והבינו את מהלך הדברים.

פרק ה

הרעיה לא מגיבה והדוד כבר הגיע לגנו ואומר לה באתי לגני וגו'

(א) בָּ֣אתִי לְגַנִּי֮ אֲחֹתִ֣י כַלָּה֒ אָרִ֤יתִי מוֹרִי֙ עִם־בְּשָׂמִ֔י אָכַ֤לְתִּי יַעְרִי֙ עִם־דִּבְשִׁ֔י שָׁתִ֥יתִי יֵינִ֖י עִם־חֲלָבִ֑י אִכְל֣וּ רֵעִ֔ים שְׁת֥וּ וְשִׁכְר֖וּ דּוֹדִֽים׃ ס

תעמיקו בחז"ל הענק הזה בהמשך ותבינו למה הרעיה לא מגיבה. ולמה היא פתאום כלה ולא רעיה כבתחילה. והסברנו לעיל שהקב"ה מרגיש שהוא לא התנהג כבעל ששומר על רעיתו. כלומר כל האומות לא מפחדים לנגוע בה כאילו היא לא רעיתו של הקב"ה כלומר האומות חושבות עליה כלא שייכת ולכן הם התירו תמיד את דמה. אבל כאן הקב"ה מחדש כאן וקורא לה "דודה" הה"ד **אִכְל֣וּ רֵעִ֔ים שְׁת֥וּ וְשִׁכְר֖וּ "דּוֹדִֽים"** כלומר הקב"ה נותן לה להיקרא על שמו בשם דוד. ואשרי המבין את הדברים. ושלא תחשבו שאני אומר מעצמי, הנה: **אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל איני כבשר ודם,** מלך בשר ודם אין רשות לבריות להקראות בשמו, תדע לך שבשעה שאדם מבקש לקטרג את חבירו, קורא לו אגוסטה פלוני, ואין לו חיים, **אבל ישראל נקראו על שמו של הקדוש ברוך הוא,** נקרא אלהים, וקרא לישראל אלהים, שנאמר אני אמרתי אלהים אתם (תהלים פב ו), נקרא חכם, שנאמר חכם לבב ואמיץ כח (איוב ט ד), וקרא לישראל חכם, שנאמר רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה (דברים ד ו), **נקרא דוד, שנאמר דודי צח ואדום** (שיר השירים ה י)**, וקרא להם דודים, שנאמר אכלו רעים שתו ושכרו דודים** (שם ה' א) (מדרש תנחומא פרשת קדושים)

עכשיו החז"ל הקשה שדיברתי עליו לעיל

באתי לגני אחותי כלה וגו' **אחותי** שנתאחו לי בגלות **כלה** שנתכלו בגלות כמה דתימא (תהלים מד) כי עליך הורגנו כל היום וגו' לפיכך עתיד לקרותם אחותי שיהיו אחוים אצלו כלה

כמה דתימא (איכה ב) כלילת יופי ואומר (ישעיה סא) וככלה תעדה כליה ואומר ותקשרים ככלה (שיר /השירים/ ה) **אריתי מורי עם בשמי** שנתמררו בגלות והיו מבשמים עצמם בקידוש שם שמים לכך עתיד הקדוש ברוך הוא לענגם בג"ע ולקטר לפניהם מכל הבשמים (שם /שיר השירים ה'/) **אכלתי יערי עם דבשי** לפי שהערו ישראל נפשם למיתה בגלות כמה דתימא (ישעיה נג) תחת אשר הערה למות נפשו והיו עוסקים בתורה המתוקה מדבש לפיכך עתיד הקדוש ברוך הוא להשקותם יין המשומר בענביו מששת ימי בראשית ולהרחיצם בנחלי חלב ד"א על שם (יואל ד) והיה ביום ההוא יטפו ההרים עסיס והגבעות תלכנה חלב וגו' (שיר /השירים/ ה) **אכלו רעים** אלו ישראל שעשו רצונו של הקדוש ברוך הוא בגלות ולא רצו להתערב באומות אלא שמרו בריתו של הקדוש ברוך הוא, ד"א **אכלו רעים** אלו בעלי מצות **שתו ושכרו דודים** אלו חכמי תורה (במדבר רבה פרשת נשא)

עד כאן הפרשיה האחד עשרה

עכשיו הרעיה מספרת לבנות ירושלים במשל ולאומות בנמשל, את הצד שלה

(ב) אֲנִ֥י יְשֵׁנָ֖ה וְלִבִּ֣י עֵ֑ר ק֣וֹל ׀ דּוֹדִ֣י דוֹפֵ֗ק פִּתְחִי־לִ֞י אֲחֹתִ֤י רַעְיָתִי֙ יוֹנָתִ֣י תַמָּתִ֔י שֶׁרֹּאשִׁי֙ נִמְלָא־טָ֔ל קְוֻּצּוֹתַ֖י רְסִ֥יסֵי לָֽיְלָה׃

אֲנִ֥י יְשֵׁנָ֖ה גופי במשל וממעשי בנמשל **וְלִבִּ֣י עֵ֑ר** הקב"ה שבי ער על דרך **איכן מצינו שנקרא הקב"ה לבן של ישראל,** מן הדין קרא, דכתיב (תהלים עג כו) צור לבבי וחלקי אלהים לעולם. **ק֣וֹל ׀ דּוֹדִ֣י דוֹפֵ֗ק** הרעיה מתרצה וקורא לו דודי, והוא חוזר לקרוא לה רעיתי כבתחילה **פִּתְחִי־לִ֞י אֲחֹתִ֤י רַעְיָתִי֙ יוֹנָתִ֣י תַמָּתִ֔י**

שֶׁרֹּאשִׁי֙ נִמְלָא־טָ֔ל קְוֻּצּוֹתַ֖י רְסִ֥יסֵי לָֽיְלָה: אומר להן הקב"ה לישראל, **בני, עכשיו קבלו ממני כוס תנחומין.** אומרים לפניו, רבונו של עולם, כעסת עלינו והוצאתנו מתוך ביתך והגליתנו לבין אומות העולם, והיינו ככלי נדה, **ועכשיו באת לפייסנו,** אומר להם, אמשול לכם משל, למה הדבר דומה, למלך בשר ודם שנשא אשה את בת אחותו, כעס עליה והוציאה מביתו, לימים בא לפייסה, אמרה לו, כעסת עלי והוצאתני מביתך ועכשו באת אלי לפייסני, **אמר לה בת אחותי את** (כמו שפירשנו לעיל למה השיר הוא שיר על דוד ולא סתם בעל), שמא תאמרי בלבבך שמיום שיצאת מביתי נכנסה אשה אחרת לתוכו, **חייך אף אני לא נכנסתי לביתי.** כך אמר הקב"ה לישראל, בני, מיום שחרבתי ביתי של מטה לא עליתי וישבתי בביתי של מעלה, **אלא הייתי יושב בטל ומטר, ואם אין אתם מאמינים לי, תנו ידיכם על ראשי וראו טל שעל ראשי, אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו, שנאמר** (שיר השירים ה ב) **שראשי נמלא טל קווצותי רסיסי לילה.** על זו הדרך גם בסדר אליהו זוטא

ביאור: אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו אפשר פשט "אי אפשר לאומרו", כי זאת פשוט גשם ואי אפשר להגשים את הקב"ה. אבל מה עומק הנמשל? המשל ברור שאפשר לומר את זה, מה פשט הנמשל שאי אפשר לומר? בנמשל אייך אנו יכולים לתת את ידינו על ראשו ולהרגיש טל ולהרגיש שקווצותי רסיסי לילה? נכון אסור לגשם אותו אבל הקב"ה רוצה להוכיח לנו משהו, הוא לא מאלה רח"ל שמרחיקים את עדיהם ואומרים דברים בלי שנוכל להוכיח אותם. אתם מבינים את שאלתי כאן? עוד הפעם, הקב"ה טוען שאפשר להוכיח את זה, הקב"ה אומר לנו **"הייתי יושב בטל ומטר, 'ואם אין אתם מאמינים לי', תנו ידיכם על ראשי וראו טל שעל ראשי וגו** "!!!' באים חז"ל

ואומרים שאי אפשר לומר את זה, כלומר אי אפשר להוכיח את זה?!

חז"ל אומרים כאן משהו אחר לגמרי שאת זה אי אפשר לומר. חז"ל אומרים לנו תראו את החושך בהבנת התורה, תראו את החושך במדעים, כלומר הקב"ה נזעק כלפי הריעה\בני ישראל, אני לא צומח ולא משגשג אלא ההפך רח"ל הכל רסיסי לילה. מהתורה צמח לא רק המחלוקת אצלינו שלא שמשו כל צרכם כנ"ל, אלא צמח ממנו כל כתות בית שני שממנו צמח הנצרות ובהמשך האיסלם. בהמשך מאז אריסטו צמחו כל המפרשי התורה וחשיבתה - גם מצד הפילוסופים וגם מצד הקבליסטים - על פי תמונת עולם האריסטוטלית (ראו בתורת עולה של הרמ"א פ' ד' ותראו אצל בעל העיקרים מ' ב' פ' יא' שמסבירים את המובן מאליו שהפילוסופיה היהודית והקבלה היהודית שניהם בנויים על אותו תמונת עולם אריסטוטלית)

החושך הזה היה כל כך טוטלי, כשתמונת העולם האריסטוטלי קרס לתוך עצמו בתקופת הנאורות וההשכלה, רח"ל קרס כביכול יחד עמו גם הפילוסופיה היהודית וגם הקבלה היהודית, ככה שלא פלא שרוב רובם מבני עמנו נמשכו לנאורות וההשכלה ובגדו ביהדות, בגדו בהקב"ה רח"ל, ובהמשך חיבלו גם בארץ ישראל והולידו שני ממזרים לאומניים חדשים הלאום הישראלי והלאום הפלסטיני שמספקת מלחמות בכל העולם. שמספקת את הגלות הכי קשה שידע היהודים האותנטיים החרדים לדבר השם מאז ומעולם.

זה מה שחז"ל אומרים שאי אפשר לומר, אי אפשר לומר שהקב"ה תלוי בנו ולא צומח, ואי אפשר לומר על כל התורות של הפילוסופיה היהודית והקבלה היהודית שהם קרסו. וזה

אמת לאמתה שאי אפשר לומר את זה רח"ל, כי הרי תמונת העולם זה לא התוכן, זה תמיד רק המשל. כלומר כל התוכן של התורות של הפילוסופיה והקבלה, הם כולם אמת לאמתה, רק המשל קרס. ולכן הקב"ה צמח תמיד אצל היהודים שזה כל הענפים של התורה ששייכת לפילוסופיה ולקבלה, כלומר כל היהודים ששרדו בחושך האריסטוטלי ושרדו את החושך של כתות בית שני ושרדו את החושך של הדתות המזוייפות, עד שהגיע הנאורות?! זה בזכות ענקי הדורות שלקחו את התמונה האריסטוטלי ששלט בבני אנוש, ופירשו את התורה על פיהם ככה בעצם שרדנו. וזה עומק מה שאמרנו לעיל שתמיד צריכים את הקב"ה בכל זמן ומקום כי האדם הוא דינמי, ולכן חושב כל כך לא להפוך שום תורה לאלוה רח"ל אלא ללכת אחרי ענקי הדור החיים בכל דור ומקום וזמן.

אבל הנביא בשם הקב"ה בנמשל, מוכיח כאן משהו גאוני, ואומר אם הייתי בוגד בך - רעיה יקירתי, הייתם רואים את זה אצל בנות ירושלים, כלומר הייתם רואים אותי אצל האומות, אבל לא ראיתם אצל האומות אלא חושך **שֶׁרֹּאשִׁי֙ נִמְלָא־טָ֔ל קְוֻּצּוֹתַ֖י רְסִ֥יסֵי לָֽיְלָה** אלפיים שנות תמונת העולם אריסטוטלי שקרס = הדתות המזוייפות שקרסו. רק מאז הנאורות שנתנו חופש ליהודים, הם הצמיחו את בנות ירושלים\האומות בכל תחום מדעי כלכלי ובמה לא? תוכיח זאת הפרסי נובל וגם השנאה והקנאה שהיה כלפי היהודי באומות והשואה. לדאבוננו הם גם היו חלק גדול באידיאולוגיות החדשות כלומר בתורות החדשות של האומות כמו קומוניזם וקפיטליזם, וכמובן הם המציאו את האלהים אחרים החדשים שהם הלאומים החדשים הישראלי והפלסטיני. אפי' במדעים, הם היו חלק גדול בגילוי הנשקים העוצמתיים כמו נשק להשמדת המונים הנשק הגרעיני (ג'וליוס

רוברט אופנהיימר Julius Robert Oppenheimer :) והנשק הכימי. כן זה שהציל את הדשן לאנושות כנ"ל, הוא זה שהביא את הגז לתאי הגזים (פריץ הבר Fritz Haber)

שהקב"ה ימחל לי על מה שאמרתי אמן ואמן

(ג) פָּשַׁ֙טְתִּי֙ אֶת־כֻּתָּנְתִּ֔י אֵיכָ֖כָה אֶלְבָּשֶׁ֑נָּה רָחַ֥צְתִּי אֶת־רַגְלַ֖י אֵיכָ֥כָה אֲטַנְּפֵֽם:

אחרי שהדוד אומר לה שהוא לא החליף אותה באחרת, היא עונה לדוד, גם כשהאומות והלאומניים רצו להטעיני בכפיה, לבטל את ברית המילה (במהותו ולא באקט שזה כבר לא מפריע להם במודרנה) ולאמץ את דגלם וטיפלם, כלומר לבגוד בך. אמרתי להם אייך אני מבטלת את ברית המילה שנמצא עלי מגיל שמונה ימים ? הרי **פָּשַׁ֙טְתִּי֙ אֶת־כֻּתָּנְתִּ֔י** = חתכתי כבר את המילה, **אֵיכָ֖כָה אֶלְבָּשֶׁ֑נָּה**? וזאת היית הגאונות של נבואת אברהם על ברית המילה והסברנו את זה לעומק במאמר ברית מילה בשביל מה. **רָחַ֥צְתִּי אֶת־רַגְלַ֖י אֵיכָ֥כָה אֲטַנְּפֵֽם:** רגלי בלשון דרכי על דרך נר לרגלי דברך. אמרתי לאומות וללאומניים, דרכי בעבודת השם כבר כטבע שני, אז **אֵיכָ֥כָה אֲטַנְּפֵֽם ?**

(ד) דּוֹדִ֗י שָׁלַ֤ח יָדוֹ֙ מִן־הַחֹ֔ר וּמֵעַ֖י הָמ֥וּ עָלָֽיו:

כששמע דודי שהתרצתי לפניו, **דּוֹדִ֗י שָׁלַ֤ח יָדוֹ֙ מִן־הַחֹ֔ר** עד כדי כך התלהבתי שגם **וּמֵעַ֖י** עוברי **הָמ֥וּ עָלָֽיו:** על אותו דרך גם הקב"ה אומר **"**הֲבֵן֩ יַקִּ֨יר לִ֜י אֶפְרַ֗יִם אִ֚ם יֶ֣לֶד שַׁעֲשֻׁעִ֔ים כִּֽי־מִדֵּ֤י דַבְּרִי֙ בּ֔וֹ זָכֹ֥ר אֶזְכְּרֶ֖נּוּ ע֑וֹד עַל־כֵּ֗ן **הָמ֤וּ מֵעַי֙ ל֔וֹ** רַחֵ֥ם אֲרַחֲמֶ֖נּוּ נְאֻם־יְקֹוָֽק"

(ה) קַ֥מְתִּֽי אֲנִ֖י לִפְתֹּ֣חַ לְדוֹדִ֑י וְיָדַ֣י נָֽטְפוּ־מ֗וֹר וְאֶצְבְּעֹתַי֙ מ֣וֹר עֹבֵ֔ר עַ֖ל כַּפּ֥וֹת הַמַּנְעֽוּל:

קמתי אני לפתוח לדודי, זה בכל דוד ודור, בזמן שישראל בצער, מיד מתקבצין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, וקובעים צומות ומרבים בתפלה לפתוח פתח בתשובה. **וידי נטפו מור,** אלו בעלי הצדקה, שפותחין ידיהם לעני, ומתנותיהם נחשבות כמור דרור, כקטורת הסמים, **ואצבעותי מור עובר,** אלו מלמדי תינוקות, שמורין להם באצבעותיהם, ובכל זאת נמשכה הגלות, **על כפות המנעול,** ששערי תפלה ננעלו, שנאמר (איכה ג ח) גם כי אזעק ואשוע שתם תפלתי, סכותה בענן לך מעבור תפלה, (שם פסוק מד) ששערי תפלה ננעלים, והישועה נכפפת, כדרך שאתה מוצא ביחזקאל (ד ג) ששם מחבת ברזל בינו לבין העיר (לקח טוב)

(ו) פָּתַ֤חְתִּֽי אֲנִי֙ לְדוֹדִ֔י וְדוֹדִ֖י חָמַ֣ק עָבָ֑ר נַפְשִׁי֙ יָֽצְאָ֣ה בְדַבְּר֔וֹ בִּקַּשְׁתִּ֙יהוּ֙ וְלֹ֣א מְצָאתִ֔יהוּ קְרָאתִ֖יו וְלֹ֥א עָנָֽנִי׃

ושוב זה בכל דור ודור. כמה נתייגעו אומות העולם להטיל שנאה בינו לבינינו ואין יכולין לבטל וכו' ולא עוד, אלא כמה אומות העולם הורגין בהן בישראל בשביל להחזירם מאחר הקב"ה, וכנסת ישראל אומרת להן, אין אני יכולה לכפור בו, שנאמר (לעיל פסוק ד) **ומעי המו עליו, נפשי יצאה בדברו**,,, והרי לבי חולה עליו שנאמר (לעיל ב ח) **כי חולת אהבה אני.** (אגדת בראשית)

(ז) מְצָאֻ֤נִי הַשֹּׁמְרִים֙ הַסֹּבְבִ֣ים בָּעִ֔יר הִכּ֖וּנִי פְצָע֑וּנִי נָשְׂא֤וּ אֶת־רְדִידִי֙ מֵעָלַ֔י שֹׁמְרֵ֖י הַחֹמֽוֹת׃

ושוב זה בכל דור ודור. בכל דור ודור אלוהיהם של האומות ובמודרנה הלאומניים, מנסים בכפיה להוציא אותנו מתחת כנפי השכינה, וישראל משיבים להם כי לא נשמע לכם, כי אין כה' אלוהינו, אם הייתם יודעים את התורת אלוהינו, הייתם משבחים

אותנו ואומרים בטוב הם עושין, שחולת אהבה אני, שאנחנו חולים על רוב חיבת אהבת אלהינו, ואלמלא הייתם מבינים התורה שלנו, מעולם לא הייתם כופים עלינו להוציאנו מתורתינו, שהיא תורת אמת וייחודו של השם, טוב מכל כסף וזהב שבעולם, וזהו העיקר, כי הכתוב של מטה מעיד עליו, שנאמר (בפסוק ט) מה דודך מדוד שככה השבעתונו. (לקח טוב)

וזה בעצם השבועה שהרעיה משביע את בנות ירושלים.

(ח) הִשְׁבַּ֥עְתִּי אֶתְכֶ֖ם בְּנ֣וֹת יְרוּשָׁלָ֑͏ִם אִֽם־תִּמְצְאוּ֙ אֶת־דּוֹדִ֔י מַה־תַּגִּ֣ידוּ ל֔וֹ שֶׁחוֹלַ֥ת אַהֲבָ֖ה אָֽנִי׃

וכאן כנ"ל מתחיל דיאלוג בין בנות ירושלים לרעיה במשל, שזה בנמשל בין האומות והלאומניים לבין היהודים. ואם נשים לב, פתאום אפשרי שהאומות ימצאו את הדוד **אִֽם־תִּמְצְאוּ֙ אֶת־דּוֹדִ֔י**. מה שאין כן הרעיה **בִּקַּשְׁתִּ֙יהוּ֙ וְלֹ֣א מְצָאתִ֔יהוּ קְרָאתִ֖יו וְלֹ֥א עָנָֽנִי:** כלומר בנמשל אייך זה אפשרי שהאומות ימצאו את הקב"ה מה שאין כן היהודים? עד כדי כך שאנחנו נבקש מהם שהם יספרו לו שאנו חולים מאהבה כלפיו? **מַה־תַּגִּ֣ידוּ ל֔וֹ שֶׁחוֹלַ֥ת אַהֲבָ֖ה אָֽנִי?!** כלומר הרעיה שואלת האם תאמרו לו שחולת אהבה אני?! אז הם לא עונים לה כן או לא, ושואלים אותה מה דודך מדוד וגו' שתתברר לבסוף שאין להם מושג ירוק, הרי הם שואלים אותה בפרק הבא (א) **אָ֚נָה הָלַ֣ךְ דּוֹדֵ֔ךְ הַיָּפָ֖ה בַּנָּשִׁ֑ים אָ֚נָה פָּנָ֣ה דוֹדֵ֔ךְ וּנְבַקְשֶׁ֖נּוּ עִמָּֽךְ**: והיא פתאום יודעת איפה הוא ועונה להם **דּוֹדִי֙ יָרַ֣ד לְגַנּ֔וֹ לַעֲרוּג֖וֹת הַבֹּ֑שֶׂם לִרְעוֹת֙ בַּגַּנִּ֔ים וְלִלְקֹ֖ט שׁוֹשַׁנִּֽים: אֲנִ֤י לְדוֹדִי֙ וְדוֹדִ֣י לִ֔י הָרֹעֶ֖ה בַּשּׁוֹשַׁנִּֽים:**

(ט) מַה־דּוֹדֵ֣ךְ מִדּ֔וֹד הַיָּפָ֖ה בַּנָּשִׁ֑ים מַה־דּוֹדֵ֣ךְ מִדּ֔וֹד שֶׁכָּ֖כָה הִשְׁבַּעְתָּֽנוּ׃

למה האומות קוראים לנו היפה בנשים, כי כל אומה אחרת בגלותו פורקת את המסורת שלה ומאמצת לעצמה את האלוה שהיא גרה שם, לא כן היהודים ואת זה יודעים כל האומות ולכן הם קוראים לנו היפה בנשים.

מַה־דּוֹדֵךְ מִדּוֹד הַיָּפָה בַּנָּשִׁים הכשרים שבאומות אומרים לישראל למי שאתם עובדים נלך עמכם. כמה שנאמר אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם ה' לעבדו שכם אחד (צפניה ג' ט'). **מַה־דּוֹדֵךְ מִדּוֹד שֶׁכָּכָה הִשְׁבַּעְתָּנוּ:** למה נאמר שככה השבעתנו. אלא שעתידים להשבע להקב"ה ולישראל שלא לילך אחר ע"ז מעתה. אמר רבי אלעזר הרי אתה למד מאברהם יום שהכה את המלכים. כמה שנאמר אל עמק שוה (בראשית י"ד י"ז). שנשבעו לו כל האומות שלא לילך מעתה אחר ע"ז. ובמקום שנשבעו לו לאברהם כך הם עתידים להשבע למקום ולמשיח, שלא לילך אחר ע"ז, לכך נאמר שככה השבעתנו. (שיר השירים זוטא)

ביאור: לחז"ל הנ"ל היית מסורת שהאומות בזמנו נשבעו לאברהם, לבטל את ריבון אדם על אדם שזה תמיד מתקיים על ידי ע"ז = זהות דמיונית ששם הפרט טפל לכלל הדמיוני כמו הלאומניות המודרנית. על דרך **"אל עמק שוה"** (בראשית י"ד י"ז). **שנשבעו לו כל האומות שלא לילך מעתה אחר ע"ז**. כלומר היסטורית אחרי ביטול האימפריה של נמרוד היה תהו ובוהו באנושות שכל מלך נלחם בשני, ואברהם הוא זה שעשה סדר בין המלכים ושם כנראה חתמו כל האומות על אמנה אוניברסלית שכולם חוזרים לתורת אדם ותורת נח = ביטול ע"ז. כלומר יש זכויות יסוד שמעל הסמכות שזה תורת אדם = חוקי המשפחה = לכל גבר יש אישה וההפך ולכל ילד יש הורים שמחויבים לו לכל החיים. ותורת נח = זכויות בסיסיות כמו נחלה

ומשאבי ארץ. חז"ל מבטיחים לנו שבעתיד זה שוב יקרה: **ובמקום שנשבעו לו לאברהם כך הם עתידים להשבע למקום ולמשיח, שלא לילך אחר ע"ז, לכך נאמר שככה השבעתנו.** וראו איזה פלא פלאים. מיד אחרי מלחמת העולם השניה חתמו האומות על אמנה לפחות לגבי תורה נח, שלכל אזרח יש זכות לדיור. כלומר דיור זה לא נושא כלכלי שלמי שאין כסף אין לו דיור, אלא דיור זה זכות יסוד. וכן לגבי אזרחות, לכל אדם חייב להיות אזרחות. כלומר כל המושג הזה של זכויות יסוד לאדם האינדיבידואל\הפרט, שזה לעומק תורת אדם הראשון, התחיל מיד אחרי מלחמת העולם השניה. אותו דבר כנ"ל תורת נח כלפי זכות לדיור.

כנודע לא יצא מיזה כלום (אלא במדינות המתוקנות) במיוחד בארה"ב ובישראל. ארה"ב שזאת ארץ מהגרים, אפשר להבין את הטעות שלהם, אבל לפחות כלפי גיוס חובה הם מבינים שאי אפשר לדרוש את זה מהאזרח אם אין לו כלום מהמדינה אפי' הזכות היסודי לדיור. אבל ארץ ישראל שזאת מדינת לאום, ישות לאומנית?! ויותר מיזה הם גם מחייבים את הרווקים והרווקות למות למען הדגל והלאום?! באיזה זכות הם מנשלים את הזכות לדיור? כלומר מבחינות אינטלקטואלית, הלאום הישראלי הוא הלאום והישות הכי מפגרת שבאומות. מטריף אותי שמערכת המשפט שרוצה להתגאות שהיא בעד זכויות יסוד לכל אזרח, לא מבינה מבחינת אינטלקטואלית, את הדבר המפגרי הזה שהמדינה מחייבת גיוס חובה בלי זכות הדיור. כלומר כל אינטלקטואל בהווה ובעתיד, כל הילדים ישתינו על קברם של אהרן ברק ועמית בזעקתם **'אייך יכולתם להיות כאלה מפגרים'**, להרוג את הרווקים והרווקות בחינם?! כלומר

אם לא תתעשתו ותבטלו את חוק גיוס החובה, לנצח האנושות תזכור את המוח המפגר שלכם.

ובכן כאן מתחילה הרעיה לשבח את הדוד בפני בנות ירושלים שהוא מיוחד משאר הדודים.

לפני שנתחיל בדברי השבח של הרעיה במשל, ושל בני ישראל בנמשל. יש לי נאום לומר לכם. ולמה עכשיו נאום? כי מה זה המשחק הדבילי הזה של לשבח את הדוד מול שאר הדודים. כן אני אומר את זה גם כלפי הנמשל. הרי מה שהכי שנאו אצל הקב"ה זה חנפנות. האלוהים שונא חנפנים בטירוף. בכלל האם אנחנו אנשי מכירות והקב"ה הוא החפץ שאנו אמורים למכור? גם לשכנע שהוא אחד נשמע לי מאוד מאוד מוזר. כלומר יבוא האדם ויאמר שצריכים ליחד את הקב"ה לפרסם אותו וכו' וכו', אני שואל אותו בשביל מה? הרי במציאות אין טעם להתווכח. ולכן אין טעם לספר שהוא אחד, הוא אחד בלי שנספר את זה. כלומר מה אנחנו רוצים אם זה שהוא אחד? למה הוא שהוא אחד בכל מקרה הוא מעוניין שנדע שהוא אחד? כלומר בלי שתתן לנו את הנקודה היסודית שאתה רוצה עם כל המושג הזה שאנחנו קוראים לו ה"אחד" "הקב"ה" ועבדותו וכו' וכו', אתה סתם חנפן מארץ החנפנים. ואם תדבר בשמו, אתה סתם נוכל מארץ הנוכלים.

האם יש סמכות?

כל השאלה כאן היא מי הסמכות - אם יש בכלל סמכות. אצל בני המשטרים\בנות ירושלים במשל, אין כזה שאלה, הסמכות שזה האדם, פשוט כופה את עצמו עליהם עם שוטר. נכון שיש להם מערכת משפט שאת המושג הזה "משפט" גנבו משלמה ושלמה גנב את זה מהתורה מנח ושם ועבר (אני הסביר את

עצמי. אני מבין שאתם רוצים עכשיו להרוג אותי). אבל זאת רק למראית עין. כי גם מערכת המשפט מאמינה בישות ופועלת לטובת הישות ומתפרנסת מהישות. נכון שבמדינות המתוקנות לאחרונה התחילו לעסוק בזכויות יסוד לשליש ולרביע בלי עומק יהודי אותנטי, אבל תמיד הישות קודמת לזכויות יסוד ובוודאי מערכת המשפט עצמה עליונה מעל הכל אפי' מעל חוקי היסוד. זה פשוט טוטלי. זה לא משנה אם השופטים ישתקו ולא יספרו לכם את זה, או הם יהיו מטוטמים כמו אהרן ברק ועמית ויגיד את זה בפה מלא כמו זונה שתובעת בפה. כלומר כשהמלך (ולא משנה ממה נובע כוחו, מדיקטטורה או מרוב דמוקרטי) משחק אותה כאילו יש לו מערכת משפט, המערכת תשלוט גם במלך. זה פשוט טוטלי. אלא מה, יש מערכות משפט שפשוט לא מבינים את כוחם ויש מערכות משפט שמבינים שהציבור או המלך יזהו את גסות הרוח שלהם, ולכן הם יחסלו אותם (בזמן בית המקדש השני היה כזה מקרה ומוזכר בחז"ל וראו גם אצל הנביא מלאכי). אבל בתכלס זה או מלך או מערכת משפט. אין חיה כזו שני ראשים על ציבור שנכפה בכפיה. אין לי את המילים הנכונות להסביר לכם את התובנה הפשוטה כאן (כן אני יודע חוסר הסברה = חוסר הבנה. אבל באמת שאין לי את המילים). קחו דוגמא לילדים אצל ההורים. ילדים נולדים חופשיים דווקא כי גזר האל שרק שני הורים יכולים ליצור חיים. ואז הילד נולד בלי סמכות = חופשי.

הקיצער, משפט המלך לעיל משמואל א פרק ח. זה פשוט טוטלי. ולכן לא יעזור זכויות יסוד ולא חוקה ולא מערכת משפט, תמיד הסמכות על האדם זה פשוט אדם כמוך שמדבר בשם ישות דמיוני שנקרא מדינה חברה לאום דת גזע וכדומה. אפשר מלך טוב או מערכת משפט טובה וחברה ומדינה טובה, אבל

בתכלס כל האזרחים הם עבדים לאיזה ישות דמיונית, כמה טוב שהוא יהיה האדון הזה, זאת עבדות, על דרך **"שלטון שמבוסס על עיקרון של כוונות טובות כלפי העם כמו אב כלפי בניו, כלומר שלטון אבהי, שבו מתייחסים לנתינים כילדים וכקטינים שאינם יכולים להחליט מה מועיל ומה מזיק להם ושכופה עליהם לנהוג בפסיביות ולהמתין רק לחסדי המדינה שתשפוט כיצד עליהם להיות מאושרים – אם בכלל תרצה שהם יהיו מאושרים. זוהי הרודנות הגדולה ביותר שאפשר להעלות על הדעת. ארגון מדיני שמבטל את כל החופש של הנתינים ומותיר אותם נטולי זכויות."** (קאנט). ולכן כשבנות משטר שואלות בתמימות יתירה **מַה־דּוֹדֵךְ מִדּוֹד הַיָּפָה בַּנָּשִׁים מַה־דּוֹדֵךְ מִדּוֹד שֶׁכָּכָה הִשְׁבַּעְתָּנוּ:** אפשר פשוט לדפוק את הראש בקיר ולהשתגע מתמימותם. בנות, אתן לא שייכות לעצמכן, אתן שפחות של הישות הדמיונית שלכן, כן כן את זה שאתן קוראים לו דוד. יותר מיזה כשאתן תדמינו שאתן מאוהבים באיזה בחור נחמד ותרצו להתחתן וליצור חיים ביחד, מיד שהתינוק שלכן נולד הוא מקבל מספר מהמולך שטוען שהילד שלו בחוק **"להורים אין בעצם זכות על הילד. הילד אינו קניין שלהם" הם קיבלו מהמדינה את הזכות למלא חובות כלפיו בשל החיבור הביולוגי.** כן אותו מספר שהסבתה קיבלה מהנאצים, אותו מספר הוא יקבל מהמולך. אתן הייתן כאלה מטומטמות שמיד ממחנות הריכוז באירופה רציתם מולך חדש ומספר חדש ועוד בארץ ישראל שהיא הנחלה הפרטית שלכן.

ביהדות

ביהדות זה עובד הפוך. ביהדות כל אדם חייב לומר שכל העולם נברא בשבילי. שזה אומר הכל שלי ולכן אין סמכות ואין מערכת

משפט. שכולנו זועקים שהכל שלי, אפשר שכל אחד יחיה בשלום עם הזולת או לחליפין כל אחד יריב עם השני וזה מה שהיה עד נח. כלומר מאדם הנבון הראשון לפחות דרך משפחת שת התנהלו הדברים בתבונה עד נח. מה שאין כן דרך משפחת קין (מלשון קניין), כל אחד רב עם השני על קניין. ואז הגיע האנרכיה ואנדרלמוסיה.

ואז נח שנקרא שופט (שרק אז המציאו את המושג 'משפט' ותבינו בהמשך למה), המציא את המושג קניין פרטי אך ורק על ידי הגורל. כלומר כל אדם מוותר על כל העולם נברא בשבילי ומתכנס לנחלה שהגריל מהגורל של השופט נח. אבל כל רגע נולד ילד לעולם והוא נולד לעולם שמחולק כבר. ולכן בכדי להמציא את המושג קניין הקביל משפטית, נח השופט המציא את המושג 'ירושה'. כלומר ההורים חייבים לתת ירושה לילד שלהם וזה טוטל. כלומר אין להורים בחירה בעניין כי כתוב על הירושה 'חוקת משפט'. כלומר כל ההסדר הזה של נח = חלוקת הארצות, אפשרי משפטית אלא עם כל נולד נולד יחד עם נחלה.

עד אותו רגע לא היה הצווים המוסריים של לא תרצח ולא תגנוב. כי א' כל העולם שלי, וב' בעולמו של הקב"ה כשרעבים, רוצחים את הזולת. יותר מיזה אין תא חי יכול לחיות בלי לאכול תאים אחרים, כלומר ככה בדיוק זה עובד בעולם של תהו ובוהו. חיים בעולם של תוהו ובוהו זה תמיד על חשבון של חיים אחרים. הקב"ה ריחף על המים וחיפש את הנבון שיתקן את העולם וזה כמובן האדם הראשון.

אבל כשנתנו לכל אחד קניין ונחלה וחלק שווה במשאבי הארץ, אין סיבה שנהיה רעבים.

סליחה רצתי מהר מדי.

נח המציא להם את החקלאות מה שנקרא המהפכה החקלאית. ולפניו כבר חנוך המציא להם את הלוח שנה ככה שידעו את העונות וידעו חקלאות ככה שאין סיבה לרצוח. ואז קיבל השופט את סמכותו להרוג את הרוצח. אותו דבר הצוו של לא תגנוב. שיש לכל אחד נחלה והוא עמל בו, למה שתגנוב ממנו שיש לך בעצמך מה שיש לשכן.

הכלל. כל הצווים המוסריים חייבים לעמוד בכלל הפשוט הזה שנקרא הצו של הלל בתלמוד או הצוו הקטגורי של קאנט שזה אותו דבר. תחשבו על זה. הצוו של לא תגנוב או לא תרצח יכולים למנוע מכם אוויר חמצן מים ואוכל ותמותו? הרי יבוא מישהו ויאמר קניתי מהמדינה את האוויר ושלם לי פרוטקשן על כל נשימה ונשימה. ואם אין לך לשלם אז תמות או תעבוד בשבילי = עבדות. ואני שואל אותך האם הצוו של לא תגנוב קביל משפטית באותו סיטואציה? קח את אותו דבר כלפי מים אוכל ודיור. למה שלא תיקח פשוט נחלה אוכל ומים הרי הצוו של לא תגנוב ולא תרצח לא קבילים כלפיך ופשוט מותר לך לגנוב כי זה שלך כנ"ל.

בכדי שאני יכיר בצוו המוסרי של לא תרצח ולא תגנוב, חייב להיות מצב שגם לי יש נחלה וככה לכולם כולל כל ילד שנולד. ואז הצווים קבילים משפטית ואז אפשר להעניש את הגנב ואת הרוצח. יותר נכון לומר שאז לא צריך בכלל שופטים כי פשוט אף אחד לא יגנוב ולא ירצח. הכל פנים מהבסיס הזה הגיע המושג משפט לאנושות. שזה אומר קודם יש לכל אחד זכויות טבעיות שזה נחלה וחלק שווה במשאבי הארץ. ואז כל אחד דורש מזולתו לקיים את הצווים המוסריים של לא תגנוב ולא תרצח, ואז אם רח"ל מישהו רצח או גנב, נביא אותו לשופט

(בתחילה זה עבד אחרת בלי שום שופט כנ"ל אלא גואל הדם נקם ברוצח).

הכל פנים זכויות יסוד ביהדות זה מעל הסמכות. יותר נכון לומר שהזכויות היסוד נותנת את הסמכות לגואל הדם לנקום. נותנת את הסמכות להעניש את הגנב. ליתר הרחבה בנושא כאן תראו בהרבה מאמרים בבלוג.

אגב מאותו חלוקה של נח, בני ישראל יורשים את ארץ ישראל. כשאתם שמעים האלוהים נתן לנו את הארץ, תבינו אייך נתן ולמה זה שלנו משפטית.

אז מה עושה כאן האלוהים? מתי התחיל הוויכוח האם יש אלוהים או אין רח"ל אלוהים. ומה הדיון בכלל האם הוא אחד או רח"ל הרבה. מה הסתירה בין האלוהים לבין ריבון אדם על אדם? כלומר למה בני ישראל תמיד נהרגים על הדבר הזה?

המושג אלוהים.

אלוהים זה הבינה האחדותית ששוכן בכל אדם מראש. זה החלק שמגיע ישר מהאלוהים. יותר נכון, לא היה מוסרי לאלוהים לתת לאדם אפשרות ליצור חיים בלי התנאי הזה שהוא אחראי שהתינוק יקבל מראש את שכלו הוא, שזה אחדות הבינה. עם אותו אחדות הבינה האדם מדבר אחד עם השני והוא מדבר עם הטבע והיקום כולו. על אחדות הבינה מושתתת המדע הטכנולוגיה רפואה ובעצם מה לא. עם שכלו האלוהי אדם הנבון המציא את היום והלילה ואת השבוע ואת השפה ואת האוכל המבושל ואת הבגדים ואת השליטה בעשיית צרכים ואת ההליכה על שני רגלים שהידים יהיו פנויות לעשיה ויצירה. הוא המציא את שני המלאכים של התינוק שזה ההורים

שהתינוק בשר מבשרם וכו' כלומר האדם המציא את חוקי המשפחה המסורתיים. בהמשך המציא האדם את החינוך את הארוחות שלוש פעמים ביום בכדי שלא נזלול כמו העופות. בקיצער כל מה שההורים חייבים להקנות לילדים, זה לא טבעי, ולכן מישהו המציא את זה מתישהו. וכנ"ל כל מה שהשופט נח המציא, הכל מושתתת על אותו אחדות הבינה.

למה אלוהים חייב להיות אחד

פשוט, כי אז אין אחדות הבינה, ואז אין כלום. תחשבו על זה. אצל אל אחד 1+1=2 ואצל אל אחר 1+1 = 7. הבנתם?

אז מי כן היה מעוניין לומר שיש הרבה אלוהים? זה שרצה סמכות על אדם. זה היה נמרוד\חמורבי. הוא המציא את הדבר הזה לראשונה. הוא המציא את ריבון אדם על אדם. עד נמרוד (נמרוד מלשון מורד בהקב"ה ובאדם), כל אדם הכיר את אחדות הבינה כלומר הכיר את האלוהים האחד. ברגע שהוא מכיר אותו הוא בן חורין מכל סמכות. אבל כשנמרוד רצה לשלוט על האדם, הוא הכחיש את אחדות הבינה. וטען שאין אחדות הבינה. ואז המציא להם אלוהות דמיוניות כמו הישויות הדמיוניות המודרניות שאתם קוראים להם "זהות" "מין האנושי" "לאום" "דת" וכדומה.

למה מאז יוון כל בני אנוש כמעט הכירו באל האחד?

כי מאז שבני ישראל רצו ריבון אדם על אדם, האומות ראו שלא צריך לכפור בו, אפשר גם וגם. אפשר להשתמש עם האחדות הבינה למדע ורפואה וכו' וכו' וגם לשלוט באדם.

למה מאז הנאורות רובם כופרים בו?

הם שקרנים. כלומר הם לא באמת כופרים בו הרי הם מאמינים במדע שמושתת על אחדות הבינה = מאמינים באלוהים האחד, אלא הם רוצים את השליטה על האדם ולאדם המערבי היה כבר דת, דת הנצרות ודת האיסלם. בכדי לשלוט עליהם הם דבר ראשון אמרו שהוא לא קיים. והדת הוא שקר וכו' וכו'.

למה החילוני היהודי גם כפר בו?

הוא גם שקרן. הרי הוא מאמין במדע הוא מאמין באחדות הבינה, הוא רצה כנ"ל שליטה על היהודי, הוא רצה את ארץ ישראל לעצמו ולכן רוצה גם שליטה על הערבי. ולכן הקים לעצמו אלוה חדש שנקרא ישראלי. הוא רק לא שם לב שיחד עם ה'אלוה שלו נוצר ה'אלוה השני שזה הפלסטיני.

למה המסורתי והציוני הדתי שלא כופרים באלוהים, הם טוענים כמו יוון שאפשר גם וגם, גם האלוהים וגם ריבון אדם על אדם?!

הם אותו דור של שמואל הנביא שדרשו להיות ככל העמים. והם פטורים מקריאת שמע ומכל המצוות הרי הם עבדים. הם פטורים מחוקי המשפחה כי הילדים שלהם לא שלהם בחוק. הם עושים ברית מילה ומיד אחריו מעבירים את התינוק למולך?! בחינוך ובצבא ולכלכלה = הון אנושי למולך?!

למה היהודי האותנטי החרדי ממשיך למות - על דרך נמות ולא נתגייס - למען הקב"ה?

זה מה שמסביר שיר השירים: **כִּי־חוֹלַ֥ת אַהֲבָ֖ה אָֽנִי:** אי אפשר להסביר את זה לבני המשטרים כי הם בני משטרים. כלומר אין להם הכרת הטוב לאלוהים לא על אחדות הבינה ולא על החירות והחופש, הרי אין להם את זה. רק בני חורין שחייבים

תמיד ללכת אחרי שכלם האלוהית, הם הם מכירים תודה לאלוהים שנתן להם את אחדות הבינה. רק להם יש ילדים ונכדים ונינים משל עצמם ולכן מודים לאלוהים על כך. כלומר אפשר להבין למה הם אומרים **כִּי־חוֹלַ֥ת אַהֲבָ֖ה אָֽנִי:** הם תמיד עמו, מה שאין כן בן משטר תולה את יהבו בריבון או בשכל שלו שהוא חושב שזה שלו. כל הטוב שיש ליהודי האותנטי זה אך ורק בגלל שהוא מכיר תודה וחולה אהבה.

אחרי כל הנאום הזה אפשר להבין את הפסוק **חִכּוֹ֙ מַֽמְתַקִּ֔ים וְכֻלּ֖וֹ מַחֲמַדִּ֑ים זֶ֤ה דוֹדִי֙ וְזֶ֣ה רֵעִ֔י בְּנ֖וֹת יְרוּשָׁלִָֽם:**

(י) דּוֹדִ֥י צַח֙ וְאָד֔וֹם דָּג֖וּל מֵרְבָבָֽה:

דּוֹדִ֥י צַח֙ מלשון זך שקוף כלומר אי אפשר לראות אותו על דרך "משרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו להעריצו" **וְאָד֔וֹם** אבל מהדם אפשר להכיר אותו כלומר העונש מוכיח את הרוע ולכן מכירים את הטוב, על דרך **"לטוב יש עומק מה שאין כן הרוע היא בנאלית"** - חנה ארנדט. **דָּג֖וּל מֵרְבָבָֽה:** רבבות בכל דור ודור אוהבים אותו ומעריצים אותו ואת אחדות הבינה כנ"ל המדעים הלוגיקה המתמטיקה ורוח הצדק ששוכן תמיד אצל מהפכנים שסוחבים רבבות עמם.

(יא) רֹאשׁ֖וֹ כֶּ֣תֶם פָּ֑ז קְוּצּוֹתָיו֙ תַּלְתַּלִּ֔ים שְׁחֹר֖וֹת כָּעוֹרֵֽב:

ראשו כתם פז, זה האמתויות המושכלות שממנו בנויות כל הלוגיקה והמתמטיקה = **קְוּצּוֹתָיו֙ תַּלְתַּלִּ֔ים** כלומר תלי תלים לומדים מאמתויות והמושכלות. אבל הם **שחורות כעורב** אם התלי תלים הם בלי הקב"ה.

ביאור: נדגים את זה עם הממזרים. כנודע במתודה של תורה, הממזרים לא נוחלים בארץ. כלומר אם קבענו שקניין פרטי זה

אך ורק בגורל של תורת נח פלוס ירושה שמושתתת על תורת אדם, אז רק ילד שיש לו אבא, מקבל ירושה\נחלה. מה קורה אם רח"ל יש ילד שאין לו אבא, ילד שנולד מאונס או האימא זינתה, אז אין מי שייתן לו ירושה. אז הילד הממזר הזה חייב לומר שכל העולם נברא בשבילי ואז בוטל קבילות הקניין הפרטי של כולנו. כמו שהסברנו כלפי קניין אישה\בעל לשם נישואין, קבילותו היא אך ורק כשההורים דואגים לילד אישה, ולילדה בעל, וכן אם אין הורים החובה על הציבור כלומר כל החברה דואגת לכך, ואם לא ההורים ולא הציבור דואגים לכך, אין קבילות לשום נישואין בחברה?! ככה כלפי תורת נח, אם יש ממזרים אין קבילות לקניין הפרטי של כולנו.

אז מה למעשה עושים הציבור כלפי הממזר? הציבור אומר שמי שבישל את הדייסה שיאכל אותה. כלומר לוגית אם זה המתודה, שיאכל את הדייסה שבישלו לו. ולכן לוגיקה שטחית שכזה הם **שחורות כעורב** = הממזר מאבד את מהותו כאדם הרי אמרנו **כל אדם שאין לו קרקע אינו אדם** (יבמות סב\ג). קחו את המקרה הזה לכל תחום ותבינו את הבעיה. עם כל הנחה, יש מסקנה, וממנו אפשר לרוץ בלוגיקה עם כללי הלימוד ולהגיע למצב בלתי אפשרי מוסרית וערכית. והרבה מהוגי הדורות באומות כשלו בדיוק בדבר הזה. מה שאין כן חז"ל היו מאוד מאוד ערים לבעיה הזו ונמשיך עם הדוגמא של הממזר ותבינו.

וְשַׁבְתִּי אֲנִי וָאֶרְאֶה֙ אֶת־כָּל־הָעֲשֻׁקִ֔ים אֲשֶׁ֥ר נַעֲשִׂ֖ים תַּ֣חַת הַשָּׁ֑מֶשׁ וְהִנֵּ֣ה ׀ דִּמְעַ֣ת הָעֲשֻׁקִ֗ים וְאֵ֤ין לָהֶם֙ מְנַחֵ֔ם וּמִיַּ֤ד עֹֽשְׁקֵיהֶם֙ כֹּ֔חַ וְאֵ֥ין לָהֶ֖ם מְנַחֵֽם׃ (קהלת פרק ד א)

ושבתי אני ואראה את כל העשוקים (קהלת ד, א). חנינא חייטא פתר קרייה **בממזרים.** ושבתי אני ואראה את כל העשוקים, **אילו הממזרים**. והנה דמעת העשוקים (שם /קהלת ד', א'/), **אימותיהן שלאילו עברו עבירה ואילין עליביא מרחקין להון. אביו שלזה בא על ערוה זה מה עשה וזה מה איכפת לו. ואין להם מנחם אלא ומיד עושקיהם כוח** (שם /קהלת ד', א'/), **זה סנהדרין גדולה של ישראל שהיא באה עליהן בכוח התורה ומרחקתן, על שם לא יבא ממזר בקהל י"י** (דברים כג, ג). **ואין להם מנחם** (שם /דברים כ"ג, ג'/), **אמ' הקדוש ברוך הוא עלי לנחמן. לפי שבעולם הזה יש בהן פסולת אבל לעתיד לבוא אמ' זכריה אנא חמיתיה אלו כורסוון כולו דהב נקי** (ויקרא רבה אמור פרשה לב)

כלומר אנחנו רואים שחז"ל מבקרים את סנהדרין כאן שהולכים על פי דין תורה והקב"ה לא מסכים לכך. על דרך **"לא חרבה ירושלים אלא על שדנו בה דין תורה,,,, שהעמידו דיניהם על דין תורה, ולא עבדו לפנים משורת הדין".** (תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף ל עמוד ב) ראו את המאמר בשם **כולנו ממזרים**[20]

מכאן נבין שכל הלימודים שלומדים מהתורה ומהקב"ה בעצמו, צריך להיות עם הקב"ה בהמשך המדרון הלוגי שממנו כל התילי תלים של תורה, אחרת החרבן בדרך כפי שראינו שלא חרבה ירושלים וגו', ולכן הרעיה מזהירה אותנו שראשו כתם פז וקצותיו תלתלים אבל בלי הקב"ה אפשר שנגיע למצב של שחורות כעורב רח"ל. מכאן נבין שתלמיד חכם חייב גם להיות

[20] ראו את המאמר בנספחים בנספח יח' בעמודים 146 עד 154

צדיק מעבר לעמקן וגאון, אחרת הוא ייקח את כולנו לאבדון רח"ל והכל בשם התורה.

(יב) עֵינָ֕יו כְּיוֹנִ֖ים עַל־אֲפִ֣יקֵי מָ֑יִם רֹֽחֲצוֹת֙ בֶּֽחָלָ֔ב יֹשְׁב֖וֹת עַל־מִלֵּֽאת:

עֵינָ֕יו כְּיוֹנִ֖ים אלו תלמדי חכמים\אינטלקטואלים שהן גלגל עינו של עולם. אדם סמית אבי אבות הכלכלה המודרנית אומר שהחברה חייבת לפרנס את חכמיה. אני מביא את אדם סמית שתבינו שהחכמים הם באמת גלגל עינו של עולם. זה לא מיסטיקה זה לוגיקה פשוטה. **כְּיוֹנִ֖ים עַל־אֲפִ֣יקֵי מָ֑יִם** אתה מוצא בשעה שיושבין ונושאין בדברי תורה שנמשלה למים, מיד בא הקב"ה ומאיר את עיניהם בהלכה, שכן כתיב (תהלים יט י) מצות השם ברה מאירת עינים וכו' (שאלו את איינשטיין למה רק הוא עלה על הרעיונות שלו?! אז אמר פשוט "חשבתי"!! כלומר תמיד הקב"ה מגיע שהאדם מתחיל לחשוב. הקב"ה אוהב אלא את האדם החושב, ולכן הקב"ה שוכן עליו על דרך **מיד בא הקב"ה ומאיר את עיניהם** כנ"ל. שאלו כל אמן בכל תחום ותשמעו כמה שזה נכון), **רֹֽחֲצוֹת֙ בֶּֽחָלָ֔ב** דברים שהיו מסותרין מן הבריות מששת ימי בראשית, מלבנין אותו כחלב, **יֹשְׁב֖וֹת עַל־מִלֵּֽאת:** שהן יושבין ונושאין ונותנין בדברי תורה כאדם היושב על הבריכה, וממלא ומשקה ממנה את הפרדסים. (מדרש שיר השירים)

(יג) לְחָיָו֙ כַּעֲרוּגַ֣ת הַבֹּ֔שֶׂם מִגְדְּל֖וֹת מֶרְקָחִ֑ים שִׂפְתוֹתָיו֙ שֽׁוֹשַׁנִּ֔ים נֹטְפ֖וֹת מ֥וֹר עֹבֵֽר:

לְחָיָו֙ כַּעֲרוּגַ֣ת הַבֹּ֔שֶׂם אם משים אדם עצמו **כערוגה** זו שהכל דשין בה - שאין לו גסות, **וכבושם** זה שהכל מתבשמין בה -

שמלמד תורה לתלמידים. - תלמודו מתקיים, ואם לאו - אין תלמודו מתקיים. (תלמוד בבלי מסכת עירובין דף נד עמוד א)

לְחָיָו֙ כַּעֲרוּגַ֣ת הַבֹּ֔שֶׂם אלו לחייהם של תלמידי חכמים שהם דומין לערוגת הבושם מלאה מיני בשמים, כך לחייהם מלאים טעמי תורה: **מִגְדְּל֖וֹת מֶרְקָחִ֑ים** שמגדלים מיני רקחים בפיהם, והם טעמי תורה ושבחו של בורא הכל: **שִׂפְתוֹתָיו֙ שֽׁוֹשַׁנִּ֔ים** שפתותיהם של שונים, כענין שנאמר (דברים ו, ז) ושננתם לבניך ודברת בם: **נֹטְפ֖וֹת מ֥וֹר עֹבֵֽר:** כשם שריח המור עובר לכל רוח סביבותיו, כך ריח תלמידי חכמים עובר לכל מקום ומקום:

דבר אחר **לְחָיָו֙ כַּעֲרוּגַ֣ת הַבֹּ֔שֶׂם**. כל מי שמשים לחייו כערוגה זו שהכל דשין אותה לדברי תורה מתקיימין בידו, כנ"ל: **מִגְדְּל֖וֹת מֶרְקָחִ֑ים**. כשם שהמגדל של ריקוחים נפתח ואינו מריח ריחות הרבה, כך חכם פותח פיו וטעמי תורה נשמעין: **שִׂפְתוֹתָיו֙ שֽׁוֹשַׁנִּ֔ים**. רכים כשושנים: **נֹטְפ֖וֹת מ֥וֹר עֹבֵֽר**. מרים לעבור עליהם. (פסיקתא זוטרתא (לקח טוב) שיר השירים פרק ה)

מִגְדְּל֖וֹת מֶרְקָחִ֑ים. א"ר תנחומא, מה מגדלות הרקח הזה יש בו מכל מיני בשמים כך ת"ח צריך להיות מלא מקרא משנה ותלמוד הלכות ואגדות. (שיר השירים רבה)

ביאור: אם שמתם לב, חז"ל כאן עושים היפוך היוצרות, הרי הרעיה בנמשל זה בני ישראל והדוד זה הקב"ה. ועכשיו הרעיה משבחת את הדוד במשל, וכל הדרשות חז"ל כאן זה על תלמידי חכמים שזה בני ישראל, כלומר חז"ל משבחים כאן את הרעיה שזה בנמשל בני ישראל?! זה ממש היפוך היוצרות הלא כן?

אבל מי שמעמיק מבין כמה גאוני זה החז"לים האלה. נדגים את זה, כתוב בתורה **ושחט,,, לפני השם**, לומדים חז"ל **לפני השם**

= בפני מומחה וככה נפסק בשולחן ערוך. כלומר כדרכינו השכל האלוהי ששוכן באדם, **זה כבוד קונו**, ככה שכל מומחיות שאדם מתמחה בו בעצם הכל משכלו של הקב"ה. אותו דבר תלמידי חכמים בעצמם שכל כולם זה שכלו של הקב"ה ולכן כל מדרשי חז"ל כאן בצדק מפרשים את השבח שמיועד להקב"ה כלפי תלמידי חכמים. הרי אין לנו שום ממשות מהקב"ה אלא על ידי המלאך שבין אדם לאלוהיו שהוא שכלו של אדם כנ"ל מהאבן עזרא והחזו"א, ואם לשבח את הקב"ה בלי שיש לנו ממשות, זה סתם חנפנות שכנ"ל את זה הקב"ה הכי שונא. ולכן נכון עשו חז"ל שמשבחים כאן את תלמידי חכמים ואת האינטלקטואלים שזה הממשות שאנו מרגישים תמיד מהקב"ה במציאות, מרגישים את השפע האלוהי במציאות שהם כולם משכלו של הקב"ה ששוכן ונגלה על ידי תלמידי חכם ואינטלקטואלים צדיקים.

(יד) יָדָיו֙ גְּלִילֵ֣י זָהָ֔ב מְמֻלָּאִ֖ים בַּתַּרְשִׁ֑ישׁ מֵעָיו֙ עֶ֣שֶׁת שֵׁ֔ן מְעֻלֶּ֖פֶת סַפִּירִֽים:

יָדָיו֙ גְּלִילֵ֣י זָהָ֔ב אפשר כמו שההמון אומרים תמיד **'ידי זהב'** על אדם שהתאמן על יצירה. ושוב כל יצירה הוא משכלו של הקב"ה ששוכן באומן. חז"ל דורשים על הלוחות שנעשו מאבן מגלגל חמה (כנראה כבר בזמנם ראו חשיבות ונתנו ערך לאבן שנפל משמים. סיפור יפה לראות מהי שכלו של הקב"ה שוכן באדם אפי' מאוד צעיר. חכמי העולם התווכחו האם מכתשים נוצרים מאדמה שמתפרץ או מאבנים נופלים משמים, כל צד הביא את ההוכחות שלו. והנה סטודנט יפני כשלמד את הוויכוח, הציע דבר פשוט, בואו נחפש אבנים באנטרקטיקה, אם יש אבנים על הקרח, סימן שנופל אבנים משמים. ובאמת זה הוכיח לטובת אלה שאמרו שנופלים אבנים מהשמים. הסטודנט הצעיר קיבל

מה שנקרא **הבזק תבונה** - שכל לומד עמקן תמיד מקבל - והכריע את הוויכוח). **מְמֻלָּאִים בַּתַּרְשִׁישׁ** זה התלמוד שהוא כים הגדול על דרך אֲרֻכָּה מֵאֶרֶץ מִדָּהּ וּרְחָבָה מִנִּי־יָם (איוב יא ט) **מֵעָיו עֶשֶׁת שֵׁן** זה תורת כהנים שזה הלימוד הכי קשה ביהדות, תנסו ללמוד תורת כהנים עם אילת השחר של המלבי"ם. יש לו שם תרי"ג כללי הלשון, זאת חוויה אינטלקטואלית ברמות שאי אפשר להסביר. **מְעֻלֶּפֶת סַפִּירִים**: אלה ספרי תורה, **שרק מי שמתעלף על התורה רואים ממנו קסמים = הוא מכוון תמיד לאמת של תורה. ורבנן אמרין, כל מי שנעשה קסם בדברי תורה סוף שהוא נעשה מלך** (כנראה מלך על יצריו, כי להיות מלך בעל שררה כשלעצמו, זה לא כבוד גדול, המלכים ובעלי השררה הם בדרך כלל הפחותים שבבני אדם וגסי רוח)

(טו) שׁוֹקָיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ מְיֻסָּדִים עַל־אַדְנֵי־פָז מַרְאֵהוּ כַּלְּבָנוֹן בָּחוּר כָּאֲרָזִים:

שוקיו עמודי שש וגו' שוקיו זו תורה שנאמר (משלי ג) ושקוי לעצמותיך **עמודי שש** למה נמשלו דברי תורה לעמודים לפי שהם עמודי העולם שנאמר (ירמיה לג) אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי (**כלומר אם לא היינו מגדירים על ידי חינוך את היום ולילה ושבוע וחודש ושנה – כלומר זה מוכיח שיש לאדם חשיבה אוניברסלי בעקבות שנטע בו הקב"ה את שכלו האוניברסלי – לא היינו מוציאים\מגלים את חוקות שמים וארץ, כלומר לא היה מדעים וטכנולוגיות וכל השפע האלוהי הזה, והבינו את עומקם של דברים** max) רבי הונא בשם בר קפרא אמר מה העמודים הללו יש להם קופליות מלמעלן ובסיסיות מלמטן כך היו פרשיותיה של תורה נדרשת לפניהם ולאחריהם (במדבר רבה פרשת נשא פרשה י)

שוקיו עמודי שש וגו' שוקיו זה העולם שנשתוקק הקדוש ברוך הוא לבראתו כמה דתימא ועלי תשוקתו ומנין שכן הוא אומר שנאמר (בראשית ב) ויכלו השמים והארץ וגו' אין ויכלו אלא לשון תאוה שנאמר (תהלים פד) נכספה וגם כלתה נפשי וגו' **עמודי שש** שהעמיד כל מעשה בראשית לששה ימים שנא' (שמות כ) כי ששת ימים עשה ה' וגו' הרי שלשה אמהות שמהם נבראו הכל, **מיוסדים על אדני פז** שיסודן היה שלשה דברים משובחים ואין כמותן בעולם הה"ד (משלי ג) ה' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה (שם /משלי ג'/) בדעתו תהומות נבקעו זה הים חכמה היא יראת ה' כמה דתימא (איוב כח) הן יראת ה' היא חכמה וסור מרע בינה דעת זה המכיר את בוראו כמה דתימא (הושע ד) ואין דעת אלהים בארץ ואומר (ירמיהו ט) **השכל וידוע אותי** (במדבר רבה פרשת נשא פרשה י)

שוקיו אלו דברי תורה שנתנו בנשיקה כד"א ישקני מנשיקות פיהו (שם א' ב'). **עמודי שש** אלו המשניות שהעמידם על ו' סדרים, יכול חכמים בדו אותם מלבם ת"ל מיוסדים על אדני פז (שם ה' ט"ו) אלו דברי תורה שכתוב בהם הנחמדים מזהב ומפז (תהלים י"ט י"א), ללמדך שהמשנה מיוסדת בתורה שכולה דברי תורה היא. וכן את מוצא וגו' (ועיינו שם את ההמשך אייך הם מוכיחים את זה) - בראשית רבתי פרשת בראשית

ביאור: שׁוֹקָיו֙ עַמּ֣וּדֵי שֵׁ֔שׁ: 'ביום שנכנס משה ועמד לפי כסא הכבוד' (שיר השירים זוטא) לעיל למדנו מבמדבר רבה: **שוקיו** זו תורה שנאמר (משלי ג) ושקוי לעצמותיך **עַמּ֣וּדֵי שֵׁ֔שׁ** למה נמשלו דברי תורה לעמודים לפי שהם עמודי העולם שנאמר (ירמיה לג) אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי וגו'

ובכן זה מאוד תמוהה, זה או שזה משה רבינו בעצמו או שזה התורה?

עכשיו אנא תשימו אזנכם כאפרכסת. יש חז"ל תמוהה שאומרת שנדב ואביהו אמרו על אביהם ועל הדוד משה, מתי ימותו שני הזקנים האלה וננהג שררה על הציבור תחתיהם. זה תמוהה כי זה לא כתוב בתורה ומדובר על מחשבות ככה שמי הוא הנביא שיכול לומר מחשבות? מה עוד זה אשמה כבדה מדי לומר את זה על נדב ואביהו. כלומר לחז"ל היה ביטחון רב לומר את זה ומנין הביטחון הזה? ראו את המקור: מלמד שהיו משה ואהרן מהלכין תחלה נדב ואביהו מהלכין אחריהם וכל ישראל אחריהן והיו אומרים **מתי ימותו שני זקנים ואנו נוהגים בשררה על הצבור תחתיהם**, רבי יודן בשם רבי איבו אמר **שניהם אמרו בפיהם זה לזה בפניהן אמרו זה לזה,** רבי פנחס **אומר בלבם הרהרו,** אמר רבי ברכיה אמר להם הקדוש ברוך הוא אל תתהלל ביום מחר כי לא תדע מה יולד יום (משלי כז) הרבה סייחין מתו ועשו בעורותיהם שטוחין על גבי אמותיהן, ועוד מן הדא ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו (שמות כד) א"ר פנחס מכאן שהיו ראוין להשתלחת יד, א"ר הושעיה וכי קלורין עלתה עמהן לסיני דאת אמרת ויחזו את האלהים, אלא מלמד שזנו עיניהם מן השכינה כאדם שמביט בחבירו מתוך מאכל ומשתה, רבי יוחנן אמר אכילה ודאי דכתיב (משלי טז) באור פני מלך חיים ורצונו כעב מלקוש, א"ר תנחומא מלמד שהגיסו את לבן ועמדו על רגליהם וזנו עיניהם מן השכינה (מדרש תנחומא (ורשא) פרשת אחרי מות)

ובכן שאלנו לעיל האם שוקיו עמודי שש, זה משה רבינו בעצמו או התורה. מסופר בתורה שאצלי בני ישראל שזה נדב ואביהו ראו את אלוהי ישראל. הנה הפסוקים **וַיַּ֥עַל מֹשֶׁ֖ה וְאַהֲרֹ֑ן נָדָב֙**

וַאֲבִיה֔וּא וְשִׁבְעִ֖ים מִזִּקְנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ וַיִּרְא֕וּ אֵ֖ת אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל וְתַ֣חַת רַגְלָ֗יו כְּמַעֲשֵׂה֙ לִבְנַ֣ת הַסַּפִּ֔יר וּכְעֶ֥צֶם הַשָּׁמַ֖יִם לָטֹֽהַר׃ וְאֶל־אֲצִילֵי֙ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל לֹ֥א שָׁלַ֖ח יָד֑וֹ וַֽיֶּחֱזוּ֙ אֶת־הָ֣אֱלֹהִ֔ים וַיֹּאכְל֖וּ וַיִּשְׁתּֽוּ׃

ברור לנו שהם לא ראו את אלוהי ישראל כי פשוט אי אפשר לראות אותו כי הוא לא גשם על דרך **דּוֹדִ֥י צַח֙** מלשון זך שקוף. אלא מה, ראו את משה רבינו על דרך **שׁוֹקָיו֙ עַמּ֣וּדֵי שֵׁ֔שׁ: 'ביום שנכנס משה ועמד לפי כסא הכבוד'** (שיר השירים זוטא). את משה רבינו אתה יכול לראות כאדם בשר ודם כמוך והוא מנהיג את כל בני ישראל, ואם הוא יכול לנהוג בשררה למה אני לא יכול לנהוג בשררה?! ואתה יכול לראות את משה במהותו שזה כמובן התורה ששוכן בו, התורה שהוא מלמד ככה שמעמדו הוא לא שררה אלא מלמד מה שהוא יודע למי שעוד לא יודע.

נדב ואביהו על פי התורה לעיל וחז"ל **ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו**. כלומר הגסות רוח לאכול ולשתות זה אומר שהם ראו את משה כבשר ודם ולא במהותו של משה. ואם ככה, מתי ימותו הזקנים ואנחנו ננהג שררה על הציבור. ולכן חייבים על כך מיתה. כל מי שרוצה שררה על הצלם האלוהים חייב מיתה וזה פשוט. כאן אנחנו לומדים יותר מיזה, הם אפי' לא ראו בדוד משה ובאביהם משהו ערכי ככה שלא למדו תורה לכאורה, והם אגב היו רווקים וכפי שלמדנו לעיל רווקים תמיד לא מבינים תורת חיים מהי.

זה עומק המושג להיכנס לפרדס ולצאת בשלום. אייך רבי עקיבא ניצל? מספרים חז"ל **אמר להם רבי עקיבא: כשאתם מגיעין אצל אבני שיש טהור אל תאמרו מים מים!** (על תטעו לראות את הגשמי אלא את המהות max) **משום שנאמר דובר**

שקרים לא יכון לנגד עיני (תלמוד בבלי מסכת חגיגה דף יד עמוד ב). בעוד מקום בחז"ל ר' עקיבא נכנס בשלום ויצא בשלום, ואמר, **לא מפני שגדול אני מחברי,** אלא כך שנו חכמים במשנה **מעשיך יקרבוך ומעשיך ירחקוך,** ועליו נאמר הביאני המלך חדריו. (שיר השירים רבה פרשה א)

רבי עקיבא ראה את המהות של התורה, ראה את מהותו של משה רבינו רבן של ישראל ראה את מהותו של כל אדם שנברא בצלם. נדב ואביהו ראו כאן בשר ודם (גשם = מים מים כנ"ל) כמוהם שנוהג שררה כביכול. ואז הם גם רצו ואמרו מתי ימותו וגו'. אחרים לא רצו שררה אבל זה נראה להם פשוט מדי ולכן השתגעו רח"ל, או פרקו עול וקיצצו בנטיעות של אחרים. יש שחולמים לנהוג שררה ויש כאלה שיודעים שאין להם סיכוי, הם פשוט מקצצים בנטיעות של אחרים כמו אחר (= אלישע) שראה ילדים לומדים שכנע אותם לעזוב את הלימודים.

מַרְאֵ֙הוּ֙ כַּלְּבָנ֔וֹן זה שכר בעל תשובה שהוא נקרא סור מרע שזה הכי קשה מול אדם שמורגל מינקות להיות טוב. **בָּח֖וּר כָּאֲרָזִֽים**: זה הירא והמכיר בוראו שהוא נקרא צדיק ועליו אמר הכתוב צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה

מַרְאֵ֙הוּ֙ כַּלְּבָנ֔וֹן בָּח֖וּר כָּאֲרָזִֽים: לפי שנראה להם הקדוש ברוך הוא בים כגבור עושה מלחמה, ונראה להם בסיני כסופר מלמד תורה, נראה להם בימי שלמה כבחור, ונראה להם בימי דניאל כזקן, אמר להם הקדוש ברוך הוא לא בשביל שהם רואים אותו דמויות הרבה, אני הוא שבים, אני הוא שבסיני, אנכי ה' אלהיך. אמר ר' חייא בר אבא לפי כל עסק ועסק, וכן כל דבר ודבר, נראה להם בים כגבור עשה מלחמותיהם של ישראל, בסיני היה מלמד תורה לישראל ועומד כסופר, בימי דניאל כזקן מלמד

תורה, שכן נאה להיות תורה יוצאה מפי הזקנים, נראה להם בימי שלמה כבחור לפי מעשיהם, שנאמר **מראהו כלבנון בחור כארזים** (מדרש תנחומא פרשת יתרו) והבינו את עומקם של דבריהם הקדושים

(טז) חִכּוֹ֙ מַֽמְתַקִּ֔ים וְכֻלּ֖וֹ מַחֲמַדִּ֑ים זֶ֤ה דוֹדִי֙ וְזֶ֣ה רֵעִ֔י בְּנ֖וֹת יְרוּשָׁלִָֽם׃

הוא לא רק "דוד" אלא גם "רעי" - חִכּוֹ֙ מַֽמְתַקִּ֔ים וְכֻלּ֖וֹ מַחֲמַדִּ֑ים זֶ֤ה דוֹדִי֙ וְזֶ֣ה רֵעִ֔י בְּנ֖וֹת יְרוּשָׁלִָֽם: כלומר כמו שאמרנו לעיל (ראו ביתר הרחבה בהקדמה) הקב"ה סיבותינו מעצם שהוא שותף להורים ועל כך הוא נקרא "דוד". ומצד שנטע בנו את שכלו הוא גם "רעי" כי אנו כביכול שווים = 1+1=2 (המקורות יותר עדינים ממני אבל בתוכן הם אומרים את אותו דבר ש"רעי" = שווים, מה שאין כן "דוד" זה מבחינת "ודגלו" = סמכות). אני אומר שווים כי אוניברסליות השכל הופכת אותנו שווים כלומר הקב"ה בעצמו לא יכול לומר לנו ש1+1=7, זה גדולתו וענוותו של הקב"ה שנתן לנו את שכלו עצמו. זה עומק הדבר שאם נביא יאמר בשם הקב"ה לעבוד ע"ז, לא נשמע לו, כי זה כאילו הנביא אומר בשם הקב"ה ש1+1=7, והבינו את עומק הדבר. אם אתם לא יוצאים עכשיו בריקוד סוער ואומרים אשרינו מה טוב חלקינו, כנראה לא הבנתם כלום.

פרק ו

עכשיו אחרי שהבינו הבנות לעומק מה דודך מדוד, הן גם רוצות אותו ואומרות

(א) אָ֚נָה הָלַ֣ךְ דּוֹדֵ֔ךְ הַיָּפָ֖ה בַּנָּשִׁ֑ים אָ֚נָה פָּנָ֣ה דוֹדֵ֔ךְ וּנְבַקְשֶׁ֖נּוּ עִמָּֽךְ׃

"ונבקשנו עמך" יש הבדל בין "אתך" לבין "עמך" וכאן הן אומרות "עמך" = גם אנו רוצות אותו. מה שאין כן "אתך" = נעזור לך לחפש אותו בשבילך, וזה בעצם כל ההפכיות החברתיות מאז נמרוד שההמונים רוצים זכויות יסוד ושחרור מעול ריבון אדם על אדם.

(ב) דּוֹדִי֙ יָרַ֣ד לְגַנּ֔וֹ לַעֲרוּג֖וֹת הַבֹּ֑שֶׂם לִרְעוֹת֙ בַּגַּנִּ֔ים וְלִלְקֹ֖ט שֽׁוֹשַׁנִּֽים׃

(ג) אֲנִ֤י לְדוֹדִי֙ וְדוֹדִ֣י לִ֔י הָרֹעֶ֖ה בַּשּׁוֹשַׁנִּֽים׃

פירשנו את הפסוקים בהקדמה **אָ֚נָה הָלַ֣ךְ דּוֹדֵ֔ךְ הַיָּפָ֖ה בַּנָּשִׁ֑ים אָ֚נָה פָּנָ֣ה דוֹדֵ֔ךְ וּנְבַקְשֶׁ֖נּוּ עִמָּֽךְ׃** והרעיה עונה להן בטוב טעם : **דּוֹדִי֙ יָרַ֣ד לְגַנּ֔וֹ לַעֲרוּג֖וֹת הַבֹּ֑שֶׂם לִרְעוֹת֙ בַּגַּנִּ֔ים וְלִלְקֹ֖ט שֽׁוֹשַׁנִּֽים׃** כלומר דודי שוכן איפה שנותנים לו להיכנס ומי נותן לו להיכנס? זה השושנים שבאומות, זה האנשים הטובים שבבני המשטרים ככה שיש להן סיכוי טוב. ואני - מסבירה הרעיה לבנות ירושלים - **אֲנִ֤י לְדוֹדִי֙ וְדוֹדִ֣י לִ֔י הָרֹעֶ֖ה בַּשּׁוֹשַׁנִּֽים׃ אל תקרא שושנים אלא ששונים, שאין להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה - חז"ל.**

אחרי שהדוד במשל והקב"ה בנמשל שומע את דברי הרעיה\בני ישראל, בצדק הוא מחזר אחריהם ואומר יפה את וגו'

(ד) יָפָ֨ה אַ֤תְּ רַעְיָתִי֙ כְּתִרְצָ֔ה נָאוָ֖ה כִּירוּשָׁלָ֑͏ִם אֲיֻמָּ֖ה כַּנִּדְגָּלֽוֹת׃

יָפָ֨ה אַ֤תְּ רַעְיָתִי֙ כְּתִרְצָ֔ה 'תרצה' זה עיר בשומרון עיר המלוכה למלכי ישראל החוטאים, בטרם נקנה שמרון מאת שמר אדוניו (אבן יחיא) **נָאוָ֖ה כִּירוּשָׁלָ֑͏ִם** עיר הצדק על דרך 'כי שמה ישבו כסאות למשפט' (ספרונו) **אֲיֻמָּ֖ה כַּנִּדְגָּלֽוֹת׃** את מפחידה את השונאים כנדגלות = רבבות של צבאות שמפחידות תמיד את

מי שרואה אותם. וגרמניה הנאצית מאוד שיחקה עם הדבר הזה. וככה כל הדיקטטורות באנושות נהגו להפחיד עם הרבבות רובוטים בצורת אדם שמסודרים כנדגלות. **אֲיֻמָּה כַּנִּדְגָּלוֹת:** כלומר תמיד בני המשטר במיוחד מהלאום הישראלי, רואים בריבוי הילדים שלך כאיום.

ביאור: זה קצת אירוני שהקב"ה משבח את הרעיה כערים הכי שנואים עליו. אנחנו יודעים מה חז"ל אומרים על המושג "עיר", **'אין עיר אלא אלוה',** אנחנו יודעים מה הקב"ה חשב על עיר תרצה (רק ללמוד את מלכים א' ט"ו ט"ז וכו'), אנחנו גם יודעים מה חשב הקב"ה על ירושלים **כִּ֤י עַל־אַפִּי֙ וְעַל־חֲמָתִ֔י הָ֤יְתָה לִּי֙ הָעִ֣יר הַזֹּ֔את לְמִן־הַיּוֹם֙ אֲשֶׁ֣ר בָּנ֣וּ אוֹתָ֔הּ וְעַ֖ד הַיּ֣וֹם הַזֶּ֑ה לַהֲסִירָ֖הּ מֵעַ֥ל פָּנָֽי:** (ירמיהו פרק לב לא) [חז"ל בנידה ע' ב' שואלים: הרי **"**כתוב אחד אומר **'כי בחר ה' בציון וגו'** (תהלים קלב יג). וכתוב אחד אומר **'כי על אפי ועל חמתי היתה העיר הזאת למן היום אשר בנו אותה עד היום הזה וגו'?!** עונה הגמרא: **כאן - קודם שנשא שלמה את בת פרעה, כאן - לאחר שנשא שלמה את בת פרעה"]**

זה בדיוק עומק העניין כאן. הרעיה טענת 'שחורה אני', כביכול היא אנרכיסטית = רועה צאן, מהי האנטי תזה לאנרכיזם? **'ערים'** !! שמסודרים ויפים עם מגדלי הבבל שלהם וכדומה. אבל ברגע שאתה שם את האדם הדינמי בעיר, הוא נהפך לסטטי. כלומר האדם בעיר הוא עוד בורג באלוה שנקרא "עיר". והקב"ה שונא שהופכים את הצלם\האדם לרובוט\לבורג של מערכת דטרמיניסטית, הקב"ה רוצה אותו דינמי כי רק ככה הוא צומח ומשגשג. אבל תמיד השטחיים באנושות דווקא רואים יופי בעיר, רואים יופי ברבבות רובוטים של צבא וכדומה. ולכן הקב"ה בנמשל והדוד במשל אומרים לרעיה, שבלי העיר ובלי

הצבאות של הרובוטים, את יפה כמוהם ואת מפחידה כמוהם והבינו. הקנאה והשנאה תמיד מול הרעיה היהודייה היא בדיוק זה, משפחתה, הכרם שלה והילדים, תמיד יפים מסודרים למופת ככה הבית יפה ונקיה, כמו בגשמי ככה ברוחני, מי לא מת מקנאה לראות אימה עם עשרה ילדיה כולם מאושרים יפים וחכמים וטובים. כשמעמידים את יופי עיר שרק השקט מפחידה מוות, מול כרם המשפחתי של היהודייה החרדית, כל פנאט מבין את הערך האמיתי שלה מול המגדלי בבל הריקים והשקטים.

אותו דבר שאנחנו מגיעים למושג לימוד, כמה ריקים הם הספריות הענקיות אצל ערי בנות ירושלים, וכמה שקטים הם. אין את רעש של וויכוח ודיון וחברותא, יש ספריה וכזה ראה וקדש, ככה שלא פלא שאין הם מבקרים שם. מה שאין כן בכל קהילה יהודית הבתי מדרשות מלאים תמיד ותמיד רעש של וויכוח ודיון וחברותא רעש של זקנים מופלגים אברכים בחורים ונערים. החוויה הכי גדולה זה לראות את האבות והבנים, הזקנים ונכדיהם, כל שבת בצהריים יושבים ולומדים מתווכחים ודנים וכו' וכו'.

בדרש: יָפָ֨ה אַ֤תְּ רַעְיָתִי֙ כְּתִרְצָ֔ה כד את בעייא לית את צריכה בעייה מכלום מילף מכלום. תרגום: כשאת רוצה וחפץ אותי, אין את צריכה ללמוד משום אדם, מעצמך את יודעת אייך לעבוד אותי. ושוב זה בעקבות הדיבוק השכלי להקב"ה (שיר השירים רבה). **כְּתִרְצָ֔ה** שאני מתרצה לכם ד"א שאתם מתרצים לי (מד"ר במדבר)**. נָאוָ֖ה כִּירוּשָׁלָ֑ם** כירושלים בשלותה **אֲיֻמָּ֖ה** בין המלכויות**.** כלומר אפי' שאתן בגלות באומות הריני מטיל אימתכם על דרך אִ֠ם מִזֶּ֨רַע הַיְּהוּדִ֜ים מָרְדֳּכַ֨י אֲשֶׁ֨ר הַחִלּ֜וֹתָ לִנְפֹּ֤ל לְפָנָיו֙ לֹא־תוּכַ֣ל ל֔וֹ כִּֽי־נָפ֥וֹל תִּפּ֖וֹל לְפָנָֽיו׃ (אסתר פרק ו יג)

כַּנִּדְגָּלוֹת: בדגלים שנתתי לכם במדבר = האלף גוונים של היהודי, ועל זה נעים זמירות ישראל מתלהב ואומר לא עשה כן לכל גוי. כלומר כל האומות הם אותו שטנץ כי יש להם ריבון אדם, מה שאין כן היהודים בגלל היותם בני חורין, הם כאלף גוונים.

(ה) הָסֵבִּי עֵינַיִךְ מִנֶּגְדִּי שֶׁהֵם הִרְהִיבֻנִי שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מִן־הַגִּלְעָד:

הָסֵבִּי עֵינַיִךְ מִנֶּגְדִּי שֶׁהֵם הִרְהִיבֻנִי. זה נשמע נחמד במשל, אבל קשה מנשוא בנמשל. כלומר הקב"ה אומר לרעיה, סבלי את הגלות ואל תדחיקי את הקץ כי עת לכל חפץ. בדרך אחרת, תמיד אני מתמלא עליך רחמים ונוקם באומות כלומר אני מחריב את עולמי. כביכול הקב"ה אומר לנו אל תתפללו הרבה ותסתדרו בעצמכם כי אני שוכן בקרבכם. האמת שילמנו מחיר כבד על הדבר הזה (כמעט בכל כמה דורות הפסדנו מעל 80% מזרעינו להשמדות והתבוללות וכדומה), אבל מי יודע איזה מחיר היינו משלמים אילו כן היינו דוחקים את הקץ, הרי עינינו הרואות את התוצאה של דחיקת הקץ על ידי זרע היהודים במאה האחרונה, שאילולי החרדים לדבר השם, לא היינו שורדים רח"ל. **שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מִן־הַגִּלְעָד:** פירשנו לעיל ד א. שכשם שהשער נאה לאשה, כך הצדיקים שבישראל מגינים על בני דורם. **שֶׁגָּלְשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד:** מירושלים. כלומר כל הצדיקים מאז החרבן עד ימינו אנו, כביכול גלשו מירושלים. כפי שאמרנו לעיל שכל אבותינו בפיזי שוכנים בתוכינו וכמובן צדקתם הרוחנית וכמובן תורתם שוכנת בתוכינו וכל זה נזרע בירושלים = **שֶׁגָּלְשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד.** אפשר להוסיף ולומר שמאז ישיבת שם ועבר שלכאורה היית בשלם (= ירושלים) אצל מלכי צדק מלך שלם, שם שם נזרע הישיבות והתלמידי חכמים לכל

הדורות. הישיבע בוחער הראשון היה כמובן יעקב אבינו שלמד 14 שנה בישיבת שם ועבר.

אם נשים לב זה כמעט הכפלת המילים והמשפטים עם שינויים מלעיל פרק ד', וזה סיבת הפירושים ששיר השירים זה שיר היסטורי. אבל אנחנו הולכים בדרכינו אנו שזה שיר נצחי שצריך לשיר בראליה בכל הווה והווה והבינו.

(ו) שִׁנַּ֙יִךְ֙ כְּעֵ֣דֶר הָֽרְחֵלִ֔ים שֶׁעָל֖וּ מִן־הָֽרַחְצָ֑ה שֶׁכֻּלָּם֙ מַתְאִימ֔וֹת וְשַׁכֻּלָ֖ה אֵ֥ין בָּהֶֽם:

שִׁנַּ֙יִךְ֙ כְּעֵ֣דֶר הָֽרְחֵלִ֔ים מה הרחל הזו שכולה קדושה כך ישראל כלם קדושים. מה רחל זו צנועה כך בנות ובני ישראל צנועים **שֶׁעָל֖וּ מִן־הָֽרַחְצָ֑ה שֶׁכֻּלָּם֙ מַתְאִימ֔וֹת וְשַׁכֻּלָ֖ה אֵ֥ין בָּהֶֽם:** פירשנו לעיל. **שֶׁעָל֖וּ מִן־הָֽרַחְצָ֑ה** שהם נקיים מן עבירה, ונקיים מכל חטא ועון, **שֶׁכֻּלָּם֙ מַתְאִימ֔וֹת** אפי' שיש אלפי גוונים של היהודי, כולם שווים בליבם להקב"ה **וְשַׁכֻּלָ֖ה אֵ֥ין בָּהֶֽם:** כלומר אין בהם כליה ב"ה, כלומר כולם זוכים לעולם הבא שזה כנ"ל זרע של קיימא, בזכות עיניך יונים כנ"ל, כלומר בזכות שאתם הולכים אחרי הגדולים והכשרים שכולם גלשו מירושלים כנ"ל.

(ז) כְּפֶ֤לַח הָֽרִמּוֹן֙ רַקָּתֵ֔ךְ מִבַּ֖עַד לְצַמָּתֵֽךְ:

פירשנו לעיל **כְּפֶ֤לַח הָֽרִמּוֹן֙ רַקָּתֵ֔ךְ** אל תיקרי רקתך אלא ריקתיך, שאפילו ריקנין שבך מליאין מצות כרמון (עירובין דף יט עמוד א) **מִבַּ֖עַד לְצַמָּתֵֽךְ:** שהן מתקבצין ועומדין צפופין בבתי כנסיות ושותין דברי תורה בצמא.

(ח) שִׁשִּׁ֥ים הֵ֙מָּה֙ מְלָכ֔וֹת וּשְׁמֹנִ֖ים פִּֽילַגְשִׁ֑ים וַעֲלָמ֖וֹת אֵ֥ין מִסְפָּֽר:

ט) אַחַ֥ת הִיא֙ יוֹנָתִ֣י תַמָּתִ֔י אַחַ֥ת הִיא֙ לְאִמָּ֔הּ בָּרָ֥ה הִ֖יא לְיֽוֹלַדְתָּ֑הּ רָא֤וּהָ בָנוֹת֙ וַֽיְאַשְּׁר֔וּהָ מְלָכ֥וֹת וּפִֽילַגְשִׁ֖ים וַֽיְהַלְלֽוּהָ: ס

כאן בשני הפסוקים, מתחיל הדוד במשל והקב"ה בנמשל לשבח את עיקרי יסודי החשיבה היהודית.

שִׁשִּׁ֥ים הֵ֙מָּה֙ מְלָכ֔וֹת: ששים משפחות יש בארץ שמכירין את אביהם ואינן מכירין את אמותיהן ונקראו מלכות **(= שוביניזם בלע"ז). וּשְׁמֹנִ֖ים פִּֽילַגְשִׁ֑ים:** ושמונים משפחות יש בארץ מכירין את אמותיהם ואינן מכירין את אביהן ונקראו פילגשים **(= פמיניזם בלע"ז). וַעֲלָמ֖וֹת אֵ֥ין מִסְפָּֽר:** ושאר אינם מכירין לא אביהם ולא אמם **(= משפחות הומואיות בלע"ז)** אלא מעולמים = ועלמות אין מספר **(= שלא מכירים את ההורים מכל מיני סיבות בלתי מוסריות). אַחַ֥ת הִיא֙ יוֹנָתִ֣י תַמָּתִ֔י** ישראל אחת היא יונתי תמתי - במדבר רבה (וילנא) פרשת נשא פרשה ט

ברצוני להסביר את הבדלי החשיבה בינינו לבין הכשרים שבאומות, כשרים כמו איוב שהקב"ה קרא לו "עבדי"

מה שכל ההגות באומות לא שמים לב כלפי תורתם החברתי, היא, שהיקום היא עבר הווה ועתיד. כלומר היקום לא קדמון ולא סטטי ולא מחזורי ולכן לא דטרמיניסטי. אלא אבולוציוני שנמשך תמיד מעבר הווה ועתיד + התפתחות אבולוציונית. אם האומות הבינו את זה בטבע במאות האחרונות כלפי הפיזיקה שיש התחלה = המפץ, וכלפי החי שהוא אבולוציוני. כלפי תורת האדם, כלומר כלפי המוסר והערכים הצדק והמשפט, הם עוד בעולם הקדמון מה שנקרא עולם דטרמיניסטי סטטי ומשום כך טוטליטרי. מכאן כל הצרות שלהם עם ההמונים. אי אפשר להתנהל - עם בני אנוש שהם חופשיים במהות כי נבראו בצלם כנ"ל, עם תורה דטרמיניסטי שהיא תמיד טוטליטרית שלא תואמת את טבע היקום וטבע האדם.

ולכן הסגולה, היא תמיד להתחיל עם התינוק האינדיבידואלי. כלומר בטבע אין ישות התינוק, בטבע במציאות יש אך ורק תינוק אחד וככה כל תינוק הוא אינדיבידואל יחידי. שזה אומר מישהו אחראי שהוא קיים. אז דבר הראשון זה זכויות התינוק שההורים האמיתיים לוקחים אחריות עליו לנצח נצחים. כדי שההורים ייקחו אחריות על הילד, אז דבר ראשון, הילד שלהם. כלומר שום מערכת לא יכולה לטעון שהילד לא של ההורים. לא חוק הסוציאלי ולא הצבא ולא המדינה. כלומר החטא הראשון שלכם היא הטענה הדבילית הזאת שהאדם שייך לישות הדמיוני שבתכלס זה אדם כמוני כמוך שטוען את זה הרי אין ישות דמיונית. כלומר מישהו בשם ישות דמיוני טוען שכל עמלי ואשתי שהם הילדים, שייכים לו.

ובכן ההורים חייבים לקחת אחריות על התינוק לא רק כלפי לגדל ולחנך ולפרנס ולשדך לו בן\בת זוג ולתת לו ירושה\נחלה, הם אחראים גם מצד הפיזי מה שנקרא גנטיקה ואפיגנטיקה. כלומר להורים יש את היכולת להזהיר מראש את הילד מדברים שהם סכנה לבריאות לאיכות החיים וכו' וכו'.

הכלל, בלתי מוסרי ליוצר חיים, כי נמנו וגמרו שלא טוב לו שנברא, אלא אם כן ההורים לוקחים עליו אחריות = זכויות הילד כנ"ל. שזה אומר שאסור להביא ילד לעולם בלי שיש לו הורים עם כל הכרוך בכך כנ"ל. הורים טבעיים כלומר הורים שמחויבים לתינוק בהיותו בשר מבשרם והדי אן איי שלהם.

אם האומות היו מתחילות עם הדבר הפשוט הזה, הם לא היו מגיעים לכל הצרות של לעיל, כי אז יש הורים שדורשים את זכויותיו של הילד. מהן הזכויות של הילד? תורת אדם ותורת נח. שזה אומר הילד נולד עם שני מלאכים צמודים לכל החיים

שזה ההורים שלו, וגם הילד יקבל אישה וההפך = תורת אדם, והילד מקבל נחלה וחלק שווה במשאבי הארץ = תורת נח. ותורת משה מוסיפה את האי אפשרות למכור את הנחלה לצמיתות (כמו שקרה למצריים שמכרו את נחלתם לפרעה וליוסף ונשארו עבדים. אומרים חז"ל שיוסף טען שאם אתם קונים אותי כעבד זה אומר שמצדכם זאת החוקה שלכם וזה מוסרי?! אוקיי אני הראה לכם אייך אני קונה את כולכם לעבדים). ככה שלעולם האדם נולד וחיי עם הטבע כקניין פרטי + חלק שווה ממשאבי הטבע = תורת יהושע.

מכאן אפשר להתחיל להגדיר את יסודי הצדק והמשפט. כלומר אם רוצים חלוקת העבודה שזה הטריגר לצמיחה הכלכלי באנושות (ראו את מאמרי בשם **חלוקת העובדה – פשר ברכת "חכם הרזים"** [21]), כל משתתף בחלוקת העבודה הוא בן חורין מול היזם כי יש לו נחלה פרטית עם חלק שווה במשאבי הטבע. כמובן האמצעי חליפין (מה שנקרא "כסף") חייב לעבור מהנוכלים שהם הבנקים לציבור. כלומר הציבור בעצמו מייצר את האמצעי החליפין. הבנקים הם מערכת מיותרת לגמרי, אין להם מקום באנושות (מאז המצאת הבנקאות ברזרבה חלקית) ואין להם מקום בכלכלה. לא רק שהם לא תורמים כלום לכלכלה ולחברה, אלא הם משעבדים את האדם לנצח, ומכנסים את רוב ההון של החברה אצלם בלי לתת תמורה לחברה. לא רק שהם לא תורמים כלום וכו' כנ"ל אלא להפך הם הם ההון שלטון הם הם גם ההון מערכת המשפט, כלומר הם שולטים גם על מערכת המשפט וגם על המערכת הפוליטית, לא רק על ההמונים כנ"ל.

[21] ראו את המאמר בנספחים בנספח יט' בעמודים 155 עד 158

כל זה לפני המדינה, כלומר הזכויות האלה הם לפני כל סמכות אדם\ריבון. אם אדם\ריבון מבטיח את הזכויות האלה, אז אפשר להבין למה הוא רוצה מס וכו' וכו'

עד כאן היה בקצרה תורת נח. זה בעצם התורה שקיבלו האומות כולה לפני שהיהודים היו חייבים להיפרד מהם. כלומר לעומק כל אומה מקיימת את תורת אדם שזה חוקי המשפחה אפי' שהנאור ניסה ללכת על זה גם כן עם הפמיניזם והמי טו וההומואים. כלומר הנאור כזה בלתי מוסרי שהוא מוכן לשלול מכל תינוק את חירותו ואת זכויותיו, הכל בכדי לשעבד את התינוק מיום היוולדו לחלוקת העבודה שלו = להפוך את הילד לעבד נרצע.

המציאות המודרנית באומות.

אם ביהדות (עוד בתורת אדם ששייכת לכל האומות) כל נולד חייב לומר שכל העולם נברא בשבילי, שזה אומר מול הילד אין קבילות לצווים המוסריים, **'על דרך לא יבוזו לגנב כי יגנוב למלא נפשו כי ירעב'** - משלי. השפחה החצופה - בנות ירושלים במשל, טוענת שאין לו כלום. הגדיל לטוען מילטון פרידמן בספרו קפיטליזם וחירות, שצריך לבטל את המושג ירושה כי רק ככה כל הילדים יהיו שווים בחוסר כל - צריך שוויון בחוסר כל, טוען פרידמן הרשע. למה זה טוב? מסביר פרידמן הריק מוח, שזה טוב לחלוקת העבודה, ככה המדינה הריבון ישלוט בחינוכם של כל הילדים. בשביל מה זה טוב שאיזה שרלטן יכתיב להורים אייך לחנך את הילדים? מסביר פרידמן, זה טוב להפוך אותם להון אנושי טוב, ככה יהיה לנו חלוקת עבודה יעילה. אוקיי זה נשמע נחמד לחסרי מוח, הרי יהיה לנו צמיחה ושיגשוג אם כל הילדים יהיו הון אנושי באיכות גבוה. תנסו

לשאול את החסרי מוח האלה - למשל תשאלו את פרידמן עצמו, האם אחרי כל הכפיה הזו - של לשלול מכל ילד את כדור הארץ, לשלול מכל ילד את ההורות של ההורים בכדי לחנך אותו להיות הון אנושי - הילד יקבל חלק שווה בצמיחה ובשיגשוג של הכלכלה? מיד פרידמן וכל החסרי מוח האלה יזעקו, מה פתאום מה, אנחנו קומוניסטים? כלומר פרידמן וסיעתו הם כאלה מנוולים שבני אנוש זה אלפי שנים לא הצליחה ליצור שכאלה, לקחת את כל הילדים מההורים, לשלול מהם את כדור הארץ ומשאביה מראש, ולכפות עליהם חינוך להיות הון אנושי ולמי? לא לטובתם, אלא לטייקונים?! כשאתה שואל את פרידמן הריק מוח את השאלה הזאת, מה הוא עונה לך? יש לך גם הזדמנות להיות טייקון, כלומר כל אחד מהילדים מקבלים היזדמנות שווה להיות טייקון. ולמה הוא ריק מוח פלוס רשע מרושע, כי מ10 מיליארד בני אנוש כמה טייקונים אפשר בכלכלה מודרנית? במקרה הטוב 20% מהם, במקרה הרע אחרי כינוס ההון שקורה מהר מאוד, 50% הון אנושי נמצא בידי אחוז אחד מבני אנוש (מאז המלחמה הסדר העולמי החדש, כבר 50% הון אנושי נמצא בידי אחוז אחד מבני אנוש). כלומר 80% בני אנוש הם עבדים ל20% מבני אנוש במקרה הטוב.

אותו עבדות הוא הטריגר לכל המלחמות המחזוריות באנושות. זה קורה מאז נבוכדנצר מלך בבל שכפה את המטבע שלו מזהב על כלל האנושות כולה. בכזה סבל מיהו האדם שיכול לחשוב על קן המשפחה הנצחית שלו? תוסיפו את כל הקמפיינים של הפמיניזם והמי טו והלהטב, שמראש פועלים להוציא מהעבדים\הילדים את משמעות החיים העמוקה שהיית לבני אנוש בימי קדם.

ביהדות

ביהדות, התהליך הזה גם קרה לפני ארבע אלף שנה, יוסף חלם להיות מלך על אחיו, ולכן אחיו מכרו אותו לעבד מידה כנגד מידה, אבל אחיו לא חלמו שזה יתהפך עליהם, והנה ירדו למצרים לטובת האח העשיר יוסף שהוא היה הטייקון הראשון בהיסטוריה האנושית, ואחרי דור, כל היהודים נהפכו עבדים עם אותו שיטה של יוסף שקנה את כל המצריים לעבדים. על דרך **ויגר מואב: ויגר לשון גר שהיו רואין לעצמן גרים בעולם אמרו ירדו למצרים לגור ואחזו אותה ומשכירין היו להם בתים שנא' (שמות ג) ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה** - במדבר רבה (וילנא) פרשת בלק פרשה כ (ראו את מאמרי **ויגר מואב – דיור היא לא חלק בכלכלת האומה**[22])

בני מואב לא אמורים לפחד מבני ישראל הרי נאמר לבני ישראל לא להתגרות במואב כי ללוט נתתי ירושה **וַיֹּאמֶר יְקֹוָק אֵלַי אַל־תָּצַר אֶת־מוֹאָב וְאַל־תִּתְגָּר בָּם מִלְחָמָה כִּי לֹא־אֶתֵּן לְךָ מֵאַרְצוֹ יְרֻשָּׁה כִּי לִבְנֵי־לוֹט נָתַתִּי אֶת־עָר יְרֻשָּׁה:** (דברים פרק ב ט) המואבים ידעו שאסור לבני ישראל לכבוש את מואב, אבל אנשי מואב גם ידעו אייך יוסף השתלט על כל הבתים והנחלה של המצריים, עם חוקי הקניין הלא קבילים. כי זמנית לא היה להם מים שהגורם שלא היה להם מים זה שוב פרעה ששלט על המים. הרי מצרים משקה מים מהנהרות ולא צריכה גשם על דרך **לֹא כְאֶרֶץ מִצְרַיִם הִוא אֲשֶׁר יְצָאתֶם מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת־זַרְעֲךָ וְהִשְׁקִיתָ בְרַגְלְךָ כְּגַן הַיָּרָק.** כלומר הטריק הזה של פרידמן לעיל לשלול מכל נולד את כדור הארץ, כבר פרעה ויוסף עשו למצריים. ואחר כך זה יתהפך על בני ישראל כפי שאתם כולכם מכירים.

[22] ראו את המאמר בנספחים בנספח כ' בעמודים 159 עד 162

וזה לא רק עבדות שאפשר לומר אוקיי נהיה עבדים לכמה זמן, לא ולא, זה חורבן הקן המשפחתי הפרטי של כל אחד. הנה עובדה שבני ישראל כ80% התבוללו במצרים תוך רדו שנה. אלמלא משה רבינו שהציל אחד מחמישה, לא היינו שורדים שם, זה עומק המושג במחשבת ישראל של נ' שערי טומאה. בני ישראל במצרים היו ממש קרוב לזה כמעט נכנסו לשער הנ' של טמאה שמשם אין דרך חזרה.

כלומר כל הגהינום שעוברים בני אנוש המודרניים שלא מסוגלים לקיים את קן המשפחתי הפרטי שלהם, זה לא בגלל שהם חוטאים בכוונה תחילה, זה אך ורק כי ההון שלטון, הון מערכת המשפט, כולם נגד הקן המשפחה של הפרט בכדי לכפות עליו להיות בחלוקת העבודה, קרי, להיות עבדים נרצעים = הכלכלה המודרנית שהוא עתק הדבק של הכלכלה של פרעה ויוסף במצרים.

אף אחד, אפי' החרדים לדבר השם, לא יכולים להינצל מהדבר הזה, בדיוק כמו שלא ניצלו במצרים. כלומר 80% מהילדים לאבדון תוך רדו שנה, זה מה שהיה במצרים לדור דעה, לדור שהכיר את יעקב אבינו ואת השבטים. מה נאמר אנחנו שאנו רחוקים מהם אלפי שנה, מי ישמור עלינו אם נמשיך עם הדבר הזה של **להתפרנס משכירות ועוד בארץ ישראל כנ"ל.**

החרדים לדבר השם חייבים לזעוק **אֲחַזְתִּיו֙ וְלֹ֣א אַרְפֶּ֔נּוּ עַד־שֶׁ֤הֲבֵיאתִיו֙ אֶל־בֵּ֣ית אִמִּ֔י וְאֶל־חֶ֖דֶר הוֹרָתִֽי:** כלומר לאחוז בהקב"ה ולא להרפות שזה אומר לאחוז בתורה ולהבין אותה, ולא ללכת אחרי הכלכלה של מצרים שגרם לנו לכמעט אבדון. החושך הזה של לא ללמוד את התורה קרי לא לאחוז בהקב"ה ולהרפות אותו, גורמת לנו ללמוד את התורה מהשומרים על

דרך **מְצָא֙וּנִי֙ הַשֹּׁ֣מְרִ֔ים הַסֹּבְבִ֖ים בָּעִ֑יר אֵ֛ת שֶׁאָהֲבָ֥ה נַפְשִׁ֖י רְאִיתֶֽם**: מצאוני השומרים ר' יהודה אומר בשומרי מצות הכתוב מדבר. ר' נחמיה אומר בשומרי כל דור הכתוב מדבר. אתם חייבים לעשות מה שהרעיה עשתה כפי שהיא מספרת **כִּמְעַט֙ שֶׁעָבַ֣רְתִּי מֵהֶ֔ם עַ֥ד שֶׁמָּצָ֔אתִי אֵ֖ת שֶׁאָהֲבָ֣ה נַפְשִׁ֑י אֲחַזְתִּיו֙ וְלֹ֣א אַרְפֶּ֔נּוּ עַד־שֶׁ֤הֲבֵיאתִיו֙ אֶל־בֵּ֣ית אִמִּ֔י וְאֶל־חֶ֖דֶר הוֹרָתִֽי:** החושך בהבנת התורה הפשוטה, כמו שהגוי של משה רבינו הבין, נגרם בגלל השמרים הסבבים את העיר שזה שמרי כל דור ודור שהם כולם היו רח"ל חמורי נושאי ספרים, כפי שזועק הספורנו בדברים פרק כח יד **וְלֹ֣א תָס֗וּר מִכָּל־הַדְּבָרִים֙ אֲשֶׁ֨ר אָנֹכִ֜י מְצַוֶּ֥ה אֶתְכֶ֛ם הַיּ֖וֹם יָמִ֣ין וּשְׂמֹ֑אול לָלֶ֗כֶת אַחֲרֵ֛י אֱלֹהִ֥ים אֲחֵרִ֖ים לְעָבְדָֽם:** שלא ישנו את מצות האל יתברך **בפרט ענין המשפט**. ולא ימירו את שאר המצות במנהגי הדיוט ומצות אנשים מלומדה כ"ש כשיעשו זה לכבוד קדמונים שהנהיגו אותם המנהגים לא לכבוד קונם ולא לשמור מצותיו **'כי בזה האפן אין לך ללכת אחרי אלהים אחרים גדול מזה בחדוש דת לכבוד קדמונים אשר נחשבו אלהים שופטים בארץ'.,,,,**

והתחיל בתוכחות באמרו **(טו) וְהָיָ֗ה אִם־לֹ֤א תִשְׁמַע֙ בְּקוֹל֙ יְקֹוָ֣ק אֱלֹהֶ֔יךָ לִשְׁמֹ֤ר לַעֲשׂוֹת֙ אֶת־כָּל־מִצְוֺתָ֣יו וְחֻקֹּתָ֔יו אֲשֶׁ֛ר אָנֹכִ֥י מְצַוְּךָ֖ הַיּ֑וֹם וּבָ֧אוּ עָלֶ֛יךָ כָּל־הַקְּלָל֥וֹת הָאֵ֖לֶּה וְהִשִּׂיגֽוּךָ: (טז) אָר֥וּר אַתָּ֖ה בָּעִ֑יר וְאָר֥וּר אַתָּ֖ה בַּשָּׂדֶֽה: (יז) אָר֥וּר טַנְאֲךָ֖ וּמִשְׁאַרְתֶּֽךָ: (יח) אָר֥וּר פְּרִֽי־בִטְנְךָ֖ וּפְרִ֣י אַדְמָתֶ֑ךָ שְׁגַ֥ר אֲלָפֶ֖יךָ וְעַשְׁתְּרֹ֥ת צֹאנֶֽךָ: (יט) אָר֥וּר אַתָּ֖ה בְּבֹאֶ֑ךָ וְאָר֥וּר אַתָּ֖ה בְּצֵאתֶֽךָ: וגו'** וזה בלי ספק כאשר הומרה שמירת מצות התורה במנהגים שונים וזולתם **והוסג אחור משפט,,,** כי לא שמעת בקול ה' אלהיך לשמור מצותיו וחוקותיו אשר צוך, **כלומר אבל שמרת מה שצוו או הנהיגו אחרים זולתו אשר לא כתורתו** כמו שספרו ז"ל (גטין)

שלא היו תורמין ולא מעשרין והוצרכו לתקון יוחנן כ"ג ולגזור על הדמאי והיו נועלים דלת בפני לוין מפני השמטה והוצרך הלל לתקן פרוזבול ובטלו מי סוטה ועגלה ערופה וסנהדרין מרוב הפושעים בסוף בית שני **באופן שבטל כל משפט כמו שספרו ז"ל שגברו בעלי זרוע כמו שהוא הענין היום עם כל גלותנו ושפלתנו, שרב הממון בפרט החיב בדין מואס את תורת האל יתברך ומשפטי פיהו.** (ע"פ דברי הימים - א טז, יב), **ומתאמץ על ידי גוים וערכאותיהם לעות אדם בריבו** (ע"פ איכה ג, לו), **ובכן ירדו לטמיון הם ונכסיהם ובאלה התבאר' סבת חורבן בית שני והתמדת חורבנו בהתמדת סבתו:**

את הספורנו הזה אנחנו החרדים לדבר השם צריכים להחזיק קרוב קרוב ללב. זה לא ביקורת על בעלי הזרוע שבכל דור, זה ביקורת עלינו על עצמינו למה לא אחזנו בהקב"ה בתורה לגבי הבנתו של התורה. ככה שבעלי הזרוע הריקי מוח לא היו יכולים לסובב אותנו כמו שהם עושים תמיד ובגללם הכל יורד לטמיון בכל דור ודור רח"ל כמו שהספורנו אומר **ובכן ירדו לטמיון הם ונכסיהם ובאלה התבאר' סבת חורבן בית שני והתמדת חורבנו בהתמדת סבתו:**

בהתמדת סבתו: זה החוסר הבנת התורה. חוסר הדיבוק האלוהי, כן כן הדיבוק השכלי, על דרך **מי שלא חס על כבוד קונו, טוב לו שלא נברא, ומי הוא כבוד קונו?! שכלו של אדם** - המשנה בחגיגה והרמב"ם, או על דרך **"המלאך בין אדם לאלוהיו הוא שכלו"** - אבן עזרא, או על דרך **"שהוא** (=השכל) **המלאך בין היוצר והיצור" -** חזון איש בתחילת כלאים. ראו את המאמרי בשם '**שויתי השם לנגדי תמיד**' [23]

[23] ראו את המאמר בנספחים בנספח כא' בעמודים 163 עד 174

אני ממש מצטער שגלשתי עד לכאן, אבל זאת בדמינו אנו, ומי ייתן שתבינו לרוחי. הכל פנים נמשיך לספר את הסיפור של היהדות.

אחרי שהגיע משה רבינו ורצה להציל את בני ישראל ממצרים, לפחות אחד מחמישה מהם, שזה רק 20%, משה רבינו כבר מחוקק לנו בתורתו, שלא יהיה אפשר שה'**רֹאשׁ֖וֹ כֶּ֣תֶם פָּ֑ז** יהפוך להיות **תַּלְתַּלִּ֔ים שְׁחֹר֖וֹת כָּעוֹרֵֽב** כנ"ל. ולכן גוזר על אי אפשר למכור את הנחלה לצמיתות. על דרך **וְהָאָ֗רֶץ לֹ֤א תִמָּכֵר֙ לִצְמִתֻ֔ת כִּי־לִ֖י הָאָ֑רֶץ** (כי אם כן תעשו חוכא וטלולא מחוקי הקניין של תורת נח כמו שפרעה עשה במצרים? אז,,) **כִּֽי־גֵרִ֧ים וְתוֹשָׁבִ֛ים אַתֶּ֖ם עִמָּדִֽי** (ויקרא פרק כה פסוק כג). כלומר תאבדו את הארץ לטובת הטייקונים עד המלחמה וההשמדה רח"ל שזה כולל גם את הטייקונים כמו שקרה לנו באירופה בשואה.

תמיד **"לי"** בתורה אומרת **'אין קניין'.** כלפי בני ישראל כתוב 'לי' וכלפי הארץ כתוב 'לי' כנ"ל ובתרומה ובכהנה כתוב 'לי' וכו' וכו'. כשמקיימים את התורה שזה אומר חלוקת הארץ לכל פרט וגר ותושב פלוס ירושה, שאי אפשר למכור לצמיתות, רק אז הארץ שלכם ואתם בני חורין, אחרת רח"ל אתם עבדים עד האבדון רח"ל.

אחרי שיצאנו ממצרים עם כל הסבל של ארבעים שנה במדבר, נכנסים לארץ ישראל וכאן יהושע הגאון כמו רבו, מבין, ואומר אוקיי, אי אפשר למכור את הנחלה לצמיתות, אבל מה גרם למצריים למכור את עצמם לעבדים לפרעה? השליטה במשאבי הארץ שזה היה המים כלומר פרעה שלט בנילוס על ידי סכר שבנה על הנילוס (ראו מאמרי בשם **מעשה בשני מלכים שחלמו**

<u>**חלום – פשר ספר דניאל**</u> [24]). ולכן אומר יהושע זה לא מספיק הקניין הפרטי שלא נמכר לצמיתות, צריכים גם לחלק את משאבי הארץ לכל אחד בשווה, ואז חקק את עשרה תקנות של יהושע מה שנקרא תורת יהושע בחלוקת הארץ. כלומר אי אפשר לשלוט במשאבי הארץ לא המלך ולא המדינה ולא הטייקונים. כשרצינו מלך ככל העמים, אז קיבלנו את משפט המלך הנודע שלמדנו לעיל והבינו עכשיו למה. ונחזור להסביר מהי בעצם משפט המלך הנודע. שמואל א פרק ח (ו) **וַיֵּרַע הַדָּבָר בְּעֵינֵי שְׁמוּאֵל כַּאֲשֶׁר אָמְרוּ תְּנָה־לָּנוּ מֶלֶךְ לְשָׁפְטֵנוּ וַיִּתְפַּלֵּל שְׁמוּאֵל אֶל־יְקֹוָק:** (ז) **וַיֹּאמֶר יְקֹוָק אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹל הָעָם לְכֹל אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ כִּי לֹא אֹתְךָ מָאָסוּ כִּי־אֹתִי מָאֲסוּ מִמְּלֹךְ עֲלֵיהֶם:** (ח) **כְּכָל־הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר־עָשׂוּ מִיּוֹם הַעֲלֹתִי אֹתָם מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה וַיַּעַזְבֻנִי וַיַּעַבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים כֵּן הֵמָּה עֹשִׂים גַּם־לָךְ:** (ט) **וְעַתָּה שְׁמַע בְּקוֹלָם אַךְ כִּי־הָעֵד תָּעִיד בָּהֶם וְהִגַּדְתָּ לָהֶם מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם:** (י) **וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְקֹוָק אֶל־הָעָם הַשֹּׁאֲלִים מֵאִתּוֹ מֶלֶךְ:** (יא) **וַיֹּאמֶר זֶה יִהְיֶה מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיכֶם אֶת־בְּנֵיכֶם יִקָּח וְשָׂם לוֹ בְּמֶרְכַּבְתּוֹ וּבְפָרָשָׁיו וְרָצוּ לִפְנֵי מֶרְכַּבְתּוֹ:** (יב) **וְלָשׂוּם לוֹ שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְלַחֲרֹשׁ חֲרִישׁוֹ וְלִקְצֹר קְצִירוֹ וְלַעֲשׂוֹת כְּלֵי־מִלְחַמְתּוֹ וּכְלֵי רִכְבּוֹ:**(יג) **וְאֶת־בְּנוֹתֵיכֶם יִקָּח לְרַקָּחוֹת וּלְטַבָּחוֹת וּלְאֹפוֹת:** (יד) **וְאֶת־שְׂדוֹתֵיכֶם וְאֶת־כַּרְמֵיכֶם וְזֵיתֵיכֶם הַטּוֹבִים יִקָּח וְנָתַן לַעֲבָדָיו:** (טו) **וְזַרְעֵיכֶם וְכַרְמֵיכֶם יַעְשֹׂר וְנָתַן לְסָרִיסָיו וְלַעֲבָדָיו:** (טז) **וְאֶת־עַבְדֵיכֶם וְאֶת־שִׁפְחוֹתֵיכֶם וְאֶת־בַּחוּרֵיכֶם הַטּוֹבִים וְאֶת־חֲמוֹרֵיכֶם יִקָּח וְעָשָׂה לִמְלַאכְתּוֹ:** (יז) **צֹאנְכֶם יַעְשֹׂר וְאַתֶּם**

[24] ראו את המאמר בנספחים בנספח כב' בעמודים 175 עד 185

תְֽהְיוּ־לְוֹ לַעֲבָדִֽים: (יח) **וּזְעַקְתֶּם֙ בַּיּ֣וֹם הַה֔וּא מִלִּפְנֵ֥י מַלְכְּכֶ֖ם אֲשֶׁ֣ר בְּחַרְתֶּ֣ם לָכֶ֑ם וְלֹֽא־יַעֲנֶ֧ה יְקֹוָ֛ק אֶתְכֶ֖ם בַּיּ֥וֹם הַהֽוּא:**

כשאנחנו שואלים איפה האלוהים בגלות הנורא הזה שנמשך אלפי שנים?! התשובה נמצא בפסוק יח **וּזְעַקְתֶּם֙ בַּיּ֣וֹם הַה֔וּא מִלִּפְנֵ֥י מַלְכְּכֶ֖ם אֲשֶׁ֣ר בְּחַרְתֶּ֣ם לָכֶ֑ם וְלֹֽא־יַעֲנֶ֧ה יְקֹוָ֛ק אֶתְכֶ֖ם בַּיּ֥וֹם הַהֽוּא:** הקב"ה לא יכול לשכון אצל מי שמאמץ את תורת הגויים בכלכלה ובמדינה, כלומר הוא לא יכול לשכון אצל מי שתלוי באליל הכסף והקניין. זה כל כך פשוט שאני כועס ורותח שצריך להסביר את זה. שוב **'הקב"ה לא יכול לשכון אצל מי שתלוי באליל הכסף והקניין'**. מכאן הקב"ה כועס כל כך על ע"ז. כי בע"ז האדם שייך לאליל הכסף והקניין.

ובכן מאז הכניסה לארץ ישראל, היינו אמורים להישאר בארץ לנצח נצחים אילו רק היינו מקיימים את התורה כפשוטו וכמשמעו. אבל רצינו מלך אחרי ששבט לוי בגד בנו, ומאז, כולכם יודעים מה קרה לנו שרק אחרי דור של מלכות, קרע המלכות ואחריו איבוד עשרת השבטים וחזרנו בשן ועין רק שני שבטים ושוב גלות כי רצינו את אליל הכסף וחלוקת העבודה כפי שפירשנו במאמר בשם **לי הכסף ולי הזהב – פשר נבואת חגי הנביא** [25], ושוב גלות של אלפי שנה, ולאט לאט מאז הרמב"ן התחלנו לחזור, והנה אנחנו חוזרים על אותם טעויות והכל בגלל **שלא אחזנו** כמו שהרעיה מציעה לנו בשיר השירים ומספרת ש **אֲחַזְתִּיו֙ וְלֹ֣א אַרְפֶּ֔נּוּ עַד־שֶׁ֣הֲבֵיאתִיו֙ אֶל־בֵּ֣ית אִמִּ֔י וְאֶל־חֶ֖דֶר הוֹרָתִֽי:**

שמתם לב שאני תמיד גולש מקו המחשבה, כי זה קשה לי לא לגלוש לראליה. בכל אופן בני ישראל התנסו כבר לפני ארבע

[25] ראו את המאמר בנספחים בנספח כג' בעמודים 186 עד 195

אלף שנה באותו כלכלה ובאותו גניבת הילדים להון שלטון ובאותו מלחמות עולם מחזוריות, ומשום כך נכתבה לדורות התורה הקדושה שלנו כולל שיר השירים הזה, שנלמד שנבין לא לחזור לאותם טעויות. הקב"ה אומר לנו **"הייתי יושב בטל ומטר, 'ואם אין אתם מאמינים לי', תנו ידיכם על ראשי וראו טל שעל ראשי = תראו שראשי נמלא טל קווצותי רסיסי לילה.** חז"ל מסבירים לנו, תראו את החושך בהבנת התורה = **קווצותי רסיסי לילה**, תראו את החושך במדעים, כלומר הקב"ה נזעק כלפי הריעה\בני ישראל, אני לא צומח ולא משגשג אלא ההפך רח"ל הכל רסיסי לילה. הספרנו מאשים אותנו שהפכנו את חכמינו ז"ל לאלוהים אחרים **'כי בזה האפן אין לך ללכת אחרי אלהים אחרים גדול מזה בחדוש דת לכבוד קדמונים אשר נחשבו אלהים שופטים בארץ'**. זה לא שאי אפשר לאחוז בהקב"ה ובתורתו, אפשר ואפשר הרי בכל דור ודור היו לנו יחידי סגולה שהכירו את התורה ולימדונו את התורה כמו שצריך, מי שעוקב אחרי כל ענקי הדורות רואה את זה בכתובים שלהם על כל שאל ושאל, רק צריך לאחוז ולא להרפות ותראו פלאים בעזרת השם.

הכל פנים, אחרי שקיבלנו את תורת אדם נח אבות משה ויהושע, לכל תינוק יש זכויות יסוד לפחות אצל החרדים לדבר השם. הם עושים לו ברית מילה כנ"ל ומלמדים אותם לשיר את שיר השירים, הם נותנים לו את התורה ואחר כך אישה\בעל ודיור. ולכן שרדנו עד הלום. אם אתם בנות ירושלים גם תשמרו על זכויות הילד, הילד יקבל שני מלאכים צמודים שזה ההורים שלו כמובן, והם ההורים יתנו לו אישה\בעל וירושה\דיור ואז אוטומטית יתנו לו גם את התורה לפחות את תורת אדם ותורת נח.

זה הסגולה שלכן בנות ירושלים הכשרות, ביחד עמנו לצאת לחירות, כלומר כולנו כל בני אנוש נצא לחופשי לנצח נצחים ורק נשגשג עד אין סוף ביחד עם הקב"ה כמובן אמן ואמן. ואם ח"ו לא נעשה את זה, נמשיך לראות **עֲלָמ֖וֹת אֵ֥ין מִסְפָּֽר** שנולדים בלי הורים בלי כדור הארץ ומשאביה, ואז **העלומות המסכנים יוצאים לציד**, ומביאים חורבן לציוויליזציה האנושית. אתן בנות ירושלים יכולות להמשיך כאתמול, ולראות אייך הילדים שלכן מחפשים משמעות חיים, ומוצאים אותם דווקא אצל התרבות הכי אכזרית באנושות שזה האיסלם. עינינו הרואות את כל ה **עֲלָמ֖וֹת אֵ֥ין מִסְפָּֽר** האלה עם דגלי פלסטין ואסלם בכל עיר ועיר בציוויליזציה המערבית. אייך זה אפשרי שהם דווקא מוצאים את משמעות חייהם אצל השפלים שבאומות?! התשובה היא כי סירסתם אותם לא רק מהגשמי שזה זכויות הילד כנ"ל, סירסתם אותם גם מהרוח והמשמעות החיים עצמו, העיקר שהם יהיו עבדים טובים לטייקונים, מה שנקרא הון אנושי כנ"ל.

לסיכום:

שִׁשִּׁ֥ים הֵ֙מָּה֙ מְלָכ֔וֹת: ששים משפחות יש בארץ שמכירין את אביהם ואינן מכירין את אמותיהן ונקראו מלכות **(= שוביניזם בלע"ז). וּשְׁמֹנִ֖ים פִּֽילַגְשִׁ֑ים:** ושמונים משפחות יש בארץ מכירין את אמותיהם ואינן מכירין את אביהן ונקראו פילגשים **(= פמיניזם בלע"ז). וַעֲלָמ֖וֹת אֵ֥ין מִסְפָּֽר:** ושאר אינם מכירין לא אביהם ולא אמם **(= משפחות הומואיות בלע"ז)** אלא מעולמים = ועלמות אין מספר **(= שלא מכירים את ההורים מכל מיני סיבות בלתי מוסריות).**

כל המשפחות האלה ששוללים את זכויותיו של הילד, הם הם סיבת המלחמות הנצחיות בציוויליזציה האנושית מאז נמרוד

הרשע שמרד באדם ובאלוהיו. כלומר עצם ריבון אדם על אדם מכריח את האדם לוותר על קן המשפחה המסורתית. ואז הגלות והחרבן מגיע לאנושות כולה. מכאן תבינו בנות ירושלים למה הדוד שלנו אומר לכן ראו בנות **אַחַ֥ת הִיא֙ יוֹנָתִ֣י תַמָּתִ֔י אַחַ֥ת הִיא֙ לְאִמָּ֔הּ בָּרָ֥ה הִ֖יא לְיֽוֹלַדְתָּ֑הּ רָא֤וּהָ בָנוֹת֙ וַֽיְאַשְּׁר֔וּהָ מְלָכ֥וֹת וּפִֽילַגְשִׁ֖ים וַֽיְהַלְלֽוּהָ׃ ס**

עד כאן הפרשיה השנים עשר.

(י) מִי־זֹ֥את הַנִּשְׁקָפָ֖ה כְּמוֹ־שָׁ֑חַר יָפָ֣ה כַלְּבָנָ֗ה בָּרָה֙ כַּֽחַמָּ֔ה אֲיֻמָּ֖ה כַּנִּדְגָּלֽוֹת׃ ס (לא מופיע בתיקון קוראים של הוצאת מישור שזה פרשיה נפרדת. אבל אפשר להבין כי על פי רש"י והמלבי"ם זה הפסוק אומרים הבנות\האומות)

אחרי שהבנות מבינות לעומק את החשיבה של הרעיה, כפי שאומר הדוד\הקב"ה בפסוק ט, הן אומרות עליה **מִי־זֹ֥את הַנִּשְׁקָפָ֖ה כְּמוֹ־שָׁ֑חַר יָפָ֣ה כַלְּבָנָ֗ה בָּרָה֙ כַּֽחַמָּ֔ה אֲיֻמָּ֖ה כַּנִּדְגָּלֽוֹת׃**

זה תמיד קורה הנס הגדול הזה שהיהודים האותנטיים צומחים מאפס, כמו שקרה מיד אחרי השואה שהחרדים לדבר השם צמחו ושגשגו בכל העולם ונהפכו למיליונים, ועל כך האומות אומרים **מִי־זֹ֥את הַנִּשְׁקָפָ֖ה כְּמוֹ־שָׁ֑חַר יָפָ֣ה כַלְּבָנָ֗ה בָּרָה֙ כַּֽחַמָּ֔ה אֲיֻמָּ֖ה כַּנִּדְגָּלֽוֹת׃** אבל לדאבוננו זה לא מחזיק הרבה זמן, אלא עד שבאים המחבלי כרמים מבני אמי, שהם תמיד שועלים קטנים מבני אמי ממש, ופירשנו את זה לעיל בטוב טעם אייך השועלים החסרי מוח רוצים לתת למולך מכסות מבני הישיבות **= לקצץ בנטיעות של כל משפחה ומשפחה חרדית בארץ ישראל.**

עד כאן הפרשיה השלושה עשר

נלך עכשיו כנ"ל על פי הסיפור של המלבי"ם לשליש ולרביע כי חז"ל הולכים בדרך אחרת.

(יא) אֶל־גִּנַּ֤ת אֱגוֹז֙ יָרַ֔דְתִּי לִרְא֖וֹת בְּאִבֵּ֣י הַנָּ֑חַל לִרְאוֹת֙ הֲפָֽרְחָ֣ה הַגֶּ֔פֶן הֵנֵ֖צוּ הָרִמֹּנִֽים׃

(יא) **אל** [משיבה הרעיה], אמרה להם אמתלאות למה יצתה מחדרה ונשקפה לחוץ, כי ירדה **לגנת אגוז,** ושם הלכה לטייל **לראות באבי הנחל**, ומשם הלכה **לראות הפרחה הגפן** וכו':

(יב) אמנם חוזרת מדבריה, אומרת **לא ידעתי** אני בעצמי איני יודע למה יצאתי. רק **נפשי,** ר"ל דודי הרועה שהוא נפשי וחיי רוחי, הוא שם אותי **מרכבות עמי נדיב**, הוא המניע אותי כמרכבה רצה וחשה אל עמי נדיב, אל בני עמי הנדיבים, שלא אהיה עוד כלואה בחדרי שלמה, רק אצא וארכב אל בני עמי:

(א) **שובי.** אחרי שגלתה הדבר לפני בנות ירושלים כי היא מוכנת לרכוב ולשוב אל עמה ואל דודה, התחילו לחנן ולבקש לה בל תעזוב אותם אומרים לה **שובי שובי** אל חדרי שלמה, **שובי ונחזה בך** ננהוג בך כבוד כמלכה. (ב) [משיבה הרעיה] **מה תחזו בשולמית**. איך אפשר שתנהגו בי כבוד אחר שאני דומה ביניכן **כמחולת המחנים.** שתמיד אני מוקף משני מחנות שעומדים סביבי לשמור אותי. ואני כשבויה ביניכן:

עכשיו נלך אחרי חז"ל ונפרש את הפסוקים כדרכם.

על פי חז"ל ורש"י ועוד, פסוק יא' **אֶל־גִּנַּ֤ת אֱגוֹז֙** וגו' הוא המשך דברי הדוד\הקב"ה שמתחיל מפסוק ד' **(ד) יָפָ֨ה אַ֤תְּ רַעְיָתִי֙** וגו'

אֶל־גִּנַּ֤ת אֱגוֹז֙ יָרַ֔דְתִּי לִרְא֖וֹת בְּאִבֵּ֣י הַנָּ֑חַל לִרְאוֹת֙ הֲפָֽרְחָ֣ה הַגֶּ֔פֶן הֵנֵ֖צוּ הָרִמֹּנִֽים׃

אֶל־גִּנַּ֤ת אֱגוֹז֙. חז"ל שואלים אין חיה כזו גינת אגוז, גינה זה תמיד ירק וכדומה. ולכן הרבה בחז"ל מפרשים **'אגוז'** מלשון **'גזוז'** כלומר סוג של גינה שגוזזים כמו פיסול ליופי. מהצד השני יש שם אילן רימונים (**הֵנֵ֖צוּ הָֽרִמֹּנִֽים**) אז למה שלא יהיה שם אילן של אגוז?! ולכן חז"ל הולכים על שני הלשונות ודורשים את שני המשמעויות והנה לדוגמא

אל גנת אגוז ירדתי, אמר ר' יהושע בן לוי נמשלו ישראל **באגוזה, מה האגוזה נגזזת ונחלפת לטובתה היא נגזזת** למה שהיא מחלפת כשער הזה שנגזז ונחלף, וכצפרנים הללו שנגזזין ונחלפין, כך כל מה שישראל נגזזין מעמלן ונותנין לעמלי תורה בעולם הזה, לטובתן הן נגזזין ונחלפין להם, ומרבין להם עושר בעולם הזה ושכר טוב לעולם הבא, ר' יהושע דסכנין בשם ר' לוי אמר מה הנטיעות הללו אם את מכסה שרשיהם בשעת נטיעתן הן מצליחות, ואם לאו אין מצליחות, אבל האגוז הזה אם את מכסה שרשיו בשעת נטיעתו אינו מצליח, כך ישראל (משלי כ"ח) מכסה פשעיו לא יצליח, א"ר אלעשה **לא היה צריך קרא למימר אלא אל גינת ירק, ואמר אל גנת אגוז,** אלא מלמד שנתן להם כחן של נטיעות וזיון של ירק, ר' עזריה אמר תרתי, **מה אגוז זה עצו משמר פריו, כך עמי הארץ שבישראל מחזיקין בדברי תורה,** הה"ד (משלי ג') עץ חיים היא למחזיקים בה, אמר חורי **מה אגוז זה אם נופל לתוך הטנופת את נוטלו ומורקו ושוטפו ומדיחו והוא חוזר כתחילתו והוא יפה לאכילה, כך כל מה שישראל מתלכלכין בעונות כל ימות השנה, בא יום הכפורים ומכפר עליהם,** הה"ד (ויקרא ט"ז) כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם, ר' יהודה בר' סימון אומר **מה אגוז זה יש לו שתי קליפות, כך ישראל יש להן שתי מצות מילה ופריעה,** ד"א אל גנת אגוז, אמר ר"ל **מה אגוז זה חלק**

דתנינן ר' שמעון אומר אף בחלקי אגוזים, וכל מי שעולה לראשו ואינו נותן דעתו האיך יעלה הוא נופל ומת ונוטל שלו מן האגוז, כך כל מי שהוא מנהיג שררה על הציבור בישראל ואינו נותן דעתו היאך הוא מנהיג את ישראל, סוף שהוא נופל ונוטל שלו מתחת ידיהם, הה"ד (ירמיה ב') קדש ישראל לה' ראשית תבואתה כל אכליו יאשמו וגו', ד"א אל גנת אגוז ירדתי, **מה אגוז זה שחוק לתינוקות ושעשוע למלכים כך הן ישראל בעולם הזה על ידי עונות, דכתיב (איכה ג') הייתי שחוק לכל עמי וגו', אבל לעתיד לבא (ישעיה מ"ט) והיו מלכים אומניך,** ד"א אל גנת אגוז ירדתי, **מה האגוז הזה יש בו אגוזי פרך, אגוזים בינונים ואגוזים קנטרנין, כך ישראל יש מהן עושין צדקה מאליהן, ויש שאם אתה תובען הם נותנים, ויש שאת תובען ואין עושין,** א"ר לוי מתלא אמר **תרעא דלא פתיח למצוותה יהא פתיח לאסיה** (רח"ל max), ד"א אל גנת אגוז ירדתי, **מה אגוז זה האבן שוברו, כך התורה קרואה אבן ויצר הרע קרוי אבן, התורה קרויה אבן, שנא' (שמות כ"ד) ואתנה לך את לוחות האבן, ויצר הרע קרוי אבן, שנא' (יחזקאל ל"ו) והסירותי את לב האבן מבשרכם,** א"ר לוי למקום ארימון שהוא משובש בגייסות, מה עשה המלך הושיב בו כוסטריינים בשביל לשמרו כדי שלא יקפחו לעוברים ולשבים, כך אמר הקדוש ברוך הוא תורה קרויה אבן ויצר הרע קרוי אבן, תהא האבן משמר האבן, ד"א אל גנת אגוז ירדתי, **מה אגוז זה אינו יכול לגנוב המכס שלו שהוא נשמע וניכר, כך הם ישראל כל מקום שאחד מהם הולך אינו יכול לומר שאינו יהודי, למה שהוא ניכר, הה"ד (ישעיה ס"א) כל רואיהם יכירום כי הם זרע ברך ה',** ד"א אל גנת אגוז ירדתי, **מה אגוז זה השק מלא אגוזים בידך את נותן לתוכו כמה שומשמים כמה חרדלים והן מחזיקין, כך**

כמה גרים באו ונתוספו בישראל, הה"ד (במדבר כ"ג) מי מנה עפר יעקב, ד"א אל גנת אגוז ירדתי, **מה אגוז זה את נוטל אחד מהכרי וכולן מדרדרין ומתגלגלים זה אחר זה, כך הן ישראל לקה אחד מהן כולן מרגישין הה"ד (שם /במדבר/ ט"ז) האיש אחד יחטא וגו',** אמר ר' ברכיה **מה אגוז זה עשוי ארבע מגורות והסירה באמצע, כך היו ישראל שרויין במדבר ארבע דגלים ארבע מחנות ואהל מועד באמצע,** הה"ד (במדבר ב') ונסע אהל מועד, ד"א **אל גנת אגוז ירדתי, זה העולם, לראות באבי הנחל, אלו ישראל, לראות הפרחה הגפן, אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות, הנצו הרמונים, אלו התינוקות שיושבין ועוסקין בתורה ויושבין שורות שורות כגרעיני רמונים.** - שיר השירים רבה (וילנא) פרשה ו

חז"ל קשה מנשוא כפי שהסברו לכל אורך השיר שבני ישראל תמיד צמחים מאפס, אבל אייך הגיעו לאפס?!

(יא) אל גינת אגוז ירדתי. מה הגינה הזאת **נגזזת ועוד עולה,** כך ישראל **נגזזין במלכיות ונחלפין ועולין**. וכשם שהאגוז מתלכלך בטיט ואדם מרחיצו והוא נטהר, כך ישראל על כל עוונותיהם עתידין להתרחץ מהם וליטהר, שנאמר (יחזקאל לו, כה) וזרקתי עליכם מים טהורים. ומה אגוז בזמן שהוא לוקה מגלין שרשיו והוא מצליח, כך ישראל בזמן שלוקין מתוודין מעוונותיהם והם מצליחין, שנאמר (איכה ג, מ) נחפשה דרכינו ונחקורה ונשובה עד י"י, אבל מכסה פשעיו לא יצליח (משלי כח, יג). ומה אגוז עשוי ד' מגרות, כך היו (נעשו) ישראל נחלקין לד' פינות העולם. ומה אגוז אחד מהן נלקח וחביריהן מרגישין, כך האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצוף (במדבר טז, כב). ומה האגוז יש בו ג' מינין, יש בהם נפרכין בנחת, ויש בהם בינוניים, ויש מהן קשין לישבר, כך יש בישראל נוחין לתת צדקה, ויש מהן

שצריך הגבאי לתבוע מהן, ויש מהן קשים שאינם רוצים לתת צדקה לעניים: **לראות באיבי הנחל**. בכל שנה בחודש האביב **הקדוש ברוך הוא מחזר בעולם לראות אם יש צדיק בעולם** שיגאלו ישראל בזכותו: **לראות הפרחה הגפן.** אם יש להם מצות. פיתח הסמדר (להלן ז, יג), דור שהוא סמוי בגלות, אם פתח את עיניו למצוות: **הנצו הרמונים.** אם הגדילו הרמונים זכיות, שאין הגאולה מתעכבת אלא על ידי העונות, שנאמר (ישעיה נט, א) הן לא קצרה יד י"י מהושיע וגו', כי [אם] עוונותיהם מבדילים ביניכם לבין אלהיכם. ולמה בחודש האביב, שמובטחין הן שבחודש האביב נגאלין, שנאמר (שם מא, כז) ראשון לציון הנה הינם. - פסיקתא זוטרתא (לקח טוב) שיר השירים פרק ו

עוד חז"ל שמסביר מי הם אלה שכן שורדים את הגזיזה של המלכויות ועולים?

אֶל־גִּנַּ֤ת אֱגוֹז֙ האגוז הזה כל זמן שעצו דבוק לפריו הוא משומר פירש הימנו משליכים אותו לאשפות **"כך ישראל כל זמן שחביריהם דבוקים לחכמים ושומעים דבריהם הם זוכים לקנות שני עולמים העולם הזה והעולם הבא"** פרשו מהם **אבדו מן העולם** (רח"ל max). - פסיקתא רבתי פ"יא ב

(יב) לֹ֣א יָדַ֔עְתִּי נַפְשִׁ֣י שָׂמַ֔תְנִי מַרְכְּב֖וֹת עַמִּי־נָדִֽיב:

כאן הרעיה פונה להשיב לבנות ירושלים\האומות על פסוק י **(י) מִי־זֹ֥את הַנִּשְׁקָפָ֖ה כְּמוֹ־שָׁ֑חַר יָפָ֣ה כַלְּבָנָ֗ה בָּרָה֙ כַּֽחַמָּ֔ה אֲיֻמָּ֖ה כַּנִּדְגָּלֽוֹת:** והרעיה עונה להן **לֹ֣א יָדַ֔עְתִּי נַפְשִׁ֣י שָׂמַ֔תְנִי מַרְכְּב֖וֹת עַמִּי־נָדִֽיב:** ואז בנות ירושלים מתחילות לקלס אותה מפסוק א פרק ז עד פסוק ט.

לֹ֣א יָדַ֔עְתִּי נַפְשִׁ֣י שָׂמַ֔תְנִי מַרְכְּב֖וֹת עַמִּי־נָדִֽיב:

שאלתן אייך אנחנו צומחים מאפס שוב ושוב ושוב אחרי שגזזתם אותי תמיד?! **גם אני לא יודעת!!!** וככה שלמה המלך לא יודע וככה שום בריה יודע, על דרך **"מלמד שאין כל בריה מרגיש בשעה שהקב"ה מבקש לגאול את ישראל"**. פשוט **נַפְשִׁ֣י שָׂמַ֔תְנִי מַרְכְּב֖וֹת עַמִּי־נָדִֽיב**. כלומר אנחנו בגלות ללמד אותכן תורה = **שָׂמַ֔תְנִי מַרְכְּב֖וֹת**, ואפי' לא ביקשנו שכר על דרך **כְּח֤וּט הַשָּׁנִי֙ שִׂפְתֹתַ֔יִךְ** כמו אברהם לא רצה אפי' "חוט" כשכר מהאומות, ככה כל היהודים תמיד לא ביקשו מבנות ירושלים\האומות שכר על זה שהם הצמיחו תמיד את ממלכתם. פשוט **נַפְשִׁ֣י שָׂמַ֔תְנִי מַרְכְּב֖וֹת עַמִּי־נָדִֽיב** להיות לכם נדיב בחינם, ומה אתם עשיתם לי?! גוזזים אותי בכיף ימ"ש כמו שעשיתן לי בשואה באירופה. על דרך **עמי נדיב**. כענין שנאמר (תהלים מז, י) נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם. אברהם אבינו **נקרא נדיב,** שנאמר (להלן ז, ב) **מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב**. וישראל נקראו נדיבים על שמם, שנאמר נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם, **לכך נקראו כאן עמי נדיב.** - פסיקתא זוטרתא (לקח טוב) שיר השירים פרק ו

בגלות האחרון אנחנו כבר בארץ ישראל ונדבנו גם את הארץ עצמו ומשאביה לבנות ירושלים מזרע היהודים, ותראו מה הם עושים לנו.

אחרי שבנות ירושלים שומעים אותה כועסת כל כך, הן מתחננות עליה ואומרות שובי שובי שובי שובי ארבע פעמים, **כנגד ארבע מלכיות שישראל נכנסין לתוכן ויוצאין בשלום** (אבל בשן ועין 80% בכל פעם לאבדון רח"ל max) - בראשית רבה.

פרק ז

(א) שׁ֤וּבִי שׁ֙וּבִי֙ הַשּׁ֣וּלַמִּ֔ית שׁ֥וּבִי שׁ֖וּבִי וְנֶחֱזֶה־בָּ֑ךְ מַה־תֶּֽחֱזוּ֙ בַּשּׁ֣וּלַמִּ֔ית כִּמְחֹלַ֖ת הַֽמַּחֲנָֽיִם:

א"ר יוחנן: **דורו של איוב שטוף בזמה היה,** שנאמר: הן אתם כולכם חזיתם ולמה זה הבל תהבלו, (איוב כז יב) וכתיב: **שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה בך** (**ונחזה בך** - לשון זימה הוא זה להסתכל בנשים, שעובדי כוכבים אומרים לישראל שובי לתורתנו ותזני עמנו - רש"י הקדוש). - תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף טו עמוד ב

ביאור: כן, אני יודע שזה מכעיס תמיד את הנאורים שאנחנו כביכול אומרים שרק זה מה שיש להם להציע לנו **"זימה"**. ולא, אנחנו לא אומרים את זה. אנחנו אומרים משהו עמוק, אנחנו אומרים שאם הילדים הם לא של ההורים אלא של הריבון בחוק, כלומר הריבון הוא ההורה העליון, אז אין טעם פשוט להתנזר מזימה הרי כל ההתנזרות של תורת אדם ותורת נח, יש לו טעם מוסרי וערכי, שזה להקנות לילד את הוריו, ולהקנות להוריו את משמעות החיים שזה החיי נצח ולהקנות לשניהם להורים ולילד קניין פרטי ומשאבי הארץ. בשביל זה כדאי להתנזר. אבל אם במלא אין לנו ילדים כי הם של המולך הדמיוני, אז מה הטעם בלהתנזר? זה עומק הדבר שאנחנו אומרים על אבותינו שרצו לעבוד ע"ז אלא להתיר להם עריות. כי בריבון אדם כנ"ל אין טעם לשמור על עריות והבינו.

אם כי שגם בפשטות לא חסרים מנוולים בנאורות שכן רק זה מה שהם מציעים לנו. והנה שני מקרים שקרה לי כילד צעיר מאוד. כילד צעיר מאוד הורי שלחו אותי לארץ ישראל ללמוד תורה. התארחתי אצל משפחה במאה שערים. **מקרה א':**

באחד ממלחמות הישראלים נגד החרדים, קמנו באיזה שבת בבוקר וכל השכונה פלקטים של תמונות פורנו. ותבינו זה שבת ואי אפשר להוריד את זה. **מקרה ב':** היה נהוג במאה שערים והסביבה - טרום החרמת סרטים על ידי הרבנים, לראות סרטים בחנוכה. ראש המשפחה ביקש ממני כילד חוצניק שיודע משהו על סרטים, ללכת לפוטו אילן בתוך מאה שערים לבחור לנו סרטים למסיבת חנוכה. וכן אני בוחר לנו כמה סרטי שמן והרזה וכדומה, וסרט אחד יותר על רמה שנקרא תותחי נברון. מי שזוכר אז הסרטים היו סרט על גלגלים טרום הוידאו. כשאני מגיע למשפחה עם כל מה שבחרתי, אב המשפחה אומר לי, אתה לא מראה כלום לפני שאתה עובר על הכל לבד ולהכשיר לנו לראות או לא לראות את הסרטים. אוקיי, אני הכרתי את כל הסרטים וידעתי שהם בסדר גמור, אבל אב המשפחה מבקש זה קדוש. וכך עשיתי, אני מתחיל לראות את תותחי נברון ופתאום הסרט נקרע באמצע. חשבתי שזה נקרע על ידי, אני בודק ורואה יש שם דבק ניילון, אומר ועושה אני מדביק את הקצוות ומריץ את הסרט שוב, והנה החצי סרט השני, הוא פשוט סרט פורנו. כלומר מישהו ראה את זה וחתך את זה ואז פוטו אילן כנראה הדביק את זה שוב לא במקצועיות. הקיצער לימים כבר כל השכונה ידעו איזה מנוול הוא, ויצאו למלחמות נגדו אבל אתם הנאורים עמדתם עמו נגדינו. **מקרה ג':** אחרי כחמישים שנה, ליאור נרקיס אצל פליישמן בפודקאסט על שאלת פליישמן מה הוא כחילוני נאור מציע לחרדי, נרקיס עונה לא פחות ולא יותר **"זימה"**. כן, אני יודע שאפי' נרקיס לא זוכה לזימה מסכן הרי מי יכולה לשכב עם ראש קלבסה. אבל זה מה שהוא כנאור מציע לחרדי. מהצד השני יש לי מקרה דווקא טוב על הנאורים. בישיבה כל צהריים הייתי הולך לספריה הלאומי

בגבעת רם. מי שמכיר זה בתוך האוניברסיטה, ומהכניסה עוברים מרחק גדול של דשא עד הספריה, וישבו שם סטודנטים וסטודנטיות וראו אותי תמיד עובר שם לספריה ואף אחד\ת לא ניסה לפגוע בי כנער חרדי צעיר. גם בספריה עצמה אף אחד לא התחיל עמי רק להפך קיבלתי תמיד שירות מעבר למצופה. כלומר לא כל אחד מקבל גישה למרתף ולצלם ספרים נדירים ודווקא לי כנער חרדי צעיר, כולם פתחו לי את הדלת. לא רק זה, ספרים נדירים לא מוסרים לידים שלי ככה שאשכרה מישהו הלך עמי לחדר הצילומים ויחד עמי העתקנו דף אחרי דף מכל ספר נדיר שרציתי לצלם. ותאמינו לי זה היה הרבה ספרים והרבה דפים. היו לי מקרים שלא התמצאתי ממה שקראתי בספרים שם, ותמיד ביקשתי עזרה ממלומדים, ועזרו לי ולפעמים זה לקח ממש שעות ללמוד נושא שלא הכרתי ואנשים עזרו לי. ברצוני לומר שאני מכיר טוב טוב את החלקים הטובים של הנאורים. הכלל שיש לי תמיד הוא שמלומדים הם בדרך כלל אנשים טובים. זה נכון באוניברסיטה ונכון במדעי הרפואה ובבתי החולים. שם זה פלנטה אחרת ממה שקורה ברחוב בפוליטיקה ובמערכת המשפט. זה לא כל כך פלא למה היהדות נותנת אימון מלא בחכמת הגויים במיוחד במדעי הרפואה, כי באמת האלוהים שוכן אצלכם שם. הכאב שלי, שאתם לא משפיעים על הרחוב ועל הפוליטיקה וכו'. אם רק הפלנטה הזו שלכם היה שוכן בכל מקום, היינו כבר בגאולת האדם. זהו פירקתי מה שהיה לי לומר על הנושא.

עכשיו חז"ל קשה מנשוא

וְנֶחֱזֶה־בָּךְ אומות העולם אומרות לישראל **עד מתי אתם מתים על אלהיכם ומשלמין לו** הה"ד (שיר /השירים/ א') על כן עלמות אהבוך, **ועד מתי אתם נהרגין עליו** כדכתיב (תהלים מ"ד) כי

עליך הורגנו כל היום, **ועד מתי אתם גומלין טובות עליו ולו לעצמו, והוא גומל לכם רעות,** באו לכם אצלנו ואנו ממנין אתכם דוכסין אפרכין ואיטרטלין, **ונחזה בך,** ואתון אינון מחזיתיה דעלמא ה"ד (שמות י"ח) ואתה תחזה מכל העם, וישראל משיבין להם **מַה־תֶּחֱזוּ בַּשּׁוּלַמִּית כִּמְחֹלַת הַמַּחֲנָיִם׃**, שמעתם מימיכם אברהם יצחק ויעקב עבדו עבודת כוכבים שיעבדו בניהם אחריהם, ולא אבותינו עבדו עבודת כוכבים ולא אנו נעבוד עבודת כוכבים אחריהם, **אלא מה אתם יכולין לעשות לנו, כחולה שנעשה ליעקב אבינו כשיצא מבית לבן,** (לחזור לארץ ישראל. אתם רוצים מנוחה? תחזירו לנו את ארץ ישראל עם מחולות והבינו) - שיר השירים רבה

עכשיו התשובה הניצחת של חז"ל לחז"ל הקודם. ואשרי מי שמבין את עומקו וננסה להסביר אותו

מי זאת הנשקפה וגו' קדושים וגדולים היו ישראל בדגליהם וכל האומות מסתכלין בהם ותמהין ואומרים **מי זאת הנשקפה וגו'** אומרים להם האומות **שובי שובי השולמית** הדבקו לנו בואו אצלנו ואנו עושין אתכם שלטונים הגמונים דוכסין אפרכין אסטרטליטין, **שובי שובי ונחזה בך** ואין נחזה אלא שררה שכן אמר יתרו למשה (שמות יט) ואתה תחזה וגו' **שובי שובי ונחזה בך** (עיינו ערך מכון תקווה ואתר צריך עיון שמתחזה לאתר חרדי max) וישראל אומר **מה תחזו בשולמית** מה גדולה אתם נותנים לנו שמא **כמחולת המחנים** שמא יכולים אתם לעשות לנו כגדולה שעשה האלהים במדבר דגל מחנה יהודה דגל מחנה ראובן דגל מחנה דן דגל מחנה אפרים יכולים אתם לעשות לנו כך, **מה תחזו בשולמית** מה גדולה אתם נותנים לנו שמא **כמחולת המחנים** שמא יכולים אתם ליתן לנו כגדולה שעשה לנו האלהים במדבר שהיינו חוטאים והוא מוחל לנו

ואומר לנו והיה מחניך קדוש, אף בלעם הביט בהם ויצאה עינו כנגדן שלא היה יכול ליגע בהם שנאמר (במדבר כד) וישא בלעם את עיניו אלו הם הדגלים התחיל אומר **מי יכול ליגע בבני אדם אלו מכירין את אבותיהם ואת משפחותיהם** שנאמר (שם /במדבר כ"ד/) שוכן לשבטיו מיכן למדנו שהיו הדגלים גדולה וגדר לישראל לכך נאמר איש על דגלו. - במדבר רבה

ביאור: שני דברים עמוקים אומרים כאן חז"ל לאומות והסברתי את שני הנושאים לעיל. **אחד:** אין לנו תורה דטרמיניסטית טוטליטרי ולכן אנחנו הרבה מאוד גוונים מה שאין כן בני המשטרים הם תמיד אותו שטנץ. עצם המאות גוונים של היהודי מוכיח את היותנו בני חורין. כלומר מראש כבר במדבר היינו 12 גוונים\שבטים דווקא משום זה אנחנו מתים עליו, ואשרי המבין את זה. **השניה:** מחיקת העוונות שדיברנו על כך לעיל פרק א יד והנה שוב **(יד) אֶשְׁכֹּ֨ל הַכֹּ֤פֶר| דּוֹדִי֙ לִ֔י בְּכַרְמֵ֖י עֵ֥ין גֶּֽדִי:** לא רק זה, אשכול הכופר נתן לי דודי לכפר על עוני ועוני ביתי בכרמי עין גדי. מה שאין כן אצלכן בנות ירושלים אם חטאתם למולך זה נרשם בתעודת יושר שלכן לכל חייכן. **ביאור:** אם חושבים על זה לעומק מה בין הגבירה לשפחה החצופה. הקב"ה שהוא ריבון העולמים מוחק חטאים שלוש פעמים ביום ובכל ערב ראש חודש ויום כיפור, וזה למה, כי עצם המושג חטא היא הגדרה לטובת האדם. ואם אדם מאבד את מהותו, מה הועיל הגדרת החטא כחטא?! ריבון אדם הגס רוח והחצוף, חושב כשהוא מגדיר חטא כחטא, האדם בטל מול אלוהי החטא שלו?! הבנתם?

בדרך אחרת **שׁ֤וּבִי שׁ֙וּבִי֙ הַשּׁ֣וּלַמִּ֔ית. שכל באי עולם עתידים להשלים להקב"ה** - שיר השירים זוטא

ואז בנות ירושלים\האומות מתחילות לקלס את הרעיה במשל ואת היהודים האותנטיים בנמשל

(ב) מַה־יָּפ֧וּ פְעָמַ֛יִךְ בַּנְּעָלִ֖ים בַּת־נָדִ֑יב חַמּוּקֵ֣י יְרֵכַ֔יִךְ כְּמ֣וֹ חֲלָאִ֔ים מַעֲשֵׂ֖ה יְדֵ֥י אָמָּֽן׃

מַה־יָּפ֧וּ פְעָמַ֛יִךְ בַּנְּעָלִ֖ים בנעלים שאת תמיד שואלת את המומחה כמו אמנו רבקה שהלכה לדרוש את השם בבית המדרש של שם ועבר, כמו בני ישראל שעלו שלוש פעמים בשנה לבית המקדש שזה גם אותו עניין לדרוש את השם בבית המדרש ולפרנס את החכמים והכהנים שהם היו המומחים. את יפה בפעמיך **בַּת־נָדִ֑יב** כי את שואלת אפי' באומות על דרך חכמה בגויים תאמין, כלומר יש לך אימון בחכמת הגוים במדעי הרפואה ופוסקים הלכות על דעתם. את בת נדיב כי את צנועה וענווה כשאת מכירה טובה ואומרת בפה מלא שחכמה בגויים תאמין. אפי' שאנו יודעות שהכבוד שייכת לך כי את על ידי שלמה המלך גליתם לנו את האל האוניברסלי על דרך **מַה־יָּפ֧וּ פְעָמַ֛יִךְ בַּנְּעָלִ֖ים**. כשאדם רואה ברגלו של חברו היה אומר לו כמה נאה רגלך במנעל **כך כשיטלו ישראל את הכבוד יהיו כל האומות אומרים לא היה הכבוד נאה אלא לכם, לכך נאמר בת נדיב.** - שיר השירים זוטא

חַמּוּקֵ֣י יְרֵכַ֔יִךְ גאונות ברית המילה (ראו <u>ברית מילה בשביל מה?</u> [26]) **כְּמ֣וֹ חֲלָאִ֔ים מַעֲשֵׂ֖ה יְדֵ֥י אָמָּֽן׃** ובזכות ברית המילה היהודים הביאו לאנושות את מדעי הרפואה, כי רק ברפואה האומות נתנו להם לעסוק. כלומר הם תמיד החרימו את היהודים בגלל ברית המילה שהוא אנטי ריבון אדם על אדם, אבל והיות שהיהודים תמיד עסקו בטומאה וטהרה שזה לעומק

[26] ראו את המאמר בנספחים בנספח ה' בעמודים 36 עד 45

נושא הרפואה ככה שכבר בבית שני התחילו להקים בתי חולים ומשם זה התפשט לכל העולם הנוצרי ואחריו לעולם הערבי ושוב חזרה לעולם המערבי, ולכן הם הגויים גם הערבים וגם הנוצרים, נתנו להם את החופש בתחום הזה.

(ג) שָׁרְרֵךְ֙ אַגַּ֣ן הַסַּ֔הַר אַל־יֶחְסַ֖ר הַמָּ֑זֶג בִּטְנֵךְ֙ עֲרֵמַ֣ת חִטִּ֔ים סוּגָ֖ה בַּשּׁוֹשַׁנִּֽים׃

שָׁרְרֵךְ֙ אַגַּ֣ן הַסַּ֔הַר זו סנהדרין שיושבים כסהר לשמוע ולראות כל אחד את חברו כלומר לשמוע את דעתו של חברו ככה תמיד יוצא משם הלכה פסוקה כפי הזמן והמקום, כמו שהסברנו שהתורה לא חתוכה רק דינמית ולכן תמיד צריכים לחדש ולפסוק מחדש בכל דור ודור ובכל מקום וזמן על פי מצב הדור והסביבה. **אַל־יֶחְסַ֖ר הַמָּ֑זֶג.** אין באף אחד מהם פסול כולם צדיקים וישרים. **בִּטְנֵךְ֙ עֲרֵמַ֣ת חִטִּ֔ים סוּגָ֖ה בַּשּׁוֹשַׁנִּֽים:** זה הילדים התינוקות של בית רבן. על דרך **אומות העולם אין להם נטיעה, אין להם זריעה, אין להם שרש,** ושלשתם בפסוק אחד (שם /ישעיהו מ'/) אף בל נטעו אף בל זורעו אף בל שרש בארץ גזעם וגו', **אבל ישראל יש להם נטיעה** שנאמר (ירמיה ל"ב) ונטעתים בארץ הזאת וגו', וכתיב (עמוס ט') ונטעתים על אדמתם וגו', **יש להם זריעה** שנאמר (הושע ב') וזרעתיה לי בארץ **יש להם שרש,** שנאמר (ישעיה כ"ז) הבאים ישרש יעקב - שיר השירים רבה

(ד) שְׁנֵ֥י שָׁדַ֛יִךְ כִּשְׁנֵ֥י עֳפָרִ֖ים תָּאֳמֵ֥י צְבִיָּֽה׃

שְׁנֵ֥י שָׁדַ֛יִךְ אלו הזוגות שעמדו לישראל **כִּשְׁנֵ֥י עֳפָרִ֖ים תָּאֳמֵ֥י צְבִיָּֽה:** אף על פי שזה נשיא וזה אב בית דין לא נתגאו זה על זה

ביאור: הנאורות מתגאים תמיד על הפרדת הרשויות אפי' שהם מתנגשות בשנים האחרונות בכל המדינות המתוקנות, אבל הם יודעים את האמת שזה היה תמיד אצל היהודים, כפי שבנות ירושלים מקלסות אותה כאן. על דרך **וזה יהיה משפט הכהנים, פרשה זו סמוכה לפרשת המלך,** ללמדך **'שאם אין מלך אין כהן ואם אין כהן אין מלך'**, וכן אתה מוצא בכל מקום הן סמוכין זה לזה. משה נשיא ואהרן כהן ואחותם מרים. דוד והנביאים, ואצל שלמה כתוב **וַיַּמְלִ֨יכוּ שֵׁנִ֜ית לִשְׁלֹמֹ֣ה בֶן־דָּוִ֗יד וַיִּמְשְׁח֧וּ לַיקֹוָ֛ק לְנָגִ֖יד וּלְצָד֥וֹק לְכֹהֵֽן:** וכן בזמן חז"ל כנ"ל הזוגות, וכן תמיד בכל ההיסטוריה היהודית היו המפרנסים וענקי הדור שביחד ניסו להדריך ולהציל את היהודים. רק רשויות אכיפה לא היה ב"ה. מכאן דרך הלימוד תמיד אצל היהודים זה ב**'חברותא'**. לא מרצה ולומדים לבד ועושים בחינות, אלא חברותא ובלי בחינות. ומי שמבין את סגולתו של החברותא, מבין מהי תרבות של בני חורין.

(ה) צַוָּארֵ֖ךְ כְּמִגְדַּ֣ל הַשֵּׁ֑ן עֵינַ֜יִךְ בְּרֵכ֣וֹת בְּחֶשְׁבּ֗וֹן עַל־שַׁ֙עַר֙ בַּת־רַבִּ֔ים אַפֵּךְ֙ כְּמִגְדַּ֣ל הַלְּבָנ֔וֹן צוֹפֶ֖ה פְּנֵ֥י דַמָּֽשֶׂק:

צַוָּארֵ֖ךְ כְּמִגְדַּ֣ל הַשֵּׁ֑ן: זה בתי הדין **עֵינַ֜יִךְ:** אלו זקנים המתמנים על הצבור וכן הוא אומר (ישעיה כט י) כי נסך עליכם ה' רוח תרדמה ויעצם את עיניכם, **בְּרֵכ֣וֹת:** מה ברכה זו אין אדם יודע מה שבתוכה כך אין אדם עומד על דברי חכמים, **בְּחֶשְׁבּ֗וֹן:** בחשבונות שנגמרים בעצה ובמחשבה היכן נגמרים בבתי מדרשות, **עַל־שַׁ֙עַר֙ בַּת־רַבִּ֔ים** שהיו בית מדרשם לתורה כשוק לסחורה, מה הוא אומר **אַפֵּךְ֙ כְּמִגְדַּ֣ל הַלְּבָנ֔וֹן צוֹפֶ֖ה פְּנֵ֥י דַמָּֽשֶׂק:** אם עשיתם את התורה, קוו לאליהו שאמרתי לו לך שוב לדרכך מדברה דמשק ואומר זכרו תורת משה עבדי וגו' הנה אנכי שולח וגו' והשיב וגו' - ספרי דברים פרשת עקב פיסקא מא

ביאור: על שאר בת רבים = שקיפות. כל אחד יכול לבוא להתווכח ולדון ואין כמובן אכיפה. כלומר כל יהודי מקבל או לא מקבל מה שהוא רוצה. זאת סגולתינו שאפי' בנות ירושלים מקלסות אותנו על כך. והנה לדוגמא הפילוסוף הנודע סלבוי ז'יז'ק (סלבוי ז'יז'ק הוא אחד הפילוסופים המשפיעים בעולם כהיום): **"במקום שאנחנו נהפוך כולנו להיות כמו יהודים, היהודים הציונים הפכו להיות בדיוק כמונו"**

(ו) רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ כַּכַּרְמֶל וְדַלַּת רֹאשֵׁךְ כָּאַרְגָּמָן מֶלֶךְ אָסוּר בָּרְהָטִים:

רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ כַּכַּרְמֶל וְדַלַּת רֹאשֵׁךְ כָּאַרְגָּמָן הם הדלים שבישראל שהם עתידים להיות לבושים כמלכים האלו שהם לבושים כארגמן. ד"א **רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ כַּכַּרְמֶל.** כדרך שעלה אליהו בהר הכרמל וגזר על הקדוש ברוך הוא וקיים. כך העניים והדלים שבישראל כל מי שיש בידו מצוה אחת עתיד להיות גוזר על המקום והוא מקיים. - שיר השירים זוטא

רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ כַּכַּרְמֶל, אמר הקדוש ברוך הוא לישראל ראשך עליך ככרמל, הרשים שבכם חביבים עלי כאליהו שעלה להר הכרמל, שנאמר (מלכים א' י"ח) ואליהו עלה אל ראש הכרמל וישם פניו בין ברכיו, ולמה שם פניו בין ברכיו, אלא אמר לפני הקדוש ברוך הוא אין לנו זכות הבט לברית, **וְדַלַּת רֹאשֵׁךְ כָּאַרְגָּמָן**, אמר הקדוש ברוך הוא הדלים והרשים שבישראל חביבין עלי כדוד, שנא' (זכריה י"ב) והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדויד, ויש אומרים כדניאל דכתיב ביה (דניאל ה') והלבישו לדניאל ארגונא, **מֶלֶךְ אָסוּר בָּרְהָטִים:**, זה מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא דכתיב ביה (תהלים צ"ג) ה' מלך גאות לבש, **אָסוּר בָּרְהָטִים:** שאסר עצמו בשבועה שהוא משרה

שכינתו בתוך ישראל ברהטים של יעקב אבינו (שיר השירים רבה)

(ז) מַה־יָּפִית֙ וּמַה־נָּעַ֔מְתְּ אַהֲבָ֖ה בַּתַּעֲנוּגִֽים:

מַה־יָּפִית֙ וּמַה־נָּעַ֔מְתְּ מה יפית במצות, ומה נעמת בגמילות חסדים, מה יפית במצות עשה, ומה נעמת במצות לא תעשה, מה יפית במצות הבית בחלוק תרומה ומעשרות, ומה נעמת במצות השדה בלקט שכחה ופאה ומעשר עני וההפקר, מה יפית בכלאים ומה נעמת בסדין בציצית, מה יפית בנטיעה, ומה נעמת בערלה, מה יפית בנטע רבעי, ומה נעמת במילה, מה יפית בפריעה ומה נעמת בתפלה, מה יפית בקריאת שמע, ומה נעמת במזוזה, מה יפית בתפילין, ומה נעמת בסוכה, מה יפית בלולב, ומה נעמת בתשובה, מה יפית במעשים טובים, ומה נעמת בעולם הזה, מה יפית בעוה"ב, ומה נעמת לימות המשיח, **אַהֲבָ֖ה בַּתַּעֲנוּגִֽים:** זה אהבתו של אברהם שהיה מתחטא על מלך סדום הה"ד (בראשית י"ד) ויאמר אברם אל מלך סדום הרימותי ידי אל ה' אם מחוט ועד שרוך נעל, וכן כל החרדים לדבר השם מתחטאים על הלאומניים מזרע היהודים. ד"א **אַהֲבָ֖ה בַּתַּעֲנוּגִֽים:** זה אהבתו של דניאל שהיה מתחטא על בלשצר, שנא' (דניאל ה') מתנתך לך להוין ונבזביתך לאחרן הב. **אַהֲבָ֖ה בַּתַּעֲנוּגִֽים:** אהבה שישראל אוהבים את בוראם וגו' שזה כשלעצמו **אַהֲבָ֖ה בַּתַּעֲנוּגִֽים** כנ"ל

(ח) זֹ֤את קוֹמָתֵךְ֙ דָּֽמְתָ֣ה לְתָמָ֔ר וְשָׁדַ֖יִךְ לְאַשְׁכֹּלֽוֹת:

וחי בהם לא שימות בהם היה ר' ישמעאל אומר מנין אתה אומר שאם אמרו לו לאדם בינו לבין עצמו עבוד ע"א ואל תהרג יעבור ואל יהרג תלמוד לומר **וחי בהם לא שימות בהם** או אפילו ברבים ישמע להם ת"ל ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי אם

מקדישים אתם את שמי אף אני אקדש את שמי על ידיכם שכשם שעשו חנניה מישאל ועזריה שהיו כל אומות העולם בזמן ההוא שטוחין לפני הצלם והן עומדים דומים לתמרים עליהם מפורש בקבלה **זֹ֤את קֽוֹמָתֵךְ֙ דָּֽמְתָ֣ה לְתָמָ֔ר וגו' (ט) אָמַ֙רְתִּי֙ אֶֽעֱלֶ֣ה בְתָמָ֔ר אֹֽחֲזָ֖ה בְּסַנְסִנָּ֑יו** היום אני מתעלה בהם לעיני אומות העולם מכחישי התורה היום אני נפרע להם משונאיהן היום אני מחיה בהם את המתים אני ה' אני דיין ליפרע ונאמן לשלם שכר: (ספרא אחרי מות פרשה ח פרק יג)

ביאור: "וחי בהם לא שימות בהם". היא משפט יסודי ביהדות. שאומרת שכל החשיבה היהודית בא לתת לאדם חיים וחיי נצח על ידי זרעו לדורי דורות, אז אייך אפשר שמישהו ימות על היהדות עצמו, הרי הוא מת בגלל היהדות? השאלה הזו נשאלת תמיד מול העונשים כלומר עונש מוות שכביכול היה בימי קדם, והשאלה הזו נשאלת על רווקים שנהרגים במלחמה במודרנה שזה לא היה בימי קדם, כלומר בימי קדם רק מי שיש לו ילדים הלך למלחמה. והשאלה הזו נשאלת על כל מקדשי שמים שנהרגו על קידוש השם בכל ההיסטוריה.

עונש מוות: לא היה עונש מוות ביהדות הלכה למעשה. זה היה אך ורק להרתיעה. נוכיח את זה עם סיפור מקושש עצים שחז"ל אומרים שהוא עשה את זה דווקא להוכיח שעונש מוות זה כן אמיתי, כלומר זה לא היה אמיתי ולכן המקושש רצה להוכיח שזה כן אמיתי, כלומר הוא מסר את נפשו על כך. ונוכיח את זה מחז"ל עצמם שמספרים: אמר הקדוש ברוך הוא, מות יומת האיש רגום אותו באבנים (שם שם /במדבר ט"ו/ לה), **"מיד עמד משה בתפלה, ואמר רבש"ע אם יחטא אדם מישראל כך הוא נסקל הרי הם מתכלים, עשה להם תקנה, א"ל ילקו ארבעים ויצאו ידי כריתתן,"** כך כשמתו בני אהרן, ראה אותן

שבטו של קהת, התחילו צווחין על משה לאמר כך אנו מתין, א"ל הקדוש ברוך הוא למשה כשם שעשיתי תקנה לאהרן, שנאמר בזאת יבא אהרן וגו' (שם /ויקרא/ טז ג), ואף למשפחות הקהתי כך אני עושה תקנה, שלא ימותו בבואם אל קדש הקדשים, וזאת עשו להם וחיו ולא ימותו וגו' (במדבר ד יט), מנין ממה שקראו בענין אל תכריתו את שבט משפחות הקהתי (תנ"י במדבר כח). גם מביטול עונש מוות על ידי סנהדרין תוכיח כי הרי שרבו הרוצחים ביטלו את עונש מוות, ולמה? הרי ההפך, שרבו הרוצחים אז צריך עונש מוות ביתר שאת וביתר עז, אלא ביטלו את ההרתעה עצמה שלא מועיל כבר.

בצבא: בתורה רק מבן עשרים לצבא ולמה? כי בן 18 לחופה ושנה לשמח את אשתו ושנה להולדה, ורק אחרי שיש לו ילד הוא הולך בגיל 20 לצבא. כלומר אדם הולך להציל את משפחתו הוא, ולא רח"ל הילד הולך למות למען הוריו, זה דבר בלתי מוסרי בעליל שהורים מולידים ילד בשביל להגן על עצמם. ק"ו שהוא לא הולך למות לזולתו כרווק. תהרגו אותי אני לא מבין למה צריך לדבר על כך בכלל, רצחים שפלים חסרי מוח שכמותכם.

על קידוש השם: זה אומר שאדם אומר לעצמו מה לי חיים, אם אין לי את הקב"ה. זה לא הוא מת למען משהו אלא מת כי אין לו על מה לחיות והבינו את פשוטת הדברים. עשרה הרוגי מלכות מתו כצדיקים כי לא התפתו להפעיל את תלמידיהם למענם. הרי היית להם רבבות תלמידים שיכלו להציל אותם עם מרד במלכות. ולא ניצלו את זה. זה מה שעלו כביכול לשמים לשאול, וענו להם **'כי בזאת אתם נלכדים' = אל תוסיפו עוד שפיכת דמים בכדי אולי ואולי להציל את עצמכם**. מכאן כל מי שרוצה לאומניות בארץ וסביבה שלא מסכימה לכך, כל הדם

שנשפך על כך, זה על ידיו ועונשו ברור מאליו. **"כי בזאת אתם נלכדים"** זה דבר הקב"ה לכל גדולי כל הדורות. ובני אנוש אשכרה מקיימים את הצוו הזה תמיד מול תאונות דרכים ותאונות עבודה. כלומר הם לא אוסרים שימוש במכוניות כי זה הורג מיליון שלוש מאות אלף אנשים נשים זקנים וטף בכל שנה ומעל שלושים מיליון פצועים. הם אומרים לעצמם **"כי בזאת אתם נלכדים"**, כלומר הם אומרים נמשיך להשתמש עם מכוניות ומי שנלכד רח"ל, שישתוק, זה המחיר. אז למה על טירור, הם הורגים אלפים של רווקים? שש מיליון יהודים אנשים נשים זקנים וטף נרצחו באירופה, ומה אמרנו כיהודים? **כי בזאת אתם נלכדים" !!!** כלומר לא הלכנו לנקום ולכבוש את גרמניה ואת אירופה וכדומה. אמרנו לשש מיליון היהודים **"כי בזאת אתם נלכדים"** ולכן הם באמת הרוגי מלכות ולכן הם באמת נהרגו על קידוש השם. אחרת אם היינו הורגים עוד יהודים בשביל הנקמה, זה אומר שההרג שלהם גרם לעוד ועוד הרג.

לסיכום: "וחי בהם לא שימות בהם". זה היסוד של היהדות. אסור להפוך את היהדות לאלוה שלמענו נרצחים, כמו שעושים כל עובדי האלילים וכמו שעושים דת האיסלם כמו שעושים הלאומניים.

וְשָׁדַ֖יִךְ לְאַשְׁכֹּלֽוֹת: זה גדולי וענקי כל דור ודור.

עד כאן הקילוס של בנות ירושלים\האומות על הרעיה\בני ישראל, וכאן הדוד\הקב"ה מקלס את הרעיה\בני ישראל

(ט) אָמַ֙רְתִּי֙ אֶעֱלֶ֣ה בְתָמָ֔ר אֹחֲזָ֖ה בְּסַנְסִנָּ֑יו וְיִֽהְיוּ־נָ֤א שָׁדַ֙יִךְ֙ כְּאֶשְׁכְּל֣וֹת הַגֶּ֔פֶן וְרֵ֥יחַ אַפֵּ֖ךְ כַּתַּפּוּחִֽים:

אָמַ֙רְתִּי֙ אֶעֱלֶ֣ה בְתָמָ֔ר לעתיד יאמר הקדוש ברוך הוא אעלה את שפלות עמי ישראל שהם ירודין עד עפר אעלה אותם: **אֹֽחֲזָ֖ה בְּסַנְסִנָּ֑יו**. כאדם שעולה והוא אוחז כנופו ועולה, אלא שהתמר יש לו סנסנים והם עוקצין כמו הסנה, כשם שנגלה השם על משה בסנה לפי שהיו עמו בצרה בשעבוד מצרים, כך יראה הקדוש ברוך הוא את עני עמו שהם כתמר מלאים סנסנים ויאחז בהם השם ומאבד כל שונאי עמו והרשעים יכלה אותם, שנאמר (איוב לח, יג) לאחוז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה: **וְיִֽהְיוּ־נָ֤א שָׁדַ֙יִךְ֙ כְּאֶשְׁכְּל֣וֹת** . יבחר לו צדיקים לאחר שיתבררו ויתלבנו ויצרפו יהיו **כְּאֶשְׁכְּל֣וֹת הַגֶּ֔פֶן**. וכן הוא אומר (הושע יד, ז) לכו יונקותיו ויהי כזית הודו זכרו כיין לבנון: **וְרֵ֥יחַ אַפֵּ֖ךְ כַּתַּפּוּחִֽים**. יהיה שמם הטוב נודף מסוף העולם ועד סופו ככוכבים לעולם ועד.

(י) וְחִכֵּ֕ךְ כְּיֵ֥ין הַטּ֛וֹב הוֹלֵ֥ךְ לְדוֹדִ֖י לְמֵישָׁרִ֑ים דּוֹבֵ֖ב שִׂפְתֵ֥י יְשֵׁנִֽים:

וְחִכֵּ֕ךְ כְּיֵ֥ין הַטּ֛וֹב. זה נויי מעשיהם שיהיו כלם צדיקים. והשם שמח בהם, כענין ישמח י"י במעשיו (תהלים קד, לא), והם שמחים בו, שנאמר (שם קמט, ב) ישמח ישראל בעושיו: **הוֹלֵ֥ךְ לְדוֹדִ֖י לְמֵישָׁרִ֑ים**. מעשיהם הטוב הולך לפני הקדוש ברוך הוא להגיד למשרים שהם עושין: **דּוֹבֵ֖ב שִׂפְתֵ֥י יְשֵׁנִֽים**. באותה שעה השם מחיה המתים, שנאמר (ישעיה כו, יט) הקיצו ורננו שוכני עפר. ואומר (תהלים עב, טז) ויציצו מעיר כעשב הארץ. ואומר (דניאל יב, יג) ואתה לך לקץ ותנוח וגו'.

(יא) אֲנִ֣י לְדוֹדִ֔י וְעָלַ֖י תְּשׁוּקָתֽוֹ:

(יא) **אֲנִ֣י לְדוֹדִ֔י**. אני מחכה לישועתו, כענין שנאמר (תהלים קל, ז) יחל ישראל אל י"י, ואומר (שם מ, יב) קוה קויתי י"י, ואומר (צפניה יג, ח) לכך חכו לי נאם י"י: **ועלי תשוקתי**. ועלי עתיד

להביא כל התשוקות והחמודות שבעולם. תחת בשתכם משנה (ישעיה סא, ז), לכן בארצכם משנה יירשו, תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף (שם ס, יז). - פסיקתא זוטרתא (לקח טוב) שיר השירים פרק ז

המהלך של רש"י כאן מאוד יפה, (הדוד פונה לרעיה ואומר max) **וְיִֽהְיוּ־נָ֤א שָׁדַ֙יִךְ֙** - ועתה האמתי את דברי שלא תתפתי אחרי האומות ויהיו הטובים והחכמים שביך עומדים באמונתם להשיב דברים למפתים אותך שילמדו מהם הקטנים שבהם: **(י) וְחִכֵּ֕ךְ כְּיֵ֥ין הַטּ֖וֹב** - הזהרי בתשובותיך שיהיו כיין הטוב: (הרעיה עונה לדוד. יותר סביר שהיא עונה גם לבנות ירושלים max) **הוֹלֵ֥ךְ לְדוֹדִ֖י לְמֵֽישָׁרִ֑ים** - זהירה אני להשיב להם שאעמוד באמונתי שיהא חכי הולך לפני דודי לאהבת מישור שהוא מן הלב ולא ברמיה ועקיבה: **כְּיֵ֥ין הַטּ֖וֹב** - שהוא דובב שפתי ישני' אף אבותי בקבר ישמחו בו ויודו על חלקם, דובב מרחיש פרומ"יר בלעז ויסודו לשון דיבור וכך היא התשובה **אֲנִ֣י לְדוֹדִ֔י** וגם הוא משתוקק לי:

מכאן הרעיה פונה לדוד ישירות שזה קרה אך ורק בפרק א בפסוקים ב' ג' ד' ז' טז יז. ואחריו בפרק ב' פסוק טו' ויז' ומשם עד כאן הרעיה כמעט לא עונה לדוד אלא מנהלת דיאלוג עם בנות ירושלים\האומות

ולכן חז"ל אומרים **אֲנִ֣י לְדוֹדִ֔י וְעָלַ֖י תְּשׁוּקָתֽוֹ:** תשים אנו, אף על פי שאנו תשים, אנו מצפים ומקוים לישועתו של הקב"ה בכל יום ויום, ומיחדים שמו שתי פעמים, ואומרים **'שמע ישראל השם אלוהינו השם אחד'** (שיר השירים רבה).

ביאור: זה נשמע גדול מדי לומר שהקב"ה משתוקק עלי. א' משום גשם. ב' לא הוא אמור לומר את זה?! כלומר הרעיה

ואנחנו די תשים כנ"ל בכל זאת מנין לנו לומר ש**וְעָלַי תְּשׁוּקָתוֹ?!** זה שאנו משתוקקים עליו, זה הוכחנו כל ההיסטוריה שאפי' חנה ארנדט הפילוסופית היהודיה המתבוללת, נבהלה עד עומק נשמתה מדברי גולדה מאיר ראש ממשלת ישראל שאמרה לה. **"בוודאי תביני, שבתור סוציאליסטית איני מאמינה באלוהים, אני מאמין בעם היהודי"**. חנה ארנדט כמעט מתתה מלשמוע את דברי גולדה ומספרת אחר כך: סברתי שזהו משפט מחריד, **"גדולתו של העם הזה היתה בכך שהאמין באלוהים, והאמין בו באופן כזה שהאמון והאהבה שרחש לו היו גדולים מיראתו מפניו" וכעת מאמין העם הזה רק בעצמו?! איזו טובה יכולה לצמוח מכך?** על אותו משפט מחריד של גולדה מאיר, חנה מגיבה למישהי אחרת: **"מה שמעורר בי חלחלה הוא שהעם הזה, שאלפי שנים האמין באלוהי הצדק, מתחיל עכשיו להיאחז באותו יסוד בדת שלו שהיינה כינה בצדק 'האמונה הלא בריאה של מצרים העתיקה', מפני שהדבר עוזר לו 'להאמין בעם היהודי'. כלומר "בעצמו"?! וזוהי, אם יורשה לי לומר, עבודת אלילים של ממש. גם אם עובדי האלילים הללו חביבים מאוד עליך."**

אז אם יהודייה מתבוללת ועוד פילוסופית ברמות גבוהות, חשה כזו אהבה להקב"ה ומהצד השני שונאת כל כך עבודת אלילים כנ"ל, אני חושב שזה כשלעצמו מוכיח שהעם היהודי ניצח את כולם באהבתם את הקב"ה. וחשבתי לומר שאם זכינו לשמוע ממנה את המשפט הנעלה **"גדולתו של העם הזה היתה בכך שהאמין באלוהים, והאמין בו באופן כזה שהאמון והאהבה שרחש לו היו גדולים מיראתו מפניו"** היא בוודאי לפני שסגרה את עיניה ביומה האחרון, היא אמרה **אֲנִי לְדוֹדִי וְעָלַי תְּשׁוּקָתוֹ**. ואני הסביר למה בטוב טעם.

העם היהודי והאנושות כולה עברו בשואה דבר שלא היה בהיסטוריה האנושית, שש מיליון יהודים וכמעט 60 מיליון בני אנוש נשמדו תוך חמש שנים. הם עשו את זה לא רק פיזית מיליוני בני אנוש השתתפו ברצח של אנשים נשים זקנים וטף, לראשונה בהיסטוריה האנושית זרקו על אזרחים בתוך בתיהם על אנשים נשים זקנים וטף, פצצת האטום = נשק להשמדת המונים, ולא פעם אחד אלא פעמים. כלפי היהודים לראשונה בהיסטוריה אין סיבה למה להשמיד אותם, הרי רובם היו אזרחים טובים ואפי' מתבוללים. כלומר לא מצד היהודי שלא היו איום על גרמניה ועל שאר מדינות אירופה כי היהודים לא דרשו טריטוריה או הגדרה עצמאית באירופה. ולא מצד האומות, לא היה כאן איזה דרישה להמיר את הדת ולא דרישה של נאמנות אזרחית שהיית בכל מקרה כנ"ל. אז למה זה קרה לנו היהודים? שוב, מלחמות בין האומות, אפשר לתת אלף הסברים כנהוג במלחמות בין עמים. מה שאין כן האומות מול היהודים האומות לא דרשו משהו מהיהודי, והיהודי לא דרש מהם משהו. הם פשוט חסלו יהודים אנשים נשים זקנים וטף, סתם. עוד הפעם, סתם סתם סתם.

כזה טרגדיה אי אפשר שהקב"ה לא מסביר לנו למה. כל בני אנוש כולל היהודים, לא קיבלו איזה הבזק תבונה אלוהית, למה קרה לנו השואה. והנה מגיעה יהודייה מתבוללת (היא נפטרה בלי ילדים ככה שאי שאפשר לומר עליה "מתבוללת". אבל ככה נהוג לומר), ובאומץ רב היא מזעזעת את כל העולם היהודי בפרט ואת כל האנושות כולה ואומרת ברור וחד כסכין למה קרה השואה. כמו נביא זעם אמתי היא עמדה וזעקה את האמת האלוהית את האמת של תורה ש**"הרוע היא בנאלי"** ו**"רק לטוב יש עומק"**. כל העולם האנושי במיוחד העולם היהודי, רצו

להרוג אותה על האומץ לומר את האמת בפנים, והיא בשלה כמו נביא נאמן חוזרת על עצמה שוב ושוב ושוב. ולכן אני לא יכול להיות בטוח שהיא אמרה **אֲנִ֣י לְדוֹדִ֔י וְעָלַ֖י תְּשׁוּקָתֽוֹ**, אבל אני יכול לומר בביטחון מוחלט שהקב"ה השתוקק עליה, מעצם העובדה שהקב"ה שכן רק אצלה, ולא אצל אף אחד אחר מבני אנוש כולל היהודים, מאז השואה עד היום הזה.

לסיכום: אפשר לראות שהקב"ה תשוקתו עלינו, על דרך **"מי גרם שאני לדודי?! משום דעלי תשוקתו"**. מה עוד הוא תמיד שוכן אצל הטובים והישרים. אבל יש רגעים היסטוריים שהחושך כל כך חשוך כמו השואה ואחריו, ופתאום יש אור גדול שמסנוורת את כולנו, וזה היה אורה של חנה ארנדט אחרי השואה. וזה יכול להגיע אך ורק מהקב"ה עצמו.

עד כאן הפרשיה הארבע עשר

(יב) לְכָ֤ה דוֹדִי֙ נֵצֵ֣א הַשָּׂדֶ֔ה נָלִ֖ינָה בַּכְּפָרִֽים:

כאומר הרעיה פונה ישירות לדוד ואומרת **לְכָ֤ה דוֹדִי֙ נֵצֵ֣א הַשָּׂדֶ֔ה נָלִ֖ינָה בַּכְּפָרִֽים:**

(יג) נַשְׁכִּ֙ימָה֙ לַכְּרָמִ֔ים נִרְאֶ֞ה אִם פָּֽרְחָ֤ה הַגֶּ֙פֶן֙ פִּתַּ֣ח הַסְּמָדַ֔ר הֵנֵ֖צוּ הָרִמּוֹנִ֑ים שָׁ֛ם אֶתֵּ֥ן אֶת־דֹּדַ֖י לָֽךְ:

דרש רבא: **לְכָ֤ה דוֹדִי֙ נֵצֵ֣א הַשָּׂדֶ֔ה** אמרה כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, אל תדינני כיושבי כרכים שיש בהן גזל ועריות ושבועת שוא ושבועת שקר, **נֵצֵ֣א הַשָּׂדֶ֔ה** - בא ואראך תלמידי חכמים שעוסקין בתורה מתוך הדחק. **נָלִ֖ינָה בַּכְּפָרִֽים** אל תקרי בכפרים אלא בכופרים - בא ואראך אותם שהשפעת להן טובה והן כפרו בך. **נַשְׁכִּ֙ימָה֙ לַכְּרָמִ֔ים** - אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות. **נִרְאֶ֞ה אִם פָּֽרְחָ֤ה הַגֶּ֙פֶן֙** - אלו בעלי

מקרא, **פִּתְחוּ הַסְּמָדַר** - אלו בעלי משנה, **הֵנֵצוּ הָרִמּוֹנִים** - אלו בעלי גמרא. שם אתן את דדי לך - **שָׁם אֶתֵּן אֶת־דֹּדַי לָךְ׃**, שבח בני ובנותי. (תלמוד בבלי מסכת עירובין דף כא עמוד ב)

(יד) הַדּוּדָאִים נָתְנוּ־רֵיחַ וְעַל־פְּתָחֵינוּ כָּל־מְגָדִים חֲדָשִׁים גַּם־יְשָׁנִים דּוֹדִי צָפַנְתִּי לָךְ׃

דרש רבא: מאי דכתיב **הַדּוּדָאִים נָתְנוּ־רֵיחַ** - אלו בחורי ישראל שלא טעמו טעם חטא. **וְעַל־פְּתָחֵינוּ כָּל־מְגָדִים** - אלו בנות ישראל שמגידות פתחיהן לבעליהן. לשון אחר: שאוגדות פתחיהן לבעליהן. **חֲדָשִׁים גַּם־יְשָׁנִים דּוֹדִי צָפַנְתִּי לָךְ׃**, אמרה כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, הרבה גזירות גזרתי על עצמי יותר ממה שגזרת עלי - וקיימתים. אמר ליה רב חסדא לההוא מדרבנן דהוה קא מסדר אגדתא קמיה: מי שמיע לך חדשים גם ישנים מהו? אמר ליה: אלו מצות קלות ואלו מצות חמורות. אמר ליה: וכי תורה פעמים פעמים ניתנה? אלא: הללו מדברי תורה, והללו מדברי סופרים. (תלמוד בבלי מסכת עירובין דף כא עמוד ב)

ושוב אני ממליץ ללכת אחרי חז"ל כי יש שם חז"לים מדהימים כאן ובכלל על כל השיר כנ"ל.

ביאור: הרעיה המודרנית אומרת לדוד שזה לעצמינו בעצם **לְכָה דוֹדִי נֵצֵא הַשָּׂדֶה נָלִינָה בַּכְּפָרִים:** כלומר בשביל מה ערים ולאומניות שמצריך ריבון אדם על אדם ומכאן כל הסבל והחטאים בין אדם לחברו ובין אדם לאלוהיו. מה עוד בתכלס זאת מדינה קפיטליסטית שבהגדרה מדינה קפיטליסטית היא לא מדינה לאומית, הרי שום ילד לא מקבל נחלה בארץ ירושתו אפי' שכופים עליו למות למען הארץ, אלא הילד חייב לקנות מחסה לגור בו ועל כך להיות עבד נרצע לבנקים ולשלם ריבית

שאסור מדאורייתא. כלומר המחיר כבד מדי ואת הארץ הוא במלא לא מקבל כי זאת מדינה קפיטליסטית. ולכן **לְכָ֤ה דוֹדִי֙ נֵצֵ֣א הַשָּׂדֶ֔ה נָלִ֖ינָה בַּכְּפָרִֽים: נַשְׁכִּ֙ימָה֙ לַכְּרָמִ֔ים נִרְאֶ֞ה אִם פָּֽרְחָ֤ה הַגֶּ֙פֶן֙ פִּתַּ֣ח הַסְּמָדַ֔ר הֵנֵ֖צוּ הָרִמּוֹנִ֑ים שָׁ֛ם אֶתֵּ֥ן אֶת־דֹּדַ֖י לָֽךְ:**

ובאמת **הַֽדּוּדָאִ֣ים נָֽתְנוּ־רֵ֗יחַ וְעַל־פְּתָחֵ֙ינוּ֙ כָּל־מְגָדִ֔ים חֲדָשִׁ֖ים גַּם־יְשָׁנִ֑ים דּוֹדִ֖י צָפַ֥נְתִּי לָֽךְ:**

כלומר תראו מה הספקנו לעשות לאורך כל הגלות הארוך מנשוא, פתחנו שיטה חברתית שלא מצריך יותר ריבון אדם על אדם עם התורה שבכתב והתורה של בעל פה ועם כל ענקי הדורות. אלפים שנה מפוזרים בכל כדור הארץ ולא שפכנו דם לא מול האומות ולא אחד מול השני כמו שהיה בבית שני. פשוט צמחנו ושגשגנו והיינו אור לגויים אייך תרבות אפי' בגלות הם כולם צדיקים ישרים וערבים זה לזה סביב כל כדור הארץ, ק"ו אומה ותרבות בארצו אמורים להתנהל בסדר. אוהבים לומר עלינו שאנחנו עם הספר, בלי לתת עומק לדבר. מהי עם הספר? עם הספר זאת תרבות שלא מצריך ריבון אדם, כי יש לו ספרים והוא לומד אותם וסוחב אותם מדור לדור ככה שבאמת **וְעַל־פְּתָחֵ֙ינוּ֙ כָּל־מְגָדִ֔ים חֲדָשִׁ֖ים גַּם־יְשָׁנִ֑ים דּוֹדִ֖י צָפַ֥נְתִּי לָֽךְ:** כלומר כל ילד כל יהודי בכל העולם, על פתח ביתו יש לו **כל מגדים חדשים גם ישנים** שאבותינו סחבו עמם כל הדורות, ושם הסגולה של להיות בן חורין ולחיות חיי נצח לדורי דורות על ידי זרעינו לדורי דורות.

אז נכון יש את האומות שלא נותנות מנוח, אם כי רובם כהיום אומות דיי מתוקנות. נכון יש לנו היום את המחבלי כרמים השועלים הקטנים שזה מבני אמי כלומר מנהלי מוסדות וישיבות וכדומה, בכל זאת זה כדאי מול להיות בן משטר פנאט שצריך

גננת ריבונית ששולח את הילדים הרווקים למות למען הטייקונים שגזלו לנו את הדיור ואת הארץ ואת משאביה. כאילו מה האלטרנטיבה? שריקי מוח וגסי רוח ינהלו אותנו ואנחנו נהיה כרובוטים בני משטר פנאטים שמגלגלים את המסך של הפלאפון כל היום? שנשב ונצפה כל לילה בחבורת הלייצנים בערוץ 14 שיתנו לכם יהדות, כאילו מה האלטרנטיבה? נאמר בגמרא **"דין הוא שנגזור על עצמנו שלא לישא אשה ולהוליד בנים, ונמצא זרעו של אברהם אבינו כלה מאליו"** (תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף ס עמוד ב). כלומר אין לנו איזה יעוד לדאוג לזרע של אברהם, יש לנו יעוד להיות אברהם בעצמו, ואם זרענו הולכים ללאומניות בגלל השועלים הקטנים המחבלי כרמים, עדיף פשוט לא להוליד אותם.

ולכן הסגולה נמצא ממש על פתחינו, על פתחינו נמצא כל המגדים החדשים והישנים, ואת כולם צפנו לנו אבותינו והורינו הצדיקים מי זה אלפי דור, הם אשכרה שמרו לנו את כל הספרות כל הדיונים והוויכוחים כל הפולמוסים, איזה אוצר הם צפנו לנו בכל דור ודור חדשים גם ישנים והכל **על פתחינו** ממש, רק צריך להרים את הספרים וללמוד אותם. זאת חוויה אינטלקטואלית ששום חוויה אחרת לא יכולה לעומד מולה. ואני כבר לא מדבר על ללמוד עם הילדים והנכדים שזאת משהו שאי אפשר לכתוב במילים. זה לא עברת מידע, זאת תמיד לימוד, דיון, וויכוח, ופולמוס, בין ההורים והילדים בכל תחום מחשבתי הלכתי השקפתי. איזה תענוג זה שהילד או הנכד הקטן מנצח אותך בדיון. איזה תענוג שהנכד הקטן קלט את הסוגיה ולא נותן לך לסובב אותו עם טיעוני סרק. תנסו את זה. אותו דבר כשאנו לומדים ענק קדמון, ההרגשה תמיד היא שאנו קרובים ממש פיזית ומתווכחים ואפי' לפעמים כועסים אחד על השני. החוויה

הכי מטורפת היא שפתאום נופל לך הסימון - שזה לעצמו חוויה שאי אפשר לכתוב במילים, והקדמון צדק לכל אורך הדרך ואז אתה מחפש אותו לבקש ממנו סליחה, אתה מתחיל לחבק את ספרו ולנשק אותו. כן זה נשמע מצחיק, אבל זאת ההרגשה.

נכון אנחנו רוצים לטובתנו אנו ולטובת כל בני אנוש שזה יהיה כלל אנושי, כלומר כלל בני אנוש ישבו וילמדו ולא יצטרכו לגננת ריבונית. אנחנו רוצים לנשק את הספרים ברבים לדבר תורה בשווקים וברחובות כמו שהיה בטבריה בזמן רבי יוחנן. כלומר אנו חושקים שהרמה של בני אנוש יהיה רמה גבוה. וזה מה שאומרת הרעיה המודרנית בהשתוקקות רבה **מִ֤י יִתֶּנְךָ֙ כְּאָ֣ח לִ֔י יוֹנֵ֖ק שְׁדֵ֣י אִמִּ֑י אֶֽמְצָאֲךָ֤ בַחוּץ֙ אֶשָּׁ֣קְךָ֔ גַּ֖ם לֹא־יָב֥וּזוּ לִֽי׃ אֶנְהָֽגְךָ֗ אֲבִֽיאֲךָ֛ אֶל־בֵּ֥ית אִמִּ֖י תְּלַמְּדֵ֑נִי אַשְׁקְךָ֙ מִיַּ֣יִן הָרֶ֔קַח מֵעֲסִ֖יס רִמֹּנִֽי׃**

פרק ח

(א) מִ֤י יִתֶּנְךָ֙ כְּאָ֣ח לִ֔י יוֹנֵ֖ק שְׁדֵ֣י אִמִּ֑י אֶֽמְצָאֲךָ֤ בַחוּץ֙ אֶשָּׁ֣קְךָ֔ גַּ֖ם לֹא־יָב֥וּזוּ לִֽי׃

אי אפשר בלי החז"ל הקשה הזה

מִ֤י יִתֶּנְךָ֙ כְּאָ֣ח לִ֔י יוֹנֵ֖ק שְׁדֵ֣י אִמִּ֑י לעתיד לבא יבוא הקדוש ברוך הוא לפייסה לכנסת ישראל, והיא אומרת לפניו רבונו של עולם במה אתנחם שלא עשית לי אפילו כבשר ודם, יוסף שהוא בשר ודם אף על פי שגמלוהו אחיו רעות, לא נקם מהם אלא כשבאו אחיו אצלו כבש רחמיו עליהם, שנאמר ולא יכול יוסף להתאפק (בראשית מ"ה א'), אבל אתה [לא] כבשת רחמיך ממני והנחת אומונתך שכתוב בך ה' ה' אל רחום וחנון (שמות ל"ד ו'). ד"א אמרה לפניו רבונו של עולם זכורה אני אחוה וריעות שהיה לי עמך ויודעת אני כמה נסים וגבורות שעשית לי, אף אני עשיתי לך טובות קדשתי את שמך הגדול על אותם הנסים וגבורות,

ואמרתי שירה על כל נס ונס, וקבלתי תורתך מה שלא קבלו אומות העולם, וצפיתי שאכנס אני ואתה לגן עדן ותשמחני שם, שנאמר **אֶנְהָֽגְךָ֔ אֲבִֽיאֲךָ֖ אֶל־בֵּ֣ית אִמִּ֣י תְּלַמְּדֵ֑נִי**, כיון שנכנסתי לביתך הבאת עלי צרים והשחקתם עלי, שנאמר ראוה צרים שחקו על משבתיה (איכה א' ז'), במה אתנחם, אמר ליה הקדוש ברוך הוא את אומרת כך, לא צערתי עמך באותו צער, משל למה הדבר דומה למלך בשר ודם שבאו עליו אויבים והציתו אש בביתו, והיה יושב ודומם, אמר מה אעשה, אעמוד וארוצה מביתי, (ואמרו) אין בי כח בדרך, ישב והיה מגיע האור אצלו, (חזרו) [באו] ואמרו לו אדוני המלך מפני מה אתה יושב והאור בביתך, אף כך הקדוש ברוך הוא בשעה שנכנסו אויבים להיכל והציתו אש בבית המקדש, היה הקדוש ברוך הוא יושב ובוכה, נכנס אסף אצלו ואמר ליה רבונו של עולם האור דולק בביתך ואתה יושב, קום צא מביתך, שנאמר הרימה פעמיך למשואות נצח כל הרע אויב בקודש (תהלים ע"ד ג'), באותה שעה מתכנסין כל הנביאים והולכים אצל ירושלם לנחמה, אמר להם הקדוש ברוך הוא למי אתם צריכים לנחם תחלה לי או לירושלים, מי שמת לו בן למי מנחמים, לא לאב, מי שנשרף ביתו, למי מנחמין לא לבעליו, לא כל שכן שאני צריך לתנחומין תחלה, אף על פי כן לכו ופייסוהו, ומתכנסין כלם והולכים אצלה, וכיון שהיא רואה אותם אומרת להם לכו לכם איני צריכה לתנחומין של בני, מיד הולכים לפני הקדוש ברוך הוא ואומרים לפניו רבונו של עולם אינה מקבלת פיוסין שלנו, אמר להם אין ראוי שילך, אלא אני בעצמי ואפייסנה מפני שעברתי על הדין, כתבתי בתורה לא תעבוד בבכור שורך ולא תגוז בכור צאנך (דברים ט"ו י"ט), ולישראל קראתי בני בכורי ישראל (שמות ד' כ"ב), ואמרתי להם הביאו [את] צואריכם בעול מלך בבל ועבדו

אותו וגו' (ירמיה כ"ז י"ב), כתבתי בתורתי לא תשנא את אחיך בלבבך (ויקרא י"ט י"ז), ואני שנאתיה, לפיכך אני ראוי לפיוסה, מיד הלך הקדוש ברוך הוא אצלה ואומר לה כעס זה למה, אמרה לפניו רבונו של עולם ולא אכעס שהגליתי לבין אומות העולם, וקללתני קללות רעות ונעשה פני כשולי קדרה, ובכל זאת קדשתי את שמך הגדול, אמר לה כנגד זכות שעשית כך יש לך חובה, וזה שכעסתי עליך, כתבתי בתורה כבד את אביך ואת אמך (שמות כ' י"ב), ואת כתבת אב ואם הקלו בך (יחזקאל כ"ב ז'), כתבתי בתורה שופך דם האדם (בראשית ט' ו'), ואת כתבת אנשי רכיל היו בך למען שפך דם (יחזקאל כ"ב ט'), כתבתי בתורה לא תרצח לא תנאף לא תגנוב (שמות כ' י"ג), ואת כתבת אלה וכחש ורצוח וגנוב ונאוף (הושע ד' ב'), אמרה לפניו רבונו של עולם כיון שהגליתני לבין אומות העולם בדין הוא שלא אשמור שבת, וקיימתי מצותיך, אמר לה בתי הגיע זמנך לגאל, אמרה לפניו איני מתנחמת עד שתראני באותם רשעים שציערוני וחרפו את שמך, מיד אמר לה בתי חייך אני מביא אותם לפניך ונפרע מהם בפניך עד שאוכלים את בשרם, שנאמר והאכלתי את מוניך את בשרם וכעסיס דמם ישכרון וידעו כל בשר כי אני ה' מושיעך וגואלך אביר יעקב (ישעיה מ"ט כ"ו). - מדרש זוטא איכה

(ב) אֶנְהָגֲךָ֗ אֲבִֽיאֲךָ֛ אֶל־בֵּ֥ית אִמִּ֖י תְּלַמְּדֵ֑נִי אַשְׁקְךָ֙ מִיַּ֣יִן הָרֶ֔קַח מֵעֲסִ֖יס רִמֹּנִֽי׃

עכשיו פונה הרעיה שוב לבנות ירושלים ואמרת

(ג) שְׂמֹאלוֹ֙ תַּ֣חַת רֹאשִׁ֔י וִימִינ֖וֹ תְּחַבְּקֵֽנִי׃

פירשנו לעיל (פ' ב' פסוק ו) **שְׂמֹאלוֹ֙ תַּ֣חַת** לראשי זו **קריאת שמע וִימִינ֖וֹ תְּחַבְּקֵֽנִי** זו **תפלה.** כלומר עם קריאת שמע אנחנו

מוסרים את נפשינו ממש, ועם תפלה אנו מתנחמים תמיד ומקבלים תקווה. ולכן שוב שום שמד לא תעזור לכן. ולכן אני משביע אותכן בנות ירושלים וגו'

(ד) הִשְׁבַּ֣עְתִּי אֶתְכֶם֮ בְּנ֣וֹת יְרוּשָׁלִָם֒ מַה־תָּעִ֧ירוּ׀ וּֽמַה־תְּעֹֽרְר֛וּ אֶת־הָאַהֲבָ֖ה עַ֥ד שֶׁתֶּחְפָּֽץ׃ ס

הפעם זה **"מה"** תעירו ומה תעררו ולא **"אם"** תעירו כנ"ל, כאילו מה? אתן יודעות שזה לריק אז מה תעירו וגו'. כאילו מה, אתן באמת חושבות שיש לכן מה להציע לנו? אני זאת שיש לי להציע לכן חירות וחופש וחיי נצח פלוס את הטבע כקניין פרטי, וחוויות אינטלקטואליות כנ"ל שאי אפשר להסביר ולעלות על כתב.

שוב הדוד מתמוגג מהרעיה האינטלקטואלית שלו ואומר בתמיהה **מִ֣י זֹ֗את עֹלָה֙ מִן־הַמִּדְבָּ֔ר** וגו'

(ה) מִ֣י זֹ֗את עֹלָה֙ מִן־הַמִּדְבָּ֔ר מִתְרַפֶּ֖קֶת עַל־דּוֹדָ֑הּ תַּ֤חַת הַתַּפּ֙וּחַ֙ עֽוֹרַרְתִּ֔יךָ שָׁ֚מָּה חִבְּלַ֣תְךָ אִמֶּ֔ךָ שָׁ֖מָּה חִבְּלָ֥ה יְלָדַֽתְךָ׃

מִ֣י זֹ֗את עֹלָה֙ מִן־הַמִּדְבָּ֔ר, זה לא רק כלל ישראל אלא הבעלי תשובה שהמחבלי כרמים חיבלו בהם ובהורים שלהם ובסבים שלהם. זה כל בני אמי שהשועלים הקטנים החסרי מוח דחו מהמוסדות שלנו בגיל אפס כי יש להם אימה או אבא שלא לובש בדיוק מה שהריקי מוח חושבים שראו ללבוש. כולם עולים מהמדבר שזה כמובן מהגלות הנורא הזה, ומתרפקים על הקב"ה = **מִתְרַפֶּ֖קֶת עַל־דּוֹדָ֑הּ.** זה קורה משני סיבות **האחד:** עצם אהבת הקב"ה כנ"ל **השניה: מִתְרַפֶּ֖קֶת** מלשון **"מפרקת"** את החשיבה היהודית ומגלה את האור ומתחילה לפרש ולפרסם את חשיבת התורה לרבים. ואת זה היא יכולה לעשות אך ורק עם דיבוק להקב"ה ששוכן עליה תמיד על דרך

'מתרפקת על דודה, לא זזה מחבבתו אף רגע אחת' - חז"ל. אומרת הרעיה לדוד **תַּחַת הַתַּפּוּחַ עוֹרַרְתִּיךָ,** אתם זוכרים את **כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן דּוֹדִי בֵּין הַבָּנִים בְּצִלּוֹ חִמַּדְתִּי וְיָשַׁבְתִּי וּפִרְיוֹ מָתוֹק לְחִכִּי:** למה היא מדמה את בנות ירושלים לעצי היער, מפני שאינן עושין פירות ולכן אין בהן ממש - חז"ל. מה שאין כן תפוח. ככה הדוד והקב"ה בנמשל עושה פירות על ידי, ופירותינו מתוקים. זה הכל משל על הילדים התינוקות של בית רבן. **שָׁמָּה חִבְּלַתְךָ אִמֶּךָ** אותו דבר - דודי יקירי, אימה שלך הולידה אותך לשם חירותך ולשם נצחיותה **שָׁמָּה חִבְּלָה יְלָדַתְךָ:** ושמה גדלת והתחנכת. על כן **שִׂימֵנִי כַחוֹתָם עַל־לִבֶּךָ כַּחוֹתָם עַל־זְרוֹעֶךָ** וגו'

ביאור: מה יש לכם שאתם מתרפקים עלי, כביכול שואל הקב"ה את היהודים. והיהודים עונים לו, זכור שתחת התפוח עוררתיך. זה תמיד מאז אדם הראשון **שהיה אז כחומר בודד צולל בים ההיולי**, והוא הריח את הקב"ה, ככה כל פרט שבכל זמן ומקום שיש לו אישה שמאכילה לו מעץ הדעת שזה הקב"ה בעצמו, שניהם - יותר נכון שלושתם, זוכים לחיי נצח פלוס התפתחות הדורות מדור לדור בכל תחום, מהגשמי עד הרוחני במוסר וערכים. ולכן אומרת הרעיה שלנו לדוד שזה להקב"ה **שִׂימֵנִי כַחוֹתָם עַל־לִבֶּךָ כַּחוֹתָם עַל־זְרוֹעֶךָ** וגו'

(ו) שִׂימֵנִי כַחוֹתָם עַל־לִבֶּךָ כַּחוֹתָם עַל־זְרוֹעֶךָ כִּי־עַזָּה כַמָּוֶת אַהֲבָה קָשָׁה כִשְׁאוֹל קִנְאָה רְשָׁפֶיהָ רִשְׁפֵּי אֵשׁ שַׁלְהֶבֶתְיָה:

שִׂימֵנִי כַחוֹתָם עַל־לִבֶּךָ כַּחוֹתָם עַל־זְרוֹעֶךָ זה ברית מילה - חז"ל.

ביאור: מי שלומד את כל החז"לים על השיר מרגיש שהם מדי פעם עושים כאן היפוך היוצרות. ודיברנו לעיל על כך לעומק.

וניתן שוב דוגמא מכאן. מי אומר **שימני כחותם** וגו'? הרעיה לדוד, נכון? אז אייך זה ברית מילה? מכאן תבינו שגם חז"ל כדרכינו כאן, רואים את השיר כשזור אחד בשני. כלומר המשל והנמשל זה אותו דבר לגמרי. את ברית המילה הרעיה רוצה מאותו סיבה למה אברהם אבינו רצה את זה. מאותו סיבה למה הקב"ה רצה את זה, מאותו סיבה למה כל יהודי ואשתו רוצים את זה על ילדיהם. מהי ברית מילה? ההורים מצהירים שהילד לא שייך לאף אחד אך ורק לעצמו, ונצחיותו של הילד אפשרי עם אבר ההולדה ולכן הברית היא על האבר הזה דווקא. זה מה שהקב"ה גם רוצה. כלומר למדנו להבין שאם הקב"ה רוצה רובוטים כמו שהריבון והמולך רוצה, הוא לא היה נותן לנו את עץ הדעת. רובוט לא צריך דעת, גלגל של מכונית לא צריך דעת (ראו מאמרי בשם '**ינון מגל: צריך גלגל?! אני גלגל!!**'[27]). כלומר אם להקב"ה יש איזה תוכנית ותכלית כמו שהפילוסופים הדטרמיניסטיים חשבו, אז למה לתת לחלקים של המערכת, דעת?! אתם מבינים מה אני אומר כאן? (שפינוזה השוטה טוען ש"**אין לו לאלוהים שום מלכות מיוחדת על בני אדם אלא באמצעותם של המחזיקים בשלטון**" אז למה הקב"ה נתן לאדם דעת? הרי כשרוצים מלכות, כל בני אדם צריכים לבטל את דעתם כפי ששפינוזה בעצמו אומר שעל השלטון "**לתקן את כל הדברים באופן שכל האנשים, תהיינה נטיותיהם מה שתהיינה, יעדיפו את זכות הכלל על טובת הפרט**". ואם האלוהים רוצה מלכות, הוא צריך לתקן את כל הדברים באופן שכל האנשים וגו'?! אז למה נתן לכל האנשים דעת ועכשיו צריך לתקן אותם?! לא, מדובר בשוטה גמור. אותו דבר אלה שלומדים את המשנה באבות כחמור נושאי ספרים, נאמר

[27] ראו את המאמר בנספחים בנספח כד' בעמודים 196 עד 198

באבות **"אלמלא מוראה** (של מלכות) **איש את רעהו חיים בלעו".** אז ניתן בידו של האיש מיליונים לבלוע?! אתם לא מבינים את הכשל הלוגי כאן? אם אדם בלי מוראה בולע את רעהו בעודו בחיים, אז אייך אתה נותן לו - לשלטון שזה גם אדם, מיליונים לבלוע בעודם בחיים?! המשנה מדברת על בני משטר שאין להם חינוך עצמאי אלא שוטר, ואז אם אין שוטר הוא פשוט לא מחונך, אין לו תורה כמונו תורה אישית שלומדים מגיל אפס ולא פוסקים ללמוד עד שמתים. לבני משטר יש שוטר במקום חינוך ולכן אם ניקח ממנו את השוטר הוא חיית טרף.) הקב"ה נתן ונטע לכל אדם דעת כי הוא רוצה אותו בן חורין - על דרך **כלום נתתי לכם את התורה, אלא כדי שלא יטעה אחד מכם וישען על דעת חביריו**, ולא כחלק בשום מערכת, לא למערכת אלוהית ולא למערכת אנושית. ואת זה הוא מצהיר מעצם שנטע בו את הדעת\שכלו כנ"ל, מעצם שכל אדם נולד יחידי עם תודעה פרטית ואישית, ומעצם שאמר לאברהם לעשות ברית מילה. בדיוק כמו הקב"ה עצמו כשיצר את האדם יצר אותו חופשי, ככה כל הורה אינטלקטואל רוצה את הילד שלו חופשי. מעבר שזה לא מוסרי כנ"ל להעביר את הילד למולך - כי זה התנאי לעצם זכותינו כהורים ליצור אותו אפי' שזה לא טוב לו להיברא, אנחנו גם רוצים את טובתו. שוב זה לא רק עניין כן מוסרי או לא מוסרי, יש כאן טובת הילד שזה כל המטרה של להוליד אותו, ולכן לטובת הילד אתה לא הופך אותו לרובוט של איזה מערכת. כלומר אהבת הילד אהבת האדם בכלל, מחייבת את האוהבים לתת להם חופש וחירות. במיוחד הורים מול עמלם שזה הילדים ולכן אנחנו שמים חותם עליהם **כִּֽי־עַזָּ֤ה כַמָּ֙וֶת֙ אַהֲבָ֔ה,** כלומר כי עזה כמוות אהבה של ההורים מול

ילדיהם ולכן עושים להם ברית מילה ושימותו הקנאים על דרך **קָשָׁ֥ה כִשְׁא֖וֹל קִנְאָ֑ה רְשָׁפֶ֕יהָ רִשְׁפֵּ֕י אֵ֖שׁ שַׁלְהֶ֥בֶתְיָֽה.**

כִּֽי־עַזָּ֤ה כַמָּ֙וֶת֙ אַהֲבָ֔ה אהבת הקב"ה ואהבת ההורים, את התינוקות של בית רבן, היא עזה כמוות, **רְשָׁפֶ֕יהָ** של האהבה, היא **רִשְׁפֵּ֕י אֵ֖שׁ שַׁלְהֶ֥בֶתְיָֽה.** כלומר זאת **שַׁלְהֶ֥בֶתְ יָֽה**. כלומר שלהבת של הקב"ה, ולכן תזהרו שעולים קטנים מחבלי כרמים, **רִשְׁפֵּ֕י אֵ֖שׁ שַׁלְהֶ֥בֶתְ יָֽה** בדרך אליכם במהרה בימנו אמן ואמן.

אחרי שבנות ירושלים שומעים את כל זה, הן אומרות

(ז) מַ֣יִם רַבִּ֗ים לֹ֤א יֽוּכְלוּ֙ לְכַבּ֣וֹת אֶת־הָאַהֲבָ֔ה וּנְהָר֖וֹת לֹ֣א יִשְׁטְפ֑וּהָ אִם־יִתֵּ֨ן אִ֜ישׁ אֶת־כָּל־ה֤וֹן בֵּיתוֹ֙ בָּאַהֲבָ֔ה בּ֖וֹז יָב֥וּזוּ לֽוֹ: ס

עד כאן הפרשיה החמישה עשר

עכשיו הרעיה שואלת את הדוד מה נעשה עם ההמונים שהם תחת ריבון אדם על אדם מה שאנו קוראים 'תינוקות שנשבו'.

(ח) אָח֥וֹת לָ֙נוּ֙ קְטַנָּ֔ה וְשָׁדַ֖יִם אֵ֣ין לָ֑הּ מַה־נַּֽעֲשֶׂה֙ לַאֲחֹתֵ֔נוּ בַּיּ֖וֹם שֶׁיְּדֻבַּר־בָּֽהּ:

עונה הדוד

(ט) אִם־חוֹמָ֣ה הִ֔יא נִבְנֶ֥ה עָלֶ֖יהָ טִ֣ירַת כָּ֑סֶף וְאִם־דֶּ֣לֶת הִ֔יא נָצ֥וּר עָלֶ֖יהָ ל֥וּחַ אָֽרֶז:

אבל ההמונים עונים

(י) אֲנִ֣י חוֹמָ֔ה וְשָׁדַ֖י כַּמִּגְדָּל֑וֹת אָ֛ז הָיִ֥יתִי בְעֵינָ֖יו כְּמוֹצְאֵ֥ת שָׁלֽוֹם: פ

והמונים מספרים לנו ש **אָ֥ז הָיִ֛יתִי בְעֵינָ֖יו כְּמוֹצְאֵ֥ת שָׁלֽוֹם** בעקבות ענקי הדורות בקום המדינה שהצליחו להכניס את הסטטוס קוו, למגילת העצמאות, ככה שדיני נישואין במדינה הם כדת משה וישראל = על פי ההלכה, אחרת לא היה להם תקנה והבינו. וזאת הסיבה העמוקה למה החרדים לדבר השם אימצו לעצמם את רבבות הבעלי התשובה שדפקו על דלתיהם.

עד כאן הפרשיה השישה עשר

(יא) כֶּ֣רֶם הָיָ֤ה לִשְׁלֹמֹה֙ בְּבַ֣עַל הָמ֔וֹן נָתַ֥ן אֶת־הַכֶּ֖רֶם לַנֹּטְרִ֑ים אִ֛ישׁ יָבִ֥א בְּפִרְי֖וֹ אֶ֥לֶף כָּֽסֶף:

(יב) כַּרְמִ֥י שֶׁלִּ֖י לְפָנָ֑י הָאֶ֤לֶף לְךָ֙ שְׁלֹמֹ֔ה וּמָאתַ֖יִם לְנֹטְרִ֥ים אֶת־פִּרְיֽוֹ:

ביאור: כרם היה להקב"ה שזה הכרם של כל אדם ואדם מאז אדם הראשון. וכפי שהסברנו, הריבונות של אדם על אדם, התאפשר אך ורק אחרי שהיה כרם, שזה אומר היה כבר תורת אדם ותורת נח, שמולידה את האדם המשכיל היוצר המלומד והחקלאי. רק אז יש כבר משהו לכבוש תחתיך, כלומר לשעבד את אותו אדם ואת אשתו ואת ילדיו לעבדות לאיזה ישות דמיונית. כלומר נמרוד\הריבון לא יכול להוליד ולגדל את הילדים עם כל הכרוך בכך, הוא צריך את ההורים. אז אייך הוא יכבוש אותם גם כן? על ידי המצאת ישות דמיונית שדואגת תמיד לקחת מהם את הדעת את השכל האלוהי שנטוע בהם מראש כנ"ל. הוא חייב את המוסרות כפי שטוען האייק בחוקת חירות. כלומר תורת נח שזה המצאת הקניין והמצאת הצווים של לא תרצח ולא תגנוב, את המסורת הזה מקנים ההורים לילדים = מסורת. כובש לא יכול לחיות ככובש, הוא חייב שבני אנוש יכירו בכיבוש כקניין, ולמי יש בתודעה את המושג קניין?! לבני נח !!

כלומר תמיד כל כובש מנמרוד עד ימינו תופסים טרמפ על הכרם של האדם. וככה הנבלים עושים את הונם.

מכאן שהנביא קורא לזה **"נתן"**. כלומר עצם הכרם מעוררת את הרשע לחמוד אותה, ולכן כאילו הקב"ה נתן לרשע את הכרם. אבל הקב"ה יבוא עמם לדין ויבקש את כל ההון בחזרה. וזה מה שרש"י הקדוש אומר והנה המקור. **כרם היה לשלמה** - זו כנסת ישראל שנאמר (ישעי' ה') כי כרם ה' צבאות בית ישראל: **בבעל המון** - בירושלם שהיא רבת עם והמון רב: **בעל** - לשון מישור כמו (יהושע י"ב) מבעל גד בבקעת הלבנון: נתן את הכרם לנטרים - מסרה ליד אדונים קשים בבל מדי יון ואדום במדרש שיר השירים מצאתי מקצת סמך על נוטרים הללו שהם המלכיות: **איש יבא בפריו** - כלומר /כל מה/ שיכלו לגבות מהן גולגליות וארנוניות ואנפרית /ואנפרות/ הכל גבו מהם להביא לתוך ביתם: **כרמי שלי לפני** - ליום הדין יביאם הקדוש ברוך הוא במשפט ויאמר כרמי אף על פי שמסרתיו בידכם שלי הוא ולפני בא כל מה שחטפתם לכם את פריו ולא נכחד ממני מה שגביתם מהם והם אומרים: **האלף לך שלמה** - אלף הכסף שגבינו מהם הכל נחזיר: **ומאתים לנטרים את פריו** - ועוד נוסיף הרבה משלנו ונתן להם לראשיהם וחכמיהם כענין שנאמר (ישעיה ס') תחת הנחשת אביא זהב: **לנטרים את פריו** - אלו תלמידי חכמים ואותם תשלומים לתלמידי חכמים כמו שנאמר (ישעיה כ"ג) כי ליושבים לפני ה' יהיה סחרה ואתננה של צור, ויש לפרש ומאתים לנוטרים את פריו כדין הנהנה מן ההקדש שמשלם קרן וחומש אף אנו נשלם על קדש ישראל לה' על ראשית תבואתו קרן וחומש חמשו של קרן ומאתי' הם חומשו של אלף:

עכשיו פונה הדוד\הקב"ה לרעיה\לבני ישראל ואומר

(יג) הַיּוֹשֶׁ֣בֶת בַּגַּנִּ֗ים חֲבֵרִ֛ים מַקְשִׁיבִ֥ים לְקוֹלֵ֖ךְ הַשְׁמִיעִֽנִי:

היושבת בגנים - הקדוש ברוך הוא אומר לכנסת ישראל את הנפוצה בגולה רועה בגנים של אחרים ויושבת בבתי כנסיות ובבתי מדרשות: **חברים מקשיבים לקולך** - מלאכי השרת חביריך בני אלהים דוגמתך מקשיבים ובאים לשמוע קולך בבתי כנסיות: **השמיעני** - ואחר כך יקדישו הם שאמר (איוב ל"ח) ברן יחד כוכבי בקר אלו ישראל ואחר כך ויריעו כל בני אלהים: - רש"י הקודש

(יד) בְּרַ֣ח ׀ דּוֹדִ֗י וּֽדְמֵה־לְךָ֤ לִצְבִי֙ א֚וֹ לְעֹ֣פֶר הָֽאַיָּלִ֔ים עַ֖ל הָרֵ֥י בְשָׂמִֽים:

ברח דודי - מן הגולה הזאת ופדנו מביניהם: **ודמה לך לצבי** - למהר הגאולה והשרה שכינתך על הרי בשמים הוא הר המוריה ובית המקדש שיבנה במהרה בימינו אמן:

ביאור: אם חושבים על זה לעומק עם קצת רגש, זה אמור להטריף כל אינטלקט, כל מה שהאדם המציא עם שכלו של הקב"ה כנ"ל, זה התהפך לו. המציא את השפה, החיים והמוות ביד הלשון. המציא את החקלאות, הומצא הכיבוש. המציא את המשפחה, כולם רוצים את הילדים שלו. המציא את חלוקת העבודה עם האמצעי תשלום, האמצעי תשלום הפך אותו לעבד נרצע של הבנק. וכן על זו הדרך על כל תחום ותחום שתחשבו עליהם. לעומק **הטובים המציאו והרשעים חוגגים.** ולכן אין מנוס מצד הקב"ה אלא פשוט לנקום ולנקום ברשעים האלה. ועל פי חז"ל זה היה בימי קדם על דרך בונה עולמות ומחריבן. אבל הוא פתאום רואה את היהודים, את זאתי ש **יּוֹשֶׁ֣בֶת בַּגַּנִּ֗ים** תחת הגלות הקשה מנשוא, ואז הקב"ה מרוב תסכול אומר לחברים שלו שזה תמיד האינטלקטואלים שבדור, תראו את

הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים, והוא פונה עליה מרוב אהבה ואמר לה, **חֲבֵרִים מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ הַשְׁמִיעִנִי:**.

והרעיה האינטלקטואלית שלנו, היא לא קטלי קני, היא מבינה מה הולך להיות, כן, זוכרים שנח ומשפחתו נשארו פתאום לבד בכדור הארץ? ולכן היא אומרת לו **בְּרַח ׀ דּוֹדִי וּדְמֵה־לְךָ לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בְשָׂמִים:** כלומר יש לי סבלנות - אומרת הרעיה הרחמנייה לדוד, מהכרם שלנו יצמח רבבות שתחזירו את כל הרשעים בתשובה. ולכן בינתיים **בְּרַח ׀ דּוֹדִי וּדְמֵה־לְךָ לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בְשָׂמִים:**

לסיכום: חורבן הציוויליזציה תמיד קורה משום שני סיבות, **האחד:** ההמונים איבדו עניין. **השניה:** האינטלקטואלים איבדו עניין (זה מסביר את המושגים ביהדות, כמו שהעולם נברא בשביל ישראל, או העולם קיים בזכות בני ישראל וכדומיהם, כי הם היחידים שלעולם לא מאבדים עניין. זה מה שנקרא "ביטחון בהקב"ה" ביהדות, שזה הטריגר שהיהודים לעולם לא מאבדים עניין. ולכן תמיד כל פעם אחרי חורבן הם הראשונים שצומחים מהר). וזה עומק הדיאלוג בין הרעיה לדוד. אתם בוודאי זוכרים את **הָסֵבִּי עֵינַיִךְ מִנֶּגְדִּי שֶׁהֵם הִרְהִיבֻנִי.** ששם הדוד\הקב"ה מתחנן שלא יתפללו הרבה אלא לסבול את הגלות. כאן זה ההפך, הקב"ה כועס והרעיה היא שאומרת שיש לה סבלנות. אתם זוכרים את דברי הדוד\הקב"ה **כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים כֵּן רַעְיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת:** הדוד אומר לה קשה לי ללקט אותך שאת בין החוחים על דרך **מה השושנה הזו כשהיא נתונה בין החוחים קשה לבעלה להלקט, מהו עושה מביא אור ושורף חוצה לה ואחר כך לוקטה.** כלומר הקב"ה הולך לשרוף את כל המחבלים השועלים הקטנים החסרי מוח האלה. והרעיה היא שמצילה את הבנות באומרה **כן דודי בין הבנים.** כלומר הרעיה

מרמזת לדוד שהם גם 'בנים' = **כן דודי בין הבנים** הם בנים של אדם הראשון הם גם בנים של נח הם גם בנים של האבות וכו' כמו שאמרת **בשביל שושנה זו ינצל כל הפרדס.** בזכותי תציל את הבנות. ולכן דודי אהבתי **-** מתחננת הרעיה לדוד והיהודים להקב"ה ואומרת לו: **בְּרַ֣ח ׀ דּוֹדִ֗י וּֽדְמֵה־לְךָ֤ לִצְבִי֙ א֚וֹ לְעֹ֣פֶר הָֽאַיָּלִ֔ים עַ֖ל הָרֵ֥י בְשָׂמִֽים׃**

תם ולא נשלם ומי ייתן שהחונן דעת יתן לנו לפרש את השיר עוד ועוד עד אין סוף אמן ואמן

בברכה

Max maxmen

נספחים

לטובת אלה שיש להם ספר לא אלקטרוני או שלא מחוברים לרשת, או הלינקים למאמרים לא עובדים - כלומר הלינקים לא מהעבירים אותם למאמרים בבלוג - הבאתי את המאמרים כנספחים כאן בסוף הספר.

נספח א'	'לא תעשה לך פסל וכל תמונה'	בעמודים 2 עד 4
נספח ב'	'אנס אותה באכזריות והוליד שני ממזרים'	בעמודים 5 עד 17
נספח ג'	'עקידת יצחק הליבה החרדית'	בעומדים 18 עד 21
נספח ד'	'מהי תקומה ומתי היה התקומה של היהודים?'	בעמודים 22 עד 35
נספח ה'	'ברית מילה בשביל מה?'	בעמודים 36 עד 45
נספח ו'	'מלכות ישראל מול ברית מילה'	בעמודים 46 עד 47
נספח ז'	'מה אחרי המשיח?'	בעמודים 48 עד 53
נספח ח'	'שפינוזה והיהודים'	בעמודים 54 עד 76
נספח ט'	'אפלטון וגלוי העריות'	בעמודים 77 עד 79
נספח י'	'פ' תצוה - הבנת עומק חושן המשפט והאורים ותומים'	בעמודים 80 עד 90
נספח יא'	'המצאת החברה הלא טבעית'	בעמודים 91 עד 98
נספח יב'	'משפט שלמה - הפיל שבחדר'	בעמודים 99 עד 107
נספח יג'	'דיאלוג על חז"ל תמוהה 'קיפל הקב"ה כל א"י תחתיו'	בעמודים 108 עד 111
נספח יד'	'עומק נס הכבשן וכדומיהם'	בעמודים 112 עד 115
נספח טו	'לעולם לא אוחזים בחרב!'	בעמודים 116 עד 124
נספח טז	'רחל אמנו היית גאון'	בעמודים 125 עד 135
נספח יז'	'תחיית המתים – המשל והפשט'	בעמודים 136 עד 145
נספח יח'	'כולנו ממזרים'	בעמודים 146 עד 154
נספח יט'	'חלוקת העובדה – פשר ברכת "חכם הרזים"'	בעמודים 155 עד 158
נספח כ'	'ויגר מואב - דיור היא לא חלק בכלכלת האומה'	בעמודים 159 עד 162
נספח כא	'שויתי השם לנגדי תמיד'	בעמודים 163 עד 174
נספח כב	'מעשה בשני מלכים שחלמו חלום – פשר ספר דניאל'	בעמודים 175 עד 185
נספח כג'	'לי הכסף ולי הזהב – פשר נבואת חגי הנביא'	בעמודים 186 עד 195
נספח כד	'ינון מגל: צריך גלגל?! אני גלגל !!'	בעמודים 196 עד 198

נספח א'

לא תעשה לך פסל וכל תמונה

כבר חז"ל עמדו על הבעיה\הסתירה\האבסורד של הדבר, אייך זה שמצד אחד אסור לעשות פסל. ומצד שני, הנה משה מצווה לעשות כרובים ? האם אין לנו כאן פסל לכל דבר ? והנה דבריהם.

ועשית שנים כרובים זהב: כשאמר משה רבינו לא תעשה לך פסל וכל תמונה (שמות כ ג), נאמר לו ועשית שנים כרובים זהב, וכן כיוצא באלו, כמו פרשת יבום, וערות אביך, לא תלבש שעטנז (דברים כב יא), גדילים תעשה לך (שם שם יב), מחלליה מות יומת (שמות לא יד), וביום השבת שני כבשים בני שנה (במדבר כח ט), אלה וכיוצא בהן ברצון אחד נאמרו: (פסיקתא זוטרתא (לקח טוב) שמות פרק כה)

חז"ל בעצם לא משיבים על הסתירה חוץ מלומר שזה רצון אחד. מן כזה "הפה שאסר הוא הפה שהתיר" בכל זאת חייבים להבין מה קורה כאן.

ברור לכל בר דעת שאין לארון הברית חוץ מארון כלומר באיזה חומר שנעשה ארון היא תישאר ארון אפי' מזהב וכסף אין לו ערך יותר מכארון יבש וריק. העיקר היא מה תוכנו של הארון כלומר מה יש בתוכו, הארון הוא הכלי קיבול של משהו. אומרים חז"ל שהארון היא סמל לצדיקים שהם תוכו כברו. כלומר כל אדם הוא כלי קיבול של תובנות ומידות אבל הצדיק הוא תוכו כברו.

עוד אומרים חז"ל "כל הארן חסר "וו" ולמה ? לפי שעדיין לא נכתבה התורה ולא ניתנה בתוכו (בתוך הארון) אבל כשניתנה בתוכו ?! נתמלא כל הארון שבנביאים ושבכתובים (מדרש חסירות ויתרות)

ובכן, הארון הוא שלם אך ורק שיש בתוכו את התורה, כלומר התורה היא העניין כאן. ולכן עשו בשביל התורה כלי (הארון) לשים בו את התורה.

בכל זאת עוד נשאר השאלה העיקרית, הרי מבינים אנו למה צריך ארון (בשביל לשים בה את התורה) אבל למה פסלים על הארון ? הרי אסור לעשות פסל.

כאן ברצוני שנשים לב לעיקר העיקרים של החשיבה היהודית.

ובכן, המשכן מסמל את האדם כידוע (עיינו במלבים ועוד) ארון הברית מסמל את המוח\הראש של האדם. בחשיבה היהודית מוח בלי תורה הוא כלי ריק, רק אחרי שאדם עמל בתורה הוא אדם שלם כמו הארון הברית בלי התורה בתוכו הוא ארון ריק ויבש כנ"ל.

אבל מה יש לאדם שהוא שלם אם הוא מת לבסוף ? שבעים שנה של עמל בתורה ונהפך להיות שלם ואחר כך מת ? מה הועיל לו כל עמלו ?

עוד משהו שחייבים לשים לב, שהתבונה היא פונקציה של התפתחות. אין שום תועלת בעמל החכמה והתבונה בלי התפתחות התבונה. התבונה היא אבולוציונית = התפתחות אבולוציונית. אם כך יוצא לנו שביסוד התבונה היא דווקא התפתחותו, ואם כך מה הועיל האדם שהוא זמני בכל עמלו ?

התשובה היא כמובן "צאצאים" ותלמידים. כל עמל בתבונה היא אך ורק בתלמידים וכמובן בהולדה. הולדה של החכם עצמו והולדה של התלמידים.

ולכן אומרת התורה שאין שום תועלת בארון עם התורה אם אין את הכרובים\הפסלים שהם כמובן זכר ונקבה מחוברים שמביא את ההולדה את הדור הבא. בלי הולדה אין לנו כלום מהתבונה שהיא רק זמנית ומתה יחד עם החכם.

עכשיו הבנו למה צריך את הפסלים לומר לנו שבלי צאצאים שהם ייקחו את תבונות החכם יותר רחוק כלומר לפתח את התבונה. וכך מדור לדור לפתח את התבונה כך שהתבונה והתפתחותו היא נצחית.

האלוהים מסמל כאן את ההתפתחות התבונה. לא התבונה עצמה שהיא עומדת ומתה כנ"ל רק דווקא את ההתפתחות. ולכן מובן עכשיו למה האלוהים אומר שהוא מדבר בין הארון לכרובים. (שמות פרק כה' כא') וְנָתַתָּ אֶת הַכַּפֹּרֶת עַל הָאָרֹן מִלְמָעְלָה וְאֶל הָאָרֹן תִּתֵּן אֶת הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ: (כב) וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שָׁם וְדִבַּרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים אֲשֶׁר עַל אֲרֹן הָעֵדֻת אֵת כָּל אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אוֹתְךָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

אייך האלוהים מדבר עם בני אנוש ? עם הניסיון האנושי עם הניסיון ההיסטורי. התפתחות התבונה, היא היא דבר האלוהים. ואין התפתחות התבונה בלי הולדה כנ"ל. לא התורה בארון לבד הוא דבר האלוהים, ולא הכרובים שהם ההולדה היא דבר האלוהים, רק התורה בהווה עם ההולדה שיחד = התפתחות התבונה, היא היא דבר האלוהים.

מכאן שהכרובים הם לא פסל או תמונה של אלוהי ישראל, רק דווקא מה שביניהם – בין הארון (= מה שבתוכו = התורה,) לכרובים (= ההולדה) – שם שם צץ דבר האלוהים.

לסיכום: דבר האלוהים = התפתחות התבונה. ואיך משיגים את דבר האלוהים ? על ידי לימוד התורה ועל ידי הולדה שיחד מפתחים את התבונה מדור לדור כך שהאלוהים מדבר עמנו כל הזמן. אבל אם ח"ו הופכים את התורה שבתוך הארון

כעיקר מול התפתחות התבונה ?! אז אין דבר אלוהים כלל וכלל רק הפכנו את התורה לעומדת ומתה. אותו דבר עם מולידים צאצאים או תלמידי בלי התפתחות התבונה אז אנו מיצרים ארונות ריקים מתוכן.

והיות שבחשיבה הבסיסית של התורה התרופה לסרטן שתמצא מחר יכולנו למצוא כבר לפני אלפי שנים. אז יוצא שהעונש של אי התפתחות התבונה היא שאנו עוד מתים מסרטן. והשכר תהיה אם נפתח את התבונה שנינצל מסרטן כמובן, ולכן התורה מבטיחה (שמות פרק כג' כה') וַעֲבַדְתֶּם אֵת יְקֹוָק אֱלֹהֵיכֶם וּבֵרַךְ אֶת לַחְמְךָ וְאֶת מֵימֶיךָ וַהֲסִרֹתִי מַחֲלָה מִקִּרְבֶּךָ: כלומר אם נעבוד את האלוהים = נפתח את התבונה ?! אז יבורך הפרנסה ובעיקר "והסירותי מחלה מקרבך" כלומר מהתפתחות התבונה נזכה שנפתור את כל המחלות, וזה השכר בעמל התבונה והתפתחותו על ידי צאצאים ותלמידים.

בברכה ושבוע טוב.

Max maxmen

נספח ב'

אנס אותה באכזריות והוליד שני ממזרים

רקע

ברשת X (טוויטר לשעבר) יש אפשרות ליצור תמונות\קומיקס עם Grok ויצרתי שם קומיקס קצר וקיבלתי על הראש. ורציתי להרחיב בנושא.

והנה הסיפור שסיפרתי שם. ואחריו נעמיק בנושא העומק הזה.

היו היה נער יהודי בעיירה בפולין במאה ה19 שקראו לו הרצלי. הוא פרק עול תורה ומצוות ועזב את המשפחה והקהילה ואפי' את יהדותו, וברח לערים של המערב.

הרצלי שלנו לא יכול היה לשכוח מנערה בשם 'יהודית', נערה יפיפייה מאוד. אבל ידע ידע הרצלי שאחרי שפרק עול היהדות אין לו סיכוי לזכות בליבה של יהודית.

עברו הימים ויהודית שלנו התחתנה במזל טוב, והקימה משפחה גדולה. ובעקבות הרדיפות האנטישמיות, יהודית ובעלה וכל זאטוטיהם עלו לארץ ישראל.

לימים גם מיודעינו הרצלי הגיע לארץ ישראל כתייר, והנה פגש את יהודית ונורא חשק בה עד כדי כך שפשוט אנס אותה באכזריות.

יהודית בעקבות התקיפה של הרצלי נכנסת להיריון עם תאומים. יהודית נכנסה לבית המדרש ושואלת את הרב מה לעשות עם ההיריון?

הרב מציע ליהודית להמשיך את ההיריון. ואחרי שהתאומים ייוולדו – הרב מציע לתת להם שמות כדלהלן אחד יקרא 'ישראלי ' ואחד יקרא 'פלסטיני'

שני הילדים התאומים ידעו וידעו שאין להם חלק במשפחת יהודית. ולכן השתלטו על בית משפחת יהודית בכוח. ורבו ביניהם כל הזמן, והקרבן האמיתי היו משפחת יהודית המקורית.

התאום ישראלי לא הצליח ולא מצליח לגבור על התאום שלו פלסטיני, אז ישראלי ברוב חוצפתו מנסה לגזול את הילדים האמתיים של יהודית בשביל לעזור לו לריב עם התאום פלסטיני.

עד כאן הקומיקס ב X (טוויטר לשעבר), וכנ"ל קיבלתי על הראש וחשבתי שמן הצדק להסביר את הנושא לאלה שרוצים להבין (לאלה שהם לקנטר ומלשינים אלי בכל מקום. אני ממש אבל ממש לא מתייחס). בעיקר רציתי להסביר את זה לאקדמאים שפנו אלי בעקבות הקומיקס.

הנאורות אנסה את היהדות באכזריות והולידה שני ממזרים\לאומים

ישראלי הגון חורק שיניים באופן אינטלקטואלית כשהדמגוג מהימין שואל אותו מה אתה עושה כאן בארץ ישראל?! בלי זהות יהודית – נזעק הימין הריק מוח – מה אתה עושה כאן!?

כשאני רואה ברשתות ובפודקאסטים אייך אנשי הימין האינטלקטואלים זורים מלח על הפצעים האינטלקטואלים של הישראלי. אני מיד בצד של השמאלני מול הדמגוג הימיני. ורוצה כל כך לעזור לו. כלומר מטריף אותי שאין לשמאלני את האינטלקט, את התשובות הנכונות להחזיר להם מנה אחת אפים.

ובכן, עמוק עמוק בכל אינטלקט הגון במוח נמצא השאלה הפשוטה במבחן התוצאה מאז אחרי השואה, מה הועילו חכמים עם הקמת המדינה? 1, מאז השואה רצח יהודים אין בכל העולם רק בארץ ישראל. מכאן חיי הפחד הנצחי דווקא בארץ ישראל. מעל חצי יהודים גרים בחו"ל ואין להם את הפחד מוות הזה לא לגבי המלחמה ולא לגבי גיוס החובה של הילדים שלנו. **2,** ארץ ישראל היא מדינה קפיטליסטית ככזה היא לא מכירה בלאומים. כלומר בתכלס אין הבדל בין יהודי לכל אזרח אחר במדינה קפיטליסטית. כלומר ארץ ישראל לא של היהודי בתכלס. **3,** הגנת המדינה דורשת דם יהודי דווקא. כלומר עצם גיוס החובה במדינה קפיטליסטית, היא עוול מוסרי וערכי. ועוד רק דם של יהודים דווקא?! זה כאילו נגזר על היהודים בארץ ישראל להמשיך את השואה לנצח. **4,** הריבים הנצחיים בין השמאל לימין וההפך ושניהם מול החרדים. אין דבר שכזה בשום מקום בעולם. יהודים לא רבים ביניהם בשום מדינה ומדינה בחו"ל. הפחד של השמאל (ושל החרדים – למי שמבין לעומק את העניין) ממדינת הלכה. הפחד של הימין מהשמאל והפרוגרס שייקחו מהם את הזהות היהודית. כל זה אין בכל העולם. **5,** איזה פיספוס, איזה מזל רע ליהודים ולערבים בארץ ישראל, הרי היו כאן הבריטים. הרי בשום מצב אף ישראלי מצוי לא היה מוותר על אזרחות בריטית. ואם הבריטים היו נשארים כאן לנצח, לא היו כאן כל הצרות הנצחיות האלה.

השמאל הבין את זה כבר מזמן ולכן חשב אולי הוא יאהב את הערבי וילחם למענו מול הימין (ובטעות גם מול החרדים. כלומר מקריב את החרדים בריב עמו על

הגיוס ומבטל את הסטטוס קוו לטובת מדינת כל אזרחיה). ואז זה יהיה מדינת כל אזרחיה והערבים יכלו לחיות עם זה בסדר כמו שחיו עם הבריטים. השמאל הצליח מאוד בלהכניס את הערבים לרפואה (מעל חצי נותני שירות הרפואי בארץ זה ערבים), ולמשפטים ולפוליטיקה ועוד ועוד. אבל השמאל שכח דבר אחד, את האונס האכזרי שהולידה את שני הממזרים\הלאומים האלה – הלאום ה'**ישראלי'** והלאום ה'**פלסטיני'**. השמאל נכנס לסחרור באופן אינטלקטואלי והחליט להקריב את הממזר הישראלי לטובת הממזר הפלסטיני. אשכרה הוא גירש את הממזר הישראלי מעזה אחרי 30 שנה של התיישבות, לטובת הממזר הפלסטיני. ועכשיו הממזר הפלסטיני עשה לנו את טבח שמחת תורה, ואז הממזר הישראלי מתעצם שוב על חשבון השמאל. כלומר השמאל בעצמו כבר מבין שזה לא היה חכם להקריב את הממזר הישראלי לטובת הממזר הפלסטיני. כי עכשיו אין לו את שניהם, לא את הממזר הישראלי ולא את הממזר הפלסטיני.

זה לא רק השמאל, זה כל ישראלי שקצת מתחיל להשכיל, לבסוף מגיע לאותו מסקנה. מכאן שתמיד הימין הפסיד את האינטלקטואלים שלו לטובת השמאל. הסכמי אוסלו ואחריו ממשלות ימין שהמשיכו עם אוסלו תוכיח. מערכת המשפט שבמקור הם כולם היו אנשי ימין (בן גוריון שלח אותם ללמוד משפטים בכדי שלא יהיו עליו איום פוליטי), הפכו לשמאלנים יותר מהאפיפיור. כל המערכות במדינה כולל מערכת הצבאי שב"כ והמוסד הפכו להיות שמאלנים – קרי 'מדינת כל אזרחיה'. כלומר להפוך את המדינה למדינת כל אזרחיה = הבריטים!!!!!!! אז איזה פיספוס זה לעזאזל, הרי הבריטים היו כאן!!!!!!!!!!!!!

התשובה היא **'הנאורות אנסו את היהדות באכזריות והולידו שני ממזרים\לאומים'** הלאום הישראלי והלאום הפלסטיני. השמאל וכל המערכות במדינה התכחש לממזר הישראלי וניסה להתחנף לממזר הפלסטיני. התוצאה שהשמאל – בעקבות הטבח והמלחמה הלא נגמרת – הפסיד את שניהם – את הלאום הישראלי ואת הלאום הפלסטיני.

למה זה היה אונס אכזרי?

ביהדות אין לאומים רק עמים (טבעיות מה שנקרא אתניות), ולכל עם יש ארץ משלה מחלוקת הארצות על ידי השופט נח – מה שנקרא תורת נח = המצאת הקניין הפרטי על ידי ירושה.

כלומר והיות שקניין וירושה תמיד שייכת לסובייקט ככה תמיד הארץ שייכת לכל פרט בעם הטבעי. מכאן ארץ ישראל של היהודי.

מאז נמרוד ואחריו סנחריב, כמעט שאין עמים טבעיות בטריטוריה שלהם מכוח חלוקת הארצות. כלומר כולם כמעט מחזיקים בטריטוריה בכוח הכיבוש והחרב. היהדות לא רוצה כיבוש ולא רוצה לחיות על חרב, ולכן היהדות רוצה את ארץ ישראל. כלומר מתחילה בני ישראל לא כובשים את מצרים בעצמה אלא הולכת ארבעים שנה במדבר להחזיר לעצמה את ארץ ירושתם כי רק ככה נחיה כבני חורין ולא על חרב. הנביא משבח את רמת המוסריות של תרבות היהודים בזמנם ואומר: כֹּה אָמַר יְהוָה **זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה** .כי לא רצינו כיבוש אלא קניין קביל מוסרית אוניברסלי.

הצדק האלוהי לא מכירה בקניינים בכלל כמו שקורה בטבע שמי שחושב שיש טריטוריה הוא גם טורף. בכדי להמציא את הקניין ושכל אחד יקבל על עצמו את הצוו המוסרי של לא תרצח ולא תגנוב, כל אדם חייב להיוולד עם קניין פרטי. ואייך זה אפשרי? אך ורק על ידי חלוקת הארצות בגורל והמצאת הירושה שמושתתת על תורת אדם = המצאת קניין האישה\בעל = המצאת חוקי המשפחה.

זה מה שנח המקראי עשה וזה בעצם הצוו המוסרי של הלל התלמודי והצוו הקטגורי של קאנט. מאז נח הומצאה מה שנקרא צדק ומשפט = שבע מצוות בני נח. כלומר בעקבות המצאת הקניין והירושה, הומצאה אוטומטית כל הדינים והמשפט.

ברגע שבוטל חלוקת הארצות ובני אנוש מחזיקים קניין עם כיבוש וכסף, אין באמת משפט וצדק, הרי לריבון מותר הכל = לריבון יש מונופול על האלימות. כלומר כל מי שמעמיק מבין את הפלונטר האינטלקטואלית של המערב בכל המושגים של משפט מול הממלכה\הריבון. כי אין באמת משפט וצדק הרי מה שלאזרח אסור מותר לריבון = רצח גזל כיבוש וכו' וכו'. מכאן כל הוויכוחים בכל המדינות המתוקנות בנושא הזה.

ביהדות, הכל חד וברור, החוקה חדה וברורה. כל אדם נולד עם קניין פרטי, לכל אדם יש חלק במשאבי הארץ. מכאן הצדק והמשפט קבילים לכל אדם ואדם. ולכן אין על מה לריב לא על טריטוריה ולא על פוליטיקה וכו' וכו'. כלומר ביהדות רוצים לחיות מוסרית וערכית. לא רוצים לחיות על חרב שזה קללה של עשיו שהיה צייד כלומר לא הכיר בחלוקת הארצות אלא הכיר בכיבוש\ציידות.

ולכן ביהדות להחזיר את ארץ ישראל ליהודי יש לזה כמה תנאים בסיסיים יסודיים שבלעדיהם נופל כל הזכות שלנו על ארץ ישראל.

1. **אסור להפוך את העם ללאום = חטא העגל. אסור ריבון אדם על אדם = רק ריבון העולמים.**

2. מחלקים את הארץ בגורל לכל יהודי. וזכות שווה לכל אחד בכל משאבי הארץ.

3. יש ליהודי מגילת יוחסין = שטר בעלות על הארץ.

הנאורות לא עמדה בשלוש התנאים הבסיסיים והיסודיים האלה.

לחרדים האנטי לאומניים, גם אין מגילת יוחסין, אבל יש מה שנקרא משפטית **'חזקה'** כלומר הם שמרו על חוקי המשפחה שמרו על ברית המילה ולכן כולם מודים שלא צריכים דווקא שטר בעלות מספיק חזקה משפטית. אבל לנאורות אין את החזקה הזו כי הם לא חשבו ולא חושבים בכלל לשמור על חוקי המשפחה של תורת אדם. נכון בסטטוס קוו הם הבטיחו לשמור על חוקי הנישואין היהודית. אבל כמו כל דבר מהסטטוס קוו בוטל גם זה יבוטל מתישהו.

(אלה מכם משלנו שקיללו אותי שאני מדבר בלי מקורות, אני הביא לכם כמה מקורות. וסליחה מאלה שלא מתמצאים בלשון המקורות.

בפרשת קדשים פרק כ' (כד) **וָאֹמַ֣ר לָכֶ֗ם אַתֶּם֮ תִּֽירְשׁ֣וּ אֶת־אַדְמָתָם֒** (אתם נאים יורשים אותם שאתם פותחים תחילה וכן הוא אומר גן נעול אחותי כלה גל נעול מעין חתום – ספרא) **וַאֲנִ֞י אֶתְּנֶ֤נָּה לָכֶם֙ לָרֶ֣שֶׁת אֹתָ֔הּ** (עתיד אני ליתנה לכם ירושת עולם, שמא תאמרו אין לך ליתן לנו אלא משל אחר והלא משלכם היא והיא אינה אלא חלקו של שם ואתם בניו של שם, והן אינן אלא בני חם –ספרא) **אֶ֛רֶץ זָבַ֥ת חָלָ֖ב וּדְבָ֑שׁ אֲנִי֙ יְקֹוָ֣ק אֱלֹהֵיכֶ֔ם אֲשֶׁר־הִבְדַּ֥לְתִּי אֶתְכֶ֖ם מִן־הָֽעַמִּֽים** (ראו כמה ביניכם ולאומות, באומות אדם מקשט את אשתו ומוסרה לאחר אדם מקשט את עצמו ונמסר לאחר. – ספרא) ונאמר שם בפסוק (כו) **וִהְיִ֤יתֶם לִי֙ קְדֹשִׁ֔ים כִּ֥י קָד֖וֹשׁ אֲנִ֣י יְקֹוָ֑ק וָאַבְדִּ֥ל אֶתְכֶ֛ם מִן־הָֽעַמִּ֖ים לִהְי֥וֹת לִֽי :** (אם מובדלים אתם מן העמים הרי אתם לשמי ואם לאו הרי אתם של נבוכדנצר מלך בבל וחביריו – ספרא). בקיצור או אתם בני חורין או אתם בני משטרים, עבדים לאלוהי הריבון אלוהי הקניין ואלוהי הכסף.

איש איש כי-תשטה אשתו ומעלה בו מעל (במדבר ה יב): ב' מעילות הללו למה, אחת שהיא משקרת בהקב"ה והשנית שהיא משקרת לבעלה, כיצד משקרת בבעלה, שהיא אומרת על הממזר שהוא בנו ואינו בנו והוא יורש את נכסיו, כיצד משקרת בהקב"ה, שהקב"ה אמר שהממזרים לא יקחו חלק בארץ, אלא בן שהוא מיוחס אחר אביו, והיא אומרת על הממזר שהוא בן בעלה ונותנת לו חלק בארץ. (במדב"ר פ"ט-ח)

אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְקֹוָק אֶת־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינָי: – בשעה שקבלו ישראל את התורה נתקנאו אומות העולם אמרו מה ראו להתקרב מכל האומות, "סתם פיהן" הקדוש ברוך הוא א"ל הביאו לי יוחסין שלכם הבו לה' משפחות עמים הבו לה' כבוד ועוז כשם שבני מביאין ויתילדו על משפחותם. (חז"ל בכמה מקומות)

"כל אדם שאין לו קרקע אינו אדם" (יבמות סג:) ועל דרך "**הפגיעה הבסיסית בזכויות האדם באה לכלל ביטוי קודם כול ויותר מכול בשלילת מקום בעולם"** - חנה ארנדט. ראו [חנה ארנדט למדה יבמות !?]

"**כל אדם,,, שאין לו קרקע אין עולה לרגל"** (פסחים)

טובה חכמה עם נחלה: כי חכמת הראשונים עם חכמתם היה להם כמו כן נחלה, דהיינו זכות אבות, מה שאין כן עכשיו שתמה זכות אבות (הנתיבות בחיבור תעלומות חכמה על קהלת ז' יא')

אפשר להביא אלפי מקורות מכל תחום ביהדות שתוכלו להרכיב לבד את הפזל של החוקה היהודית. אבל לא נגמור את המאמר לעולם. ולכן מספיק לדעתי דברי הרמב"ן שאומר: **הענין סוד גדול מסודות התורה בתולדת האדם, ונכר הוא לעיני רואים אשר נתן להם השם עינים לראות ואזנים לשמוע.** (רמב"ן בראשית פרק לח)

למקנטרים עלי כנראה הקב"ה לא נתן להם **"עינים לראות ואזנים לשמוע"** כלשונו הטהור של הרמב"ן.

אבל לגבי עוון מולך = ריבון אדם על אדם. אני חייב להביא את הספרא כי זה בנפשינו שנבין למה יש לנו את כל המלחמות בארץ ישראל. ומכאן תבינו למה אני אומר שהנאורות אנסה את היהדות באכזריות.

פרשת קדשים ויקרא פרק כ (ב) **וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגָּר בְּיִשְׂרָאֵל** (כל אזרח בארץ: ישראל אילו ישראל, גר אילו הגרים, הגר, לרבות נשי הגרים, בישראל, לרבות נשים ועבדים – ספרא) **אֲשֶׁר יִתֵּן מִזַּרְעוֹ לַמֹּלֶךְ מוֹת יוּמָת עַם הָאָרֶץ יִרְגְּמֻהוּ בָאָבֶן: (ג) וַאֲנִי אֶתֵּן אֶת־פָּנַי בָּאִישׁ הַהוּא וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ מִקֶּרֶב עַמּוֹ כִּי מִזַּרְעוֹ נָתַן לַמֹּלֶךְ** (כי מזרעו נתן למולך מה תלמוד לומר לפי שנאמר לא ימצא בך מעביר בתו ובנו באש, אין לי אלא בנו ובתו, בן בנו ובן בתו מנין תלמוד לומר כי מזרעו נתן למולך. אין לי אלא זרע כשר זרע פסול מנין תלמוד לומר בתתו מזרעו למולך כל זרע שיש בו - ספרא) **לְמַעַן טַמֵּא אֶת־מִקְדָּשִׁי וּלְחַלֵּל אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי:** (מלמד שהוא מטמא את המקדש מחלל את השם

ומסלק את השכינה ומפיל את ישראל בחרב ומגלה אותם מארצם -.ספרא) **(ד)** **וְאִ֡ם הַעְלֵ֣ם יַעְלִ֩ימוּ֩ עַ֨ם הָאָ֜רֶץ אֶת־עֵֽינֵיהֶם֙ מִן־הָאִ֣ישׁ הַה֔וּא בְּתִתּ֥וֹ מִזַּרְע֖וֹ לַמֹּ֑לֶךְ לְבִלְתִּ֖י הָמִ֥ית אֹתֽוֹ:** (ואם העלם יעלימו מנין אם העלימו בדבר אחד סוף שדברים הרבה מעלימים, ת"ל אם העלם יעלימו. (י) ומנין אם העלימו בית דין אחד סוף שבבתי דינים הרבה מעלימים תלמוד לומר אם העלם יעלימו. (יא) מנין אם העלימו בסנדריות של ישראל שסוף שסנהדרי גדולה מעלמת ודיני נפשות נטלין מהם על כך לכך נאמר ואם העלם יעלימו – ספרא) **(ה)** **וְשַׂמְתִּ֨י אֲנִ֧י אֶת־פָּנַ֛י בָּאִ֥ישׁ הַה֖וּא וּבְמִשְׁפַּחְתּ֑וֹ** (א"ר שמעון וכי מה חטאת המשפחה אלא ללמדך שאין לך משפחה שיש בה מוכס שאין כולה מוכסין שיש בה ליסטים שאין כולה ליסטים מפני שמחפים עליו – .ספרא = עבדי המדינה ועבדי ההון) **וְהִכְרַתִּ֨י אֹת֜וֹ וְאֵ֣ת׀ כָּל־הַזֹּנִ֣ים אַחֲרָ֗יו לִזְנ֛וֹת אַחֲרֵ֥י הַמֹּ֖לֶךְ מִקֶּ֥רֶב עַמָּֽם:** ראו [גיוס = מעביר את בנו למולך]

עד כאן מקורות במקצת. ואת שאר המקורות תראו בהרבה מאמרים כאן בבלוג.

החטא הקדמון של הנאורות

המצאת הלאום!!!

עצם המצאת הלאום, שזה בלתי אפשרי ביהדות כנ"ל, ועוד בארץ ישראל, הולידה שני לאומים אוטומטית, הרי שאלת חלוקת הארץ כבר היה לפני קום המדינה.

המצאת הלאום הישראלי = הציונות, הביא את גירוש הבריטים, גירוש המערב שכל כך נחשק אצל הישראלי. והנה הישראלי מצא מולו לאום חדש = התאום השני מהאונס האכזרי שנקרא פלסטיני.

החטא השניה של הנאורות

לעומק הנאורות התחילה להבין את הבעיה, את האבסורד שעצם הולדת הלאום הישראלי אוטומטית מולידה גם את הלאום הפלסטיני, הוא ניסה להתכחש ללאום הישראלי ורצה להחזיר לעומק את הבריטים\המערב = מדינת כל אזרחיה. ככה הערבי אולי יסכים להיות חלק של המדינה של כל אזרחיה.

על הדרך השמאל דרך על הלאום הישראלי ואשכרה גירש אותו מהבית בעזה ועוד = אוסלו וההתנתקות וכו' (כלומר אם טרמפ רוצה עכשיו להגר את תושבי עזה, את התקדים לכך השמאל ורוב הישראלים עשו כבר ללאום הישראלי עצמו. הורג אותי הצביעות של השמאל מול טרמפ בעניין זה. הרי אתם המצאתם את התקדים שאפשר להזיז אוכלוסין ממקום למקום). הסתכסך ומסתכסך עם החרדים כל הדרך כי נדמה לו שהחרדי איום. רדיפת החרדים על ידי מערכת

המשפט בראשם אהרן ברק עם סיפור הגיוס ועוד, התחילה כבר הרבה שנים קודם.

בקיצער הנאור עשה את כל הטעויות עם זה שהוא דרך על הלאום הישראלי וגם על החרדים האנטי לאומנים. והכל היה שווה לו בכדי להחניף לממזר השני שלו 'הפלסטיני'. עד שהיגיע טבח שמחת תורה שהתברר לו שהלאום התאום הפלסטיני לא מוכן לוותר על הלאומניות. הוא לא יכול לוותר אפי' אם היה רוצה, הרי נולד תאום עם הלאום הישראלי.

הנאור לבסוף איבד את שניהם. את הלאום הישראלי ואת הלאום הפלסטיני.

למה איבדתם את החרדים?

נכון החרדים רק כ 16% מהיהודים בארץ אבל לא יעבור הרבה זמן שהם יהיו ביחד עם הערבים הרוב בארץ ישראל.

את זה אני לא יכול להבין, אייך איבדתם את החרדים. הרי עם החרדים ביחד עם הערבים, היינו יכולים לבטל את שני הלאומים ביחד. כלומר מבטלים את שם המדינה לשם נטרלי. וחסל כל הצרות של כולנו.

במקום זה אתם באים ביחד עם הימין על החרדי בנושא הגיוס חובה שלכל הדעות אין גיוס חובה במדינה קפיטליסטית שבהגדרה לא מכירה בלאומים. **"צריך להכיר בכך שמודל גיוס חובה וחברה ליברלית דמוקרטית, אלה שתי ישויות שנמצאות בסתירה זו לזו ולכן המציאות הזאת לא יכולה לשרוד לאורך זמן" -** פרופ' יגיל לוי

כלומר לא מספיק שגירשתם לנו את הבריטים – שסוף סוף אחרי גלות של ארבע מאות שנה אצל אימפריה העות'מנית, היגיעו המערב היותר מתוקן שבאומות לארץ ישראל – הקמתם על חשבונינו לאום ישראלי ואת התאום שלו הלאום הפלסטיני, ואחרי שאתם לא מסתדרים ביניכם אתם עכשיו באים לגזול מאתנו החרדים את הילדים שלנו למלחמה המיותרת הזאת!?

למה אתם לא מסוגלים לראות מעבר למטר אחד לעזאזל, הסגולה זה החרדים!!!!

החרדים לא ילכו עם השמאל כל זמן שהשמאל חיי בשקר\בפרדוקסליות של לאום ישראלי. ברגע שהשמאל יוותר על שם המדינה ועל הלאום הישראלי, ונהפוך את הארץ לאחת המדינות המערביות הניטרליות הלא לאומניות. החרדים יהיו ביחד עמכם מול הימין הלאומני. ואני הסביר את זה בטוב טעם.

הימין יותר מסוכן ליהודי מכל ישות שהיה בהיסטוריה היהודית.

כשחלק מבני עמנו (הצדוקים) הפכו את היהדות לדת הם גם כן הולידו שני ממזרים. את הדתות השקריות הנצרות והאסלאם. לא צריך לספר כמה סבל שני הדתות השקריות האלה גרמו ליהודי וליהדות.

במקום שהרומאים יאמצו את היהדות המקורית הם אימצו לעצמם את הנצרות כאופיום להמונים. אותו דבר הערבים עם האסלאם. אותו חושך של אלפי שנים שהגיע למערב עם הנצרות, הגיע לערבים עם האסלאם.

כשסוף סוף הגיע הנאורות, הם גם נכנעו לאופיום הדתי הנוצרי כפי שמלמד שפינוזה ורוב הוגי המערב. עד שהגיע הגל ומרקס ועוד שראו באופיום משהו שמפריע ובצדק. ולכן התכחשו לדת לגמרי ובמקום לחזור לנביאים ולהבין לעומק מה הבעיה באמת, הם המציאו את הקומוניזם וכו' וכו'. ואז בעדר אופיום דתי, עמי המערב חזרו ללאומניות. ברגע הזה שיש לאומים, היהודי הוא זר. ואז עד הכחדתם בשואה באירופה קצרה הדרך. כלומר עצם הלאומניות בעולם, זה סכנה ליהודים. חדי עין ראו את זה מגיע וברחו לארץ המהגרים = ארה"ב או לארץ ישראל.

התשובה של הנאור היהודי, היה, בואו גם אנחנו נהפוך להיות לאום. ואז נולדה הציונות והשאר היסטוריה. כלומר שוב חלק מהיהודים מולידים לעצמם ממזרים חדשים = שני לאומים. באין כבר את שני הממזרים הקודמים = הדתות, הנאור הביא עלינו את שני הממזרים החדשים = הלאומנים.

עכשיו תשימו לב. מיהו הכי זר בארץ ישראל? החרדים!!!

הם לא ישראלים הם לא פלסטינים. הם **עם ללא עולם** כפי שהגדירה את זה בטוב טעם חנה ארנדט: **"העם היהודי מהווה דוגמא מרכזית לעם ללא עולם שקיים את עצמו במשך אלפי שנים....חוסר ההתייחסות הזה לעולם, שהיהודים סבלו ממנו כגולה,,, יצר חמימות מיוחדת בקרב אלה שמשתייכים לקבוצה. חמימות שאני** (= חנה ארנדט), **מכירה היטב. זה השתנה ברגע בו נוסדה מדינת ישראל. למעשה, זה קרה כבר עם הקמת הבית היהודי הלאומי בפלשתינה.... האנושיות היהודית, האנושיות הייחודית של היהודים – שהעדר המולדת הוא חלק חשוב ממנה, ניחנה ביופי מיוחד, זה היה נהדר. ההימצאות הזאת, מחוץ לכל הקשרים החברתיים, ההעדר הגמור הזה של דעות קדומות, שאני** (= חנה ארנדט), **חוויתי בעוצמה רבה מצד אימי, שהתייחסה כך גם לקהילה היהודית כולה, כל הקסם הזה אבד, כמובן. האנושיות הזאת לא שרדה את העצמאות יותר מחמש דקות"**. אי אפשר להאשים אותה, הרי ראתה את התותח הקדוש

על אלטלנה ורצח דהאן ועוד ועוד, שלא היה כדבר הזה אלפי שנה שיהודים רוצחים יהודים .

היהודי מאז ומתמיד והחרדי במודרנה, יכול לחיות אך ורק במדינות חופשיות. במדינות לאומניות, ראינו מה עשו לנו עמי אירופה. אותו דבר בארץ ישראל ביום שזה יהפוך להיות מדינת לאום באמת כפי שהימין רוצה, אין לחרדי מה לחפש בארץ ישראל. ונושא הגיוס מצד הימין תוכיח זאת. ההסתה והאנטישמיות הבלתי פוסקת נגד החרדים בנושא הגיוס שמגיע מהצד הימני, צריך להדליק נרות אדומות אצל כל משפחה יהודית אותנטית בארץ ישראל. את הסבל הכלכלי מהימין אנחנו החרדים מרגישים מאז שנות ה80 שאסכולת שיקגו השתלטו על המדיניות הכלכלית בארץ באדיבות נתניהו שמאוד עזר להם = לנערי האוצר. את גזירות הדיור שמגיע אך ורק מהימין, החרדים מתחילים להרגיש חזק. החרדי חשב שעל דירת סליחה יבקשו לא הרבה כסף. אבל מתברר שגם על דירת סליחה מטר על מטר בשכירות, משלמים משכורת שלימה.

כל הסבל הכלכלי הזה שרדנו כי אנחנו יהודים שיודעים לסבול בגשמי. אבל לא ברוחני שזה כמובן הצבא ועצם רוח הלאומניות שנושבת בארץ מאז טבח שמחת תורה.

כלומר לא רק איום פיזי מצד הלאומניים כמו שהיה לנו מהלאומניים באירופה. אלא בעיקר איום רוחני שזה עצם ההשקפה הלאומנית המשיחית. וכמובן האיום הרוחני מהגיוס. לא מספיק שהצבא ייתן לחרדי צבא חרדית למהדרין, אלא עצם החזקת חרב זה איום רוחני הרי אנחנו לא בני עשיו אלא בני יעקב\ישראל שלא אוחז בחרב. ראו **לעולם לא אוחזים בחרב!**

היהודי החרדי בארה"ב גם צריך להתחיל לחשוב על חלופה. כי ביום שארה"ב נהפכת ללאום לאומני. זה אותו סכנה כמו באירופה בזמנו.

הפרדוקסליות של הימין היהודי והסבל של אנשי הימין היהודיים.

במצרים למדנו שההון מתכנסת אצל יחדים. תשובת היהודי היה לחזור לתורת נח = לחזור לארץ ירושתינו עם תנאים שלא עוד ניתן להון להתכנס אצל יחידים והשאר עבדים להם. שזה אומר חלוקת הארץ כולל חלק שווה במשאבי הארץ. ואי אפשר למכור את הירושה לצמיתות = שמיטה ויובל, ושמיטת כספים\ביטול החובות, או ביטול המטבע כל שבע שנים. ככה כל נולד נולד עם קניין פרטי וחלק שווה במשאבי הארץ. אצל דניאל למדנו שאחרי שתמיד ההון אנושי מתכנס כנ"ל, והממלכה\האימפריה לא מחזירה את ההון להמונים = צדקה, אז ההמונים חוזרים

ללאומניות = ביטול האימפריות והתכנסות בני אנוש ללאום ולטריטוריה בכוח החרב. ראו לעומק **מעשה בשני מלכים שחלמו חלום – פשר ספר דניאל**

המצב הזה היה תמיד מאז המצאת האימפריה הראשונה בהיסטוריה = נמרוד.

אברהם אבינו חוזר לארץ ירושתו אחרי שמורד בנמרוד.

בני ישראל יוצאים ממצרים לשוב לארץ ירושתם.

שיבת ציון אחרי כיבוש בבל על ידי הפרסים.

והנאורות בתקופת ההשכלה ואחריו השואה.

כלומר למדנו ביהדות שתמיד אחרי גלובליזציה כלכלית, בני אנוש חוזרים ללאומניות ולטריטוריה ואחיזת החרב. וכל זה קורה אצל האימפריות הגדולות בגלל כינוס ההון אצל יחידים והשאר עבדים להם. ראו לעומק **מעשה בשני מלכים שחלמו חלום – פשר ספר דניאל**

מאז הנצרות האופיום הדתי = הצדקה, קצת האריך את חייו של האימפריות הגדולות (על זה נאמר צְדָקָה תְּרוֹמֵם גּוֹי וְחֶסֶד לְאֻמִּים חַטָּאת.). אבל כנ"ל בסוף הדת עצמה מושחתת עד הגרון, והגיע הנאורות כנ"ל. וכשהנאורות מתכנסות ללאומניות. מהנאור היהודי מתבקשת יותר השכלה ואינטלקט מחכמי חלם של הגויים. ובאמת השמאל היהודי עם הסוציאליזם והימין היהודי עם חמשת הממים של זאב ז'בוטינסקי. מראים לנו שכן היה להם איזה חשיבה יהודית. לא על פי התורה והיהדות, אבל בכל זאת או סוציאליזם או כלכלה חופשית עם חמשת הממים = זכויות יסוד.

במקום זה קיבלנו – על ידי הימין בשיתוף השמאל הישראלי המזויף , **מדינה קפיטליסטית שבהגדרה לא מכירה בלאומים** = שימות העני תחת הגשר בשקט. כפי שמלמד אותנו רבם הגדול של הקפיטליזם – מילטון פרידמן **"בעיני בן חורין, המדינה היא אוסף של בני אדם ולא ישות שמעל ומעבר להם, הוא רואה את השלטון כאמצעי, כמכשיר, ולא כמי שמעניק חסדים, כאדון או כאל שיש להעריצו ולשרתו בצורה עיוורת. אין הוא מכיר בשאיפה לאומית כלשהי, אלא באשר היא ההסכמה בין השאיפות שלהגשמתן פועלים האזרחים כל אחד לחוד. אין הוא מכיר במטרה לאומית כלשהי, אלא באשר היא ההסכמה לגבי המטרות שלמענן נאבקים האזרחים כל אחד לחוד" -** קפיטליזם וחירות – מילטון פרידמן

הימין החילוני

הימין החילוני חייב לגייס את ההמונים ללאומניות = לאום בטריטוריה שלו. אבל זאת מדינה קפיטליסטית כנ"ל שהיא אנטי לאומנית. ולכן הימין החילוני מגייס להמונים את הזהות היהודי = האופיום הדתי.

הנבל הימני הזה שלא חושב לרגע להחזיר את הארץ ליהודי הרי זאת מדינה קפיטליסטית. ולכן הוא חייב את האופיום הדתי, ובשביל האופיום הדתי הימין החילוני חייב את הדתיים מה שנקרא הציונות הדתית והוא חייב גם את החרדים.

החרדים שהם לא לאומניים ואפי' אנטי לאומניים, לא יכולים לספק לימין החילוני את הסחורה העיקרית שזה **צבא בחינם** (שנבין במדינה קפיטליסטית אין גיוס חובה מאותו סיבה עמוקה שהיא לא מדינת לאום ולא חייבת לספק לאזרח קניין). כאן נכנסים הציונות הדתית עם **הרבנים הרוצחים שלהם = נביאי שקר**, שמספקים לימין החילוני את הבשר תותחים בחינם.

זה דברים קשים?! לגמרי לא !!!! כי לא שמעתי שום רב משפיע – או הוגה משפיע או אקדמאי משפיע או עיתונאי משפיע – בציונות הדתית, שיאמר את המובן מאליו, שלכל יהודי יש נחלה בארץ ישראל ולכל יהודי יש לו חלק שווה במשאבי הארץ.

הם שולחים רווקים ורווקות למות בחינם. הם שולחים הורים למות חינם ומשאירים יתומים ואלמנות. ואם חלקם שרדו את המלחמה, הרבנים דורשים להחזיר לרווקים והרווקות את ארץ ירושתם? לא ולא. על זה יש לרבנים את הסם הדתי להשקות אותם כסוטות. יש מצב שהמים המאררים\ההזדמנות יביא להם עושר במשחק הקפיטליסטית, ויש מצב שהמים המרים יביא להם עוני בלתי נסבל עד השמדתם = שימות העני תחת הגשר בשקט.

יאמרו לי צדיקים שכן יש רבנים שאומרים וכו' וכו'. אבל ביהדות המציאות מדברת ולא דיבורים. המציאות היא שהילדים שלהם והבעלים רצים רצים למות למען כבוד קדושת המדינה הקפיטליסטית בחינם. ודיור אין להם. הם רצים רצים למות למען כלל ישראל כביכול, ואין לשום פרט בעם ישראל דיור וחלק שווה במשאבי הארץ. כלומר למה המציאות היא בדיוק ככה ולא אחרת שיש דיור לכולם וצריך לדברן להגן עליו. המציאות היא הרי הפוכה, כולם שם רצים למות בשם היהדות. אבל דיור אין אפי' לרווקים ששרדו את המלחמה. ומי מדבר על כל כלל ישראל כולל כל יהודי בארץ ישראל מהחילוני עד החרדי ממאה שערים.

עם השקר הזה, הם באים עכשיו על החרדים. לא רק השמאל והימין החילוני, אלא הציונות הדתית באים עכשיו על החרדים. שהחרדים גם כן יקריבו את הילדים

שלהם בשביל מדינה קפיטליסטית שלא מכירה בלאומים. שגם הבעלים החרדים ישאירו אלמנות ויתומים בשביל מדינה קפיטליסטית שלא מכירה בלאומים.

כמה בורות כמה חוסר אינטלקט צריך להיות להם, עם עצם הדרישה ההזויה הזו. הרי החרדי אפי' אם המדינה היית סוציאליסטית, אפי' אם המדינה היית מקיימת את חמשת הממים של ז'בוטינסקי, הם לא היו מקריבים את זרעם למדינה. ק"ו שהמדינה היא מדינה קפיטליסטית שלא מכירה בתכלס בלאומים כנ"ל.

כשההשקפות מתחדדות אז בא הסכנה

כנודע אסור לתרגם את התורה. ביום שתרגמו את התורה כיום מעשה חטא העגל. הרבה לא מבינים למה. מה רע להחכים את כל הגויים בתורת ישראל? התשובה היא שגוים הם גויים. כלומר אם הגוי יראה שאתה צודק, הוא יהרוג אותך וככה אין מישהו שיותר צודק ממנו.

אותו דבר בקום המדינה, רק הפילוסופיים העמקניים הבינו לשתוק. כלומר בן גוריון וסיעתו ולהבדיל גדולי התורה, סגרו עניינים בקום המדינה (צבא, חינוך פרטי, כשרות, נישואין כדת ההלכה, שבת, וכיפור, וכו' וכו' = סטטוס קוו) ויותר לא מדברים = כל אחד לא מפריע לשני.

כל זה היה טוב עד שהגיע אלה שלא ידעו את יוסף. והתחילו לדרוש מהחרדים גיוס וליבה. והתחילו לדרוש את ביטול רוב הסטטוס קוו.

ואז ההשקפות מתחילות להתברר. כלומר אין יותר לשתוק, כל צד מראה את טיעוניו, ותמיד אבל תמיד היהודי הוא הוא הצודק, ואז הפתרון הוא פשוט להרוג אותו. מכאן הסכנה לחרדים להמשיך לגור בארץ ישראל.

לסיום

לאור כל דברי לעיל , **אפשר עכשיו – אני מקווה, להבין את הקומיקס שלי.**

כותב בצער רב

max maxmen

נספח ג'

עקדת יצחק - הליבה החרדית

מי לא מכיר את הקנטור הנצחי - של כל האנטישמים או של סתם בורים ועמי הארצות, על סיפור עקידת יצחק?! מילא מדובר על ההמונים שהם תינוקות שנשבו בחינוך המערבי הדוגמטי והבלתי תבוני. אבל שמדובר באנשים נאורים כביכול, כמו ירון לונדון, ראש ממשלת ישראל בייבי ורות קלדרון?! זה אמור להטריף כל משכיל מתחיל!!

הנה כאן (עקדת יצחק תכנית החדר - רות קלדרון) שמעתי בתוכנית החדר של רות קלדרון את החבורה הנ"ל עוסקים בסיפור עקידת יצחק בכזה בורות וטמטום שבא לי להקיא. ולכן החלטתי לתת לנו (לדורשי חכמה בינה ודעת) את הליבה החרדית בסיפור עקידת יצחק. (גם כתבתי תגובה שם וכדאי לעיין שם. בהמשך בני המשטר הפנאטים מחקו שם את תגובתי)

ובכן תחזרו לתמונה של סיפור עקידת יצחק בראש המאמר לעיל.

בתמונה יש חמש פרטים

1. אבי האומה אברהם = אומה
2. המלאך = הבינה האחדותית
3. הרווק = יצחק כרווק מוקרב ונכרת מעולמו האישית (מת בלי זרע\צאצאים = רווק\ה) לשם שמירה על הקניין = הפרט הרביעי
4. מזבח אבנים ועצים = ארץ ומשאביה = קניין
5. האיל = נוודות. כלומר, וויתור על ארץ\קניין וחזרה ללקיטות וציד = נוודות

אני הסביר את זה בקצרה ואחרי החג יותר בהרחבה.

אחרי שאברהם רוצה מאוד להקים את החברה הטבעית כאנטי תזה לחברה הלא טבעי של נמרוד\חמורבי ששם כל פרט טפל לחברה הדמיונית = ע"ז = עבדות, (ראו **החשיבה היהודית הבסיסית – המצאת החברה הלא טבעית**) וחוזר לארץ ירושתו שירש מגורל נח ובניו להיות בן חורין עם קניין קביל לו ולצאצאיו לדורי דורות (ראו **החשיבה היהודית הבסיסית – המצאת הקניין והירושה**) וממציא את ברית המילה (ראו **ברית מילה בשביל מה?**) עכשיו מגיע אליו הניסיון הקריטי ביותר "**עקדת יצחק**"

בכדי לשמור על הארץ\הקניין שירשתה מנח, אתה צריך חיילים כמובן, וחיילים הם רווקים, שזה אומר הרווק נכרת אישית מעולמו (כי לא משאיר זרע\צאצאים) למען מה? למען הלאום הדמיוני?! אם ככה מה ההבדל בין החברה של נמרוד לחברה שלך ? בשניהם הפרט נכרת למען הדמיון = ישות\זהות חברתית דמיונית = ע"ז של תורה.

אברהם שהוא חושב אומה לאומית טבעית שתצא ממנו, כלומר זרעו הוא זה האומה שלו, אז בהכרח הוא מבין שהוא אמור להקריב חלק מצאצאיו הרווקים למען האומה כולה. ולכן התבונה הלאומית שלו אומרת לו שאתה הולך להקריב את הבן היחיד בשביל אדמה\ארץ\קניין, שאתה לעומק לא צריך בכלל. הרי בשביל מי אתה צריך ארץ אם אין לך צאצאים? כלומר מדובר בטמטום טוטלי של כל הורה שעושה דבר כזה. הרי החברה והקניין הם כולם אמצעים בשבילך ולשרידותך האישית לדורי דורות. ואם אתה מקריב את הרווק\שרידותך בשביל האמצעי, אתה הופך את האמצעי לעיקר?! כזה טמטום יש אך ורק אצל עובדי אלילים = עבדי ישויות\זהויות דמיוניות כמו ישות לאומית או ישות חברתית וכדומה.

מה עוד, על פי החשיבה הפילוסופית\המוסרית של היהדות, אין שום זכות לאדם להוליד ילד בכפיה, כלומר כל הולדה היא כפייתית, הרי אי אפשר לשואל את הנולד קודם האם הוא רוצה להיוולד, אלא מה? הזכות היחידי היא אם ניתן לו את הגן עדן, על דרך "**חייב אדם לומר שכל העולם נברא בשבילי**" שזה אומר שכל העולם קניינו הפרטי שלו. אתם רוצים סדר חברתי ומוסר וערכים שבהכרח מונע ממנו את הגן עדן?! אפשר לעשות זאת אך ורק בתנאי שהעולם מחולק לכל פרט פלוס ירושה שזה אומר שכל נולד נולד עם קניין. (ראו "_ קניין" הצוו הקטגורי של קאנט)

וזה לגבי קניינים והמוסר של לא תגנוב ולא תרצח כלומר בלי התנאי הזה אין מוסר וערכים ומותר לו לגנוב (לאדם שאין לו קניינים לא חל עליו הצוו של לא תגנוב. התנאי שאדם יקבל עליו את הצוו היא אך ורק שיש לו גם קניין) ואפי' לרצוח את מי שמונע ממנו את הטבע הרי הבא להורגך השכם להורגו.

ואין כאן רק שאלה של מוסר וערכים צודקים וקבילים, יש כאן מציאות רציונלית. כלומר ככה בדיוק פועל המציאות. כלומר כל המלחמות והכיבושים באים אך ורק בגלל הדבר הפשוט הזה שבני אנוש נשארים בלי קניינים ולכן הם יוצאים לציד ולרצח ולכיבוש.

עד כאן מדובר על המוסר שהנולד מחויב בו או דווקא לא מחויב בו. מה עם מחוייבות חברתית? כלומר להורים מותר להוליד ילד שמיד שהוא נולד יש לו מחוייבות חברתית? כלומר הוא אמור להקריב את עצמו כרווק ולהיכרת מעולמו למען החברה?

אם לעיל דיברנו על הטמטום של ההורים שמקריבים את שרידותם האישית שזה כל עמלם בעולם הזה, בשביל החברה הדמיונית שכל כולה היא אמצעי להם ולשרידותם. עכשיו אני דן על עצם המוסריות להביא אותו לעולם בכפיה עם כאלה תנאים. כלומר אין שום זכות מוסרית להורה להביא ילד לעולם בשביל להקריב אותו כרווק למען החברה הדמיונית שהוא לא צריך אותו כלל וכלל, לא ההורה צריך את החברה כי הוא נשאר בלי זרע, ולא הילד שבמילא נכרת מעולמו.

את כל זה חושב אברהם אבי האומה באותו מעמד (וככה חושב כל הורה ביום שהוא הולך להוליד ילד עם כל המשמעות בכך. הרי כל אדם בהווה הוא השחקן המקראי בהווה. ככה לומדים מקרא. אף יהודי לא עובד בשביל העבר רק הוא בעצמו השחקן בהווה בשביל העתיד האישית שלו. תפנימו את הדבר היסודי הזה שבלעדיה לעולם לא תבינו את המקרא ואת היהדות), מיד מתערבת התבונה של אברהם (שזה הבינה\המלאך במטפורת עקידת יצחק) ואומרת לו: תחזור להיות לקט ציד ואל תאמץ את הקניין אם זאת המחיר. האייל בתמונה כאן מסמלת את החברה של הלקטים\הציידים\נוודים תרום המצאת הקניין. המלאך מסמל את הבינה האחדותית.

ובאמת מיד אחרי סיפור העקידה המקרא מספרת את סיפור קנית הקבר לשרה, כלומר אברהם שהוא היורש של הארץ מוותר לכובשים הברבריים שפלשו לארץ ירושתו וקונה בכסף רב אפי' קבר בשביל לקבור את אשתו. כלומר לא בכדי המקרא מביא מיד את סיפור קניין הקבר בכסף = פרגמטיות העיקר לא לצרוך להקריב קרבן אדם על קניין.

מאז עד ימינו אנו צאצאי אברהם חוזרים לאותם טעויות, מקימים ישויות שכאלה ומקריבים קרבנות אדם\הפרט\הרווק\ה למען הדמיון\ע"ז.

היהדות המקורית מאז אברהם והנביאים וחז"ל ידעו טוב טוב מה מסמל סיפור עקידת יצחק כנ"ל ולכן חזרנו שוב ושוב לנוודות\גלות.

לסיום

יש שתי סוגי חברות. 1. חברה לא טבעית שמקימים ישות דמיונית ששם העיקר זה הישות וכל פרט הוא טפל לה = עבדות הפרט. 2. חברה טבעית = גזע ששם כל פרט בן חורין כי הפרט ושרידותו האישית היא העיקר והחברה רק אמצעי.

לחברה הראשונה חייבת להיות קניין\ארץ ולכן הוא כובש ארץ וחייב לשמור עליו והוא שומר עליו על ידי רווקי החברה = עקידת יצחק בלי התערבות המלאך\הבינה. לחברה השניה הטבעית, יש ארץ מקניין קביל שנעשתה על ידי חלוקה. ולכן העמים לא היו אמורים לשמור עליה הרי לכולם יש ארץ משלה. בכל זאת המציאות היית שכנען פלש לארץ לא שלו והנה אנו צריכים לכבוש אותה ולשמור עליה. וכאן נכנסת מטפורת עקידת יצחק ואומרת לאברהם\ליהודי בהווה: אתם חברה טבעית עם ברית המילה ועם חוקה אישית ולכן אתם לעומק לא צריכים ארץ וקניין. בניגוד לחברה הלא טבעית הקניין\האדמה מחברת את פרטיה לחברה לישות לדגל. אבל בחברה טבעית פלוס ברית המילה וחוקה האישית?! אתם יכולים להיות חברה של לקטים\ציידים\נוודים.

חג שבועות שמח

בברכה

Max maxmen

נספח ד'

מהי תקומה? ומתי היה התקומה של היהודים?

בעקבות הפיגועים בערים חרדיות בזמן האחרון, הלאומנים ובני המשטרים, מנסים לסחוב את הנוער החלש ונבער ללאומניות הפנאטית המודרנית. באקראי ערוץ התקשורת כאן 11 מצא בחור חרדי שרב עם הנוער הזה, ולכן הם ראיינו אותו לערוץ. הריאיון הזה עם הבחור החרדי הקלסי, הטריף את הלאומניים הפנאטים ברשתות. והתפתח דיונים קשים עמי על הנושא הזה = לאומניות תקומה ריבון אדם על אדם וכו' וכו'. ולכן החלטתי לכתוב את המאמר הזה להסביר בטוב טעם את הנושאים האלה ואגב זה נבין מהי תקומה ומתי היה התקומה שלנו.

מהי תקומה?

ובכן, למי אין תקומה? למי שמת!! מכאן נבין שלמי שיש תקומה הוא לעומק קם מהמתים = תחיית המתים (ראו [תחיית המתים – המשל והפשט]) על דרך: א"ר שמעון בן יוחי **כל "ויהי" תחיית המתים הוא**" . ויהי בימי אמרפל "**עמד אברהם והרג מלכים והחיה את העולם**" . ויהי אחרי מות משה "**עמד יהושע והנהיג את ישראל והחיה את העולם**" . ויהי אחרי מות יהושע "**עמדו זקנים שבדור והנהיגו את ישראל והחיו את העולם**" . ויהי איש אחד מן הרמתים "**עמד שמואל וביטל ע"ז והחיה את העולם**" . ויהי בימי אחשורוש "**עמד מרדכי והגין על ישראל והחיה את העולם**". - חז"ל

המושג "חיים ומוות" ביהדות: חיים = נצחיות האדם על ידי זרעו, פלוס התקדמות אבולוציונית בתבונה ובמוסר והערכים (ההתקדמות של האדם מדור לדור, היא היא משמעות החיים העמוקה של היהודי). ומוות = הכחדה של הפרט\האדם. לא רק שהוא נקרע פיזית מהאבולוציה (לא משאיר צאצאים אחרי שלוש\ארבע דורות, על דרך על שלשים ועל רבעים), אלא עד שהוא נקרע פיזית מהאבולוציה, מספיק שצאצאיו נקרעים מההתקדמות האבולוציונית במוסר והערכים = כלומר הולכים אחורה במוסר והערכים = מוות.

ובכן, אם המוות הפיזית בפתח, כלומר אחרי שלוש\ארבע דורות אין לו כבר זרע?! אפשר עוד להחיות אותו – תחיית המתים, עם זה שצאצאיו נכדיו ניניו, חוזרים ליושנה = תקומה. יוצא לנו מכאן, שהתקומה תמיד מדברת על אדם שהיה כבר בשאול (כמעט שלא נשאר ממנו זכר = לא זרע פיזית ולא התקדמות הדורות ולא

תלמידים) וקם בחזרה ומתחיל שוב את נצחיות החיים שלו פלוס התקדמות הדורות שלו.

בזה הסברנו מהי תקומה. אבל אין באמת תקומה בלי התקדמות כנ"ל שאין חיים בלי התקדמות, ובכל נקודת ציון של תקומה יהודית ההיסטורית חייבת להיות איזה מהפכה ביהודים, איזה התקדמות שונה לגמרי מהקודמת. ולכן נרחיב קצת להסביר מהי תקומה עמוקה ואמתית.

נשים לב שדיברנו עד עכשיו על אדם הפרט שזה עיקר היהדות על דרך "שמע ישראל השם אלוהינו (מול כל האומות) השם אחד = הפרט". אבל כל פרט חייב סביבה אנושית שבו הוא יוכל ליישם את חשיבתו ויוכל לחיות את חיו, הוא וצאצאיו לדורי דורות ולהתקדם – שההתקדמות זה העיקר כנ"ל. ולכן שמדברים על תקומה הכוונה תמיד לתקומה של הציבור היהודי = הדור ההוא. אם הציבור רח"ל הולך ומת – מבחינת פיזית (לא משאיר זרע) ומבחינת התקדמות המוסר והערכים, כלומר הם הולכים אחורה במוסר וערכים, אז אפשר שהם מתאוששים וקמים שוב ומתקדמים, ואז המצב ההיסטורי הזה נקרא "תקומה".

בגדול יש כמה נ"צ (נקודות ציון) היסטוריות מתי היהודי קם לתחיה. 1. אדם הראשון ונח והאבות – שהם כולם היו פרטים יחידים בסביבה האנושית ההיסטורי שלהם, ומכל אחד בזמנו התחיל תקומה פרטית חדשה. 2. יציאת מצרים אחרי הכחדת 80% מצאצאי יעקב. הצליח משה רבינו לעשות מהפכה, שלא עוד כל אחד מציל את עצמו (שלא הצליח לא לאדם ולא לנח ולא לאבות שנכחדו רובם במצרים), אלא מצילים כמה שיותר יחד עמך = אחד מחמשה, אחרת גם אתה לא תצליח כפי שהשיב משה רבינו להקב"ה שאמר לו: אַכֶּנּוּ בַדֶּבֶר וְאוֹרִשֶׁנּוּ וְאֶעֱשֶׂה֙ אֹֽתְךָ֔ לְגוֹי־גָּד֥וֹל וְעָצ֖וּם מִמֶּֽנּוּ׃ (במדבר פרק יד). אמר משה ראינו אייך זה הצליח לאבות. 3. המשכן אחרי חטא העגל. 4. אחרי גלות והכחדת עשרת השבטים וחרבן הבית. המהפכה של אנשי כנסת הגדולה = **התקומה הגדולה**.

עכשיו נשים לב שתקומה תמיד חייבת להיות מתקדמת לעומת התקומות הקודמות, אחרת זה לא תקומה אלא עמידה במקום ואין עמידה במקום באבולוציה. כלומר כל תקומה מגיע בעצם עם מהפכה = התקדמות. והנה התקומה של האדם הראשון: אדם הראשון המהפכן המציא את חוקי המשפחה המסורתיים, ובזה נפרד האדם הנבון מהג'ונגל ונהפך להיות האדם במהות. נח המהפכן המציא את הקניין הפרטי שהקבילות המוסרית להמציא אותו היא אלא עם הירושה (שכל ילד נולד עם קניין, אחרת כל הקניינים של הקודמים לו, לא קבילים), שמושתתת על חוקי המשפחה של אדם הראשון. וכתוצאה מהמצאת

הקניין על ידי חלוקת הארצות, הומצא הדינים האנושיים והצדק והמשפט. מה שנקרא שבע מצוות בני נח.

ושוב בני אנוש יורדים פלאים עם המצאת ריבון אדם על אדם על ידי נמרוד. כלומר נמרוד משעבד את האדם לכוליות המופשטת והדמיונית = לדגל\מדינה\לאום\גלובליזציה וכדומה, ששם תמיד האדם משתעבד לאיזה זהות דמיונית ולא רואה יותר שום צורך לא בתורת אדם ולא בתורת נח ולא בתורת האבות ולא בתורת משה = הוא מנסה לחיות את חיו שבעים שנה ואחריו המבול. כלומר לא הוא צריך לחיות לנצח על ידי צאצאיו ולהתקדם מדור לדור, אלא איזה ישות דמיונית צריכה לשרוד (לפי ההגות של מדעי המדינה הפרט חי רק שבעים שנה מה שאין כן המדינה הדמיונית חיה יותר זמן) ואולי גם להתקדם אם הריבון חפץ בכך. ולכן לא רואה צורך בילדים משלו ואפי' מוכן להעביר אותם למולך כפי שנוהגים הלאומניים הפנאטים המודרניים שמעבירים את זרעם הרווקים והרווקות למולך הלאומני הדמיוני (אני אומר פנאטים כי דתי לאומי יותר הזוי מהחילוני בן המשטר שלפחות במצב הזה רוצה להשתחרר מכל חוקי היהדות הרי זה מיותר לגמרי אם יש לו ריבון אדם על אדם. מה שאין כן הדתי לאומי שומר על חוקי המשפחה ואחר כך מעביר את זרעו למולך?! ואם ככה בשביל מה חוקי המשפחה?!). ואברהם נולד תחת ריבונותו של נמרוד. אברהם הולך לארץ ירושתו שירש מסבו שם בן נח, וטוען שאין קניין בלי הכנסת אורחים. וממציא את ברית המילה כאנטי תזה לכוליות הדמיונית של נמרוד. ראו **ברית מילה בשביל מה?**

יוסף ופרעה ממצאים את המונופולים (פרעה הוא המונופול על המים. ויוסף על החיטה ושניהם שיעבדו את האדם למלך. ראו **מעשה בשני מלכים שחלמו חלום – פשר ספר דניאל**), שמכנסת את ההון האנושי אצל יחדים וככה בני אנוש נהפכים לעבדים בלי להרגיש. וככה בני ישראל משתעבדים בהמשך למצריים ומתבוללים שם עד כמעט הכחדתם המוחלטת.

והנה משה רבינו מביא לנו את התקומה החדשה שזה כמובן החוקה שקיבלנו על עצמינו איש אחד בלב אחד. כלומר חוקה בלי סמכות (קל וחומר בלי ריבון אדם על אדם) אלא אמנה אנושית בהסכמה (אפי' שפינוזה מתלהב ממעמד הר סיני). וכל כולה של החוקה מושתתת על תורת אדם = חוקי המשפחה, ותורה נח = חוזרים לארץ ירושתינו, ותורת אברהם אבינו = ברית מילה והכנסת אורחים. ומשה רבינו ממציא לנו את שמיטת הכספים ואי אפשר למכור את הקניין לצמיתות. כלומר אין מונופולים שזה אומר אין יותר אפשרות לשעבד את האדם כמו שקרה במצרים שבא בעקבות שלילת הטבע מהאדם.

מאז ימי שמואל ודרישת ההמונים להיות ככל העמים, עד גלות והכחדת עשרת השבטים, היינו בירידה. כל דור היה יותר גרוע מהדור הקודם עד הכחדתם רח"ל. וכאן היה המהפך הגדול של אנשי כנסת הגדולה.

בכדי שנבין מה כל כך גדולה התקומה של אנשי כנסת הגדולה, נסביר בטוב טעם את המצב האדם הפרט בכל הנקודות הקריטיות. אבל לפני כן ברצוני להסביר למה באמת אנשי כנסת הגדולה נקראים "גדולה". ואגב זה נלמד חז"ל מדהים

ובכן **למה נקראו אנשי כנסת הגדולה שהחזירו הגדולה ליושנה** (תלמוד ירושלמי בברכות ובמגילה ובבלי ביומא ובמדרשים). ואייך החזירו את הגדולה ליושנה?! ותשובת חז"ל יכולה להטריף כל לומד אם הוא לומד שטחי. וזה מה שחז"ל אומרים. משה רבינו אמר "האל הגדול הגיבור והנורא". ירמיהו לא היה מסוגל לומר "נורא". דניאל לא היה מסוגל לומר "גיבור". הגיעו אנשי כנסת הגדולה וכן אמרו האל הגדול הגיבור והנורא. ולכן הם נקראים גדולה?! הרי מסקנת הגמרא שם היא שרק חנפנים יכולים לומר ככה מה שאין כן ירמיהו ודניאל שלא היו חנפנים, אז מה הגדולה של אנשי כנסת הגדולה?

ובכן נביא את הירושלמי (יש הבדלי גרסות בינו לבבלי אז נביא את שניהם)

"למה נקרו אנשי כנסת הגדולה שהחזירו הגדולה ליושנה. אמר ר' פנחס משה התקין מטבעה של תפילה [נחמיה ח ו] האל הגדול הגבור והנורא. ירמיה אמר [ירמי' לב יח] האל הגדול הגבור ולא אמר הנורא. למה אמר הגבור לזה נאה לקרות גבור שהוא רואה חורבן ביתו ושותק. ולמה לא אמר נורא אלא שאין נורא אלא בית המקדש שנא' [תהילים סח לו] נורא אלהים ממקדשך. דניאל אמר [דניאל ט ד] האל הגדול והנורא ולא אמר הגבור בניו מסורין בקולרין היכן היא גבורתו. ולמה אמר הנורא לזה נאה לקרות נורא בנוראות שעשה לנו בכבשן האש. וכיון שעמדו אנשי כנסת הגדולה החזירו הגדולה ליושנה האל הגדול הגבור והנורא. ובשר ודם יש בו כח ליתן קצבה לדברים הללו. אמר ר' יצחק בן אלעזר יודעין הן הנביאים שאלוהן אמיתי ואינן מחניפין לו" תלמוד ירושלמי (וילנא) מסכת ברכות פרק ז הלכה ג

"למה נקרא שמן אנשי כנסת הגדולה – שהחזירו עטרה ליושנה. אתא משה אמר האל הגדל הגבר והנורא, אתא ירמיה ואמר: נכרים מקרקרין בהיכלו, איה נוראותיו? לא אמר נורא. אתא דניאל, אמר: נכרים משתעבדים בבניו, איה גבורותיו? לא אמר גבור. אתו אינהו ואמרו: אדרבה, זו היא גבורת גבורתו שכובש את יצרו, שנותן ארך אפים לרשעים. ואלו הן נוראותיו – שאלמלא מוראו של הקדוש ברוך הוא היאך אומה אחת יכולה להתקיים בין האומות?

ורבנן היכי עבדי הכי ועקרי תקנתא דתקין משה! – אמר רבי אלעזר: מתוך שיודעין בהקדוש ברוך הוא שאמתי הוא, לפיכך לא כיזבו בו" תלמוד בבלי מסכת יומא דף סט עמוד ב

ובכן רואים אנו, שדווקא ירמיהו ודניאל פשוט לא היו מסוגלים להיות חנפנים ולומר הגיבור והנורא. אז מה הגדולה כן לומר הגיבור והנורא אם שום דבר לא השתנה במציאות מאז ירמיהו ודניאל רק ההסתכלות של אנשי כנסת הגדולה – אליבא דבבלי?! (בירושלמי אפי' לא כתוב פולמוס ביניהם, בין הנביאים לאנשי כנסת הגדולה. בבבלי יש איזה פולמוס קצר: **אתו אינהו ואמרו: אדרבה, זו היא גבורת גבורתו שכובש את יצרו, שנותן ארך אפים לרשעים. ואלו הן נוראותיו – שאלמלא מוראו של הקדוש ברוך הוא היאך אומה אחת יכולה להתקיים בין האומות?**)

מכאן אנחנו רואים שאסור ללמוד שום חז"ל בלי עומק. שום חז"ל ק"ו נביאים, אי אפשר להבין שלומדים בשטחיות מה שנקרא אצל הנבערים כפשוטו. ולכן אנחנו חייבים ללמוד את החז"ל הזה לעומק.

ובכן. לא נעסוק עכשיו באלוהות שמאוד נצרך כאן הרי אסור להגשים אותו אז אייך אפשר לתת לו או להחסיר לו תארים רח"ל. אלא על כורחינו אנחנו מדברים עלינו היהודים. איפה הגיבור ואיפה הנורא שלנו?! כלומר ירמיהו שואל אותנו היהודים: איפה הנורא שלנו? וככה דניאל שואל אותנו היהודים: איפה הגבורה שלנו? = הוא לא מחניף לנו ושואל אותנו קשות איפה הגיבור שלנו ואיפה הנורא שלנו.

קודם כל מהי גיבור ומהי נורא כלומר מהי המשמעות העמוקה של גיבור ונורא?

גיבור: הגיבור הראשון במקרא זה נמרוד. ונמרוד כשמו כן הוא מורד בהקב"ה ובצלם שלו שזה האדם, ומקים עליו בכוח ריבון אדם על אדם. כלומר גיבור = סמכות על בני אנוש. אחרי חטא העגל עם בגידת הבכורים, משה נכנע ונותן להם משכן\בית המקדש = איזה סמכות = שבט לוי = יראו משפטך ליעקב (חייבים להבין זה לא ריבון אדם על אדם כי זה אמנה כנ"ל וחוקי יסוד שהעיקר בהם הם חירות האדם וקניין פרטי וחלק שווה במשאבי הארץ לכל אדם ואזרח. מה שאין כן ריבון אדם על אדם של נמרוד = אין לאדם אפי' זכות מוקנה לנשום – השופט ברק. וזאת הסיבה למה תרומות ומעשרות נותנים באופן אישי לשבט לוי = לעובדי החברה, בכדי למנוע הקמת מערכת שגובה מיסים ולא מקיים את החוקה\התורה = ריבון אדם על אדם. הבכורים התפרנסו מכפל הירושה ולכן היו עצמאים ולטובת המשפחה של כל בכור ובכור, כשמשה רבינו אחרי בגידת הבכורים בוחר בשבט

לוי יש סכנה שהם יקימו ריבון אדם על אדם עם עצם הצורך להתפרנס הרי לא יהיה להם זמן לעמול בנחלה שלהם הם הרי קודש לשם = לקהל השם. ולכן בכדי למנוע את זה, משה רבינו דבר ראשון מונע מהם נחלה, ככה שהם חייבים את טוב ליבם של העם שייתן להם פרנסה = תרומות ומעשרות וכו', ואז שבט לוי לא במהרה יבגוד באומה ויקים עליו ריבון אדם על אדם. את הסוף כלונו מכירים שהם כן בגדו בעם והעם מרוב טיפשות דרש מלך ככל העמים לשופטינו. על כל פנים תבינו עכשיו כמה התורה עמלה למנוע מאתנו ריבון אדם על אדם.

נורא: נורא היא פחד. ותמיד פחד הוא משהו שנגרם מחוץ לנו מה שאין כן המילה יראה והבינו. ממה היהודים מפחדים הכי הרבה? מהילדים והתקדמותם מדור לדור שבלעדיהם הם מתים כנ"ל כלומר אין להם משמעות חיים בלעדי הילדים. זה הפחד העיקרי של כל היהודי.

ובכן ירמיהו לא אומר נורא. חז"ל בירושלמי אומרים שגם גיבור וגם נורא אי אפשר לומר בגלל חורבן בית המקדש ונשארו עם הקושיה למה ירמיהו כן אמר גיבור. ואצל דניאל הירושלמי אומר גיבור אי אפשר לומר כי היהודי תחת ריבון אדם על אדם ונורא דווקא כן אפשר לומר בגלל כבשן האש (במדרש גם מציין גוב האריות ובצדק). ובבבלי נאמר שנורא אי אפשר לומר בגלל חורבן בית המקדש. וגיבור אי אפשר לומר כי אנחנו תחת ריבון אדם.

ומה שבעיקר קשה מאוד בחז"ל היא העובדה שירמיהו אמר האל הגדול והגיבור לפני חורבן בית המקדש. הרי אנחנו בסיפור של ספר המקנה שעוד היה לפני חורבן הבית. מה עוד באותו פרק הנביא אומר: **כִּ֤י עַל־אַפִּי֙ וְעַל־חֲמָתִ֔י הָ֥יְתָה לִּ֖י הָעִ֣יר הַזֹּ֑את לְמִן־הַיּוֹם֙ אֲשֶׁ֣ר בָּנ֣וּ אוֹתָ֔הּ וְעַ֖ד הַיּ֣וֹם הַזֶּ֑ה לַהֲסִירָ֖הּ מֵעַ֥ל פָּנָֽי׃** כלומר ירמיהו כמו משה רבינו לא רצה משכן ובית מקדש = סמכותו הרי בדיוק על כך בוכה כאן הנביא שהסמכות הזו הביא להם להעביר את זרעם למולך: **עַ֣ל כָּל־רָעַ֞ת בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֣ל וּבְנֵ֣י יְהוּדָ֗ה אֲשֶׁ֤ר עָשׂוּ֙ לְהַכְעִסֵ֔נִי הֵ֗מָּה מַלְכֵיהֶם֙ שָֽׂרֵיהֶ֔ם כֹּהֲנֵיהֶ֖ם וּנְבִֽיאֵיהֶ֑ם וְאִ֣ישׁ יְהוּדָ֔ה וְיֹשְׁבֵ֖י יְרוּשָׁלָֽ͏ִם׃ וַיִּפְנ֥וּ אֵלַ֖י עֹ֣רֶף וְלֹ֣א פָנִ֑ים וְלַמֵּ֤ד אֹתָם֙ הַשְׁכֵּ֣ם וְלַמֵּ֔ד וְאֵינָ֥ם שֹׁמְעִ֖ים לָקַ֥חַת מוּסָֽר׃ וַיָּשִׂ֣ימוּ שִׁקּֽוּצֵיהֶ֗ם בַּבַּ֛יִת אֲשֶׁר־נִקְרָא־שְׁמִ֥י עָלָ֖יו לְטַמְּאֽוֹ׃ וַיִּבְנ֞וּ אֶת־בָּמ֣וֹת הַבַּ֗עַל אֲשֶׁר֮ בְּגֵ֣יא בֶן־הִנֹּם֒ לְֽהַעֲבִ֞יר אֶת־בְּנֵיהֶ֤ם וְאֶת־בְּנֽוֹתֵיהֶם֙ לַמֹּ֔לֶךְ אֲשֶׁ֣ר לֹֽא־צִוִּיתִ֗ים וְלֹ֤א עָֽלְתָה֙ עַל־לִבִּ֔י לַעֲשׂ֖וֹת הַתּוֹעֵבָ֣ה הַזֹּ֑את לְמַ֖עַן החטי הַחֲטִ֥יא אֶת־יְהוּדָֽה׃**

ובכן, תמיד שאנחנו רואים חז"ל כזה פרדוקסלי אנחנו יודעים שחז"ל מסתירים כאן משהו. והנה שאנו באים להעמיק אצל ירמיהו, אנו רואים שמדובר שם על הפחד של ירמיהו שהנה נבוכדנצר צר על ירושלים ואין לנו יותר טאבו על הארץ הזאת. הרי ארץ ישראל היא ירושה פרטית של היהודי. וגם אצל הנביאים תמיד

הכל מוסתר, הרי ממה פיחד ירמיהו, הרי שנחזור לארץ נחזור לכבוש את האדמות. מה כל כך דחוף לכתוב טאבו ולשמר אותו שיעמדו לימים רבים?! התשובה היא שירמיהו פיחד בגלל ההתבוללות שקרה לעשרת השבטים ולכן אין יורשים וכשאין יורשים אין את ארץ ישראל כקניין קביל על פי תורת נח. ירמיהו מנחם ואומר שעוד נשוב ולכן צריכים טאבו שזה מחוקי היסוד של החוקה שלנו שבלעדיו אין חוקה, כפי שהוכחנו במאמר למה אין סמכות ביהדות. ראו **למה אין סמיכה\סמכות ביהדות?**

על כל פנים ירמיהו לא יכול לומר נורא כי אנחנו מעבירים את זרעינו למולך. גיבור הוא יכול לומר כי הוא הוא הנביא = הסמכות התבונית הלכה למעשה עם עצם שהוא מחזיק ומשמר את הטאבו = ספר המקנה וכמובן את התורה כולה שהיא היא הסמכות התבונית אחרי הנביאים. וכפי שלמדנו במאמר **למה אין סמיכה\סמכות ביהדות?** הבנו שם שבלי טאבו על לב הבר סמכא, אין הוא בר סמכא.

מנגד דניאל כבר בגלות תחת ריבון אדם ולכן גיבור הוא לא יכול לומר, אבל נורא שזה הילדים?! הנה ניצלנו מכבשן האש!! ולמדנו לעומק במאמר **עומק נס הכבשן וכדומיהם** שתמיד אש במקורות המשמעות התבוללות. כלומר דניאל רואה את היהודים בכל המדינות לא מתבוללים, ולכן נורא אפשר לומר. אבל גיבור אי אפשר לומר כי הם תחת ריבון אדם על אדם. (כעניו דניאל לא הבין כמה גדולה המהפכה שלו עם המצאת הצדקה מול אלוהי הכסף השולט הבלעדי בבני אדם מאז נבוכדנצר. ראו לעומק את המאמר **מעשה בשני מלכים שחלמו חלום – פשר ספר דניאל**)

והנה אנשי כנסת הגדולה טוענים שאפשר לומר גיבור ונורא. נורא כי אנחנו והילדים קיימים גם בגלות כפי טענת דניאל. וגיבור אפשר לומר, כי יש לנו ארך אף לרשעים עד שלוש\ארבע דורות ככה שהם יכולים לקום לתחיה = הילדים חוזרים למוטב. הגבורה היא כיבוש היצר שלנו לדחוף כל יהודי רשע מקהל השם. כלומר אנחנו היהודים מוכנים לסבול את הרשעים בינינו, וזה כביכול גבורתינו ולכן אפשר לומר הגיבור. **אתו אינהו ואמרו: אדרבה, זו היא גבורת גבורתו שכובש את יצרו, שנותן ארך אפים לרשעים. ואלו הן נוראותיו – שאלמלא מוראו של הקדוש ברוך הוא היאך אומה אחת יכולה להתקיים בין האומות?**

נסכם לפני שנעבור למהפכה של אנשי כנסת הגדולה.

ירמיהו רואה שמעבירים את זרעם למולך ולכן לא מסוגל לומר נורא. אבל מנחם אותנו שעוד יקנו בתים ושדות וכרמים בארץ הזאת כלומר עוד נוכל לומר נורא הרי יהיו יורשים וטאבו וכו' וכו'.

דניאל רואה שאנחנו שורדים ולא מתבוללים ולכן אפשר לומר נורא, אבל גיבור אי אפשר לומר כי אנחנו תחת ריבון אדם על אדם.

ואנשי כנסת הגדולה אומרים שאפשר לומר את שניהם כי שניהם מתקיימת בנו הלכה למעשה.

עד כאן הסברנו את החז"ל. מכאן נעבור למהפכה של אנשי כנסת הגדולה. בעיקר נתמקד עכשיו מה היה אצל משה רבינו שהוא כן אמר האל הגדול הגיבור והנורא.

רמת הדור של אדם הראשון התבוני, לא צריך להסביר. הם היו קופי אדם בג'ונגל. תורת האדם מקנה לאדם, קודם כל את האבא והאימא המחויבים לילד לנצח מעצם שהוא בשר מבשרם. וזה נוצר עם חוקי המשפחה המסורתיים. תורת אדם מקנה לאדם את חירותו האבסולוטית שזה אומר כל אדם חייב לומר שכל העולם נברא בשבילי ולכן לכאורה יש לו את הגן עדן. הוא ממציא להם את השפה שנצרך בשביל המשפחה, הוא ממציא להם את היום והלילה והשבוע שתתאפשר המשפחה והחברה החקלאות וחלוקת העובדה וכו' וכו'. הוא ממציא להם את ההליכה על שני רגלים ואת הבגדים ואת השליטה בעשיית צרכים וכו' וכו'.

רמת הדור של נח גם לא צריך להסביר = אנרכיה ואנדרלמוסיה טוטלית. תורת נח המקנה לאדם את הקניין הפרטי וחלק שווה במשאבי הארץ. אוטומטית הומצא הדינים הצדק והמשפט.

אחרי שבני אנוש כבר מורגלים כטבע שני בכל תורת אדם ונח – על דרך **'וַיְהִי כָל הָאָרֶץ שָׂפָה אֶחָת וּדְבָרִים אֲחָדִים'**. מתאפשרת לאדם כמו נמרוד למרוד באדם ובאלוהיו, ולכבוש אותם תחתיו = ריבון אדם על אדם. תחשבו בלי כל זה האם אפשר לשלוט בבני אדם?! אתה צריך שפה לדבר עמם אז אייך תקנה שפה לילדים? הרי שפה קונים בגיל רך מאוד. אתה צריך שיקומו בבוקר לעבודה ואם אין יום ולילה אין חלוקת העבודה ואם אין מי שיתרגל את הילדים ליום ולילה אין פשוט יום ולילה. מי יתרגל את הילדים לשלוט בעשיית צרכיהם. מי יתרגל אותם ללכת עם בגדים? אני מאוהב בחילוני שאומר לי אתה משועבד לשבת ואני חופשי. לכו תסבירו לו שבלי תורת אדם אין שבוע ולכן אין יום חופש בכל שבוע בכל בני אנוש. הנמרוד הזה הבין טוב טוב שבלי השבת לא יהיה לו עבדים. על אותו דרך האייק (בחוקת חירות) הבין כלפי כל המסורת שבלי מסורת אין ריבון אדם על אדם.

הכלל, כל ריבון (שלעומק זה אדם שרלטן ששולט בנו, אדם כמוני וכמוך) רוכב על תובנת תורת אדם ונח ושאר התורות שלנו. בלעדיו אין לאדם אפשרות לשלוט באדם.

בדור הזה נולד אברהם. אברהם מורד בריבון אדם שזה כשלעצמו היא מהפכה ראשונית נגד ריבון אדם. וחוזר לארץ ירושתו וממציא להם את הכנסת האורחים שבלעדיהם אין קניין קביל, וממציא את ברית המילה כאנטי תזה לכוליות האנושית הדמיונית שהמציא נמרוד לעבדים שלו שיהיו קלים להישלט על ידו. ראו ברית מילה בשביל מה ?. ואגב זה תבינו עכשיו לעומק את חז"ל במדרשי ההלכה בספרי האזינו: "**מראש פרעות אויב, כשהקדוש ברוך הוא מביא פורענות על אומות אין מביא עליהם שלהם לבדם אלא שלהם ושל אבותיהם מנמרוד ואילך, כשמביא טובות על ישראל מביא עליהם שלהם ושל אבותיהם מאברהם ואילך.**"

וככה אמורים היו בני ישראל להישאר בארץ ירושתם לנצח. אבל יוסף חלם למלוך ואחיו לא כבשו את יצר הדחיה, והנה יוסף בגלות ואין לו ממש ברירה והוא משתלט עם פרעה על כל הקניינים עם המונופולים כנ"ל, ומשעבד את בני אנוש למלך. ואחרי כמה דורות גם בני ישראל משתעבדים לאלוהי הקניין ומתבוללים במצריים ונכחדים כמעט כולם רק אחד מחמישה נשארים יהודים שעמם משה מתחיל את התקומה והמהפכה שלו ושל דורו.

עכשיו ברשותכם אנחנו חייבים להיות ממוקדים. אמרנו שמשה מוציא את בני ישראל ממצרים, אבל מה אפשר לעשות עם עבדים?! כלומר כמו שהסברנו שאי אפשר לשלוט באדם בלי התבונה העצמאית שהאדם קיבל מהוריו על ידי תורת אדם. כלומר בלי שפה בגיל הרך אין שפה ואין שליטה בעשיית צרכים וכו' וכו', ככה בני משטר שמורגלים שאומרים להם עם שוטר ועיתון מה ואייך ומתי, לא מסוגלים להיות עצמאים. אפי' שאפשר להלהיב אותם עם חירות ולהביא אותם למעמד הר סיני לקבל על עצמם אמנה תבונית חברתית צודקת ומוסרית, לא עבר ארבעים יום והנה רצו אדון על עצמם = חטא העגל.

כלומר משה רבינו מבין שאי אפשר לעשות מהפכה בדור אחד – ואפי' אסור לעשות מהפכות אנושיות, א' זה לא עובד בתכלס וב' זה דורש הרבה דם כפי שראינו בכל המהפכות האנושיות, ואחריו חוזרים ככלבים לאותם חטאים שהביאו למהפכות, כי פשוט לא הבינו מתחילה את המהפכה, ולכן המהפכה היית לריק מתחילה.

אוקיי משה רבינו נכנע להם ונותן להם משכן כביכול ריבון אדם על אדם אבל בתנאים שלו שאומרת שלפני הסמכות יש זכויות יסוד שבלעדיו אין לבר בסמכא שום סמכות. ולא רק זה, משה מסתובב עמם במדבר עד שהדור הבא מתבגר, אפי' שהוא יודע ומבין שהוא בעצמו בחייו כבר לא יצליח ליישם הלכה למעשה את החוקה שלו. כלומר הוא לא נכנס עמם לארץ ירושתם. כלומר הוא פועל עם הילדים בגיל הרך וככה הם נולדים ומורגלים להיות בני חורין בעל דעה עצמאית ואחריות אישית. ואייך עושים את זה? אתה לא יכול בלי ההורים כנ"ל נמרוד ושאר מנהיגים והשרלטניים?! אתה מלמד את ההורים שהם עוד ילדים להיות הורים. כלומר מהות היהודי הוא הילדים = עולם הבא = הדור הבא.

אבל, הכל בעל פה ועוד לא חובה עצמאית. כלומר החינוך החובה של חז"ל עוד לא קיימת בזמן משה. ונוסיף לזה שהם היו עבדים בני משטרים. ולכן בני ישראל עוד נצרכו את היורו משפטך ליעקב = שבט לוי. כלומר בני ישראל עוד לא היו ברמה של תלמידי חכמים בעצמם. וזה היה בעוכריהם כי שבני שבט לוי חטאו, הם לא התעוררו להבין לבטל את שבט לוי ולהפוך להיות תלמידי חכמים בעצמם, הם רצו מרוב עצלות להיות בני משטרים כמו שאר העמים. והנה כנ"ל זה היה בעוכריהם של עשרת השבטים שלא למדו תורה והתבוללו ונכחדו לגמרי. אבל המלכים הצדיקים ניצלו את המצב של סמכותם ונעצו חרב בבית המדרש ואמרו: כל מי שאינו עוסק בתורה – ידקר בחרב זו! כלומר לא רק שנתן להם כל צורכיהם ואפי' תרם להם שמן לנר שיהיה להם אור בלילה בכדי שילמדו, אלא פשוט כפה עליהם ללמוד.

בדור הבא ב"ה בגלות, הדור הזה קיבל את התורה בשמחה בזמן מרדכי הצדיק על דרך קימו וקיבלו באהבה, מה שאין כאן בזמן משה רבינו.

וכאן נכנסים אנשי כנסת הגדולה. הרי עד הגלות התורה נלמדת בשביל ארץ ישראל עם סמכות שבט לוי שצריך לתת להם מעשרות וכו' בקיצור כל התורה בפרטי ההלכות רלוונטיות שאנו בארץ ישראל עם סמכות בית המקדש. עכשיו שאנחנו בגלות תחת ריבון אדם על אדם עם אליל הכסף ואליל הקניין וחלוקת העובדה, אייך בדיוק שורדים שם? אייך מתנהלים כבני חורין בינינו, ובינינו לבינם, השלטונות וההמונים בני המשטרים שאנו חיים ביניהם? ואייך מפרנסים את הפילוסופים שתורה אומנתם?

יחזקאל המציא להם בתי כנסת ובתי מדרשות בגולה. שזה במקום בית המקדש וסמכותו. דניאל שכבר היה חלק מאנשי כנסת הגדולה ממציא להם את הצדקה תחת אליל הכסף הלא משמט, ככה יש כבר אייך לפרנס את הפילוסופים שתורה אומנתם. בהמשך חינוך החובה אחרי שיש כבר יכולת אנושית המונית לכתוב

(המצאת הדף והדיו) ולקרוא. והנה כל ילד יהודי יחד עם הלימוד שפה והחיתול לשלוט בעשיית צרכיו, מקבל מהוריו גם את היכולת לכתוב ולקרוא. ואז מתאפשר לאנשי כנסת הגדולה לכתוב נוסח תפילה לכולם וכולם כבר צריכים ומחויבים להתפלל שלוש פעמים ביום ודווקא בציבור בבתי כנסת והמדרשות. כל זה במקום בית המקדש וסמכותו. כי כולם, כל ילד כבר תלמיד חכם בעצמו = בני חורין = בעלי מחשבה ואחריות אישית עם משמעות חיים עמוקה.

זה הרמה של הדור ההוא וזה המהפכה הגדולה. יהודים לא צריכים יותר לסמכות ריבונית אפי' סמכות של שבט לוי בבית המקדש שהיה סמכות עם זכויות יסוד כנ"ל. מאותו דור התפתחנו וכתבנו בשוק החופשי את מדרשי ההלכות ואחריו המשנה והתלמודים. וכל זה אחרי שבוטל אפי' סמכות הסנהדרין. כלומר אחרי ביטול הסנהדרין בני ישראל היהודים כבר ברמה שמשה רבינו חלם עליו כבר ביציאת מצרים וסחב את כלום – אנשים נשים וטף להר סיני עם האמונה שזה אפשרי בדור של עבדים\בני משטרים.

ולכן אומרים חז"ל למה נקראו אנשי כנסת הגדולה?! כי החזירו את הגדולה\העטרה ליושנה. ומהי ה"יושנה" הזה שחזרנו אליו? החשיבה של משה רבינו!!! כלומר אותו דור שמשה רבינו חשק כל כך, נוצר על ידי אנשי כנסת הגדולה אחרי אלפי דורות.

שהיהודים טוענים שבלי התורה אין קיום לעולם, מקבל כאן הבנה פשוטה. שום משטר לא קיים בלי תורת אדם ותורת נח וחלק גדול מתורת משה וחז"ל = ההורים והמסורת שלהם. היהודים כשלעצמם שלא מקבלים מרות המשטרים – שזה כבר הגן היהודי הנצחי מאז אימא רבקה, אין להם חיים בלי התורה ובעיקר בלי תורת אנשי כנסת הגדולה וחז"ל עד ימינו אנו.

עכשיו, תחשוב על מצב שכל היהודים נכנעים לבני המשטרים וכן נהפכים לבני משטר. מי בדיוק ייתן לילדים את תורת אדם אם אין טעם יותר באבא ואימא אם הילדים של המולך?! הרי המשטר נלחם בחרב ובחנית מול המשפחה המסורתית. ואנחנו כיהודים שיודעים שבלי זה אין להם משטר כנ"ל. אז מי יעמוד מול המשטרים הנבערים האלה אם לא אנחנו היהודים החרדים לדבר השם!?

נכון גם הימין ובעיקר הדתי לאומי עוד נלחם גם כן נגד המשטרים הבורים האלה בתחום הספציפי הזה, אבל לעומק אין להם הצלחה (ראו **המלחמה האבודה – הציונות הדתית מול הלהט"ב והפמיניזם**) כי הם חיים בפרדוקסליות כי בריבון אדם על אדם הם עוד מאמינים, ורוצים לשלוט ורוצים שררה והם מעבירים את

זרעם למולך. וכמובן מאמינים במדינה קפיטליסטית ששוללת מכל יהודי את ארץ ישראל וממליך על היהודי את אלוהי הקניין ואלוהי הכסף הקפיטליסטי.

ברצוני לומר שבתכלס הילדים שלהם כבר יותר יתחברו עם בני המשטר הנבערים. א' כי הם בחינוך של המולך ולא בחינוך פרטי יהודי משלהם. ב' העולם המודרני של בני המשטרים כובש את ליבם במציאות. והנה הגיע אליהם אלוהי המגדרים = הפמיניזם ועוד ועוד שמחריב להם את המשפחה הפרטית של כל אחד מהם.

ובכן אין כאן קיצורי דרך, שאתה בן משטר הילדים לא צריכים יותר למצוות. ולכן לא לומד אותם ובמהרה לא מקיים אותם ככה בדור הבא הוא כבר בן משטר קלסי שפועל אך ורק למען הדגל או למען עצמו בשביל שבעים שנה ואחריו המבול.

נוער נבער נמשך ללאומניות בטבעיות, הרי בעיניו הוא צריך כוח בכדי לשרוד. והנה כל בני המשטרים הנבערים תמיד זורקים לנוער הנבער הזה את השואה ואת הערבים וכו' וכו' בכדי לשכנע אותם שבלי כוח הם לא ישרדו.

בעיתונות, המתחזה לעיתונות חרדית, וכן באתרים כאלה וברשתות, ישובים כמה בורים שכאלה ולבושתנו הם כבר לא נוער אלא בורים שמנים ושיכורים מרוב בורות, ביחד עם הימין והדתי לאומי, מסיתים ומדיחים את הנוער הנבער האלה. והנה התוצאה, שלא רק נוער שבאבניקים נסחבים עמם אלא גם מבוגרים בורים נסחבים עמם. בסיטואציה הזו נקלע הבחור הנ"ל באלעד והתווכח עמם. עיתונאי מערוץ כאן 11 קלטו אותו, ובקשו ממנו הסבר. והנה בני המשטרים הנבערים מופתעים פתאום מדעות פשוטות של היהודי החרדי. הם רגילים לשמוע את המתחזים לחרדים בתקשורת הבורים השמנים האלה.

לסיכום:

אדם בן חורין חייב להיות מלא (בלימודים ובחשיבה ובמשמעות) ומורגל על ידי ההורים כטבע שני, בכדי להיות באמת בן חורין. כל דור ודור חייבים ההורים להתקדם עם הילדים כי אין עמידה באבולוציה שהיא חץ ישר בזמן שאו שאתה הולך קדימה או אחורה עד הכחדתך רח"ל.

בריבונות אדם על אדם, המשטר לא מאפשר את החירות הזאת. א' כי הוא רוצה אותם נכנעים לו. ב' הוא צריך אותם כהון אנושי להון שלטון. ולכן לא רק הוא נלחם על הילדים של בני המשטר, הוא נלחם גם נגד ההורים שמה להורים יש איזה עצמאות. ולכן המציא את אלוהי המגדרים שקשה יהיה להורים לשרוד כהורים.

מנגד ההמונים בני המשטרים באמת לא מרגישים צורך בעול הזה אם בכל מקרה המשפחה והילדים הולכים למשטר ולמולך. ולכן הם גם לא מרגילים את הילדים שלהם לתורה ולמצוות. וזורקים את עול החינוך על המשטר ועל השוטר (תשימו לב למי קל להתקשר למשטרה).

התוצאה שאיש ההמון הפשוט באמת ריק וככה צריכים אותו, הרי אייך יהיו למשטר עיתונאים בורים ושופרות של המשטר?

ובכן, דורות על גבי דורות היהודי מתפתח. הוא הגיע לרמה כזו שהוא לא צריך יותר לשום סמכות. וככה מאז ביטול הסנהדרין לפני אלפי שנים אין כבר אפי' סמכות רבנית. ומכאן המיליוני גוונים של היהודי. הרי כל יהודי הוא בן חורין עם דעה משלו. הוא בן חורין עד כדי כך שהוא יכול לחדול להיות יהודי ולהיכחד רח"ל.

במאה האחרונה קרה הבגידה הגדולה של חלק מהגוונים היהודיים. והם הקימו ריבון אדם על אדם ועוד על היהודי ועוד בארץ ישראל. כמובן החצוף הזה מבקש את הילדים למולך בכדי להקריב אותם על מזבח הדגל. הוא הצליח מרוב טיפשות להרגיז עליו את כל עמי האזור הערבים נגד היהודי ככה שיש לו גם תירוץ לומר שצריכים אנחנו להגן על עצמינו מפני הערבי.

אם לפחות הוא השכיל בשנים האחרונות להבין את זה שהמלחמה עם הערבים מיותרת ודורש דם של זרעינו לריק במיוחד במדינה קפיטליסטית שאין לערבי וליהודי את ארץ ישראל אלא את אלוהי הכסף והקניין. באים הדתי הלאומי וזועק לא נוותר על המלחמה עם הערבים לשם הלאומניות הריקה מתוכן, הרי אנחנו במדינה קפיטליסטית. ראו **מדינה קפיטליסטית ושני עמים מטומטמים – הדו קיום**

נכון אנחנו תקועים עם הימין בגלל שהם יותר קרובים למסורת, וגוברתינו כנ"ל היא בכיבוש יצר דחית היהודי מקהל השם, אבל יש גבול כמה אפשר לספוג. אי אפשר לתת לכם להסית ולהדיח את הילדים שלנו.

הכל פנים רמת הדור של היהודי בני המשטר במודרנה, הוא אותו רמה של השכנים של אברהם אבינו אצל נמרוד. כלומר הם הלכו אחורה בזמן כאילו נרדמו לכחמש אלף שנה. מה שהכי הורג אותי שהם קוראים לזה תקומה. להיות בן משטר זה תקומה? את זה היה לנו כבר אצל נמרוד, בשביל מה אברהם אבינו ברח לארץ ישראל והמציא לנו את ברית המילה?! ראו **מלכות ישראל מול ברית מילה**. ואת זה – להיות בן משטר, יכול כל יהודי בכל דור לעשות לבד = התבוללות. הפשע כאן שהם כופים את זה על כל היהודים בארץ ועל כל הערבים בארץ.

לסיום:

תקומה ומהפכה, היא סיטואציה אנושית שדור מתקדם ליותר טוב מהדור הקודם בכל תחום ותחום מהגשמי עד המוסרי והערכי.

הפיכת היהודי המודרני לבן משטר זה לא רק בגידה בעצמו במהות של האדמיות שלו, אלא בעיקר בגידה באחיו היהודים שלא הקימו עליהם סמכות זה אלפי דור כי התפתחו לחירות האדם האבסולוטית, והנה הם באים לכפות את עצמם על שאר הגוונים של היהודי ומנסים להפוך אותם לבני משטר פנאטים. ועינינו הרואות שהם הצליחו מול החלשים. וב"ה לא הצליחו מול החרדים לדבר השם. מה שמטריף במיוחד זה העובדה שהחילוני מפחד פחד מוות שמה רח"ל יקום כאן מדינה יהודית מה שנקרא מדינת ההלכה, והוא לא מודע לעצמו שמדינת ההלכה זה הממזר שלו עצמו. ראו **מדינת הלכה = הממזר של הנאורות**

בברכה

Max maxmen

נספח ה'

ברית מילה בשביל מה?

קודם בקצרה:

ברית מילה = דגל אישי מול דגל חברתי. זה הסיבה שאפי' אתאיסטים מלים את צאצאיהם. אדם רגיל שמוליד ילדים, הוא לעומק מוליד לחברה\לרוב\לשלטון\למלך\לשופט ברק (שחושב שאתה נושם כי מערכת המשפט נותן לך רשות ואין לך זכות מוקנה לנשום).

יהודי לא רוצה להוליד בשר תותחים לרוב\למלך\למולך. הוא כביכול אומר לבנו, אתה נולדת בן חורין והולדתי אותך רק בשבילך ולא לשום מטרה אלילית = דגל אחרת. זה עומק הגאונות של אברהם אבינו, שנלחם מול האימפריה של נמרוד = דגל חברתי.

הוא טען שאין דגל חברתי דמיוני במציאות, יש אך ורק אני ושרידותי האישית הנצחית באבולוציה על ידי אבר ההולדה, ולכן אין דגל אחר חוץ מברית המילה.

זה גאונות של אברהם ולא לחינם נלחמו נגד הדגל הזה בכל החברות והשלטונות בהיסטוריה כי זה נוגד את בסיסי החשיבתית של כל האומות. וזה גם מסביר למה הרבה מבני עמינו היו לוחמי החופש והחירות.

בכדי שנבין זאת לעומק נראה את עונשו של מי שלא מל את עצמו ואת ילדיו ועל פי העונש נבין את סיבת הברית. העונש היא עונש "כרת". מהי עונש כרת ? כרת = הכחדה אישית מהאבולוציה, יש אדם שחיי שבעים שנה ומת, יש אדם שחיי לעולמים על ידי צאצאיו. כל אדם שמוליד לחברה או למין האנושי או לאליל, הוא בעצם בעונש כרת = הכחדה אישית מהאבולוציה הנצחית, כי הוא בידי החברה בידי השופט ברק שחושב שהוא נושם רק בהסכמתו, הוא בידי המקרה לגמרי. בחברה שכל פרטיה הם למען החברה אז אין לפרט אישית ביטחון בשרידותו האישי. הדוגמא הפשוטה היא גיוס רווקים ורווקות לצבא, עצם הגיוס של רווקים ורווקות למען החברה מראה לנו שהחברה בסמכותה לכרת את הפרט מעולמו האישי באבולוציה. כרת = הכחדה אישית מהאבולוציה. ולפעמים מדובר שהרווק\ה הוא\היא היחיד\ה להורים ואז גם ההורים נכרתים מעולמם, ולפעמים מדובר על יותר מדור אחד אחרה שגם הסב והסבת נכרתים.

להביא ילד לעולם, זה בעצמו כבר דבר אכזרי ובכפייה כמובן, הרי אי אפשר לשאול אותו קודם. במיוחד להביא ילד לעולם חרה כמו שלנו, שמיד שנולד הוא בעל חוב מהחוב הלאומי ונשללת ממנו מראש את הטבע שאפי' מים אסור לו

לאגור על פי החוק, לא רק זה, כופים עליו חינוך חובה עד גיל 18 ואחר כך להקריב את חייו לחברה בצבא ואם שרד אין לו כלום מהטבע וחייב להשיג הכל בכסף (המצאה טיפשית של האנושות) ואחרי כל זה השופט ברק יאמר לו שהוא נושם בזכותו ואין לו זכות מוקנה לנשום. ולכן התירוץ המשכנע להוליד ילדים היא, שאנו כהורים דואגים שהוא ייוולד לעולם יותר טוב. אז דבר ראשון היא לומר לו, אתה בן חורין מכל חוב חברתי ובוודאי לא נושם בזכות השופט ברק, אתה בן חורין והטבע שייך לך כמו לשאר האורגניזמים, לא חוקי הקניין ולא המצאת הכסף רלוונטיים לך. אז לפני ששואלים על ברית המילה, יש לשאול באיזה זכות אנו מולידים ילדים בכפייה לעולם אכזר שהחשיבה הסוציולוגית\החברתית היא ש"אדם לאדם זאב" ושדת הקפיטליזם שולטת בנו ? ולכן רק עם ברית מילה אנו אומרים לילד שאין לך דגל אחר במציאות הקיומית של היקום חוץ מעצמך ושרידותך האישית על ידי אבר ההולדה.

עד כאן בקצרה ומכאן ביתר הרחבה:

כואב הלב ומטריף את הדעת אייך זה שרוב רובו של ההמון העם לא יודע למה בדיוק הוא מל את בנו, לא האמנתי עד שראיתי את הכתבה בעניין בעיתון הארץ ותגובות הציבור בפייסבוק ובעיתון עצמו ברשת. גם כותב המאמר לא יודע את פשטות העניין, למה ברית המילה ? הוא ממש לא ידע להשיב ! שבדקתי ב'ויקיפדיה שוב היית לי אכזבה מושלמת, זה אמור להטריף כל בר דעת.

ובכן, אייך זה שדווקא ברית מילה קיבלו בשמחה והיא נשמרת אפי' על ידי אתאיסטים ? כלומר אם ברית מילה היא מצווה של חייזר חיצון שמאיים בגיהינום או משהו כזה, אז למה קיבלו את זה בשמחה משאר כל המצוות שנצרכו לכפות כביכול באיומי גן עדן וגיהינום. עצם שהחכמים חשבו לומר שקיבלו את המצווה בשמחה בא להראות לנו שהחכמים הבינו שכל יהודי אפי' אתאיסט מבין את סיבתו התבוני של המצווה, והוא מקבל אותו בשמחה. אז מה קרה לדור שלנו שלא יודע למה ? מצווה תבונית פשוטה לא צורכת דת או אלוהים או חוקי חברה שלטוניים, ואת זה בדיוק טוענים החכמים כלפי מצוות ברית מילה. קבלה בשמחה = חוק אישי תבוני בלי איומי דת או שלטון.

מרוב שהחרדים והדתיים הפכו מזמן את התורה ומצוותיה לדת מיסטית ומרוב שהחילוני רואה בהם מגדל אור בענייני מצוות ודת, נשכח מאתנו מהי המצווה באמת ולמה קיבלו אותה בשמחה. ולכן חשבתי לכתוב את המאמר הזה, צעד אחרי צעד שעד שלא יישאר אפי' ראש "קלבסה" אחד\ת שלא יבין את פשטות הדברים ויקבל אותו בשמחה.

האמת היא שאני לא מצליח להתחיל באופן כזה שבאמת כל אחד יבין את פשטות הדברים ולכן אני אנסה לכתוב באופן פשוט ומכל הכיוונים האפשריים עד שבאמת לא יישאר ראש קלבסה אחד שלא יבין זאת.

יש את הסיבה ההיסטורית שלא אמור לעניין אותנו באמת, רק אך ורק בכדי להבין אייך היא הומצאה. וכמובן יש את המטרה הרלוונטית לנו היום כמו אז, למה אנו מלים את ילדינו. ולכן נתחיל עם הרקע ההיסטורי.

אבל לפני כן אני חייב לעצור ולשאול את עצמינו למה אנו מולידים ילדים ? כן כן שמעתם נכון, למה אני ואת מולידים ילדים ? בשביל המין האנושי אולי ? או אולי בשביל האלוהים ? אז בואו נשאל אותם למה הם צריכים ילדים ? איפה הכתובת של מין האנושי ונשאל אותו, איפה הכתובת של האלוהים ונשאל אותו. אופס,,,, אין כתובת ואין את מי לשאול, מין האנושי קיים בדמיון והאלוהים קיים איפה שהוא כך שאי אפשר לשאול אותו, כך שגם אי אפשר שציווה בכלל על ברית המילה. כי אם בלתי אפשרי לשאול אותו באותו דרך בלתי אפשרי שיצווה משהו. ואם האלוהים היה רוצה שנוליד ילדים אז יש לו דרך פשוטה לעשות זאת על ידי חוקי הדטרמיניזם, כלומר כמו בעלי החיים שמולידים כפייתית על ידי הטבע. למה בני אדם הם הבעל חי היחיד שההולדה היא מדעת ובכוונה תחילה ? על כורחנו שהאלוהים נתן לנו חופש מוחלט האם להוליד או לא. החופש להוליד או לא היא הציווי האלוהית אז שוב נשאלת השאלה למה אנו מולידים ילדים ? ובשביל מי?

אני מודה שזה שאלה מכשילה אולי, אבל טוב וכדאי לחשוב על זה, למה אנו באמת מולידים ילדים ? ומה שקשה יותר היא העובדה שאי אפשר לשאול אותם קודם, הרי לא שואלים אותם האם רצו להיוולד. כלומר אנו מולידים אותם בכפייה ממש, אנו כופים עליהם חינוך וחינוך חובה בבית ספר עד גיל 18 וכופים עליהם להתגייס לצבא שלוש שנים למען מי ? שוב למען דמיון שנקרא "חברה" ? הרי מיהו האיש שנקרא "חברה" ואיפה אפשר לפגוש אותו ולשאול אותה למה אני צריך להקריב את חיי למענו ? ואחרי שכפו עליו להתגייס למען החברה וממש להקריב את חייו ויצא משם בחיים ?! אז שהוא חוזר משם ורוצה לאגור לעצמו מי גשם או מים אז שומרי הסף של החברה יאמרו לו היי היי אסור על פי חוק לאגור מי גשם ומים. בקיצור לא העלה אתכם הרבה מידי, הנולד נולד עם חוב לאומי ונשללת ממנו הטבע מראש שאפי' מי גשם אסור לו לאגור, אפי' שהקריב את חייו למען החברה. וראו איזה פלא, כל חתול נולד לטבע ויש לו את הטבע חינם בלי חברה ובלי למען מין החתולים, כל חתול אישית יש לה מה שהיא צריכה חינם. אבל האדם נולד למי ? פשוט לא שואלים אותו אנו מביאים אותם בכפייה למען מי ? נווו תענו כבר למען מי????

התשובה היא פשוטה אליבא השופט ברק וחבר מרעיו, אנו מולידים ילדים למען החברה. כן כן שמעתם טוב טוב. בחוק זכויות החולה ישנו סעיף הקובע כי הורי הילד נחשבים לאפוטרופסים הטבעיים. לדברי גיל סיגל, פרופ' למשפטים בקרייה האקדמית אונו וחבר המועצה הלאומית לביואתיקה **"להורים אין בעצם זכות על הילד. הילד אינו קניין שלהם" הם קיבלו מהמדינה (מה זה מדינה ומי זה מדינה ?) את הזכות למלא חובות כלפיו בשל החיבור הביולוגי.** בקיצור, החברה הדמיונית היא ההורה העליון. אתה רק אפוטרופוס שקיבל מהדמיון\אליל שנקרא מדינה, את הזכות למלא חובות (זה זכות או חובות ?) כלפיו בשל החיבור הביולוגי. אני חייב לומר שהשוטים האלה גאונים בטיפשות. לא רק שהילד לא שלי רק גם כופים עלי לגדל אותו ? בגלל החיבור הביולוגי ??? שהשופט ברק יגדל אותה בבקשה. אם אני מוליד לחברה אז שהחברה תגדל אותו ותפרנס אותו מה אני עושה באמצע כאן ??? ולמה החברה לא משלמת לאשתי כמו שמשלמים היום לפונדקאית?

עכשיו אני חושב, אפשר כבר לחזור אחורה בזמן ונראה למה ואייך היסטורית הומצאה ברית המילה.

אבות אבותינו אברהם אבינו היה פילוסוף מעמיק ביותר, הוא בחשיבה הפילוסופית שלו לא קיבל את החברה החדשה באנושות, האימפריה הראשונה בהיסטוריה האנושית שהוא כמובן נמרוד התנכי (יש האומרים שזה חמורבי). מה טען נמרוד ? נמרוד טען שלא צריך משפחה וחוקי המשפחה ולא צריך לחלק את הארצות למשפחות ועמים כפי שנח חילק לבניו, פשוט בכוח הזרוע והחרב אפשר לכבוש ארצות ולשלוט עם דגל חברתית. מין דמיון כזה, סמל שכזה, דגל שכזה, ולמענה נאכל חרב כל הימים, תשכחו מהילדים והמשפחה הכל עמלים למען הדמיון הדגל החברה. שבעברית תנכית זה נקרא "עבודה זרה" או אלילות או אלהים אחרים. אברהם מנגד טוען שאין לאדם חוץ מעצמו ושרידותו האישית והנצחית באבולוציה. כל עבדות למען דמיון ?! סופו להיכשל כי אין באמת משהו שמאחד את הפרטים והמשפחות תחת דגל אחת וסופו שייפרדו להרבה שפות (סיפור דור הפלגה התנכית מספרת בדיוק את זה) והרבה חברות ומלחמות תמידיות בין החברות. וכמובן למה להוליד בכלל ? אברהם שאל את אותו שאלה ששאלתי קודם, למה רבונו של עולם להוליד ? אם ברק ונמרוד חושבים שאני מוליד בשבילם אז בבקשה שישלמו לנו כפונדקאיות ויגדלו בעצמם את הילדים, מה אני צריך את כל עמלי לקחת משכנתא לכל החיים בשביל דיור ולפרנס את הילדים שבמילא לא שייכים לי אליבא השופט ברק ואליבא הפוליטיקאים שחושבים שכדאי היה להילחם בשביל עזה שלושים שנה ולהקריב הרבה דם של רווקים ורווקות ואחרי זה להחזיר את עזה ולגרש את יושביה. הכל כדאי למען

החברה המופקרת שלא יודעת אפי' איפה גבולות המדינה שלהם כך שכל השנים נילחם ולא נדע על מה ואחר כך נחזיר ? ואולי באיזה יום נחזיר את כולו לגמרי ?! למה אין למדינה חוקה (= חוקי יסוד שאי אפשר לשנות לעולמים) לגבי גבולות ארצינו ? האם יש אומה אחת ביקום שאין לה חוקה לגבי גבולותיה ? ובכן אתם יודעים למה אין לנו חוקה על גבולותינו ? כי הילדים לא שלכם הם שייכים לחברה ולחברה הדמיונית אין בעיה להקריב אותם. הכל למען הדגל.

אברהם אבינו לא רצה לקבל זאת. ואמר אין לאדם במציאות\בטבע חוץ מעצמו ואבר ההולדה (= אבר המין) כלומר נצחיותו האישית באבולוציה אפשרית על ידי ההולדה. חברה טוען אברהם היא דמיון, חברה היא אלילות ועבודה זרה שבתכלס אתה עבד לחברה שלא רק הילדים לא שלך באמת, רק אתה גם חייב לגדל אותם ולפרנס אותם. והפוליטיקאים יקריבו אותם למען עזה שלושים שנה ויחזירו את עזה בלי שום בעיה. ואתו דבר יקריבו את ילדיך לכל מטרה כדאי להם בכל מצב ורגע.

אברהם קורא תיגר על נמרוד ועל הטיפשות שלו וטוען כאמור שאין לאדם חוץ מעצמו וצאצאיו לנצח. כלומר הוא יכול לחיות לנצח על ידי צאצאיו עד שבעתיד יצליחו עם התפתחות התבונה לנצח את המוות עצמו אולי. תשמעו טוב טוב. אברהם וכל יהודי בהווה מוליד לעצמו, הוא מראש מוליד לעצמו אישית עם הבטחה שהעתיד תהיה טוב יותר עם התפתחות התבונה כך שהנולד יוצא מבטן אמו ושואל למה הבאתם אותי לעולם אנו משיבים לו, בידך לדאוג לעתיד טוב יותר לצאצאיך, נעשה לך דבר ראשון ברית מילה שתדע שאתה בן חורין מכל חוב חברתי ונטל של איש הג'ל והשופט ברק. לא הרוב ולא שאר השטויות של המצאות הטיפשים שהמציאו, כמו למשל חוקי הקניין והמצאת הכסף ואת דת הקפיטליזם, שום דבר מהם לא רלוונטיים לך, לא חוב הלאומי ולא כלום, אתה בן חורין ואין לך דגל שאתה נלחם למענה אך ורק הגדל האישי שזה אבר המין שלך. באבר המין שלך אתה חיי לנצח על ידי צאצאיך.

עכשיו נבין למה היוונים ושאר האימפריות לא רצו ברית מילה. הרי זה קריאת תיגר נגד סמכות השלטון ונגד השופט ברק ונגד איש הג'ל ונגד הרוב הדמוקרטי. בקיצור השלטון לא יכול לסבול את חירות האדם כפרט והשלטון לא יכול להכיר בזה שהילדים שלך, לדעתם הילדים שייכים למערכת ואתה רק מחוייב בגלל החיבור הביולוגי לגדל אותם ולפרנס אותם.

עכשיו ננסה להסביר את ברית המילה באופן אחר, אולי יותר בעדינות.

אברהם נולד למצב חברתי כזו. יש גיבור (נמרוד) שבכוח הזרוע כובש עמים שלמים ומאגד אותם תחת דגל חברתי. למעשה לא משנה מה הדגל מסמל, כל דגל היא דמיון לעומק ובחשיבה שלנו היא נקראת עבודה זרה. כל פרט פועל ועמל למען הדגל, בכדי לשכנע אתכם כמה שזה נכון, מספיק לתת תשומת לב לאייך זה שמגייסים רווקים ורווקות לצבא ? הצעיר הצעירה מפסידים (אם ח"ו נהרגו וכו') את עולמם האישית כלומר שרידותם הנצחית באבולוציה, למי ? לדמיון\חברה שהומצאה כאמצעי לו ולה, כאמצעי לשרידותם האישית. הטענה שכולם תורמים שלוש שנים לצבא\לחברה לא תעזור לך אישית, כי מי לא מכיר משפחות שהבן\בת היחיד\ה נהרגה ולא נשאר זכר מהמשפחה. כלומר זה אינטרס אישי תבוני של כל אחד, שלעולם לא נגייס רווקים ורווקות לצבא.

הדמיון (ה'למען דגל) לוקח לנו את השכל ואת התבונה. אנו לא קולטים כמה אנו מפסידים וכמה עמלינו בעולם הזה היא לריק. אני אתן עוד דוגמא: יובל הררי בספרו "קיצור תולדות האנושות" מגיע למסקנה (שלדעתו זה חידוש שלו) שוהיות שמין האנושי מתכנסת לחברה גלובלי אחת במילא לא צריכים חוקי המשפחה כי כל אחד מוליד לחברה\למין האנושי. הוא לא קולט שנמרוד כבר טען את אותו דבר, וזה בדיוק מלחמת התורה מול עבודה זרה ואליליות (אלילות היא רק הסמל\הדגל, לעומק העבודה זרה = טובת החברה\מין האנושי מול טובת הפרט.).

אברהם נולד למצב חברתי כזו בדיוק כמו בזמנינו. השופט ברק למשל חושב שבסמכותו לעצור לך את נשימתך, כי כוח הרוב יכול לשלול ממך אפי' את האוויר. אנו היום במצב חברתי שאת חירות האדם הפכו לשוויון הזדמנויות, ואת חופש הפרט לנטל חברתי = דמיון. לא רק שאין חירות וחופש כלל רק גם גזלו ממנו את הטבע שאפי' מי גשם או מים אסור לו לאגור על פי החוק. והכל מכוח חוקי הקניין והמצאת הכסף ובעיקר מכוח הרוב הבור שהחינוך הממלכתי דואגת לכך מראש. אנו צורכים בורים בכדי שנוכל לעבוד עליהם ולמכור להם מדעי הכלכלה הבדיוניים. צדק קארל מארקס שהמנהיגים נותנים סם מרדים להמונים, אליל "יד הנעלמת" וסיפורי אלף לילה ולילה על חוקי ביקוש והיצע ועוד, הם סם מרדים המונים. בוודאי יש ביקוש למים אם אוסרים לאגור מים. בוודאי יש ביקוש לדיור אם גנבו לך את הארץ. האם לחתולים יש גם כן מדעי כלכלה בדיוניים ? הם גם נולדים עם חוב לאומי?

ובכן, שאברהם בזמנו ואני ואת בהווה רוצים להעביר לצאצאינו את תבונתינו והשקפתינו האלה, אייך נעשה זאת ? עם שפה ? לימים לא ידברו בשפה שלנו ! ואפי' שכן, מי מבטיח לנו שכל הדורות יעבירו את התובנות האלה. עם חריטה

באבן ? מי מבטיח 1, שהאבן יישאר לעולמים 2, מי יטריח את עצמו ללמוד אותם ? אולי עם ספר תורה ? ראינו מה קרה לספר תורה שלנו ! וחוץ מיזה מי מטריח את עצמו ללמוד ? ובעיקר השלטונות יכולים לשרוף את התורה ולשבור את האבן ולכפות חינוך חובה ממלכתי כך שנפעל אך ורק למען הדמיון = החברה הגלובלית.

אברהם מקבל סוג של הבזק תבונה, שאומר לו שרק סימן חקוקה בבשרינו יכול להצליח. כלומר כל נולד מיד שנולד נעשה לו סימן חקוקה בבשרו שאי אפשר למחוק. ובכן, סתם סימן לא יעזור הרבה הרי יצטרכו גם ללמוד מהי ולמה, ולכן הוא עולה על הרעיון לעשות את הסימן דווקא באבר ההולדה = אבר המין, לומר לילד מיד שנולד, אתה בן חורין ואין לך במציאות ביקום\בטבע, חוץ מאותך ואת צאצאיך האישיים לנצח. אני הולדתי אותך לחופש ולחירות. כל השאר הם אמצעיים לך ולשרידותך האישית, השפה החקלאות המשפחה והחברה וכל המוסר וחוקי בני אנוש באים אך ורק בשבילך ובשביל שרידותך האישית.

חכמינו מספרים שאברהם הלך להתייעץ עם חבריו האם לעשות זאת או לא, והנה דבריהם התבוניים (בראשית רבה) ולמה נקרא שמו ממרא ? ר' עזריה בשם רבי יהודה בשם ר' סימון שהמרה פנים באברהם בשעה שאמר הקב"ה לאברהם לימול הלך ונמלך בג' (= שלוש) אוהביו, אמר לו ענר כבר בן ק' שנה אתה ואתה הולך ומצער את עצמך, אמר לו אשכול מה את הולך ומסיים את עצמך בין שונאיך, אמר לו ממרא אלהיך שעמד לך בכבשן האש ובמלכים וברעבון והדבר הזה שאמר לך למול אין אתה שומע לו, אמר לו הקב"ה אתה נתתה לו עצה למול חייך שאיני נגלה עליו לא בפלטין של ענר, ולא בפלטין של אשכול, אלא בפלטין שלך הה"ד (בראשית יח) וירא אליו ה' באלוני ממרא.

ממרא טוען כלפי אברהם, אתה הצלחת נגד נמרוד (= כבשן האש) הצלחת נגד הכובשים (= המלכים שבואו לכבוש את ארץ ישראל) הצלחתה בזמן הרעב (= סיפור הירידה למצרים ופרעה וכו'), ומה כל העמל הזה אם השקפתך ותבונתך לא יעברו לדורי דורות ?? ולכן אברהם שמע לעצתו ומקיים את ציווי התבונה שלו והתחבר לחברו ושם באמת המשיך לקבל תבונות חדשות כל ימי חייו ולמה ? כי שיש למען מה לפעול ?! אז אין גבול לתבונות שאנו מקבלים.

שאני ואת עוצרים לרגע ושואלים את עצמינו למה להוליד ? בשביל מה העמל הזה ? הרי אנו לא רובוטים שפועלים כאוטומט בגלל שזה נורמה חברתי או מה. אנו רוצים להוליד בתנאי אחת כי אנו לא רוצים למות והדרך לחיות לנצח היא על ידי הולדה עד ניצחון המוות. במצב הנוכחי אנו מולידים לדמיון\לחברה\למין האנושי. הדרך היחידה להוליד לעצמינו אישית וכך יבין זאת הנולד ?! היא אך ורק על ידי ברית המילה. (כואב לתינוק ? הלידה כואב יותר. כואב לתינוק ?

העבדות המודרנית יותר כואבת. להיות תחת היד הנעלמת, יותר כואבת. להיות תחת הברירה הטבעית, יותר כואבת. להיות תחת השופט ברק שחושב שאני נושם בהסכמתו, יותר כואבת. להיות תחת יאיר לפיד ובנט, יותר כאבת. לשלוח את צאצאינו הרווקים להילחם על עזה שלושים שנה ואחר כך להחזיר אותה ולגרש את יושביה כך שכל הדם שנשפך שלושים שנה היו לגמרי לריק ?! יותר כואבת. לשלם קורבן תמידי של מיליון ושלוש מאות אלף הרוגים כל שנה ושלושים מיליון פצועים כל שנה משימוש במכוניות ?! יותר כואבת !!)

במצב שיכפו עלינו לא למול את צאצאינו ?! באותו יום נפסיק להוליד !! כך אומרים חכמינו "ומיום שפשטה מלכות הרשעה, שגוזרת עלינו גזירות רעות וקשות, ומבטלת ממנו תורה ומצות, ואין מנחת אותנו ליכנס לשבוע הבן (= ברית מילה)?! **"דין הוא שנגזור על עצמנו שלא לישא אשה ולהוליד בנים, ונמצא זרעו של אברהם אבינו כלה מאליו"**

אנחנו חייבים להבין שזה רציני ביותר, אנו לא עמלים לא למין האנושי ולא לאלוהים, "דין הוא שנגזור על עצמינו וגו'" אמרו חכמי התלמוד כי הבינו מה אברהם רצה עם ברית המילה כך שבשקט אין להם בעיה שזרע אברהם תתכלה מאליו. כלומר גם אישית וגם בשביל אבותינו אנו לא צריכים לעמל לריק.

גאונות כזו והדרך הטכנית אייך הצליח אברהם לעביר את השקפתו והחשיבה הפילוסופית שלו לדורי דורות ?! זה הסיבה למה יהודי מל את בנו בשמחה אפי' שהוא אתאיסט מוחלט. כי כל אחד מבין ורוצה שהילד שלו ייוולד לחופש ולחירות, הוא לא רוצה שהילד שלו יהיה בשר תותחים למשחק הדמוקרטי, ולכן לא פלא שאפי' השופט ברק מל את צאצאיו ואפי' איש הג'ל מל את בניו וכל לוחמי נגד היהדות מלים את בניהם ולמה ? כי בתוך תוכם רוצים בדיוק מה שאברהם רצה בזמנו 1, שהילד יהיה שלהם ולא של הדגל 2, שהילד ייוולד לחופש ויהיה בן חורין. השופט ברק בתוכו פנימה לא רוצה שאחד מצאצאיו יפגוש בעתיד מין שופט ברק שכזה שיש בסמכותו לעצור את נשימתו, ולכן מל את בניו. איש הג'ל לא רוצה שאחד מצאצאיו יפגוש איש ג'ל שכזה שיכפה עליו את גזירותיו ולכן מל את ילדיו. מכאן שכל יהודי יודע שביום שלא יצליח למול את בנו בגלל החברה או בגלל השלטון ?! באותו יום נוותר לגמרי להוליד ילדים הרי בשביל מה באמת ? עכשיו נבין למה אומרים חכמינו "דין הוא שנגזור על עצמנו שלא לישא אשה ולהוליד בנים, ונמצא זרעו של אברהם אבינו כלה מאליו" כי באמת אין טעם ואין צדק כלפי הנולד להוליד אותו במיוחד היום שהוא נולד עם החוב הלאומי, כלומר מבטן אמו הוא כבר חייב כסף כי החברה החליטה להדפיס כסף על חשבונו בהווה על חשבון שהוא ואשתו יעבדו בעתיד עד צאת נשמתם.

אם נשאר ראש קלבסה אחד שלא הבין מהי ברית מילה ולמה קיבלו אותה בשמחה ? אז אין לי מה לומר עליו חוץ מיזה שכנראה נולד לעולם במקרה ובטעות, ושלא יתפלא שמוטי גור ישלח אותו לתוך הביצורים בגבעת התחמושת במקום לשלוח מטוסים, ושלא יתפלא למה נשלח לעזה להילחם לריק. ושלא יתפלא אייך הגז הטבעי לא שייך לו. ושלא יתפלא למה נשללת ממנו הטבע ואסור לו לאגור אפי' מי גשם. שלא יתפלא שהארץ לא שייך לו אפי' שהוא פראייר שהקריב את חייו למען הדגל. שלא יתפלא שהוא צריך בשביל דיור מעל 200 משכורות. שלא יתפלא שלא מספיק מפרנס אחד למשפחה. כל הטירוף הזה בא מסיבה אחד ויחידה כי לא הבינו למה הם מולים ומלים את בניהם. באותו דרך לא מבינים למה צריך ארץ, מה יש בארץ ישראל מכל הארצות ? אם דת הקפיטליזם שולטת בה למה שלא נחפש בשוק החופשי דיור יותר זול כפי שדת הקפיטליזם דורשת ופשוט נעזוב לטובת ארצות קפיטליסטיות יותר זולות ובלי צבא ושנאת איש הג'ל וחבר מרעיו ובלי האח בנט ואחות שקד. (שאלה לי לאחות שקד היקרה, עזה הצליח לך שאת רוצה את החרדים כפראיירים חדשים ? לא מספיק לך הפראיירים הדתיים שהקריבו את היקר להם לריק שלושים שנה בעזה ואחר כך גרשו אותם. באיזה ביטחון את רוצה לשלוח חרדים לצבא אם במשחק דמוקרטי דבילי אפשר למפרע לקבוע שדמם יישפך לריק כמו בעזה ? הרי ברור לך שכל דם שנשפך בארצינו הם ביד הרוב והרוב בעתיד יכול להחליט להחזיר את כל המדינה אז מנין לך שלא זה מה שיקרה ? אני מאוד מקווה שאחרי שתביני למה יהודי מל את בנו אז גם תביני למה החרדים לא שולחים את ילדיהם לצבא. כן כן יספרו לך סיפורי אלף לילה ולילה כמה חשוב ללמוד תורה וכמה חושב לאומה שהחרדים לא יתגייסו אבל את האמת תביני במאמר הזה, כל יהודי שמל את בנו ויודע למה ?! לא ישלח את בניו לצבא לעולם. אבל את כל כך תמימה שחושבת שמישהו במערכת חושב לרגע שזה אפשרי, אף אחד מהם לא חושב אחרת כולם יודעים שאין סיכוי שהחרדים יתגייסו לצבא, אז למה מפעילים אותך ואת איש בג'ל ? בכדי להשתיק את ההמונים החילוניים מהעול והנטל החברתי. השנאה לחרדי והמלחמה התמידית נגדם בא לשרת את מי ? את הקפיטל החזיר שיצליח לגנוב לנו את הגז הטבעי ולהגדיל את בועת הנדל"ן. בקיצור סם משתיק להמונים כפי שקרל מרקס אמר בזמנו. ואת בתמימות עוד חושבת שזה רציני או מה ?? אותו דבר איש הג'ל לא מבין למה אנשי האוצר רצו אותו בקרבתם כי על גל השנאה הם יצליחו לעבוד עליו ולקבור אותו חיי, בינתיים הוא רק יישרת את ההון שלטון והתמים הטיפש לא מבין מה קרה להמון שפתאום לא קונה את השקר, אז שקדי היקרה תתעוררי כבר, החרדים לעולם לא ישלחו את ילדיהם לצבא. ובמקום לעסוק בדמיון אולי הגיע הזמן שתעסקי בדברים האמיתיים שהבטחת לנו כל השנים עד הבחירות האחרונות.)

עוד מאמרים באותו נושא

["למה לדעתי כן תמולי את בניך"]

[החשיבה היהודית הבסיסית – המצאת הדגל האישי "ברית מילה"]

[מלכות ישראל מול ברית מילה]

[אלוהים רצה להרוג את משה רבינו. למה?]

בברכה

Max maxmen

נספח ו'

מלכות ישראל מול ברית מילה

כל תלמיד חכם מתחיל ידוע את ההבדל בין מלכות ישראל לבין מלכות דוד. שאת מלכות דוד דנים כלומר הסמכות היא בידי העם = נבחרי הציבור = סנהדרין. מה שאין כן מלכות ישראל.

רציתי שנשים לב לעוד הבדל עקרוני. "ברית מילה". ברית מילה נאסר על ידי מלכות ישראל. הסיבה היא פשוטה, הרי ברית מילה היא אנטי תזה למלכות.

ברית מילה בא לזעוק שאין אנו מכירים בשום דגל חברתי\דמיוני\לאומי אך ורק בדגל האישי שזה אני וצאצאי לדורי דורות.

הרי ברית מילה הומצאה על ידי אברהם נגד נמרוד (= חמורבי האימפריה הראשונה בהיסטוריה), כתשובה על דור הפלגה שהמציאו את הישות החברתית הראשונה.

אם כך דיי מובן למה מלכות ישראל אסר למול, אסר את ברית המילה.

ולכן שאלתי היא לחברי וחכמי הפורום היקר: למה מלכות ישראל המודרנית לא אוסרת ברית מילה ? הרי האקט הזה היא פשוט מרידה במלכות, כלומר אין לך מרידה יותר גדולה מזה.

כל יהודי שעושה ברית מילה בעצם מצהיר שהוא לא מכיר בדגל הלאום. כך שדיי מובן כאמור למה מלכות ישראל אסרו את ברית המילה.

כמה מקורות

ילקוט שמעוני יהושע רמז טו

וכך היו ישראל מלין עד שנחלקו לשתי ממלכות **מלכות אפרים מנעו מהם ברית מילה ,**ועמד אליהו ז"ל קנא קנאה גדולה ונשבע לשמים שלא להוריד טל ומטר, ושמעה איזבל ובקשה להרוג אותו, ועמד אליהו ז"ל והיה מתפלל לפני הקדוש ברוך הוא, אמר לו הקדוש ברוך הוא אליהו, הטוב אתה מאבותיך?! יעקב ברח מפני עשו, שנאמר קום ברח לך, משה ברח מפני פרעה, שנאמר ויברח משה מפני פרעה (וישמע פרעה), דוד ברח מפני שאול, שנאמר ודוד ברח וימלט, מלמד שכל הבורח נמלט, ועמד אליהו ז"ל והלך לו להר חורב, ושם נגלה עליו הקדוש ברוך הוא, ואמר לו מה לך פה אליהו, ויאמר קנא קנאתי, א"ל לעולם אתה מקנא קנאת בשטים על גלוי עריות, וכאן את מקנא, חייך שאין ישראל עושין ברית מילה עד

שאתה רואה בעיניך, מכאן התקינו להיות עושין מושב כבוד למלאך הברית שנקרא אליהו ז"ל מלאך הברית.

פרקי דרבי אליעזר (היגר) - "חורב" פרק כח

וכך היו ישראל נהוגים למול עד שנחלקו לשני ממלכות **ומלכות אפרים נמנעה מהם ברית מילה** ועמד אליהו זכור לטוב וקנא קנאה גדולה ונשבע לשמים שלא להוריד טל ומטר על הארץ ושמעה איזבל ובקשה להרוג אותו ועמד אליהו והיה מתפלל לפני הב"ה, ואמ' לו הב"ה אליהו טוב אתה מאבותיך ברח, עשו בקש להרוג את יעקב וברח מלפניו, שנ' ויברח יעקב, פרעה בקש להרוג את משה וברח ונמלט מלפניו, שנ' וישמע פרעה את הדבר הזה, שאול בקש להרוג את דוד וברח מלפניו ונמלט, שנ' אם אין אתה ממלט את נפשך, וכתיב אחר אומ' ודוד ברח וימלט, למד שכל הבורח נמלט ועמד אליהו ז"ל וברח לו להר חורב, שנ' ויקם ויאכל וישתה, ושם נגלה לו הב"ה אמר לו מה לך פה אליהו, קנא קנאתי, אמ' לו לעולם אתה מקנא, קנאת בשטים על גלוי עריות, שנ' פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן, וכאן קנאת, חייך שאין עושין ברית מילה עד שאתה רואה בעיניך, מכאן התקינו חכמים לעשות כסא אחד מכובד למלאך הברית, שנקרא אליהו ז"ל מלאך הברית, שנ' ומלאך הברית אשר אתם חפצים.

תשימו לב לגזרות יוון וגזרות מלכות אפרים ונבין מכאן את חשיבותו של המצוות הבסיסיות.

יוון גזרה על שלושה דברים עיקרים.

1, חודש = לוח.

2, שבת

3, ברית מילה.

מלכות אפרים גזרו

1, חודש (שבדה ירבעם)

2, שבת (הזיז את השבת ביום. (חז"ל))

3, מילה (ביטל את מצוות מילה)

בהצלחה לכולנו

max maxmen

נספח ז'

מה אחרי המשיח?

מועדים לשמחה לכל בית ישראל

יש הרבה שאלות שרובינו לא שואלים את עצמינו, כמו שאלת הפוסט הזה. כלומר, אוקיי המשיח הגיע, ומה אז?

השאלה היותר עמוקה היא, הרי הקב"ה לא רוצה ריבון אדם על אדם, אז אייך פתאום אנחנו רוצים ריבון אדם של המשיח?

השאלה הקשה היא אייך אחרי שזה אחד מי"ג העיקרים, התלמוד מאפשר דעה שאכלנו כבר את המשיח בזמן חזקיהו? **"אין משיח לישראל, שכבר אכלוהו בימי חזקיה"** - תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף צח עמוד ב

השאלה המוסרית הקשה היא אייך היהדות בעקיפין מאפשרת למגלומנים למיניהם לחשוב שהם המשיח וככה לגרום לשפיכות דמים בכל דור ודור? הנוצרים ואחריהם האסלאם ואחריהם שבתאי צבי ואחריהם הנאורות החילונית ואחריהם הלאומניות והציונות הקומוניזם והקפיטליזם, כל אחד עם המשיח שלו גרם וגורם עד ימינו לשפיכות דמים רבים מנשוא.

ננסה בעזה"ש לפתור את רוב הקושיות כאן ותחזיקו לי אצבעות ובשם השם נצליח אמן.

מה אחרי המשיח?

נתחיל עם תרגום שני על מגילת אסתר ונמשיך

והוה ביומי אחשורוש הוא אחשורוש חד מן עסר מלכין די מלכו ועתידין בעלמא ואלין אנון עסר מלכין. מלכותא קדמיתא דמלך מלכיא השם צבאות דבעגלא תתגדל מלכותיה עלן. תנינא דנמרוד. תליתאה דפרעה מלכא דמצרים. רביעאה דישראל. חמישתא דנבוכדנצר מלכא דבבל. שתיתאה דאחשורוש. שביעאה דיון. תמינאה דרומי. תשיעאה דבן דוד משיחא .עשריתא דמלך מלכיא השם צבאות דבעגלא תתגלי מלכותיה עלן ועל כל דיירי ארעא.

תרגום ללשון הקודש (של פתשגן הכתב) :**ויהי בימי אחשורוש. הוא אחשורוש אחד מעשרת המלכים אשר מלכו ואשר היו עתידים בעולם. ואלה הם העשרת המלכים. המלכות הראשונה למלך מלכי המלכים השם צבאות שבמהרה תתגדל מלכותו עלינו. המלכות השניה לנמרוד. השלישית לפרעה מלך**

מצרים. הרביעית לישראל. החמישית לנבוכדנצר מלך בבל. הששית לאחשורוש. השביעית ליוון. השמינית לרומי. התשיעית למשיח בן דוד. העשירית למלך מלכי המלכים השם צבאות שבמהרה תגלה מלכותו עלינו ועל כל יושבי הארץ.

זה חידוש גדול מאוד מאוד. כלומר השיא זה לא המשיח אלא הקב"ה בעצמו. ודבר כזה רובינו לא יודעים שהיעוד הוא הקב"ה ולא המשיח שהוא – המשיח, לכאורה רק פרוזדור להגיע ליעוד האמתית שזה מלכותו של הקב"ה, ולא רק על ישראל אלא על כל בני אנוש.

חידוש כזה צריך לפחות מקור נביאי ונזכרתי בדניאל הנביא. דניאל מסיים את פתרון חלום נבוכדנצר עם הפסוק (דניאל פרק ב מה) **כָּל־קֳבֵל דִּי־חֲזַיְתָ דִּי מִטּוּרָא אִתְגְּזֶרֶת אֶבֶן דִּי־לָא בִידַיִן** (לא בידי אדם max) **וְהַדֶּקֶת פַּרְזְלָא נְחָשָׁא חַסְפָּא כַּסְפָּא וְדַהֲבָא** אֱלָהּ רַב הוֹדַע לְמַלְכָּא מָה דִּי לֶהֱוֵא אַחֲרֵי דְנָה וְיַצִּיב חֶלְמָא וּמְהֵימַן פִּשְׁרֵהּ:

כלומר אחרי המלכות האחרונה שתשלוט לעולם (דניאל פרק ב מד) וּבְיוֹמֵיהוֹן דִּי מַלְכַיָּא אִנּוּן יְקִים אֱלָהּ שְׁמַיָּא מַלְכוּ דִּי לְעָלְמִין לָא תִתְחַבַּל וּמַלְכוּתָה לְעַם אָחֳרָן לָא תִשְׁתְּבִק תַּדִּק וְתָסֵיף כָּל־אִלֵּין מַלְכְוָתָא וְהִיא תְּקוּם לְעָלְמַיָּא :**יבוא סוף החלום שזה האבן שיצא בלא ידי אדם** (דניאל פרק ב לד) חָזֵה הֲוַיְתָ עַד דִּי הִתְגְּזֶרֶת אֶבֶן דִּי־לָא בִידַיִן וּמְחָת לְצַלְמָא עַל־רַגְלוֹהִי דִּי פַרְזְלָא וְחַסְפָּא וְהַדֶּקֶת הִמּוֹן: (לה) בֵּאדַיִן דָּקוּ כַחֲדָה פַּרְזְלָא חַסְפָּא נְחָשָׁא כַּסְפָּא וְדַהֲבָא וַהֲווֹ כְּעוּר מִן־אִדְּרֵי־קַיִט וּנְשָׂא הִמּוֹן רוּחָא וְכָל־אֲתַר לָא־הִשְׁתֲּכַח לְהוֹן וְאַבְנָא| דִּי־מְחָת לְצַלְמָא הֲוָת לְטוּר רַב וּמְלָת כָּל־אַרְעָא: **ויבטל את כל המלכויות כולל מלכות משיח שנזכר בפסוק מד.** כלומר המושג הזה **"ריבון אדם על אדם "** שנקרא **"מלכות "** לא יהיה יותר אצל בני אנוש, שזה אומר כל בני אנוש יהיו בני חורין באופן אבסולוטית. וזה תתאפשר אך ורק שבני אנוש יהיו מספיק בוגרים להתנהל אך ורק עם השכל האלוהי שנטע בהם הקב"ה מראש. עד אז מי שלא חס על כבוד קונו, טוב לו שלא נברא, ומיהו כבוד קונו?! שכלו של אדם!! כלומר אם כן נברא אלה שלא חסים לכבוד קונו, אז בני אנוש עוד יסבלו עבדות ושפיכות דמים. רק כשבני אנוש יחסו על כבוד קונם\שכלם, אז הם ישתחררו מעבדות לחירות ויזכו כולם לחיי נצח לדורי דורות.

עכשיו אפשר להבין את דעת הלל בתלמוד שאומר שאכלנו את משיח בימי חזקיה. כלומר אם משיח זה רק נ"צ היסטורי, אז אפשר לומר שהוא כבר היה בהיסטוריה ועכשיו מחכים לריבון העולמים, כלומר מחכים שתמלא הארץ דעה את השם.

כשפירשנו את ספר דניאל כאן (ראו **מעשה בשני מלכים שחלמו חלום – פשר ספר דניאל**) פירשנו על דרך חז"ל שכל מלכות ישלוט על בני אדם עם אלוהי הכסף. כלומר עם האמצעי החליפין = כסף. נבוכדנצר כפה את המטבע של זהב, בהמשך מטבע של כסף שלט בבני אנוש ואחריו רומי עם מטבע של חרס (ראו **המלכות הרשעה הזו היא עתידה להשתמש במטבע של חרס**) ואת סוף החלום: (דניאל פרק ב לד **חָזֵה הֲוַיְתָ עַד דִּי הִתְגְּזֶרֶת אֶבֶן דִּי־לָא בִידַיִן וּמְחָת לְצַלְמָא עַל־רַגְלוֹהִי דִּי פַרְזְלָא וְחַסְפָּא וְהַדֶּקֶת הִמּוֹן: (לה) בֵּאדַיִן דָּקוּ כַחֲדָה פַּרְזְלָא חַסְפָּא נְחָשָׁא כַּסְפָּא וְדַהֲבָא וַהֲווֹ כְּעוּר מִן־אִדְּרֵי־קַיִט וּנְשָׂא הִמּוֹן רוּחָא וְכָל־אֲתַר לָא־הִשְׁתְּכַח לְהוֹן וְאַבְנָא׀ דִּי־מְחָת לְצַלְמָא הֲוָת לְטוּר רַב וּמְלָת כָּל־אַרְעָא)** פירשנו על לאומניות. כלומר לעומק שההון האנושי מתכנסת אצל יחידים וכל בני העמים הם עבדים של ההון והבנקים, הם מתוך עול העבדות חוזרים למהפכות הלאומיות קרי קרקע\טריטוריה = אבן.

אבל כאן ברצוני להביא מדניאל אסמכתא לתרגום של מגילת אסתר שזה באמת הסדר, שקודם בימי קדם שלט הקב"ה באדם עם שכלו של האדם (כפי שטוען האבן עזרא שכל עובדי האלילים הכירו את הקב"ה. ועל תבונת האדם והתנהלותו התבונית **"נמרוד"** רכב, וכבש אותם. כלומר כל משטר, כל מלכות - ואפי' הנאו ליברלים כמו האייק, בנויה על מסורת התבונית והאישית של האדם. אי אפשר לחשוב על משטר שתוליד בעצמה ילדים ותגדל אותם ולכן כל משטר חייב את חוקי המשפחה התבוניים ככה לכל ילד יש שני מלאכים (ההורים) שמגדלים את הילדים. אותו דבר על מוסר, רק ההורים יכולים להקנות לילדים מוסר בטוב טעם עד שהרגל נעשה טבע. שום משטר לא יכולה להקנות לילד מוסר. וכן תרבות ודרך ארץ וכו' וכו'), ורק אחר כך שלט בו האלילים כמו נמרוד ואחריו מאז נבוכדנצר שולט בבני אנוש המטבע של נבוכדנצר שהיה מזהב (זה לעומק הפסל של זהב שנבוכדנצר כפה על בני אנוש. ראו **מעשה בשני מלכים שחלמו חלום – פשר ספר דניאל**) ואחריו שאר כל מיני המטבעות. בימינו שולט בנו הבנקים שכל הכסף ברובו הוא אלקטרוני שאין לו ערך אמתי כי כל הכסף יקבל את ערכו בעתיד. כלומר הבנקים יוצרים כסף מזויף (בנקאות ברזרבה חלקית עם בכלל רזרבה) עכשיו, על סמך ההבטחה של האדם שהוא יעמול בעתיד וייתן ערך אמתי לכסף.

המצב המתסכל הזה שכל ההון מתכנסת אצל יחידים ושאר בני אנוש עבדים נרצעים לבנקים, מביא אותם למרוד במשטרים וחוזרים ללאומניות לקרקע\לטריטוריה, ואז מתחיל שוב שפיכת דמים על הקרקעות והטריטוריה. כלומר בני אנוש רואים בטריטוריה חירות ולא בכסף מזויף של הבנקים.

בכל אופן אם בני אנוש תחת אליל כסף ואם בני אנוש תחת טריטוריה, בכל זאת הם עוד צריכים ריבון אדם. שישליט עליהם את הכסף או את הטריטוריה. המשיח יכול לעשות סדר נכון כמו חלוקת הארצות בגורל ויצירת הכסף על ידי הציבור (כל מבטיח עמל עתידי יוצר לעצמו מטבע בלי לשלם למישהו ריבית ולהסתכן בלאבד את היזמות שלו לטובת יצרן הכסף הזייפן שנקרא בנק), ושמיטת חובות או ביטול המטבע כל שבע שנים. כלומר בכדי למנוע את כינוס ההון אצל יחידים, חייבים לבטל חובות או לבטל את המטבע שזה אותו דבר בעצם.

המשיח הזה, יכול לעשות את זה בהסכמה או בכוח. אבל בכל זאת זה לא היעוד של הצלם האלוהים שהוא צריך עוד ריבון אדם על עצמו. כלומר כל זמן שעל האדם נצרך ריבון אדם, האדם הוא לא בן חורין באמת. יותר נכון לומר שהוא עוד לא משכיל באמת, הוא צריך עוד דורבן משטרי\ריבוני.

ולכן צודק דניאל והתרגום במגילת אסתר שבסוף (= אבולוציה התפתחותית תבונית מוסרית וערכית ובעיקר השכלתית) האדם יהיה ברמה כמו בימי קדם לפני ש'נמרוד' מרד באדם ובהקב"ה וכפה על האדם ריבון אדם על אדם.

אז יוצא לנו כאן, שהיעוד האיכותית של האדם, הוא לא המשיח אלא הקב"ה בעצמו והבינו.

לסיכום

שאלנו מה אחרי המשיח. התשובה אחרי המשיח האדם יהיה ברמה השכלתית ומוסרית שכזה שהוא לא צריך יותר לגננת ריבונית. האדם יתנהל אך ורק עם השכל האלוהי שנטוע בו מראש על דרך **עשריתא דמלך מלכיא השם צבאות דבעגלא תתגלי מלכותיה עלן ועל כל דיירי ארעא.**

שאלנו אייך היהדות שלא רוצה ריבון אדם על אדם שזה מה שמסמל ברית המילה (ראו **ברית מילה בשביל מה?**) שהיא אקט אנטי ריבון אדם על אדם, מאפשר פתאום איזה משיח שהוא יהיה הריבון? כלומר שוב יהיה ריבון אדם על אדם?! התשובה, שאנו מצפים למשיח כזה בגלל שזה מה שבני אנוש צורכים בתכלס הרי במציאות יש לכל בן אנוש בכדור הארץ איזה ריבון אדם על אדם. ולכן אנחנו חייבים לצפות להיגאל מהריבונות הרשעית. אבל אנחנו חייבים לדעת שזה לא היעוד של הצלם האלוהים שנקרא אדם.

שאלנו אייך התלמוד מאפשרת דעה כמו שאכלנו כבר את המשיח, בזמן שזה אחד מי"ג העיקרים. התשובה היא שהמשיח הזה הוא מתחילה זמני, ולכן אפשר

לומר שהוא כבר היה בהיסטוריה. והלל חושב שעכשיו מצפים אך ורק לריבונות של הקב"ה ולא לשום ריבון אדם.

היהודים מאז חז"ל - יותר נכון מאז דניאל ומרדכי ואסתר - נילחמו נגד כל משיח, אם זה משיח מזרע היהודים, וק"ו משיח מהאומות. כלומר במציאות היהודים קיבלו את הדעה של הלל שאכלנו את המשיח ועכשיו מחכים להקב"ה, שזה אומר שבני אנוש מחכים שכל בני אנוש יהיו כבר צדיקים בעצמם ולא יצטרכו יותר לריבון אדם על אדם.

אבל כל זמן שזה לא קורה לאומות, אז אנחנו כן מצפים למשיח (ולכן זה באמת מהי"ג העיקרים). כלומר לעומק היהודי כבר אלפי שנים לא מצפה לאיזה משיח שיהיה לו ריבון אדם על אדם. הם מצפים כבר מאז כנסיה הגדולה למלכותו של הקב"ה בעצמו. אבל בני המשטרים עוד צריכים לאיזה משיח שיגאל אותם מהמשטרים וישחרר אותם לחירות. והיות שכל בני אנוש תחת שיעבוד המלכויות כולל היהודים, אז אנחנו וכל בני אנוש צריכים עוד את המשיח. אבל מבחינת הרמה המוסרית והתרבותית, היהודי כאומר לעיל כבר אלפי שנים לא צריך את הגננת הריבונית. כלומר כשהלל אומר שאכלנו את משיח בימי חזקיה, הכוונה ל"**נעץ חרב על פתח בית המדרש ואמר: כל מי שאינו עוסק בתורה ידקר בחרב זו, בדקו מדן ועד באר שבע ולא מצאו עם הארץ, מגבת ועד אנטיפרס ולא מצאו תינוק ותינוקת, איש ואשה, שלא היו בקיאין בהלכות טומאה וטהרה -** תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף צד עמוד ב

שזה אומר לעומק שהמשיח כפה עליהם את הלימוד תורה בימי חזקיה ולא שלמדו מתוך עצמם, אבל אחרי כמה דורות כבר כל היהודים קיבלו בזמן אסתר את התורה באהבה. ולכן באמת היהודי לא צריך כבר את המשיח מבחינת רמת ההשכלה ורמת התרבות היהודית. אבל הוא צריך את המשיח מבחינת שחרור משעבוד המלכויות כמו שכל בן אנוש אחר צריך אותו בכדי לשחרר אותו מעצמו. ולכן אנחנו מצווים לצפות למשיח, ולכן זה באמת מהי"ג העיקרים. ולכן באמת **"אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שיעבוד מלכיות בלבד "** (תלמוד בבלי מסכת שבת דף קנא עמוד ב) אבל זאת נדע שהמשיח הזה שיבוא הוא לא יגאל יותר אומה אחת מול אומות אחרות, אלא הוא יגאל את כל בני אנוש ביחד על דרך **עשריתא דמלך מלכיא השם צבאות דבעגלא תתגלי מלכותיה עלן ועל כל דיירי ארעא .** כלומר תפקיד המשיח לעומק הוא להביא את כל בני אנוש לרמה של ותמלא הארץ דעה את השם ואז באמת תהיה אך ורק מלכות הקב"ה עלינו ועל כל בני אדם.

נסיים עם שאלתינו האחרונה אייך זה שבעקיפין היהדות נותנת למגלומנים למיניהם לחשוב שהם המשיח וככה לגרום לשפיכות דמים בכל דור ודור? והתשובה היא שזאת הסיבה למה היהודים בכל הדורות (כולל החרדים היום) נלחמו נגד משיחי שקר מכל הסוגים. נגד הנצרות ונגד האסלם ונגד החילוניות ונגד הלאומניות ונגד הקומוניזם ונגד הקפיטליזם. כל המשיחי שקר שהבטיחו חירות לאדם, בתכלס משעבדים את האדם, זה משעבד את האדם למשטר וזה ללאום וזה לאליל הכסף\הבנקים. החילוני\הדתי הציוני, הוא הכי מטומטם, הוא משעבד את היהודי גם ללאום (חוק גיוס החובה רק ליהודים) וגם לאליל הכסף\לדת הקפיטליזם ששוללת מהיהודי את ארץ ירושתו.

מעודים לשמחה ומי ייתן שבני אנוש יגאלו באמת מכל משיחי השקר למיניהם במהרה בימינו אמן ואמן

בברכה

Max maxmen

נספח ח'

שפינוזה והיהודים – מוקדש לר' חיים היקר

כפי שאבטחתי לך – ר' חיים היקר, אני אתן כאן בארוכה הסבר למה הרוגז הגדול של היהודים על שפינוזה.

שפינוזה כפילוסוף:

כפילוסוף גרידה, אין ליהודים שום בעיה עם שפינוזה, הרי בכל הדורות היו לנו פילוסופים מכל הסוגים. הרי בחברה\אומה שאין לו משטר, וגם דרך לימודם היא חופשית (אין כיתת רובוטים ומרצה. יש חברתות ולומדים ביחד = ישיבה), אין מנוס שכל אחד מגיע לדעות אחרות מכאן חופש הדעת ביהדות. על כן שפינוזה אילו היה כאחד הפילוסופים שלנו, הוא היה נכנס לארון הספרים היהודים לנצח. ארון הספרים היהודי סובל הכל בכל מכל כל. לא רק זה, בתוך כל תחום כמו נבואה יש הרבה סוגי נביאים שהשקפתית סותרות אחת את השניה. שאנו מגיעים לכתובים, אותו סיפור. שאנו מגיעים לחז"ל אותו סיפור - חופש מוחלט לומר מה שבא לך לדוגמה יש משיח או אין משיח לישראל בעתיד. שאנו מגיעים לגאונים ולראשונים אותו סיפור. אם הרמב"ם העמיד עיקרי אמונה, יבוא בעל העיקרים וישלול אותם מכל וכל. ותמשיך עד ימינו אנו ליטאים חסידים ובכל קבוצה בעצמה חופש מוחלט ככה שמכל קהילה צומחת עשרות קהילות. ולבסוף אחרי דור או שנים כל הספרות מכל הזרמים נכנסים אחרי כבוד לתוך הארון הספרים היהודית.

ברצוני להראות לך, שאפי' שהיו בעלי זרוע ששרפו את ספרי הרמב"ם וככה כנראה היו עושים תלמיד הרמב"ם מול בעל העיקרים, והאבן עזרא מול הרשב"ם. כולם בלי יוצאים מהכלל נשארו בארון הספרים היהודי. כלומר הבכיינות הזו שיש בחברה החופשית של היהודים אלימות, האלימות (אפשר כבר לחושב איזה אלימות זאת, הרי חרם זה הדבר הכי קשה בחברה חופשית שמורכבת מקבוצות קבוצות שתמיד החרם לא אמיתי, הרי החרימו אותך כאן אתה עובר לקבוצה\קהילה אחרת יותר פתוחה\סגורה לטעמך. בחברות אחרות, במיוחד משטרים, ראה מזה אלימות = רצח ממש, כמו שהנצרות עשו מול כל אדם שהיה לו רגש של חופש דעה) היא תוצאה של החופש של היהודים. כלומר אם אתה רוצה מישהו שיגן עליך – ומקים משטר עליונה שהסמכות היא בלעדית שלה, אתה מפסיד את החופש. (ושפינוזה היה ער לדבר ולכן דרש מהמשטר חופש דעות מוגבלת = רק דעות שלא מסכן את המשטר. כלומר המשטר היה אלוהיו של שפינוזה = טוטליטריות מוחלטת.)

היוצא מכאן, א') שכל אלימות בהווה שהגרוע מכול זה חרם קהילתית מקומית, זה לא מה שהוציא את שפינוזה מהיהדות = מהארון הספרים היהודי. כלומר זה שהוא לא נכנס לארון הספרים אחרי מאות שנים, זה לא משום החרם ההיא. הרי הליטאים החרימו את החסידים ומה ? הרבה החרימו את ברסלב בזמנו אז מה? האבן עזרא יצא בשצף קצף מול הרשב"ם אז מה? ב') שפינוזה כפילוסוף גרידה אין בו שום פסול מול פילוסופים יהודים אחרים כמו שאין פסול באור השם ובבעל העיקרים שאת שניהם תלמידי המרב"ם לו היו רח"ל נוצרים פלוס כוח משטר, היו מעלים אותם על המוקד רח"ל.

הבכיינות הזאת על אלימות קהילתית חברתית בחברה חופשית שאין לה משטר וסמכות עליונה, היא בכיינות ילדותית מאוד שסובלים מהם גם החרדים לייט. וכמו שפינוזה הם רצים למשטר בכדי שהמשטר הטוטליטרית יגן עליהם מפני אלימות חרדית. התוצאה ?! הם מדרבנים את המשטר לרדוף את היהודי\החרדי = מוסרים משומדים. שזה כבר לא שאלה של האם הם יהודים או לא, הם פשוט נהפכים לשונאי היהודים כמו שאר השונאים של היהודים בהיסטוריה. ראה את האתרים המתחזים לאתרים חרדיים כמו כיכר השבת צריך עיון ובחדרי. כולם רודפים את החרדי כולם חסידי המשטר הטוטליטרית כולם מדברנים את המשטר לרדוף את החרדי ככה שיחד עם המשטר הם שולחים את המשטרה להיות המשטר הלכה למעשה. כלומר במדינה מתוקנת יש שיח בין המשטר למיעוט. כאן אין שום שיח, יש רק משטרה. ואפי' שלפעמים יש שיח זה שיח מול המשטרה = מדינת משטרה. וזה הכל בזכות האתרים המתחזים האלה. בזכות הבכיינים האלה שטוענים שסבלו אלימות קהילתית.

ותשים לב שתמיד כל אדם או קבוצה שפעל כמו הבכיינים האלה, כלומר יצאו לחוץ להלשין ולבקש עזרה, אז אוטומטית הם נכחדו לנצח. כי הם התבוללו במשטרים. ככה שמי הוא הטיפש שידרוש למשל שהיהודים לדורותיהם ישמרו על הגותם ?! היעלה על הדת שהגות הצדוקים או של שבתאי צבי ישמר בארון הספרים היהודית ? הרי ארון הספרים היהודי נמצא בשוק החופשי. ומי שמצליח להרגיז את השוק כולו, לא יכול לבקש מהשוק שהשוק ישמר את ספריו והגותיו. במשטרים זה אפשרי כל זמן שהמשטר קיים, אבל בשוק החופשי, זה בלתי אפשרי. הרי בשוק יש אך ורק ביקוש והיצע. ככה שאין ביקוש, אין היצע.

אבל לעומק, גם זה לא היה מה שהוציא את שפינוזה מארון הספרים. הרי זה שמצא לו כת נוצרית להתחבר עמם לא אומר בהכרח שהוא הפך לנוצרי. זה שקברו אותו בקבר נוצרי, זה אולי כי הוא היה גלמוד. כלומר אפשר היה לסנגר על הכל וליהנות מהגותיו הפילוסופיות. הרי שפינוזה המופשט = התובנות שלו,

קיימים ומוכרים בעולם המערב עד ימינו. ככה שבדרך לא דרך היה יכול להיכנס לארון הספרים היהודי. וזה לא קרה מאות בשנים ולמה ? הרי כל החרמות בשוק החופשי מחזיקה בקושי דור אחד או שנים, ואחריו ההגות נכנסת אחרי כבוד לארון הספרים כפי שהוכחתי לך כאן ובמייל. עבר כבר מאות שנים משפינוזה וכלום, ולמה? משהו בהגותו עצמו גרם לזה, וטענתי היא שהוא אימץ לעצמו את המדינה כסמכות העליונה עד כדי כך שאפי' נתן לה את הסמכות הבלעדית לפרש את הדת. בעיניו סמכות המדינה היא סמכות האל עצמו. אין לאדם לעומק שום חופש (חוץ מחופש מוגבל להביע דעה וגם רק בתנאי שלא פוגע במדינה) אפי' לתת צדקה לעני אסור לך אם המדינה אוסרת זאת = מדינת סדום התנכי.

אייך פילוסוף יכול לתת למשטר טוטליטריות מוחלטת ? זאת תוצאה של החשיבה הפילוסופית שלו. כלומר הוא לא היה רק הוגה פילוסופי, הוא הלכה למעשה חשב בעקבות החשיבה הפילוסופית שלו שיש זכות לאדם לכפות על אדם אחר משטר טוטליטרית.

בכדי להשיג את זה, שפינוזה עשה הכל לסרס את היהדות (ועוד בזילזול רב. מה שאין כן כלפי הנצרות הוא מדבר ממש בעדינות. כלומר אני לא מאמין שהוא לא זילזל בנצרות, אבל עצם העובדה שהוא היה תחת הנצרות מנע ממנו את החופש לזלזל בהם, ומצד שני היה לו חופש לזלזל ביהדות, זה עצמו היה חייב לתת לו את התובנה שהיהדות היא חופש והנצרות היא כפיה), וכתב את המאמר התאולוגי מדיני הנודע שלו.

שיש לאדם מטרה מראש שהוא תוצאה של החשיבה הפילוסופית שלו, הוא קודם יורה את החץ ואחר כך מסמן את המטרה. כלומר מה קדם למה, המטרה או החקירה ? המאמר התאולוגי שלו מראה לנו יותר מכל שהמטרה מקדשת הכל. היה לו מטרה להשליט את החשיבה שלו על כל בני אנוש. ולכן טבעי שרצה לערער על השוק החופשי של היהודים. כלומר הוא לא בא לתת הגות בשוק כמו כל היהודים בכל הדורות, הוא בא לשוק לערער על השוק עצמו. כמו שהוא לא נותן לערער על הסמכות העליונה של המדינה אם זה מסכן את המדינה, ככה השוק החופשי לא יכול בטבעיות לתת לו לסכן את השוק עצמו.

זאת הסיבה לדעתי שהגותו לא שרד את השוק שלנו ולדעתי את השוק האנושי. זה שהוא מכובד אצל המשטרים, לא אומרת לנו כלום. הרי ברור מאליו שהמשטרים ישמרו עליו מכל וכול. הרי הוא נותן להם את תוקפם הם. אבל שהמשטרים יאבדו, ספריו והגותיו ילכו לאבדון יחד עם המשטרים.

מתי שפינוזה הפך לשנאו על היהודים המודרניים ? הרי מבחינתינו היהודים הוא היה אמור להישכח לגמרי.

ובכן, כפי שאמרתי לך – ר' חיים, במייל בקצרה והנה שוב דברי מהמייל ההוא ונמשיך משם:

אתה צדיק שואל על מה היה הכעס על שפינוזה. ואם אתה מכיר את המאמר התאולוגי שאלתך מוזרה, הרי הוא מתייחס לנבואת משה ושאר הנביאים ולישו (= כריסטוס בלשונו ובלשונו חכמי הזמן שלו) בנשימה אחת. ראה בפרק הראשון והשני שם. אם אתה כל כך כועס על רחל אליאור שהיא חוקרת את סיפור שבתאי צבי. כמה כעס צריך על שפינוזה על המאמר הנ"ל?

אבל אני אזכרתי דווקא את המדינה לא לחינם. כי בן גוריון תלה את עצמו בשפינוזה. כלומר כמו כל שרלטן מחפש לימים צדקת הדרך (דוגמא: הגברת שקד פתאום באחת מהימים טענתה שהיא ליברטריאנית מושבעת אפי' שלא היית לה שום מושג ירוק מזה בכלל בתחילת דרכה), בן גוריון היה שפנוזיסט מושבע. ועשה הכל שחכמי הזמן יתרגמו את ספריו לעברית ושהאוניברסיטאות ילמדו שפינוזה ועוד ועוד.

כוונתי לומר שתמיד כל קבוצה צריכה תורה בכדי להתקיים ובכדי לתת לעצמם צדקת הדרך. בן גוריון ראה בשפינוזה את האילן להיתלות עליו.

שאני מדמה לעצמי מה חשב לעצמו בן גוריון שהלך לחזו"א, אני מדמה לעצמי שבן גוריון הגיע עם עגלה שיש שם אך ורק את המאמר התאולוגי מדיני של שפינוזה. ולכן החזו"א השיב לו שהעגלה שלנו מלא יותר. בן גוריון כביכול אומר לחזו"א :**הסמכות העליונה באייך לפרש את חוקי התורה הלכה למעשה, היא בידי שרלטני המדינה ולא בחור שלך בבני ברק. הנה ככה אומר רבינו ברוך שפינוזה - נזעק בן גוריון כלפי החזו"א.**

לסיום :

הרלוונטיות של שפינוזה היום, היא אך ורק צדקת הדרך של החילוניות בתור יהודים להקים לעצמם מדינה יהודית. כלומר ברצונם שתהיה להם מקור יהודי. לצערם כבר בימיו היהודים החרימו אותו ובצדק. הרי היהדות נגד מדינה וסמכות עליונה. לצערם הוא נקבר בכנסיה. לצערם לא הקים אפי' משפחה.

התשובה של חכמי הזמן כלפי החרם היית כמובן הסרת החרם (לשפינוזה היהודי נקרא מעל רמת הר הצופים, מתוך מקדש המעט שלנו – האוניברסיטה העברית

בירושלים – הותר החרם ! סר עוון היהדות נגדך וחטאתך לה תכופר ! אחינו אתה, אחינו אתה, אחינו אתה !) ראה בויקי או במקור.

מבחינת היהדות, כפרשן יהודי, הוא לא מבריק במיוחד. שום דבר לא שלו במקור, כלומר קדמו לו הרבה בשנים מכל הנאמר על ידיו בנושאים האלה.

ברצוני לטעון שאם נאמץ אותו כיהודי פרשן ככל הפרשנים הרבים שיש לנו, גם לא נרוויח מיזה משהו. ככה שאני לא מבכה את העובדה שהוא לא נכנס לארון הספרים היהודי. למשל חבל לי על הרב קוק להבדיל אלף הבדלות ואני חושב שהוא עוד יכנס לארון הספרים הקלסי של הבני חורין (להיכנס מכוח המדינה זה לא שווה כלום כנודע. אך ורק שאלה הפנאטים ממאה שערים יאמצו אותו אז הוא יכנס. כמו שבן גוריון אמר בקום המדינה, כן כן כולנו רוקדים, אבל כל זמן שאלה ממאה שערים לא רוקדים, אין לנו תקומה. שאלתי בזמנו מישהו האם באמת אמר ?! ענה לי: אם הוא לא אמר אז הוא טיפש. בכל אופן כולנו חכמים ונבונים שמבינים שאצל אלה ממאה שערים יש את ארון הברית עם הכרובים = ההולדה. בלי הכרובים, ארון הברית נהפכת להיות רק מוזיאון ספריה. אמר לי פעם בן שיח מהדתיים הלאומנים שגם להם יש את הכרובים, עניתי לו שאתם מעבירים את הכרובים שלכם למולך אז מה הרווחתם ?).

הדטרמיניזם שלו, גם לא חידוש כפי שאתה בעצמך הזכרתה את אור השם.

אבל אם אתה ר' חיים רוצה להבין מה רבותי רצו לחדש בפוסט מודרנה (האמת זה לא חידוש רק התגלות מה שהיה תמיד ונסתר ונשכח כמעט), זה הראליה של התורה בימים אלה.

הם לא הולכים אחרי הפילוסופים כלל וכלל בוודאי לא אחרי שפינוזה ששלל מאתנו את הבחירה והפך את התורה לדטרמיניסטית והפך אותנו לרובוטים.

אל תחפש לדמות את התורה של רבותינו לתורות של הפילוסופים. הם לעולם לא ירדו לעומק חשיבת התורה וחשיבת הנביאים וחשיבת היהדות. רק ראה מה צמח תורת כל הפילוסופים באנושות ותבין. פיצוח האטום וכהנה וכהנה. מבחינת בני אנוש = חברתית ?! אדם לאדם זאב !! או על פי שפינוזה אנו סתם רובוטים דטרמיניסטיים.

על פי רבותי, אנו לא מחפשים את הסמכות מהאל ולא את סמכות העבר. בוודאי לא את הדבר כשלעצמו של קאנט. אנו מחזירים את התורה להווה. כלומר לא משרתי העבר ולא משרתי אדונים רק בני חורין שכל אחד מהם חייב לומר בשבילי נברא העולם.

כל אדם הוא אדם ראשון המקראי בהווה. שממנו נברא העולם העתיד שלו לנצח .

שאנו מבינים לעומק מה החידוש העמוק כאן, אנו מיד אוהבים את האלוהים ואת תורתו. כי רק ביסוד הזה אנו מתחילים להבין את התורה ואת הקב"ה ובעיקר את עצמינו.

ואז שאנו באים לפרש את התורה, נתגלה לעינינו שככה בדיוק כיוונו כל הנביאים וכל חכמי חז"ל עד אחרוני זמנינו.

מה שאני עמל כל העשור האחרון, זה להראות לנו את זה. כל מאמרי כמעט מראים את הדבר הנפלא הזה.

לא רק התורה והנביאים וחז"ל וכו' וכו' מתגלים לנו מובנים. כל חקר המדע המודרנית והפוסט מודרנית נותנת לנו משמעות חיים של תורה. אם זה חקר האבולוציה ואם זה חקר המוח (כמה רבתי עם החברים לגבי ניסוי ליבט הנודע בזמנו, והנה צדקתי לגמרי ראה כאן (https://www.haaretz.co.il/science/biology/.premium-1.7219509
ואם זה מדעי הקוסמולוגיה ואפי' מבחינת חברתית הנאו ליברל כמעט מגיע לחשיבת היהדות בזה שהוא מעמיד את הפרט ומשפחתו האישית במרכז. רק מרוב בורות שולח אותנו בחזרה לברירה הטבעית.

שאנו חוזרים לשפינוזה או להבדיל אלף הבדלות למפרשים שלנו בימי הביניים עד ימינו אנו. הם עוד כולם תחת הנצרות וסמכות האל סמכות הר סיני וכו' וכו'. ראה אייך שפינוזה מתפלסף על מהי נבואה שם שם במאמר התאולוגי. כלומר הפולמוס הישן נושן כבר לא רלוונטית כלל וכלל לא מבחינת ראליה ולא מבחינת התורה, כי אנו מבינים היום בעקבות רבותינו את התורה לגמרי אחרת.

אם אתה מעמיד את האדם הפרט ונצחיותו האישית במרכז ומאפשר לו ומחייב אותו לומר שכל העולם נברא בשבילי, אז כל פרשנות התורה היא אחרת לגמרי כפי שאני מנסה להסביר את זה, זה עשור.

כל מפרשי הזמן ההוא לא פירשו לנו את רוב העיקרים כמו שבת ברית מילה גלוי עריות ארץ ישראל שמיטה ויובל וכו' וכו'. והנה רק שמנו את האדם ונצחיותו במרכז, הכל ברור כל כך.

אפי' ע"ז לא מוסבר על פי מפרשי הזמן ההוא. מה הקצף על ע"ז ? למה נביא אמת מת על זה ? הרי ע"ז קודמת לנבואה ולמה ? ועל פי דרכי רבותינו, הכל מוסבר ומובן.

כל המבקרים מושכים אותנו חזרה לפולמוס הישן נושן, כי אין להם דרך להפריך את תורת רבותינו. היא כל כך סגורה הרמטית שאי אפשר לפרוץ אותה. ולכן תמיד כל המבקרים מושכים אותנו לפולמוס הישן אולי שם ינצחו את רבותינו, מה שהם לא מבינים ששם כולם הלכו לאבדון, גם הנצרות גם היהדות וגם הפילוסופיה. בראליה אין זכר מכל אלה. בראליה אלוהי הכסף והקניין שולט בנו והופך אותנו לעבדים נרצעים לנצח. בראליה אנו בארץ ישראל באופן פרדוקסלי דבילי פנאטי וכו' וכו'. בראליה אנו מקיימים את התורה מצד אחד ומצד שני מרגישים משוגעים למה אנו חותכים את השמוליק של התינוק ועוד ברבים בבית כנסת. בראליה אנו משכירים דירות לזוגות צעירים בארץ ירושתינו וגוזלים מהם את משכורתם.

עכשיו תבין למה מושכים אותנו תמיד לפולמוס הישן נושן ? כי הם רוצים להמשיך להיות משוגעים ורשעים. כמה כיף זה ליהנות מחלוקת העבודה בלי להכיר בכך שמגיע לכול המשתתפים תודה. ככה נוכל לחמוס כמה שיותר מהצמיחה שהיא התוצאה של חלוקת העובדה המשותפת. אתה מבין ר' חיים היקר?

אני מת לחיות בזמן שהצאצאים שלנו יבינו את התורה כמו שצריך וילכו לבית הקברות להשתין על קברינו. הם ישאלו אייך יכולנו לחיות בכזה פרדוקסליות. אייך כל חכמי הזמן לא הבינו מהי יצירת הכסף ומהי כסף מחזורי. אייך כל חכמי הזמן לא הבינו מהי קניין קביל. אייך זה כל חכמי הזמן לא הבינו מהי ע"ז שקודמת לנבואה.

צדיק, נמשיך אחרי החג בעזרת השם, אני בכל החגים בארץ ולכן אני נוהג כמו פסיקתו של ר' שלמה זלמן ולא נוהג שני ימים חג. ולכן אני אחזור אליך מיד ביום שני בעזרת השם

בברכה

Max

ובכן כפי שאתה רואה שפינוזה עוד חיי מעצם זה שהשרלטנים בקום המדינה אימצו אותו כרבם היהודי וככה רצו עמו לקבל גושפנקה יהודית על עצם זכותם לשלוט.

מה שאירוני כאן הוא ששפינוזה לא אחז מהפרדת דת מדינה. בניגוד לאלה שטעונים ככה בתוקף (ששפינוזה רצה הפרדת דת מדינה) הם שקרנים כולם. מי שיודע לקרוא ולא קשה הבנה, מבין את זה מיד מתוך המאמר התאולוגי מדיני

שלו. ואת זה אני בא עכשיו להוכיח לך. וברצוני גם להוכיח לך מאיפה בא לשקרנים האלה הטעות הזאת כאילו הוא רצה הפרדת דת ומדינה.

מה שמטריף אותי במיוחד, שהוא גם נגד הפרדת הרשויות, כלומר הוא רוצה שרלטן יחיד באופן טוטליטרי לגמרי. כלומר מבחינת החילוניות שפינוזה היה אמור להיות מוחרם לגמרי. הרי הוא מביא למדינת ההלכה הטוטלית שאין לה אפי הפרדת הרשויות. ואת זה אני גם יוכיח לך מתוך המאמר התאולוגי מדיני שלו.

שפינוזה רצה דבר אחד, לקחת מהיהודים את החופש שלהם. אייך עושים את זה ? פשוט הוא מעלה באוב את ביקורת המקרא = קלסיקה של עםארצים. העםהארץ הקלסי חושב שאילו רק נוכיח ליהודי שאין אלוהים או אין תורה משמים, אז היהודי ייכנע למשטר\לשרלטן אוטומטית. וגם את זה אני בעזרת השם יוכיח מתוך המאמר התאולוגי שלו.

מבחינת ביקרת המקרא נטו שפינוזה לא היה עובר שיעור א' בישיבה קטנה. כלומר הוא מאוד מאוד שטחי בכל תחומי היהדות, גם הלוגיקה שלו במאמר היא שטחית מאוד. גם את זה אני הוכיח לך מתוך המאמר התאולוגי מדיני שלו. אבל אני אתן לך דוגמא קטנה כבר עכשיו: שפינוזה חושב שכל קבוצה שמובדלת מהאחר, זה מה שנתן לקבוצה שרידות. בניסיון השטחי שלו להסביר אייך שרד היהודי כל כך הרבה שנים בגלות, הוא מביא את ברית המילה. כלומר ברית המילה נותנת ליהודי את ההישרדות וזה נכון אבל שפינוזה לא הבין למה וגם לא הבין מהי ברית מילה. הוא חשב כאמור שעצם ההבדלה בין אדם לחברו נותנת להם שרידות וזה שטות גמורה. אבל שפינוזה הוא לא אדם שאומר משהו בלי הסבר או דוגמא, והנה בא הדוגמא שהטריף אותי לגמרי. למה הסינים שרדו כל כך הרבה שנים ? – שואל שפינוזה ועונה - כי יש להם "צמה" !!! כלומר כמו שהסינים שרדו בגלל הצמה ככה היהודים שרדו בגלל ברית מילה.

כמו מטומטם נאיבי (מתוך אימון בחכמתו של שפינוזה) חשבתי אולי יש איזה עומק בצמה הסינית כמו שיש עומק בברית המילה היהודית. אז מיד פניתי למומחה מספר אחד בארץ בתחום הסיני ותרבותם. והוא כמובן פרופ' פינג צ'אנג היקר מאוניברסיטת תל אביב והראיתי לו את דברי שפינוזה והנה תגובתו של המומחה מספר אחד בארץ בתרבות ובהיסטוריה הסינית:

He knew nothing about China. The braid was forced upon Chines people by Manchuria with death penalty. In 1911, when the Manchuria empire was overthrown, the first thing that Chines people did was cutting the braids.

Zhang Ping

תרגום חופשי של גוגל : **הוא** (= שפינוזה max) **לא ידע דבר על סין. הצמה נכפתה על אנשי צ'יינס על ידי מנצ'וריה בעונש מוות. בשנת 1911, כאשר האימפריה במנצ'וריה הושלכה, הדבר הראשון שאנשי צ'יינס עשו היה לחתוך את הצמות.**

ג'אנג פינג

והנה הלוגיקה המטופשת שלו. לא רק שאין דמיון בין היהודי ששרד בגלות לבין הסיני ששרד באדמתו. הרי עם חוקה נכונה כל עם\חברה היה שורד לנצח בארצו ובאדמתו. כלומר אייך שפינוזה רוצה בכלל לדמות ביניהם. ואייך הוא מעלה סברה מטופשת שכזו שרק הבדלה גרידה היא סגולת ההישרדות. זה שעם לא שורד באדמתו צריך הסבר, ולא ההפך, כלומר טבעי שכל עם ישרוד באדמתו לנצח. אבל היהודי שרד אפי' בגלות. כלומר גלות לא מאפשרת שרידות למי שחושב שבני אנוש חייבים משטר לשרוד. והנה היהודי שרד בכל זאת ולכן אולי זה סתירה לחשיבה שלו. והנה בא הסבר נאיבי שכזה שהבדלה גרידה מביא הישרדות. כלומר אי היכולת שלו להודות שהנה בני אנוש יכולים לשרוד בלי משטר ואפי' בלי ארץ, מביא את שפינוזה ה'הפילוסוף הגדול לדבר שטויות ואפי' לא לבדוק אותם מול מומחים מקוריים כמו שאני עשיתי לעיל. ע"כ הדוגמא הקצרה ומכאן נצלול לעמקים.

ובכן נתחיל ותחזיק לי אצבעות

לפני שנעבור למאמר התאולוגי שלו, אני בקצרה אתן לך את החשיבה הפילוסופית שלו.

שפינוזה שייך לאסכולת הרציונליים שמתחילה מדקארט עד שפינוזה ולייבניץ (בני המערב מרוב טיפשות נפרדו לזמן מה לשני אסכולות – אמפיריציזם ורציונליזם. רציונליזם טוענת שבני אנוש יכולים להגיע לידיעה באמצעות התודעה בלבד, על ידי חשיבה, בדרך התבונה הטהורה. האמפיריציזם טוענת שרק הניסיון מביא לבני אנוש ידיעה. מיותר לומר שזה מחלוקת טיפשית הרי בלי ניסיון אין פילוסופיה ובלי פילוסופיה אין ניסיון. בכל אופן דווקא שפינוזה שהיה אדם מסוגר - בניגוד למשל חברו הרציונלי לייבניץ שהיה אדם של עולם הגדול והגיע להישגים ענקיים כמו החשבון האינפיניטסימלי, והוא זה שטבע את המושג "אנרגיה קינטית" ועוד ועוד - באמת סבל מהכשל הזה, הרי הסגירות שלו הביא לו לדבר כאלה שטויות שאדם רגיל בודק את דבריו לפחות עם עוד כמה מומחים בחוץ, הוא לא היה לו את מי לשאול. יותר מיזה הוא קובע שביקורת המקרא אפשרי אך ורק מתוך

הטקסט המקראי. כלומר מרוב שלא היה לו את מי לשמש מלשון שימוש, הוא מחליט שרירותית שחקירה אמיתית היא אך ורק מתוך הטקסט עצמו. ככה שלא פלא שכשל כל כך בהבנת המקרא והבנת היהדות. כלומר שאתה רואה את שפינוזה אתה מבין את האמפיריציסטים).

בכדי שאני לא ידבר כפילוסוף עם שפת הפילוסופים שאף אחד לא מבין. אני אדבר פשוט מאוד. שפינוזה חשב חשיבתית שכל היקום כולל האדם ואלוהים הם מערכת אחת. וזה שאנו רואים דומם צומח והחי, ובתוך החי אנו רואים חומר ורוח גוף ונפש שכל ורצון ?! זה רק השליה!!

היוצא מהחשיבה הזו היא, שיש משהו מחוץ לנו (אם כי הוא מכחיש את עצמינו ככה שמבחינתו יש רק הדבר עצמו ואין משהו מחוץ לו כמו האני ואתה ואלוהים והטבע), שקובע לנו מה ואייך ומי = טוטליטריות מוחלטת.

כרעיון פילוסופי גרידה, זה לא חידוש שלו, בחז"ל יש את זה והאבן עזרא וגם המלבי"ם ובעל התניא חשבו באותו דרך, אבל רק כרעיון כלפי האלוהות. כלומר חשיבתית דאגו להשיב על סתירות פילוסופיות שאחרת חשיבתית האלוהים מוגבל רח"ל. לדוגמא: אם האלוהים הוא אינסופי, אז אין שום דבר שהאלוהים הוא לא. או, אם העולם נבדל מאלוהים, אז לאלוהים יש גבולות, כלומר הוא סופי ולא אינסופי. אם אלוהים הוא אינסופי, אז הוא מוכרח להיות אחד עם כל הדברים.

היהדות כאמור סובלת כל תזה כרעיון, אבל עד שמגיע למעשה, קרי לשלול את חירות האדם. אצל שפינוזה חירות ועבדות היא שאלה פסיכולוגית. הרי בכל אופן אין לנו בחירה ורצון וכו' וכו'. שפינוזה העדיף כמובן את החירות על העבדות, הוא מוכיח שעצם שיש עבדות ולא עבדות, האדם יכול להיות בחירות. אבל החירות עצמו היא רק פסיכולוגית. לדוגמא: עבדות = מונעים על ידי סיבות. חירות = אקטיביות. כלומר יש לנו רגשות פעילים שפסיכולוגית אנו מרגישים שאנו הסיבה לפעולה. זה החירות היחידה שפינוזה הקמצן מוכן לתת לנו.

אם ר' חיים היקר תשאל אותי אייך נבדוק האם שפינוזה באמת חשב ככה באמת ובתמים, או היה נוכל מהגרועים ביותר שרוצה לשעבד את בני אנוש לאיזה דבר דמיוני שמחוץ לנו. התשובה שלי תהיה: הוא לא התאבד נכון ? אז הוא שקרן !! כי אם אדם מגיע למסקנה שהוא רובוט, הוא אמור מיד להתאבד. אם כי עצם שהוא חושב להתאבד מוכיח לו מיד שהוא לא נתון לאף אחד ויש לו בחירה לא או כן להתאבד. אבל אם לא התאבד לבסוף, הוא הבין שיש לו בחירה, אז הוא סתם נוכל וקשקשן כנ"ל.

ובכן כפי שהסברתי בארוכה במאמרי על אלוהות, כל רעיון על אלוהים מקובלת, עד הלכה למעשה. שמישהו הופך את הרעיונות האלה לדרך בשביל הזולת ועוד חושב לכפות את זה בשם הדת או בשם המדינה על זולתו ?! אדם כזה תמיד שנאו על היהודים !! כי יהודי הוא בן חורין וברית המילה זועקת את זה. ראה **ברית מילה בשביל מה?**

בכל אופן שפינוזה עם כל הכבוד על הרעיונות שלו, כל זמן שזה לא נוגע לנו הלכה למעשה אין לנו כלום נגדו. אבל כאמור שהתוצאה של החשיבה הפילוסופית שלו יוצא המאמר התאולוגי מדיני שלו, ואחר כך אבות המייסדים של המדינה מאמצים אותו כגושפנקה לעצם קיומם ?! זה כבר בעיה יהודית באמת. והנה כל הסבל של היהודי במדינה שלו, היא הגלות הקשה ביותר שהיהודי ידע מעולם. לא רק היהודי החרדי, רק גם החילוני סובל ויסבול מיזה בהמשך שיבוא מדינת ההלכה. ראה את מאמרי **מדינת הלכה = הממזר של הנאורות** ולדעתי גם היהודי הדתי הלאומי יסבול מכך מאוד (הוא סבל מהגירושים כמובן תחת המשטר החילוני. הוא סבל מהבג"ץ. כלומר הוא עוד יבטל את הפרדת הרשויות כמו ששפינוזה טוען במאמר התאולוגי שלו ככה שהוא יקבל משטר טוטליטרי באמת. אם כי עם הפרדה מבחינת האזרח הקטן זה אותו טוטליטריות כפי שאני מסביר תמיד שההפרדה המערבית היא השליה אם אין לנו חוקה מראש. בלי חוקה מראש אין הפרדת רשויות באמת רק כקלישאה), הרי פסיכולוגית אולי ירגיש מאושר כפי שחושב שפינוזה לעיל, כי הוא האקטיבי הוא הפעיל שמקיים את מדינת ההלכה. אבל בתכלס\במציאות הוא יסבול כמו כל יהודי אחר. הרי מיהו המטומטם שמקריב את זרעו למולך בלי שיקבל אפי' תמורה על כך ? מיהו המטומטם שהולך להקריב את חיו למען בעלי הקניינים בחינם ? הרי במדינה קפיטליסטית אין לו קניינים ואין לו ארץ, יש לו רק דמיון פסיכולוגי שהארץ שלו. בתכלס הוא חייב הוא ואשתו לעמל כל חייהם רק בכדי לישון ולדרוך בארצו. וצאצאיו הם רק פונקציה של להיות רובוט = הון אנושי לטייקונים האקראיים. כלומר אפי' חינוך יהודי המשטר לא יכול לתת לו, כי הוא נצרך לחברה כהון כלכלי.

בכדי לאפשר את הטמטום הזה = הטוטליטריות על האדם ?! שפינוזה כתוב את המאמר התאולוגי מדיני שלו. כלומר אייך אפשר לשעבד את היהודי הבן חורין ? על ידי סירוס היהדות !! וזה הוא עושה בחובבנות. כלומר אם שפינוזה הוא שפינוזה = הפילוסוף הגדול, המאמר התאולוגי שלו הופך אותו לאדם שטחי ביותר שכאמור לא היה עובר את שיעור א' בישיבה קטנה.

אם אתה ר' חיים טוען שאתה מכיר את המאמר התאולוגי שלו, יהיה לנו קל מאוד לעבור על המאמר.

כבר בתחילתו עוד לפני ההקדמה שפינוזה כותב בשער :**מאמר תיאולוגי מדיני ובו קצת מחקרים המראים כי חופש העיון הפילוסופי לא זו בלבד שאפשר להעניקו בלו שיתנזקו יראת שמים ושלום המדינה, אלא אדרבה, אי אפשר לבטלו בלא שיבוטלו עמו שלום המדינה ויראת שמים עצמה.**

כלומר אין לנו לפחד מעיון פילוסופי כי "**בזאת ידענו כי באלוהים אנו עומדים, ואלוהים עומד בנו, כי נתן לנו מרוחו** " (מצטט את הנצרות). ויותר מיזה, אי אפשר יראת שמים ושלום המדינה בלי האלוהים = העיון הפילוסופי.

בקיצור שפינוזה כביכול רוצה חירות מחשבתית. שזה מבחינת היהודים מובנת מאליו. כיהודי מול המשטרים כולם, הבקשה הזו לגיטימית וטבעית. הרי אייך היהודי הוא יהודי ועוד במשטר זר בלי הדבר הבסיסי הזה ? אבל לא, הוא רוצה חופש בעיון פילוסופי שבהכרח לבסוף יכפה את דעותיו על הזולת. במיוחד שהוא רציונל מושבע (בניגוד לאמפיריציסטים) שלא מצריך ניסיון. כלומר יש לו אמת דמיונית ובעקבות זה את הצדק לכפות אותו על זולתו.

אני רוצה - ר' חיים - שתבין מה אני אומר כאן. פילוסוף מחפש את האמת כשלעצמו. שהוא מגיע לאמת הזה בדמיונו, הוא נהפך לעבד לאמת הזה. זה בדיוק ע"ז של תורה. במציאות הרי הפילוסופיה לא הגיע לשום מקום מבחינת מדינית חברתית. אם זכור לך – ר' חיים היקר – מה אמר הרב וינרוט זצ"ל בהרצאתו האחרונה לסטודנטים בנקודת מפגש, הוא אמר: **בפילוסופיה המדינית לא חודש דבר מאז ההוגים הראשונים. אני לא מצאתי מישהו שהצליח לשכנע את זולתו למה לאמץ אחת השיטות על פני רעותה .** כלומר אין אמת מדינית אחת. ולכן במה שאני מאמין זה לגיטימי כמובן.

אלפי שנים של חיפוש האמת הפילוסופי ואנו עומדים באותו מקום. בכל זאת בינתיים קיבלנו אלפי שנים של משטרים מכל הסוגים עם כל הסבל שהם הביאו לאנושות כולה, וכולם בלי יוצאים מהכלל דברו בשם האמת הפילוסופי הדמיוני שלהם. ומה שפינוזה מנסה לעשות היא פשוט להפוך גם את היהדות לפילוסופיה. והנה קיבל ישות טוטאלית יחידה. את זה לעומק עושה שפינוזה לכל אורך המאמר התאולוגי שלו. וכאמור עושה את זה בחובבנות הזויה. זה כל כך ברור לכל אורך הדרך, ככה שלא פלא אייך הוא מדבר כל כך הרבה שטויות, הרי המטרה מקדשת את האמצעים.

ובכן בהקדמה כבר - כנהוג אצל המחברים הקדומים - הוא נותן בקצרה את דעתו מה שהוא מרחיב לאורך כל המאמר. וכבר שם תראה את המשפטים ההזויים האלה כמו: **אני פותח בזכות הטבעית של כל איש ואיש, דהיינו שגבולותיה**

מגיעים עד למקום שיצרו ויכלתו של כל איש ואיש מגיעים, וכן שלפי הזכות הטבעית אין איש חייב לחיות לפי רוח זולתו אלא כל איש ואיש הוא העומד על משמר חירותו. מלבד זאת אני מראה, כי לאמיתו של דבר אין איש מסתלק מזכותו זו אלא אם כן העביר לזולתו את הסמכות להגן עליו, ומי שכל איש ואיש מעביר לידו יחד עם זכותו לחיות לפי רוחו גם את הסמכות להגן על עצמו, בהכרח שהוא מחזיק בזכות זו שלא במוגבל. ומכאן אני מוכיח כי המחזיקים בשלטון העליון זכאים לעשות כל שבכוחם לעשותו והם בלבד שומרי הזכויות והחירות, ואילו שאר הבריות חייבים לנהוג בכול לפי החלטתם. ואולם, לפי שאת זכותו להגן על עצמו אין שום אדם יכול לשלול מעצמו עד כדי כך שיחדל מהיות אדם, אני מסיק מזה כי אין איש יכול להיות משולל זכותו הטבעית לחלוטין, אלא שהנתינים שומרים לעצמם דברים מסויימים כאילו לפי זכות טבעית, אלא מתוך הודאה שבשתיקה ויש שהם מתנים אותם בפירוש עם אלה שהשלטון בידם.....לאחר מכן אני מראה כי אלה שהשלטון העליון בידם הם השומרים והמפרשים אף של המשפט הדתי ולא בלבד של המשפט המדיני, והם בלבד זכאים להכריע מה צודק ומה אינו צודק, מה הוא מעשה של יראת שמים ומה הוא מעשה של פריקת עול שמים.

ובכן תשים לב למהלך הדברים ההזויים האלה. הם לא רק דמגוגים הם גם לא מציאותיים. הרי מתי אני או אתה וק"ו כל הנולדים בכל רגע, נתנו למישהו אחר שיהגן על עצמנו ? כלומר הוא מתחיל עם חופש מוחלט ומסיים עם קלישאה דמיונית כאילו השלטון העליון קיבל מאתנו מתי שהוא איזה בקשת עזרה. הרי במציאות זה לא כך. במציאות אנו נולדים אזרחים בכפיה. ואפי שנסכים לרגע שיש לנו צורך בהגנה, אז ממתי שכיר חרב הוא האדון שלנו ? כלומר בזה שהוא מגן עלי יש לו שליטה טוטלית עלי ? אני מוותר על חירותי כי אחרת אני ימות ?! עדיף כבר למות!!

והוא מסיים את ההקדמה בזה שהוא משכנע את השרלטן לתת לו חופש דעה, ככה השרלטן ימשיך לשלוט בנו לנצח. והנה קמה לו העם היהודי החופשי המדומיין, ומדמיין שיש לו חירות. הוא מדמיין שהוא זה העם והוא זה המדינה ובתכלס לך ספר לו שהוא נולד בכפיה על ידי ההורים והם המשוגעים מסרו אותו אחרי כבוד למולך. לך ספר לו שהוא משולל כל זכות אפי' לדרוך על כדור הארץ ואפי' לאגור מים אסור לו. ועוד חייב להקריב את עצמו כרווק על מזבח המולך בלי שהוא או הוריו יקבלו משהו בתמורה. מה שהוא מקבל זה חופש דעה. מה הוא יעשה עם זה ? השד יודע !! אבל בתכלס השרלטן מוסר אותו לאלוהי הכסף והקניין. לא לפני שעיצב אותו מראש ובכפיה על ידי חינוך הליבה, להיות רובוט אנושי כהון אנושי לטייקונים, הרי אסור רח"ל לחלק את הצמיחה בשווה לכולם.

כלומר אפי' אם חשבנו לפחות יש לו משהו מיזה, הנה בא אבי שמחון ואומר יש ברירה טבעית, כלומר זה גם מקרי לגמרי, יכול מאוד להיות שהוא ימות מרעב, ואז השרלטן אומר לו: תמות בשקט.

ואת כל זה - טוען שפינוזה, הוא יוכיח מהדת ומכתבי הקודש הנוצריים וכמובן להבדיל אלף הבדלות מהיהדות. ובכדי לעשות זאת הוא חייב לסרס את היהדות שיתאים לשיגעוניו.

בפרק הראשון הוא עוסק במהי נבואה. וכמובן נבואה לדעתו היא לא חכמה ובוודאי לא פילוסופיה. וככה בפרק השני הוא קובע שנביאים הם רק דברי מוסר. הם לא היו מלומדים, במילא רק הפילוסופים חכמים ויודעי האמת.

מה הוא עושה כאן לעומק ? מונופול על החכמה !! ואצל מי נמצא המונופול הזה ? אצל הפילוסופים כמובן. יש לו כביכול משהו שהוא קורה לו "אור טבעי" וזה קיים אצל כל הפילוסופים. והנביאים לא דיברו עם אור טבעי אחרת מי צריך אותם ? הרי האור הטבעי קיים אצל כולם ?! מכאן הוא מוכיח שהנביאים לא דברו באור טבעי. כזה שוטה גומר לא ראיתי כבר מזמן. הרי הנביא הוא במקום שההמון עצלן להיות נביאים בעצמם על דרך הַֽמְקַנֵּ֥א אַתָּ֖ה לִ֑י וּמִ֨י יִתֵּ֜ן כָּל־עַ֤ם יְקֹוָק֙ נְבִיאִ֔ים כִּֽי־יִתֵּ֧ן יְקֹוָ֛ק אֶת־רוּח֖וֹ עֲלֵיהֶֽם: כמו שהפילוסוף הוא פילוסוף לאלה שמתעצלים להיות פילוסופים בעצמם. אז אייך שוטה גומר אתה מוכיח שהנביא לא דיבר מאור טבעי ? מה עוד הפילוסופיה עצמה מאוחרת לנביאים הרי מצד חז"ל אחרי שבני אנוש קיבלו את אחדות הבינה בעקבות שלמה המלך ופילוסופי יוון, החכם עדיף על הנביא. הווה אומר לדרוש מהפסוקים הוכחות שהנביא דיבר אך ורק על פי האור הטבעי. זאת דרישה הזויה. בני אנוש עוד לא הבינו שיש אור טבעי אחידה לכלום, כל אחד האמין באלים אחרים, במילא הנביא לא יכול היה לדבר פילוסופיה נטו. אבל ברור לכל ילד שלמד בחידר שהנביא דיבר אך ורק מה שנקרא פילוסופיה.

שפינוזה לא הלך בכלל לבדוק מה לעומק אומרים הנביאים, הוא דבר ראשון רצה לשלול את סמכותם. ולכן הוא לוקח לעצמו את המונופול על החכמה ועל האמת, ואומר שהנביאים בכלל לא עסקו בחכמה ולא בעיונים פילוסופיים, הם רק דרשו מוסר. והנה קיבל את המונופול על החכמה והוא ורק הוא יודע את האמת. ומה היא האמת ? שבני אנוש חייבים משטרים טוטליטריים ועוד משכנע אותנו שאנו בעצמינו ביקשנו מהם לשלוט שכנ"ל לא היה ולא נברא לעולם.

בעקבות ההפרדה הזו שפינוזה דורש בתוקף שתהיה הפרדה בין פילוסופיה לבין הדת והיהדות. קם לו דורות של בורים שלא מבינים כלום. והסברתי את זה בטוב טעם במאמר "מדריך היהודי לכלכלה יהודית". והנה דברי משם:

במערב המודרני במאות האחרונות הפרידו את המדעים לאסכולות (היו לכך הרבה סיבות והעיקר שבהם היא הקלות ללמד תלמידים), ככה שאף מדען באמת הוא לא פילוסוף (פילוסוף הוא זה שהוא רב תחומי - ולא כחמור נושא ספרים - בעיקר בכדי לצקת יסודות חשיבה שעל פיו שאר המדעים פועלים. לדוגמא: מתודה מדעית היא פילוסופיה. האם נכון היה לפילוסופים לקבוע במתודה המדעית שרק חוק טבע שהוא סימטרי בזמן ובמקום הוא חוק טבע ?! לא זה היה טעות שעצר את המדע. רק אחרי שהמדעים הלכו גם עם מדעי הסתברות, המדע התחיל לצמוח), ולכן אין לו מושג ירוק אפי' בתחומו עצמו. לדוגמא כלכלן או משפטן שלא יודע בשביל מה צריך כלכלה או משפט. ועל איזה יסודות הם בנויים כלומר מה המטרה הסופית של משפט וכלכלה?! הוא נשאר שטחי פנאט אפי' שיש לו אלפי שעות לימוד וניסיון חיים וכו' וכו'. כלכלה ומשפט כל כך תלויים זה בזה שלדעתי אפי' ללמד תלמידים אסור להפריד אותם. כל המושג משפט וצדק מתחיל ונגמר בכלכלה. כל המושג כלכלה מתחיל ונגמר במשפט וצדק.

ביהדות כפי שהסברתי לך במייל הקודם, למודים הכל (אפי' שרבי הקדוש עשה סוג של הפרדה = ששה סדרי משנה. היא רק הפרדה טכנית ולא הפרדה מוחלטת כמו באסכולות במדע. מה עוד, שבאים לתלמוד תמיד התלמוד מכניס סוגיות אחרות לתוך הסוגיות שאנו לומדים ככה שאפי' שלומדים נזיקין אנו תמיד לומדים עוד הרבה סוגיות מתחומים אחרים). כלומר לא עושים את ההפרדה בגלל הכשל שבדבר כנ"ל. כלומר תמיד תלמיד חכם הוא זה שמבין דבר מתוך דבר שזה אומר כל התחומים קשורים זה לזה ואף אחד לא יכול להתקיים כשלעצמו. לדוגמא, אי אפשר לומר קניין בלי להכיר אייך הומצאה הקניין ומהי קניין קביל. אי אפשר לומר לא תגנוב בלי להבין שלפני המצאת הקניין לא היה מושג כזה לא תגנוב. כלומר קניין וערך של לא תגנוב תלויים לגמרי זה בזה ואחד מהם לא יכול להתקיים כשלעצמו.

שרוצים ללמוד משהו, אתה חייב לדעת את ההנחה הראשונית ואת המטרה הסופית. אין אמת כשלעצמו (אמת מארץ תצמח), אמת תמיד היא יחסית למטרה ולתכלית. אז מהי התכלית ? שאל כלכלן או משפטן מהי התכלית ? מי צריך להתקיים הישות הדמיונית = המדינה\לאום\גזע וכו' או הפרט ? לכמה זמן הישות או הפרט אמורה להתקיים ? האם משהו מחוץ לי צריך להתקיים (זה ע"ז של תורה) או אני וככה כל אני ביקום הוא האמור להתקיים ? את מי באים לשרת ? את המדע או את האדם את החברה הדמיונית או את האדם?

שתלמיד לא מבין את כל זה והוא בא ללמוד כלכלה, הוא שומע על חוקים כאילו הם עמודים כשלעצמם. ביקוש והיצע פלוס יד נעלמת. תשאל אותו, ידידי היקר

אין שום ביקוש הכל שלי וחייב אני לומר שכל העולם נברא בשבילי. אה, תאמר יש לא תגנוב ויש שוטר עם רובה. אוקיי אני גם יכול להחזיק רובה. מכאן אנדרלמוסיה ואנרכיה = המבול המקראי = כל המלחמות ההיסטוריות.

התלמיד חושב שהוא לומד מדע, חוקי טבע חוקי חברה, ובתכלס הוא לומד שטויות. הוא לומד מן משחק וכמו בכל משחק יש לו חוקים ככה קבעו לו חוקים מהבטן ואז הוא לומד אייך לשחק. ותמיד יש מקום לאקראיות ככה שגם הלמדן\הכלכלן הכי טוב יכול להיות עני מרוד מאוד. אומר מרוב טיפשות "אבי שמחון" שיש ברירה טבעית במשחק הכלכלי, המדעי לדעתו. האם זאת המטרה הסופית של לימודי כלכלה ? שנישאר בברירה הטבעית ? אם ברירה טבעית מה אנחנו מתערבים ? בשביל מה האדם צריך להיות אדם תבוני ונבון ? האדם רוצה לנצח את הברירה הטבעית\העיוור. וזה תוקף הכוח החברתית והתבונה בכדי לא להיות אקראי תחת הברירה הטבעית.

ולכן אני מאוד מתעקש שכל תלמיד ידע את התמונה מלמעלה ככה יבין מהי קניין ואייך הוא הומצאה ואייך הקניין יכול להיות קביל. לדוגמא האם אסכם נישואין בינך לאשתך הם קבילים ? הרי מנין לך הזכות למנוע ממני (לפחות לשכנע) את אשתך וההפך ? כלומר שבני אנוש המציאו את חוקי המשפחה, הם צריכים להבין שאם זה לא קביל זה לא יכול במציאות להתקיים. נקודת ההנחה היית שתמיד יש שוויון בין כמות הזכרים לכמות הנקבות ככה שיש לכל אחד אישה ולכן הם קבילים על פי הצוו הקטגורי או הצוו של הלל התלמודי. ולכן באמת שלמה המלך יוצא מגדרו כלפי הנואף, שבניגוד כלפי קניינים כלליים שלמה המלך אומר **"לא יבוזו לגנב כי יגנוב למלא נפשו כי ירעב"**, לא כן כלפי נואף, כלפי הנואף שלמה המלך נזעק : **הַבָּא אֶל־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא יִנָּקֶה כָּל־הַנֹּגֵעַ בָּהּ: נֹאֵף אִשָּׁה חֲסַר־לֵב מַשְׁחִית נַפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָּה: נֶגַע־וְקָלוֹן יִמְצָא וְחֶרְפָּתוֹ לֹא תִמָּחֶה: כִּי־קִנְאָה חֲמַת־גָּבֶר וְלֹא־יַחְמוֹל בְּיוֹם נָקָם: לֹא־יִשָּׂא פְּנֵי כָל־כֹּפֶר וְלֹא־יֹאבֶה כִּי תַרְבֶּה־שֹׁחַד :** (משלי) אתה יכול להבין מכאן שיש הבדל גדול בין קניין אישה ובעל, שהם תמיד קבילים, לבין קניין אחר שאם מישהו רעב סימן שאין לו קניין ואם אין לו קניין, גם הקניין שלך לא קביל ולכן מותר לו לגנוב. חז"ל אומרים שחובה על כל אדם לדאוג לזיווג לחברו. ולמה ? כי אז כנ"ל גם קניין אשתך וההפך הם לא קבילים. ותשים לב שחז"ל אומרים את זה אפי' שיש תמיד שוויון בין זכרים ונקבות ביקום. בכדי שאשתך תהיה באמת שלך ואתה תהיה באמת שלה, שניכם צריכים לדאוג לכל בני הגיל שלכם בסביבה החברתית שלכם ואפי' מחוץ לו. רק ככך הנישואין שלכם קבילים במציאות. אותו דבר לגבי שאר הקניינים.

אני מקווה שהנקודה שניסית להעביר לך, מובנת לך. בכדי להבין בכלכלה צריכים להבין את היסודות של התבונה האנושית. בכדי להבין בכלכלה יהודית חייבים להבין קודם את היסודות של החשיבה היהודית. ולכן אני מתעקש שכל תלמיד יכנס לפרדס, ורק ככה יבין מהי כלכלה יהודית.

ובכן, הייתי מתעכב על כל טיעון שלו בכל פרק ופרק כי יש לי הרבה מה לומר, אבל מה הטעם ? תראה בעצמך שכל הדמגוגיה שלו מובילים למטרה קבוע מראש לקחת לעצמו את המונופול על החכמה והאמת ובעקבות זה לשלוט ברוח כל האדם על ידי המשטר הטוטליטרי. על פי התוצאה אפשר להבין את המטרה. ובכדי לשכנע אותנו הבני חורין על כך, הוא מתפלסף עם הדמגוגיות שלו, ולא מרגיש שהוא מראה אך ורק בורות ושטחיות משווע.

מה שקרה בהמשך השנים היא, שכל הבורים למיניהם סמכו על שפינוזה בעיוורון מוחלט בלהבין מהי יהדות מהי נבואה וכו' וכו' כלומר הוא נהפך לבר סמכא בענייני יהדות. והנה התגשמה החזון שלו וקמה לה מדינת היהודים. ושמעתי מפילוסוף ישראלי משכיל שאומר: שפינוזה היה כמעט נביא בזה שחזה מראש שתקום מדינת היהודים. וזה נכון ששפינוזה על פי הבורות שלו חשב שזה אפשרי ואומר את זה במאמר. אבל זה לא נבואה רק בורות. אין מצב לעולם שהיהודי יקים על עצמו מדינה. בכדי שהיהודי יקים על עצמו מדינה הוא צריך להיות קודם בור ועמארץ גמור כמו שפינוזה ורק אחר כך הוא יכול להקים לעצמו מדינה וככה בדיוק זה פעל. והנה עכשיו שהולך לקום עלינו מדינת ההלכה, אולי החילוני יבין לעומק מהי החשיבה היהודית. ואני לוקח לעצמי אומץ לומר שבעתיד החילוני בעצמו יבטל את המדינה וישחרר את היהודים לחירות.

בפרק ג' הוא מתפלסף להוכיח שהברית הישנה כלומר נבואת היהודים היא אך ורק ליהודים ולא אמיתות אוניברסליות. והשוטה הזה לא מבין שנכון כמו מזג האוויר לא אוניברסלי לכל במקום באותו זמן ושכמו השמש לא זורח באוניברסליות בכל מקום באותו זמן ואותו דבר השעון הוא לא אוניברסלי בכל מקום באותו זמן, ככה יש נבואות ששייכים אך ורק לארץ ישראל. והוכחנו את זה בנושא הלוח העברי הקדום שנדרש במיוחד בארץ ישראל שחיה על גשמים, ולא במצרים או בבל ששם יש נהרות ומים לרוב. ראה **עוכר ישראל המודרני – פרשת אליהו ואחאב** . אבל לעומק אייך בודקים את המזג האוויר בכל מקום ומתי יום בכל מקום ואיך פועל השעון עצמו ?! זה כן אוניברסלי. ואת זה שפינוזה לא ידע להבחין מרוב שיש לו מטרה קבוע מראש.

באותו פרק הוא מתפלסף על נצחיות היהודים ומסביר כנ"ל שזה טבעי כי יש להם את ברית המילה. ומביא את סיפור הצמה של הסינים. ראה לעיל את דברי הפרופ' היקר.

בקיצור כמו בפרקים הקודמים, יש לו מטרה ברורה מראש ככה שאין טעם להתפלסף עמו על כל פסיק ופסיק. מה שמעניין שדווקא ברית מילה היה חייב לתת לו את ההבנה שלעולם אבל לעולם אין מצב שבני ישראל יקימו על עצמם מדינה. והנה דווקא בגלל חוסר הבנה מהי בכלל ברית מילה, הוא מנבא כביכול שהמדינה\הממלכה עוד תקום. מה שהוא לא יודע שמלכות ישראל אסרה את ברית מילה מאותו סיבה שברית המילה היא אנטי תזה לכל משטר ודגל. והסברתי את זה במאמר מלכות ישראל מול ברית מילה

הוא מסכם כמובן את הפרק שאין עם נבחר, אי אפשר שהאלוהים יבחר בעם נבחר .רק כמובן בפילוסופים שהם האלוהים בעצמם ועל כך הוא מדבר בפרק הבא.

ובכן הוא אומר בפרק ד **"באמת אלוהים פועל ומנהיג את הכל מתוך ההכרח של טבעו ושלימותו בלבד והחלטותיו ורציותיו הן אמיתות נצחיות וכרוך בהן תמיד ההכרח**".

וכפי שאמרתי לעיל, אם היה באמת מאמין בשטות הזו, אז מה הוא מתערב בכלל, תן לאלוהים לפעול בהכרח שלו. כלומר הוא חייב להיות כזה לץ מארץ הלייצניים בכדי לומר את זה. ומה עוד, מאיפה לקח את הטיפשות לחשוב שקוראי המאמר כאלה מטמטמים. הרי ברור מאליו מה הוא רוצה. הוא רוצה לומר שהפילוסופיה הוא האלוהים, נקודה.

ומסיים את הפרק בזה שאומר **"נמצאנו למדים, כי כתבי הקודש ממליצים בהחלט על האור ועל החוק האלוהי הטבעי"** הווה אומר הפילוסוף הוא האלוהים. אם אני הייתי מסיק מיזה שאם לכל אדם יש אור טבעי אלוהי, אז מיהו החושב להעמיד עליו משטר ושרלטן ?! וככה בדיוק חושבת היהדות. אבל שפינוזה לא רוצה חירות הוא רוצה טוטליטריות טוטאלית.

בפרק הבא ה' הוא שוב חוזר ומדגיש שהברית הישנה היא לא חוק האלוהי כי היא מיועדת רק לעברים. מכאן אין צורך מבחינתו לחקור לעומק מהי יהדות. אגב הוא תמיד מסרס את הכתובים לומר כאילו משה היה מלך ולעברים היו משטר. שכמובן זאת שקר מוחלט. לעולם לא היה משטר על פי התורה ועל פיה אסור בכלל משטר. ראה בשמואל את הקללות שתבוא עלינו כי רצינו משטר. הוא עושה את זה בפרק הזה משיח לפי תומו כביכול, ועושה את זה בהמשך לכל אורך

המאמר. כלומר או שהיה בור אמיתי או שהוא היה לץ מארץ הלייצנים ורצה אך ורק את המטרה הסופית שהיא מדינה טוטליטרית.

הוא כמובן ממשיך בפרק הזה לשכנע אותנו למה בני אנוש חייבים אבל חייבים משטר. אחרת הם בהמות. ובכדי שלא תאמר הנה היהודים חיים אלפי שנים בלי משטר, אז הוא טוען שהיה להם משטר ובאותו נשימה אומר שהברית הישנה הוא לא חוק האלוהי. כמובן רק המשטר הוא חוק האלוהי. אז תחליט כבר האם הברית הישנה היית מדינה אז החוק שלה היא חוק אלוהי או שהיא לא חוק אלוהי אז לא היית מדינה. אתה לא יכול להחזיק בשני הקצבות.

בפרקים הבאים אותו סיפור, בפרק ו' הוא מדבר על נסים וכאן כבר הוא לא נזהר כלל כמו שהוא נזהר בפרקים על הנבואה. בקיצור המטרה ברורה, אם יש מישהו שהנסים היא ההוכחה בשבילו ובעקבות זה לא יקבל את סמכות הפילוסופיה, אז זאת בעיה. ולכן אין כמובן נסים. בפרק ז' הוא עובר לפירוש המקרא. וככה בפרק ח' ט' וי' הוא כולו ביקורת המקרא, שעסקנו כבר בהם בהרחבה במאמר **סוד השנים עשר של האבן עזרא** , ובמאמר **חקר העבר** . ומיותר לחזור עליהם כאן. בכל אופן שוב המטרה כאן ברורה, שאם הילדים עד שמתבגרים מאמינים באומנה שלימה במקרא, ולכן לא יקבלו את סמכות המשטר, אז בוא נעשה להם ביקורת מקרא והנה אין להם יותר על מי לסמוך. וכמו שהראיתי במאמר **סוד השנים עשר של האבן עזרא** ובמאמר **חקר העבר** . שאין לכל מבקרי המקרא על מה לסמוך. כי ביקורת המקרא היא מעשה יהודית מאז חז"ל ומיהו הטיפש שחושב שהוא המציא את הגלגל? רק הכוונה ברורה, שאולי ההמון הלא רגיל בהם, ישמע את הביקורת ומרוב טיפשות יאמץ לעצמו עבדות המשטרים. וזה לצערינו פעל בתקופת ההשכלה ופועל על יחידים גם היום. ואני בעצמי העברתי הרבה ביקורת על כך שאנו היהודים אשמים בכך. כי מתי שיש השכלה בחוץ אתה לא מסתיר יותר כלום. ובזה אני עוסק זה עשור.

בהמשך בפרק יב' הוא הופך את התורה משמים לפילוסופיה. שוב אותו כשל כמו לעיל. קודם מפריך את התורה משמים עם הביקורת המקרא, ועכשיו מחזיר את התורה משמים בטענה שזה פשוט הפילוסופיה. בפרק יג' הוא חוזר לדמגוגיה שלו כמו מקודם. בפרק יד' הוא מגיע כמובן למסקנה שרצה מראש שהוא : **עוד עלי להראות עתה, והוא שאין בין האמונה, או התיאולוגיה, לפילוסופיה שום עסק ושום קירבה. ודבר זה אי אפשר שיהא נעלם מעיניו של מי שהכיר את התכלית והיסוד של שני ענפי הידיעה האלה, הרחוקים זה מזה כרחוק השמים. שהרי תכלית הפילוסופיה אינה אלא האמת, ואילו תכלית האמונה,**

כפי שהראינו די הצורך, אינה אלא הציות ויראת שמים. נוסף לזאת, יסודות הפילוסופיה הם המושגים המשותפים, והיא דין להעלותה מתוך הטבע בלבד.

הווה אומר הפרדה. ובפרק טו **התיאולוגיה לא יכולה לשרת את התבונה וההפך .** אז מה התפלספת עד הלום ? זה שני הפכים מתחילה אז מה הטעם בכל ההתפלספות ? אבל מי ישים לב הרי יש לי מטרה והיא לבלבל במוח העיקר שתקבל את המשטר הטוטליטרי שלי. הוא מאשים שם את הרמב"ם שמנסה לקבוע שכתבי הקודש תלויים בתבונה, ואומר מתוך בורות שהרמב"ם הוא הראשון בזמן שחז"ל כבר אמרו את זה במפורש. בכל אופן מה איכפת לשפינוזה שהפרושים חושבים ככה. הרי זה אמור להיות טוב, הלא כן ? הרי אם הפילוסופיה\התבונה הוא האלוהים והרבה מחז"ל אומרים במפורש שבלי התבונה אין תורה, והרמב"ם בעקבות חז"ל מסכים עמם, אז מה הבעיה שלך לעזאזל ? אלא מה שפינוזה הבין טוב טוב שהפרושים = היהודים, לא רוצים משטר. ויש להם חוקה משל עצמם ככה שהם לא צריכים משטר ולא צריכים את חוקי אלוהי הפילוסופים, ואז היהודים נשאר בני חורין ואת זה שפינוזה לא מוכן לקבל. מה עוד הוא צריך את התיאולוגיה בשביל ההמון להשאיר אותם בורים : **ושממנו (מהתיאולוגיה) באה נחמה רבה לאלה שאין כוחם גדול בתבונה, ושממנו צומחת לה למדינה תועלת נכבדה,,,,,, רצוני לציין כאן במפורש לענין התועלת והנחיצות של כתבי הקודש, כי בעיני היא גדולה עד מאוד. כי לפי שאין בידנו לתפוס באור הטבעי, שהציות הפשוט הוא דרך הישועה,,,,, הרי שכתבי הקודש הביאו נחמה גדולה מאוד לבני תמותה. הלא כולם בלי יוצא מהכלל יכולים לציית, ומעטים מאוד בלבד, בהשוואה לכל המין האנושי, הם אלה הרוכשים הרגל של מידות טובות לפי הדרכת התבונה בלבד, ולכן אלמלי לא הייתה לנו עדות זו של כתבי הקודש, היינו מסופקים בישועתם של כמעט כל האנשים.**

בקיצור האופיום להמונים הנודע של קרל מרקס וכנראה לקח את זה משפינוזה. בכל אופן שפינוזה מפחד שמה היהודים עוד יאמרו בצדק שהתורה שלהם היא היא הפילוסופיה האמיתית, וההפרדה של התורה לתיאולוגיה ותבונה היא המצאת השרלטנים למיניהם. וזה באמת דעת רבותינו תמיד. ולכן שפינוזה לא מאפשר זאת וכועס על הרמב"ם ובלא צדק כי הרמב"ם כן הצדיק את המשטר של מלכות בית דוד לפחות. מה שאין כן שאר הפרושים שוללים מכל וכל את מלכות בית דוד ואפי' את סמכות שבט לוי כלומר על פי הנביאים אנו נחזור לבכורים ששפינוזה בעצמו אוהב את זה כאן במאמר בפרק יז

בפרק הבא טז' הוא עובר למדינה הטוטליטרית שלו ומהן סמכותם : **יוצא מכאן שהרשות העליונה, שעליה בלבד, גם לפי המשפט האלוהי וגם לפי המשפט הטבעי, מוטל התפקיד לשמור ולהגן על הזכויות השלטון, מגעת לה הזכות העליונה לקבוע לגבי הדת כל מה שיראה לה, והכל מחויבים לציית להחלטותיה ופקודותיה בנידון זה, לפי הבטחת האמונים שנתנו לה, ושאלוהים מצווה לקיימה במילואה.**

בפרק הבא יז' הוא דן לגבי האסון של הפרדת הרשויות. כלומר הוא נגד זה. גם כאן בפרק הוא אומר משהו מבהיל מבחינת חשיבת היהדות : **לתקן את כל הדברים באופן שכל האנשים, תהיינה נטיותיהם מה שתהיינה, יעדיפו את זכות הכלל על טובת הפרט** . וזה כמובן ע"ז לשמה. ובכדי להשיג את הדברים האלה שפינוזה מסביר שהקדמונים באמת המציאו את האלים למיניהם. כלומר למה שפינוזה לא מסיק מכאן מהי ע"ז של תורה ? הרי זאת בדיוק ע"ז של פעם שאסור על התורה רק בגלל שהיא מקדישה את הכלל הדמיוני מעל הפרט. כלומר שפינוזה דיי קרוב להבנת העניין אבל יש לו עצירות. אגב לכל אורך ההתפלספות שלו יש לו את אותו עצירות, כי שיש לך מטרה מראש אין לך תבונה מינימלית. וזה הכשל שלו לכל אורך המאמר שלו.

בהמשך הוא מגייס שוב את המקרא ואת משה לטובת המשטר שלו. הוא כמובן הופך את משה כמלך ואת מעמד הר סיני כדמוקרטיה. הוא מנסה בכל הכוח לטעון שהיה משטר תמיד. והדת כביכול הגיע אחר כך, וזה גרם לאובדן המלוכה. בקיצור דמגוגיה זולה להגיע לעיקר הנ"ל = משטר טוטליטרי.

הוא תמיד לא עקבי וכאן גם כן: הרי מצד אחד הוא רוצה את התיאולוגיה בשביל המונים וכאן הוא מאשים את חורבן הממלכה היהודית הראשונה בגלל הדת שנכנסה מהדלת האחורית על ידי שבט לוי והנביאים.

והוא מסיים את הפרק בזה : **מתוך הדברים שהראינו בפרק הזה מתברר, כי המשפט האלוהי או משפט הדת מקורו בברית, שבלעדיה אין שום משפט זולת המשפט הטבעי** . בקיצור התיאולוגיה לא רלוונטית לאף אחד חוץ מי לעברים אז. ושוב דמגוגיה זולה.

צדיק, התעייפתי מאוד, ולכן אולי אני המשיך בימים הבאים. בינתיים אני מקצר מאוד. בפרק יח' שוב דמגוגיה זולה כי הוא טוען שאפי' נאמר שהממלכה של משה אמור היה להישאר לנצח, זאת ממלכה לא ראלית למי שרוצה לסחור עם שאר העמים. כלומר זאת תהיה ממלכה סגורה פנאטית וכו' וכו'. ואנו יודעים שזאת שטות מוחלטת הרי שבט זבולון סחר עם כל הישוב של בני קדם. הוא מניח הנחות

שהיה ממלכה ואומר שהיא ממלכה לא ראלית. ושוב תראה כמה שהוא לא עקבי, הרי או המדינה של משה היא מדינת האלהים או שהיא רק מדינה סגורה. תראה שם את הדברים האלה : **עד מה מסוכן הוא הן לדת והן למדינה לתת להם למשרתי הקודש זכות כל שהיא לפסוק הלכות, או לנהוג את ענייני הממלכה. לעומת זאת הכל יהיה בהרבה יציב יותר, אם משרתי הקודש יהיו מוגבלים שלא לתת תשובה בשום ענין אלא אם נשאלו תחילה** . בהמשך שם : **אנו רואים כמה הכרח הוא גם למדינה וגם לדת לתת לרשויות העליונות את הזכות להכריע מה מותר ומה אסור. הרי אם אי אפשר היה לתת זכות זו של הכרעה בין המעשים אפילו לנביאי אלוהים, בלא שייגרם נזק גדול למדינה ולדת, על אחת כמה וכמה שאין ליתנה לאלה שאינם יודעים להגיד את הבאות ואף אין בידם לעשות מופתים** . בהמשך הוא אומר דברים שהם ממש למות : **אנו רואים כמה זה מזיק לעם, שלא הורגל לחיות בממשלת מלכים ויש לו כבר חוקים חקוקים** (רגע רגע, מי לא הורגל,,,, הרי תמיד היו משטרים ואפי' משה היה מלך?! זבל שכמותך!!), **לבחור לו מלך. כי העם לא יכול שאת שלטון גדול כל כך, וסמכות המלך לא תוכל לסבול חוקי העם ומשפטיו, שנקבעו על ידי מי שסמכותו פחותה, ועל אחת כמה וכמה שלא תתעורר להגן עליהם, ביחוד מפני שקביעתם אי אפשר שתהא בה כל התחשבות במלך אלא התחשבות בעם או במועצה בלבד, שחשבה כי הממשלה בידה. ועל כן ככל שהמלך מגן על חוקי העם העתיקים הרי יותר משיהא נראה כאדוני העם יהא נראה כעבדו**

בפרק הבא יט' נאמר : **כשאמרתי קודם, שהמחזיקים בשלטון הם בלבד יש להם הזכות לכל דבר, ובהחלטתם בלבד תלוי כל משפט, נתכוונתי לא בלבד למשפט האזרחי אלא גם למשפט הדתי. כי הם חייבים להיות הן המפרשים והן המגינים אף של המשפט הזה. זאת רוצה אני לציין כאן במפורש ולדון בו במיוחד בפרק הזה,,,,, תחילה רצוני להראות שהדת אינה מקבלת תוקף של חוק אלא על פי החלטתם של אלה שבידם הזכות לשלוט. ושאין לו לאלוהים שום מלכות מיוחדת על בני אדם אלא באמצעותם של המחזיקים בשלטון.**

בקיצור הוא ממשיך שם לקשקש שוב על זה שאנו היהודים במילא לא מחויבים לאלוהים כי ברגע שגלינו לבבל בוטל כל הברית. בקיצור הוא לא עקבי ומבלבל במוח : **שכן לא נוכל בשום אופן לפקפק, כי בו ברגע שהעברים העבירו את זכותם למלך בבל** (מתי זה קרה ? מדומיין שכמותך!!) **בטלו מיד מלכות אלוהים והמשפט האלוהי. כי על ידי הדבר הזה גופו בוטלה לגמרי הברית** . קשקשן מטופש. אתה מבין - ר' חיים היקר - לאן הוא חותר ? ובלי להתבלבל שוב הוא מגייס מיד את הנביאים ואת האלוהים לשמור אימונים למלכות בגולה : **וגם ירמיהו**

מזהיר אותם במפורש על הדבר הזה לאמר: ודרשו את שלום העיר ההיא לא יכלו כמשרתי השלטון אלא כעבדים . רגע רגע, הרגע אמרת שאנו לא מחויבים יותר לנביאים ולאלוהים ?! כזה בלתי עקביות לא מצאתי אצל שום הוגה רציני, לא אצלינו ולא אצל האומות. ועם השוטה הזה בן גוריון בא לחזו"א, אתה מבין ? תמשיך לראות את המאמר הזה עד סופו ותראה כמה הזוי האדם הזה היה מכל בחינה.

בפרק האחרון הוא נותן לאזרח העבד נרצע זכות לחשוב וזהו. הא, הוא נותן לו גם זכות לדבר. ואלה !!!! איזה חמוד הוא היה.

בזה סיימתי ידידי היקר לעבור ברפרוף על המאמר, אם כי יש הרבה מאוד לדבר על כך, כי בכל מילה ומשפט שלו, יש לי ביקורת. אם היה לי יראת שמים הנכון הייתי עושה זאת, אבל כנראה שאין לי מספיק יראת שמים. אבל על פניו את העיקר אמרתי.

בברכה

Max maxmen

היום יד' תמוז תשע"ט שמעתי הרצאה מאלפת ששייכת לנושא הנידון כאן, מפי ד"ר ג'ולי קופר .שפינוזה בעברית: מקלצקין עד יובֶל | ד"ר ג'ולי קופר אני ממליץ בחום לשמוע אותה בעיון רב ולעומק.

נספח ט'

אפלטון וגלוי העריות

כישלון האימפריות\הישויות בכל הדורות

יובל הררי בספרו קיצור תולדות האנושות, חושב שהוא מחדש חידוש חדש ומבריק כביכול שחוקי המשפחה לא רלוונטיים בגלובליזציה המודרנית, כלומר אם ישות האנושית צריכה להוליד לעצמה אז הישות האנושית תדאג להולדה כלומר לא צריך יותר את חוקי המשפחה.

ובכן לעומק זאת היית החשיבה בדור המבול, יותר נכון, מאז אנוש בן שת שהמציא את הישות האנושית (אנוש = ישות האנושי = ע"ז הראשונה בהיסטוריה).

אבל במאמר הזה אני רוצה להוכיח - ולשמוע כמובן את דעתכם בעניין, שבעצם כל ממציא של ישות\עם\אומה\חברה\מדינה\קהילה וכדומה, בעצם היה מוכרח להגיע למסקנה הזאת שחוקי המשפחה לא רלוונטיים לו, הרי למה באמת איסור אשת איש אם ההולדה היא לישות ? כלומר לא צריך שנשים ואנשים יהיו נשואים בכלל, הרי ההולדה היא לישות\אומה\עם\מדינה\חברה\קהילה.

לדוגמא אני מביא את אפלטון.

בעל העקרים במאמר הראשון מזכיר את אפלטון והנה דבריו שם

ספר העיקרים מאמר א פרק ח

הלא תראה כי אפלטון טעה בזה טעות גדולה ואמר על המגונה שהוא נאה, כי אמר שראוי שיהיו הנשים במדינה משותפות לבעלי ראשיות אחת, כאלו תאמר נשי השרים משותפות לכל השרים ונשי הסוחרים לכל הסוחרים, וכן נשי בני אומנות אחת משותפות לכל בני האומנות ההיא, וזה דבר הרחיקה אותו התורה, ואפילו תורת בני נח, שהרי נאמר לאבימלך הנך מת על האשה אשר לקחת והיא בעולת בעל (בראשית כ' ג'), והוא התנצל בשלא ידע שהיתה אשת איש. וכבר גנה אריסטו דעת אפלטון בזה.

בעל העקרים מדבר על משהו אחר כאן, אבל מהשיח לפי תמו אנו רואים מה חשב אפלטון ואפשר להבין מנין מוכרח היה אפלטון להגיע לדבר המטורף הזה.

ובכן אפלטון מציע דבר דיי פשוט, הרי במדינה חייבת להיות היררכיה בין בני אדם (שבזה כבר אף אחד לא מאמין היום בפוסט מודרניזם, חוץ כלפי שופטים עוד

נשארנו מפגרים) ולכן הוא מציע שלכל השרים\סוחרים\אומנות, יהיו נשים משותפות כלומר החברה כנראה תדאג שיהיו נשים שכאלה שמתאימות דווקא לשרים (אולי מכאן טקס בחירת מלכות היופי), והנשים הפחות יפות יהיו כנראה בשביל הסוחרים והנגרים וכדומה.

צדק פרופ' בוזגלו היקר שאמר כך: **אידאולוגיות המתחדשות, תמיד לא אהבו את המושג המשפחה. מאפלטון ועד הקיבוץ ועד הציונות, לא אהבו את מושג המשפחה, הם רצו להפריד את קשר הדם בין ההורים והילדים, ואז נוצרה איזה טרגדיה שנהיינו יתומים** (הוא כמובן מדבר על עדות המזרח בלאומניות המתחדשת)

וכאן אני מגיע לעיקר המאמר.

אייך באמת כשלו כל האימפריות\הישויות בדבר הפשוט הזה?

הרי לכאורה אם האדם רואה בישות כעיקר אז למה באמת הפרטים (נשים ואנשים) לא אימצו את הדבר הפשוט הזה ? ניקח דוגמא מחסידות כלשהי כמו גור או בעלז, אם הישות הזה שנקרא גור\בעלז היא העיקר, אז למה איסור גלוי עריות ? שחסידות גור\בעלז תעמיד בנות לכל החסידות ככה הישות שנקראת גור יצמח ותשרוד!?

בואו נעשה את הדוגמא כלפי הישות החרדית כולה : תחשבו על חרדים כישות (הרי ככה חלקם נוהגים מול בניהם ובנותיהם, זורקים אותם לרחוב על שטויות כמו שהילד הוא בינוני ולא מתאים לישיבה או כמו ילדה בת שנתיים לא מתאימה לבוא לקהל השם\לבית ספר בית יעקב הכללית כלומר לא הפרטית, כי לא רואים את האבא במנחה מעריב. גם הורים מוותרים על צאצאיהם בגלל שטויות כמו אי שמירה על מנהגים דביליים וכדומה) שצריך לשרוד מול ישויות אחרות כמו מול ישות הדתיים או ישות החילוניים, אז למה צריכים החרדים לחוקי המשפחה ? הרי אם ישות החרדים עיקר מול הבנים\הבנות האישיים שלנו ?! אז לא צריך יותר לבנים\בנות אישיים לנו שזה סיבת חוקי המשפחה. כלומר, הרי בשביל מה חוקי המשפחה ? בשביל מה איסור אשת איש ? כי אז אין לגבר ילדים משלו, אבל אם הילודה היא לישות החרדית, אז בשביל מה חוקי המשפחה?

אז למה זה לא קורה, לא אצל אפלטון ולא אצל שום ישות אחרת?

התשובה הפשוטה היא שזה פשוט לא יכול להצליח כי הפרט לעצמו לעולם לא רואה ישות באמת אך ורק כאמצעי לו אישית, אם הישות לא מביא לו את מה

שהוא צריך ממנו אז מבוטלת הישות. כלומר הכישלון של כל הישויות היא בכך שהאדם ברוחו לעולם לא יכול להיות טפל למשהו אפי' לא לאלוהים.

למה אני אומר אפי' לא לאלוהים ? כי אם האלוהים היה רוצה בכך, זה היה מצליח כלומר אנו רואים שאפי' האלוהים לא רוצה להקים ישות כלל אנושית. הרי נמרוד או אנוש המציאו בדיוק את הישות הזה שלכאורה היה צריך להיות טוב לאלוהים, ובכל זאת זה נקרא ע"ז בתורה.

נמשיך בחקירה ונאמר אם האלוהים בסוף סוף בחר בגזע מסוים מכל מיני סיבות הידועות לו, נגיד בחר בבני ישראל ?! אז אחרי שבחר בהם, כבר היה צריך להתיר את גלוי העריות !! הרי עיקר העיקרים זה הגזע\העם\האומה היהודית. מכאן גם נוכיח, שאין היהדות ומחשבת ישראל מכירה בישות לאומנית, אחרת כנ"ל לעיל למה לא לאמץ את אפלטון או את יובל הררי?

לסיכום:

1. כל ישות חייבת במוכרח לשלול את חוקי המשפחה.
2. גם האלוהים שבחר באדם כנבחר הבריאה או בהמשך בחר בבני ישראל, היה צריך להתיר את גלוי העריות.
3. כל הישויות כשלו בכך, ולמה?

התשובה לכל זה היא כמובן **"חופש הפרט וחירותו ובעיקר שרידותו האישית".** כלומר אי אפשר להפוך את הפרט לטפל לישות, אפי' לא לישות האלוהית (מכאן אגב למה נביא אמת שיאמר לעבוד לישות אלוהית, הוא חייב מיתה. כלומר בתורה האלוהים מראש אומר שאסור להקים ישות דמיונית אפי' בשמי ואפי' אם אני אומר זאת). האדם הפרט והבן חורין רוצה לשרוד אישית לדורי דורות ולכן הוא צריך את האישה כנאמנת לו ככה הוא בטוח שצאצאיו הם שלו ולא של השכנים או של הישות הדמיונית.

נסיים עם המאמר היהודית **"שמע ישראל השם אלוהינו השם אחד = הפרט".** מכאן נבין את האבסורד של אלה שמפרשים את "אחד" = ה'אחד. כי אם מדובר על האל האחד ?! אז למה חוקי המשפחה ? והבינו זאת לעומק!!

בברכה

Max maxmen

נספח י'

פרשת תצוה – הבנת עומק חושן המשפט והאורים ותומים.

דרשה ששמעתי מרבי מורי במוצ"ש האחרון (הוא הכין דרשה לאירוע משפחתי השבת ואמר אותו בשבילי בבית חולים במוצ"ש) ואני אכתוב אותו בלשוני.

מה תפקידו של חושן המשפט שאהרן הכהן היה חייב לשאת תמיד בבאו אל הקודש. כתוב בתורה: וְנָתַתָּ אֶל־חֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט אֶת־הָאוּרִים וְאֶת־הַתֻּמִּים וְהָיוּ עַל־לֵב אַהֲרֹן בְּבֹאוֹ לִפְנֵי יְקֹוָק וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־מִשְׁפַּט בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־לִבּוֹ לִפְנֵי יְקֹוָק תָּמִיד: כלומר היה חושן המשפט שבתוכו שמו את האורים ואת התומים. ובכן מהי האורים ותומים?

אנו יודעים ששאלו באורים ותומים, בחלוקת הארץ, בפלגש בגבעה, במלחמות ועוד ועוד. מה גם בתורה כתוב "ונשא אהרן את משפט בני ישראל על ליבו" כלומר כל הצדק והמשפט בין אדם לחברו בין עם ישראל לעמים אחרים וכו' וכו' נאמר על ידי החושן המשפט ולכן באמת הוא נקרא חושן משפט. אז זהו לא היה תורה ומערכת משפט ודינים, היה אורים ותומים ? זה הרי פלא פלאים במקום מערכת דינים ומערכת שופטים פשוט שאלו בחושן המשפט?

הקושיה הבא היא, הרי היית לנו נביאים ?! אז בשביל מה חושן המשפט ? כלומר השאלה הקודמת אפשר לשאול גם בזמן שיש לנו נביאים. כלומר שיש נביאים לא צריך מערכת משפט ודינים, פשוט הנביא אומר את דבר המשפט מפי האל ישירות.

כלומר מול המושג של מערכת משפט ותורה ודינים, יש נביא. ולכן הם רח"ל מיותרים. ואם יש נביא בשביל מה חושן המשפט והאורים ותומים ? בחלוקת הארץ הקושיה עוד יותר קשה, כי שם היית גורל. ואם יש נביא ואורים ותומים שמדברת בפי האל, בשביל מה גורל?

אני מקווה שהשאלות הקשות מבונות כאן. שיש נביא לא צריך מערכת משפט. שיש נביא לא צריך אורים ותומים. ושיש נביא או אורים ותומים או מערכת משפט, לא צריך גורל. אז למה התורה לא מסתפקת עם המשפט עצמו ומצריכה נביא וגם לא מסתפקת עם אלה (= המשפט והנביא), וגם מצריכה אורים ותומים, ולא מסתפקת עם כל אלה (= מערכת משפט ונביא ואורים ותומים) בחלוקת הארץ ומצריכה גורל!?

ובכן שאנו באים לבעלי הפשט הראשונים הקדושים, דעתינו נטרפת עוד יותר. לדוגמא הרשב"ם נכדו של רש"י הקדוש אומר לא פחות ולא יותר מהמשפטים

האלה: החושן היה "נרתיק\כיס" ולמה הוא נקרא "משפט" חושן המשפט ? **חשן משפט - לפי שנתנו בחשן האורים והתומים שמגידין משפט ישראל וצורכיהם**.
ואייך היא מגדת את משפט בני ישראל על פי הרשב"ם הקדוש - נזעק רבי מורי היקר!?

"כעין השבעות על שמות בדבר הק' שהיה נותן בחשן להגיד משפטן וצורכיהם. אם האומות מגידים להם תרפים וקסמים שלהם ברוח טומאה להבדיל כמה הבדלות בין טומאה לטהרה קל וחומר לקדושה שמגדת" (רשב"ם)

פלא פלאים, לא צריך נביא ולא מערכת משפט וצדק, רק תרפים וקסמים על טהרת הקודש. אם לגויים יש הוקוס פוקוס ק"ו על פי הרשב"ם יש לבני ישראל הוקוס פוקוס שכזה על טהרת הקודש.

נניח שהרשב"ם צודק שכמו הגויים וגם אנו צריכים קסמים ותרפים בק"ו, אבל שכח הרשב"ם הקדוש שיש לנו נביאים? הרי גדלותו של בני ישראל היית בזה שהיית להם נביאים ואנו בני נביאים. הרי בתורה נאמר (דברים פרק יח יד) **כִּ֚י הַגּוֹיִ֣ם הָאֵ֗לֶּה אֲשֶׁ֤ר אַתָּה֙ יוֹרֵ֣שׁ אוֹתָ֔ם אֶל־מְעֹנְנִ֥ים וְאֶל־קֹסְמִ֖ים יִשְׁמָ֑עוּ וְאַתָּ֕ה לֹ֣א כֵ֔ן נָ֥תַן לְךָ֖ יְקֹוָ֥ק אֱלֹהֶֽיךָ׃ (טו) נָבִ֨יא מִקִּרְבְּךָ֤ מֵאַחֶ֙יךָ֙ כָּמֹ֔נִי יָקִ֥ים לְךָ֖ יְקֹוָ֣ק אֱלֹהֶ֑יךָ אֵלָ֖יו תִּשְׁמָעֽוּן**: כלומר התורה במפורש שוללת קסמים ומעמידה לנו נביאים. אז איזה מן ק"ו זה?

שאנו מעיינים באבן עזרא הקדוש אנו שוב נטרפים: אבן עזרא: (שמות פרק כח) "והנה על דרך הפשט אין האבנים המאירים ולא המתמימים, כי השאלה היא באורים ותומים. **"והנה לא ידענו מה הם"** והנה אין מועילות אותיות שמות השבטים גם שמות האבות, כי לא נקרא חשן משפט רק בעבור האורים שהם עליו,,, ורבינו שלמה אמר, כי האורים והתומים היו כתבי שם המפורש. ואלו ראה תשובת רבינו האי לא אמר ככה.

עד כאן האבן עזרא שולל את הדרש של חז"ל ורש"י ועובר להסביר לנו על פי הפשט: **"וסוד עמוק הוא דבר האפוד והחשן, רק ארמוז קצת הסוד, אולי יבינהו מי שהוא ידע דעת עליון",,,,,, "הסוד לא יכולתי לכתבו כפי המכתב שחברתי בפי' הספר כלו, כי לא יביננו מי שלא למד ספר המדות, וסוד מלאכת שמים"**

האבן עזרא אומר שרק אולי ואולי יבינהו מי שהוא יודע **"דעת עליון "** והוא שולח אותנו לאסטרולוגיה = ספר המידות וסוד מלאכת שמים. כלומר יודע דעת עליון זה ידיעת אסטרולוגיה ?! ושוב היית לנו נביאים בשביל מה אסטרולוגיה ? ושוב

התורה אומרת **כִּי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתָּה יוֹרֵשׁ אוֹתָם אֶל־מְעֹנְנִים וְאֶל־קֹסְמִים יִשְׁמָעוּ וְאַתָּה לֹא כֵן נָתַן לְךָ יְקֹוָק אֱלֹהֶיךָ :(טו) נָבִיא מִקִּרְבְּךָ מֵאַחֶיךָ כָּמֹנִי יָקִים לְךָ יְקֹוָק אֱלֹהֶיךָ אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן** : ויותר ברור אומר הנביא ירמיהו : (ירמיהו פרק י' ב') **כֹּה אָמַר יְקֹוָק אֶל־דֶּרֶךְ הַגּוֹיִם אַל־תִּלְמָדוּ וּמֵאֹתוֹת הַשָּׁמַיִם אַל־תֵּחָתּוּ כִּי־יֵחַתּוּ הַגּוֹיִם מֵהֵמָּה:**

ובכן - נזעק רבי מורי, לא הרשב"ם ולא האבן עזרא האמינו לרגע שמדובר באסטרולוגיה. הרי התורה אוסרת את זה בכל תוקף. מה עוד הם הרי ידעו שהיית לנו נביאים. ואם נאמר רח"ל שנביאים הם אסטרולוגים, אז בשביל מה חושן המשפט שהוא שוב אסטרולוגיה ? ואם נאמר שהאורים ותומים רח"ל היו מפות אסטרולוגיות, אז למה זה אצל הכהן ולא אצל הנביא?

הרמב"ן הקדוש טוען כלפי האבן עזרא שהוא מתחכם: (רמב"ן שמות פרק כח) **סבר רבי אברהם "להתחכם" בענין האורים והתומים, ואמר (בפסוק ו) כי הם מעשה אומן כסף וזהב, והאריך בענינם כי חשב שהם על הצורות שיעשו בעלי הכוכבים לדעת מחשבת השואל. ולא אמר כלום.**

אגב האבן עזרא במפורש לא חושב שהאורים ותומים הם מעשה אומן ואני לא מבין למה הרמב"ן מתנפל על האבן עזרא בעניין. הרי מה שהרמב"ן אומר בעניין גם האבן עזרא אומר בדיוק, שהאורים ותומים לא עשו רק הן היו כבר אצל משה והאבן עזרא טוען שהוא לא יודע מהם :**והנה לא ידענו מה הם** עיין לעיל. וגם הרמב"ן מנסה להבין מהן, עיינו ברמב"ן במקום.

בכל אופן האבן עזרא מזכיר כאן משפט **"יודע דעת עליון"** וכנודע כל ספרות מחשבת ישראל מהמקרא וחז"ל והראשונים, התוכן נמצא בין המילים ובין המשפטים ובין השורות והדפים (זה ההשקפה שרבי מורי טוען לו כל הזמן שתמיד כל תלמיד חכם חייב לרדת לסוף דעתם של תוכן הדברים ולא להתמקד במילים או במשפטים). ולכן שהאבן עזרא כבלשן שולח אותנו למושג "דעת עליון" שנמצא רק פעם אחת בתורה והיא אצל בלעם הרשע. האבן עזרא לא עושה את זה סתם. בלעם הרשע טען שהוא יודע דעת עליון שעל פניו נשמע כמו "שהוא יודע את דעת הקב"ה". חז"ל מקשים: דעת בהמתו לא ידע אז ידע דעת הקב"ה ? כלומר יודע דעת עליון = לדעת את הקב"ה. אבל לא ידע את דעת בהמתו אז אייך זה ידע דעת הקב"ה ? חז"ל אומרים שידע מתי הקב"ה כועס. שזה כשלעצמו דבר מוזר האם הקב"ה כועס ואם כן, שהוא כועס כל נוול יכול לנצל את הדקה ההיא כלומר לקב"ה אין שליטה בשעת כעסו ? מה עוד, על מה בדיוק הקב"ה כועס כל כך בכל

יום ויום ? עד כדי כך שכל נוול שיודע את הדקה יכול לנצל את זה לטבותו ולטובת שונאי בני ישראל.

על פניו מפשוטו של האבן עזרא **"דעת עליון" = אסטרולוגיה**, ושללנו את זה לעיל. ואם כך האבן עזרא שולח אותנו לפרשת בלק ובלעם ושם נבין מה נמצא באורים ותומים.

פרשת בלק היא פרשה מאוד מאוד מוזרה למי שקורא אותה כפשוטו. מהי קללות וממתי הקב"ה מפחד ממקלל. למה בלק חושב שקללות תעזור לו. מה עוד בלק וכל יושבי מואב לא אמרו היו לפחד שבני ישראל יכבשו את ארצות מואב כי הקב"ה אסר זאת : **וַיֹּ֨אמֶר יְקוָ֜ק אֵלַ֗י אַל־תָּ֨צַר֙ אֶת־מוֹאָ֔ב וְאַל־תִּתְגָּ֥ר בָּ֖ם מִלְחָמָ֑ה כִּ֠י לֹֽא־אֶתֵּ֨ן לְךָ֤ מֵֽאַרְצוֹ֙ יְרֻשָּׁ֔ה כִּ֚י לִבְנֵי־ל֔וֹט נָתַ֥תִּי אֶת־עָ֖ר יְרֻשָּֽׁה** (דברים ב' ט)

אז ממה בלק ועמו מפחדים ? מה עוד, מה תעזור כאן הדוד בלעם (בלעם היה אחיו של רחל ולאה אימנו) ? הקללות שלו!?

ובכן נצלול לעמקים עמוקים בכדי לנסות להבין ולתרץ את כל הקושיות.

בשירת משה - שירת האזינו - משה אומר: **(ז) זְכֹר֙ יְמ֣וֹת עוֹלָ֔ם בִּ֖ינוּ שְׁנ֣וֹת דֹּר־וָדֹ֑ר שְׁאַ֤ל אָבִ֨יךָ֙ וְיַגֵּ֔דְךָ זְקֵנֶ֖יךָ וְיֹ֥אמְרוּ לָֽךְ: (ח) "בְּהַנְחֵ֤ל עֶלְיוֹן֙ גּוֹיִ֔ם" בְּהַפְרִיד֖וֹ בְּנֵ֣י אָדָ֑ם יַצֵּב֙ גְּבֻלֹ֣ת עַמִּ֔ים לְמִסְפַּ֖ר בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל: (ט) כִּ֛י חֵ֥לֶק יְקוָ֖ק עַמּ֑וֹ יַעֲקֹ֖ב חֶ֥בֶל נַחֲלָתֽוֹ: -** דברים לב

כלומר שאלו את אביכם ואת זקניכם והם יספרו לכם מה היה **בהנחל עליון גויים**?! שהפריד את המשפחות שמהם בהמשך אוטומטית כל העמים מופרדים בגבולות משלהם, ואיפה הגבולות של בני ישראל ? ארץ ישראל כמובן!!

ובכן מהי דעת עליון ? חלוקת הארצות בגורל של נח ובניו. הידיעה למי שייך מה, איזה ארץ שייכת למי מהעמים, היא ידיעת דעת עליון. בלעם הרשע כמו יושבי מואב ומלך מואב – בלק, ידעו למי שייכת ארץ שבע עמים. בלק ויושבי מואב רצו לדעת האם בני ישראל הם באמת בני ישראל או הם כבר התבוללו במצרים ולכן אין להם שום זכויות בארץ ישראל, להפך אם הם צאצאי מצרים אז הם נוחלים במצרים כמו כל צאצאי חם בן נח.

מי יכול להעיד שהם לא יתבוללו ? הדוד בלעם הרשע. העדות שלו מאוד מאוד קריטית לבני ישראל כי אז מואב תצא למלחמה ולא תיתן לבני ישראל לעבור לארץ ישראל.

בעלם כרשע יכול היה לומר מה שהוא רוצה כי הכל תלוי בו כי הוא כביכול איש אמין היה באומות ואז מה שהוא יאמר יהיה קביל, והגל-עד שעשו האבות - יעקב ולבן, שאף אחד לא עובר את הגל-עד הזה, הוא סיפור החמור המדבר כביכול. כלומר בלעם בדרך מבין שהוא עובר על ההסכם של ההורים שלו לבני יעקב. ואז תבונתו משכנע אותו שהוא רק עובר את הגל-עד דווקא לעזור לבני ישראל ולכן המשיך עד מואב ואמר מה שאמר שבאמת בני ישראל הם היורשים הקבילים של ארץ ישראל. "וַיִּרְא֙ אֶת־יִשְׂרָאֵ֔ל שֹׁכֵ֖ן לִשְׁבָטָ֑יו וַתְּהִ֥י עָלָ֖יו ר֥וּחַ אֱלֹהִֽים:,,,, מַה־טֹּ֥בוּ אֹהָלֶ֖יךָ יַעֲקֹ֑ב מִשְׁכְּנֹתֶ֖יךָ יִשְׂרָאֵֽל" כלומר ראה את בני ישראל שכן לשבטיו = יוחסין = מקיימים את חוקי המשפחה ולכן אמר מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל.

בלק ויושבי מואב לא מאמינים למשמע אוזניהם **"בנפשותיהם של בני ישראל היו שולטין, לא כל שכן בנשותיהן"** - נזעקו יושבי מואב, אייך זה שבני ישראל לא התבוללו במצרים ? אולי אנו – חושבים יושבי מואב - ננסה להחטיא אותם בזנות ואז אין להם יותר זכויות בארץ ישראל הרי ילדים שנולדו בזנות לא יורשים את אביהם והנה הלך רח"ל זכותם על ארץ ישראל כי הם לא יורשים אותה. מכאן לעומק הצעת בלעם לבלק = אלוהיהם שונא זימה וזה לעומק כעסו של האל כי בזימה אין תורה ודינים וצדק ומשפט כי אין חלוקה וירושה. בלק שמע מבלעם שלא חטאו במצרים ולכן הבין שדווקא בחטא הוא ינצח את בני ישראל ובצדק וכך עשה. ופנחס הציל את המצב בזה שהרג את החוטאים וגם את הזונות. כלומר פנחס בקנאות שלו הציל את ארץ ישראל ואת בני ישראל מהכחדה של ממש.

(אגב: יש לי מאמרים נפלאים בפרשת בלק, מאמר בשם **ויגר מואב – דיור היא לא חלק בכלכלת האומה** ומאמר בשם **אלוהים מפחד מקללות? – פשר פרשת בלעם** ומאוד כדאי לעיין וגם תבינו את מהלך הדברים כאן של רבי מורי)

ובכן הגיע הזמן לחזור לפרשה שלנו פרשת תצווה.

שאלנו מהי האורים ותומים והאבן עזרא מרמז שרק היודע דעת עליון יודע מהי. רצנו לפרשת בלק והבנו שדעת עליון זה פשוט לדעת את חלוקת נח ובניו שזה אומר לדעת למי שייכת כל ארץ בכל כדור הארץ (לפחות המוכר בזמן נח ובניו). אייך בלעם ידע ואייך משה ידע?

על פי שירת האזינו זה היה פשוט ידוע לכולם :**(ז) זְכֹר֙ יְמ֣וֹת עוֹלָ֔ם בִּ֖ינוּ שְׁנ֣וֹת דֹּר־וָדֹ֑ר שְׁאַ֤ל אָבִ֙יךָ֙ וְיַגֵּ֔דְךָ זְקֵנֶ֖יךָ וְיֹ֥אמְרוּ לָֽךְ: (ח) בְּהַנְחֵ֤ל עֶלְיוֹן֙ גּוֹיִ֔ם בְּהַפְרִיד֖וֹ בְּנֵ֣י אָדָ֑ם יַצֵּב֙ גְּבֻלֹ֣ת עַמִּ֔ים לְמִסְפַּ֖ר בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל: (ט) כִּ֛י חֵ֥לֶק יְקֹוָ֖ק עַמּ֑וֹ יַעֲקֹ֖ב חֶ֥בֶל נַחֲלָתֽוֹ:**(דברים פרק לב) כלומר רק שאלו את אביכם ואת זקניכם.

אבל בכל זאת היה איזה מן טאבו שעליה היו רשומים הגבולות של העמים ולכל עם בתוך העמים רשומים הגבולות של השבטים, ומפות של גבולות כל משפחה ומשפחה. כלומר היית איזה ניר או קלף או פפירוס או אבן ששם היו רשומים ומשורטטים הגבולות בעקבות חלוקת נח ובניו בגורל.

ובכן בני ישראל החזיקו בדבר שכזה. היית להם רשימות ושרטוטים של הגבולות הכלליות והגבולות בין השבטים והמשפחות שיעקב אבינו כבר חילק בחייו. וזה האורים ותומים הנודע שהכהן גדול היה צריך להכניס לתוך חושן המשפט.

בכדי שלא תחשדו אותי שאני ממציא כאן משהו מעצמי מהבטן. הנה דברי בעל הבכור שור הקדוש: **את האורים ואת התומים: ונראה לי ש"אורים" לשון מדינות, כמו: "באורים כבדו ה'" וכמו "אור כשדים". תומים: גבולים, מקום שהגבולים כלים ותמים שם. שהיה כתוב שם תחום פלוני לפלוני, וגבוליו ומיצריו כתובין ונתונין בתוך החושן, וכן לכל שבט ושבט הכתוב באבן, תחומו וגבולו נתון כנגדו, וזהו משפט בני ישראל: שלא יוכל זה לערער על גבול זה כלום.**

אם אתם לא עומדים עכשיו על רגליכם ויוצאים בריקוד ובשירה ?! לא הבנתם כלום !! אחרי "בכור שור" שכזה אנו חייבים לקום ולשיר "אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירושותינו",,,,

אגב, גם אני כתבתי מאמר שבנויה על הבכור שור הזה מאמר בשם <u>אורים ותומים כפשוטו</u>

הבכור שור מסיים **וזהו "משפט" בני ישראל: שלא יוכל זה לערער על גבול זה כלום.** וגם התורה קורא לזה חושן ה"משפט" ובאמת שאלו באורים ותומים כל משפט. והנה הגענו לשאלת השאלות מה הקשר בין האורים ותומים ונחלות למשפט וצדק ? מה הקשר בין דינים וצדק לבין חלוקת הארץ ורשמי טאבו. אפשר להבין מלחמות כי ראו שהעם הזה עבר את הגבול על פי הרשומות ולכן יוצאים אליו במלחמה. אפשר להבין משפט בנוגע לקניינים של בין אדם לחברו על פי הרשומות שכתוב באורים ותומים אבל אי אפשר להבין את כל מערכת הצדק והמשפט על פי רשמי גבולות ? אז למה הוא נקרא חושן המשפט?

בכדי להבין את כל זה צריכים אנו לחזור לתחילת התורה. אנו יודעים שבתחילת התורה עד אחרי המבול אין לא תרצח ואין שום דינים כמו לא תגנוב וכו' וכו'. רק אחרי המבול התורה פתאום מצווה על לא תרצח ונותן לנו את שבע מצוות בני נח שהעיקר שבהם הם הדינים. כלומר התורה פתאום נותנת לנו סמכות לדון לעשות צדק ומשפט ואפי' להרוג את הרוצח.

מה קרה שדווקא אחרי המבול התורה נותנת לאדם את הסמכות לדון בצדק ובמשפט ואפי' להרוג כל רוצח?

התשובה שעד החלוקה של נח ובניו, באמת אין שום מניע מצד הטבע ומצד האלוהים שנהרוג אחד את השני בשביל לשרוד. כל אורגניזמים יכול לשרוד אך ורק על ידי אכילת אורגניזמים אחרים. כלומר זה מה יש בטבע. ולכן אין לאף אחד את הסמכות לערער על זה. ולכן באמת הגיע המבול = אנדרלמוסיה ואנרכיה אנושית.

אחרי המצאת הקניין של נח על ידי החלוקה בגורל והמצאת הירושה. שאז לכל אדם יש קניין משלו ונולד עם ירושה\קניין משלו. אפשר לדרוש את הצווים של לא תרצח ולא תגנוב. כלומר בעל הקניין יכול לדרוש את הצוו של לא תגנוב רק ממי שיש לו קניין בעצמו. למי שאין לו קניין בעצמו, הוא לכאורה חופשי מהצווים המוסריים האלה, כלומר הוא לא חייב למות מרעב כי יש צווים שלא קבילים כלפיו.

אייך אפשר להמציא את הקניין ושהזולת יקבל על עצמו את הצווים של לא תגנוב ולא תרצח ? רק אם עושים חלוקה בגורל שזה אומר לכל אדם יש קניין משלו. זה הצוו הקטגורי של קאנט וקדם לו הלל התלמודי וכמובן קדם להם נח ובניו. ראו "קניין" הצוו הקטגורי של קאנט

זה לא מספיק, כי עשינו חלוקה בגורל והנה נולד בכל רגע תינוק חדש לעולם ולו אין קניין. אז הוא מבטל את כל הקניינים. ולכן נח ובניו ממציאים את הירושה. שזה אומר כל נולד נולד עם קניין.

באיזה סוג משפחה אפשר ירושה ? משפחה פמיניסטית = משפחה חד הורית שלא יודעים מיהו הבעל, אז אייך יורשים ? משפחה הומואית שלא יודעים מיהו האבא והאימא אז אייך יורשים ? משפחה שוביניסטית שלא יודעים מיהו האימא אייך יורשים?

כלומר בכדי להמציא את הירושה אתה חייב שהירושה תהיה אפשרית וקביל. וידוע לנו שהיו כמה סוגי משפחות לפני המבול: "ששים משפחות יש בארץ שמכירין את אביהם ואינן מכירין את אמותיהן ונקראו מלכות **(= שוביניזם בלע"ז). וּשְׁמֹנִים פִּילַגְשִׁים:** ושמונים משפחות יש בארץ מכירין את אמותיהם ואינן מכירין את אביהן ונקראו פילגשים **(= פמיניזם בלע"ז). וַעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר:** ושאר אינם מכירין לא אביהם ולא אמם **(= משפחות הומואיות בלע"ז)**" (במדבר רבה)

ובכל הסוגי המשפחות הנ"ל אין אפשרות של ירושה לכל נולד. אם בכלל סוגי המשפחות האלה רוצים ירושה ונסביר את זה לעומק.

בשביל מה משפחה בכלל ? שהטבע יפעל לבד כמו בשאר בעלי החיים ?! התשובה היא, שאדם רוצה לשרוד לנצח על ידי צאצאיו. וכמובן מחוק הטוב להיטיב הוא רוצה ליצור חיים כמו שנאמר והלכת בדרכיו.

אדם ממין זכר יכול לכבוש נקבה בכוח ולהחזיק אותה עד הלידה ולקחת את הילד לעצמו. אבל זה לא מוסרי נכון כלומר זה לא רציונלי ולא פרקטית. בקיצור זה לא יעבוד. מנגד נקבה תמיד בטוחה בצאצאיה. היא צריכה רק לכבוש גבר לרגע אחת, והנה יש לה ילד משלה. אבל הילד הזה אייך ישרוד ? האם יכבוש בכוח נקבה עד הלידה כנ"ל ?! כלומר לנקבה יש בינה יתירה וחושבת יותר מדור אחת ולכן היא סוגרת דיל עם זכר ונאמנת לו לכל החיים (כלומר מולידה רק לו את צאצאיו = נאמנות) ויחד מולידים ומקימים את הקן המשפחתי שלהם. שני בני הזוג שורדים לנצח נצחים וגם זוכים ללכת בדרכיו שזה אומר מחוק הטוב להיטיב = ליצור חיים.

עכשיו ננסה לראות מה קורה במשפחות האחרות של לעיל. שוביניזם זה סוג משפחה שאף אחד לא יודע מיהו האימא שזה אומר כיבוש הנקבות לפחות עד הלידה = שום נקבה לא בטוחה בצאצאיה. פמיניזם זה סוג משפחה שלאף זכר אין צאצאים ידועים. סוג משפחה הומואית, שוב הילד לא יודע מי אביו ובוודאי לא יודע מיהו האימא.

ונשים לב שכל המשפחות האלה לא דורשים בכלל שרידות אישית לנצח ולא דורשים את חוק הטוב להיטיב. הרי רק בסוג המשפחה המסורתית אפשר ששני בני הזוג שורדים לנצח נצחים ומקיימים את החוק הטוב להיטיב של ליצור חיים. והיות שהם לא דורשים את זה הם לא צריכים ירושה וקניין. הרי המצאת הקניין הגיע בגלל המצאת החקלאות והמצאת החקלאות הגיע בשביל המשפחה הנצחית השורדת לנצח. כבעלי חיים רגילים מספיק להם הג'ונגל כלקט צייד.

מכאן דברי חז"ל שבני נח קיבלו על עצמם את איסורי העריות כלומר קיימו את חוקי המשפחה המסורתית.

ובכן, רק בחוקי המשפחה המסורתית שכל בן זוג רוצה שרידות נצחית פלוס התפתחות התבונה האנושית כמובן. רלוונטית המצאת החקלאות השפה והלוח שנה ועצם המצאת החברה. לכל משפחה אחרת לא רלוונטי כל זה כי במילא לא יכולים לשרוד כאינדיבידואל.

בכל אופן משפחת נח היו משפחה מסורתית של בני חורין שהנקבה והזכר עושים דיל לכל החיים למען מטרה נעלה והיא "ליצור חיים" מחוק הטוב להיטיב וכמובן בשביל הצורך התבוני של לשרוד לנצח כאלוהים "**ותאמר קניתי איש את השם** " ומסביר האבן עזרא: "והאדם כאשר ראה שלא יחיה בגופו בעצמו לעולם הוצרך הוא להחיות המין **על כן אמרה קניתי איש את ד'** כי הנה נמצא בארץ במין כאשר הוא במעלה בעצמים". כלומר אני נצחיה יחד עם בעלי כמו האל בעצמו.

התפתחות התבונה האנושית היא היא דבר האלוהים כפי שהסברנו בפרשת השבוע הקודם בנושא הכרובים וארון הברית. אגב יש לי גם מאמר בנושא שנקרא "לא תעשה לך פסל וכל תמונה " וכדאי לעיין שם ותבינו למה רבי מורי מתכוון לומר בנושא מהי דבר האלוהים לעומק

משפחת נח יכולים להמציא את הקניין הקביל שמחייב את כל הנולדים לשמוע לצווים של לא תגנוב ולא תרצח ואוטומטית נותנת סמכות לעשות משפט וצדק. כי כל נולד נולד עם קניין בעצמו.

כנודע ככה התורה מחוקקת לנו את המוסר והערכים של הבני חורין שלא מצריך משטר ושוטר עם אקדח. כלומר חברה אנושית של בני חורין בוגרים שלא מצריך גננת ושוטר.

הלא תרצח והלא תגנוב לא נפל עלינו משמים או מישהו כופה עלינו את המוסר והערכים שהמציא מהבטן. כל המוסר והערכים והדינים הם יוצא פועל מהחלוקה הקביל של נח וכל התורה מושתתת על ההנחה שאנו מקיימים את חוקי המשפחה שזה אומר בלי חוקי המשפחה ואיסורי העריות, אין מוסר וערכים קבילים והכל מתנהל על ידי כוח החרב על ידי המשטרים הדמיוניים. (בהמשך אחרי שבני החורין התנהלו עם מוסר וערכים קבילים, נמרוד תפס על זה טרמפ והקים את האימפריה הראשונה = הישות הדמיונית הראשונה ההיסטוריה. באותו רגע הסמכות עבר מהתבונה לכוח ואז רוב המצוות ובעיקר איסורי העריות מיותרים הרי כל בני האימפריה מולידים למען הישות הדמיונית ונרחיב בזה בהמשך)

עכשיו נבין למה ביהדות הכל קשור בשני, בני ישראל וארץ ישראל והתורה ואלוהיו חד הם!!!

שאנו באים לאומות ושואלים אותם מי סמכם ? מיד הם מוציאים את האקדח !! מה זאת אומרת מי סמכם ? יש לי את הכוח של האקדח או הכוח של רוב ק"ג בשר = דמוקרטיה. כלומר אנו שואלים אותם: מי סמכם להמציא את הצוו של לא תגנוב הלא קביל ? הרי למי שאין קניין מותר לו לגנוב הרי "**לא יבוזו לגנב כי יגנוב למלא נפשו כי ירעב** " (משלי). התשובה תמיד היא האקדח כוח הרוב

שנותן לך זכות לנשום כפי שהשופט ברק טוען שאין לנו זכות מוקנה לנשום בלעדיו.

מכאן נבין למה באומות באמת אפשרי כל סוגי המשפחות כי במילא הילדים לא שלנו רק של המשטר **"להורים אין בעצם זכות על הילד. הילד אינו קניין שלהם "** הם קיבלו מהמדינה את הזכות למלא חובות כלפיו בשל החיבור הביולוגי (גיל סיגל)

ביהדות כל התורה מושתתת אך ורק על הבינה האחדותית שהאל וההורים נטעו בנו מראש. וככה שכל צוו מוסרי וערכי תלויה בשניה ובעיקר כולנו בני חורין בוגרים ותבוניים ואז נשאר רק לעסוק בתובנות ובמשכלות ולמצוא תרופה לסרטן ולשאר תחלואיי בני אנוש. כלומר אין לנו משטר ושוטר ומן שופט ברק שכזה שחושב שאין לנו זכות מוקנה לנשום. ואין לנו מן גיל סיגל שכזה שחושב שהילדים לא שלנו רק של הישות הדמיוני שהוא קורה לו מדינה. אנו בני חורין שיש לנו קניין מזכות אבות שנכתב באורים ותומים ומיזה יוצא כל הדיני תורה בכל תחום ותחום.

ברוך הוא אלוהינו,,, שהבדילנו מן הטועים ונתן לנו את התורה וחיי עולם נטע בתוכינו.

אבל - מסיים רבי מורי את הדרשה העמוקה שלו – בגלות מה עושים ? תחת שעבוד המלכויות הפנאטיות מה עושים ? לא נקיים את התורה כי אין לנו קניין ואי אפשר לעשות צדקה ומשפט ? האם באמת כולנו ממזרים בגלות ? ראו את מאמרי כולנו ממזרים

בגלות אומרים חז"ל (במדרש תנחומא פרשת ויצא): "מכאן אנו למדין **שזכות מלאכה עומדת במקום שאין יכול זכות אבות לעמוד ,** שנאמר לולי אלהי אבי אלהי אברהם וגו' א"כ לא עמדה לו זכות אבותיו אלא לשמירת ממונו את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש שהזהירו מהרע לו בזכות יגיע כפיו למד שלא יאמר אדם אוכל ואשתה ואראה בטוב ולא אטריח עצמי ומן השמים ירחמו, לכך נאמר ומעשה ידיו ברכת (איוב א), צריך לאדם לעמול ולעשות בשתי ידיו והקב"ה שולח את ברכתו."

מהי זכות אבות לעומק ? זכות אבות הם הירושה, הטבע שכל נולד נולד בו, אחרי המצאת הקניין הקביל של נח ובניו (היוצא לחוץ לארץ אין לו זכות אבות - חז"ל. או על דרך **טובה חכמה עם נחלה: כי חכמת הראשונים עם חכמתם היה להם כמו כן נחלה, דהיינו זכות אבות, מה שאין כן עכשיו שתמה זכות אבות** (הנתיבות בחיבור תעלומות חכמה על קהלת ז' יא'). והיות שבאומות מכל אדם נשללת הטבע מראש, אז אין לו זכות אובות. אמר הנאו ליבראל מילטון פרידמן

רבם של הקפיטליזם החזירית: צריך לבטל את המושג ירושה ככה כל הנולדים ייוולדו שווים בלי הטבע = כל הנולדים ייוולדו עבדים לטיקונים. כלומר באומות השיטה היא לשלול מכולם את הטבע מראש ככה בכפיה אנו בחלוקת העבודה. ולכן חז"ל מציעים שתחת שיעבוד המלכויות הפנאטיות עדיף לעסוק במלאכה ולא להיבטל. וזה כביכול יעמוד לנו במקום שאין לנו זכות אבות = אין לנו קניינים קבילים.

כלומר, העולם המודרני באומות מאז אימפריית רומי, בנויה על "חלוקת העבודה". כלומר כולנו עבדים לאיזה ישות דמיונית ואנו חייבים לעבוד. במודרנה גם בת הזוג חייבת לעבוד. בכל אופן חלוקת העבודה מאפשרת לכל אדם לקבל כמה פירורים (במיוחד במדינות קפיטליסטיות שאין חלוקה שווה בחלוקת העבודה כלומר האי שוויון היא חוק טבע בכלכלה קפיטליסטית). ולכן בגלות אנו אמורים לעבוד וזה יעמוד לנו במקום זכות האבות. אבל כמובן מחובתנו לצפות למשיח צדקינו שאז נצא מהגלות ונזכה לקיים את התורה באמת וכבני חורין אמן ואמן.

עד כאן הדרשה של רבי מורי וכמובן כתבתי אותו בלשוני. אבל התוכן העיקר ולא הלשון והמילים.

בברכה

Max maxmen

נספח יא'

המצאת החברה הלא טבעית

אין מוצאים ידיים ורגלים מהו חטא דור הפלגה התנכי (מעשה דור המבול נתפרש מעשה דור הפלגה לא נתפרש, ב"ר) הרי הנביא אומר כי אז אהפוך על עמים שפה ברורה, ואומרים חז"ל שעשרים ושתים מדות טובות ברא הקב"ה בעולמו וכולם בטלו ועתיד הקב"ה להחזירן לעתיד לבוא, ואחת מהם שהיו כולם מדברים בלשון אחת.

אם כן מהי הבעיה בשפה אחת הרי זה טוב (הנביא לעיל) וממידות הקב"ה (חז"ל לעיל)?

התשובה נמצאת לדעתי בפרשה עצמה.

בכדי שנבין נסביר קודם מה פירוש (בראשית פרק י) וְאֶת פַּתְרֻסִים וְאֶת כַּסְלֻחִים אֲשֶׁר **"יָצְאוּ"** מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת כַּפְתֹּרִים: למה לא כתוב אשר "ילדו" את פלשתים ואת וגו' וכתוב אשר "יצאו" ?

אומרים חז"ל: אינו אומר אשר "הולידו" אלא אשר "יצאו" להודיע שהן כלן בני זמה שלא נודע מי אביהם.

כלומר: התורה מרמזת לנו כאן שבאין חוקי משפחה אין הם נולדים רק יוצאים במקרה. אין להם יוחסין ולכן כתוב "יצאו" (=במקרה) ולא כתוב "וילדו"

בעוד מקום בפרשה היוחסין הנ"ל כתוב "יצא" (בראשית פרק י יא) מִן הָאָרֶץ הַהִוא "יָצָא" אַשּׁוּר וַיִּבֶן אֶת נִינְוֵה וְאֶת רְחֹבֹת עִיר וְאֶת כָּלַח.

כאן גם נפרש "יצא" פירוש במקרה.

כלומר יצא מן הארץ ההיא (שאין לו יוחסין כי היא חברה שילטונית בלתי טבעית) עוד חברה\ערים, נינוה ורחובות ואת כלח.

יותר בהרחבה:

בני אנוש חייבים חברה, בלי חברה אין לה קיום. זאת מלחמת התורה, והיא טוענת שדור המבול היית אנדרלמוסיה חברתית, כשכל בני אנוש עוסקים בגזל, והשופטים והמנהיגים (= בני אלוהים) עוסקים בלהשכיב בנות אדם = ההמון ?! אז אין לך אנדרלמוסיה חברתית יותר גדול מזה.

ושזה המצב החברתית אז אין מדע ואין תבונה ואין כלום, במילא בני אנוש תלויים במקרי הטבע ואסונותיה. רק נח ובניו שכנראה כן היו תבוניים הרגישו באסון שבא ובנוי עם תבונתם את הספינה הראשונה בהיסטוריה. זה בעצם טענת התורה בסוף פרשת בראשית ותחילת פרשת נח. מיד מספרת לנו התורה כמה שמאז המבול שמרו על עריות עד כדי כך שבניו הלכו אחורה לכסות את ערוות אביהם.

וכמובן קבלת שבע מצוות בני נח, שהחשובה שבהם היא דינים = צדק ומשפט, והכי חשוב הם חוקי המשפחה. התורה מדגישה את היוחסין כי זה יסוד החברה הטבעית לדעתה. וכאן התורה מתחילה לספר את היוחסין של כל העמים הטבעיות והדגש היא על היוחסין.

באמצע סיפור היוחסין עוצרת התורה לספר שני סיפורים שלכאורה לא שייכים לכאן.

סיפור ראשון:

בראשית פרק י (ח) וְכוּשׁ יָלַד אֶת נִמְרֹד הוּא הֵחֵל לִהְיוֹת גִּבֹּר בָּאָרֶץ: (ט) הוּא הָיָה גִבֹּר צַיִד לִפְנֵי יְקֹוָק עַל כֵּן יֵאָמַר כְּנִמְרֹד גִּבּוֹר צַיִד לִפְנֵי יְקֹוָק: (י) וַתְּהִי רֵאשִׁית מַמְלַכְתּוֹ בָּבֶל וְאֶרֶךְ וְאַכַּד וְכַלְנֵה בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר: (יא) מִן הָאָרֶץ הַהִוא יָצָא אַשּׁוּר וַיִּבֶן אֶת נִינְוֵה וְאֶת רְחֹבֹת עִיר וְאֶת כָּלַח: (יב) וְאֶת רֶסֶן בֵּין נִינְוֵה וּבֵין כָּלַח הִוא הָעִיר הַגְּדֹלָה:

וממשיכה ביוחסין ומרמזת על הפלשתים שהם ממזרים ולכן כתוב "יצאו" ולא כתוב "ילדו"

(יג) וּמִצְרַיִם יָלַד אֶת לוּדִים וְאֶת עֲנָמִים וְאֶת לְהָבִים וְאֶת נַפְתֻּחִים: (יד) וְאֶת פַּתְרֻסִים וְאֶת כַּסְלֻחִים אֲשֶׁר יָצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת כַּפְתֹּרִים:

סיפור שני:

בראשית פרק יא (א) וַיְהִי כָל הָאָרֶץ שָׂפָה אֶחָת וּדְבָרִים אֲחָדִים: (ב) וַיְהִי בְּנָסְעָם מִקֶּדֶם וַיִּמְצְאוּ בִקְעָה בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר וַיֵּשְׁבוּ שָׁם: (ג) וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ הָבָה נִלְבְּנָה לְבֵנִים וְנִשְׂרְפָה לִשְׂרֵפָה וַתְּהִי לָהֶם הַלְּבֵנָה לְאָבֶן וְהַחֵמָר הָיָה לָהֶם לַחֹמֶר: (ד) וַיֹּאמְרוּ הָבָה נִבְנֶה לָּנוּ עִיר וּמִגְדָּל וְרֹאשׁוֹ בַשָּׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה לָּנוּ שֵׁם פֶּן נָפוּץ עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ: (ה) וַיֵּרֶד יְקֹוָק לִרְאֹת אֶת הָעִיר וְאֶת הַמִּגְדָּל אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם: (ו) וַיֹּאמֶר יְקֹוָק הֵן עַם אֶחָד וְשָׂפָה אַחַת לְכֻלָּם וְזֶה הַחִלָּם לַעֲשׂוֹת וְעַתָּה לֹא יִבָּצֵר מֵהֶם כֹּל אֲשֶׁר יָזְמוּ לַעֲשׂוֹת: (ז) הָבָה נֵרְדָה וְנָבְלָה שָׁם שְׂפָתָם אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שְׂפַת רֵעֵהוּ: (ח) וַיָּפֶץ יְקֹוָק אֹתָם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: (ט) עַל כֵּן

קָרָא שְׁמָהּ בָּבֶל כִּי שָׁם בָּלַל יְקוָק שְׂפַת כָּל הָאָרֶץ וּמִשָּׁם הֱפִיצָם יְקוָק עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ:

וממשיכה ביוחסין

(י) אֵלֶּה תּוֹלְדֹת שֵׁם שֵׁם בֶּן מְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת אַרְפַּכְשָׁד שְׁנָתַיִם אַחַר הַמַּבּוּל: וכו' וכו'

ובכן, מה התורה מכניסה כאן את שני הסיפורים ומהם חשובים באמצע סיפור אילן היוחסין דווקא?

כאן יש לנו דוגמא מהי עומק פשט התורה, התורה נלחמת על חירות האדם, אחרי המבול כל בני אנוש הבינו שצריכים חברה וסדר חברתי וחוקה, אבל היית ויכוח מר בין בני שם לבין בני חם ויפת. נמרוד\חמורבי טען אוקיי נבנה חברה עם חוקי חברה צודקים, בלי היסוד החברתי הטבעי שהיא חברה משפחתית אישית.

אייך נעשה זאת ? ביסוד המשפחתי (סוג החברה הטבעית של התורה) הקרבת הבשר בונה את החברה בטבעיות, אבל להקים חברה שאין קירבת בשר טבעית צריך איזה משהו שיאחד אותם יחד כחברה. ובכן אייך עשה זאת ? כאן מספרת לנו התורה שנמרוד היה גיבור, פשוט כבש את כולם ובנה ממלכה (האימפריה הראשונה בהיסטוריה) ואייך שלט ? פשוט עם שילטון החוק !! או עם עבודת אלילים שהם בעצם אותו דבר. התורה טוענת לא ולא, רק חוקה אישית עם יסוד חברתי הטבעית = משפחה. יש קיום ושרידות נצחית לחברה.

ולכן התורה מספרת את הסיפור הראשון:

שנמרוד הצליח להקים חברה בלי יוחסין.

(י) וַתְּהִי רֵאשִׁית מַמְלַכְתּוֹ בָּבֶל וְאֶרֶךְ וְאַכַּד וְכַלְנֵה בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר: ומהם "יצא" (שוב בלי יוחסין) עוד חברות,,,,,, (יא) מִן הָאָרֶץ הַהִוא יָצָא אַשּׁוּר וַיִּבֶן אֶת נִינְוֵה וְאֶת רְחֹבֹת עִיר וְאֶת כָּלַח: (יב) וְאֶת רֶסֶן בֵּין נִינְוֵה וּבֵין כָּלַח הִוא הָעִיר הַגְּדֹלָה:

וכאן התורה מתמודדת עם החשיבה הזו של נמרוד ומספרת את הסיפור הבא.

אתם חושבים שנמרוד (סוג חברה כזו) הצליח ?! לא ולא.

אפי' שהם היו עם שפה אחת והאחדות נפלאה עם הישגים תבוניים במדע כמו להמציא את החמר וההנדסה וכו' (ג) וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ הָבָה נִלְבְּנָה לְבֵנִים וְנִשְׂרְפָה לִשְׂרֵפָה וַתְּהִי לָהֶם הַלְּבֵנָה לְאָבֶן וְהַחֵמָר הָיָה לָהֶם לַחֹמֶר: (ד) וַיֹּאמְרוּ הָבָה נִבְנֶה לָּנוּ עִיר וּמִגְדָּל וְרֹאשׁוֹ בַשָּׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה לָּנוּ שֵׁם פֶּן נָפוּץ עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ:

בכל זאת, שאין קירבת בשר = משפחה, יבוא מחלוקות ופירוד החברה עד כדי כך שכל חברה בכדי להיפרד מהשני ימציא שפה אחרת, ומכאן ריבוי השפות.

כלומר בכדי שהפירוד יישאר לנצח מרוב שנאה אחד לשני הם המציאו שפות חדשות (כמו ירבעם שהמציא חגים חדשים וכך הצליח להפוך את קרע המלכות לנצחי עד השמדת עשרת השבטים לגמרי)

כאן התורה מספרת מי גרם לריבוי השפות ? דווקא חברה שלא בנויה על המשפחה. דווקא חברה שנוצרה במקרה (יא) מִן הָאָרֶץ הַהִוא "יָצָא" (יצא = במקרה max) אַשּׁוּר וַיִּבֶן אֶת נִינְוֵה וְאֶת רְחֹבֹת עִיר וְאֶת כָּלַח: (יב) וְאֶת רֶסֶן בֵּין נִינְוֵה וּבֵין כָּלַח הִוא הָעִיר הַגְּדֹלָה:

יצא = במקרה.

מכאן ממשיכה התורה לספר את היוחסין עד אברהם, ועד הכניסה של בני ישראל (האומה הטבעית עם חוקה אישית) לארץ ישראל.

ברור שצריך שפה אחת לכל בני אנוש וכך יהיה בעתיד בעזרת השם כפי שנבאו הנביאים. במדע ובמדעי הרפואה כבר כל בני אנוש הם בשפה אחת = שפת המדע.

אבל התורה טוענת שכל זמן שהחברה לא בנויה בטבעיות אין מה שמאחד אותם ולכן יהיה הרבה שפות, והרבה חברות ועמים לא טבעיים. רק עם יסוד החברה בנויה על המשפחה ?! אז יהיה לה קיום נצחי ואז כמובן חייבים שפה אחת לכולם.

לסיכום:

יש כאן מלחמה נצחית בין אברהם לנמרוד, אברהם טוען שכל משפחה חייבת להיות על אדמתה שנפל בגורל נח לבניו, עם חוקי חברה אישיים, כלומר שכל אדם יזכה לנצחיות אישית ממנו לנצח.

נמרוד טוען לא ולא, מספיק גיבור וכובש גדול, שיכול לקבץ לו את בני אנוש לחברה אחת עם שפה אחת וכמובן עם הצלחות במדע ובטכנולוגיה, והוכיח זאת עם המצאת ההנדסה והמצאת הלבינה והחמר, כמו היום בעולם המודרני שמספיק שליטה כלכלית שיכולה לקבץ את כל בני אנוש לחברה כלכלית אחת עם שפה אחת עם טכנולוגיות מצליחות. אברהם טוען שהוא רוצה חירות אישית לנצח = לדורי דורות שייצא ממנו, במילא כל עמליו (שהם הבנים) הם שלו. נמרוד טוען שלא ולא, כל הנולדים שייכים לחברה, ואין נצחיות ושרידות אישית. כל אדם צריך לעמל רק לשבעים שנה שלו ומת.

ולכן האלוהים אומר (בראשית פרק יח) כִּי יְדַעְתִּיו לְמַעַן אֲשֶׁר יְצַוֶּה אֶת בָּנָיו וְאֶת בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשָׁמְרוּ דֶּרֶךְ יְקוָק לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט, כלומר האלוהים יודע שרק חברה טבעית = אשר יצוה את בניו אחריו = לדורי דורות לנצח, היא חברה שורדת לנצח, היא חברה טבעית שיכולה להביא הצלחות בשרידות אישית וכמובן במדע עד ניצחון המוות ממש.

האלוהים\התבונה בחר\ה באברהם = בחברה טבעית ולא בחר בנמרוד שלא הוא ולא ממלכתו שרדו.

זה המושג שאנו עם סגולה, זה והמושג שאנו עם הנבחר, לא עם נבחר כי מצאנו חן אצל האלוהים או מה, עם נבחר כי אברהם בחר בתובנות אלה, מול נמרוד שבחר בחברה שאין לו שרידות נצחית וק"ו שאין לו שרידות אישית. בכדי שתראו שאני לא מדבר מהבטן, אני אצטט כמה חז"לים.

מהי שם הממלכה של נמרוד ? "שנער"!!

דורשים חז"ל (ב"ר) שנער = מנוערת מן המצוות בלא תרומה ובלא מעשרות ובלא שביעית,

למה בחרו חז"ל דווקא את המצוות האלה ? כי המצוות האלה הם יסודי החברה המשפחתית. כל חברה צריכה עובדי החברה = עובדי המדינה.

התורה דורשת לתת לעובדי החברה אישית את משכורתם, זה התרומה והמעשרות = 10% ועוד דורשת התורה לבטל את הכסף כל שבע שנים = שמיטת כספים, שלא יהיה מצב של עבדות לכסף כי המצאת הכסף היא בלוף ושקר שמשעבדת את האדם לזולתו ולבנק לעולמים. כאן חז"ל אומרים שהחברה של נמרוד מנוערת מהם, הם כן משעבדים את האנשים לכסף, הם לוקחים בכוח את המיסים לעובדי החברה, מכאן כל ההפיכות החברתיות מאז נמרוד עד ימינו אנו.

עוד דרשות חז"לים מעניינים:

שנער = שריה נערים, כלומר השרים של החברה הזו הם נערים.

שנער = שריה מתים נערים, כלומר רציחות פוליטיות.

חז"ל עמוק ביותר: במדרש ההלכה, (ספרי דברים פרשת האזינו פיסקא שלב) מראש פרעות אויב: כשהקדוש ברוך הוא מביא פורענות על אומות אין מביא עליהם שלהם לבדם אלא שלהם ושל אבותיהם מנמרוד ואילך, כשמביא טובות על ישראל מביא עליהם שלהם ושל אבותיהם מאברהם ואילך.

(לא לחינם חז"ל רואים את נמרוד כסמל של סוג החברה באומות ואת אברהם כסמל של החברה הטבעית)

כלומר כל הפורענויות החברתיות (ומכאן הפורענויות של הטבע מחוסר מדע כנ"ל המבול וחוסר תרופות למחלות וכו' וכו') בכל שנות ההיסטוריה והעבדות החברתית לחברה ולכסף, כל אלה מתחיל מהמצאת האימפריה של נמרוד, כלומר הם סובלים לא רק את עוונם רק עוון אבותיהם מאז נמרוד, כי הם לא יכולים להשתחרר מחוקיה של נמרוד, במילא הם סובלים מאז עד ימינו.

אבל שאלוהים מביא טובות לבני ישראל ?! הוא מביא את כל הטוב לא רק שלהם רק מי אברהם ואילך. ואנו רואים זאת במציאות, השרידות הטבעית של צאצאי אברהם נמשכים לעולמים ולנצח, הכל בזכות ברית המילה ובזכות מצוות ישוב ארץ ישראל. בכדי לשמר את ישוב בני ישראל בארצו לנצח ?! צריך לבטל את החברה וחוקיה של נמרוד, ולחזור לחוקי החברה של התורה. ואז נזכה לכל הטוב שהבטיחו לנו הנביאים. אמן ואמן.

עד כאן ציטטתי מאמר ישן שלי בעניין דור הפלגה ועונשה בסיפור התנכי הידוע. ובעצם אפשר להבין מהמאמר לאן אני חותר.

במקרא כפשוטו אין לנו שום הסבר סביר מה קרה ולמה קרה ומה בעצם רוצה כותב המקרא לעביר לנו, אבל על פי חז"ל והמדרשים המקבילים במסורת יוצא לנו התמונה המושלמת.

יש סיבה למה התורה נכתבה לא כל כך ברור כי פחדו מהשלטונות והאימפריות וגם המסורת לא נשמרה עד שעזרה הסופר חיבר את התורה לספר אחד ושלם. אבל לא קשה לעקוב אחרי התנ"ך כולה ואחרי מדרשי חז"ל בכדי להבין את התמונה המושלמת.

התמונה המחשבתית היא כדלהלן:

יש שני דרכים יסודיים אייך האנושות יכולה להתקיים. 1, על ידי החשיבה של אדם התבוני הראשון וצאצאיו עד נח שזה אומר חירות ושרידות אישית. 2, על ידי חברה דמיונית. כלומר חברה לא טבעית רק קובץ אנשים אינטרסנטיים כובשים בכוח הזרוע איזה ארץ על אנשיה ומחוקקים חוקה.

נמרוד\חמורבי הוא הממציא של החברה הלא טבעית שכל קיומה היא אינטרס משותף של הפרטים. חברה כזו יכולה להצליח הרבה יותר מחברה טבעית, כלומר הרבה יותר מבחינת זמן כלומר מהר בזמן ובדורות. אבל הכשל שלה היא שאין חיבור טבעי אמיתי שמחבר את הפרטים לדגל. כלומר התפוררות החברה

מחייבת המציאות, כי כל הכרעות החברה בנויה על רוב. כך זה בשלטון של רודן וכך זה בשלטון דמוקרטי כי המלך הרודן התבוני גם היה חייב להתחשב ברוב עם כל הכבוד לכוח והגבורה שלו. בתכלס הפרטים לא זוכים לחירות אמתית וק"ו לא זוכים לשרידות נצחית. רק לשמוע את נערי האוצר שמצדיקים את העוני עם אליל הברירה הטבעית והיד הנעלמת, מספיק לנו להבין לאן יגיע החברה הקפיטליסטית שהפרטים הסובלים יתקוממו כמו שקרה בשני מלחמות העולם האחרונות. אין לי שום ספק שגם מדינתינו היקרה הקפיטליסטית תחרב כמו החברה של נמרוד ושאר האימפריות ההיסטוריות, אם לא נשכיל תקף ומיד לאמץ את החשיבה הבסיסית שלנו ולחלק את הארץ לכל יושביה חינם.

במצב העכשווי עוד המדע היא שפה אחת. אבל זה לא תחזיק הרבה זמן כי זה אינטרס של השלטונות וביום שיחרבו השלטונות גם תחרב השפה האחת של המדע ונפסיד את הכל. זה מה שטוענת התורה בסיפור של דור הפלגה. נכון שנבנה מגדלים וטכנולוגיות וכו' וכו' הצלחות ענקיות בכל תחום ותחום אבל מי מחבר את האנושות כאחת תחת דגל מדעי אחת ? האינטרס השלטוני האינטרס הכלכלי ולא האינטרס האישי של כל פרט ופרט ושרידותו הנצחית. כך שהסובלים היחידים יצמחו לרבים ומכאן למלחמות חדשות וביטול שפת המדע מבוטחת כמו בזמן נמרוד. או כמו בזמן היוונים והרומאים. (כידוע בזמן היוונים והרומאים עמדו בני אנוש לפני מהפיכת המדע כמו שקרה לפני חמש מאות שנה) המלחמות באמת מביא את האנושות לתובנות ולמוסר טובים יותר אבל במהרה אחרי כמה דורות שוכחים ושוב משעבדים את המיעוט לטובת הכלל הדמיוני ואז שוב מלחמות וחוזר חלילה וחלילה. חז"ל טעונים שכל שבעים שנה = כל שלוש דורות, פורץ מגיפות והסיבה היא המלחמות. היום ב"ה אנו מתגברים על מגיפות אבל לא על מלחמות שהיא תוצאה מוכרחת מסוג החברה הלא טבעית. כמו כן אומרים חז"ל שכל שבעים שנה כביכול האלוהים משמיד את הממזרים, לעומק הם רוצים לטעון שכל סיבת המלחמות באים בגלל שרוב בני האומות נולדים במקרה לחברה ולא לפרט אישית ולכן אין לשליטים בעיה להקריב דם לריק לשם אינטרסים צרים כמו כלכלה וכיבוש וכדומה. לו בני אנוש היו בחשיבה הבסיסית שלנו וכל פרט חושב על נצחיות זרעו לנצח ?! אז לא במהרה היו יוצאים למלחמות. הקלות דעת לצאת למלחמה היא אך ורק שבני האומה חושבים חברה דמיונית ודגל חברתי דמיוני. יש לנו דוגמא פשוטה מהמדינה הצעירה שלנו, שמרוב הפקרות אין לה אפי' חוקה בסיסית בשום דבר בסיסי כמו על גבולות ארצינו כך שאין לנו בעיה לשפוך דם לריק שלושים שנה על עזה ולמחרת להחזיר אותה ולגרש את יושביה. ועכשיו לך תסביר לחללים ולמשפחות שכל הדם שלהם נשפכו לריק. אותו עניין לגבי מצוות ישוב ארץ ישראל, הדתיים ממש מקריבים את היקר להם בשביל מי

ובשביל מה ? בשביל חברה קפיטליסטית ? שביסודה אין לך שום חלק בארץ ישראל אך ורק בקניין כספי. אז מה לך ארץ ישראל משאר ארצות קפיטליסטיות?

הדרך של אברהם והחשיבה הבסיסית שלנו טוענת שאין חברה לא טבעית. אין הרוב כופה על מיעוט ואין הפרט מקריב את חייו למען החברה הדמיונית. כל החברות הם עבודה זרה ועבודת אלילים = דמיון. גם לא נכיר ביד הנעלמת האליל הדבילי של הנאורים וכמובן לא נכיר באליל החדש של דוקינס "הממים"

אברהם בזמנו ואנו בזמנינו אנו, נמשיך בדרך שלו ונעשה ברית מילה. מהי ההמצאה האכזרית הזה שאברהם המציא לעצמו ולזרעו עד עולם ? למה אנו היום ממשיכים לעשות זאת כמו עיוורים מטופשים ? השאלה היא כלפי האתאיסטים היהודיים, זה פשוט מטריף אותי לגמרי למה הם באמת עושים מעשה אכזרי שכזה ? על השאלות הקשות האלה נשיב בדף הבא "דף 07 "המצאת הדגל האישי" ברית מילה"

טיפ הדף:

האדם ביסודו הוא לא חיה חברתית. הוא חייב חברה לשרידותו האישית, ולכן הבסיס התחלתית של החברה האנושית היא המשפחה כלומר הזוג, ואחר כך המשפחה האישית. כך בדור הבא יש כבר כמה משפחות וכך נוצר החברה הטבעית.

החברה הטבעית היא סגולת שחרורו של האדם ומשפחתו מעול החברה הלא טבעית.

החברה הלא טבעית = עבודה זרה. זה תוקף החשיבה היהודית.

בברכה

Max maxmen

נספח יב'

משפט שלמה – הפיל שבחדר

המאמר מוקדש לעידן ארץ היקר – הטרול עם פואנטה

רקע

יש צייצן בטוויטר שנקרא **Idan Eretz – טרול עם פואנטה** הוא באמת סוג של טרול אבל טרול חביב ובעיקר האנרגיה שלו בסירטוני הסברה שלו. זה פשוט חבל"ז לצפות בהם. ובכן מדי פעם הוא אוהב גם להטריל חרדים ולהראות להם כמה הוא חכם ויודע תנ"ך וככה הוא יכול לצחוק עליהם וכמובן לצחוק על התנ"ך. אחת מהם לדוגמא: עידן היקר צייץ: **במשפט שלמה בהפטרה של השבוע, התובעת מתלוננת שחברתה החליפה בין תינוקה המת לתינוק החי של התובעת. הנתבעת אומרת שהתובעת משקרת, והתינוק שלה פשוט מת והיא מנסה לגרום להחלפה שלהם דרך מערכת המשפט. אבל לא הצלחתי להבין: מי מהן היא האמא האמיתית?**

כמובן הגבתי כהרגלי ואמרתי

כמו תמיד בני המשטרים לא יודעים לקרוא תנ"ך. הסיפור הוא לא של מי הילד, אלא רצתם מלך?! 1. יש נשים חד הורית שגרות לבד. 2. יש זונות בתרבות\באומה, בעקבות שיעבוד המלכות. כמו בקפיטליזם ובסדום הקפיטליסטית (שאין כסף תן שירותי מין). 3. המלך הוא ההורה העליון שקובע של מי הילד כי הילד במילא של המלך כמו במודרנה שההורה העליון הוא המדינה בחוק ולא ההורים וחוק גיוס חובה של ילדים רווקים ורווקות תוכיח. 4. כל הפטרה נקעה בגלל זיכרון (היו גזירות לא לקרוא בתורה בשבת, לשם זיכרון קראו הפטרה שמזכיר את הפרשת השבוע במקצת. ובכן מה דומה בהפטרה הזו לפרשת השבוע ? המלך נותן ליוסף אישה ולא ההורים או האישה בעצמה. כלומר כל הנתינים - ילדים נשים וכו' שייכים למלך כמו במודרנה. (וסיימתי עם הבטחה וברצוני לקיים אותה עכשיו) **אתה יודע מה, במחשבה שניה אני אכתוב מאמר שלם על הנידון כאן ואני אקדיש את זה בשבילך** .ע"כ

ובכן כפי שהבטחתי ברצוני להסביר לו ולכל הקוראים כאן אייך לומדים מקרא וחז"ל ובכלל יהדות.

משפט שלמה - Elephant in the room

כל ילד בחיידר יודע ששליש מלימודו – נפסק בהלכה, עוסקים בהבנת דבר מתוך דבר. כל ילד בחיידר יודע שמי שלומד מקרא כפשוטו, נקבר ערום מדעת (האוחז בספר תורה ערום, נקבר ערום – עוד הזדמנות להבין אייך לומדים הלכה פשוטה לכאורה שמעבר להלכה יש כאן את המשפט הידוע לעיל **"הלומד מקרא כפשוטו נקבר ערום מדעת**." מה שמרגיז במיוחד שיש כלל ברזל ביהדות **"דברי תורה\נביאים\חכמים בלשון הבאי"** כלומר אין פשוט יותר ברור מיזה שככה מתחילה\מראש כותבים תובנות ביהדות. זה לא שצריך לעלות על זה לבד (אם כי כל משכיל היה עולה על זה מיד), אלא אומרים לך מראש שתמיד **דברי תורה\נביאים\חכמים בלשון הבאי**. אבל כל זה לא מונע מחכמולוגים תמיד לצטט מקרא או חז"ל ולהרגיש מה זה חכמים. לך תסביר להם שהם מתעסקים עם עם הספר, קצת צניעות לא תזיק להם. והעונש תמיד היא, שהם פשוט מפסידים את כל השבעים רמות התובנה שיוצא מכל משפט של חכם\נביא וכו'

עוד דוגמא: לא מזמן מישהו אחר צייץ את התלמוד שמספרת על תקנת עזרה לנשים ללבוש תחתונים, כי קוף אחד אנס אישה. וחכמולוג אחד בטוויטר טען מול התלמוד שקופים לא אונסים נשים. ומה זה הציוץ הזה הרגיש חכם מול חז"ל. כמובן הסברתי לו שחז"ל אומרים קוף כדי שלא יעלה על דעת הלומד שבן אדם מסוגל לאנוס עם תחתונים ובלי תחתונים. והצייצן ממש נפגע ממני אייך אני מראה ברבים את ערוותו והגיב כלפי: **אתם תמיד יש לכם תשובות.** בכל אופן האמת היא, מנין לו מה קופים עושים? כחובב סרטי טבע ראיתי פעם פילון קטן (למה דווקא פילון קטן כי פיל מתבגר האבר שלו יותר גדול מאדם) מנסה להשכיב אישה (ראו כמה סירטונים לדוגמא) ואני כמעט בטוח שאם יעשה גוגל הוא ימצא סיפורים על קופים. כלומר אפי' אם נלמד את החז"ל כפשוטו אני לא בטוח שהצייצן יודע בכלל מה קופים עושים או לא עושים. אבל לצחוק על חז"ל הוא יודע בביטחון, הם חז"ל היו בורים, ואז אחד ועוד אחד אם חז"ל אומרים קוף אנס, אז בוודאי קוף לא אונס אחרת למה חז"ל אמרו שאנס. בכל אופן ברור לכל בר בי רב דחד יומא שאם באמת התקנה של עזרה היה בגלל קופים כפי שטוען לעיל החכמולוג, יוצא שבמקום שלא שכיח קופים אז אין תקנת עזרה רלוונטית?! אתם מבינים את הבורות של הצייצן הזה!?

ובכן נחזור לעידן היקר ולמשפט שלמה.

כל נער חרדי מכיר את מסכת מכות. זו מסכת קטנה שטוב בשביל סיומים (נערים עושים סיומי מסכתות בבר מצווה וכדומה ולכן הם בוחרים מסכות קטנות כמו מסכת מכות שהיא רק 24 דפים). ושם במכות חז"ל טוענים שאין הכרעה מי האימא. זה לשון התלמוד **"מנא ידע דלמא איערומא מיערמא?! יצאת בת קול**

ואמרה היא אמו "!! במילים פשוטות אין הכרעה מי האימא (יש הכרעה משנית = בת קול. הכלל "קול" זה קול התבונה האמתיות האבסולוטיות וממנו יוצאות הכרעות צודקות. "בת קול" = כשאין הכרעה אבסולוטית וצודקת כלפי מי האימא, אנחנו עוברים להכרעה משנית שזה כמובן טובת הילד = בת קול). במקום אחר בחז"ל נאמר על משפט שלמה **"אילו הייתי שם** (בבית דינו של שלמה) **פוקרין** (חתיכת צמר = אות קלון = לא ראוי לדון) **הייתי כורך על צוארו** (של שלמה).

אז אתה מבין עידן היקר, כל בר בי דחד יומא יודע שאין הכרעה מי האימא. אבל אפשר לסנגר על שלמה שלפחות כמלך כאיש סוציאלי קבע שאימא רחמנייה עדיפה על אימא אכזרית (אתה עידן בכוונה עשיתה את טיעוני הזונות כשווים ולא כפי משל המקרא שאחת רחמניה והשניה אכזרית, ולכן העוקבים שלך לא יכלו לעלות על הפתרון הסוציאלי). כלומר דווקא כשאין הכרעה, הוא יכול להכריעה לטובת התינוק מי משני הזונות יותר ראויות לגדל את התינוק. מה עוד אתה בלי להרגיש לא שם לב, שאיפה באמת היו בית המשפט? למה הזונות רצות למלך ולא לבית המשפט?! כלומר בגלל שהזכרת את בית המשפט למה אתה לא שואל באמת איפה בית המשפט בתמונה?

אבל יש רובד יותר עמוק של פשוטו של מקרא שבלעדיהם האדם נקבר ערום מדעת. וזה כמובן השאלה למה מחבר המקרא בחר כזה סיפור שדווקא מוכיח את ההפך ממה שהוא רוצה להוכיח = את חכמת שלמה.

אז אני אתן לך כללים פשוטים במקרא לדעת אייך לומדים מקרא וחז"ל ובכלל יהדות. הכלל הראשון שתמיד לא מה שנאמר כפשוטו הוא כפשוטו כנ"ל **"דברי תורה\נביאים\חכמים בלשון הבאי"**. הכלל השני, שהמקרא חוזרת על אותו דוגמא כמה פעמים, תמיד יש כאן מסר = **החובה ההלכתית ששליש מלימודו של התלמיד הוא חייב לעסוק בהבנת דבר מתוך דבר.** למשל תמיד מלכים ובעלי שררה (פרעה, אבימלך, ראובן בכור המשפחה, סמכות שבט לוי, דוד המלך) רוצים לגנוב נשים מבעליהם, למה? עוד דוגמא, תמיד חברה קפיטליסטית דורשת שירותי מין מהאורחים\זרים (בסדום, ראו **איסור צדקה – החברה הסדומית** . בפילגש בגבעה, ראו **פילגש בגבעה – רות המואביה**). למה? עוד דוגמא, תמיד בסיפורי עוון עבודה זרה יש את הבעיה של עברת זרעו למולך. למה? ראו **גיוס = מעביר את בנו למולך**

נתחיל ברשותך מיד בתחילת המקרא. והיה שאדם וחוה היו גוף אחד ועשו להם ניתוח והפרידו אותם, המקרא משכנע אותנו והיות שהיו גוף אחד הם צריכים להתחבר כזוג?! אוקיי, שהם – אדם וחוה, יתחברו (אם צריכים להתחבר למה עשה את הניתוח והפריד ביניהם? אבל אוקיי שיתחברו שוב. בראשית פרק ב

וַיֹּאמֶר֮ הָֽאָדָם֒ זֹ֣את הַפַּ֗עַם עֶ֚צֶם מֵֽעֲצָמַ֔י וּבָשָׂ֖ר מִבְּשָׂרִ֑י לְזֹאת֙ יִקָּרֵ֣א אִשָּׁ֔ה כִּ֥י מֵאִ֖ישׁ לֻֽקֳחָה־ זֹּֽאת: עַל־כֵּן֙ יַֽעֲזָב־אִ֔ישׁ אֶת־אָבִ֖יו וְאֶת־אִמּ֑וֹ וְדָבַ֣ק בְּאִשְׁתּ֔וֹ וְהָי֖וּ לְבָשָׂ֥ר אֶחָֽד) אבל אני ואשתי לא היו מחוברים וככה כל צאצאי אדם, אז למה זה משכנע אותנו להתחבר לגוף אחד?! יותר מיזה על פי הלוגיקה המקראית הזו כל אדם חייב להתחבר עם האימה שלו כי היו בשר אחת במציאות בבטן של האימה, בהיריון עד הלידה?! אתה מבין לאן אפשר לקחת את המקרא אם לומדים אותו ערום מדעת?! עוד שאלה: והיה אדם וחוה אכלו מעץ הדעת וחייבים מיתה וכל הקללות שהמקרא מונה שם, למה כל צאצאיהם שלא אכלו מעץ הדעת חייבים באותו עונש? הרי לא ימות בנים על חטאי אבות וכו' וכו'?! בכלל העונש לא פרופורציונלי מול החטא הקטן הזה, כלומר החוטא עצמו לא צריך לקבל כזה עונש אכזרי, ועוד אתה מהעניש לדורי דורות על חטא הקטן הזה?! עוד שאלה למה כל בני סדום הומואים? ואם הם הומואים אייך לוט מציע את הבנות שלו? בפילגש בגבעה מדובר כבר על שבט יהודי שבט בנימין שכולם שם פתאום אנסים ודווקא לאנוס אורחים?! ושוב נשאל למה כל בעלי השררה במקרא דורשים את הנשים שלנו?! ונסיים עם השאלה הנידון כאן למה המקרא עושה בדיוק ההפך ומוכיחה ששלמה המלך לא היה חכם עם המשפט שלו, בחז"ל אומרים על משפט שלמה **"אי לך מלך שמלכך נער"** - מצטטים את קהלת\שלמה בעצמו (בהמשך שם חז"ל מתרצים את שלמה ועיין שם).

הפיל שבחדר - Elephant in the room

ראה בתמונה יש בחדר פיל ענק = משהו ברור וחד מאוד, והאנשים בחדר מחפשים בקיר הלבן?! ככה בדיוק נראים כל לומדי המקרא והיהדות הפנאטים הערומים מדעת. מה ברור וחד במשפט שלמה ?

1. **יש זונות בתרבות מאז שרצינו מלך = בנות\נשים באין נחלה\פרנסה חייבות לרדת לזנות.**
2. **אין מערכת משפט = המלך הוא הכל = טוטליטר.**
3. **ילדים נולדים בלי אבא בלי הורים ובלי נחלה.**
4. **אין לנשים נחלה = הן צריכות לגור ביחד ולבד. אין להם גם משפחה הורים אחים ואחיות להיעזר עמם עם הילד.**
5. **בניגוד לשאר המלכים שרצו את הנשים שלנו בשבילם, כאן המקרא עושה תרגיל חדש שאומרת שאפי' ששלמה כביכול מקיים את חוקי התורה כפי שצוין שם קודם, בכל זאת אפי' במלכות כביכול חופשיה שהמלך לא לוקח את הנשים שלנו ויש לנו זכות מוקנה לנשום בניגוד**

לשופט ברק, המתודה החוקה החופשיה הזו, תגרום לכם לתרבות של זנות והומלסים = המתודה הקפיטליסטית.

ביהדות נאמר "**אלמלא חטאו ישראל לא הוה להו אלא חמשה חומשי תורה**" וספר יהושע (את ספר יהושע בשביל לדעת את גבולות השבטים והארץ) - נדרים כב: כלומר כל הנ"ך מספר יהושע עד הסוף, הם תוכחה, הם ראיה ותובנות מה קורה אם לא מקיימים את התורה = חמשה חומשי תורה. שעל כורחך אתה חייב להבין שכל סיפור התנכי בא לתת לנו את התובנה מה קורה אם לא נקיים את התורה. במקרה שלנו מדובר על מקרה שאפי' מלכות אוטופית כמו מלכות שלמה, השיטה תביא למצבים של עבדות וסבל לכולם ובעיקר לחלשים כמו נשים וילדים.

אייך מוציאים את המתודה היהודית מהתורה אייך מוציאים את המתודה היהודית מסיפורי הבאי של התורה!?

ובכן נתחיל עם תחילת המקרא ונשאל למה המקרא מתחיל עם **אדם אחד** ולא עם חברה, לא עם מיליוני בני אדם כמו בכל לימודי הסוציולוגיה באומות?! כלומר שלומדים באומות מדעי החברה, ישר הנידון היא ישות דמיונית אנושית. כלומר כל פוץ מרגיש אלוהים שכביכול מונחת לפניו בני אנוש רובוטים והוא מנתח אותם ומדמיין שהוא מנהל אותם. ביהדות מתחילים עם הלומד האחד בעצמו. כלומר כל אדם בכל מקום וזמן = סימטרי בזמן ובמקום, הוא הוא השחקן המקראי, הוא מנתח את עצמו, הוא חוקר את עצמו. ברגע שהוא אוכל מעץ הדעת = מתחיל לחשוב, מתחיל להפעיל את השכל האלוהי שנטוע בו מיום היוולדו **(מי שלא חס על כבוד קונו, טוב לו שלא נברא – חז"ל. ומי הוא כבוד קונו? שכלו של אדם!!)** הוא מבין שהוא ימות. כלומר הוא זמני מול כל היקום. זה כביכול העונש של אכילת עץ הדעת. הוא יודע שהוא ימות. בכדי לנצח את המוות, הוא יודע שהוא צריך אישה. ועם האישה לבסוף ייוולד לו עצם מעצמיו ובשר ובשרו. כלומר מתי זוג נהפכים לאחד?! מתי שהילד נולד, שהוא אחד\חיבור מהוריו. כלומר הילד מחבר את הוריו לאחד. לא אהבה ולא ניתוח ולא שהיו פעם אחד, אלא ההפך הילד שהוא תוצאה של הוריו, הוא הוא בעצם חיבור של הוריו = בשר אחד.

כל אישה בטוחה בילדיה בלי שתהיה לה בעל, גבר לעולם לא בטוח בילדיו אלא אם האישה תועיל בטובה להוליד רק לו את ילדיה. המצב הזה נכון רק בדור הראשון, בדור הבא אם הילד הוא בן, גם לאימא אין שרידות נצחית אלא אם כן תמצא גם לילד שלה אישה שתועיל בטובה להוליד לילד שלה את ילדיו. במצב הזה האישה היא שאוכלת את עץ הדעת. כלומר ההבנה הזאת הבינה יתירה שלה ששטחית הילדים שלה תמיד בלי בעל, אבל לדור הבא היא חושבת לרחוק יותר מהגבר, זה אכילת עץ הדעת שלה, ראו **בינה יתרה באישה!?** . כלומר דווקא

האישה כאן אוכלת את עץ הדעת מתוך כוונה להשיג דעת מה שאין כן הגבר שאכל במקרה = כלומר האישה שכנעה אותו שזה אפשרי שהוא ישרוד לדורי דורות. כלומר האישה מבטיחה לו שהיא תוליד לו את ילדיו.

כל התובנות האלה = אכילת עץ הדעת מביאות להם את כל הקללות של התורה שם. המוות הפרנסה וחבלי הלידה וכו'. ומה מקבל הנחש? שהוא לא התפתח אבולוציונית בלי ידים ורגלים וכו' וכו'. כי לנחשים אין זוגיות, אפי' האימא זורקת את צאצאיה ולא מגדלת אותן. כלומר דווקא הדעת מביא לצורך לעמול עמל רב.

וככה הומצאה הצוו המוסרי של לא תנאף. כלומר בכדי שלגבר יהיה נצחיות החיים פלוס התפתחות הדורות שלו במוסר וערכים מדור לדור, חייב להיות מצב אנושית שכל אדם לא נואף עם אשת חברו.

בשביל המשפחה הזו, צריכים נחלה = קניין, וחקלאות = יום ולילה שבוע וחודש ושנה חינוך וכו' וכו'. כלומר ממציאים את הקניין הפרטי על ידי גורל = השופט נח ובניו. ואז שוב צריכים שכל אדם יאמץ לעצמו את הצווים המוסריים של לא תגנוב ולא תרצח. אחרת אין קניין במציאות.

המצאת הקניין הפרטי והצווים המוסריים הנלווים לו, אפשרי רק בגורל וירושה. כלומר אם נחלק בגורל את הנחלות לכל אדם ומשפחה, מה קורה לילד שנולד עכשיו, הוא נולד לעולם מחולק כבר והוא לא מחוייב לציווי של לא תגנוב ולא תרצח. הרי הוא לא אמור למות מרעב בגלל המצאת הקניין ובגלל הצוו המוסרי הלא קביל. ולכן באמת ביהדות מחוייב כל אדם לומר **"שכל העולם נברא בשבילי"** כלומר באמת אין מוסר וערכים אם לא חילקנו את העולם לכל פרט וירושה לכל נולד בעתיד. כלומר בכדי שבני אנוש יקיימו את הצווים המוסריים, חייבים שכל בן אנוש ייוולד עם נחלה פרטית ועם חלק שווה במשאבי הארץ (על פי עשרת התקנות של יהושע).

נשים עכשיו לב, שכל זה נכון כל זמן שיש משפחות ויורשים. כלומר בני אנוש מקיימים את הצווים של לא תנאף וירושה. מה עוד נשים לב, שכל זה נכון שהאדם רואה את עצמו ולא משהו דמיוני כמו ישות דמיונית שנקרא אנושות. ביום שבני אנוש מקימים על עצמם ישות דמיונית שכזה, שום דבר כאן לא רלוונטי. כי כולם עבדים ורובוטים של הישות הדמיונית הזו. אין לאף אחד נחלה או אישה או ילדים משלו, הכל שייכת לישות הדמיונית. ביהדות הישות הזו נקראת **"עבודה זרה "** שבשבילה בני המשטר מעבירים את זרעם למולך (לדברי גיל סיגל, פרופ' למשפטים בקרייה האקדמית אונו וחבר המועצה הלאומית לביואתיקה, **"להורים אין בעצם זכות על הילד. הילד אינו קניין שלהם"** הם קיבלו מהמדינה את הזכות

למלא חובות כלפיו בשל החיבור הביולוגי. **אין לך זכות מוקנה לנשום** - השופט ברק. כלומר במצב כזה שאדם נולד אזרח בכפיה ואין לו נחלה = הוא עבד למישהו לנצח, ואין לו ילדים משלו, הוא לא צריך אישה. הילדים נולדים בלי הורים. כל זה מביא תרבות של הומלסים וזנות ופשע וכו' וכו'. מכאן תבין למה אומרים חז"ל לא עבדו ישראל ע"ז אלא להתירם עריות. כי באמת למה כלא של חוקי המשפחה לכל החיים אם במילא הילדים לא שלי אלא של הריבון הדמיוני!?

היהודים טוענים שמחלוקת נח ובניו, הם הם היורשים של ארץ ישראל וכל הארצות מסביב, כי תמיד הירושה הולכת גם אחורה ואין היום עמון ומואב ועשיו ושאר עמי הסביבה ולכן היהודים בעצם יורשים את הארצות האלה שחוזרים לאבות עד שם בן נח (אם אין יורש הירושה חוזרת לאבות). כלומר בכדי שלא נהיה עבדים לאומות לכובשים כנ"ל, כדי שנהיה תרבות צודקת ערכית ומוסרית לדורי דורות, אנחנו רוצים את הירושה שלנו כי רק בירושה שלנו אנחנו יכולים להתנהל כבני חורין כל אחד עם נחלה ומשפחה לדורי דורות = נצחיות החיים של כל פרט פלוס התפתחות התבונה והמוסר והערכים מדור לדור = אבולוציה לטוב. אבל אסור לדרוש את הירושה שלנו (את ארץ ישראל) בכוח, כי אז שוב אתה מאבד את זרעך הרווקים והרווקות למולך למלחמה ולכיבוש. כלומר מה הועילו חכמים בחכמתם? כלומר בכדי לכבוש צריך מלך וריבון ומערכת משפט, ואז צריך איזה ישות דמיונית שנקרא דגל מדינה זהות וכדומה. ואז כל פרט מאבד את כל הזכויות שהיהדות מקנה לכל פרט. מכאן תבין למה החרדים אנטי ציונים.

על כל פנים זה מה שהמקרא מנסה לתת לך להבין, שאם תרצו מלך, אין לכם נשים משלכם ולכן אין לכם ילדים משלכם. אין לכם את הארץ ואין לכם את משאבי הארץ. ואז אתם עבדים של מולך דמיוני. והריבון הזה ייקח מכם את הרווקים והרווקות שלכם למלחמה למות לריק כי זאת מדינה קפיטליסטית שאין לה אלא שכירי חרב. תאמרו על הנרצחים במלחמה שהם גיבורים אבל בתכלס הם שכירי חרב בכפיה. כי אין במדינה קפיטליסטית לאומים ולכן לא אמור להיות להם חיילים אלא שכירי חרב. **"צריך להכיר בכך שמודל גיוס חובה וחברה ליברלית דמוקרטית, אלה שתי ישויות שנמצאות בסתירה זו לזו ולכן המציאות הזאת לא יכולה לשרוד לאורך זמן"** - פרופ' יגיל לוי

ולכן שאברהם הולך למצרים פרעה רוצה את אשתו, וכן שאברהם הולך אצל אבימלך, אבימלך רוצה את אשתו וכן יעקב קובע שהבכור הוא הסמכות המשפחתית, הבכור משכיב את אשתו של אביו. משה רבינו קובע ששבט לוי הסמכות, אז הם משכיבים את בנות ישראל בזמן עלי ושמואל הנביא. וכן דוד המלך עם בת שבע.

ונלמד יחד פרק אחד של אברהם עם אבימלך שתבין אייך לומדים סיפור מקראי.

ובכן כנ"ל המקרא עושה לנו תמיד תרגיל שכזה, כשמתי שיש מלך או שררה באיזה מקום, בעלי השררה דורשים את הנשים שלנו. כלומר המקרא נותנן לנו להבין שאם כבני אנוש ניתן למישהו שררה, אפי' נשותינו לא שלנו וכמובן ילדינו לא שלנו. ראינו את זה אצל אברהם פעמים ואצל יצחק ואצל יעקב עם בנו ראובן הבכור ואצל שבט לוי בזמן עלי ואצל דוד המלך. כלומר חז"ל כשהם אומרים **"מי שאומר חטא אינו אלא טועה"** הכוונה שלהם לתת לנו להבין שזה תרגיל מחשבתית ולא סיפור היסטורי.

ובכן במקרה אברהם עם פרעה, פרעה הבין רק מכות. אצל אבימלך זה שונה, הוא מקבל נבואה. כנראה היה אינטלקט. אבימלך טוען לאברהם אני המלך וזה משפט המלך = הכל שייך לי כולל האישה שלך והאוויר כמו שטוען אהרן ברק שאין לנו זכות מוקנה לנשום. אברהם אומר לו, אוקיי אז למה אין לנתינים שלך ילדים = עצירות?! כי אין להם נשים משלהם כי אתה מסוגל לקחת אותן מהם. כלומר המצאת קניין האישה\בעל על ידי תורת אדם הראשון הנבון, מאפשר לזכר לזכות בילדים משלו. אבל יש לזה תנאי שכל זולת יקבל על עצמו את הצוו של לא תנאף. ברגע שהמלך לא מקבל על עצמו את הצוו הזה, אין לזכר ילדים משלו, ולכן יש לך אצל נתיניך עצירות = אין להם ילדים משלהם ובכלל. (כמו הישראלים והמדינות המתוקנות שאין להם ילדים כי הילדים במילא לא שלהם אלא של הריבון העליון בחוק: לדברי גיל סיגל, פרופ׳ למשפטים בקרייה האקדמית אונו וחבר המועצה הלאומית לביואתיקה **"להורים אין בעצם זכות על הילד. הילד אינו קניין שלהם"** הם קיבלו מהמדינה את הזכות למלא חובות כלפיו בשל החיבור הביולוגי).

אבימלך כאינטלקט מקבל את הנבואה בהבנה. ומחזיר את שרה לאברהם. והנה הממלכה שלו צומחת = אין יותר עצירות = וירפא אלהים וגו' [בראשית פרק כ יז **וַיִּתְפַּלֵּ֥ל אַבְרָהָ֖ם אֶל־הָאֱלֹהִ֑ים וַיִּרְפָּ֨א אֱלֹהִ֜ים אֶת־אֲבִימֶ֧לֶךְ וְאֶת־אִשְׁתּ֛וֹ וְאַמְהֹתָ֖יו וַיֵּלֵֽדוּ׃ כִּֽי־עָצֹ֤ר עָצַר֙ יְקֹוָ֔ק בְּעַ֥ד כָּל־רֶ֖חֶם לְבֵ֣ית אֲבִימֶ֑לֶךְ עַל־דְּבַ֥ר שָׂרָ֖ה אֵ֥שֶׁת אַבְרָהָֽם**]

אנחנו רואים שאברהם מצליח לשכנע וללמד את אבימלך את תורת אדם הנבון, זה שהמציא את חוקי המשפחה שמקנה לזכר ילדים משלו, ודואגת לחירות הילד לנצח, בניגוד בתורת האומות שהילד נולד בכפיה נתין של המולך. ולא שייך להוריו ולעצמו.

לסיום:

כפי שלמדנו, יש פיל בחדר במשפט שלמה. שזה עצם המציאות כשנשים תחת מלכויות - אפי' מלכויות אוטופיות, הן צריכות לרדת לזנות, והילדים נולדים בלי הורים. וכולם נולדים בלי הטבע בלי הזכות לדרוך בכדור הארץ ולגור בו. אין מערכת משפט וכו' וכו'. ככה לומדים תנ"ך. תרצה להשכיל, יש לי כאן הרבה פוסטים שמלמדים אייך לומדים מקרא בכל תחום ותחום.

בברכה

Max maxmen

נספח יג'

דיאלוג על חז"ל תמוהה – "קיפל הקב"ה כל ארץ ישראל תחתיו"

בחיינו אנו פוגשים תמיד צעירים שמאוד בטוחים בעצמם, ואחד כזה פגשתי בבית כנסת השבת. הוא ניגש אלי ושאל ככה בציניות מזה אומר **"קיפל הקב"ה כל ארץ ישראל תחתיו"?!** האם קיפל פיזית או יעקב ראה זאת בחלום כאילו מקפל לו את כל ארץ ישראל!?

שאלה טובה – אני אומר לו בציניות, ושואל אותו: אם כך, איזה ארץ ישראל הוא קיפל לו ? כיבוש יהושע או כיבוש עולי בבל, האם גם קיפל לו את נחלת ראובן וגד? מה עוד החלום עוד לפני שעשו אחיו וויתר על חלקו, אז קיפל לו עם החלק של עשו או בלי? ואפשר לשאול עוד יותר מיזה, אולי קיפל לו דווקא מה שכבשנו במאה האחרונה, אז אפשר להכריעה את גבולות ארצינו?! האם יהודה ושמרון הוא קיפל לו? את עזה קיפל לו? מה עם ירושלים?

בקיצור האברך כמעט ברח ממני כל עוד נפשו בו ועצרתי אותו בגופי שלא ילך בלי תשובה.

התשובה היא שהאל לא קיפל לו כלום לא פיזית ולא בחלום, בכל זאת מה רוצים חז"ל לומר לנו ? שזה עיקר השאלה. אתה רוצה לצחוק אבל אני לא אתן לך ללכת בלי שתלמד עמי לעומק מה חז"ל אומרים כאן.

ובכן שאלוהים מבטיח לאברהם את ארץ ישראל, אברהם מיד שואל: "במה אדע כי אירשנה" ?! כלומר אדם פרטי צריך ארץ שלימה בשביל עצמו? בוודאי שלא !! הוא צריך ארץ בשביל צאצאיו לדורי דורות ולכן שואל: במה אדע כי אירשנה, אירשנה = ירושה לדורי דורות. כלומר ארץ צריך בשביל צאצאיך לדורי דורות. ולכן אם לאברהם לא יהיה ח"ו צאצאים אז מה לו ארץ?

אברהם מוליד ילדים ואף אחד לא הולך בדרכו (דרכו של אברהם היית שאין קניין אך ורק בחלוקה וירושה. ראו בפוסטים כאן יותר בהרחבה) חוץ מיצחק. ולכן יצחק הוא זה שמוריש אותו. טוב יצחק כפרט כן צריך ארץ שלימה? גם לא, הוא צריך בשביל צאצאיו.

ובכן ליצחק יש שני בנים ואחד לא הולך בדרכו (כנ"ל שאין קניין אך ורק על ידי חלוקה וירושה), רק יעקב הולך בדרכיו, אבל דווקא הוא יעקב לא מתחתן מה שאין כן אחיו עשו כבר התחתן מזמן. כלומר כל זמן שיעקב לא חושב להתחתן ולהוליד, אין טעם שהוא יקבל ארץ שלימה.

רק בגיל זקן מאוד הוא יוצא לכיוון חרן להתחתן. שהוא הולך להתחתן הוא יודע שכמו סבו אברהם ואביו יצחק לא צלחו בצאצאיהם, ככה בדיוק יעקב אולי ח"ו לא יצליח בצאצאיו ולכן אין טעם בכלל להתחתן ובוודאי אין טעם בארץ שלימה.

אם המחשבה הזו יעקב בכפיה הולך לחרן. בדרך הוא חולם חלום (מה שחושבים ביום?! זה מה שחולמים בלילה!!) שמרגיע אותו שהוא כן יצליח. אבל יעקב לא נרגע כי הוא יודע שבלי חינוך ובלי סדר חברתי ראוי, אין סיכוי שהוא יצליח יותר מאבותיו. ולכן הוא קובע חוקי חברה ומבטיח לעצמו: אני מקדיש את הבכור להיות עובד החברה שעליו האחריות לכל שאר הבנים. כלומר הבכור יהיה הכהן המחנך והפילוסוף והמדען והרופא והשופט של המשפחה. וממה יתפרנס? הרי לא יהיה לו זמן להתפרנס כי כל כולו לטובת החברה\המשפחה?! שאר אחיו יתנו לו מעשר מכל!! (אגב: עד ימינו אנו החוק הזה של יעקב מקויים בכל האומות שפילוסופי החברה נהנים מהציבור, אפי' אדם סמית אבי אבות הכלכלה המודרנית הקפיטליסטית, אומר שבלי שנפרנס את פילוסופי החברה, אין לחברה קיום. ההבדל בינינו היא כמובן הכפיה = אצילנו זאת חובה חופשית ואצלם המולך לוקח בכפיה מיסים)

ככה יעקב משכנע את עצמו הוא ישרוד לנצח בניגוד לאבותיו שלא שרדו רק בקושי. אברהם הפסיד רוב בניו ויצחק הפסיד אחד משני בניו.

עכשיו נחזור לשאלה הראשונה שלי. איזה גבולות יעקב ראה בחלום ? כמה גדול היה ארץ ישראל בחלומו? התשובה הגאונית של חז"ל היא שכל הגבולות של ארץ ישראל היית כגודלו של גופו של יעקב. כלומר כל זמן שאתה רווק?! זה החלק שלך בארץ ישראל. כלומר גודלו של הארץ תלוי בצאצאיך. כמה צאצאים תהיה לך ככה גדול תהיה הארץ. והיות שיעקב הולך להתחתן ומתכנן לפחות עשר ילדים, הרי הבטיח עשירית מכל = מעשר, כלומר בכדי להוריד את הבכור ולשעבד אותו קודש לשם = החברה\המשפחה, אז הוא חייב לפחות עשר בנים. אותו דבר תכנן לחנך את בניו, ככה שכל בניו יביאו גם לפחות עשרה ילדים. ואם כך, עכשיו כרווק שמתכנן משפחה גדולה?! אז **בכוח,** הוא שוכב בארץ מקופל כביכול, כרווק שכב על ארץ בגודל גופו הפיזי, אבל ברגע שהחליט להוליד עשרה ילדים לפחות, אז בכוח שהוא שוכב על כל ארץ ישראל. זה מה שחז"ל אומרים במטפורה הזה. והבן זאת לעומק.

עכשיו מובן למה אי אפשר שראה כמה גדול הארץ כלומר הוא לא היה יכול לראות איזה גבולות יש לארצו, כי הוא עוד לא יודע כמה ילדים ונכדים יהיה לו. ולכן לשאלתי איזה גבולות ראה, אין תשובה כי לא ראה כנ"ל. אבל בוודאי הרגיש מיד

שהחליט להוליד שהארץ המצומצמת שהוא שוכב עליה, יתפשט לכל רוח על פי הילודה שלו ושל צאצאיו ונכדיו וניניו.

עומק החז"ל הזה בא גם לומר, שאין באמת גבולות הארץ, כי אם יש גבולות הארץ מראש, אז אנו נהיה כמו הסינים שאסרו הולדה יותר מילד אחד, כי אין להם מקום בגבולות ארצם מריבו האומה, כלומר הסינים לא למדו את החז"ל הזה לעומק ולכן עשו דבר מבהיל שכזה. הם לא הבינו שלאף ארץ אין גבולות כי באמת אין קניינים, הקניינים באים אחרי ההולדה ולא לפניה, כלומר אתה דבר ראשון מוליד ואחר כך יורש עוד ועוד מקום על חשבון העצלנים שלא מולידים והבן זאת לעומק. אם הסינים היו נבונים היו יודעים את הפשטות הדברים.

ובכן אני מחכה בשקט שיבוא הזעקה הרגילה שאני רגיל זה מכבר, והיא באמת הגיע **"אתה המצאת את זה הרגע מהבטן" -** זועק לי האברך בזעקת שבר.

ובכן, אני כבר כאמור רגיל לזה, ואין לי כוח להתחיל ללמד אותו חכמה בינה ודעת, אבל בלי כלום אי אפשר אז צטטי לו את זה: **ארץ ישראל נקראת "משכבי אביך" שנאמר הארץ אשר אתה שוכב עליה.** - בעלי התוספות

בחז"ל על מעשה ראובן, יש דורשים לשבח ויש דורשים לגנאי. בעלי התוספות דורשים כמובן בשבח, והנה דרשה נפלאה ועמוקה מאוד ששם משיח לפי תמו תראו אייך הם חשבו על הקיפול הנ"ל והנה

הדר זקנים בראשית פרק מט

פחז כמים אל תותר: נתינת טעם לדבריו לפיכך נאה לך כי מיהרת כמים. כי כשבקש משה מי יעבור לנו אל עבר הים ויקחה לנו וכתיב אם יעברו בני גד ובני ראובן אתכם את הירדן וכו' נחנו נעבור חלוצים לפיכך אל תותר לכך תזכה כשתעבור במלחמה לא ישאר לך אפילו אחד כדכתיב יחי ראובן ואל ימות כלומר יהי חזק ובריא במלחמה ואל יהרג: **ויהי מתיו מספר.** שיחזרו ממלחמה כמניינם שעלו כי כן דרך למנות ראשי מלחמה כשיוצאים במלחמה: **כי עלית משכבי אביך.** פי' לכן אתה ראוי לכל הברכות האלה כי עלית משכבי אביך לשון עילוי כלומר עשית מעולה וחשוב משכבי אביך. **"ארץ ישראל שנקראת משכבי אביך"** שנאמר **"הארץ אשר אתה שוכב עליה"** כלומר כשהתנדבת לצאת ולעבור את הירדן ולהלחם עם גד אחיך בראשונה אז הראית לכל שארץ ישראל חשובה:

אז חללת יצועי עלה. כלומר באותו זמן תהרוג הכנעני שכובש את הארץ מבני שם כדכתיב והכנעני אז בארץ וחללת כמו חולל לשון הורג. וכן מוכיח לסוף שבירך ראובן וכן כולם כדכתיב וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר

כברכתו ברך אותם. ואל תתמה על הלשון אם מדבר לשון עבר כי כן מצינו הרבה נבואות אשר דברתי ועשיתי וכתיב עשיתים ולא עזבתים: ע"כ דבריהם הנפלאים.

ע"כ הדיאלוג שהיית לי השבת.

שבוע טוב לכל בית ישראל

Max maxmen

נספח יד'

עומק נס הכבשן וכדומיהם

ברצוני להוכיח במאמר הזה שוב שתמיד שלומדים את המקורות, תמיד חייבים את להבין דבר מתוך דבר כפי שנפסק בשלחן הערוך.

ובכן כתוב (בזכריה הנביא ג' ב') **"הלוא זה אוד מצל מאש "** ראיתי היום חז"ל במדרש איכה רבה שאומרת: אמר רבי יוחנן: שמונים אלף פרחי כהנה ברחו בקולתופס (סוג של עליה) של היכל, וכולם נשרפו שם, ולא נשתייר מהם אלא יהושע בן יהוצדק כהן גדול שנאמר **"הלא זה אוד מצל מאש"**

נזכרתי מיד שבתלמוד מסופר סיפור אחר לגמרי והנה הסיפור במסכת סנהדרין

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף צג עמוד א. אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: מלמד שעשאן כקליות. יען אשר עשו נבלה בישראל וינאפו את נשי רעיהם. מאי עבוד? אזול לגבי ברתיה דנבוכדנצר, אחאב אמר לה: כה אמר ה' השמיעי אל צדקיה. וצדקיה אמר: כה אמר ה' השמיעי אל אחאב. אזלה ואמרה ליה לאבוה. אמר לה: אלהיהם של אלו שונא זימה הוא, כי אתו לגבך שדרינהו לגבאי. כי אתו לגבה שדרתנהו לגבי אבוה. אמר להו: מאן אמר לכון? - אמרו: הקדוש ברוך הוא. - והא חנניה מישאל ועזריה שאלתינהו ואמרו לי: אסור. - אמרו ליה אנן נמי נביאי כוותייהו, לדידהו - לא אמר להו, לדידן - אמר לן. אמר להו: אנא בעינא דאיבדקינכו כי היכי דבדקתינהו לחנניה מישאל ועזריה. - אמרו ליה: אינון תלתא הוו, ואנן תרין. - אמר להו: בחרו לכון מאן דבעיתו בהדייכו. אמרו יהושע כהן גדול. סברי: ליתי יהושע דנפיש זכותיה, ומגנא עלן. אחתיוהו, שדינהו. אינהו איקלו, יהושע כהן גדול איחרוכי מאניה, שנאמר ויראני את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך ה' וגו', וכתיב ויאמר ה' אל השטן יגער ה' בך וגו'! אמר ליה: ידענא דצדיקא את, אלא מאי טעמא אהניא בך פורתא נורא, חנניה מישאל ועזריה לא אהניא בהו כלל? - אמר ליה: אינהו תלתא הוו, ואנא חד. - אמר ליה: והא אברהם יחיד הוה! - התם לא הוו רשעים בהדיה, ולא אתיהיב רשותא לנורא, הכא הוו רשעים בהדי - ואתיהיב רשותא לנורא. היינו דאמרי אינשי: תרי אודי יבישי וחד רטיבא - אוקדן יבישי לרטיבא.

ובכן כנודע אי אפשר מחלוקת במציאות היסטורי, זה או הסיפור של מדרש איכה או הסיפור של התלמוד. מה מהם נכון? ובכן ראינו הרבה סיפורי אש במקרא ובחז"ל (בתלמוד ובמדרש) סיפור חנניה מישאל ועזריה וסיפור אברהם אבינו אצל נמרוד והסיפור שלנו ועוד ועוד כמו סיפורים של תנאים שלומדים יחד ומי שמתקרב נשרף וכו' וכו'

ובכן לעומק מדובר לא באש רק פשוט בכרת, כלומר מי שהוא בכרת כלומר לא משאיר זרע, הוא כביכול נשרף על דרך כל העומד להישרף כשרוף דמי. אם מישהו לא ראוי או צעיר שמתקרב לתלמידי חכמים שלומדים עריות או מעשה בראשית או מעשה מרכבה, הוא פשוט נשרף = כרת. זה עומק סיפורי התלמוד כלפי אש היוצאת מלימודי תלמידי חכמים. על אותו דרך, מי שמאמץ את תורת האומות (בניגוד לחכמת האמות), הוא אישית נשרף = כרת. ולכן אברהם אבינו שברח מאימפריית נמרוד בעצם ניצל מכבשן האש. וככה חנניה מישאל ועזריה פשוט ניצלו מחברת האומות כי לא השתחוו לחשיבה של האימפריה הבבלית. וככה יהושע כהן גדול. וכנודע נאמר במקרא (דברים פרק ז פסוק כה) **פְּסִילֵ֥י אֱלֹהֵיהֶ֖ם תִּשְׂרְפ֣וּן בָּאֵ֑שׁ**

בואו נשים לב למה שמסופר על יהושע בהמשך שם בתלמוד: **מאי טעמא איענש? - אמר רב פפא: שהיו בניו נושאין נשים שאינן הגונות לכהונה, ולא מיחה בהן. שנאמר ויהושע היה לבש בגדים צואים, וכי דרכו של יהושע ללבוש בגדים צואים? אלא, מלמד שהיו בניו נושאים נשים שאינן הגונות לכהונה, ולא מיחה בהן.**

כלומר יהושע שבעצמו ניצל מול השני הליצניים שנשרפו (= כרת בגלל זנות = כרת), נאמר אליו שבגדיו כן נשרפו, ומה זה אומר ? שהוא בעצמו כן זכה לצאצאים אבל צאצאיו בניו התחתנו עם נשים לא ראויות להם וככה לא זכו לשרוד כמובן.

ותשימו לב שם בתלמוד לפני כן נשאלת מה קרה לחנניה ומישאל ועזריה אחרי הסיפור? וחכמים אומרים: **עלו לארץ ישראל ונשאו נשים והולידו בנים ובנות!!** כלומר הדגש כאן היא על **והולידו בנים ובנות.** כמו כן אצל יהושע כהן גדול כנ"ל, אם נשרף משהו מדובר על נשים לא הגונות שהתוצאה היא כמובן כרת.

גם על דניאל מסופר שם בתלמוד: ודניאל להיכן אזל?,,,,, ודניאל אמר: איזיל מהכא, דלא ליקיים בי פסילי אלהיהם תשרפון באש. כלומר אחרי שנבוכדנצר הפך את דניאל לאלוהי, דניאל פחד שמה דינו שריפה שלמעשה הבין שהוא יישרף = כרת ולכן הלך.

ובכן אנו רואים שכל מה שקשור לחשיבת האומות, לעומק מדובר על כרת אישית, הרי הדגל\הפסל\הלאום\החברה הדמיונית אמורה להתקיים מול הפרט שהוא נכרת אישית מעולמו. ולכן תמיד במקורות אש = כרת.

לסיכום:

שחז"ל לכאורה מספרים סיפור נחמד על יהושע כהן גדול, שלכאורה יש לנו מקור חז"לי אחר שמספר סיפור אחר לגמרי. אנו חייבים להבין שהם לא מספרים לנו סיפור היסטורי, רק יש כאן מסר תבוני להעביר לנו. וזה המסר העמוק של הסיפור: שאם אדם בגלל זנות או בגלל שהוא מאמץ את חשיבת האומות, או בגלל שהוא לומד דברים עמוקים בזמן שהוא עוד לא ראוי להם, הוא פשוט נכרת מעולמו = נשרף.

בכדי שנראה עד כמה החשיבה המקראית והחז"לית הזו היית בדם שלהם, נראה את החז"ל הבא: ירמיהו הנביא אומר (ירמיהו פרק כב פסוק י) **"אל תבכו למת ואל תנדו לו, בכו בכו להולך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו"**

בכו בכו להלך: אמר רב יהודה: **להולך בלא בנים**. רבי יהושע בן לוי **לא אזל לבי אבלא אלא למאן דאזיל בלא בני**, דכתיב בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו. תרגום: רבי יהושע בן לוי **"לא הלך לבית האבל אלא למי שנפטר בלי להשאיר ילדים"** (מועד קטן כז ב)

עוד חז"ל על אותו דרך.

תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף קטז עמוד א. אמר רבי יוחנן משום ר' שמעון בן יוחאי: כל שאינו מניח בן ליורשו - הקדוש ברוך הוא מלא עליו עברה, כתיב הכא: והעברתם את נחלתו, וכתיב התם: יום עברה היום ההוא. אשר אין חליפות למו ולא יראו אלהים - רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי, חד אמר: **כל שאינו מניח בן.** וחד אמר: **כל שאינו מניח תלמיד**. תסתיים רבי יוחנן דאמר תלמיד, דאמר רבי יוחנן: דין גרמיה דעשיראה ביר, תסתיים דרבי יוחנן דאמר תלמיד. ומדרבי יוחנן אמר תלמיד, רבי יהושע בן לוי אמר בן, והא רבי יהושע בן לוי **לא אזיל לבי טמיא אלא לבי מאן דשכיב בלא בני, דכתיב: בכו בכה להולך, ואמר רב יהודה אמר רב: להולך בלא בן זכר**! אלא, רבי יהושע בן לוי הוא דאמר תלמיד. ומדר' יהושע בן לוי הוא דאמר תלמיד, רבי יוחנן אמר בן, קשיא דרבי יוחנן אדרבי יוחנן! לא קשיא: הא דידיה, הא דרביה. (סימן: הדד עני וחכם) דרש רבי פנחס בן חמא, מאי דכתיב: והדד שמע במצרים כי שכב דוד עם אבותיו וכי מת יואב שר הצבא? **מפני מה בדוד נאמרה בו שכיבה, וביואב נאמרה בו מיתה?** דוד שהניח בן - נאמרה בו שכיבה, יואב שלא הניח בן - נאמרה בו מיתה. ויואב לא הניח בן? והכתיב: מבני יואב עובדיה בן יחיאל! אלא, דוד שהניח בן כמותו - נאמרה בו שכיבה, יואב שלא הניח בן כמותו - נאמרה בו מיתה.

במקום אחר הסברתי את חז"ל על הפסוק כך: ירמיהו אומר שאין לבכות על מת. למה אין לבכות על מת? ועוד הוא אומר שיש לבכות על מי שעוזב את הארץ.

למה מי שעוזב את הארץ צריך לבכות עליו יותר משמת? למה עזיבת הארץ יותר ממוות? ולמה ירמיהו לא רואה במוות אסון?

באים חז"ל - רב יהודה - ואומרים שהכוונה להולך = בלי בנים. כלומר על מת עם בנים לא צריך לבכות אבל על הולך בלי בנים צריך לבכות.

איפה חז"ל רואים בפסוק לעיל את הדבר הזה? מנין להם לדרוש דבר כזה רחוק בזמן שהפסוק עצמו אין לו פשר ועוד להעמיס עליו נושא (מת בלי בנים או עם בנים) שלא קשור בכלל?

ירמיהו מדבר על למות בארץ ישראל לבין למות בחוץ לארץ שעל המת בארץ ישראל לדעתו לא צריך לבכות, וצריך לבכות על מי שעוזב את הארץ כי ימות שם. אז מה ההבדל בין למות בארץ ישראל לחוץ לארץ?

אז אייך נכנס כאן ההבדל החז"לי בין המת עם ילדים למת בלי ילדים?

התשובה היא חז"ל שהם ראו את הפסוק בירמיהו והבינו כפשוטו שירמיהו מדבר על אדם, שאדם בלי הטבע הוא מת = הגר בחוץ לארץ. ואדם עם הטבע חיי לנצח. וכמובן בלי ילדים אין על מה לדבר שהוא מת גם בארץ ישראל וק"ו בחוץ לארץ שאין לו את הטבע.

ולכן דרשו חז"ל שהמת בלי בנים עליו צריך לבכות. אבל המת עם ילדים?! מה זרעו בחיים אף הוא בחיים!!!

האבן עזרא אומר שלמי שיש חלק\נחלה בארץ ישראל, הוא בן עולם הבא. לעומק הוא אומר מה שהנביא אומר כאן, שצריך לבכות אדם שגר בחוץ לארץ כי אז הוא אדם מת אפי' שיש לו שם בנים. כי שם הוא תחת אליל הכסף ואליל הקניינים, מה שאין כן הגר בארץ ישראל שיש לו נחלה על ידי חלוקת יהושע בגורל ?! הוא בן עולם הבא ולכן אין טעם לבכות את האדם המת בארץ ישראל. ולכן אומר הנביא **"בכו בכו להולך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו"**

לסיום

כפי שראינו לעיל חז"ל אומרים: רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי, חד אמר: **כל שאינו מניח בן**. וחד אמר: **כל שאינו מניח תלמיד**. כלומר או בן או תלמיד, זה חיי נצח. מה שאין כן מי שלא משאיר בנים או תלמידים, הם נשרפים בכבשן = כרת אישית.

זה לעומק סיפור נס הכבשן.

בברכה max maxmen

נספח ט"ו

לעולם לא אוחזים בחרב!!

החשיבה החרדית האמיתית, תובנות חרדיות שכדאי לך לדעת ולו רק להשכלתך

אייך זה שרק בדור שלנו (במאה האחרון) התפקחנו (או אולי ההפך) פתאום לאחוז בחרב? אייך זה שאלפי שנות גלות אבותינו לא חשבו על כך? האם חשבתם על זה אי פעם? לאלה מכם שחשבו על כך, כנראה אינטואיטיבית השיבו לעצמם, "נווו אנו הרי נאורים" והם היו רח"ל פנאטים, אנו בני הקידמה והם בני החושך וכו' וכו'. ובכן מיותר לומר שזה ממש חשיבה שטחית מאוד ותראו בהמשך.

שבע שבועות תמימות (ספירת העומר) בכל שנה החרדים אבלים על 24 אלף תלמידי רבי עקיבא שנהרגו במרד לפני אלפי שנים. לא מתחתנים ולא חוגגים ולא שרים ועוד ועוד. והשאלה הנשאלת היא האם זה היית האסון יותר גרוע מכל אסון אחר שהיהודים עברו בהיסטוריה? מה פתאום דווקא האסון הזה מול אסונות הרבה יותר חמורים שקרה לנו בהיסטוריה? מדובר על עונה שלימה בכל שנה (מאביב עד קציר) חלק גדול מהשנה בכל שנה.

ובכן, אבלות יש לה שני משמעויות, 1, אבלות כשמו כן הוא = להתאבל על מכרים שלא רלוונטית במקרה שלנו. 2, לזכור למען שלא נחזור על טעיות העבר, שזה מאוד רלוונטית לדורי דורות.

רבי עקיבא קיבל 24 אלף ילדים\בחורים כפיקדון מהוריהם בשביל ללמד אותם תורה ומוסר וערכים = ישיבה. אחרי שנהרגו במרד, רבי עקיבא לא היה מסוגל לעמוד מול ההורים ולומר להם מה? שנהרגו על קידוש השם? את זה אולי יכולים למכור לנאורים מודרניים, אבל לא להורים שרמת המשכל שלהם היית קצת יותר טובה משלנו.

מאז החכמים גזרו אבלות לכל השנים שנזכור, ההורים לא מפקידים את ילדיהם בידינו בשביל להקריב אותם למולך אפי' שהמולך הוא הראש ישיבה בעצמו ומשיחו (= רבי עקיבא ומשיחו).

מכאן נבין היסטורית למה אלפי שנים לא אחזנו בחרב. עמלינו שהם הבנים\ות לא מיועדות להרפתקאות שכאלה לטוב ולרע, אנו לא עמלים בלהקים משפחות מרובות ילדים בכדי להקריב אותם למולך אפי' המולך הוא האלוהים בעצמו. כי התורה מלמדת אותנו עם סיפור עקידת יצחק שהאלוהים לא רוצה שנקריב לו את

עמלינו, ק"ו שלא נקריב את עמלינו על הרפתקאות משיחיות למיניהם. ראו עקידת יצחק הליבה החרדית

יש עוד הרבה מעבר לאי תשובה שלא היית לרבי עקיבא מול ההורים. הניסיון ההיסטורי המר של שפיכות דמים בין אחים מאז קרע המלכות בבית ראשון ועד חורבן בית שני הוכיח לנו שמשה רבינו צדק שממשל\שילטון היא עבדות (ראו שמואל א' פרק ח' פסוק יא') ועבדות מביא להפיכות חברתיות ולשפיכות דמים נצחית. אין הבדל אם השילטון הוא של מלך או של חוק יבש שנחקק על ידי רוב דמוקרטי, בשניהם הפרט מול הכלל הוא עבד והוא מתקומם לבסוף וכך יש לנו שפיכות דמים נצחית. אם נאמר שבאי שילטון עצמאי נהרגו יותר?! אוקיי לא אנו שהורגים רק אחרים הורגים בנו, כלומר יש הבדל גדול בין זה שאני אוחז בחרב לבין שאני הכבש התמידי שרוצחים אותו, זאת גם הסיבה שאנו לא נעשה אבלות לשואה לדורי דורות כמו שעשינו למקרה של תלמידי רבי עקיבא. כי השואה היית מצדם של הרוצחים ולא מצידינו מה שאין כן במקרה של רבי עקיבא שהילדים נהרגו בגלל ההרפתקה המשיחית של רבי עקיבא על גבם של הילדים\הבחורים.

עד כאן הסברנו למה אבותינו זה אלפי שנים לא חשבו לאחוז בחרב. מכאן נעבור לימינו אנו, הרבה משיחיזם ולאומניות היית במאות האחרונות בכל האומות, הרבה ילדים מבני עמינו הלכו אחריהם כעיוורים ונפלו קורבן על מזבח (הפסד מעל 90% מהאומה לטובת ההשכלה וההתבוללות). אבל ראשי הישיבות לא נפלו לפח ולא הפקירו את הפיקדון כי למדו והבינו למה אנו אבלים שבע שבועות תמימות כל שנה. אבל בכל זאת אחרי שחלק גדול מהאומה כן אחזו בחרב וכן הצליחו להקים משטר\ממשל בארץ ישראל (בשנת 1948) אז אולי עכשיו לאחוז בחרב זה לא המקרה ההיא של רבי עקיבא? למה שהרבנים והראשי הישיבות לא יראו את ההבדל הגדול? מה עם מצוות ישוב ארץ ישראל? מה עם להגן על ישוב ארץ ישראל? בקיצור כל השאלות הידועות לכולנו.

בכדי שנבין לעומק את העניין אנו צריכים לחזור אחורה בזמן ולנסות להבין למה באמת לדת היהודית יש ארץ מה שאין כן לשאר הדתות אין ארץ ואין מחפשים ארץ. מה פתאום אנו צריכים ארץ? למה באמת יש מצוות ישוב ארץ ישראל מה שאין כן לאף דת אין כזו מצווה כלל.

ובכן, אחרי שדור המבול עסקו בגזל ונכחדו משום כך (סיפור המבול היא מטפורה כמובן כידוע ליודעי דעת ותורה), נח ומשפחתו הבינו שחייבים לחלק את האדמה בגורל בין הבנים כך שלכל אומה תהיה ארץ משלה והם נשבעו לא לכבוש אחד את השני ולגזול אחד את השני. אז תהיה טעם בכל עמלו של האדם בנחלתו ולצמוח כלכלית. מה שאין כן לפני המבול כל עמל היית לריק כי אף אחד לא הכיר

בקניינים שלך ולכן גנבו לך את עמלך בטבע. וזה הביא לאנדרלמוסיה ואנרכיה חברתית ולהכחדתם. למעשה חוקי הקניין והירושה הומצאה על ידי החלוקה ההיא של נח ובניו. (אגב: התורה לא מבקשת ממך להאמין בסיפור ההיא, כי מצד התורה, תעשה את החלוקה עכשיו, והבינו זאת לעומק)

קם גיבור מבני בניו של נח ושמו "נמרוד" ואמר בואו נקים ממשל כך שכל הפרטים עמלים לכלל כך שרוב הפרטים מרוויחים מיזה. ובאמת הצליח להקים את מגדלי בבל (המציא את ההנדסה והמציא את הלבינה והחימר ועוד ועוד), אבל לא הבין את הכשל הבסיסי של עבדות האדם שהיא הגורם לכל ההפיכות החברתיות מאז נמרוד עד ימינו אנו. התורה במטפורה שלה מסבירה שאז נפרדו השפות והעמים. אבל מאז כל בני האומות ממשיכים לעמול למען הדגל (ביהדות זה נקרא "עבודה זרה") כך שהפרט עמל למען הכלל הדמיוני. כלומר מקריב את חייו ועמלו למולך. (שוב אין הבדל בין מלך לבין חוק יבש שנחקק על ידי מאה עשרים ליצניים בכנסת)

אברהם אבינו שהיה חלק באימפריה של נמרוד השכיל להבין את הבעיה ולכן עזב את האימפריה והלך לחפש ארץ שנפל בגורל נח לבניו כלומר חיפש את הארץ ששייך לו מכוח החלוקה ההיא ומכוח חוקי הירושה שהומצאה יחד עם החלוקה. ובכדי שלא נהפוך את עמו\זרעו עצמו (= האומה) לדגל לעבודה זרה?! הוא המציא את ברית המילה. כלומר אברהם לא רצה שבהמשך הדורות יבואו בניו ויהיו עמלים למען האומה על חשבון הפרט, הרי מה ההבדל בין נמרוד היום לבין האומה בעתיד הרי בשניהם אנו עמלים למשהו דמיוני = אלילות. ברית המילה היית תשובה מושלמת נגד כל דגל חברתי, ברית המילה אומרת לכל אדם מיד שנולד שאין לך דגל אחר שאתה עמל לה חוץ מהדגל האישי שלך שהם הבנים\ות שלך לנצח נצחים. בפשטות אומר אברהם שהכל אמצעי לך ובשבילך נברא העולם - על דרך "חייב כל אדם לאומר כל העולם נבראה בשבילי", ולא ההפך שאתה הוא זה שמקריב את חייך למען דגל דמיוני.

שמשה רבינו רוצה להחזיר את בני ישראל לארץ ירושתם, הוא מיד מצווה שחייבים לחלק את הארץ בגורל לכל נולד. ואפי' אחרי שחילקנו את הארץ אין קניין באמת כי "לי" הארץ אומרת התורה. מה פירוש לי הארץ הרי חילקת אותה? התשובה היא שאין באמת קניין אם יש כאלה שלא צלחו להם השנה בחקלאות ובעסקים כלומר מתנות עניים ומעשר לעבדי ולפילוסופי החברה?! לוקחים אפי' בכוח כלומר לא מכירים בקניינים. בקיצור, זה עומק מצוות שמיטה ויובלות ושמיטת כספים, "אפס כי לא יהיה בך אביון" היא יסוד פשוט בתבונה של התורה, זה לא מיסטיקה או מה, זה תובנה בסיסית של התורה שטוענת שאם יש עניים אז סימן שמישהו גזל ממנו את הטבע והעני בסוף יתקומם ואז הפיכות חברתיות

וכו' וכו'. תשימו לב שכל התוכחה וקללות התורה שנצא לגלות, נאמר אך ורק על עוון שמיטה ועבודה זרה (= ממשל\דגל חברתי בניגוד לדגל אישי = ברית מילה). שום עוון אחר לא מביא גלות האומה מארצו אך ורק העוון הזה, ולמה? כי התורה דיברה תובנות ולא מיסטיקה של דת ח"ו. והתובנות הן פשוטות ומניסיון היסטורי חברתית ארוך.

ובכן, היהודי דורש את ארץ ישראל מכוח החלוקה ההיא של נח ובניו ומכוח הירושה כמובן. תסכימו לחלוקה ההיא או לא? זה לא כל כך משנה! כי מתי שהוא תצטרכו לחלק את האדמות. חז"ל אומרים "שעתידה ארץ ישראל להתפשט לכל הארצות" בעצם הם אומרים שמתי שהוא נצטרך לחלק את האדמות לעמים\למשפחות, העמים\המשפחות ישכילו לבסוף להבין מה שמשה רבינו הבין שבלי שלכל פרט בתוך החברה עצמה יש את הטבע?! אז תתפרק החברה\האומה!! כלומר ביטול העבודה זרה היא חוק אבולוציונית של התפתחות התבונה האנושית וכל בני אנוש יבינו לבסוף את הבסיס של החשיבה של תורת משה תורת אדם תורת נח תורת האבות וכו'.

וב"ה שאפשר לומר שבני אנוש כבר הגיעו להרבה מהתובנות האלה אבל הם לא מספיקים ונראה בהמשך. ניקח לדוגמא מה אומר הניאו ליברל מילטון פרידמן הנודע בספרו: "**בעיני בן חורין, המדינה היא אוסף של בני אדם ולא ישות שמעל ומעבר להם, הוא רואה את השלטון כאמצעי, כמכשיר, ולא כמי שמעניק חסדים, כאדון או כאל שיש להעריצו ולשרתו בצורה עיוורת. אין הוא מכיר בשאיפה לאומית כלשהי, אלא באשר היא ההסכמה בין השאיפות שלהגשמתן פועלים האזרחים כל אחד לחוד. אין הוא מכיר במטרה לאומית כלשהי, אלא באשר היא ההסכמה לגבי המטרות שלמענן נאבקים האזרחים כל אחד לחוד**" - קפיטליזם וחירות - מילטון פרידמן

אנו רואים שהם כבר הגיעו ב"ה להבין לעומק מהי עבודה זרה, הוא מסביר בטוב טעם בספרו מהי הגרעין הבסיסי של החברה ואומר שגרעין החברה הוא האדם ומשפחתו כלומר גם ברית מילה הצליח להשפיע עליו. אבל העיקר חסר בו והיא שאין באמת חירות האדם בלי הטבע. אי אפשר להסכים לחוקי הקניין בלי שיש כאלה שאין להם קניינים (ראו בדפים קודמים שלי בבלוג "קניין - הצו הקטגורי של קאנט"). בעצם האדם המודרני נולד לטבע בלי הטבע שאפי' מים ומי גשם אסור לו לאגור על פי החוק. ולכן לא פלא שנמשיך לראות הפיכות חברתיות בכל אומה ואומה.

ובכן היהודי מחפש את ארץ ישראל כי בלי הטבע אין באמת חירות ואין אנו באמת בני חורין, אנו תחת שילטון הקניינים ותחת הכסף וזה לעומק גלות. גלות האדם

= אדם בלי הטבע. (הסברתי ביתר הרחבה את הפרדוקס היהודי של מילטון פרידמן בדפים קודמים. ראו "הפרדוקס היהודי של מילטון פרידמן")

עכשיו הגיע הזמן לחזור למציאות הקיומית שלנו בארצינו.

ובכן, אם באמת ארץ ישראל שייך לנו מכוח הירושה אז למה שלא נילחם עליה? התשובה היא שאין טעם להילחם על הארץ כל זמן שלא נחלק אותה לכל פרט. כלומר אם אנו מקבלים את הניאו ליברל כדרך נכונה אנו מיד מסכימים לחוקי הקניין ושלטון הכסף ואומרים בעצם שלא צריכים ארץ משלנו, פשוט כל פרט קונה קניינים ואיפה שיותר זול כמובן כמו שמילטון פרידמן בעצמו עשה ובנה את הקן המשפחתי שלו בארה"ב. כלומר באיזה כוח שכנוע אתה משכנע את היהודי להילחם על הארץ? לא עדיף לו לחפש קניינים איפה שיותר זול? בלי שפיכות דמים של עמלינו אנו? הרי אמרנו שאין משהו דמיוני שאנו מוכנים להקריב עליו את עמלינו שהם צאצאינו האישיים שלנו. אין לנו עניין באומה יהודית דמיונית אם לא הצלחנו אישית בשרידות אבולוציונית. הרי הסברנו לעיל מהי ברית המילה וראו מה חז"ל אומרים אם לא יינתן לנו לעשות ברית מילה "**דין הוא שנגזור על עצמנו שלא לישא אשה ולהוליד בנים, ונמצא זרעו של אברהם אבינו כלה מאליו**" כלומר אין טעם בזרע אברהם כישות בפני עצמה ומצדינו עדיף הכחדת זרע אברהם אם אין זרעינו בני חורין ומוקרבים למולך. ולכן לריק יהיה הדמגוגיה הזולה של הלאומניים כלפי החרדים כאילו אחים אנחנו ולכן אנו חייבים להקריב את עמלינו בשביל אחים. מה הכוונה ב"אחים" שאנו בני אברהם? אוקיי גם הערבים הם בני אברהם וכל הגויים הם בני אדם הראשון וכל האורגניזמים הם בני התא הראשון. אם לא נכיר בברית המילה ולא נכיר שהאדם חייב להיוולד לטבע?! אז מהי הקשקשת הזו של "אחים אנחנו"? בשביל מה אני צריך אח אם בני ימותו במלחמה ואני יישאר בלי זרע? בואו שנינו (האחים) נברח מארץ הזאת ונחיה בשלום בארץ קפיטליסטית אחרת יותר זולה ובלי הקרבת דם יקירינו כמו שמילטון פרידמן עשה ודיי בצדק.

ובכן בקום המדינה באמת החרדים משום מה סמכו על הבטחת מנהיגי האומה שהם לא מתגייסים והם לא חלק בעניין הלאומניות. והם הקימו את קן המשפחה שלהם והקימו את מוסדותיהם בארץ ישראל. בלי ההבטחה הפשוטה והמובנת הזאת אף חרדי לא היה מקים את קן המשפחתי שלו בארץ ישראל, כלומר הישיבות היו מתפתחות בחוץ לארץ ואחריהם ולידיהם היו מקימים את קן המשפחה שלהם כמו שקרה בזמן הרס"ג בבבל שנפסקה ישוב ארץ ישראל לגמרי. כלומר איפה שהישיבות מצליחות שם מתיישבים החרדים. (מי שרוצה להבין מה יקרה בארץ בהמשך, צריך פשוט לבדוק אייך זה פעל בכל ימי הגלות,

היהדות פרחה איפה שהישיבות פרחו וביום שהישיבות יעזבו?! אפשר לומר שנגמרה ישוב החרדי בארץ ישראל)

וכאן אנו מגיעים לעוד תובנה בסיסית שרוב הנאורים לא שמים לב אליו. אייך זה שמנהיגי האומה בקום המדינה הסכימו לדבר מטורף שכזה? ואייך זה שהיום לא מבינים את זה ומבטלים את זה? ואייך הגענו למצב המטורף הזה היום?

התשובה לכך היא אחד ויחידה שאין לחברה בארץ "חוקה" (ראו **חוקה מהי?**) שאין לחברה חוקה אז אין באמת ממשל ואין באמת דמוקרטיה והכל אחיזת עיניים. החברה מתנהלת באנרכיה טוטלית וזה מה שקורה היום בארצינו הקטנה מאז הקמתה.

חוקה צריכים דבר ראשון על גבולות הארץ, איפה לעזאזל גבולות ארצינו? האם עזה היא חלק מגבולות ארצינו בחוקה? ואם כן אז אי אפשר לעולמים להחזיר אותה כמו שאי אפשר להחזיר את תל אביב. אם עזה לא מגבולות ארצינו בחוקה? אז לעולם לא מתיישבים בה! אבל שאין חוקה?! אז כובשים ומתיישבים ומגדלים שם כמה דורות ונלחמים עליה שלושים שנה ומקריבים דם יקירינו על עזה במשך שלושים שנה ולבסוף מחזירים אותה ומגרשים את יושביה שנולדו בה כמו שאחרים נולדו בתל אביב.

אותו דבר לגבי גיוס האזרחים, אם יש חוקה שכל אזרח חייב להתגייס לצבא אז החרדים מתחילה לא מקימים את קן המשפחה שלהם (וכל המשתמע מכך) בארץ ישראל. אבל שאין חוקה ועוד מבטיחים להם שלא נגייס אותם, אז לא פלא שאחרי כמה דורות קמים הלפידים למיניהם ורוצים לגזול מהם את ילדיהם מהחצר האחורי של הבית. (כך באמת אמר\זעק לפיד כלפי חברי הכנסת החרדיים **"אנו נגזול את ילדיכם מהחצר האחורי שלכם"**)

שאין חוקה המנהיגות החרדית סגרו עניינים עם השליט המופקר (הנהגה בלי חוקה היא הנהגה מופקרת על פי כל בר דעת ומשכיל) וסמכו עליו. עכשיו לבוא לומר להם להתגייס?! האם נפלתם על הראש? למה שתחשבו לרגע שהם יתנו את היקר להם בשביל דבר שלא מאמינים בו? הצחיק אותי דברי ליפיד שהוא דורש מהחרדי בדיוק מה שהוא דורש מבנו, הרי למה שהחרדי ידרוש מבנו מה שאתה דורש מבנך? אתה דורש מבנך להקריב את חייו למען עזה שלושים שנה לריק והחרדי לא דורש דבר שכזה מבנו ולכן הרי עשה לו ברית מילה. החרדי לעולם לא ידרוש מבנו להקריב את חייו למען דגל חברתי על חשבונו האישית. אם תיקח את בנו בכוח? אז הוא יברח מארץ!! שוב, במילים פשוטות החרדי לא טיפש כמוך ולא יקריב את בניו לחברה שאין לה אפי' חוקה על גבולות ארצו.

יש המאשימים את החרדים בזה שאין חוקה. אבל זאת שטות מוחלטת הרי יש לחרדים חוקה ברורה שהיא התורה כמובן, אז אתה רוצה שהוא ייוותר על החוקה שלו למען החוקה הבריטית? או למען דת הקפיטליזם?

כל המלחמה המיותרת בין הימין לשמאל היא אך ורק כי אין חוקה לחברה בארצינו. תעזבו חוקת התורה, חוקה חילונית אין, ולכן אנו מתנהלים כמו חברה מופקרת שאין כמוהו בשום אומה וחברה ביקום. אני אתן דוגמא שלאו דווקא קשור לחרדים (גם לחרדים אבל לאו דווקא). בתרגיל פוליטי אצליח מישהו להגדיל את קצבת הילדים, המשפחות (חילוניות ודתיות וחרדיות וערבים) חישבו את הילודה שלהם על פי הקצבה, אחרי כמה שנים, אחרי משחק דמוקרטי דבילי הורידו את הקצבה לכמעט לאפס. ואני שואל אתכם מזה לעזאזל? אחרי שהולידו אותם אתה גוזל מהם את לחמם? הרי את מי בדיוק אתם גוזלים? את ההורים? אתם גוזלים את הילדים ולא את ההורים. וכל זה בגלל שאין לנו חוקה. שיש חוקה אז או שאפשר להגדיל את הקצבה אז אי אפשר להוריד וכן ההפך. אבל שאין חוקה אז הכל משחק טיפשי וחוסר אחריות והפקרות לשמה. בכל אופן אחרי שהולידו? כלפיהם אי אפשר להוריד הרי זה הפקרות לשמה.

אני חושב שאין תחום חברתי אחת שחוסר חוקה חברתית לא מביא במוכרח להפקרות לשמה. בכל תחום ונושא שתבדקו? תמצאו הפקרות לשמה שלא ראינו בשום אומה אחרת. אפי' המושג דמוקרטיה לא רלוונטית שאין חוקה לחברה. ולמעשה הדמוקרטיה היא אחיזת עיניים ובאמת בעלי ההון או הבעל כוח משפטית או חברתית, שולט בנו ולא הרוב הדמוקרטי.

ובכן נשאר לנו לסיום נושא אחד לטפל בה והיא כמובן הטיעון הדבילי כאילו החרדי חיי על חשבון מישהו.

כאמור לעיל החרדי טוען שהארץ וכל משאביה שייך לו מכוח הירושה ומכוח המצאת הקניין בזמן נח ובניו. הקופה הציבורית שייך לכם כמו ששייך להם, ולכן אין לו בכלל בעיה מוסרית או הלכתית לקחת כמה שהוא צריך. כמובן הוא משחק במשחק לפי הכללים של המשחק הדבילית שלנו. החרדי לא מכיר באמת בצמיחה ובנטל של הצמיחה ולכן הוא לא חושב לרגע להיות חלק במשחק הקפיטליסטית. הוא דורש את חלקו בארץ ירושתו וזה פשוט מאוד צודק לגמרי. זה גם ההסבר למה בחוץ לארץ החרדים עובדים כי שם בגלות זה כללי המשחק (= דת הקפיטליזם), ודווקא בארץ ישראל הוא לא חלק מהקפיטליזם (והסברתי את "הפרדוקס היהודי של מילטון פרידמן" בדפים קודמים), כי ארץ ישראל הוא הקניין והירושה שלו, הגז הטבעי שייך לו ואי אפשר למכור אותה למשפחת תשובה ולשאר הנוכלים, ועל זו הדרך כלפי כל משאבי ארץ ישראל.

לסיכום:

1. החרדי (היהודי האותנטי) לא מוליד למען החברה רק לעצמו ולשרידותו האישית וזה תוקף מצוות ברית מילה. אין לו דגל חברתי אחר = אלוהים אחרים, חוץ מדגל ההולדה = ברית המילה.
2. ארץ ישראל רלוונטית לחרדי אך ורק שהיא מחולקת לכל פרט כך שהבן חורין נולד לטבע. אין שום רלוונטיות למצוות ישוב ארץ ישראל במצב הנוכחי שהחברה מאמצת את דת הקפיטליזם. ולכן אין לחרדי מצד התורה מצווה להילחם בעד ארץ ישראל.
3. אין לחברה בארצינו חוקה (אפי' חוקה חילונית) לפחות לגבי גבולות הארץ במילא כל הדם שנשפך למענה היא למעשה נשפכת לריק רח"ל. וכיבוש עזה וגירוש יושביה אחרי כמה דורות, תוכיח.
4. החרדים מראש לא היו מקימים את קן המשפחתי שלהם בארץ ישראל וכל המשתמע בכך, אילולי ההבטחה של הנהגת המדינה כבר בתחילתו. ולכן אי אפשר עכשיו לבוא ולומר להם שאנו גוזלים מהם את צאצאיהם למען המולך. אז מה שנעשה צריך להיות ברור לכולנו שישוב ארץ ישראל תיפסק במקרה של גיוסם לצבא, ויש לנו מקרה היסטורי כזה בזמן הרס"ג שנפסקה ישוב ארץ ישראל לגמרי אחרי שהרס"ג ביטל את סמכות הפסק של חכמי ארץ ישראל. (לא יצאנו לגלות באמת אחרי חורבן הבית, הרי חיברנו את המשנה ואת התלמודים ואת רוב הספרות בארץ ישראל ולמעשה אילולי הרס"ג?! עוד יכולנו לצמוח שוב בארץ ישראל ולא היית גלות לעולם)
5. תוציאו את החרדים מהחשבון הקפיטליסטי כי פשוט הם לא חושבים לרגע לקחת חלק במשחק הקפיטליסטי הטיפשי הזה. הם יולידו הרבה ילדים והם יהיו נטל לעולמים עד שנשכיל להחזיר להם את ארץ ירושתם. ומצד שני, לעולמים נצטרך לפרנס אותם במשחק הקפיטליסטי. מי שלא רוצה להבין זאת? הוא מכניס את ראשו בחול כמו הבת יענה!! אתם רוצים משחק קפיטליסטי בארץ ישראל? אוקיי זה המחיר!!! לעולם לא יהיה אצלם שני מפרנסים למשפחה ולעולם הם יביאו הרבה ילדים. ולחכמולוגי האוצר אני אומר, גזירות כלכליות לא תצליח לעולם להביא צמיחה. תחזרו לספרות שלכם ותראו כמה אני צודק.
6. החרדים לעולם לא יחזיקו בחרב. החשיבה אומרת שהיום אתה גיבור ומחר אתה מזדקן והלך כל עמלך לריק. החשיבה אומרת שאנו נשרוד ונסבול עד שבני אנוש יבינו כמה שמשה רבינו והתורה צדקו שבלי הטבע

אין חירות האדם באמת. בוודאי שלא יחזיקו בחרב למען דגל דמיוני שלעומק זאת העבודה זרה של התורה.

אני חייב להוסיף לסעיף האחרון משהו בסיסי שנבין את העניין לעומק.

החשיבה אומרת שהחיים הם נצחיים על ידי צאצאינו ולכן החשיבה היא ארוכת טווח, בלשון חכמים זה נקרא "עולם הבא" = צאצאינו בעתיד. ולכן מאוד רלוונטית שרידותו האישית של כל אחד, כלומר מאוד יקר לו צאצאיו שלא כדאי לו לשחק במשחק הגיבורים ש"הגבורה" היא מצב זמני והיא מתחלפת בכל דור דור, כך שבהסתכלות ארוכת טווח אישית כל פרט ואפי' אומה בעצם מפסידות. מה שאין כן היהדות שחושבת לדורי דורות לכל פרט אישית?! לא יכולה לשחק במשחק כזה שהיא במהותו נפסדת כנ"ל, מכאן נבין למה לעולמים לא נחזיק בחרב.

בברכה

Max maxmen

נספח ט"ז

רחל אמנו היית גאון

רקע

אחד מרבתי מתקשר אלי בבהילות מיד אחרי יציאת השבת, אני שומע אותו זועק בטלפון באידיש "**רחל אמנו איז געווען א גאון**" = רחל אמנו היית גאון, רחל אמנו היית גאון, וככה כמה פעמים הוא חזר על הזעקה הנרגשת הזו. ולא הצלחתי להרגיע אותו.

מקסי - רבי מורי זועק לי בשפופרת, אתה מכיר את הפסוק בהושע ג ד? הגאון האבן עזרא והרשב"ם השבת שולחים אותנו לעיין שם: **כִּ֣י ׀ יָמִ֣ים רַבִּ֗ים יֵֽשְׁבוּ֙ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל אֵ֣ין מֶ֙לֶךְ֙ וְאֵ֣ין שָׂ֔ר וְאֵ֥ין זֶ֖בַח וְאֵ֣ין מַצֵּבָ֑ה "וְאֵ֥ין אֵפ֖וֹד וּתְרָפִֽים"**

וווו,,,,, אני אומר בשאלה "**דו פארשטייסט נישט ?**" = אתה לא מבין? - רבי מורי זועק לי בטלפון, **וְאֵ֥ין אֵפ֖וֹד וּתְרָפִֽים:** שזה אומר **האורים ותומים** נקרא "**תרפים**"

האמת הייתי בהלם גמור. אבל דיי מהר נרגעתי ונפל לי האסימון. ואני הסביר את המהלך של רבי מורי, זה פשוט גאונות שכבר מזמן לא שמעתי, ותראו בעצמכם איזה גאונות יש כאן.

גאונותה של רחל אמנו

נחזור על סיפור הפרשה שמקבל הבנה אחרת לגמרי מכל המפרשים שאנו מכירים.

רבקה אמנו שומעת שעשו רוצה להרוג את יעקב ולכן אומרת ליעקב (בראשית פרק כז מב) **וַיֻּגַּ֣ד לְרִבְקָ֔ה אֶת־דִּבְרֵ֥י עֵשָׂ֖ו בְּנָ֣הּ הַגָּדֹ֑ל וַתִּשְׁלַ֞ח וַתִּקְרָ֣א לְיַעֲקֹ֗ב בְּנָ֙הּ֙ הַקָּטָ֔ן וַתֹּ֣אמֶר אֵלָ֔יו הִנֵּה֙ עֵשָׂ֣ו אָחִ֔יךָ מִתְנַחֵ֥ם לְךָ֖ לְהָרְגֶֽךָ: וְעַתָּ֥ה בְנִ֖י שְׁמַ֣ע בְּקֹלִ֑י וְק֧וּם בְּרַח־לְךָ֛ אֶל־לָבָ֥ן אָחִ֖י חָרָֽנָה: וְיָשַׁבְתָּ֥ עִמּ֖וֹ יָמִ֣ים אֲחָדִ֑ים עַ֥ד אֲשֶׁר־תָּשׁ֖וּב חֲמַ֥ת אָחִֽיךָ: עַד־שׁ֨וּב אַף־אָחִ֜יךָ מִמְּךָ֗ וְשָׁכַח֙ אֵ֣ת אֲשֶׁר־עָשִׂ֣יתָ לּ֔וֹ וְשָׁלַחְתִּ֖י וּלְקַחְתִּ֣יךָ מִשָּׁ֑ם לָמָ֥ה אֶשְׁכַּ֛ל גַּם־שְׁנֵיכֶ֖ם י֥וֹם אֶחָֽד:**

רבקה אמנו לבעלה יצחק היא לא מספרת כמובן מה קורה ואומרת לו משהו אחר לגמרי (מו) **וַתֹּ֤אמֶר רִבְקָה֙ אֶל־יִצְחָ֔ק קַ֣צְתִּי בְחַיַּ֔י מִפְּנֵ֖י בְּנ֣וֹת חֵ֑ת אִם־לֹקֵ֣חַ ֠יַעֲקֹב אִשָּׁ֨ה מִבְּנֽוֹת־חֵ֤ת כָּאֵ֙לֶּה֙ מִבְּנ֣וֹת הָאָ֔רֶץ לָ֥מָּה לִּ֖י חַיִּֽים:**

ויצחק - מספרת התורה (בראשית פרק כח א) **וַיִּקְרָ֥א יִצְחָ֛ק אֶֽל־יַעֲקֹ֖ב וַיְבָ֣רֶךְ אֹת֑וֹ וַיְצַוֵּ֙הוּ֙ וַיֹּ֣אמֶר ל֔וֹ לֹֽא־תִקַּ֥ח אִשָּׁ֖ה מִבְּנ֥וֹת כְּנָֽעַן: ק֣וּם לֵ֗ךְ פַּדֶּ֣נָֽה אֲרָ֔ם בֵּ֥יתָה בְתוּאֵ֖ל**

אֲבִי אִמֶּךָ וְקַח־לְךָ מִשָּׁם אִשָּׁה מִבְּנוֹת לָבָן אֲחִי אִמֶּךָ: וְאֵל שַׁדַּי יְבָרֵךְ אֹתְךָ וְיַפְרְךָ וְיַרְבֶּךָ וְהָיִיתָ לִקְהַל עַמִּים: וְיִתֶּן־לְךָ אֶת־בִּרְכַּת אַבְרָהָם לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אִתָּךְ לְרִשְׁתְּךָ אֶת־אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם: וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ פַּדֶּנָה אֲרָם אֶל־לָבָן בֶּן־בְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי אֲחִי רִבְקָה אֵם יַעֲקֹב וְעֵשָׂו:

התוכנית של רבקה ולבן נשמעת כאן גם גאונות לשמה. לרבקה יש שני בנים. ולאחיה לבן יש ארבע בנות. שזה אומר לעומק אלוהי נחור - ולהבדיל אלף הבדלות, אלוהי אברהם, שניהם הולכים להפסיד את נחלתם לזרים. ללבן אין בנים לרבקה אין בנות. זה אגב עומק גאונותו של לאה אמנו שבכתה כל חייה למה היא חייבת להתחתן עם עשו הרשע שאפי' לא חיכה לה כלומר עשו הרשע לקח מבנות כנען בזמן שמחכה לו אישה מבנות המשפחה שזאת לאה כמובן.

ובכן יעקב מגיע לחרן והדוד לבן מאוד שמח הרי עשו בגד במשפחה והנה יעקב נאמן למשפחה ומגיע, ואז לבן עולה על רעיון גאוני, הוא יתן ליעקב את כל הבנות. הוא מתחיל עם לאה כמסופר, ואחריו הבין בעצמו מה יקרה, כלומר יעקב לא יוותר על רחל ולכן שני הבנות של הגבירה מסודרות. והנה ניצל הנחלות של אלוהי נחור ואלוהי אברהם. התוכנית כל כך היה טוב שלבסוף יעקב לקח גם את שני הבנות של הפילגש, ככה שלבן מוריש את אלוהי נחור ליעקב = לכל נכדיו של לבן.

אבל כפי שאנחנו יודעים, פתאום נולד ללבן בנים. לבן מחכה שיגדלו והנה יש לו זרע של קיימא והוא לא צריך יותר את יעקב. וכאן מתחיל הצרות. הבנים הולכים להוריש את אלוהי נחור. יעקב מבין מה קורה וקורא לאימהות ויעקב לכאורה לגמרי מופתע מתשובתן (בראשית פרק לא יד) **וַתַּעַן רָחֵל וְלֵאָה וַתֹּאמַרְנָה לוֹ הַעוֹד לָנוּ חֵלֶק וְנַחֲלָה בְּבֵית אָבִינוּ?! הֲלוֹא נָכְרִיּוֹת נֶחְשַׁבְנוּ לוֹ כִּי מְכָרָנוּ וַיֹּאכַל גַּם־אָכוֹל אֶת־כַּסְפֵּנוּ: כִּי כָל־הָעֹשֶׁר אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹהִים מֵאָבִינוּ לָנוּ הוּא וּלְבָנֵינוּ וְעַתָּה כֹּל אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֵלֶיךָ עֲשֵׂה:**

תשימו לב **הַעוֹד לָנוּ חֵלֶק וְנַחֲלָה בְּבֵית אָבִינוּ!?** מהי ההווה אמינה שכן יש להן חלק ונחלה בבית אבינו, הרי הן בנות ובנות לא יורשות את אביהם?! עכשיו מובן למה, כי לפני כן ללבן אבינו לא היה בנים ולכן הן יורשות את אביהם דרך יעקב, ועכשיו לאבינו יש כבר בנים ולכן הן אומרות **הַעוֹד לָנוּ חֵלֶק וְנַחֲלָה בְּבֵית אָבִינוּ!?** התשובה היא **שלא!!** לכן הן מסכימות לעזוב את המולדת = את אלוהי נחור, לטובת אלוהי אברהם = אלוהי ארץ ישראל. (יעקב מופתע כי למה שהן יוותרו ללבן הרי הן השקיעו הרבה שנים להצמיח את הנחלה הולידו וגידלו את ילדיהם במולדת שלהן).

כולנו אומרים בליל הסדר **"צא ולמד מה בקש לבן הארמי לעשות ליעקב אבינו, שפרעה לא גזר אלא על הזכרים ולבן בקש לעקור את הכל"**

יעקב הצדיק לא חלם שזה התוכנית של לבן, אבל רחל אמנו ידע וידע מה הולך להיות. אביהם לבן השקיע מאמצים רבים להציל את הנחלה. הנה עכשיו הבנות לא ירצו לוותר אחרי שהן ובעליהם יעקב השקיעו כ20 שנה והצמיחו את הכל. ולכן התוכנית של הרשע לבן היה פשוט לעקור את הכל ימ"ש.

עכשיו אנא תשימו אזנכם כאפרכסת.

למדנו אצל בעל הבכור שור הקדוש מה היה באורים ותומים. **את האורים ואת התומים.** ונראה לי ש"אורים" לשון מדינות, כמו: "באורים כבדו ה'" וכמו "אור כשדים". **תומים: גבולים, מקום שהגבולים כלים ותמים שם. שהיה כתוב שם תחום פלוני לפלוני, וגבוליו ומיצריו כתובין ונתונין בתוך החושן, וכן לכל שבט ושבט הכתוב באבן, תחומו וגבולו נתון כנגדו, וזהו משפט בני ישראל: שלא יוכל זה לערער על גבול זה כלום" -** בכור שור - שמות כח ל

(בזמנו כתבתי שני מאמרים על הבכור שור הזה, אחד בשם "אורים ותומים כפשוטו" ואחד בשם "פרשת תצוה – הבנת עומק חושן המשפט והאורים ותומים")

שזה אומר האורים ותומים היה הטאבו של אלוהי אברהם מחלוקת נח ובניו מה שנקרא תורת נח. שזה אומר שאם אין לך את האורים ותומים, פשוט הלך עליך, אין לך יותר טאבו על הארץ. אבל יש לאלוהי נחור את אלוהי אברהם. שזה אומר אם ללבן אבד האורים ותומים שלו, הוא יכול עוד להציל את המצב שלו עם האורים ותומים של אברהם אבינו שזה נמצא אצל מי? **אצל יעקב!!** הרי יצחק אבינו לפני שהוא שולח את יעקב הוא נותן ליעקב את האורים ותומים (ד) **וְיִתֶּן־לְךָ֙ אֶת־בִּרְכַּ֣ת אַבְרָהָ֔ם לְךָ֖ וּלְזַרְעֲךָ֣ אִתָּ֑ךְ לְרִשְׁתְּךָ֙ אֶת־אֶ֣רֶץ מְגֻרֶ֔יךָ אֲשֶׁר־נָתַ֥ן אֱלֹהִ֖ים לְאַבְרָהָֽם:**

הגאונות של רחל אמנו

וזה הגאונות של רחל אמנו, היא פשוט גונבת את האורים ותומים של לבן = אלוהי נוחר. לבן רואה שאין לו את זה, והלך עליו כנ"ל. ולכן הוא רץ אחרי יעקב ומחפש ומחפש ולא מוצא את זה (הרבה יותר קל לשבת על מפה תחת כר הגמל מלשבת על פסל כלשהו. תמיד זה היה לי מוזר אייך רחל יושבת על פסל ולבן לא מרגיש בזה, עכשיו זה נשמע ממש פשוט).

כשאין לו את האורים ותומים שלו, יש לו רק דרך אחד להציל את אלוהי נחור. וזה כנ"ל האורים ותומים של יעקב. ולכן לבן מבין שבלי ברית עם יעקב הוא מפסיד את נחלתו שזה ארם נהרים ועיר נחור וכו' וכו'

כולם שואלים למה אלוהים הגיע ללבן בחלום הלילה ולא הגיע גם לעשו? הרי שניהם רדפו אחרי יעקב להורגו רח"ל. עכשיו ברור לגמרי למה. לבן לא היה נביא, זה ברור לנו, אז אייך הגיע אליו האלוהים בחלום?

הרמב"ן כנודע אומר על השאלה מתי הקב"ה אמר **"בקרבי אקדש"** - רמב"ן ויקרא פרק י פסוק ג

ולדעתי בדרך הפשט אין צורך לכל זה, **כי דבר השם, גזרותיו ומחשבותיו וענין דרכיו, והדבור יאמר בכל אלה,** דברתי אני עם לבי (קהלת א טז), חשבתי מחשבה זו. וזה הדבר אשר מל יהושע (יהושע ה ד), זה הענין, על דבר הכסף (בראשית מג יח). וכן ותהי אשה לבן אדוניך כאשר דבר ה' (שם כד נא), גזר, וכמוהו באבירם בכורו יסדה ובשגוב צעירו הציב דלתיה כדבר ה' אשר דבר ביד יהושע בן נון (מ"א טז לד): **והנה אמר משה, המקרה הזה הוא אשר גזר השם לאמר אל לבו, בקרובי אקדש, שלא יהרסו אל קדושתי, ועל פני כל העם אכבד, שיהיו נוהגים כבוד במשכני:** ע"כ דברי הרמב"ן הידועים כבר לכל בר בי רב דחד יומא.

על פי הרמב"ן כאן, פשוט, זה לא היה אלוהים בעצמו כפי שזה כתוב בתורה **וַיָּבֹ֧א אֱלֹהִ֛ים אֶל־לָבָ֥ן הָאֲרַמִּ֖י בַּחֲלֹ֣ם הַלָּ֑יְלָה וַיֹּ֣אמֶר ל֗וֹ הִשָּׁ֧מֶר לְךָ֛ פֶּן־תְּדַבֵּ֥ר עִֽם־יַעֲקֹ֖ב מִטּ֥וֹב עַד־רָֽע׃** זה היית פשוט הבנת לבן את הסיטואציה כנ"ל. כלומר לבן אחרי שראה שגנבו לו את האורים ותומים שלו, באמת היה לו חלומות רעים. והבינו. לבן הבין שאין לו אפשרות לדבר עם יעקב מטוב עד רע. יש לו רק דרך אחת והיא לעשות עם יעקב ברית. ועכשיו נבין בעזרת השם את הפסוקים

בראשית פרק לא

(יט) וְלָבָ֣ן הָלַ֔ךְ לִגְזֹ֖ז אֶת־צֹאנ֑וֹ וַתִּגְנֹ֣ב רָחֵ֔ל אֶת־הַתְּרָפִ֖ים אֲשֶׁ֥ר לְאָבִֽיהָ׃

כפי שאמרנו לעיל התרפים זה האורים ותומים של אלוהי נחור. על דרך **כִּ֣י ׀ יָמִ֣ים רַבִּ֗ים יֵֽשְׁבוּ֙ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל אֵ֥ין מֶ֙לֶךְ֙ וְאֵ֣ין שָׂ֔ר וְאֵ֥ין זֶ֖בַח וְאֵ֣ין מַצֵּבָ֑ה "וְאֵ֥ין אֵפ֖וֹד וּתְרָפִֽים"** - הושע ג ד

רחל הגאונה מבינה שלברוח זה לא הפתרון, כי לבן לא משאיר איום על אלוהי נחור שזה הנחלה שלו ושל בניו. כלומר לבן בתוכנית רוצה לעקור את הכל רח"ל, גם אם יעקב והבנות והטף נשארים אצלו, וגם אם יעקב והבנות והטף בורחים

ממנו לארץ ישראל = אלוהי אברהם, בכל מצב לבן הרשע ישמיד אותם שלא יהיה ערער על הנחלה שלו. והבינו. ולכן רחל אמנו עולה על רעיון גאוני, לגנוב את התרפים שזה האורים ותומים של אלוהי נחור.

(כ) וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת־לֵב לָבָן הָאֲרַמִּי עַל־בְּלִי הִגִּיד לוֹ כִּי בֹרֵחַ הוּא:

אחרי שיעקב שמע מה הבנים של לבן מתלחשים,,,,(בראשית פרק לא א) **וַיִּשְׁמַע אֶת־דִּבְרֵי בְנֵי־לָבָן לֵאמֹר לָקַח יַעֲקֹב אֵת כָּל־אֲשֶׁר לְאָבִינוּ וּמֵאֲשֶׁר לְאָבִינוּ עָשָׂה אֵת כָּל־הַכָּבֹד הַזֶּה:** ויעקב ראה את פני לבן ,,,, **(ב) וַיַּרְא יַעֲקֹב אֶת־פְּנֵי לָבָן וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ עִמּוֹ כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם:** יעקב מתחיל להבין שזה סכנה להמשיך לגור שם,,,, **(ג) וַיֹּאמֶר יְקֹוָק אֶל־יַעֲקֹב שׁוּב אֶל־אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ וּלְמוֹלַדְתֶּךָ וְאֶהְיֶה עִמָּךְ:** כלומר יעקב חושב שאם הוא יברח עם כולם, הבנים של לבן ולבן עצמו, דווקא ישמחו, הרי יעקב והבנות והילדים כבר לא איום על אלוהי נחור. ולכן,,,,,,

(כא) וַיִּבְרַח הוּא וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיָּקָם וַיַּעֲבֹר אֶת־הַנָּהָר וַיָּשֶׂם אֶת־פָּנָיו הַר הַגִּלְעָד:

(כב) וַיֻּגַּד לְלָבָן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בָרַח יַעֲקֹב:

(כג) וַיִּקַּח אֶת־אֶחָיו עִמּוֹ וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו דֶּרֶךְ שִׁבְעַת יָמִים וַיַּדְבֵּק אֹתוֹ בְּהַר הַגִּלְעָד:

(כד) וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־לָבָן הָאֲרַמִּי בַּחֲלֹם הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תְּדַבֵּר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע:

ראו לעיל את הרמב"ן ואת המהלך של רבי מורי כאן עם הרמב"ן והבכור שור

(כה) וַיַּשֵּׂג לָבָן אֶת־יַעֲקֹב וְיַעֲקֹב תָּקַע אֶת־אָהֳלוֹ בָּהָר וְלָבָן תָּקַע אֶת־אֶחָיו בְּהַר הַגִּלְעָד:

(כו) וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב מֶה עָשִׂיתָ וַתִּגְנֹב אֶת־לְבָבִי וַתְּנַהֵג אֶת־בְּנֹתַי כִּשְׁבֻיוֹת חָרֶב:

(כז) לָמָּה נַחְבֵּאתָ לִבְרֹחַ וַתִּגְנֹב אֹתִי וְלֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וָאֲשַׁלֵּחֲךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁרִים בְּתֹף וּבְכִנּוֹר:

(כח) וְלֹא נְטַשְׁתַּנִי לְנַשֵּׁק לְבָנַי וְלִבְנֹתָי עַתָּה הִסְכַּלְתָּ עֲשׂוֹ:

(כט) יֶשׁ־לְאֵל יָדִי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע וֵאלֹהֵי אֲבִיכֶם אֶמֶשׁ| אָמַר אֵלַי לֵאמֹר הִשָּׁמֶר לְךָ מִדַּבֵּר עִם־ יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע:

כלומר לבן הרשע מגלה ליעקב את התוכנית המקורית שלו: **יֶשׁ־לְאֵל יָדִי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע**. אלא **וֵאלֹהֵי אֲבִיכֶם אֶמֶשׁ| אָמַר אֵלַי לֵאמֹר הִשָּׁמֶר לְךָ מִדַּבֵּר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע:**

ופירשנו את זה לעיל. כלומר גניבת האורים ותומים של אלוהי נחור על ידי הגאונה שלנו - רחל אמנו, מנע מלבן לעשות להם רע

(ל) וְעַתָּה הָלֹךְ הָלַכְתָּ כִּי־נִכְסֹף נִכְסַפְתָּה לְבֵית אָבִיךָ לָמָּה גָנַבְתָּ אֶת־אֱלֹהָי:

לבן אומר ליעקב, אוקיי אני מבין למה נכסף נכספתה לבית אביך כי יש לי כבר בנים משלי ולכן אתה לא נוחל את נחלתי כפי התוכנית בתחילה **אבל למה גנבת את אלוהי!?** תמיד שאנו לומדים את הפסוק אנחנו צוחקים, אם אפשר לגנוב את אלוהיך, איזה אלוה זה?! עכשיו מובן לגמרי מה הטענה של לבן. לבן אומר ליעקב: "אם יש לך שכל וברחת בכדי שאני ובני לא ירגישו מאוימים, אז **לָמָּה גָנַבְתָּ אֶת־אֱלֹהָי**?!"

(לא) וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלָבָן כִּי יָרֵאתִי כִּי אָמַרְתִּי פֶּן־תִּגְזֹל אֶת־בְּנוֹתֶיךָ מֵעִמִּי:

יעקב לא ידע מכל התוכנית הזה, יעקב חשב שלבן יגנוב את הנשים שלו **כִּי יָרֵאתִי כִּי אָמַרְתִּי פֶּן־תִּגְזֹל אֶת־בְּנוֹתֶיךָ מֵעִמִּי**. הוא לא ידע שלבן תכנן לעקור את הכל כנ"ל ימ"ש. יעקב חשד בלבן שאחרי שיש ללבן בנים, לבן לא צריך את יעקב ולכן לבן הרשע מסוגל לקחת ממנו את הבנות.

(לב) עִם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת־אֱלֹהֶיךָ לֹא יִחְיֶה נֶגֶד אַחֵינוּ הַכֶּר־לְךָ מָה עִמָּדִי וְקַח־לָךְ וְלֹא־יָדַע יַעֲקֹב כִּי רָחֵל גְּנָבָתַם:

יעקב כועס מאוד על החשד של לבן שהוא זה שגנב את אלוהיו ואומר **עִם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת־אֱלֹהֶיךָ לֹא יִחְיֶה נֶגֶד אַחֵינוּ.**

שוב, כפי שלמדנו עד היום, יעקב לא היה גוזר מיתה על מי שגונב פסלים, הרי הסבא אברהם עשה את זה בביתו של אביו תרח והשמיד את כל הפסלים של תרח אביו. עכשיו שאנו מבינים מהי התרפים, ולכן מובן לנו למה יעקב גוזר מיתה על גנבתם.

(לג) וַיָּבֹא לָבָן בְּאֹהֶל יַעֲקֹב| וּבְאֹהֶל לֵאָה וּבְאֹהֶל שְׁתֵּי הָאֲמָהֹת וְלֹא מָצָא וַיֵּצֵא מֵאֹהֶל לֵאָה וַיָּבֹא בְּאֹהֶל רָחֵל:

(לד) וְרָחֵל לָקְחָה אֶת־הַתְּרָפִים וַתְּשִׂמֵם בְּכַר הַגָּמָל וַתֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם וַיְמַשֵּׁשׁ לָבָן אֶת־כָּל־הָאֹהֶל וְלֹא מָצָא:

ושאלנו לעיל אייך משמש ולא מצא פסלים? עכשיו מובן למה, כי זה היה רק קלף (האורים ותומים שלנו נכנס לתוך החושן. אני מנסה להסביר כמה קטן זה שאפשר לשבת על זה ולא להרגיש בו)

(לה) וַתֹּאמֶר אֶל־אָבִיהָ אַל־יִחַר בְּעֵינֵי אֲדֹנִי כִּי לוֹא אוּכַל לָקוּם מִפָּנֶיךָ כִּי־דֶרֶךְ נָשִׁים לִי וַיְחַפֵּשׂ וְלֹא מָצָא אֶת־הַתְּרָפִים:

(לו) וַיִּחַר לְיַעֲקֹב וַיָּרֶב בְּלָבָן וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלָבָן מַה־פִּשְׁעִי מַה חַטָּאתִי כִּי דָלַקְתָּ אַחֲרָי:

תמיד שלמדנו את הפסוק הזה, נטרפנו מהתמימות של יעקב. מה יעקב חשב שלבן לא ירדוף אחריו? עכשיו פשוט למה יעקב חשב שלא ירדוף אחריו הרי לבן ובניו צריכים להיות שמחים שיעקב עם האחיות ברחו להם, ככה יעקב ומשפחתו כבר לא איום על אלוהי נחור.

(לז) כִּי־מִשַּׁשְׁתָּ אֶת־כָּל־כֵּלַי מַה־מָּצָאתָ מִכֹּל כְּלֵי־בֵיתֶךָ שִׂים כֹּה נֶגֶד אַחַי וְאַחֶיךָ וְיוֹכִיחוּ בֵּין שְׁנֵינוּ:

כלומר יעקב מבין שהוא רדף אחרי האורים ותומים שלו, ואז יעקב כועס על לבן למה הוא בכלל מעלה על דעתו שיעקב יעשה דבר שכזה, הנה - טוען יעקב ללבן - משמשתה ולא מצאתה. אז למה חשדת בי בתחילה?! ועכשיו יעקב מספר לו כמה הוא יעקב היה נאמן לו, אז שוב אייך אתה חושד בי? - נזעק יעקב כלפי לבן הרשע,,,,,

(לח) זֶה עֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי עִמָּךְ רְחֵלֶיךָ וְעִזֶּיךָ לֹא שִׁכֵּלוּ וְאֵילֵי צֹאנְךָ לֹא אָכָלְתִּי:

(לט) טְרֵפָה לֹא־הֵבֵאתִי אֵלֶיךָ אָנֹכִי אֲחַטֶּנָּה מִיָּדִי תְּבַקְשֶׁנָּה גְּנֻבְתִי יוֹם וּגְנֻבְתִי לָיְלָה:

(מ) הָיִיתִי בַיּוֹם אֲכָלַנִי חֹרֶב וְקֶרַח בַּלָּיְלָה וַתִּדַּד שְׁנָתִי מֵעֵינָי:

(מא) זֶה־לִּי עֶשְׂרִים שָׁנָה בְּבֵיתֶךָ עֲבַדְתִּיךָ אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה בִּשְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּצֹאנֶךָ וַתַּחֲלֵף אֶת־מַשְׂכֻּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מֹנִים:

(מב) לוּלֵי אֱלֹהֵי אָבִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וּפַחַד יִצְחָק הָיָה לִי כִּי עַתָּה רֵיקָם שִׁלַּחְתָּנִי אֶת־עָנְיִי וְאֶת־ יְגִיעַ כַּפַּי רָאָה אֱלֹהִים וַיּוֹכַח אָמֶשׁ:

כלומר **לוּלֵי אֱלֹהֵי אָבִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וּפַחַד יִצְחָק "הָיָה לִי"** = יש לי את האורים ותומים של אלוהי אברהם (- שזה קודש, מול אלוהי נחור שזה חול, כפי שחז"ל בצדק אומרים, הרי לבן הרשע לא חשב לרגע לקיים את תורת נח אלא רצה רק

את הזכויות של תורת נח ולכן אלוהי נחור זה אך ורק חול = "תרפים", כלומר התרפים לא נקראים 'אורים ותומים' אלא 'תרפים' כי זה סוג של ע"ז לשמר את הזכויות בלי לקיים את התורה כמו הלאומניים המודרניים, מה שאין כן אלוהי אברהם שזה קודש = נקרא "אורים ותומים", כי יעקב ומשפחתו רוצים לקיים את תורת נח כפי שמוכח בהמשך שיעקב אומר לבניו (בראשית פרק לה ב) **וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב֙ אֶל־בֵּית֔וֹ וְאֶ֖ל כָּל־אֲשֶׁ֣ר עִמּ֑וֹ הָסִ֜רוּ אֶת־אֱלֹהֵ֤י הַנֵּכָר֙ אֲשֶׁ֣ר בְּתֹכְכֶ֔ם וְהִֽטַּהֲר֔וּ וְהַחֲלִ֖יפוּ שִׂמְלֹתֵיכֶֽם: (ג) וְנָק֥וּמָה וְנַעֲלֶ֖ה בֵּֽית־אֵ֑ל וְאֶֽעֱשֶׂה־שָּׁ֣ם מִזְבֵּ֗חַ לָאֵ֞ל הָעֹנֶ֤ה אֹתִי֙ בְּי֣וֹם צָֽרָתִ֔י וַֽיְהִי֙ עִמָּדִ֔י בַּדֶּ֖רֶךְ אֲשֶׁ֥ר הָלָֽכְתִּי: (ד) וַיִּתְּנ֣וּ אֶֽל־יַעֲקֹ֗ב אֵ֣ת כָּל־אֱלֹהֵ֤י הַנֵּכָר֙ אֲשֶׁ֣ר בְּיָדָ֔ם וְאֶת־הַנְּזָמִ֖ים אֲשֶׁ֣ר בְּאָזְנֵיהֶ֑ם וַיִּטְמֹ֤ן אֹתָם֙ יַעֲקֹ֔ב תַּ֥חַת הָאֵלָ֖ה אֲשֶׁ֥ר עִם־שְׁכֶֽם:** (כלומר יעקב אומר ללבן בלי שיש לי את האורים ותומים של אלוהי אברהם ,,,, **כִּ֥י עַתָּ֖ה רֵיקָ֣ם שִׁלַּחְתָּ֑נִי** כלומר היית גונב ממני את הבנות ואת הטף והיית שולח אותי **רֵיקָֽם.** ועכשיו מבין יעקב שהקב"ה הציל אותו עם זה שאין ללבן את התרפים שלו ולכן יעקב אומר ללבן ,,, **אֶת־עָנְיִ֞י וְאֶת־ יְגִ֧יעַ כַּפַּ֛י רָאָ֥ה אֱלֹהִ֖ים וַיּ֥וֹכַח אָֽמֶשׁ :** כלומר הקב"ה שכן אצל הנביאה רחל אמנו עם זה שהקב"ה הבזיק לרחל הבזק תבונה גאונית\נבואית לגנוב את התרפים. אבל יעקב לא ידע שזה מישהו מהמשפחה שלו. כלומר יעקב מבין עכשיו מה קורה, ללבן אין את האורים ותומים כי מישהו גנב לו את זה, ועם העובדה הזו, יעקב מרגיש שהקב"ה הציל אותו, אבל יעקב ידע שלא הוא ולדעתו לא אף אחד ממשפחתו גנבו את זה, אחרת אם יעקב היה מבין שרחל גנבה את זה על ידי נבואה בכדי להציל את המשפחה, יעקב לא היה גוזר מיתה על הגנב\רחל.

(מג) וַיַּ֨עַן לָבָ֜ן וַיֹּ֣אמֶר אֶֽל־יַעֲקֹ֗ב הַבָּנ֨וֹת בְּנֹתַ֜י וְהַבָּנִ֤ים בָּנַי֙ וְהַצֹּ֣אן צֹאנִ֔י וְכֹ֛ל אֲשֶׁר־אַתָּ֥ה רֹאֶ֖ה לִי־ה֑וּא וְלִבְנֹתַ֞י מָֽה־אֶעֱשֶׂ֤ה לָאֵ֙לֶּה֙ הַיּ֔וֹם א֥וֹ לִבְנֵיהֶ֖ן אֲשֶׁ֥ר יָלָֽדוּ:

תראו את הרשע הזה, זה כמו כל האומות נגד היהודי בכל ההיסטוריה וכמו הלאומניים החדשים במודרנה, תמיד היהודים חייבים להם משהו. כלומר הם אשכרה אומרים שכל עמלינו זה שלהם, ימ"ש.

(מד) וְעַתָּ֗ה לְכָ֛ה נִכְרְתָ֥ה בְרִ֖ית אֲנִ֣י וָאָ֑תָּה וְהָיָ֥ה לְעֵ֖ד בֵּינִ֥י וּבֵינֶֽךָ:

(מה) וַיִּקַּ֥ח יַעֲקֹ֖ב אָ֑בֶן וַיְרִימֶ֖הָ מַצֵּבָֽה:

(מו) וַיֹּ֨אמֶר יַעֲקֹ֤ב לְאֶחָיו֙ לִקְט֣וּ אֲבָנִ֔ים וַיִּקְח֥וּ אֲבָנִ֖ים וַיַּֽעֲשׂוּ־גָ֑ל וַיֹּ֥אכְלוּ שָׁ֖ם עַל־הַגָּֽל:

(מז) וַיִּקְרָא־ל֣וֹ לָבָ֔ן יְגַ֖ר שָׂהֲדוּתָ֑א וְיַעֲקֹ֕ב קָ֥רָא ל֖וֹ גַּלְעֵֽד:

(מח) וַיֹּ֣אמֶר לָבָ֔ן הַגַּ֨ל הַזֶּ֥ה עֵ֛ד בֵּינִ֥י וּבֵינְךָ֖ הַיּ֑וֹם עַל־כֵּ֥ן קָרָֽא־שְׁמ֖וֹ גַּלְעֵֽד:

(מט) וְהַמִּצְפָּה֙ אֲשֶׁ֣ר אָמַ֔ר יִ֥צֶף יְקֹוָ֖ק בֵּינִ֣י וּבֵינֶ֑ךָ כִּ֥י נִסָּתֵ֖ר אִ֥ישׁ מֵרֵעֵֽהוּ׃

(נ) אִם־תְּעַנֶּ֣ה אֶת־בְּנֹתַ֗י וְאִם־תִּקַּ֤ח נָשִׁים֙ עַל־בְּנֹתַ֔י אֵ֥ין אִ֖ישׁ עִמָּ֑נוּ רְאֵ֕ה אֱלֹהִ֥ים עֵ֖ד בֵּינִ֥י וּבֵינֶֽךָ׃

למה לבן עכשיו מפחד שיעקב ייקח בנות אחרות על בנותיו?! זה פשוט גאוני. תחשבו על זה. על פי הגוייש'ע כאפ (= ראש של רשע) של לבן, יעקב יכול עכשיו לוותר על הבנות של לבן ועל נכדיו, כלומר לבן הרשע חושד עכשיו ביעקב שהוא יעקב בעצמו יעשה את העקירה רח"ל על דרך **"החושד בכשרים לוקה בגופו"** ואייך? פשוט יעקב ייקח נשים אחרות על פני בנותיו, ואז חושב לבן שאין לו כלום, לא את אלוהי אברהם ולא את אלוהי נחור שכבר לא קיים. ולכן לבן דורש מיעקב בברית שלא ייקח נשים על בנותיו כאילו מרמז לו שלא ישמיד את בנותיו רח"ל, כי אם כן רח"ל לבן נשאר בלי כלום. כלומר מה פתאום רק עכשיו לבן דרש דבר כזה מיעקב? מה האינטרס שלו עכשיו פתאום, הרי דבר כזה דורשים מראש כשהוא נתן לו את לאה ורחל לפני 20 שנה. על כורחינו שנוצר כאן מצב חדש על פי הגוייש'ע כאפ של לבן כנ"ל. אם כי אפשר ללמד זכות על לבן הרשע שכל זמן שיעקב היה אצלו ויעקב חושב שהוא הולך לזכות גם באלוהי נחור על ידי בנותיו של לבן, אז לבן בטוח שיעקב לא ייקח נשים על בנותיו, עכשיו שאין ליעקב את אלוהי נחור, ומה עוד, הוא רחוק מלבן, ולכן אולי יעקב ייקח עוד נשים והבינו. אבל אי אפשר לדרוש רשעים לטובה אבל דרשתי את זה כי לבן אומר אם תקח נשים **"על"** בנתי. והבינו.

(נא) וַיֹּ֥אמֶר לָבָ֖ן לְיַעֲקֹ֑ב הִנֵּ֣ה׀ הַגַּ֣ל הַזֶּ֗ה וְהִנֵּה֙ הַמַּצֵּבָ֔ה אֲשֶׁ֥ר יָרִ֖יתִי בֵּינִ֥י וּבֵינֶֽךָ׃

(נב) עֵ֚ד הַגַּ֣ל הַזֶּ֔ה וְעֵדָ֖ה הַמַּצֵּבָ֑ה אִם־אָ֗נִי לֹֽא־אֶעֱבֹ֤ר אֵלֶ֙יךָ֙ אֶת־הַגַּ֣ל הַזֶּ֔ה וְאִם־אַ֠תָּה לֹֽא־תַעֲבֹ֨ר אֵלַ֜י אֶת־הַגַּ֥ל הַזֶּ֛ה וְאֶת־הַמַּצֵּבָ֥ה הַזֹּ֖את לְרָעָֽה׃

(נג) אֱלֹהֵ֨י אַבְרָהָ֜ם וֵאלֹהֵ֤י נָחוֹר֙ יִשְׁפְּט֣וּ בֵינֵ֔ינוּ אֱלֹהֵ֖י אֲבִיהֶ֑ם וַיִּשָּׁבַ֣ע יַעֲקֹ֔ב בְּפַ֖חַד אָבִ֥יו יִצְחָֽק׃

למה נחלתם זה לא אלוהי תרח אביהם?! למה **אֱלֹהֵ֨י אַבְרָהָ֜ם וֵאלֹהֵ֤י נָחוֹר֙ יִשְׁפְּט֣וּ בֵינֵ֔ינוּ אֱלֹהֵ֖י אֲבִיהֶ֑ם** . פשוט כי תרח היה בן משטר של נמרוד ומסר את בניו למולך והמולך רצה להרוג אותם משום מרד בנמרוד. כלומר תרח היה לאומן פנאט, שמסר את בניו למולך להריגה.

(נד) וַיִּזְבַּ֨ח יַעֲקֹ֥ב זֶ֙בַח֙ בָּהָ֔ר וַיִּקְרָ֥א לְאֶחָ֖יו לֶאֱכָל־לָ֑חֶם וַיֹּ֣אכְלוּ לֶ֔חֶם וַיָּלִ֖ינוּ בָּהָֽר׃

לסיכום:

כילדים למדנו בשופטים פרק ג' שהשופט הראשון היה עתניאל בן קנז. חז"ל אומרים בתמורה טז א ובעוד מקומות, שעתניאל החזיר את כל ההלכות ששכחנו אחרי שמשה רבינו נפטר. השופט הזה החזיק את כושן רשעתים מלך ארם נהרים בגרון. נלמד את הפסוקים בשופטים פרק ג

(ז) וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְקֹוָק וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת־יְקֹוָק אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעַבְדוּ אֶת־הַבְּעָלִים וְאֶת־ הָאֲשֵׁרוֹת:

פירשנו תמיד שע"ז של **"בעל" = בעלות = קניין = אלוהי הקניין המודרני** .כלומר בדיוק כמו הכלכלה המודרנית, ששם האדם נולד בלי כלום. ולכן אפשר לקנות אותו לעבד כמו הבנקים המודרניים שאנחנו כולנו עבדים שלהם. והיות שבני ישראל עבדו **אֶת־הַבְּעָלִים** כלומר **וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת־יְקֹוָק אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעַבְדוּ אֶת־הַבְּעָלִים וְאֶת־ הָאֲשֵׁרוֹת** :כלומר בני ישראל שכחו את ההלכות של משה רבינו כנ"ל ולכן אפשר היה פשוט לקנות אותם וכושן מלך ארם נהריים קנה אותם. כפי שכתוב בפסוק הבא

(ח) וַיִּחַר־אַף יְקֹוָק בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְכְּרֵם בְּיַד כּוּשַׁן רִשְׁעָתַיִם מֶלֶךְ אֲרַם נַהֲרָיִם וַיַּעַבְדוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־כּוּשַׁן רִשְׁעָתַיִם שְׁמֹנֶה שָׁנִים:

(ט) וַיִּזְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְקֹוָק וַיָּקֶם יְקֹוָק מוֹשִׁיעַ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹשִׁיעֵם אֵת עָתְנִיאֵל בֶּן־קְנַז אֲחִי כָלֵב הַקָּטֹן מִמֶּנּוּ:

(י) וַתְּהִי עָלָיו רוּחַ־יְקֹוָק וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא לַמִּלְחָמָה וַיִּתֵּן יְקֹוָק בְּיָדוֹ אֶת־כּוּשַׁן רִשְׁעָתַיִם מֶלֶךְ אֲרָם וַתָּעָז יָדוֹ עַל כּוּשַׁן רִשְׁעָתָיִם:

וַתְּהִי עָלָיו רוּחַ־יְקֹוָק וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל מהי רוח השם? החזירן עתניאל בן קנז **"מתוך פלפולו"** על דרך: אלף ושבע מאות קלין וחמורין, וגזירות שוות, ודקדוקי סופרים נשתכחו בימי אבלו של משה. אמר רבי אבהו: אעפ"כ החזירן עתניאל בן קנז **"מתוך פלפולו"** (תלמוד בבלי מסכת תמורה דף טז עמוד א) כלומר עתניאל ידע דעת עליון עם זה שהיה לו את האורים ותומים של אלוהי אברהם ואלוהי נחור, ולכן ידע את החשיבה היהודית ולכן יכול היה להחזיר את כל ההלכות ששכחו עם כל כללי הלימוד = **"מתוך פלפולו"**

וַיֵּצֵא לַמִּלְחָמָה וַיִּתֵּן יְקֹוָק בְּיָדוֹ אֶת־כּוּשַׁן רִשְׁעָתַיִם מֶלֶךְ אֲרָם למה עתניאל לא הורג אותו? כלומר מה זה **וַתָּעָז יָדוֹ עַל כּוּשַׁן רִשְׁעָתָיִם ?** ולכן לעניות דעתי כנ"ל אצל עתניאל היה האורים ותומים של אלוהי נחור שרחל אמנו גנבה. שזה אומר עתניאל החזיק את כושן בגרון ולכן ,,,, **(יא) וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיָּמָת עָתְנִיאֵל בֶּן־קְנַז: פ**

והיות שאצלו היה האורים ותומים, ולכן דווקא עתניאל יכול היה להחזיר את כל ההלכות שנשכחו אחרי שמשה רבינו נפטר. הרי כל התורה בנויה על האורים ותומים = חושן המשפט על דרך (שמות פרק כח ל) **וְנָתַתָּ֞ אֶל־חֹ֣שֶׁן הַמִּשְׁפָּ֗ט אֶת־הָֽאוּרִים֙ וְאֶת־הַתֻּמִּ֔ים וְהָיוּ֙ עַל־לֵ֣ב אַהֲרֹ֔ן בְּבֹא֖וֹ לִפְנֵ֣י יְקֹוָ֑ק וְנָשָׂ֣א אַ֠הֲרֹן אֶת־מִשְׁפַּ֨ט בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֧ל עַל־לִבּ֛וֹ לִפְנֵ֥י יְקֹוָ֖ק תָּמִֽיד:**

כלומר כשופט עתניאל שלט על הטאבו שלנו וגם שלט על הטאבו של אלוהי נחור. הרי ברגע שבני ישראל חזרו בתשובה הסמכות עוברת **מאלוהי הבעלים** ימ"ש **לאלוהי הארץ** שזה האורים ותומים שהיה אצל השופט עתניאל בן קנז.

נסיים עם השאלה למה כושן נקרא **"רשע"** פעמים = **רִשְׁעָתָ֑יִם?** התשובה שמשפחת לבן הפרו פעמיים את הברית של הגל עד, אפי' שידעו שאין להם את האורים ותומים משלהם. **הפעם הראשונה:** בלעם עם האתון שלו = פרשת בלע. **הפעם השניה :** כושן רשעתים עם הכלכלה שלו = **אלוהי הבעלים,** כאן בשופטים. ושניהם לא ידעו שהאורים ותומים שלהם נמצא בידינו.

ולבסוף יואב הרג אותם כפי שחז"ל מספרים לנו במדרש תנחומא פרשת דברים: את מוצא שיואב היה ראש סנהדרין שנאמר (שמואל ב כג) ואלה שמות הגבורים אשר לדוד יושב בשבת תחכמוני זה יואב ודוד חכם מכלם היה שנאמר (שמואל ב יד) ואדוני חכם כחכמת מלאך האלהים ולא היו עושין דבר אלא על פי סנהדרין שנא' (תהלים ס) למנצח על שושן עדות שושן אלו סנהדרין שנאמר סוגה בשושנים עדות על שם התורה שנקראת עדות, מכתם זה דוד שנעשה מלך וקורא עצמו עני תם שהלך בתמימות עם קונו ללמד ללמדו הדבר, אימתי בהצותו את ארם נהרים מהו **כשהלך יואב להלחם עם ארם נהרים יצאו לקראתו אמרו לו את מבני בניו של יעקב ואנו מבני בניו של לבן והרי התנאי שלהם קיים דכתיב** (בראשית לא) **עד הגל הזה וגו'** כששמע יואב כך חזר אצל דוד א"ל מה אתה אומר הרי תנאי שבועת יעקב מיד הושיבו סנהדרין שושן עדות ללמד למדוהו ואמרו לו **באמת כך היה התנאי אלא שהם עברו תחלה בלעם הרשע לא כך אמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב וגו'** (במדבר כג) **וכושן רשעתים לא שעבד בנו שנאמר** (שופטים ג) **ויעבדו בני ישראל את כושן רשעתים וגו', הם הרשיעו עלינו שתי רשעיות, כיון שהורו להם סנהדרין כך חזר עליהם והרגם.**

בברכה

Max maxmen

נספח יז'

תחיית המתים – המשל והפשט

רבי מורי היקר הגיע לבקר אותי (אני שוב בצרות הישנות שלי ורבי מורי היקר לא מוותר על מצוות ביקור חולים) וכהרגלו הוא מנסה להשכיח ממני את צרותי ומספר לי סיפור:

הבת שלו שתחיה לומדת בסמינר באידיש באחת הערים החרדיות. הן לומדות עכשיו את ספר יחזקאל ואת סיפור עצמות היבשות = תחיית המתים. על פניו הבת הנחמדה של רבי מורי הבינה מפשוטו של מקרא שמדובר במשל. אבל המורה התעקשה שמדובר כפשוטו שבאמת יחזקאל הקים אותם לתחייה. וכמובן הביאה את הגמרא הנודע (בסנהדרין דף צב עומד ב) כראיה. הבת הנחמדה לא מוותרת (כנראה לא נפלה רחוק מהעץ) ואומרת שיש מחלוקת חכמים באותו מקום האם זה משל או עובדה מציאותית. **רבי יהודה אומר: "אמת" משל היה. אמר לו רבי נחמיה: אם אמת - למה משל, ואם משל - למה אמת? אלא: באמת משל היה** (קיימא לן כל ב**"אמת"** הלכתא היא - ספר העיקרים מאמר ד פרק לה). - סנהדרין צב ב

המורה: אבל ההלכה היא כפי הדעה שזה היה עובדה מציאותית. והביאה סימוכים מאחרונים וכו' וכו'

הבת מגיע הביתה ובצדק שואלת את רבי מורי: אבא, **האם אפשר הלכה על מחלוקת במציאות !?** כלומר הרי ידוע מהרמב"ם שאי אפשר מחלוקת בקבלה (= הלכה מסיני), זה או שהיה או שלא היה. ההיגיון הפשוט של הרמב"ם טוענת שאם יש קבלה שמקובל על כולם, אז אפשר לומר שזה קבלה אמתית (לא לגמרי נכון אבל הגיונית אפשר לומר שאם כולם בלי יוצאים מהכלל קיבלו מה שקיבלו אז לכאורה זה נכון). אבל אם נפל מחלוקת באחת מהדורות ?! זה כבר לא קבלה אבסולוטית הרי יש טוענים שלא היה. ולכן הרמב"ם נתן לנו את הכלל הפשוט הזה שרק קבלה אבסולוטית שאף אחד מכל הדורות לא חלקו עליה, אז אפשר לומר שהיא קבלה מסיני.

רבי מורי ניסה להסביר לבת שלא מדובר על הלכה במובן שההלכה היא שכך היה, מדובר על הלכה ממובן שכך אנו צריכים להאמין. כלומר **"אנו מחויבים הלכתית להאמין שכך היה אפי' שלא היה"** ושתגדלי תביני.

אבל - הבת מתעקשת וטוענת: המשל בא לומר שאפי' שתחיית המתים בלתי אפשרית במציאות בכל זאת הנמשל אפשרית. כלומר יחזקאל יוצא בהנחה

שתחיית המתים בלתי אפשרית אצלו ואצל ההמונים שהוא מדבר עליהם, בכל זאת מראה שזה אפשרי, כלומר תחיית היהדות אפשרי אפי' שהיא מתה ח"ו. אם תחיית המתים אפשרי במציאות של יחזקאל והדור ההוא ?! אז מה המשל והנמשל ? מתים אפשר להחיות ואת היהדות אי אפשר רח"ל !! דווקא זה שאי אפשר להחיות מתים מאפשר את המשל ואת הנמשל. יוצא שיחזקאל בעצמו וכל הדור ההוא לא חשבו שתחיית המתים אפשרי. יחזקאל לא מביא משל אפשרי שהנמשל הוא כביכול לא אפשרי, זה עובד הפוך, מביאים דבר\משל שלא אפשרי להראות שזה אפשרי בנמשל.

רבי מורי: מה אני יעשה איתך ? תגדלי תביני!!

רבי מורי היקר – אני נזעק – אייך אתה משיב לה בקש? הרי היא צודקת לגמרי!! (ונראה לי שרבי מורי דיי מסופק מיזה שאני נזעק חמס. כלומר אני מתחיל להבין שזה מה שהוא רוצה, שאני יתחיל לחיות ולזעוק ולהתווכח וכו' וכו').

האמת - עונה לי רבי מורי – גם אני כעסתי נורא על המורה. הרי על פי פשוטו של מקרא הבת צודקת שמדובר על משל ונמשל. החולקים בגמרא כנראה ידעו שזה משל ונמשל, אבל משל\נמשל שהפך למציאות ולא כמטפורה גרידה, כלומר באמת המשל\הנמשל הפך למציאות. הרי מהי משל ונמשל ?! ניקח את המשל\נמשל של יחזקאל עצמו. יש יהודים מתבוללים בארץ זרה ויש להם כבר נשים נכריות וכו' וכו' והנה כל בר דעת מבין שהם לקראת אבדון מוחלט = מוות = לא יישאר מהן זכר. בא יחזקאל ואומר שלא ולא, אנו טועים, כי אפשר שכמה מהם יחזרו למוטב ותוך כמה דורות כל בני ישראל קמים לתחייה בחזרה. וככה באמת היה, הפסדנו את עשרת השבטים אבל הנה עובדה אנו עוד קיימים עד היום. (רבי יהודה כנראה יטען שהפסד עשרת השבטים זה לא תחיה. כלומר אפי' הנמשל לא התקיים והשורדים הם מאלה שלא מתו\חטאו)

לפי הפירוש של רבי מורי, המשל\הנמשל התקיים הלכה למעשה ולכן רבי מורי טוען שהמשל\נמשל עיקר ולא הפשט. כלומר אם נצא לרגע בהנחה שיחזקאל באמת הקים את המתים לתחייה. ואז מה ? הרי רק נבואה שנצרכו לדורות, נכתבה לדורות. ואם הסיפור הזה היה, מהי רלוונטי לנו לדורות ? הרי אם יחזקאל לא נתן לנו את המרשם אייך להחיות מתים אז מה הועיל בזה שהוא בעצמו הקים אותם לתחייה ? מה עוד אם הם מתו אחרי כמה זמן (הרי כל אחד מת לבסוף) אז מה הרוויח מיזה שהקים אותם שוב ? כלומר אפי' אם יחזקאל היה נותן לנו את היכולות לדורות להקים מתים לתחייה, אז במילא מתים לבסוף או לחליפין בשביל מה מתים אם קמים בחזרה?

אבל אם יחזקאל מדבר כאן על המשל\נמשל, ומשל\נמשל שהתקיים במציאות ומתקיימת ב"ה בכל הדורות לאורך כל הגלות. אז חשיבות הנבואה של יחזקאל היא דווקא המשל ולא הפשט\העובדה האם היה או לא היה תחייה פיזית. כלומר בכל דור ודור אסור להתייאש אפי' שנדמה לדור ההוא שאין כבר תקווה ח"ו. וזה מה שיחזקאל רוצה להעביר לנו לדורות.

מסיים רבי מורי לומר: ולכן המורה חוטאת למטרה של הנבואה. במקום לתת לבנות להבין שאין ייאוש בעולם כלל ותמיד אפשר להקים את היהדות ואת היהודים לתחייה. וזה מה שהנביא רוצה שנבין. המורה מלמדת אותן דבר שלא רלוונטי = מחלוקת במציאות. שהבנות לא יכולות לקבל ובצדק. כביכול יחשבו שהמורה משיבה להם בקש ובמציאות זה לא היה. והנה הבנות לא יצאו עם משהו ביד. בזמן שיחזקאל הנביא כן רצה שהבנות ייצאו עם משהו ביד שזה כמובן המשל שהיא רלוונטית לדורי דורות.

אני שואל את רבי מורי: אולי יחזקאל כן רצה לתת לנו את ההבנה שזה אפשרי עם התפתחות התבונה. הרי אנו כבר עכשיו יכולים כמעט להחיות מתים ?! (כנודע אפשר מדעית לקחת די אן איי של מת ולשתול אותו בעובר ברחם האם במקום הדי אן איי המקורי של העובר והנה ייוולד לנו המת). כלומר יחזקאל כמו כל הנביאים חשב שהתפתחות התבונה האנושית היא אין סופית כולל להחיות את המתים. וזה מה שרצה לתת לנו להבין ולכן אולי יש כן רלוונטיות בפשט\בעובדה.

רבי מורי: מה שאתה מקס היקר אומר, זה נכון. כלומר לעומק היכולת המדעית שאתה מספר, לדעתי פותרת את ההלכה שאנו אמורים להאמין בתחיית המתים. כלומר האמונה בתחיית המתים אחרי שהמדע יכולה כביכול להחיות את המת, מאפשר לצאת ידי חובה של ההלכה שאומרת להאמין בתחיית המתים. ולעומק המצווה הזו בא למטרה הזאת לומר לבני אנוש שהתפתחות התבונה האנושית היא אין סופית. (אם כי לדעתי – מוסיף רבי מורי – אין לתחייה כשלעצמו שום תכלית כפי שהסברתי לעיל. הרי מה תצא לנו אם נוכל להחיות מתים אם בסוף הם ימותו ? ואם שוב נחייה אותם אז בשביל מה למות בכלל ? כלומר בני אנוש לא צריכים את תחיית המתים, המצווה להאמין בתחיית המתים היא אך ורק לתת לבני אנוש את ההבנה שהתפתחות התבונה האנושית היא אין סופית)

יש את תחיית המתים שהגיע להשיב על שכר ועונש = צדיק ורע לו ורשע שטוב לו. אבל אחרי המצאת החיים אחרי המוות (גן עדן וגהינם אחרי המוות) אין צורך בתחיית המתים כתשובה על צדיק ורע לו. בוודאי אחרי המצאת הגילגולים כבר לא צריך לא את החיים אחרי המוות ולא תחיית המתים. הרי הגילגולים משיב כביכול על השאלה של צדיק ורע לו.

כלומר - מסיים רבי מורי – אייך שלא נפרש מהי מטרת ההלכה של האמונה בתחיית המתים. יחזקאל לא חשב לא על זה ולא על זה. כלומר לא על התפתחות התבונה האנושית האין סופית ולא על תשובת צדיק ורע לו. הרי ביחזקאל עצמו כפשוטו מדובר במשל ברור ופשוט שאסור לאף דור ולאף אדם כפרט להתייאש ולנסות להקים את היהדות ואת היהודים לתחייה עד ביאת גואל אמן ואמן.

מסיים רבי מורי בכעס רב: שהמורה בסמינר תלמד אותם את נושא צדיק ורע לו ושכר ועונש, אז תגידי להן מהי הפתרונות לשאלה הנזעקת הזו דורי דורות, שכבר נזעקת על ידי משה רבינו ואיוב. אבל שהן לומדות יחזקאל, שהנושא היא מה עושים יהודים אחרי חורבן כמעט טוטלי ?! אז המשל הוא הרלוונטי ולא העובדה. כל גדולי ניצולי השואה למדו את יחזקאל הענק הזה כמשל. אם היו לומדים את זה כעובדה כמו שהמורה מלמדת את הבנות ?! אז לא היית נשאר זכר מהיהדות, הרי תראו מה קרה לרוב הניצולים.

לבת שלי עניתי נכון. ההלכה היא שנאמין שיחזקאל באמת הקים אותם לתחייה פיזית. ולמה צריך להאמין בזה ? כי כנ"ל יש לנו חובה להאמין שהתפתחות התבונה האנושית היא אין סופית. ולכן כלל לא משנה האם היה או לא היה וכנראה לא היה, אחרת יחזקאל היה משאיר לנו את המרשם לכך (אני רק לא יודע בשביל מה זה טוב להחיות מתים כנ"ל). והיות שהנבואה הזאת נכתב לדורות, אז זה מוכיח שזה לא היה. הרי אם היה, לא צריך כבר להוכיח שהתפתחות התבונה האנושית היא אין סופית הרי היכולות להחיות מתים היא בעצמה ההוכחה.

נוסיף לזה את טענת בתי היקרה שעצם הנמשל רלוונטי שהמשל בלתי אפשרית במציאות. אז יחזקאל וכל הדור ההוא חשבו שתחיית המתים בלתי אפשרית לעולם. כלומר מה טוענת בתי היקרה, שעצם זה שתחיית המתים בלתי אפשרית מאפשרת את המשל ואת הנמשל. כי אם תחיית המתים אפשרי אז מה הביג דיל כאן ? תחיית המתים אפשר ותחיית היהדות אי אפשר רח"ל. יחזקאל בא לשכנע שאפי' היהדות מתה כמו אדם מת שאי אפשר להחיות אדם מת, את היהדות כן אפשר להחיות. יוצא שתחיית המתים בלתי אפשרית מבחינת יחזקאל (לדעתי מגיע לבתי היקרה פרס גדול על המהלך הנפלא הזה).

יש - מוסיף רבי מורי – בהתנהגות המורה (והיא לא היחידה בדור שלנו בטעות הזה) סוג של התחכמות על התלמוד. הרי מה? את יותר חכמה מהתלמוד ? מבינה יותר בחינוך מהתלמוד ? התלמוד כעיקרון מביא מחלוקת ולא דעה מוחלטת, ובוודאי לא הלכה. כלומר כמו לגבי משיח ועוד ועוד התלמוד מביא מחלוקת ולא קובעת צד והלכה, ככה לגבי תחיית המתים של יחזקאל. ועל פניו לתלמוד גם היית דאגה לחינוך ולאמונה וכו' וכו'. ובכל זאת חכמי חז"ל ומחברי

התלמוד חשבו שעדיף לכתוב לדורות את המחלוקות דווקא. על דרך זכה נעשית לו סם החיים והפך. אז למה להתחכם על התלמוד ? אם המורה חושבת שזה לא לימודים לגיל שלהם, אז למה בכלל ללמוד יחזקאל בגיל הזה ? נכון שאם כבר לומדים בגיל הזה, צריך לקבוע הלכה בשביל חינוך ועיצוב של הילד\ה, ובהמשך (שיתבגר) הוא ילמד לעומק את הנושאים האלה הרי הוא מצווה ללמוד כל חייו. אבל כאן מדובר על בנות שלא מצווים ללמוד כל חייהם במילא לעולם היא לא תעמיק יותר בנושא ואז היא נשארת עם ההלכה שמיועדת לילדים ושוטים. אז שוב למה ללמד אותם יחזקאל ? במיוחד שחז"ל אומרים שבעתיד לא נלמד יותר נ"ך רק תורה\החומש. כלומר חז"ל הבינו שיבוא דורות שהנ"ך רק יזיק ולא תועיל. על כל פנים למה להתחכם על התלמוד ? התלמוד עקרונית מביא מחלוקת ולכן ככה רצו חז"ל שנלמד את יחזקאל ולא אחרת.

וככה רבי מורי עזב אותי עם כעס רב על המורה של הבת שלו. ואני התיישבתי בקושי רב על המיטה לכתוב לכם את הסיפור. ואני הסביר לכם בהרחבה את הנושא ואת הדיאלוג שלנו.

תחיית המתים והחיים אחרי המוות והגילגולים, הם כולם אנטי תזה לחשיבת התורה והיהדות. כמו שקרבנות ובית המקדש במקור הם אנטי תזה לתורה והיהדות. אלא מה ? כמו אחרי העגל הקימו לנו משכן ואחר כך בית המקדש אחרי שרצינו מלכות ?! ככה תחיית המתים והחיים אחרי המוות וכו' נכנסו ליהדות, על דרך "עת לעשות לשם הפרו תורתך".

החשיבה היהודית היא שכל אדם הוא אדם ראשון לצאצאיו לדורי דורות וממנו מתחיל החיים פלוס התפתחות התבונה האנושית האין סופית. למה אדם מוליד? 1, מחוק הטוב להיטיב. 2, חיי נצח. כלומר הוא בעצם חיי לנצח על ידי צאצאיו על דרך "מה זרעו בחיים אף הוא בחיים". עולם הבא = הדור הבא לדורי דורות.

אדם שחיי ומת הוא כאילו לא חיי בכלל. על דרך "למי שאין לו בנים חשוב כמת" (חז"ל). כי כל דבר זמני הוא כאילו לא היה. רק עם משאיר בנים ותלמידים ומפתח את תבונת בני אנוש, הוא כביכול נשאר חיי לנצח. חנוך למשל המציא לבני אנוש את הלוח ולכן הוא כביכול חיי לעולם. הרי בלי לוח בני אנוש לא היו שורדים.

מהחשיבה הבסיסית הזו, נחקקה כל התורה כולה. כל מצווה וכל מנהג של היהודי בא לצוות לדבר הפשוט הזה שכל אדם יזכה לחיי נצח על ידי צאצאיו. וכל זה מושגת בתנאי שהאדם הוא בן חורין.

אם כך, כל מצווה וכל עבירה ביהדות היא ביחס לזה. כלומר השכר והעונש היא יחסית למטרה והתכלית הנ"ל. על דרך "שכר מצווה מצווה ושכר עבירה עבירה" ככה נוכל להבין את כל טעמי המצוות והמנהגים ונפעל בהתאם.

אבל אם נפעל כאילו יש יום הדין הגדול אחרי התחייה. אז כל מצווה ועבירה היא שרירותית לגמרי שרק האלוהים קבע אותם בלי סיבה. ולכן לעולם לא נבין שום מצווה ושום עבירה למה וכמה ואייך. כלומר האמונה בתחיית המתים ויום הדין הגדול, היא אמונה שמשכחת את טעמי המצוות מהיהדות ומורידה אותם שאולה רח"ל. (מספיק לנו העובדה שבכל כמה דורות מקוים בנו רח"ל הפסד של 80% מצאצאינו להתבוללות ולאבדון, בכדי לתת לנו את ההבנה איפה האמונות האלה מביאות אותנו הלכה למעשה)

אותו דבר לגבי החיים אחרי המוות והגילגולים. אם יש חיים אחרי המוות (שזה כשלעצמו סתירה לתחייה ולגילגולים) ויש גילגולים, אז שוב כל המצוות והעבירות הם רח"ל שרירותיות לגמרי בלי מטרה וטעם מצווה. ואז שוב מקוים בנו כל קללות התורה כנ"ל.

ואם כל האמונות השקריות האלה כל כך אובדניות ליהודי, אז למה קידשנו אותם? את משכן והקרבנות וסמכות שבט לוי והכהנים והמלכות, בוטלו על ידי היהדות. כי היסטורית ראינו שהנביאים צדקו שכל סמכות שוללת את החירות ולכן האבדון תגיע ובאמת הגיע. כלומר מתקופת חז"ל אחרי מרד בר כוכבא, היהדות לא מחזיקה בחרב ולא מקים את בית המקדש וק"ו לא מקים מלכות כסמכות כריבון רח"ל.

יוצא מכאן שאין ליהודי סמכות רק התבונה = חכמה בינה ודעת ואת ריבון העולמים. אבל בשביל ילדים וטיפשים זה לא מספיק. בשבילם צריכים קודם כל תשובות שהראשונה שבהם היא שאלת צדיק ורע לו.

כלומר ילדים וטיפשים צריכים לראות את השכר והעונש בעיניים והם לא רואים את זה. אז כאן בא הפיתרון של התחייה. כלומר נכון בעולם הזה אין כביכול שכר ועונש ונמות לבסוף, אבל יגיע יום הדין הגדול והנורא שאז האלוהים יקים את כולנו לתחייה וייתן שכר לצדיקים ועונש לרשעים.

עברו כמה דורות וזה לא הספיק לשוטים הרי מתי זה יקרה התחייה ויום הדין הגדול ?! אז הגיע החיים אחרי המוות. מאז אפלטון בני אנוש התחילו להאמין שהחיים זה לא רק הגוף, יש כביכול הפרדה בין הגוף לנפש. בקיצור הנה הגיע הפתרון הבא: במילא אנו לא מתים (רק הגוף מת) ויש גן עדן וגהינום = שכר ועונש אחרי המוות.

תשימו לב שהפתרון הזה מיתרת לגמרי את התחייה הרי אנו לא מתים כלל רק הגוף הדומם מת. על הסתירה הזו מנסים להשיב בקש כאילו הגוף גם צריך לקבל את שלו = שכר או עונש. אבל זאת תשובת קש כי או שהגוף הוא החיים או שיש הפרדה ביניהם. אם יש הפרדה והגוף היא כלום, אז מה הטעם להעניש לדומם? ואם הגוף הוא משהו עם מודעות לשכר ועונש, אז החיים זה הגוף. בקיצור אי אפשר עכשיו לחסל את האמונה בתחייה וביום הדין הגדול, ונשארנו עם שני השקרים הקדושים האלה הסותרים אחד את השניה.

לימים החיים אחרי המוות לא ענה לשאלה של צדיק ורע לו, כי יש ילדים שסובלים. הרי ילדים עוד לא הספיקו כלל לעשות עבירות אז למה הם סובלים? אז קידשו את האמונה של המזרח שיש גילגולים כלומר הילד הזה היה בגילגול הקודם רשע מרושע ולכן הוא ירד שוב לעולם לתקן את מה שעשה בגילגול הקודם.

אופסOOS, אם ככה, זה מיתר את החיים אחרי המוות. הרי כל חוטא או כל שכר מקבלים עם ירידה שוב לעולם הזה בגילגול, אז מה צריך את החיים אחרי המוות?

והנה נשארנו עם כל השקרים הקדושים אפי' שהם סותרים אחת את השניה.

יבואו עכשיו החכמולוגים ויטענו כלפי היהודי. "ככה זה שמשקרים". בשביל להגן על שקר אחד צריך אלפי שקרים. אז מה החכמולוגים מציעים? משטר ושוטר = מלכות = ריבון = סמכות = עבדות!!

את זה לא יכול היהודי לקבל. הוא מעדיף חירות על עבדות. אם עבדות "**דין הוא שנגזור על עצמנו שלא לישא אשה ולהוליד בנים, ונמצא זרעו של אברהם אבינו כלה מאליו**" - חז"ל

אבל שקר אפי' קדוש היא שקר?! על כן יש לנו את ארון הספרים של מחשבת ישראל!! כלומר נחנך את הילדים על המצוות האולטימטיבית של היהודי והיא "ללמוד תמיד את התורה". ואז הוא ישיג לעצמו את התבונה = חכמה בינה ודעת, ולא יצטרך לשקרים הקדושים. כלומר השקרים יהיו רק לימי הילדות ולא לימי ההתבגרות שהוא ימלא את כרסו עם ספרות היהודית. (שאתה ממציא מיתוסים ואגדות בשביל חינוך ועיצוב של מוח הילד, אתה חייב מוסרית לאפשר לו להבין בהמשך שהם היו אך ורק לחינוך. מכאן הצורך הדחוף של כל אדם ללמוד כל חייו בעצמו ולהשכיל אחרת הוא יישאר ילד מפגר = פתי מאמין לכל דבר. האומות לא סומכים על האדם ולא על חינוך ולכן מעמידים לו שוטר עם רובה. ואז הם באמת לא צריכים מיתוסים ואגדות רק שטיפת מוח כאילו הם בני חורין בזמן שאין להם אפי' זכות מוקנה לנשום בלי הסכמת המשטר = השופט ברק)

כלומר הפתרון לשקרים היא הלימוד ולכן באמת המצווה הכי גדולה ביותר ביהדות היא לימוד תמידית ונצחית.

אז נשאל, אז איפה הגאולה ? הרי אנו בגלל האמונות הטפילות האלה מפסידים את עיקר החשיבה של התורה ?! הנה כל קללות התורה מתקיימות אצלינו זה אלפי דורות ?! התשובה היא "כי אנו לא לומדים באמת" כלומר לא השקרים היא הבעיה (הרי השקרים הוא מטרה למנוע את העבדות ואת המלכויות, ואת זה אנו משיגים ב"ה בכל אורך הגלות), הבעיה היא החוסר לימוד. כלומר במקום שהשקרים יהיו רק בשביל הילדים והטיפשים (על דרך **"יש דרש שהוא טוב לאחרים, וידריך בדרך תבונה את הנערים"** - אבן עזרא הקדמה לתורה), כולנו נשארים עם זה עד המוות. וכל זה בגלל שאנו לא לומדים מספיק והנה מקוים בנו כל קללות התורה.

ובכן עד כאן הסברנו אייך נכנס תחיית המתים והחיים אחרי המוות והגילגולים ליהדות וקידושם.

אבל יש עוד מטרה לתחיית המתים כפי שרבי מורי הסביר לעיל. והיא שיש חובה להאמין בהתפתחות התבונה האנושית שהיא אין סופית. ולא כמטרה הרי אין טעם להחיות מתים כנ"ל הרי הם חיים על ידי צאצאיהם שזה העיקר. כלומר אין לאנושות מטרה להחיות מתים. שיש הולדה = יצירת חיים, מי צריך תחייה ? רק המטרה היא האמונה בהתפתחות התבונה האנושית. לדוגמא: אני הולך למות מסרטן וככה לכולנו יש סיכוי למות מסרטן ?! בא האמונה הזו לטעון שאסור להתייאש ככה בני אנוש יחפשו תרופה לסרטן וכולנו ניצלים. כלומר האמונה בהתפתחות התבונה האנושית היא אומנה קריטית לאדם שבלעדיה אין לו סיכוי לשרוד.

שאנו מגיעים לסיפור של יחזקאל. שם המטרה היא אחרת לגמרי. מה יחזקאל רוצה? הוא רוצה לומר לכל אדם ואדם: אפי' כל העולם מת באסון טבעי או במלחמה גרעינית, אתה יכול להחיות את כל העולם בחזרה עם זה ששוב תוליד. אפי' כל בני אנוש חוטאים ואתה הצדיק היחידי בעולם, אתה יכול להחיות את הצידקות בחזרה אצל בני אנוש. אדם הראשון כיחיד עם אשתו המציא את חוקי המשפחה והחקלאות והוא וצאצאיו היחידים מכל קופי האדם ששרדו עד ימינו (תחשבו מזה נצח האדם שזכה בו אדם הראשון). חנוך כיחיד המציא את הלוח. נח ומשפחתו כיחידים המציא את הקניין הפרטי והירושה. כתוצאה מכך הומצאה המוסר והערכים האנושיים. אברהם אבינו כיחיד המציא את ברית המילה = דגל הפרט מול דגל החברה הדמיונית, ומכל הישויות החברתיות רק צאצאי אברהם שרדו ושורדים לנצח.

כלומר המשל של יחזקאל באמת הפך לעובדה. בכל דור ודור אנו קמים לתחייה בזכות ברית המילה ובזכות התורה = החשיבה היהודית. אנו הדור אחרי השואה יכולים להעיד על כך שהמשל של יחזקאל היא עובדה מציאותית עובדתית שקורה בכל ימי הגלות. לא רק זה אפי' יהודים לאומניים ומתבוללים המודרניים שנדמה לנו שהם בוודאי הולכים לאבדון, הנה הגיע גל של חוזרים בתשובה. כלומר המשל של יחזקאל היא עובדתית אפי' על סף אבדון בימינו אנו. החרדיות עצמה היא ההוכחה שהמשל של יחזקאל היא עובדה. הרי החרדיות קיבלו לא רק את מכת השואה, הם קיבלו את הגלות הכי קשה בהיסטוריה והיא הגלות אצל הלאומניים היהודיים, גלות של שבעים שנה קשים מנשאו. ובכל זאת הם קיימים ומתרבים על אפם וחמתם של שונאיהם מבית ומבחוץ.

את זה יחזקאל מלמד אותנו, ובא המורה הטיפשה והופכת לבנות את כל היוצרות?! זה הכאב הגדול של רבי מורי. הרי מה המורה עושה? היא לוקחת נכס יקר מאוד שיש ליהודים שזה המשל של יחזקאל ומוציאה ממנו את כל הרלוונטיות. מהי רוצה? אמונה בתחיית המתים?! אוקיי אפשר לעשות את זה כבר עכשיו מדעית כנ"ל. אנו לא צריכים את האמונה אם זה עובדה. האם המורה רוצה שנאמין בשכר ועונש? יש את החיים אחרי המוות ואת הגילגולים!! אתם מבינים את הכאב? הרי אתה לא מפסיד את המשל של יחזקאל בשביל דבר שבמילא אתה לא צריך כי יש כבר חיים אחרי המוות והגילגולים.

לסיום:

רבי מורי צודק והמורה טעתה. את משל יחזקאל צריכים ללמוד כמו שיחזקאל כפשוטו רצה שנלמד, שזה משל כמובן. שזה אומר לעולם לא מתייאשים. וככה עוד נמצא תרופה לסרטן וככה עוד בני אנוש יביאו צדק לעולם. וככה המשיח יבוא לבסוף. כלומר המטרה של יחזקאל היא שלא נהיה שאננים ומיואשים רח"ל ונלך לאבדון. או עד האבדון נחפש פתרונות כמו הלאומניים ונחזיק בחרב על חשבון ילדינו הרווקים והרווקות. כלומר נהיה כמו כל העמים ונפסיד לבסוף את הכל. לא ולא, נמשיך עם המשל של יחזקאל ולא נוותר לעולמים על התורה ועל ריבון העולמים.

על שאלת צדיק ורע לו וכו' והאמונה בשכר ועונש בשביל ילדים?! את זה ילמדו בלימודים אחרים כלומר לא נבזבז נכס כזה יקר = משל יחזקאל, בשביל דבר שיש לנו תשובות ילדותיות אחרות.

למי שלמד את התורה והיהדות לעומק, אין בכלל את שאלת צדיק ורע לו (ראו <u>**המתת חסד**</u> ששם אני מסביר לעומק מהי ייסורים מכפרים). והשכר ועונש היא

יחסית למטרה שזה אומר "שכר מצווה מצווה ושכר עבירה עבירה" והרחבנו בנושאים האלה כאן במאמרים.

בברכה

Max maxmen

נספח יח'

כולנו ממזרים

ושבתי אני, ואראה את-כל-העשוקים, אשר נעשים, תחת השמש; והנה דמעת העשוקים, ואין להם מנחם, ומיד עושקיהם כוח, ואין להם מנחם. (קהלת פרק ד פסוק א)

מי הם העשוקים? אלו הממזרים!! (חז"ל) **ומי הם עושקיהם?! סנהדרין הגדולה** (חז"ל)

ממשיכים חז"ל לזעוק: והנה דמעת העשוקים, אימותיהן שלאילו עברו עבירה (= אמותיהן של אלו עברו עבירה), ואילין עליביא מרחקין להון (ואת העלובים הללו מרחקים ?!). אביו שלזה בא על ערווה זה מה עשה וזה מה איכפת לו. ואין להם מנחם (למה אין להם מנחם ?) אלא ומיד עושקיהם כוח, (כי יש לעושקיהם כוח, ואיזה כוח יש להם ולמה ? ומי הם העושקיהם ?? מי רבונו של עולם עושק את הממזרים - שואלים חז"ל בלי פחד ועונים בלי פחד,,,) **זה סנהדרין גדולה של ישראל** שהיא באה עליהן בכוח התורה ומרחקתן, על שם לא יבא ממזר בקהל השם (דברים כג, ג). ואין להם מנחם (שם) **אמר הקדוש ברוך הוא עלי לנחמן.** לפי שבעולם הזה יש בהן פסולת אבל לעתיד לבוא אמר זכריה אנא חמיתיה אולוכרוסון דדהב נקי (= כלומר הקב"ה רואה את כולם כזהב נקי).

החז"ל הזה צריך הסבר.

דבר ראשון הם אומרים שלאלוהים יש טענה גדולה נגד כוח הסנהדרין ולא מסכים עמם, מצד שני כל הכוח הזה קיבלו הסנהדרין מהתורה והתורה היא הרי התבונה האלוהית, אז אייך האלוהים לא מסכים בעצם עם התורה עצמה?

בכדי להבין מה קורה כאן, צריכים אנו להסביר מה החשיבה הבסיסית של התורה, ונבין למה באמת התורה אוסרת את הממזר להתחתן עם בת ישראל. ואחריו נבין את הוויכוח בין האלוהים לבין הסנהדרין שעושקים את הממזרים מכוח התורה. ואחרי ההסבר כולנו נבין למה לעומק אנו כולנו ממזרים.

ובכן, בטבע אין קניינים, כלומר כל האורגניזמים לא מכירים בקניין. הרי עצם העובדה שאנו צריכים K300 ורעל עכברים בבית, תוכיח זאת. יותר מיזה, החיידקים שפולשים לתוך גופינו גם לא מכירים בקניין גופינו. היחידים בבעלי החיים שחושבים שיש קניין (= טריטוריה), הם אלה הטורפים דווקא, והלא טורפים בדרך כלל הם נוודים. כלומר דוגמטיות (שאפשר קניינים בטבע) עושה אותך רוצח וטורף. (דיברנו על זה בפוסטים הקודמים בהרחבה) ג'ון לוק למשל

חושב שמותר להרוג את מי שפולש בקניין שלו. ואם הפולש נכנע לו, אז יש לבעל הקניין זכות לקחת אותו לעבד לנצח. כלומר בדיוק כמו בעלי החיים הטורפים ככה האדם הדוגמטי כמו גון לוק חושב שיש לנו זכות טבעית לקניין ומי שמפקפק בזה, חייב מיתה או עבדות נצחית.

בניגוד לג'ון לוק המקרא עד המבול, באמת לא מכירה בקניינים ולכן לא אוסרת רצח ולא אוסרת לגנוב הרי הצוו של לא תגנוב ולא תרצח ושאר הדינים בין אדם לחברו הומצאה אחרי המצאת הקניין + הירושה, שהמציא נח ובניו. בעצם כל המוסר והערכים הומצאה מיד אחרי המצאת הקניין כי בלעדיהם אין קניין, כלומר מה הטעם בהמצאת הקניין אם אין צוו של לא תגנוב ? כלומר הקניין לא קביל אם אין צוו של לא תגנוב ואין צוו של לא תרצח (שאלו את יהודי אירופה בשואה האם היית להם קניינים אחרי שמתו בתאי הגזים. כלומר שבוטל הלא תרצח בוטל אוטומטית הקניין הרי הרוצח לוקח את קנייך ואם נרצחת אתה וצאצאיך, אז בשביל מה היית צריך בכלל קניין ?).

החשיבה הבסיסית של המקרא וחז"ל היא שחייב כל אדם לומר "**בשבילי נברא\קיימת העולם** "כלומר המקרא מתחיל עם אדם ראשון (שזה כל אדם בהווה הרי הוא ראשון לכל צאצאיו הוא בעתיד. מי שלא מבין את המטפורה המקראית הזו לעומק, פשוט לעולם לא הבין את המקרא. המקרא מתחיל עם אדם יחידי ראשון לומר שכל האדם בהווה הוא אדם ראשון לצאצאיו הוא, וככה כל שחקן מקראי בעצם הוא האדם בהווה, ככה לומדים מקרא וככה למדתי אותה אצל רבותי ואבותי) בכדי לטעון שמבחינתו כל העולם קיים בשבילו, כלומר אתה לא יכול לבוא עם דוגמטיות אליו ולומר לו: היי היי יש צוו של לא תגנוב ולכן תמות מרעב, על פי המקרא פשוט היא שמותר לו אפי' לרצוח את מי ששולל ממנו את הטבע הרי הם רודפים אותו כלומר הם הולכים לגרום לו למותו ולכן מותר לו להתגונן.

מה קרה שהמקרא פתאום ממציא את הקניין והדינים ? ובכן אלפי שנים קודם, האדם התבוני הראשון המציא את חוקי המשפחה. ואי אפשר חוקי משפחה בלי חקלאות, ולכן הוא ממציא את החקלאות. אחריו חנוך המציא את החינוך ואת הלוח בשביל החקלאות הרי בלי לוח אין חקלאות.

עד המבול, כל משפחה עסקה בחקלאות בלי קניין כלומר זולתו הכיר בעמלו של שכנו ובטבעיות לא חשב לגזול ממנו את עמלו. מצד שני אם לא צלח לשכן בחקלאות השנה, אז שכנו בטבעיות נתן לו רשות לקחת מה שהוא צריך הרי שכנו לא צריך למות מרעב. ונשים לב שעד אז אסור לאכול בעלי חיים כלומר אדם בלי חקלאות באמת אין לו מה לאכול, ולכן תבונית וטבעית שכנו ייתן לו לאכול

(בהמשך אברהם ממציא את הכנסת אורחים אפי אחרי המצאת הקניין, ובהמשך התורה מחייבת את העני לפלוש לשכנו ולקחת מתנות עניים אפי' בלי רשות)

אבל הגיע דור של רשעים שמתחילה לא עסקו ועמלו למשפחתם וכי למה לעמול? יש מוכן בסביבה כלומר לא עסקו בכלום רק פשוט גזלו את עמל של אחרים וככה הגיע האנרכיה ואנדרלמוסיה אנושית. וכידוע בזמנים כאלה התבונה האנושית לא מתפתחת, ואז בני אנוש חשופים לכל אסון טבע, והנה הגיע המבול ומחק את כולם ונישאר רק משפחה אחת – משפחת נח, שהשכילה להמציא את הספינה, (כמובן המקרא כותבת לכאורה כאן מטפורה תבונית עם מסר תבונית כלומר לא צריכים לחפש את המבול ההיסטורי האם היה או לא היה. את הנקודה הזו לא מבינים שוטי מבקרי המקרא) ואחרי המצאת הספינה האנושית כביכול כל כדור הארץ כבוש על ידי האדם, כלומר כל האורגניזמים נמצאים תחת הכיבוש האנושי.

נח ומשפחתו מבינים את המצב החדש, שמצד שני יש להם את כל העולם כולל שליטה על בעלי החיים (זה המושג שהוא הכניס את הבעלי החיים לתיבה אחת = כל כדור הארץ היא תיבה אחת גדולה. ולכו להסביר לשוטי העולם האלה מביקורת המקרא שאומרים שזה בלתי אפשרי להכניס את כל בעלי החיים לתיבה אחת) ומצד שני עוד נחזור לאנרכיה האנושית כמו קודם, אז למה לנו לעסוק בפרו ורבו ? ואז הם ממציאים את הקניין על ידי חלוקה בגורל ומתירים לראשונה לאכול בעלי חיים דווקא טהורים (ההיגיון שלהם היית שהאדם ייתן להם הגנה מהג'ונגל - מבעלי חיים טורפים, והם ייתנו לאדם צמר וחלב ואת הבשר אחרי מותם, יש בעיה רפואית מנבלות, אז המציאו את השחיטה שבעיקרון אמור היה להיות ממש לפני מותם ולא שנוהגים היום שהורגים אותם בימים הראשונים).

בכדי שהקניין יהיה קביל (על פי הצוו הקטגורי של קאנט או הצוו של הלל התלמודי) צריכים בני נח לחלק את העולם לכולם ממש, אז מה עושים עם כל אלה שנולדים בכל רגע? הרי הם (הנולדים בכל רגע) באים לעולם שקנוי כבר לאחרים? ולכן הומצאה הירושה, כלומר כל נולד נולד עם הטבע = ירושה.

נשמע טוב, שבכדי שלא נחזור למצב תרום המבול, עדיף כן להמציא את הקניינים + הירושה, ולהמציא את הצווים של לא תגנוב ולא תרצח וכל שאר הדינים והמוסר והערכים.

אז אייך זה יעבוד לנצח הסדר האנושי החדש? הרי החשיבה המקראית היא חשיבה דורית כלומר לדורי דורות אז הסדר הזה חייב להיות מועיל לדורי דורות. אז אייך זה אמור לעבוד?

תשימו לב שכל הסדר הזה בנוי על ההנחה שבני אנוש שומרים על חוקי המשפחה. בלי חוקי המשפחה, אייך בדיוק זה יעבוד?

אני הסביר את העניין בקצרה (ביתר הרחבה אפשר לראות בפוסטים הקודמים בבלוג כאן)

ובכן מהי חוקי המשפחה ולמה היא הומצאה בכלל? ובכן האדם מתישהו איבד את המשיכה המינית הדטרמיניסטית לבת\ן מינו. (אני אומר "איבד" כי אנו מניחים שכל האורגניזמים מזדווגים דטרמיניסטית, אנו לא יודעים האם בעלי החיים מזדווגים דטרמיניסטית עם בת\ן מינם או שיש להם שכל\דעת ותבונה, ואז יש לאדם בעיה רצינית כלומר אי אפשר לקרוא לו יותר בחיר הבריאה הרי אם בעלי החיים מזדווגים מדעת ומתבונה אז הם בחירי הבריאה ולא אנו בני אנוש) כלומר לעומק כל אדם בהווה אין לו משיכה מינית לבת\ן מינו אילולי החקלאות והסביבה האנושית ובעיקר החינוך, כלומר בג'ונגל בלי שפה ובלי חינוך האדם היה מזדווג עם כל מה שזז. הקידמה חושבת שהיא מחדשת כאן חידוש שזה אפשרי להיות הומו או לסבית, אבל זאת שטויות במיץ, מאז ומעולם אין לאדם משיכה דטרמיניסטית לבת\ן מינו (וכאמור לעיל לדעתי אין גם לשאר האורגניזמים) ולכן הוא ממציא את השפה ואת החקלאות ואת החינוך, כלומר ממציא את הפרדת האדם מהג'ונגל ועושה את מהפכה החקלאי.

יוצא מכל זה שההזדווגות של האדם דווקא עם בת\ן מינו, היא דעתנית לגמרי כלומר יש לו מטרה ברורה והיא שרידות האישית לדורי דורות. כלומר, האדם יודע שהוא זמני וימות ולכן הוא רוצה לשרוד ובעיקר לפתח את התבונה מדור לדור, ואייך יעשה זאת? על ידי צאצאיו הוא, עם צאצאיו הוא נשאר נצחי + התפתחות התבונה שזה עיקר העיקרים כי זה עושה את ההבדל בין האדם לחיה. החיה מתרבה לשם לשרוד והאדם מתרבה לשם לעשות את הטוב = חוק הטוב להיטיב ולשם כך הוא מוליד.

אוקיי, עומד לו אדם בג'ונגל שאולי הוא אוהב לסקסקס דווקא לביאות, אבל הוא יודע עם כל הכבוד הוא הולך למות כלומר להיכרת מעולמו האישי שלו, ולכן מחליט למצוא נקבה ממינו, ומה הוא אומר לה?

היא (הנקבה) מצדה לא צריכה אותו כלל וכלל, הרי הנחשית מסתדרת דיי טוב עם הפצת ריח מיני דטרמיניסטי, ככה באים אליה אלפי נחשים ואחד מהם זוכה בא לשניה והנה היא זוכה לשרידות. (זה לעומק סיפור הנחש המקראי, לומר שמבחינת אבולוציונית הנחש לא צריך את הגוף הכבד בכדי לשרוד, כלומר כל ההתפתחות האבולוציונית אצל שאר האורגניזמים באים בכדי לשרוד כולל תבונת

האדם, הנחש לא צריך את זה כלל וזה עונשו שאין לו רגלים וידים ועינים וטעם באוכל. עונשו העיקרי היא בזה שלא הוא ולא הנחשית מכירים את צאצאיהם ורובם לא שורדים כי שניהם לא מגדלים אותם) ולכן מה יכול הגבר להציע לנקבה? מה עוד שלגבר יש עוד בעיה רצינית מאוד והיא שאפי' שכנע אותה לשכב עמו, מי מבטיח לו שהילד הוא שלו דווקא, אולי זה מהגבר הקודם או הבא? כלומר אישה תמיד בטוחה בילד שלה מה שאין כן הגבר לעולם לא יכול להיות בטוח שהילד שלו ולכן אישית הוא לא שורד.

ולכן הגבר צריך לא רק לשכב עם בת מינו, הוא צריך אותה נאמנת לו לפחות שנה (שלושה חודשים לפני ההזדווגות - להיות בטוח שהיא לא בהיריון ממישהו אחר, ומאותו לילה עד הלידה), ככה הוא יכול להיות בטוח שהילד שלו.

מנגד הנקבה שיש לה בינה יתירה יודעת את היתרון שלה מול הגבר אבל לא מנצלת אותה, כי בסוף כל סוף היא דואגת לבניה הזכרים שהם גם יזכו לשרידות אישית שזה בעצם שרידותה שלה. ולכן היא מסכימה לסגור דיל לכל החיים עם גבר אחד. אבל מהן הסוכריות שהוא מבטיח לה? הכתובה היהודית !! (אגב: מכאן תבינו את עומק הדבר למה האישה לא מחויבת בפרו ורבו = בחוקי המשפחה\בנישואין על פי היהדות) כלומר הוא מבטיח לפרנס אותה ולעזור לגדל ולחנך את הילדים. בכדי לפרנס ולחנך צריכים שפה וחקלאות (קניין) וחינוך כמובן. הרי לא נרצה שצאצאינו יהיו באותו מצב התחלתית שאולי יהיו מספיק תבוניים לקיים את חוקי המשפחה האלה.

מה יוצא כאן? ובכן אם מחלקים את העולם לכולם = המצאת הקניין, יוצא שכל אישה נשואה בא לנחלה של בעלה. עד הנישואין היא יורשת את אביה, אבל אחרי הנישואין היא מקבלת הכל מבעלה. מכאן שאין ירושת הבת על פי הסדר המקראי הזה. (הגב מי שמנצל היום את התורה לא לתת לבת ירושה, הוא רשע מרושע חוץ מיזה שהוא בור ועמארץ גמור, כי שאין את הסדר המקראי אין שום צדק לשלול מהבנות הנשואות את ירושת אביהם, זאת נוכלות לשמה וכאמור עמארציות גמורה)

ובכן יוצא שכל גבר יורש את אביו, וכל אישה (נשואה) בא לנחלת בעלה. ככה לכולם יש את הטבע.

שתי בעיות קריטיות יש בהסדר הזה. **1. גרים** (כמו הסודנים למשל) **2. ממזרים**

הגרים: זה עניין דיי פשוט, במקרה כמו של הסודנים שבארץ ירושתם יש רעב, אז אמורים שאר הארצות לתת להם להיכנס = הכנסת אורחים שבלעדיהם אין הקניין קביל. אבל בני אנוש הם דוגמטיים ולכן נוצרת המלחמות כי כמו ג'ון לוק

לעיל טוען שמותר אפי' לרצוח אותם או לקחת אותם לעבדות, וכי מה הם ישתקו? לא ולא הם ייצוא לכיבוש וצייד.

יש עוד סוג של גר, זה שפשוט לא רוצה לגור בחברתם של הוריו מכל סיבה שהיא. אז מה? הוא ילך לטייל לו בעולם בלי שתהיה לו את הטבע כי נח המציא את הקניין? על פי ההלכה הולכי דרכים באמת מותר להם לאכול בשדות חינם. אבל זה לא מספיק הרי הוא לא רוצה לחזור לנחלתו מהירושה כי הוא מסוכסך עם משפחתו. או לחליפין הוריו נישלו אותו מהירושה (שאסור להורים לעשות הרי כתוב "חוקת משפט" כלפי ירושת הארץ). הוא צריך שתהיה לו את האפשרות להתנחל במקום אחר.

יחזקאל הנביא שהיה כבר אחרי הניסיון המר הזה, אומר במפורש כא וְחִלַּקְתֶּם אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: כב וְהָיָה תַּפִּלוּ אוֹתָהּ בְּנַחֲלָה לָכֶם וּלְהַגֵּרִים הַגָּרִים בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר-הוֹלִדוּ בָנִים בְּתוֹכְכֶם וְהָיוּ לָכֶם כְּאֶזְרָח בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִתְּכֶם יִפְּלוּ בְנַחֲלָה בְּתוֹךְ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: כג **וְהָיָה בַשֵּׁבֶט אֲשֶׁר-גָּר הַגֵּר אִתּוֹ שָׁם תִּתְּנוּ נַחֲלָתוֹ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה:**

כלומר הפתרון של יחזקאל הנביא היא לתת חלק לכל גר שיבוא וכן כל הארצות ינהגו ככה (זה לעומק דברי חז"ל שעתיד ארץ ישראל להתפשט לכל הארצות כלומר כל הארצות ינהגו ככה ואז באמת לא תהיה יותר מלחמות ובעיות של גרים = פלטים)

ממזרים:

מהי ממזר? ממזר זה ילד שאביו מתכחש לו, כלומר אישה נשואה זינתה אחרי בעלה, והבעל יודע שהילד לא שלו ולכן לא רוצה לתת לו ירושה הרי הוא צריך את נחלתו לבניו הוא, הרי זה כל הסדר של הקניין. הוא טוען בצדק שאביו המקורי צריך לתת לו ירושה. אבל אביו המקורי גם מתכחש לו ומכחיש את העובדה שהילד שלו.

אם ככה הילד נלד לטבע בלי הטבע, ואם הוא ירצה להתחתן הוא לא יכול להבטיח לאשתו את הטבע וכן לא להבטיח לצאצאיו את הטבע. ולכן יוצא שאסור לו להתחתן עם בת ישראל **1**, כי הוא עושה אותה אומללה **2**, וכן עושה את צאצאיו לאומללים. באים סנהדרין הגדולה (מכוח התורה כמובן = הסדר האנושי הזה שאני מסביר כאן) בדוגמטיות משווע ושוללים הלכה למעשה את הטבע מהממזר ועוד אוסרים לו להתחתן עם בת ישראל, בטענה הדבילית שזה לטובתו, הרי הוא לא רוצה שתהיה לו צאצאים שאין להם את הטבע.

זה זעקת חז"ל לעיל. כלומר הם טוענים שהסנהדרין הגדולה הם דוגמטיים בצורה מטורפת, ומאשימים אותם כעושקים ממש, הם בגלל הדוגמטיות והשטחיות, עושקים את הממזרים. אז בא האלוהים ואומר לא ולא, אתם השטחיים והדוגמטיים רואים בממזר כפסולת, אבל אני – אומר האלוהים, רואה אותם נקיים כזהב, הממזר בעצם הוא אדם הראשון התנכי שחייב לומר שכל העולם נברא\קיימת בשבילי כלומר הוא לא מכיר בקניינים שלכם ולא חל עליו כל ההסדר הדבילית שלכם, אם אתם לא מבינים את הצוו הקטגורי של קאנט או את הצוו של הלל התלמודי. אתם בעצם לא מבינים שכל הקניינים שלכם לא קבילים. ולכן הממזר וכל צאצאיו מבטלים את המוסר והערכים בקיצור בני אנוש חוזרים לאנרכיה ואנדרלמוסיה. ולכן אומרים חז"ל שבעתיד יתירו ממזרים לבוא בקהל השם כלומר ניתן גם לממזר נחלה.

במקום אחר אומרים חז"ל שכל שבעים שנה האלוהים ממית את הממזרים **(אמר ר' חונאי אחת לע' שנה הקדוש ברוך הוא מביא דבר גדול לעולם ומכלה הממזרים ונוטל כשרים עמהם)** והשאלה היא למה? ובכן להבין את זה לעומק, הם אומרים דבר דיי פשוט, הרי למה יש מלחמות? כי יש חיילים, למה יש חיילים? כי אין להם את הטבע הרי בשביל מה להיות חייל שיש לך את הטבע? כלומר האפשרות שתהיה חיילים היא אך ורק שאתה שולל מהם את הטבע. קחו דוגמא מהאומה היהודית המודרנית בארץ ישראל, למה הם צריכים צבא? כי נשללת מהם את הטבע כלומר לא כל בני אנוש מכירים שזה הארץ שלהם. אז בכדי שתהיה לי את הארץ אני צריך להילחם על כך. המציאות היא שלא ההורים הולכים לצבא בכדי להגן על ילדיהם הרווקים והרווקות (הרי זאת המטרה של להקים משפחה ולהגן עליהם ולתת להם את הטבע שהם בתורם ימשיכו את השרידות האישית של ההורים), רק ההפך ההורים שולחים את הרווקים והרווקות להיכחד, כלומר ההורים רואים בצאצאיהם כממזרים, אחרת אייך נסביר את זה? הרי כל התוקף של ההולדה היא בשביל שרידות אישית של ההורים, וכל רווק נולד בכפיה לטובתו כלומר שהוא גם ישרוד ויפתח את התבונה לדורי דורות. ולכן הורים תבוניים היו הולכים לצבא בכדי להגן על שרידותם בבית, אבל לא זה מה שהם עושים, הם שולחים את הרווקים למות למענם או למען הלאום הדמיוני. זאת טירוף שאין כדוגמתו ואני לא מבין למה אנו עוד מרגישים נאורים.

בכל אופן חז"ל רואים בכאלה הורים כממזרים שרואים בילדיהם כממזרים. והנה ככה יש לנו חיילים וככה יש לנו מלחמות וככה הם נכחדים כל דור ודור. ולמה לוקח האלוהים עמם גם את הכשרים? כי זה העונש לכשרים כי הכשרים לא מלמדים את השאר חכמה בינה ודעת. זה לעומק דברי חז"ל הקשים של לעיל.

לסיכום

למדנו להבין מה הבעיה של הממזר, הבעיה כנ"ל היא העובדה שאין לו את הטבע ולכן הוא מוליד ילדים לאבדון כי יצטרכו להילחם על לחם (על הטבע) או לחליפין להיות עבד למישהו. והיות שהקפיטל והנאו ליברל טוען שחייבים לשלול את הטבע מכל נולד ואפי' לשלול ממנו את הירושה, ככה כולנו נהיה מוכרחים להיות חלק בחלוקת העבודה, ואז מובטחת לנו על פי דמיונם ההזוי שתהיה לכולם צמיחה ושיגשוג.

יכולנו לחשוב אולי זה דיי טוב, נכפה על כולנו להיות חלק בחלוקת העבודה ונחלק את הצמיחה בשווה לכולם. אבל לא ולא, חוק הבסיסי הראשון של אליל הכסף אומרת, שההון חייבת להתכנס אצל יחידים. ככה שלעולם באליל הכסף לא יכול להיות שוויון בצמיחה, מה עוד הקפיטל הדוגמטי טוען בדוגמטיות שהעני מצדו ימות מתחת הגשר (ככה אמרה הגננת של ביבי נתניהו = הגברת תאצ'ר) כלומר תשכחו מחלוקה שווה מה אנו קומוניסטים סוציאליסטים רח"ל???

מה שהשוטים האלה לא מבינים היא שכולנו לעומק ממזרים כי שללו מאתנו את הטבע, והנה יש מספיק חיילים הרי כולנו מוכנים בכל גרע כממזרים להילחם על מים ולחם, ואז יבוטל הקניינים וכל המוסר והערכים כמו שקרה בשואה ויקרה כל הזמן בהמשך, עד שנתאושש להשכיל ולהבין את האבסורד של הדוגמטיות שלנו.

לסיום כולנו ממזרים.

ואני מקווה שעכשיו כולנו מבינים למה, כי שלאדם וצאצאיו אין את הטבע, הוא ממזר כי בכל רגע הוא פונקציה לבטל את כל המוסר והערכים שלו בכדי לשרוד. יותר נכון לעומק כל המוסר והערכים האנושיים עומדים על שערה. כלומר לא עומדים על משהו מוצק, המצב תמיד לא יציב.

חז"ל על אותו דרך :**איש איש כי-תשטה אשתו ומעלה בו מעל** (במדבר ה יב) **ב' מעילות הללו למה, אחת שהיא משקרת בהקב"ה והשנית שהיא משקרת לבעלה, כיצד משקרת בבעלה, שהיא אומרת על הממזר שהוא בנו ואינו בנו והוא יורש את נכסיו, כיצד משקרת בהקב"ה, שהקב"ה אמר שהממזרים לא יקחו חלק בארץ, אלא בן שהוא מיוחס אחר אביו, והיא אומרת על הממזר שהוא בן בעלה ונותנת לו חלק בארץ.** - במדב"ר פ"ט-ח

בברכה

Max maxmen

נספח יט'

חלוקת העובדה – פשר ברכת "חכם הרזים"

רקע

מאמרי הנודע והפופולרי במיוחד, בשם "דע את חרדיותך – למה לך להיות פוץ?" הצליח להרגיז הרבה, בהרבה מאוד תחומים. אחד מהם - יהודי עשיר כקורח, בלי בושה ובלי דרך ארץ תקף אותי מול אחד מרבותי ומול כל הקהילה באמצע מסיבת חנוכה, וטען כלפי את המילים האלה: אתה מדבר על כלכלה מודרנית כאילו במקורות ידעו בכלל מהמושג הזה שנקרא "חלוקת העובדה", בזמן שחלוקת העובדה ויעילותו בסך הכל מוכר לבני אנוש אלא מאז אדם סמית (אבי אבות הכלכלה המודרנית). כלומר טענתו היה שבני אנוש מכירים בחלוקת העובדה וביעילותו בערך 250 שנה. ואני מדבר על חלוקת העבודה כאילו זה דבר ישן נושן והמקורות כבר מדברים על זה.

בקיצור לוגית הוא רוצה להפריך את כל דברי על חלוקת העבודה במקורות, עם כשל כרונולוגי.

היית שם מתח באוויר וכולם מסתכלים אלי וכועסים על העשיר החצוף הזה וגם רבי מורי נראה כעוס ואדום ולא מוציא הגה מהפה מרוב מתח. ואני ככה בחצי חיוך עונה לו. יש לנו אפי' ברכה מיוחדת בחז"ל על חלוקת העבודה: ברוך",,,,**חכם הרזים."**

וכאן כולם - כולל רבי מורי, פתאום מראים פרצוף מופתע. פרצוף שאומר שלעולם לא שמענו שאומרים על חלוקת העבודה ברכה מיוחדת של ברכת חכם הרזים. בקיצור דממה של כמה רגעים ופתאום מתחיל רבי מורי לחייך וככה כמה מגדולי הקהילה קולטים לאן אני חותר.

פשר ברכת חכם הרזים

מלאכי השרת אמרו את ברכת חכם הרזים על אנשי כנסת הגדולה. על חכם מופלג ביותר אומרים ברכת חכם הרזים ועל הרואה אוכלוסין אומר ברכת חכם הרזים.

הרבה בלגן יש כלפי הברכה הזו ומה פירושו. א' על מי אומרים את זה על הקב"ה או על החכם והאוכלוסין. ב' איזה אוכלוסין, של יהודים או של כל בני אדם? מחלוקת בין הירושלמי והמדרשים מול הבבלי האם זה לכל בני אדם (ככה משמע בירושלמי והמדרשים) או רק כלפי בני ישראל (ככה משמע בבבלי וברמב"ם ובשולחן ערוך). בקיצור בלגן שלם קיימת על הברכה הזו.

ברצוני כאן להציע את ההסבר שלי ואת זה הסברתי במסיבת חנוכה הנ"ל.

אני הביא את הירושלמי וננתח את הירושלמי בטוב טבעם בעזרת השם

תלמוד ירושלמי (וילנא) מסכת ברכות פרק ט

הרואה אוכלוסין אומר ברוך חכם הרזים. (מה כל כך חכם באוכלוסין של בני אדם ביחד? max) **כשם שאין פרצופין דומין זה לזה כך אין דעתן דומה זה לזה** (כלומר והיות שאין דעתן דומה זה לזה, מה מחבר אותם ביחד?! על כורחינו יש משהו חכם שמחבר אותם יחד. אין מצב שאם לכל אחד מהם יש דעה שונה שלא יריבו זה עם זה ושלא תתפרק האוכלוסין הזו. ולכן שרואים אוכלוסין ביחד מברכים ברכת חכם הרזים על החברה הזו ובצדק. max) **בן זומא כשהיה רואה אוכלוסין בירושלים אומר ברוך שברא כל אלו לשמשיני כמה יגע אדם הראשון עד שלא אכל פרוסה. חרש זרע ניכש עידר קצר עימר דש זרה בירר טחן הרקיד לש וקיטף ואפה ואח"כ אכל פרוסה. ואני עומד בשחרית ומוצא כל אלו לפני. ראה כמה יגיעות יגע אדם הראשון עד שמצא חלוק ללבוש. גזז וליבן וניפס וצבע וטווה וארג כבס ותפר ואח"כ מצא חלוק ללבוש ואני עומד בשחרית ומוצא כל אלו מתוקן לפני. כמה בעלי אומניות משכימים ומעריבים ואני עומד בשחרית ומוצא כל אלו לפני** (בן זומא כבר ממש ברור מדבר על חלוקת העבודה ויעילותו. מה שיש לשאול למה בן זומא אומר ברכה אחרת לגמרי = ברוך שברא כל אלו לשמשיני?! [אם כי בבבלי בן זומא אומר גם את ברכת חכם הרזים ואחר כך ברכת שברא כל אלו לשמשיני] המפורשים אומרים שבניגוד לשאר בני ירושלים שעסקו במלאכה שצריכים לומר ברכת חכם הרזים, בן זומא שלא עסק בשום מלאכה אלא עסק בתורה אמר מה שאמר) **וכן היה בן זומא אומר אורח רע מהו אומר וכי מה אכלתי משל בעל הבית וכי מה שתיתי משל בעל הבית חתיכה אחת אכלתי לו כוס יין שתיתי לו וכל טורח שטרח לא טרח אלא בשביל אשתו ובניו. אבל אורח טוב אומר ברוך בעל הבית זכור בעל הבית לטובה כמה יין הביא לפני כמה חתיכות הביא לפני כמה טורח טרח לפני כל מה שטרח לא טרח אלא בשבילי. וכן הוא אומר** [איוב לו כד] **זכור כי תשגיא פעלו אשר שוררו אנשים:** (וכאן בן זומא מנהל דיאלוג קלסי של ימינו אנו בין הקפיטל החזיר שטוען שכל אחד בחלוקת העבודה פועל אך ורק לעצמו ולכן אני לא חייב כלום לכל שאר העמלים בחלוקת העבודה = אורח רע. לבין האדם המשכיל מה שנקרא אורח טוב, שמברך את כל החברה בחלוקת העבודה max)

כמו הירושלמי ככה בתוספתא וככה בבבלי, מובא אותו אריכות דברים עם בן זומא, שלא קשור לברכת חכם הרזים (רק בבבלי בן זומא אומר גם את ברכת

חכם הרזים). ודעתי היא שבאמת בלי סיפור בן זומא, אי אפשר להבין על מה הברכה בכלל.

ובכן, אפשר לומר שעצם זה שיש אנשים במקום אחד, יש הרבה חכמים בתחומים שונים, מכאן שבאוכלוסין של בני אנוש במקום אחד קיימת הרבה חכמות. ולכן באמת חכם מופלג מה שנקרא חכם רב תחומי, אומרים גם את ברכת חכם הרזים (אם כי הפוסקים פוסקים שלא אומרים את הברכה בזמן הזה כי לדעתם אין היום חכם רב תחומי אמתי). אבל זה נכון גם בלי שכל בני אדם יהיו במקום אחד. כי עצם שדעותיהם שונים ככה חכמתם שונה בכל תחום ותחום ולכן בכללי יש הרבה חכמות כי דעותיהם שונות. אלא אם כן נאמר שדווקא שהם ביחד באוכלוסין במקום אחד, החכמה משגשגת שם כי כל אחד לומד מחכמת אחרים ככה שהחכמה משגשגת דווקא שיש אוכלוסין של בני אדם ביחד = יעילות החברה, ועל החכמה המשגשגת שם בכל תחום, מתאים לומר את ברכת חכם הרזים (המאירי והרמב"ן כלפי חכם בכל החכמות)

ובכן בלי סיפור של בן זומא, באמת היינו לומדים שחכם הרזים אומרים על החכמה שמשגשגת אצל אוכלוסין מעצם טבעו. אבל מה עושה בכל מקום סיפורו של בן זומא, קודם סיפור חלוקת העבודה שבא לשרת את בן זומא, ואחר כך סיפור של אורח הטוב ואורח הרע?! על כורחינו שאנו מדברים על חלוקת העבודה כולל החכמה שמשגשגת שם. כלומר על כל מה שהמודרנה מתגאה כל כך עם ההישגים של המודרנה של החברה המודרנית, כבר חז"ל קבעו ברכה מיוחדת של ברכת חכם הרזים.

נשים לב שהירושלמי והתוספתא לא מבדילים בין סוגי בני אדם אלא כל אוכלוסין מברכים ברכת חכם הרזים. אבל לבבלי היה קשה לכאורה הרי ראינו אוכלוסין שחרב. הסיבה כמובן על פי הבבלי כי הם לא נוהגים על פי התורה. ולכן אומרת לנו הבבלי של על אוכלוסין של גויים אומרים **בֹּ֤ושָׁה אִמְּכֶם֙ מְאֹ֔ד חָפְרָ֖ה יֽוֹלַדְתְּכֶ֑ם הִנֵּה֙ אַחֲרִ֣ית גּוֹיִ֔ם מִדְבָּ֖ר צִיָּ֥ה וַעֲרָבָֽה:** - ירמיהו פרק נ פסוק יב

ובכן אנחנו רואים מהבבלי שיש לחלק בין חלוקת עבודה על פי התורה שעליהם אומרים ברכת **"חכם הרזים"** לבין חלוקת העבודה של הגויים שכולם שם בכפיה שעליהם אומרים **בֹּ֤ושָׁה אִמְּכֶם֙ מְאֹ֔ד חָפְרָ֖ה יֽוֹלַדְתְּכֶ֑ם הִנֵּה֙ אַחֲרִ֣ית גּוֹיִ֔ם מִדְבָּ֖ר צִיָּ֥ה וַעֲרָבָֽה:** - ירמיהו פרק נ פסוק יב

מאז חז"ל עד ימינו אנחנו מבינים באמת שעל אוכלוסין של גויים כמה מודרני וחופשי שהם יהיו, בסוף הם נחרבים כמו שקרה במלחמת עולם הראשונה והשניה. והסיבה באמת לעניות דעתי היא כי הם כולם בכפיה בחלוקת העובדה

ולכן הם לא מחזיקים בשלום יותר משבעים שנה. ולכן באמת אי אפשר לומר על חברה מסוג של גויים את ברכת חכם הרזים אפי' שמשגשגת שם חכמה וטכנולוגיה ורפואה. כי כל זמן שיש מחזוריות של מלחמות כל שבעים שנה, בני אנוש מאבדים את החכמה כמו שקרה אחרי יוון ורומי ששם גם שגשג החכמה ונכנסו לחושך של אלפיים שנה. וככה במזרח ואצל הערבים. בקיצור רק אוכלוסין של יהודים אפשר לומר את ברכת חכם הרזים וככה באמת נפסק להלכה.

לסיום:

חלוקת העובדה כבר קיים מאז האדם הנבון. כבר הקב"ה והטבע מחלקים את יצירת החיים (הולדת ילדים) בין זכר ונקבה = חלוקת עבודה בהקמת המשפחה. כלומר היעילות הזה מכיר גם הטבע בעצמו. החברה הכפייתית הראשונה היה החברה של נמרוד, וגם הוא הביא הישגים גדולים לאדם כמו עזיבת האוהלים והכנסת האדם לבתים ולבניינים. כלומר בן הקהילה שלנו התנפל עלי סתם. חז"ל מספרים שיעקב אבינו כבר תיקן שווקים ומטבע לשם אמצעי חליפין = חלוקת העובדה.

אלא מה. בגלל שהוא תקף אותי בפומבי מול רבי מורי, הקב"ה עזר לי באותו רגע לחדש חידוש ולטעון שיש למקורות ברכה מיוחדת על חלוקת העבודה שנקרא ברכת חכם הרזים. ובצדק. אני אומר בצדק שעם כל הרוע שהאדם המודרני הביא על בני אנוש, יש את השכר בצדה שהקב"ה מברך את העמלים לפחות עם כלים טכנולוגים שהחכמה המודרנית מביאה עם העבדות שלה, זה בעצם מקל על העבדות המודרנית במקצה. אם כי כל מה שיש יותר התפתחות בטכנולוגיה ככה העבדות נהפך ליותר קשה בגלל המלווים בריבית = הבנקים וכמובן דרישת שני מפרנסים למשפחה וגזירת הדיור. בקיצור הקפיטל החזיר לא שבע לעולם ככה שהעבדות נהיה יותר ויותר קשה עד המלחמה הבאה רח"ל. אבל בינתיים הקב"ה מברך אותנו לפחות עם התפתחות הרפואה והמדעים בכל תחום ותחום. ככה שאפשר להבין מכך גם את השיטה של התלמוד הירושלמית ואת התוספתא שבכל זאת אומרים ברכת חכם הרזים אפי' על אוכלוסין של גויים.

בברכה

Max maxmen

נספח כ'

ויגר מואב - דיור היא לא חלק בכלכלת האומה

הרבה שואלים אותי למה אני מגדיר את המשכירי דירות לאחיהם, בפרט בארץ ישראל, **"כחזירים"**. תשובתי כל פעם היא, שיהודי משכיל אמור לדעת את החשיבה הבסיסית של היהדות ואם בכל זאת משקיע בדירות להשכרה ומשכיר את דירותיו לאחיו?! אז הוא חזיר!! ואם הוא לא מכיר את החשיבה הבסיסית של התורה ועושה זאת, אז הוא חזיר בלא יודעין, אבל חזיר נשאר חזיר.

השבת תוך כדי עיון בפרשיה נזכרתי בכם - אחי החזירים, ותראו אייך נזכרתי בכם עם זה שנלמד קצת לעומק את הפרשיה שלנו. ונראה אייך חז"ל ראו את החזירות הזו (ואגב זה תראו שוב ושוב ששום דבר מדברי לא המצאתי מהבטן שלי. אני אומר את זה לאלה שמאשימים אותי – חלק באופן ברור וחלק ברמז - כל פעם מחדש שאני ממציא דברים מעצמי).

ובכן נתחיל לחפור בפרשיה ותחזיקו לי אצבעות.

ובכן, אחד מהשאלות הקשות בפרשת השבוע היא, ממה בדיוק פיחדו מואב? הרי נאסר על בני ישראל להתגרות בהם: **וַיֹּאמֶר יְקֹוָק אֵלַי אַל־תָּצַר אֶת־מוֹאָב וְאַל־תִּתְגָּר בָּם מִלְחָמָה כִּי לֹא־אֶתֵּן לְךָ מֵאַרְצוֹ יְרֻשָּׁה כִּי לִבְנֵי־לוֹט נָתַתִּי אֶת־עָר יְרֻשָּׁה:** דברים ב' ט'

בלק מלך מואב והאומה המואבית ידעו טוב טוב למה בני ישראל חוזרים דווקא לארץ ישראל = ארץ ירושתם, הרי יכלו לכבוש את ארץ מצרים ולהישאר שם. מה מואב ידעו? הם ידעו שאין קניין בלי חלוקה + ירושה ולכן משה ובני ישראל באים להחזיר לעצמם את ארץ ירושתם, ואם הם באים להחזיר את ארץ ירושתם דווקא אפי' שיכלו להישאר במצרים ולכבוש אותה, אז בוודאי הם לא יכבשו את היורשים המקוריים של מואב שהיא ירושתם מהחלוקה ההיא = חלוקת נח ובניו + ירושה. מכאן תבינו לעומק את הנבואה לעיל :**וַיֹּאמֶר יְקֹוָק אֵלַי אַל־תָּצַר אֶת־מוֹאָב וְאַל־תִּתְגָּר בָּם מִלְחָמָה כִּי לֹא־אֶתֵּן לְךָ מֵאַרְצוֹ יְרֻשָּׁה כִּי לִבְנֵי־לוֹט נָתַתִּי אֶת־עָר יְרֻשָּׁה:** דברים ב' ט'

אז שואלים חז"ל - וכן כל הדורות נשאלת אותו שאלה, ממה מואב פיחדו? הרי בני ישראל לא באים לכבוש אותם מהסיבה הפשוטה שזאת תהיה סתירה חשיבתית ומעשית של בני ישראל לכבוש את מואב.

ובכן, המקרא מתחיל את הפרשיה עם המילה **"ויגר מואב"** מה פירוש המילה **"ויגר"** ובכן יש הרבה פירושים מה פירוש המילה, אבל אחת מפירושי חז"ל הם נפלאים ועמוקים וברורים וחדים כמו סכין חד. והנה זה בא:

"ויגר" לשון **"גר" שהיו רואין לעצמן גרים בעולם** (כלומר המואבים הבינו שהם הולכים להיות **גרים** ולמה? max) **אמרו** (המואבים אמרו לעצמם: שבני ישראל ירדו max) **ירדו למצרים לגור ואחזו אותה ומשכירין היו להם בתים** (כלומר המואבים הכירו את החזירים האלה מבני ישראל וידעו שאיפה שהם מגיעים פתאום - או לא פתאום, כל הדירות שלהם. max) **שנא'** (שמות ג) **ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה.** (מגרת ביתה = שוכרים שגרים בדירות יהודיות בשכירות כלומר המצרים עצמם שארץ מצרים היית ארץ ירושתם, והנה הם צריכים לשכור דיור מבני ישראל max) - במדבר רבה פרשת בלק פרשה כ

הנה המדרש חז"ל במקור: **"ויגר לשון גר שהיו רואין לעצמן גרים בעולם אמרו ירדו למצרים לגור ואחזו אותה ומשכירין היו להם בתים שנא'** (שמות ג) **ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה"** - במדבר רבה (וילנא) פרשת בלק פרשה כ

כלומר הדבר הכי מבהיל הוא אדם שאין לו את הטבע ככה הוא **"גר"** = תלוי באוויר, ויותר גרוע מיזה הוא, שהוא חייב להיות עבד לאחיו כל חייו כי הוא צריך לשלם לו חצי או משכורת שלימה בשביל דיור, או הוא חייב להיות עבד לבנק כל חייו אם כן ניסה לקנות דירה. כלומר אייך שלא נסתכל על זה, אם הוא שוכר הוא גר ועבד, ואם לוקח משכנתא לכל חייו בשביל דירה, הוא עבד לבנק כל חייו. ולכן מואב מפחד שבני ישראל עם חוקי הקפיטל של יוסף במצרים, יצליחו לקנות את כל הדירות של מואב ואז הם יהיו גרים בארצם, בארץ ירושתם.

אפשר להפסיק כאן ולחתום את המאמר, כי זה מספיק חזק לנושא שלנו. אבל אם כבר לומדים את הפרשיה, אז ברשותכם נמשיך ללמוד את כל הפרשיה לעומק.

לפני שנמשיך יש לי חוב ישן ובקשת סליחה מהמלב"ים. ואני מיד אסביר למה.

הרבה שואלים אייך הקב"ה מצווה את בני ישראל: **וְשָׁאֲלָ֨ה אִשָּׁ֤ה מִשְּׁכֶנְתָּהּ֙ וּמִגָּרַ֣ת בֵּיתָ֔הּ כְּלֵי־כֶ֛סֶף וּכְלֵ֥י זָהָ֖ב וּשְׂמָלֹ֑ת וְשַׂמְתֶּ֗ם עַל־בְּנֵיכֶם֙ וְעַל־ בְּנֹ֣תֵיכֶ֔ם וְנִצַּלְתֶּ֖ם אֶת־מִצְרָֽיִם:** כלומר שבני ישראל יוצאים ממצרים הקב"ה מצווה אותם לשאול כלי כסף וכלי זהב וכדומה מהשכנים, בזמן שאנו יודעים שאין שהם פשוט לא חושבים לרגע להחזיר את ההשאלה. כלומר הקב"ה אומר: **וְנִצַּלְתֶּ֖ם אֶת־מִצְרָֽיִם:** פשוטו כמשמעו. ועל זה אף משכיל לא יכול לעבור בשתיקה, אייך הקב"ה שהוא כביכול השופט כל הארץ לא יעשה משפט וצדק ועוד יאמר לנצל את מצרים?!

למי שיש כבר אימון בתורת ישראל ובאלוהות, יודע שכאן אסור להיות שטחיים, אין מצב - חושב המשכיל - שנביא יקבל כזו נבואה. ולכן ניסו הרבה להבין את הנבואה הזאת ולא עלה להם כמעט כלום, חוץ מהגאון המלבים שאומר משהו גאוני ביותר: **"ונצלתם מלשון להציל"** כלומר הנבואה בא לומר לבני ישראל אתם מצילים את הרכוש שלכם, כלומר יש לכם הרי דירות ונחלות וכדומה, ועכשיו שאתם יוצאים ממצרים, המצרים ינצלו את המצב לקנות מכם את הרכוש שלכם במחיר תחתית ולכן אני מציע לכם לא למכור להם ולא לומר להם שאתם מעוניינים למכור להם (האמת היא שהמצרים לא ידעו שבני ישראל לא יחזרו, ולכן לא היה באמת לבני ישראל בעיה לנסות למכור את הרכוש, אבל השוק עצמו מגיב אם יש הרבה מוכרים ולכן ערך הדירות ירדו פלאים), רק פשוט תיקחו בהשאלה כלי כסף וזהב ותנו להם את הרכוש = הדירות והנחלות, כפיקדון למצרי. ואז הרי הפיקדון שווה ערך להשאלה. ולכן לעומק לא גנבו מהם כלום. והבינו את עומק הדבר ואת הגאונות של המלבים.

שאני בזמנו למדתי את המלבים, התרגשתי ושמחתי מאוד, אבל לא להרבה זמן כי מנין לוקח המלבים שלבני ישראל היית רכוש? הרי הם היו עבדים שנזעקו לחירות?! מילא בזמן יוסף והשבטים שאז באמת היית להם רכוש רב, אבל אחריהם קם מלך חדש שלא ידע את יוסף שהצליח לקנות את כל בני ישראל כעבדים בפה רך עם אותו טריק כמו שיוסף קנה את כל מצרים לעבדים לפרעה.

כלומר כעסתי על המלבים למה הוא אומר דברים בכדי להצדיק את הנבואה, דברים שלא יכול להיות במציאות?! זה היה לי מריח ריח מסריח של טיעון אפולוגטי.

והנה למלבים יש מקור חז"לי לכך שלבני ישראל היה והיה דירות ועוד להשכיר למצרים. והחז"ל עצמם מסתמכים על המקרא **"מגרת ביתה"** כלומר יש לנו ראיה ברורה מהמקרא עצמה שלבני ישראל היית דיור להשכרה במצרים = מגרת ביתה.

עד כאן בקשת הסליחה מהמלבים. ונמשיך עם הפרשיה הנפלאה שלנו בקצרה ועל רגל אחת.

ובכן מה רצה בלק מבלעם ומה בלעם לא יכול היה לתת לו, ומנין לחז"ל שבלעם ייעץ לבלק ולמואב להחטיא את בני ישראל בזנות? ומה יש בזנות שהיא כל כך קריטית לבני ישראל?

ושוב נלך על פי דרכו של המלבים: ובכן בלק והמואבים היו במצב ייאוש טוטלי, ככה שבלק הבין שעם עמו אין סיכוי לצאת למלחמה. ולכן רצה את בלעם שבני

מואב האמינו בו ובקוסמיו, שהוא = בלעם, ייתן להם מוטיבציה. כלומר בלק רצה שבני עמו יקבלו את המוטיבציה בחזרה. והנה בלעם בא (הוא עובר את הגל-עד שאביו לבן עשה עם יעקב. כלומר עובר על הברית בין יעקב ואביו לבן. וזה סיפור החמור המדבר) ורואה שבני ישראל שומרים על חוקי המשפחה, כלומר הם הם היורשים המקוריים של ארץ ישראל ולכן אין מה לעשות נגדם. כלומר בלעם אומר הנה בני ישראל יושבים כל אחד בשבט שלו כלומר הם שומרים על חוקי המשפחה ושומרים על חוקי העריות ולכן יש להם יוחסין עד האבות ועד שם בן נח ולכן הם הם היורשים האמיתיים. וזה מה שהוא מתפלא כל כך בשירה שלו, הוא מתפלא שאפי' בעבדות מצרים של ארבע מאות שנה, בני ישראל בזכות הנשים הצדקניות שמרו על חוקי המשפחה ככה שיש להם יוחסין כנ"ל.

בלק מתחיל להבין מהשירה של בלעם שכל כוחם וצדיקות דרכם של בני ישראל, היא בכך שהם שומרים על חוקי המשפחה. ואם ככה, באו – אומר בלק לשריו, פשוט נחטיא אותם בזנות והנה לא תהיה להם יותר מגילת יוחסין וככה הם לא היורשים של ארץ ישראל.

אומר ועושה ובלק מלך מואב אפי' שולח את בתו כזבי (כזבי בת צור), להיות זונה למען המטרה הנעלה מבחינתו. (צור = בלק על פי חז"ל)

וזה לעומק דברי חז"ל שבלעם היה רשע אפי' בשירה שלו, ואמרו שהכניס עין הרע בבני ישראל עם השירה שלו. ואייך הכניס עין הרע ? פשוט מאוד הוא אמר בקול במה כוחם של בני ישראל ואז בלק שמע ועשה מה שעשה כנ"ל.

לסיום:

מי שמכיר כבר את עומק החשיבה של המקרא והיהדות, רואה כל פעם מחדש אייך כל פרשיה הם חלק בפאזל של החשיבה העמוקה שלנו. וככה מתחיל להבין לעומק את מדרשי חז"ל. כלומר רוב דברי חז"ל כבר לא סתומים אצלו רק להפך בכל מדרש חז"ל נדלקת שוב ושוב זרקור ענק שמאיר לו את הפרשיה כולה.

שבוע טוב לכל בית ישראל

בברכה

Max maxmen

נספח כא'

שויתי השם לנגדי תמיד

רקע

במאמר פעם אהבנו את אלוהים. סיימתי עכשיו את המאמר וחשבתי לעשות מאמר נפרד על חצי הפסוק הנודע של תהלים פרק טז פסוק ח' - **'שויתי השם לנגדי תמיד'**

הוספתי שם כמה מילים ועברתי לעסוק בחצי הפסוק הנ"ל והנה דברי משם.

הכרת הטוב שאנו חבים לאלוהים על שנטע בנו את שכלו מראש כנ"ל, אפשר להרגיש אצל נעים זמירות ישראל בתהלים באומרו **אָמַ֣רְתְּ לַ֭יקוָק אֲדֹנָ֣י אָ֑תָּה טֹ֝ובָתִ֗י בַּל־עָלֶֽיךָ:** - תהלים פרק טז ב. כלומר לא מגיע לי הטובה שאתה נותן לי. כל הפרק טז בתהלים הוא פרק מאוד מאוד עמוק, לא לחינם הוא נקרא **"מכתם"** מלשון **'כתר '** כמו **'ראשו כתם פז'** – שיר השירים ה יא. כלומר כמו כתר אומר משהו על הלובש את הכתר ככה ה'מכתם' = הכתר על הפרק אומר משהו על הפרק. ונביא לכאן את הפרק ונתחיל לצלול לעמקים עמוקים מאוד ובשם השם נעשה ונצליח אמן ואמן.

תהלים פרק טז

(א) מִכְתָּ֥ם לְדָוִ֑ד שָֽמְרֵ֥נִי אֵ֝֗ל כִּֽי־חָסִ֥יתִי בָֽךְ:

(ב) אָמַ֣רְתְּ לַ֭יקוָק אֲדֹנָ֣י אָ֑תָּה טֹ֝ובָתִ֗י בַּל־עָלֶֽיךָ:

(ג) לִ֭קְדֹושִׁים אֲשֶׁר־בָּאָ֣רֶץ הֵ֑מָּה וְ֝אַדִּירֵ֗י כָּל־חֶפְצִי־בָֽם:

(ד) יִרְבּ֥וּ עַצְּבֹותָם֮ אַחֵ֪ר מָ֫הָ֥רוּ בַּל־אַסִּ֣יךְ נִסְכֵּיהֶ֣ם מִדָּ֑ם וּֽבַל־אֶשָּׂ֥א אֶת־שְׁ֝מֹותָ֗ם עַל־שְׂפָתָֽי:

(ה) יְֽקוָ֗ק מְנָת־חֶלְקִ֥י וְכֹוסִ֑י אַ֝תָּ֗ה תֹּומִ֥יךְ גֹּורָלִֽי:

(ו) חֲבָלִ֣ים נָֽפְלוּ־לִ֭י בַּנְּעִמִ֑ים אַף־נַ֝חֲלָ֗ת שָֽׁפְרָ֥ה עָלָֽי:

(ז) אֲבָרֵ֗ךְ אֶת־יְ֭קוָק אֲשֶׁ֣ר יְעָצָ֑נִי אַף־לֵ֝ילֹ֗ות יִסְּר֥וּנִי כִלְיֹותָֽי:

(ח) שִׁוִּ֬יתִי יְקוָ֣ק לְנֶגְדִּ֣י תָמִ֑יד כִּ֥י מִֽ֝ימִינִ֗י בַּל־אֶמֹּֽוט:

(ט) לָכֵ֤ן ׀ שָׂמַ֣ח לִ֭בִּי וַיָּ֣גֶל כְּבֹודִ֑י אַף־בְּ֝שָׂרִ֗י יִשְׁכֹּ֥ן לָבֶֽטַח:

(י) כִּ֤י ׀ לֹא־תַעֲזֹ֣ב נַפְשִׁ֣י לִשְׁא֑וֹל לֹֽא־תִתֵּ֥ן חֲ֝סִידְךָ֗ לִרְא֥וֹת שָֽׁחַת:

(יא) תּֽוֹדִיעֵנִי֮ אֹ֤רַח חַ֫יִּ֥ים שֹׂ֣בַע שְׂ֭מָחוֹת אֶת־פָּנֶ֑יךָ נְעִמ֖וֹת בִּימִינְךָ֣ נֶֽצַח:

לפני שנפרש את הפרק לעומקו ברצוני להתעכב קודם על חצי פסוק מהפרק **'שויתי השם לנגדי תמיד'** שכל ילד בחיידר מכיר, כי זה השורה הראשונה של קיצור שלחן ערוך והגה הראשונה\השניה של הרמ"א בשלחן ערוך

שויתי השם לנגדי תמיד

מהי עומק דברי נעים זמירות ישראל בתהלים (טז ח) **'שויתי השם לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט'?**

כל ילד כשמתחיל ללמוד קיצור שלחן עורך מכיר את השורה הראשונה שאומרת **'שויתי ה' לנגדי תמיד הוא כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים אשר הולכים לפני האלהי'** וגו' הקיצור שלחן ערוך לוקח את זה מהרמ"א בתחילת השלחן ערוך: שלחן ערוך אורח חיים הלכות הנהגת אדם בבקר סימן א הגה: **שויתי ה' לנגדי תמיד** (תהילים טז, ח) **הוא כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים אשר הולכים לפני האלהים, כי אין ישיבת האדם ותנועותיו ועסקיו והוא לבדו בביתו, כישיבתו ותנועותיו ועסקיו והוא לפני מלך גדול, ולא דבורו והרחבת פיו כרצונו והוא עם אנשי ביתו וקרוביו, כדבורו במושב המלך. כ"ש כשישים האדם אל לבו שהמלך הגדול הקדוש ברוך הוא, אשר מלא כל הארץ כבודו, עומד עליו ורואה במעשיו, כמו שנאמר: אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם** ה' (ירמיה כג, כד) **מיד יגיע אליו היראה וההכנעה בפחד השי"ת ובושתו ממנו תמיד** - מורה נבוכים ח"ג פ' נ"ב

ציוני הרמ"א (בתוך דברי הרמ"א) כתבו שהרמ"א לוקח את זה מהמורא נבוכים ח"ג פ' נ"ב. ואין את זה במורא (יש חלקי דברים אבל מהלך אחר לגמרי מהמהלך של הרמ"א כאן). בכל המדורות של השלחן ערוך והמשנה ברורה כל הציונים שולחים אותנו למורא וכל אחד למקום אחר במורא. ובכל מקום במורא אין את מהלך הדברים של הרמ"א כאן. אז למה הציונים אמורים שדברי הרמ"א מהמורא? התשובה היא שהרמ"א בעצמו אומר שדבריו לקוח מהמורא נבוכים, הרמ"א בטור בדרכי משה כותב את המשפטים האלה. (דרכי משה הקצר אורח חיים סימן א) **כתב הרמב"ם בספרו מורה הנבוכים** (חלק ג' פרק נ"ב) **שמיד שאדם ניעור משנתו בבוקר מיד יחשוב בלבו לפני מי הוא שוכב וידע שמלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא יתעלה חופף עליו שנאמר** (ישעיה ו ג) **מלא כל הארץ כבודו ואילו היה שוכב לפני מלך בשר ודם שעומד עליו היה מתחייב בנפשו קל וחומר לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא לכן יקום בזריזות**

מיד. וכן יחשוב בכל עסקיו כי אין עסקיו בביתו כשהוא לבדו כמו שהוא בעסקיו לפני המלך ונראה שלזה כיון דוד המלך עליו השלום באמרו (תהלים טז ח) **שויתי ה' לנגדי תמיד וגו'**

גם את זה אין במורא רק חלקים חלקים. כלומר בתחילה האשמתי את בעלי הציונים, עכשיו אין את מי להאשים הרי הרמ"א בעצמו אומר שהוא לוקח את דבריו מהמורא ואין את זה במורא. גם כאן בעלי הציונים על הדרכי משה, כל אחד שולח אותנו למקום אחר במורא. וכנ"ל אין את המהלך הזה מורא. במורא יש מהלך אחר לגמרי שזה בעצם כל המורא מתחילתו עד סופו (או לפחות כל חלק ג').

על כורחנו הרמ"א, באמת שולח אותנו ללמוד את המורא כולו או לפחות את חלק ג'. מהמורא נלך לחז"ל ומחז"ל נלך לתהלים לפסוק עצמו ולכל הפרק שהפרק עצמו הוא המשך לפרקים הקודמים לו, כלומר הרמ"א שולח אותנו לדוד המלך ללמוד כמה פרקים ממש כפשוטו ואז נבין לעומק את המשפט 'שויתי השם לנגדי תמיד'.

ואגב. שוב אנחנו רואים ששום דבר חכם הם לא כפשוטו. אתה יכול כילד ללמוד קטע ראשון של קיצור שלחן ערוך, קטע פשוט וקל להבנה ופתאום מגלה שלא זה מה שהרמ"א רוצה לומר לנו בראש השלחן ערוך. למה הרמ"א וכן כל החכמים מדברים עמנו בצורה הזו? התשובה היא **"יש דרש להרויח נפש חלושה בהלכה קשה, ויש דרש מסברא ידועה. ויש שהוא בהלכה שאיננה קבועה. גם יש דרש שהוא טוב לאחרים, וידריך בדרך תבונה את הנערים, כי יש עוף שאיננו רואה ביום הנגוהות, ובלילה רואה מפני שעיניו כהות"** - אבן עזרא הקדמה לתורה

אז מהי עומק הפסוק של נעים זמירות ישראל בתהלים **'שויתי השם לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט'** שאת זה רוצה הרמ"א שנבין לעומק?!

ובכן הרמב"ם לפני שהוא מזכיר את ה**'שויתי השם לנגדי תמיד'** שולח אותנו קודם לחז"ל בבבלי שבת (קמט א.) שאומרת **'אל תפנו אל מדעתכם'** כלומר זה מה שהתורה אומרת לנו (ויקרא יט ד) **'אל תפנו אל האלילים' = אל תפנו אל מדעתכם.** וזה פשט אחר לגמרי מהמשכל ראשון שאומרת פשוט 'אל תפנו אל האלילים'. לחז"ל היה לכאורה קשה, כאילו מישהו פונה אל פסל?! הרי לא במשוגעים עסקינן. אל כורחינו 'אל תפנו אל האלילים' הכוונה לאדם\הפילוסוף\ההוגה\המושרר, שהפסל מייצג\מסמלת אותו. ואם כך למה לתורה אכפת שהוא פונה להגותם? אומרת הגמרא כי אסור לכם לפנות לרגע מדעתכם = 'אל תפנו אל מדעתכם'. כלומר תמיד אל תתרגשו משום הגות של

חכם הכי חכם (והרמב"ם מביא בהמשך להבדיל אלף הבדלות אפי' דוגמא של חכם כמו דוד המלך ושלמה המלך שהוא היה החכם מכל אדם. כלשונו: **יעור משינתו וידע שהמלך הגדול המחופף עליו והדבק עמו תמיד הוא גדול מכל מלך בשר ודם "ואילו היה דוד ושלמה" והמלך ההוא הדבק המחופף הוא השכל השופע עלינו, שהוא הדבוק אשר בינינו ובין הש"י** –מורה הנבוכים חלק ג פרק נב) אלא תיצמדו לדעתכם תמיד = תבחנו כל דבר עם השכל האלוהי השוכן אצלכם. זה הפשט של 'אל תפנו אל האלילים' = 'אל תפנו אל מדעתכם'.

שוב, 'אל תפנו אל האלילים' בתורה הכוונה שאסור לעזוב את שכלך לרגע ולבחון כל דבר עם השכל האלוהי ששוכן בך, ומיד עם החז"ל הזה הרמב"ם מביא גם את ה'שויתי השם לנגדי תמיד'. כלשונו: **'והזהירו ממנו ואמרו, אל תפנו אל מדעתכם, ואמר דוד שויתי ה' לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט, הוא אומר איני מפנה מחשבתי ממנו, וכאלו הוא יד ימיני אשר לא ישכחה האדם כהרף עין לקלות תנועתה, ומפני זה לא אמוט כלומר לא אפול' -** מורה הנבוכים חלק ג פרק נא

לרמב"ם וכן לרמ"א היה פשוט שה'שויתי השם לנגדי תמיד' מדובר על השכל האלוהי שנטוע בנו. כי המשך הפסוק מעיד על כך **'כי מימיני בל אמוט'** = ימין זה הצד החזק של האדם, ואם הצד החזק זה השכל האלוהי שלך, מפני זה לא אמוט כלומר לא אפול – לשון הרמב"ם.

כאמור כל הפרק (טז) הוא פרק נכבד מאוד כלשונו של האבן עזרא **'מכתם – מזמור נכבד כמו כתם פז'** - אבן עזרא במקום. ונתחיל בעזרת השם לפרש את הפרק על פי רבי מורי היקר.

תהלים פרק טז

(א) מִכְתָּם לְדָוִד שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי־חָסִיתִי בָךְ׃

המזמור הזה דבוק לקודם. כי אחרי שבפרק יד' מסיים בתפלה של: מי יתן מציון ישועת ישראל וגו', כלומר נעים זמירות ישראל מתפלל שיחזור סמכות התורה על בני אנוש כפי שפירשנו שם. ובפרק הקודם אומר מיהם אלה שיכולים לעלות להר השם וכביכול אנו נקבל מהם מרצון חופשי את סמכותם (ונזכור להבדיל בין סמכות כמו סמכות משפטית\ריבונית שזה אסורה מן התורה לבין סמכות כמו סמכות הרופא והמדען וכדומה שזה סמכות חופשית שאני בוחר לעצמי כי יש לי אימון ברופא במדען בתלמיד חכם או ברב וכו' וכו'), כאן נעים זמירות ישראל מתפלל למען אלה שנבחרו להיות הסמכות שלנו שהם נקראים כאן קדושים בארץ.

(ב) אָמַ֣רְתְּ לַֽיקוָ֭ק אֲדֹנָ֣י אָ֑תָּה ט֝וֹבָתִ֗י בַּל־עָלֶֽיךָ׃

אמרת לשם = 'אמר לנפשו' על פי האבן עזרא. ועל פיו הפירוש הוא אדם מדבר לעצמו אומר לעצמו :**אמרת לשם, אלוקים אתה** ,כלומר אתה האדון שלי. **טובתי בל עליך**, כלומר אני לא ראוי לטובה ממך רק **לִ֭קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר־בָּאָ֣רֶץ הֵ֑מָּה וְ֝אַדִּירֵ֗י כָּל־חֶפְצִי־בָֽם׃**

(ג) לִ֭קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר־בָּאָ֣רֶץ הֵ֑מָּה וְ֝אַדִּירֵ֗י כָּל־חֶפְצִי־בָֽם׃

נעים זמירות ישראל אומר שכל חפצי זה הקדושים אשר בארץ שעל פיהם אני רוצה ללכת כי הם מדריכים אותי על פי תורתך. כלומר נעים זמירות ישראל מתלונן בפרק יד ש**הכל סר**, מן העיון: **יחדיו:** עם ההמון שסר גם תופשי התורה סרו = 'יחדיו' **נאלחו**, במעשה: **אין עושה טוב**, בהמון העם: **אין גם אחד**, בתופשי התורה (על פי דרכו של הספורנו שם). כאן נעים זמירות ישראל מתחנן שהקב"ה יתן את כל הטוב לקדושים וזה כל חפצו. כלומר הוא מבקש מהקב"ה שירים קרנם של הקדושים ואז הכל ישוב – הפך סר – יחדיו = הקדושים עם ההמון, כלומר ההמון יחזיר את האימון בגדוליהם הקדושים ואז יקויים תפלתו שאומר שם: מי יתן מציון ישועת ישראל וגו'. מכאן אנו עוברים לפסוק הבא

(ד) יִרְבּ֥וּ עַצְּבוֹתָם֮ אַחֵ֢ר מָ֫הָ֥רוּ בַּל־אַסִּ֣יךְ נִסְכֵּיהֶ֣ם מִדָּ֑ם וּֽבַל־אֶשָּׂ֥א אֶת־שְׁ֝מוֹתָ֗ם עַל־שְׂפָתָֽי׃:

ועצם הדבר שאני אלך עם הקדושים, זה ירבה – **ירבו עצבותם** של אלה שמהרו אחרי אלוהים אחרים. כלומר אני מקבל על עצמי את סמכות הקדושים ואת האחרים הרצים אחרי אלוהים אחרים אני אפי' לא הזכיר את שמם על שפתי.

(ה) יְקוָ֗ק מְנָת־חֶלְקִ֥י וְכוֹסִ֑י אַ֝תָּ֗ה תּוֹמִ֥יךְ גּוֹרָלִֽי׃

כפל לשון כאילו אמר בכל מנת חלקי ובכל כוסי אתה תומיך גורלי. והטעם: על דרך **כי חלק השם עמו.** כלומר אני חפץ שכל רצוני יהיה רצון הקב"ה ככה כל חלקי וכוסי הם הקב"ה והקב"ה תומך גורלי. שני צדדים של אותו מטבע. כלומר כפי שהסברנו בפרק ה (יג) **כִּֽי־אַתָּה֮ תְּבָרֵ֢ךְ צַ֫דִּ֥יק יְקוָ֑ק כַּ֝צִּנָּ֗ה רָצ֥וֹן תַּעְטְרֶֽנּוּ׃** מה הברכה הכי נעלה שהקב"ה יתן לצדיק? שהוא כצינה (שבא מכל הרוחות) יעטוף את הצדיק מכל הצדדים עם רצון השם. כלומר רצנו של צדיק יהיה בדיוק כמו רצונו של הקב"ה. והארכנו שם להסביר לעומקם של דברים.

(ו) חֲבָלִ֣ים נָֽפְלוּ־לִ֭י בַּנְּעִמִ֑ים אַף־נַ֝חֲלָ֗ת שָֽׁפְרָ֥ה עָלָֽי׃

וטעם חבלים גרולי. כאילו אמר נפל לי גורל נעים ואף נחלתי שפרה עלי, בזה שהקב"ה מנת חלקי וגו'

(ז) אֲבָרֵךְ אֶת־יְקֹוָק אֲשֶׁר יְעָצָנִי אַף־לֵילוֹת יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי:

זאת העצה היתה ממנו תחלה כי הוא המלמד אדם דעת – אבן עזרא. כלומר הבינה האלוקית שנטוע בנו מיום היוולדינו. כפי שהסברנו במבוא. הטעם: אני מודה ומברך את הקב"ה שאפי' התייסרתי תמיד בלילות מלחשוב על התורות של האלוהים אחרים, תמיד הבינה האלוקית שנטעת בי מראש, החזיר אותי עליך. ולכן אומר: אברך את השם אשר 'יעצני' אף לילות יסרוני כליותי. והבינו

(ח) שִׁוִּיתִי יְקֹוָק לְנֶגְדִּי תָמִיד כִּי מִימִינִי בַּל־אֶמּוֹט:

שויתי – העצה והמוסר הביאוהו לשום השם לנגדו יומם ולילה והנה נשמתו דבוקה בבוראה טרם הפרדה מעל גויתה ובעבור ששויתי השם לנגדי מימיני לא אמוט שיסור מהדרך הישרה: – אבן עזרא. כלומר והיות שתמיד כנ"ל הקב"ה יעצני והחזיר אותי ממחשבות שיסרוני כליותי בלילות. ולכן אני מציב מהיום ולתמיד את דבר השם לנגדי. כי זה הדרך להבטיח לי שלעולם לא הכשל

(ט) לָכֵן שָׂמַח לִבִּי וַיָּגֶל כְּבוֹדִי אַף־בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לָבֶטַח:

(ט) לכן, לבי – הוא שכל הדעת: וכבודי – הנשמה: אף בשרי – הגוף והטעם כי אחר שהוא דבק בכח עליון תעלוז נפשו וכח הדבקו בו ישמרנו מתחלואים בהשתנות העתיד על כן ישכון גופו בעולם הזה לבטח: – אבן עזרא. וננסה לפרש את דבריו הקדושים.**'לכן, לבי – הוא שכל הדעת: וכבודי – הנשמה:'** אנו חייבים להבין שנכון ששכלו של אדם זה כבוד קונו. אבל שכלו זה כלי בידי האדם להעצים את נשמתו מתוך מעשיו ופעליו שעושה על פי שכלו האלוקית, ואז נשמתו הוא כבודו של האדם. ולכן אומר שמח לבי הוא שכל ודעת, וכבודי זה הנשמה. שוב, שכל זה כלי, ודעת זה חיבור בין השכל להפנמה בלב. ואז אפשר שמח ליבי כי הלב הוא דעתנית על פי השכל האלוקית. **'אף בשרי – הגוף והטעם כי אחר שהוא דבק בכח עליון תעלוז נפשו וכח הדבקו בו ישמרנו מתחלואים בהשתנות העתיד על כן ישכון גופו בעולם הזה לבטח:'** שהאדם המושלם שדבק בשכלו האלוקית, הוא האדם שיודע מתוך תבונתו להישמר מכל רע.

ותשימו לב שהאבן עזרא אומר **'בהשתנות העתיד'** כלומר האבן עזרא כבר בזמנו הבין שהיקום דינמי ולא דטרמיניסטי. ולכן הרפואה לאדם היא תמיד אישי ולא כללית. ובה"ה היום רוב העמקנים במדעי הרפואה חושבים שמדעי הרפואה אמור להיות רפואה אישית אינדיבידואלי. אילו היקום היה דטרמיניסטי אין השתנות

בעתיד וכל מדעי הרפואה היא כללית כלומר כל תרופה מתאימה לכולם באותו מידה. ואנו יודעים שזה לא נכון מכאן שהיקום דינמי. איינשטיין שהיה תלמיד של שפינוזה הדטרמיניסטי המושבע, אמר על הטיעון הזה שהאלקים לא משחק בקוביה. כלומר אם היקום דינמי כביכול אין לאלוהים שליטה ביקום, ולכן זה כמו משחק בגורל\בקוביה. וטוב ענה לו נילס בוהר (גם יהודי): אל תאמר לאלוקים מה לעשות. כלומר כנודע שאלת ידיעה ובחירה נשאלת בדיוק בנושא הנידון כאן. כלומר אם היקום דטרמיניסטי יוצא שאין בחירה כי הכל קבוע וידוע מראש. ולכן נשאלת השאלה אם הקב"ה יודע הכל מראש אז אין לי בחירה לעשות אחרת מה שהוא כבר יודע מראש. למה חשבו שהיקום דטרמיניסטי, כי לא מסוגלים היו – כמו איינשטיין ורבו שפינוזה, לחשוב שהאלוקים משחק בקוביה, חייב להיות שיש לו שליטה – טענו "למען" כבוד השם יתברך. כלומר הניחו הנחות כאילו הקב"ה רוצה שליטה ושאלו קושיות. ולכן טוב ענה לו נילס בוהר: אל תאמר לקב"ה מה לעשות. כלומר הקב"ה רוצה שתהיה לנו בחירה ולכן באמת על פי שכלו שנטע בנו מראש אנו מבינים שהוא באמת לא יודע מה אנחנו נבחר על דרך לשון ר' צדוק **"במקום שיש בחירה אין ידיעה ובמקום שיש ידיעה אין בחירה"** וזה גדלותו ורוממותו שהוא מוותר על שליטתו העיקר לתת לנו בחירה ויכולת ליצור מרצונינו החופשית. כלומר הקב"ה רוצה אותנו בני חורין ואין לך בני חורין בלי שליטה במעשיך.

אגב 'בשרי – הגוף'. האבן עזרא במקום אחר אומר: כי נפש כמו איש, וטעמו גוף שיש לו נפש, וכן נפש כי תחטא (אבן עזרא בראשית פרק יז יד) כלומר נפש שווה גוף שתחטא. כלומר כאן האבן עזרא מחבר את הגוף והנפש, וזה חידוש גדול למשכיל. ושם אגב גם אומר: וי"א כי כרת שיכרת שמו במות זרעו על כן אמר הכתוב 'מעמיה', **כי מי שיש לו בנים כאילו הוא חי ושמו לא נכרת**:

ואם אתם לא לוקחים את האבן עזרא הזה ויוצאים בריקוד גדול בכיכר השבת בירושלים וזועקים אשרינו מה טוב חלקינו וגו'?! לא הבנתם כלום!!

(י) כִּ֤י ׀ לֹא־תַעֲזֹ֣ב נַפְשִׁ֣י לִשְׁא֑וֹל לֹא־תִתֵּ֥ן חֲ֝סִידְךָ֗ לִרְא֥וֹת שָֽׁחַת׃

הפסוק הזה גרם לו לומר ויגל כבודי שזה הנשמה – אבן עזרא. לעניות דעתי הפסוק הזה כי אמר אף בשרי. כלומר כי בגלל ששויתי את התורה לנגדי תמיד, בל אמוט. ובגלל שאני לא אמוט, ו **לָכֵ֤ן ׀ שָׂמַ֣ח לִ֭בִּי וַיָּ֣גֶל כְּבוֹדִ֑י** . ו **אַף־בְּ֝שָׂרִ֗י יִשְׁכֹּ֥ן לָבֶֽטַח** : ולמה אף בשרי ישכן לבטח, **כִּ֤י ׀ לֹא־תַעֲזֹ֣ב נַפְשִׁ֣י לִשְׁא֑וֹל לֹא־תִתֵּ֥ן חֲ֝סִידְךָ֗ לִרְא֥וֹת שָֽׁחַת׃** ואייך לא תעזוב נפשי לשאול? על ידי ש **תּֽוֹדִיעֵנִי֮ אֹ֤רַח חַ֫יִּ֥ים שֹׂ֣בַע שְׂ֭מָחוֹת אֶת־פָּנֶ֑יךָ נְעִמ֖וֹת בִּימִינְךָ֣ נֶֽצַח׃**

(יא) תּוֹדִיעֵנִי֮ אֹ֤רַח חַיִּ֥ים שֹׂ֣בַע שְׂ֭מָחוֹת אֶת־פָּנֶ֑יךָ נְעִמ֖וֹת בִּימִינְךָ֣ נֶֽצַח:

כנ"ל. (רבי מורי מתעכב כאן להסביר את האבן עזרא על הפסוק יא' בהרחבה ולא כאן המקום להביא את דבריו)

עד כאן פירשנו את הפרק על פי רבי מורי. ונרוץ עכשיו לשאר המפרשים כמו רש"י הקדוש כמו המלבי"ם. רש"י הקדוש אומר **'שויתי השם = התורה'** כלשונו: **ד"א שויתי ה' לנגדי תמיד ס"ת היה עמו לקרות בו כל ימי חייו וזה שאמר מימיני בל אמוט ע"ש התורה שנתנה בימינו שאני עוסק בה ולפיכך בל אמוט.**

המלבי"ם כאן פשוט נפלא מאוד והוא הולך על דרך רש"י הקדוש: **וע"י עצות התורה והרגשת המוסר, שויתי את ה' לנגדי ר"ל שהגם שתאות הגוף וחמדותיו יסיתנו לנטות מאחרי ה', אני משוה את ה' לנגדי, כי פקודת ה' ומצותיו הן עומדות נגד תאות גופי, והן מצוות את ההפך מה שאני רוצה מצד גופי ויצרי, ושויתי ערך שניהם זה מול זה, שבודאי ראוי שאבטל רצוני ותאותי מפני ה' ומצותיו, והענין כי בנפש האדם יש שני דרכים, הגוף וכחותיו יעצוהו תמיד ללכת לקראת נחשים ויטהו אל אהבת עצמו, עד שאפי' הטוב אשר יעשה, יעשה מפני אהבת עצמו מתקות השכר ויראת עונש או פנייה אחרת, אולם נמצא כח באדם שהיא התבונה המעשיית אשר תשים לפניו חק שיעשה הטוב רק בעבור שהוא טוב, ושרשה מהתבונה הכוללת הבלתי ב"ת שהוא השי"ת, עד שה' הוא מיעץ אותו נגד הגוף ונגד חפציו, והשומע לעצת ה' הוא משוה את ה' נגדו, ר"ל שמעריך שתי הטענות במאזני משקל טענת הגוף וטענת הנפש, ושני הדרכים האלה נקראים ימין ושמאל בכתבי הקדש, שההולך בעצת גופו ותאותו הולך בדרך השמאל, כי לב כסיל משמאלו, אבל אחר ששויתי ה' לנגדי ובטלתי רצוני מפני רצונו, הוא מימיני בל אמוט, אני הולך ונוסע הנגבה לצד הימין אל הטהרה והקדושה.** - המלבי"ם במקום

עכשיו תשימו לב לגאונות של המלבי"ם ממה שאומר בביאור המילות שם. **שויתי. מענין שימה, וכבר בארתי** (הושע י') **ששוה המורה על השימה כולל גם מושג השיווי והערך, שהערכתי את ה' לנגדי, ולכן בטלתי חפצי מפני רצון ה':'**

ובכן אנחנו רואים בכל אורך הפירוש של הפסוק כאן מכל המפרשים, שלא מדובר כלל על פחד ממלך. אין גם מצב שאדם אמור לחיות בצורה כזה כאילו איזה מלך מפחיד עומד על גבו. ועל כן אין מצב שזה מה שהרמ"א אומר כאן בתחילת השלחן ערוך. ולכן הרמ"א שולח אותנו לרמב"ם במורא ומהרמב"ם הלכנו לגמרא, ומשם לתהלים ולמדנו לעומק את כל הפרק והבנו שמדובר על לשים את השכל האלוהי לנגדי תמיד שזה כמובן על פי התורה.

אבל שאלנו למה הרמ"א עושה לנו את זה? למה להביא דברים אחרים ממה שאתה רוצה לומר לנו? למה לא לדבר ישר? ונתנו את תשובת האבן עזרא בהקדמה לתורה.

אבל בני היקר הביא לי משהו יקר מאוד מאוד שמסביר אגב את שיטת החכמים בכל הדורות. בני היקר הביא לי שתי שיחות מספר לקט שיחות מוסר (ממרן ר' יצחק איזיק שר זצוק"ל) שנוגעים לרמ"א כאן. אני אצטט את שני הקטעים הרלוונטיים לכאן.

קטע ראשון

כידוע הדיבור הראשון של הרמ"א בשלחן ערוך הוא ש'שויתי ה' לנגדי תמיד' הוא כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים שאין ישיבת האדם בביתו כישיבתו לפני מלך גדול ונורא. והכל מבינים שהמלך הוא מלך מלכי המלכים הקב"ה. אבל דברי הרמ"א לקוחים מדברי הרמב"ם במורה נבוכים ח"ג פנ"ב ושם מוסבר שהמלך – הוא הדבק המקשר בין האדם לבוראו והוא השכל השופע עלינו. כלומר, שהשכל הוא "המקום" להשראה עליונה, להשראת האור האלקי המופיע בשכל, וככל שיעמיק האדם בשכלו כן ישיגו יותר. והרמב"ם מקדיש דף שלם למעלותיו של השכל שהוא המפתח שבידו של האדם להכנס להיכל המלך מלכו של עולם, אם ידבק את שכלו במחשבות עליונות. ויש שמסתובבים רק בחצר המלך, ויש שגרשו עצמם מארמונו ע"י מחשבתם בדברים פחותים, מכל מקום קשה, שהרמב"ם מדבר על דבקות השכל בבורא, ושהרגשת אור השכינה על השכל הוא העמידה לפני ה'. ואילו הרמ"א השמיט לכאורה את עיקר הדברים ולא הזכיר כלל את השכל.

והענין מובן על פי מה שהשרשנו, שכל מעשה מצוה וקנין רוחני פועלים בהעלם עד לסוף כל הדרגות. ולכן הרמב"ם שחיבר ספר עיון והדרכה בנתיבות עבודת ה' הדגיש את שיא העבודה והעבדות, שהיא הדבקות העליונה בה' ע"י האמצעי שהוא שכל האדם. אבל הרמ"א כתב את דבריו בשלחן ערוך שהוא ספר ההלכה והמעשה, וכתב את דבריו גם לאלו שאין להם השגה במהותו של השכל, ולכן כתב בפשיטות "לפני השי"ת", כי גם במעשה הפשוט ובקיום שויתי ה' לנגדי תמיד בפשיטות מתקיימים דברי הרמב"ם והשגת המעלות הנשגבות. וכאמור שברוחניות גם ההכשרה לקראת המטרה יש בה חלק מהתכלית, והמעשים מעוררים את הפנימיות. ומכל שכן שההתבוננות בשכל תרומם את האדם להתעלות כמלאך ועל ידו יגיע לרוח הקודש ולנבואה ויזכה שהקב"ה ידבר עמו, כמו שכתב הרמב"ם שהשכל הוא הדבור עם הבורא יתברך. כי השכל הריהו ענין אלקי נפלא מאד. וכל חשבון והסתכלות בלמוד

המוסר יביאו את האדם ליתר שלמות ודבקות בה' ולגדלות האדם שהוא צלם אלקים. וכמו שאמר החובות הלבבות "כי המחשבה נר והחשבת שמש, תאיר את מצפוני הנפש כשמכניסם אל לבך" - לקט שיחות ומוסר פרשת וירא.

קטע שני

ואם קדושת השער נוהגת בנזיר בלבד, הרי חשיבות הראש וכובד הראש נוהגת גם בנו. ונלמד מכך דרך חינוך לאבות ובנים, שכל אחד ידע את חשיבותו, כל אחד הוא בן למקום וראשו הוא משכן לתורת ה' ובשכלו הוא מכיר את ה' ומתענג על ה', ואז הוא מקדש את ראשו ויודע שיש לו ראש. תדע שהרי הרמ"א כתב בראש השלחן ערוך שיש לו לאדם לחוש תמיד שהוא עומד לפי מלך מלכי המלכים הקב"ה ושויתי ה' לנגדי תמיד הוא כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים העומדים לפני ה' תמיד. ובבאר הגולה ציין (לא ראיתי שהבאר הגולה מציין את זה. וכפי שאמרנו לעיל הרמ"א בעצמו מציין את זה בטור בדרכי משה שם. max)**, שמקור דבריו מהמורה נבוכים, והמעיין שם יראה שהרמב"ם כתב כל זאת על השכל החופף על האדם, שהאדם ידע שישיבתו כלפני המלך – הוא השכל, שהוא המקום להארה ממרום והדיבוק שבין האדם לבוראו. וכן כתב הרמב"ם בפירוש המשניות בחגיגה פרק ב' "כל שלא חס על כבור קוונו – רוצה בו מי שלא יחוס ויחמול על שכלו. כי השכל הוא כבוד השם, וכל שאינו יודע שיעור זה הדבר שניתן לו, נשתלח עם תאוותו ונמשל כבהמות". ואין זו סתירה בין דברי הרמב"ם להרמ"א והכל הולך אל מקום אחד, שכאשר האדם מתקדש וראשו מתקדש אז מתדבק שכלו בהארה האלקית ונזרו הופך ל"נזר אלקיו על ראשו" (שם ו ז). וכאשר אנו רואים את העולם כולו בבחינת סוטה – או שוטה – בקלקולה, בקלות ראש ובשפלות בזיון, העצה עבורנו היא לקבל את ענין הנזירות, היינו את החשיבות העצמית להתעלות ולהתקדש בשכלנו שהוא כבוד קוננו כדברי הרמב"ם, להכיר את בוראנו ולדעת את תורתו. ר' פנחס בן יאיר הודיענו שעל ידי הזהירות מגיעים לקדושה (ע"ז כ ב) ומפרשת נזירות נמצאנו למדים שע"י הקדושה אפשר לבא לזהירות, כאותו מעשה בנזיר שבא לפני שמעון הצדיק, שמכח התעוררותו לקדושה קיבל את הזהירות בגדרי הנזירות.**

ברם ודאי שהמדרגות בסולמו של ר' פנחס בן יאיר מסודרות כסדרן, והזהירות בראשונה, והקדושה היא מהמעלות העליונות. אלא שבחינות יש בקדושה, ולמדנו מכאן עצה נפלאה: מיד כשהיצר מתחיל להתגרות באדם, יכניס עצמו לדרגה של קדושה אפילו לפני שיגיע לשלמותה. יתחיל מיד בקדושה של "נזר אלקיו על ראשו", בהרגשת חשיבותו ורוממותו לפני אביו שבשמים, ומזה יבא

לזהירות וממנה יתעלה לקדושה השלמה והמושרשת. ומכאן הוראה לתלמידי חכמים, שירגישו בעצמם איך נזר אלקיהם על ראשם, כמה מאושרים הם מה טוב חלקם, שמהשמים הדריכו אותם, מילדותם וחינוכם הטוב, לקדושת התורה. הריהם כמו נזיר שמשון שנבחר מבטן לנזיר עולם, והמצוה עליו שלא להתדלדל ושלא להתחלל ולחלל את קדושתו כי אז יסור כחו, זיוו והדרו. ושמירת הקדושה וקרבת אלקים, כובד הראש ונשיאת הראש, יהיו רק על ידי לימוד המוסר בקביעות כראוי. (וע"ע ח"ב מאמר לחשבון נפשו של האדם) – לקט שיחות מוסר פרשת נשא

סוף דבר

אני מקווה שנתתי לכם טעימה אולי תבינו את המושגים של אלוהות ביהדות ולמה אנחנו היהודים כל כך מאוהבים בו.

ולאלה שאוהבים תמיד לבלבל את המוח שזה רק חלק קטן ביהדות ורק של פעם שהפילוסופיה שלטה בעולם?! אני מקווה שהצלחתי לשכנע אותכם, שזה היום כמו אז. זה הרמ"א בראש השלחן ערוך שכל ילד לומד בקיצור ובמשנה ברורה. המלבים הוא כבר ממש בדורות שלנו, אני לא חושב שיש תלמיד חכם שלמד תהלים בלי המלבים, הרי אייך אפשר בלעדיו. ומרן ר' יצחק אייזיק שר זצוק"ל (מספר לקט שיחות מוסר שהבאתי לעיל) זה כבר ראש ישיבה של דורינו אנו, תחילה בירושלים ואחר כך בבני ברק. ובישיבה מהכי פופולריות עד ימינו – ישיבת סלבודקה. היום משמש שם כראש הישיבה מרן ר' דב לנדו שליט"א מנהיג יהדות החרדית הליטאית העכשווית.

מרן הרב ר' יצחק אייזיק שר זצוק"ל עלה לארץ ב1941 והתחיל מיד להעמיד תלמידים באלפים ומהם רבבות תלמידים בארץ ובחו"ל. ספריו נלמדים גם אצל הבנות עד היום. תלמידי הישיבה מאז הקמתה הם הם חלק גדול בכל הקהילות החרדיות בארץ ובעולם מהליטאיות עד החסידיות והספרדיות. כלומר החשיבה הזו קיימת בכל גווני החרדיות בארץ ובעולם.

אז תעשו לי טובה – חכמולוגים קטנים, ותשתקו כבר. נכון שתמיד באקדמיה תשמעו מחרדים לייטים אחרת, אבל הוכחתי לכם כאן שהם לא יודעים מהראש שלהם ולכן הם באמת חרדיים – לייט.

נסיים עם הגמרא במסכת תענית דף יא סוף עומד א' ותחילת עומד ב'

"**לעולם ימוד אדם עצמות**" את עצמו "ימוד" מלשון מידה = יחזיק מעצמו ברמה נעלה כזו **כאילו קדוש** (= הקב"ה - תוספות ד"ה 'כאילו קדוש'. תחילת עמוד ב')

שרוי בתוך מעיו". כלומר, אסור לאדם לענות את עצמו אפי' בתענית כי הוא לעומק מצער את הקב"ה בעצמו. אדם חייב למדוד את עצמו כאילו הוא כבר ברמה גבוה מבחינת הקב"ה שבו. על דרך "הֲלוֹא אִם קָטֹן אַתָּה בְּעֵינֶיךָ רֹאשׁ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אָתָּה וַיִּמְשָׁחֲךָ יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל." = הקב"ה הפך אותך למלך על הגוף שלך על היצר הרע שלך וכו' וכו' על ידי שהוא עוטף אותך אינטלקטואלית.

מי ייתן שתחוננו **"מאתך"** חכמה בינה ודעת אמן ואמן

בברכה

Max maxmen

נ.ב .

בזמנו ששלחתי את המאמר הזה לרבי מורי, הוא שלח לי בחזרה בקצרה **"עיין בחזו"א בתחילת כלאים"** והתעצלתי לבדוק את החזו"א עד השבת הזה ועכשיו אני מצטער כי זה חזו"א חזק מאוד והנה המקור **"כפי שהורונו רבותינו אין לנו לעזוב את השימוש השכלי ועלינו ליסד את משקל הגדול על היקש השכלי שהוא המלאך בין היוצר והיצור"** - חזון איש כלאים סימן א' אות א' ד"ה כפי שהורונו רבותינו.

כלומר החזו"א כאן משתמש עם אותו מטבע לשון של האבן עזרא בהקדמה לתורה: **לא נתנה התורה לאשר אין דעת לו "והמלאך בין אדם ובין אלהיו הוא שכלו"** - אבן עזרא. החזו"א **"שהוא** (= השכל) **המלאך בין היוצר והיצור"**

בברכה

max maxmen

נספח כב'

מעשה בשני מלכים שחלמו חלום - פשר ספר דניאל

מעשה בשני דיקטטורים שחלמו חלום, השלישי אפי' לא חולם.

הראשון: חלם חלום וידע את החלום אבל לא ידע את פתרונו.

השני: חלם חלום ולא ידע לא את החלום וכמובן לא ידע את הפתרון.

השלישי: אפי' לא חלם.

הדיקטטור הראשון לא היה טיפש, הוא ידע בזכות מה הוא זכה להיות דיקטטור. ולכן ידע לפחות את החלום.

הדיקטטור השני היה בור ועם ארץ שאפי' לא הבין אייך זכה להיות דיקטטור. אבל לפחות חלם על כך בלי לדעת מה חלם.

השלישי בכלל לא חשב, ולכן אפי' לא חלם.

סיפור החלום של הדיקטטור הראשון

הדיקטטור הראשון זכה להיות מלך, בזכות המונופול על המים. הוא הבין את דרכי הנילוס מפנים היבשת ופשוט סגר עליהם את המים. ההמון העם לא הבין למה האלים הפסיקו לספק להם מים, עד שהגיע הנוכל הזה ואמר: אני אלוהי המים ואני ייתן לכם מים. ופשוט פתח להם את ברז המים.

הדיקטטור ידע שזה שאלה של זמן עד שההמונים יגלו את הבלוף ויביאו מים בעצמם. ולכן הסתובב כל היום עם המחשבה שעוד מעט והנה ההמונים יגלו את הבלוף.

כידוע מה שחושבים ביום חולמים בלילה, והוא באמת חולם שהעניים עוד יגלו את הבלוף והם יאכלו חיי את העשירים שהם כמובן המלך והכהנים\הפילוסופים.

מה חלם ? חלם שהעניים אוכלים את העשירים בעודם חיים !!! והנה המקור

(בראשית פרק מא) (א) וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפַרְעֹה חֹלֵם וְהִנֵּה עֹמֵד עַל הַיְאֹר: (ב) וְהִנֵּה מִן הַיְאֹר עֹלֹת שֶׁבַע פָּרוֹת יְפוֹת מַרְאֶה וּבְרִיאֹת בָּשָׂר וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ: (ג) וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת אֲחֵרוֹת עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן הַיְאֹר רָעוֹת מַרְאֶה וְדַקּוֹת בָּשָׂר וַתַּעֲמֹדְנָה אֵצֶל הַפָּרוֹת עַל שְׂפַת הַיְאֹר: (ד) וַתֹּאכַלְנָה הַפָּרוֹת רָעוֹת הַמַּרְאֶה וְדַקֹּת הַבָּשָׂר אֵת שֶׁבַע הַפָּרוֹת יְפֹת הַמַּרְאֶה וְהַבְּרִיאֹת וַיִּיקַץ פַּרְעֹה:

ושוב נרדם וחולם עוד חלום עם אותו תוכן בדיוק.

(ה) וַיִּישָׁן וַיַּחֲלֹם שֵׁנִית וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֳּלִים עֹלוֹת בְּקָנֶה אֶחָד בְּרִיאוֹת וְטֹבוֹת: (ו) וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֳּלִים דַּקּוֹת וּשְׁדוּפֹת קָדִים צֹמְחוֹת אַחֲרֵיהֶן: (ז) וַתִּבְלַעְנָה הַשִּׁבֳּלִים הַדַּקּוֹת אֵת שֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הַבְּרִיאוֹת וְהַמְּלֵאוֹת וַיִּיקַץ פַּרְעֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם:

ועכשיו, נא לשים לב אייך מחבר המקרא מעביר לנו תובנות תוך כדי הסיפור.

יוסף בן יעקב כבעל פותר חלומות מבין מיד מה כואב לפרעה ומתחיל כנראה לחייך מתוך הבנת הבלוף של פרעה. פרעה שמבין מהחיוך שיוסף מבין, אז מתחיל פרעה לשכנע את יוסף בצדקת דרכו וכך הוא מספר לו את חלומותיו. (**נא לשים לב לשוני\להוספה בחלום כי זה חשוב מאוד**)

(בראשית פרק מא) (יז) וַיְדַבֵּר פַּרְעֹה אֶל יוֹסֵף בַּחֲלֹמִי הִנְנִי עֹמֵד עַל שְׂפַת הַיְאֹר: (יח) וְהִנֵּה מִן הַיְאֹר עֹלֹת שֶׁבַע פָּרוֹת בְּרִיאוֹת בָּשָׂר וִיפֹת תֹּאַר וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ: (יט) וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת אֲחֵרוֹת עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן דַּלּוֹת וְרָעוֹת תֹּאַר מְאֹד וְרַקּוֹת בָּשָׂר לֹא רָאִיתִי כָהֵנָּה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם לָרֹעַ: (כ) וַתֹּאכַלְנָה הַפָּרוֹת הָרַקּוֹת וְהָרָעוֹת אֵת שֶׁבַע הַפָּרוֹת הָרִאשֹׁנוֹת הַבְּרִיאֹת: (כא) **"וַתָּבֹאנָה אֶל קִרְבֶּנָה וְלֹא נוֹדַע כִּי בָאוּ אֶל קִרְבֶּנָה וּמַרְאֵיהֶן רַע כַּאֲשֶׁר בַּתְּחִלָּה וָאִיקָץ:"**

הפסוק האחרון - **וַתָּבֹאנָה אֶל קִרְבֶּנָה וְלֹא נוֹדַע כִּי בָאוּ אֶל קִרְבֶּנָה וּמַרְאֵיהֶן רַע כַּאֲשֶׁר בַּתְּחִלָּה וָאִיקָץ:** היא הוספה שלא ראינו זאת בתחילת הפרק שמסופר החלום המקורי.

ובכן, כאן פרעה טוען ליוסף. אוקיי, הם יגלו את הבלוף שלי ויאכלו את העשירים ואותי חי. אבל בתכלס שנינו יודעים ומבינים שבלי מלך וסדר חברתי נכון?! הם יישארו עניים לנצח!!! כי מראיהן רע כאשר בתחילה. כלומר, הם לא תבוניים ולא רציונאליים ולכן הם יישארו עניים. (**קלאסיקה של חשיבת המנהיגים והחכמולוגים בכל הדורות. רק נשאר לשאול בשביל מה חינוך חובה אם ההמון נשארים טיפשים**?!)

יוסף מחליט לשתף פעולה (אני לא יכול לשפוט אותו. אבל בתכלס הוא אכל אותה לבסוף ונראה זאת בהמשך) ומציע לפרעה רעיון ענק ומבריק.

פרעה יכריז על שבע שנות שובע. כלומר יזרים מים בשפע שבע שנים ואחר כך יסגור את הברז של המים לשבע שנים.

ויאמר לכל העם להכין את עצמם לשבע שנות הרעב ופרעה ידאג לאחסן חיטה לשבע שנים. בראשית פרק מא (לג) וְעַתָּה יֵרֶא פַרְעֹה אִישׁ נָבוֹן וְחָכָם וִישִׁיתֵהוּ עַל

אֶרֶץ מִצְרָיִם: (לד) יַעֲשֶׂה פַרְעֹה וְיַפְקֵד פְּקִדִים עַל הָאָרֶץ וְחִמֵּשׁ אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע: (לה) וְיִקְבְּצוּ אֶת כָּל אֹכֶל הַשָּׁנִים הַטֹּבֹת הַבָּאֹת הָאֵלֶּה וְיִצְבְּרוּ בָר תַּחַת יַד פַּרְעֹה אֹכֶל בֶּעָרִים וְשָׁמָרוּ: (לו) וְהָיָה הָאֹכֶל לְפִקָּדוֹן לָאָרֶץ לְשֶׁבַע שְׁנֵי הָרָעָב אֲשֶׁר תִּהְיֶיןָ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְלֹא תִכָּרֵת הָאָרֶץ בָּרָעָב:

יוסף ידע שכל העם לא יאסוף חיטה הרי מי מאמין לחלומות ? ויוסף גם ידע שאי אפשר לאחסן חיטה לכל כך הרבה שנים. כלומר, אין להמון העם את הידע הנחוץ אייך לאחסן חיטה. בניגוד ליוסף שכן ידע כי מהארץ שיוסף מגיע בוודאי שידעו לשמר חיטה כי ארץ ישראל מעט במים ובגשמים. ובכן יוסף כן ידע אייך לעשות זאת וגם הבין שלא יצטרכו שבע שנים.

ובכן פרעה היקר - אומר לו יוסף - אתה תסגור את ברז\סכר המים בעוד שבע שנים. ואחרי כמה ימים או שבועות ההמון יתחיל למכור דברים בשביל מים. יעבור עוד חודש ועוד חודש וימכרו הכל מהבתים למלך. ויעבור עוד חודש ועוד חודש וימכרו לך את אדמותיהם ואת בתיהם ואת מכנסיהם ואחר כך את גופם ממש לעבדים למלך.

וכך היה באמת. ופרעה בכדי להבטיח שיוסף לא ידבר הרבה שטויות עם ההמון. מכריז על יוסף כמשנה למלך מצרים (אפי' שעל פי חוק המצרי "זר" וקל וחומר "עבד" לא יכולים למלוך.) והנה הבטיח לו את עבדות העם לנצח ושתיקת יוסף. ועכשיו נשאר להשתיק את הכהנים\החכמים. ואז חוקק חוק שאדמת הכהנים לא נמכר למלך ואין המלך יכול לקנות את אדמתם ועוד אוכלים על חשבון המלך. (מזכיר את מערכת המשפט בעולם המודרני שהם חיים על חשבון המדינה ולכן משתפים פעולה עם הון שלטון. ראו מיליוני תיקי הוצאה לפועל בכל שנה, שרובם הזוכים הם החברות מעל 90% ומעל 90% החייבים בלי ייצוג משפטי)

אחרי זה - אומר יוסף לפרעה - שכל העם לך עבדים ?! אז מי צריך את הסכר ? מי צריך להיות אלוהי המים שמביא מים ? אתה תהיה מלך במציאות על ידי חוקי הקניין.

(פעם שלטו על העבדים עם בלופים פנאטיים כמו אלילים וכדומה. היום שלטים על העבדים על ידי המצאת חוקי הקניין והמצאת ה"כסף")

הנה המקור בפנים.

(בראשית פרק מז) (יג) וְלֶחֶם אֵין בְּכָל הָאָרֶץ כִּי כָבֵד הָרָעָב מְאֹד וַתֵּלַהּ אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנַעַן מִפְּנֵי הָרָעָב: (יד) וַיְלַקֵּט יוֹסֵף אֶת כָּל הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְאֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ כְּנַעַן בַּשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הֵם שֹׁבְרִים וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת הַכֶּסֶף בֵּיתָה פַרְעֹה: (טו) וַיִּתֹּם הַכֶּסֶף

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ כָל מִצְרַיִם אֶל יוֹסֵף לֵאמֹר הָבָה לָּנוּ לֶחֶם וְלָמָּה נָמוּת נֶגְדֶּךָ כִּי אָפֵס כָּסֶף: (טז) וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הָבוּ מִקְנֵיכֶם וְאֶתְּנָה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִם אָפֵס כָּסֶף: (יז) וַיָּבִיאוּ אֶת מִקְנֵיהֶם אֶל יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בַּסּוּסִים וּבְמִקְנֵה הַצֹּאן וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר וּבַחֲמֹרִים וַיְנַהֲלֵם בַּלֶּחֶם בְּכָל מִקְנֵהֶם בַּשָּׁנָה הַהִוא: (יח) וַתִּתֹּם הַשָּׁנָה הַהִוא וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא נְכַחֵד מֵאֲדֹנִי כִּי אִם תַּם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל אֲדֹנִי לֹא נִשְׁאַר לִפְנֵי אֲדֹנִי בִּלְתִּי אִם גְּוִיָּתֵנוּ וְאַדְמָתֵנוּ: (יט) לָמָּה נָמוּת לְעֵינֶיךָ גַּם אֲנַחְנוּ גַּם אַדְמָתֵנוּ קְנֵה אֹתָנוּ וְאֶת אַדְמָתֵנוּ בַּלָּחֶם וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְאַדְמָתֵנוּ עֲבָדִים לְפַרְעֹה וְתֶן זֶרַע וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת וְהָאֲדָמָה לֹא תֵשָׁם: (כ) וַיִּקֶן יוֹסֵף אֶת כָּל אַדְמַת מִצְרַיִם לְפַרְעֹה כִּי מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ שָׂדֵהוּ כִּי חָזַק עֲלֵהֶם הָרָעָב וַתְּהִי הָאָרֶץ לְפַרְעֹה: (כא) וְאֶת הָעָם הֶעֱבִיר אֹתוֹ לֶעָרִים מִקְצֵה גְבוּל מִצְרַיִם וְעַד קָצֵהוּ: (כב) רַק אַדְמַת הַכֹּהֲנִים לֹא קָנָה כִּי חֹק לַכֹּהֲנִים מֵאֵת פַּרְעֹה וְאָכְלוּ אֶת חֻקָּם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פַּרְעֹה עַל כֵּן לֹא מָכְרוּ אֶת אַדְמָתָם: (כג) וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל הָעָם הֵן קָנִיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם וְאֶת אַדְמַתְכֶם לְפַרְעֹה הֵא לָכֶם זֶרַע וּזְרַעְתֶּם אֶת הָאֲדָמָה: (כד) וְהָיָה בַּתְּבוּאֹת וּנְתַתֶּם חֲמִישִׁית לְפַרְעֹה וְאַרְבַּע הַיָּדֹת יִהְיֶה לָכֶם לְזֶרַע הַשָּׂדֶה וּלְאָכְלְכֶם וְלַאֲשֶׁר בְּבָתֵּיכֶם וְלֶאֱכֹל לְטַפְּכֶם: (כה) וַיֹּאמְרוּ הֶחֱיִתָנוּ נִמְצָא חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי וְהָיִינוּ עֲבָדִים לְפַרְעֹה: (כו) וַיָּשֶׂם אֹתָהּ יוֹסֵף לְחֹק עַד הַיּוֹם הַזֶּה עַל אַדְמַת מִצְרַיִם לְפַרְעֹה לַחֹמֶשׁ רַק אַדְמַת הַכֹּהֲנִים לְבַדָּם לֹא הָיְתָה לְפַרְעֹה: (כז) וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וַיֵּאָחֲזוּ בָהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבּוּ מְאֹד:

לכאורה זה נשמע טוב, הנה פרעה מלך במציאות כלומר כל אדמת מצרים שייכים לו מכוח חוקי הקניין. ויוסף מבטיח לעצמו ולכל משפחתו ואחיו, ארץ שלימה ועוד גם מכלכל אותם חינם.

פרעה דואג שלפילוסופים\הכהנים ישבו בשקט ומבטיח שאדמתם אי אפשר למכור ולקנות כלומר כמו במודרנה הם נהנים מכספי הציבור בכדי שישתקו.

עד כאן הסיפור התנכי ומכאן נעמיק להבין מה קרה.

הסיפור שלי נשמעת כמו תיאוריה קונספירציה, כלומר יוסף ופרעה תכננו מראש את עבדות האומה המצרית לעבדים למלך עם קנית אדמתם (הקניין הפרטי) ואת כל רכושם האישית.

ולכן נוותר לרגע על התיאוריה ונקבל כרגע את הסיפור כמו שהיא (אם כי שנוכיח בהמשך שזה בלתי אפשרי), ובכן פרעה חולם חלום ויוסף יודע מנבואה מה פתרונה (שתתברר שהנבואה שקרית, הרי היית רק שני שנות רעב. מכאן שאי אפשר לקבל את הסיפור כמו בגן, ויש עוד הרבה לדון בכך ולהוכיח שהם כן ידעו מה הם עושים). ואז מה עושה מלך שיודע את תפקידו?

שוב: מה מלך שיודע את תפקידו צריך לעשות ? פשוט מאוד, לאגור חיטה וכו' ושיבוא שנות הרעב תהיה אוכל לכל האומה. מנהיג הוא אמצעי לפרטים ואם הוא יודע את פשטות הדבר אז לא יחשוב אחרת ויחלק את האוכל לכולם חינם.

הם לא עשו כך. הוא ניצל את העניין לגזול מכל האומה את אדמתם ואת גופם ממש. ועוד גם יצא צדיק כי ביקש אך ורק חמישית 20% מעמלם למלך. אחרי שמכרו את אדמתם ואת גופם למלך אז המלך העביר כל אחד מאדמתו ונתן לו נחלה אחרת (ששייך למלך כמובן), נתן להם זרע לזרוע והמלך מקבל אך ורק חמישית מהעמל הכפים. (תשימו לב שמיד אחרי שכל האומה מכרו את נחלתם ואת גופם ? אפשר כבר לזרעו ויש כבר מים, מה קרה ? אייך בשנה השני יש כבר מים ? הרי הנבואה היית על שבע שנות רעב ? התשובה ברורה לגמרי. הכל היית מתוכנן מראש כנ"ל)

כאן חייבים לשים לב למשהו עמוק ביותר. אייך הצליח פרעה ויוסף שכל האומה הפסידו את נחלתם האישית = הטבע ? אם נאמר המים ? אז נווו שאין מים מתים וחסל כל הבעיות. לא המים לבד גרם, רק יכולתו של יוסף לשמר חיטה לאורך זמן. מהי חיטה ? עמל אנושי שנאכלת או מחליפין = חליפין ונכחדת. כל עמל אנושי לא נשמרת לאורך זמן. היכולת לשמר עמל אנושי לאורך זמן גורם עבדות אנושית ושלילת הטבע מבני אנוש על ידי חוקי הקניין. החיטה של יוסף = כסף. מהי כסף ? **כסף היא שטר בעלות על עבודה אנושית.** כל עמל אנושי נאכלת ונכחדת (בלי עמל תמידי בהמשך) הכסף כביכול משמרת על עמל האנושי לאורך זמן. המצאת הכסף היא בלוף כי היא בלתי טבעית בלתי מציאותית. אין במציאות יכולת לשמר עמל אנושי לאורך זמן. אבל מה שהיא כן עושה לבינתיים ? היא משעבדת את זולתך היא שולטת בעמלך ושוללת ממך את הטבע מראש. זה תוקף סיפור יוסף המקראי. המקרא רוצה שנבין שהרצון שלנו לשמר על עמלינו לאורך זמן בעצם משעבדת אותנו לכסף בדיוק מה שיוסף ופרעה הצליחו לעשות. היכולת שלו לשמר חיטה ? = כסף, והחיטה\הכסף היא השמן בגלגלים של מכונת הצמיחה, ברגע שיש חיטה\כסף ?! אפשר לזרוע ולצמוח ואין כבר רעב. אבל אם היה מים כרגיל אז לא צריך לשמר חיטה וזורעים שוב בעונה הבא כך שאי אפשר לשלוט בך ולגזול ממך את הטבע. כל תוקף יכולתו של הכסף לפעול בא אך ורק ששללנו ממך מים ויכולנו לשמר עמל אנושי = חיטה\כסף לאורך זמן, כך שבשביל להשיג את הכסף אתה חייב לוותר מראש על הטבע, כפי שהאומה המצרית עשו.

ובכן הדיקטטור חלם חלום וקיבל פתרון ובעל הפתרון עצמו נהפך לימים למלך על אותו אומה, והסוף ידוע לכולנו. (ראו מי אתה יוסף ? פרעה או יוסף ? - סיפור יציאת מצרים כהלכתו)

ובכן בזה סימנו את סיפור החלום של הדיקטטור הראשון

סיפור החלום של הדיקטטור השני

הדיקטטור ממש לא הצליח להבין אייך זכה לשלוט ממש בכל העולם ובכל האומות ולהפוך אותם לעבדיו. הוא דאג כראשון את אותו דאגה שאולי הוא יפסיד פעם את שליטתו על בני אנוש. כלומר הוא הבין שאם הוא לא יבין אייך הוא זכה לכך ? הוא לא ידע אייך לא להפסיד את ממלכתו. כלומר מאוד קריטי לו לדעת במה זכה בכדי לדעת לא להפסיד.

ולכן חלם וחלם הרבה חלומות ואת כולם לא זכה לזכור. המלך מזמין את כל חכמיו מכל האומות ששלט בהם. אבל בתכלס רק חכמיו עונים לו בכשדית. ודיי בצדק אומרים לו: דיר-באלכ ספר לנו מה חלמתה ?! אבל המלך בשלו מתעקש לדעת מהם מה היה החלום, ועוד משיב להם, שאם לא תדעו את חלומי ותתנו לי פתרון?! אז גם אתם תלכו לאבדון ביחד עמי!! (במקור זה מסופר אחרת באופן מטפורי. אבל אני נותן לכם כאן את ההיגיון הפשוט של טיעוני הדיקטטור מול חכמיו. הוא נתן להם רמזים דיי ברורים שהחלום מדבר על הממלכה שלו שאם ניפול?! אתם חכמי הכשדים טיפלו יחד עמי)

חכמיו היו מזה טיפשים שלא הבינו מה הדיקטטור רוצה מהם. אבל דניאל כן מיד הבין מה הדיקטטור רוצה. והנה המציא לו חלום ופתרונו.

1. **אתה רוצה להבין אייך זכיתה להיות שליט על כל בני אנוש.**

2. **אתה רוצה לדעת אייך לשמר את השליטה.**

ובכן זכיתה להיות שליט בזכות הזהב. הווה אומר, בני אנוש כאמצעי חליפין משתמשים עם זהב = המצאת **"האמצעי החליפין" = השליט הבלעדית על בני אנוש עד ימינו אנו.** אלוהי הזהב מכנס את כל הזהב אצל יחידים. והנה כל הזהב התכנסה אצלך, ועל ידי זה אתה שליט על כל העולם.

וזה החלום: ראיתה צלם\אדם ענק שראשו זהב. אבל ידידי היקר. בני אנוש יכולים להתחיל לסחור עם כסף. כלומר נכון כל הזהב אצלך, אבל אם בני אנוש יחליפו מטבע מזהב לכסף?! אין לך יותר שליטה בהם. ובכן זה הסוף שלך. וכמו הסוף שלך עם הזהב, יבוא הסוף לזה שהמציא את הכסף ובני אנוש יעברו למטבע של נחושת. אחריו יעברו למטבע של ברזל ולבסוף למטבע של חרס ולבסוף כל סוף יהיו כל סוגי המטבעות. (ראו <ins>המלכות הרשעה הזו היא עתידה להשתמש במטבע של חרס</ins>)

האדם הענק שראיתה בחלום, ראשו של זהב, הכתפיים וזרועותיו של כסף המותניים של נחושת והרגלים של ברזל וחרס והאצבעות מעורבות עם כל סוגי המטבעות. זה השלבים של אליל הכסף בכל הדורות וככה אלוהי הכסף שולט בכל בני אנוש ושוללת מכל בן אנוש את הטבע שאפי' מים או מי גשם אסור לו לאגור על פי החוק. תמיד המטבע הוא השולט עד החלפת המטבע בעקבות המלחמה שקורה בעקבות כינוס ההון אצל יחידים. ושוב ממציאים מטבע חדש וחוזר חלילה וחלילה.

"האבן" שראיתה בחלום ששובר את הפסל הענק הזה והוא - האבן - הזה מתפשט לכל העולם ?! זה מסמל את הלאומניות\המולדת\אדמה. הווה אומר בני אנוש מפסיקים לתת אימון ושליטה במטבע וחוזרים להיות לאומניים. שזה גם קורה במחזוריות כי שוב חוזרים לאליל הכסף ושוב מתכנסת הכסף והקניין אצל יחידים ושוב מגיע המהפכות והמלחמות וחוזר חלילה וחלילה.

את הסוד הזה הדיקטטור לא ידע ולא הבין. גם היום רובינו לא מבינים בזה ולכן ביבי ומנדלבליט מתעקשים לשמור על הבנקים אפי' שיש את כל הצידוק להשמיד אותם מן הארץ.

ובכן הדיקטטור מבין שכל שליטתו היא בגלל הזהב. הוא לא מבין שכמו אימפריית ספרד (שהפסידה את האימפריה בגלל הזהב הרב שהצליחה האימפריה להביא מיבשת אמריקה), הוא גם יפסיד את הממלכה בגלל הזהב. ובגלל שלא הבין את זה, וחשב שהזהב הוא הגורם לשליטתו?! אז אומר ועושה: ודרש להקים פסל ענק מזהב וכל האומות חייבים לקדש את הזהב כאליל הכסף הבלעדית. מי שלא יקדש את הזהב כמטבע הבלעדית כאליל הבלעדית?! ייזרק לכבשן האש!! כלומר רצה בחוק לשמור על הזהב כאליל הבלעדית של בני אנוש ככה לא יפסיד את ממלכתו לעולמים. (הרחבנו בפוסט "עומק נס הכבשן וכדומיהם " מה עומק המושג "אש" במחשבת ישראל וכדאי לעיין שם)

ובכן משהו לא נתן לו מנוח. הרי אפשר פתאום שבני אנוש כן יעברו על החוק וכן יאמצו לעצמם אמצעי חליפין של כסף או נחושת או ברזל או אפי' מניר או קובץ אלקטרוני בבנק ?! מצד שני חשב לעצמו, שמטבע יחיד בלעדית טוב לצמיחה של כולנו. כלומר היה מבולבל מחשבתית. **והנה מגיע החלום הבא שלו** ועכשיו בניגוד לחלום הראשון שלו הוא ידע וידע את החלום אבל לא הבין את פתרונו.

ומה חלם? "**במראות שכלי שבראשי על משכבי, הייתי רואה כאלו היה אילן בתוך הארץ וגובהו גדול. וגדל האילן ונתחזק, ורומו עד השמים וענפיו לסוף כל הארץ. עליהו יפה ופריו הרבה באופן שמזון מספיק לכל יש בו. תחתיו בצלו**

תשכון כל חית השדה, ובענפיו ישכנו עוף השמים וממנו יזון כל בשר. מהבעלי חיים, כי זולת שמספיק מזונו לכל בני אדם, עוד יספיק לכל חי לכל בשר." (פלא פלאים, קלאסיקה של טיעוני הקפיטליסטים החזירים)

וממשיך הדיקטטור לספר את חלומו: אחר כך ראיתי במראות ראשי על משכבי, והנה מלאך וקדוש יורד מן השמים והיה מכריז בכוח ואומר ככה: כרתו האילן וקצצו ענפיו הסירו עליו ופזרו פריו, באופן שתנוד החיה שעומד תחתיו וילך לה, וכן העוף מענפיו וכו' וכו'

בקיצור, הדיקטטור מבין מה שנקרא **"בועה כלכלית"** כלומר קודם רואה צמיחה ומצדיק את המטבע הבלעדית שלו שהיה מזהב. כי זה מה שמביא את הצמיחה הענקית עד כדי כך שכל בן אנוש כולל כל בשר, יש להם מזון לרוב. אבל לבסוף הוא מבין שהכל בועה שתהפוך לבסוף את בני אנוש לחיות טרף כמו הקומוניסטים והנאצים, ששניהם התנהגו כחיות טרף. או כמו המשטר הישראלי שמתנהג היום כאחרון הפשיסטים.

והנה הוא מבקש מדניאל פתרון. והנה דניאל עונה לו דיי בפשטות: כל זמן שיש לך צמיחה וכו'. תיתן לעניים. עם הנתינה הזה, שתתפוצץ הבועה?! חזקה על העני שהוא יהיה שיתופי. כנודע כל התרומות בעולם, אחוזים גבוהים ביותר באים מעניים ולא מעשירים. כלומר הפיצוץ לא תהפוך אותכם ואת העניים לחיות טרף, רק להפך העניים יתחלקו עם הנבלים ככה כולכם ינצלו.

יש יותר עומק בעצת דניאל לדיקטטור. מהי בועה ? ומהי צמיחה אמיתית ? בועה זה כלכלה דמיונית שרוב בני אנוש מיואשים מלעבוד. כי העבדות כבדה עליהם. אבל אם תיתן לעניים חלק מהצמיחה, אז תהיה להם סיבה אמיתית לצמוח. ככה הצמיחה לא תהיה בועה רק אמיתית.

ולכן דניאל אומר לדיקטטור: **"לכן המלך עצתי יטב לך לחטאתיך פדה בצדקה, ועונותיך ברחם העניים, כי בודאי בזה תהיה רפואה לטעותך. כי תחת אשר גאה גאית והשפלת האנשים, עתה תרחם על העניים ותגביהם"**

מה שהדיקטטור לא הצליח להבין, שכל הצמיחה בא מכולם (אין הבדל בגורם הצמיחה בין העשיר לעני, שניהם מביאים את הצמיחה, יותר נכון העניים והעבדים הם הגורמים האמיתיים לצמיחה. העשיר הוא אולי היזם, אבל בלי עבדים\עניים, אין רלוונטיות ליזמות של העשיר. כלומר אלה באלה תלויים) ולא שהוא - הדיקטטור - הגורם. אבל הוא היה גאוותן - בזמן שהעניים דפקו על דלתותיו לבקש פרנסה - ואמר: **אלמלא ביזבזתי אוצרותי לפרנסת עניים ?! מהיכן הייתי בונה כל הפלטרין הללו ?! מעתה איני מפרנסם !!** ואז נהפך לחיית טרף. (זה

מזכיר את ביבי וחבר מרעיו מאסכולת שיקגו שאומרים: **אילו בזבזתי את אוצרותי לרווחה ?! אייך היינו מקבלים את דירוג האשראי**?! ולכן אסור רח"ל רווחה. צריך את השפלת האנשים כמקל שתביא לו את הגזר. הרי אסור לחלק את הגזר לכולם רק לחבריו הטייקונים הנבלים)

עד כאן סיפור שני החלומות של הדיקטטור השני ופתרונם.

השלישי אפי' לא חלם

בנו של הדיקטטור השני, לא חשב ולא דאג כלל כמו כל ילדי השמנת. ולכן כינס את כל הטייקונים שלו, ועשה משתאות לרוב. כמו לפיד ג'וניור וביבי הקמצן.

הדיקטטורים האלה לא חולמים בכלל. איזה הבנה בגרוש יש להם ? הם מבינים מהי ממלכה על מה היא עומדת ? הם חושבים כמו ילד פנאט שזה טבעי לגמרי למה הוא השליט והדיקטטור. מה זה למה ? ככה !! האמת שאף פעם לא שאלו את עצמם למה.

בקיצור את אותו דיקטטור השלישי היו צריכים לעורר מתרדמתו ומהפנאטיות שלו. הרי הוא לא יחלום\יחשוב לבד. והנה מישהו כתב כתב חרטומים על הקיר. ואז הוא נלחץ. מזה? מי כתב אותם ומה כתוב שם?

"הכותב והכתב" כמובן מסמלת את הביקורתיים בחברה, כמו עיתונאים רציניים (שאין לנו לדאבוננו בארץ הזאת. חוץ מאתר **הכלכלה האמיתית** ז"ל של ערן היקר), כמו הוגים רציניים. כמו אז היום כל הדיקטטורים נבהלים מהם. כי יש להם השפעה חברתית.

לדיקטטור השלישי היית לפחות אישה חכמה, ויעצה לו לשמוע להוגים ולמבקרים. והוא באמת שלח להביא את דניאל, ודניאל הסביר לו הכל, והבטיח לו שאם לא ?! הממלכה שלך טיפול לטובת הממלכה הבא.

לחמורים שלנו, הנשים שלהם, או הן שפטות של בעליהם, או להפך, בעליהם שפוטים לנשותיהם. בקיצור אין להם יועץ חכם (כל התקשורת והמדיה הישראלית מגוייסת בשביל ההון שלטון) ולכן יפלו כמו שהדיקטטור השלישי נפל. ולמה הוא נפל ? כי לא רק שלא הבין אייך יש לו ולאביו את כל העושר, הוא פשוט גזל את העושר של היהודים והשתמש עם זה למשתאות שלו עם הטייקונים. בדיוק כמו הנבלים שלנו חוגגים עם מי ? עם אלה שהצליחו לגזול לנו את הארץ ואת כל משאביה. ולכן אין מנוס, הם יפלו כמו שקודמיהם נפלו.

ארץ ישראל היא קנינו של היהודי, קנינו הפרטי. ולא קניינו הלאומי הדמיוני. ולכן הנבלים האלה גזלו מהיהודי את קניינו והפכו את כולם לעבדים של הטיקונים ושל יצרני המטבע הציבורית = הבנקים.

היהודי נזעק חמס, ומה התשובה של הדיקטטור המודרני ? חוק לאום ?! אייך נבל שכמותך אתה יכול לחיות בכזה פרדוקס ? (ראו **חוק יסוד הלאום ?!** **הפרדוקס היהודי של נתניהו !!**)

סוף דבר

במחשבת ישראל יש שלוש אסכולות מהי נבואה.

1. **נבואה = ידיעת העתיד לאורך זמן ארוך** (שיש עם זה בעיה רצינית. כי **"במקום שיש ידיעה אין בחירה, ובמקום שיש בחירה אין ידיעה"** - ר' צדוק, ולכן אם יש נבואה עתידית, אז בשביל מה בכלל נביאים? הרי הכל קבוע מראש אז מה אפשר לעשות? כלומר מה מועיל הנביא עם נבואתו?!). זה האסכולה של כל המחשבי קיצים במחשבת ישראל.
2. **נבואה = ידיעת העתיד הקרוב ביותר.** זה האסכולה שטוענת שהנביא חייב להוכיח את נבואתו. אחרת הוא לא נביא. ולכן ממש בחייו או בקירוב, חייב להתגשם נבואתו. (באסכולה הזו אחז האבן עזרא ועוד)
3. **נבואה = ידיעת ההווה\נצחית על תנאי.** האסכולה הזו, טוענת שאין ידיעת העתיד (מהסיבה לעיל כי יש בחירה, ובמקום שיש בחירה אין ידיעה כנ"ל) רק על תנאי. כלומר אם תעשו כך וכך?! יהיה לבסוף כך וכך!! ואם תעשו אחרת?! אז התוצאה יהיה אבדון!! באסכולה הזו אחזו רוב רובם של חז"ל ורוב רובם של חכמי כל הדורות היותר עמקנים (אם כי כולם היו עמקנים ואמרו מה שאמרו לילדים ולשוטים). מזה בא המשפט החז"לי הנודע **"נבואה שנצרכה לדורות נכתבה"**

שאנו באים לנתח את הנביאים במיוחד את נבואות דניאל. האסכולה הראשונה, פלא פלאים כל דור ודור מתרגם את הנבואה לזמנו אפי שעברו כבר כל הקיצים. וזה אבסורד לגמרי וסליחה מהאסכולה הזו.

האסכולה השניה כמו האבן עזרא, נשמעת כמו אסטרולוגיה. שזה רק נבואות קרובות ממש. האבן עזרא למשל טוען שכל הנביאים נבאו רק עד בית שני (ועד בכלל). האבן עזרא פותר את בעיית הבחירה בזה שבני ישראל לא תחת המזל. כלומר החשיבה שלו היא בין האסכולה הראשונה לשלישית החז"לית. ולכן הוא לא מאפשר נבואה ארוכה של אלפי שנים מצד אחד. ומצד שני מאפשר ידיעת העתיד הקרובה בטיעון שאין בני ישראל תחת המזל.

אבל האסכולה השלישית, היא היא הרלוונטית תמיד. כי היא על תנאי. ותמיד זה נבואה על ההווה = רלוונטית תמיד.

מה שרבותי - ואני בעקבותיהם - עושים, זה בדיוק זה: לתרגם את הנבואות לראליה. אחרת אין שום משמעות למשפט החז"לי "**נבואה שנצרכה לדורות נכתבה**" נוסיף לזה שכל האסכולות האחרות הם מבחינת בלבולי מוח, אחרי שעברנו את כל הקיצים למיניהם, ואחרי שמחשבתית אי אפשר שתהיה דבר שכזה כנ"ל מדברי ר' צדוק. ולכן לדעתי דניאל כיוון כפשוטו כפי שניתחתי אותו לעיל.

בברכה

Max maxmen

נספח כג'

לי הכסף ולי הזהב – פשר הנבואה השלישית של חגי הנביא

הקדמה

נתחיל בעזרת השם עם הפסוקים ונעסוק מיד במושג **"לי הכסף ולי הזהב"**. ותחזיקו לי אצבעות ובשם השם נעשה ונצליח אמן.

חגי פרק ב (א) **בַּשְּׁבִיעִ֕י בְּעֶשְׂרִ֥ים וְאֶחָ֖ד לַחֹ֑דֶשׁ הָיָה֙ דְּבַר־יְקֹוָ֔ק בְּיַד־חַגַּ֥י הַנָּבִ֖יא לֵאמֹֽר:** (ב) **אֱמָר־נָ֗א אֶל־זְרֻבָּבֶ֤ל בֶּן־שַׁלְתִּיאֵל֙ פַּחַ֣ת יְהוּדָ֔ה וְאֶל־יְהוֹשֻׁ֥עַ בֶּן־יְהוֹצָדָ֖ק הַכֹּהֵ֣ן הַגָּד֑וֹל וְאֶל־שְׁאֵרִ֥ית הָעָ֖ם לֵאמֹֽר:** (ג) **מִ֤י בָכֶם֙ הַנִּשְׁאָ֔ר אֲשֶׁ֤ר רָאָה֙ אֶת־הַבַּ֣יִת הַזֶּ֔ה בִּכְבוֹד֖וֹ הָרִאשׁ֑וֹן וּמָ֨ה אַתֶּ֜ם רֹאִ֤ים אֹתוֹ֙ עַ֔תָּה הֲל֥וֹא כָמֹ֛הוּ כְּאַ֖יִן בְּעֵינֵיכֶֽם:** (ד) **וְעַתָּ֣ה חֲזַ֣ק זְרֻבָּבֶ֣ל ׀ נְאֻם־יְקֹוָ֡ק וַחֲזַ֣ק יְהוֹשֻׁ֣עַ בֶּן־יְהוֹצָדָק֩ הַכֹּהֵ֨ן הַגָּד֜וֹל וַחֲזַ֨ק כָּל־עַ֥ם הָאָ֛רֶץ נְאֻם־יְקֹוָ֖ק וַעֲשׂ֑וּ כִּֽי־אֲנִ֣י אִתְּכֶ֔ם נְאֻ֖ם יְקֹוָ֥ק צְבָאֽוֹת:** (ה) **אֶֽת־הַדָּבָ֞ר אֲשֶׁר־כָּרַ֤תִּי אִתְּכֶם֙ בְּצֵאתְכֶ֣ם מִמִּצְרַ֔יִם וְרוּחִ֖י עֹמֶ֣דֶת בְּתוֹכְכֶ֑ם אַל־תִּירָֽאוּ** (ו) **כִּ֣י כֹ֤ה אָמַר֙ יְקֹוָ֣ק צְבָא֔וֹת ע֥וֹד אַחַ֖ת מְעַ֣ט הִ֑יא וַאֲנִ֗י מַרְעִישׁ֙ אֶת־הַשָּׁמַ֣יִם וְאֶת־הָאָ֔רֶץ וְאֶת־הַיָּ֖ם וְאֶת־הֶחָרָבָֽה:** (ז) **וְהִרְעַשְׁתִּי֙ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִ֔ם וּבָ֖אוּ חֶמְדַּ֣ת כָּל־הַגּוֹיִ֑ם וּמִלֵּאתִ֞י אֶת־הַבַּ֤יִת הַזֶּה֙ כָּב֔וֹד אָמַ֖ר יְקֹוָ֥ק צְבָאֽוֹת:** (ח) **לִ֥י הַכֶּ֖סֶף וְלִ֣י הַזָּהָ֑ב נְאֻ֖ם יְקֹוָ֥ק צְבָאֽוֹת:** (ט) **גָּד֣וֹל יִהְיֶ֡ה כְּבוֹד֩ הַבַּ֨יִת הַזֶּ֤ה הָאַחֲרוֹן֙ מִן־הָ֣רִאשׁ֔וֹן אָמַ֖ר יְקֹוָ֣ק צְבָא֑וֹת וּבַמָּק֤וֹם הַזֶּה֙ אֶתֵּ֣ן שָׁל֔וֹם נְאֻ֖ם יְקֹוָ֥ק צְבָאֽוֹת:**

במילים פשוטות הנביא חגי אומר לעם תתחזקו (במיוחד אלה שעוד זוכרים את הבית הראשון), **וַעֲשׂ֑וּ - אֶֽת־הַדָּבָ֞ר אֲשֶׁר־כָּרַ֤תִּי אִתְּכֶם֙ בְּצֵאתְכֶ֣ם מִמִּצְרַ֔יִם וְרוּחִ֖י עֹמֶ֣דֶת בְּתוֹכְכֶ֑ם אַל־תִּירָֽאוּ - כִּֽי־אֲנִ֣י אִתְּכֶ֔ם נְאֻ֖ם יְקֹוָ֥ק צְבָאֽוֹת:** (תשימו לב לסדר החדש שעשיתי בשני פסוקים האלה ד וה, על פי האבן עזרא: (ד) **ועתה** - ועשו דבק עם תחלת הפסו' הבא אחריו והוא את הדבר והטעם דברי התורה לשמור ולעשות.)

ואם תעשו ככה, כלומר תקיימו את הברית שכרתם בהר סיני שזה בהר ובחקותי שנמצא בסוף ספר ויקרא (ראו [סוד השנים עשר של האבן עזרא – חלק ב'](#)) אז מבטיח הקב"ה **ע֥וֹד אַחַ֖ת מְעַ֣ט הִ֑יא וַאֲנִ֗י מַרְעִישׁ֙ אֶת־הַשָּׁמַ֣יִם וְאֶת־הָאָ֔רֶץ וְאֶת־הַיָּ֖ם וְאֶת־הֶחָרָבָֽה** (ז) **וְהִרְעַשְׁתִּי֙ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִ֔ם וּבָ֖אוּ חֶמְדַּ֣ת כָּל־הַגּוֹיִ֑ם וּמִלֵּאתִ֞י אֶת־הַבַּ֤יִת הַזֶּה֙ כָּב֔וֹד אָמַ֖ר יְקֹוָ֥ק צְבָאֽוֹת:** (ח) **לִ֥י הַכֶּ֖סֶף וְלִ֣י הַזָּהָ֑ב נְאֻ֖ם יְקֹוָ֥ק צְבָאֽוֹת:** (ט) **גָּד֣וֹל יִהְיֶ֡ה כְּבוֹד֩ הַבַּ֨יִת הַזֶּ֤ה הָאַחֲרוֹן֙ מִן־הָ֣רִאשׁ֔וֹן אָמַ֖ר יְקֹוָ֣ק צְבָא֑וֹת וּבַמָּק֤וֹם הַזֶּה֙ אֶתֵּ֣ן שָׁל֔וֹם נְאֻ֖ם יְקֹוָ֥ק צְבָאֽוֹת:**

הנבואה הזו לא התקיים בפני חטאינו וגו'. אבל יש את הכלל של נבואה לטובה מתקיימת בכל מקרה מה שאין כן נבואה לרע אפשר לשנות לטובה. אז חז"ל אומרים שבית שני היה קיים עשר שנים יותר מבית ראשון ולכן זה מספיק גדול מבית ראשון. אבל יש קשיים עם זה כי אפי' שזה היה קיים יותר שנים במקצת, שלום לא היה שם והנביא מבטיח באותו נשימה **וּבַמָּקוֹם הַזֶּה֙ אֶתֵּ֣ן שָׁל֔וֹם נְאֻ֖ם יְקֹוָ֥ק צְבָאֽוֹת:** מה עוד כתוב הבית הזה האחרון שאין יותר בית מקדש אחריו.

אגב: צריך פעם אחד להעמיק בכלל הזה שנבואה לטובה מתקיימת בכל מקרה ונבואה לרע אפשר לשנות לטובה. הרי יש עשרות ומאות ואלפים של נבואות לטובה של התקיימו עד עכשיו.

ובכן, ביקום אבולוציונית שיש לו התחלה (זה – אבולוציה והתחלה - שני צדדים של אותו מטבע. בניגוד ליקום סטטי דטרמיניסטית מוחלט = אותו סיבה אותו תוצאה, אין לו התחלה ואין לו סוף = עולם קדמון), הטוב חייבת לנצח את הרע. הרי זה בדיוק המשמעות מהי טוב ומהי רע. טוב = מה שמתקדם לטוב לנצח. רע = נכרת מהאבולוציה. ולכן תמיד נבואה לטובה חייבת לבוא מתישהו. בכדי להמחיש את זה תחשבו על מצב של חורבן כל האורגניזמים ונשאר רק תא חי בודד כמו בתחילת האבולוציה של החי. כל התהליך חוזר על עצמו!! נכון, לא באותו דרך כמו הקודמת ולכאורה זה מה שהיה קורה אבל כל זמן שיש חיים, המשך החיים שלו והתפתחותו, תלוי בטוב. אבל נבואה לרע, כל זמן שעוד הרע חי ולא נכחד לגמרי, הוא יכול להשתנות לטובה. אני תמיד אוהב להביא את הדוגמא הזו: **התרופה לסרטן שתמצא מחר?! יכולנו למצוא כבר לפני אלפי שנים!!** וזה בעצם המושג שכל הרוע הקיים זה בגלל חטאינו. כי עם שחרור האדם, החופש שלו, היה הוא מביא לנו את כל הטוב מול הטבע העיוור. ועינינו הרואות אם המשטרים המודרניים נתנו קצת חופש למדענים ולחוקרים, כמה התקדמנו בכמה דורות.

ולכן התשובה לשאלה הנה נבואה לטובה לא מתקיימת, היא בגלל חטאינו והרוע. אבל זה חייב מתישהו להתקיים על דרך שבועת הקב"ה: **חַי־אָ֗נִי נְאֻם֙ אֲדֹנָ֣י יְקֹוִ֔ק אִם־לֹ֠א בְּיָ֨ד חֲזָקָ֜ה וּבִזְר֧וֹעַ נְטוּיָ֛ה וּבְחֵמָ֥ה שְׁפוּכָ֖ה אֶמְל֥וֹךְ עֲלֵיכֶֽם:**

כלומר כמו שהיום ולילה והשבוע והשפה שולט בכל בן אנוש. כלומר אין מצב שבן אנוש שורד בלי זה, ככה עוד יבוא הזמן שכל הטוב ישלוט בנו בדיוק כמו היום והלילה השבוע והשפה ועוד ועוד. זה עומק שבועת הקב"ה **חַי־אָ֗נִי נְאֻם֙ אֲדֹנָ֣י יְקֹוִ֔ק אִם־לֹ֠א בְּיָ֨ד חֲזָקָ֜ה וּבִזְר֧וֹעַ נְטוּיָ֛ה וּבְחֵמָ֥ה שְׁפוּכָ֖ה אֶמְל֥וֹךְ עֲלֵיכֶֽם:**

ולכן מבחינת זה שהנבואה לא מתקיימת וזה לכאורה סתירה לכלל הנ"ל, אני חושב לאור הדברים לעיל שזה לא הבעיה. השאלה היא מה רצה הנביא? כלומר מה רצה הנביא מאותם אנשים באותו זמן?

כפשוטו המלבים צודק שזה נבואה על תנאי: **לפ"ז כל מאמר זה הוא תנאי, אם יבא עוד רוח אחת, והוא אם יעשו את הדבר אשר כרת עמם בצאתם ממצרים** (לפני כן אומר המלבי"ם הקדוש מה שאמרתי מקודם שמדובר על בהר בחקותי: **ר"ל חזק ועשו דבר התורה והמצוה שע"ז כרת עמהם ברית בצאתם ממצרים, כמ"ש "ויקח את ספר הברית ויקרא באזני העם"** (max), **אז יהיה הוא הבית האחרון שאין אחריו בית, ויהיה גדול מן הראשון, וכשלא נתקיים התנאי כי לא שמרו ברית ולא היה שלום במקום, כי נתרבו הפריצים והכתות ושנאת חנם, לא נתקיים היעוד אז, עד שיבנה הבית האחרון בקץ האחרון שאז יתקיימו היעודים האלה.**

כלומר הנביא רוצה מאותם אנשים באותו זמן, שיקיימו את הברית, ואז מיד יבוא כל הטוב שהנביא אומר בהמשך. והם לא קיימו את הברית. ויש הסברים כמו: שלא כולם עלו עם עולי בבל ולכן לא יכלו לקיים את הברית. ואת הברית אפשר לקיים אלא אם כל בני ישראל נמצאים בארץ ירושתם ארץ ישראל (וכך פוסק הרמב"ם ביד החזקה).

אבל גם ההסבר הזה לא מספק לנו כאן, הרי באותו זמן שהנביא אומר להם את נבואתו, לא עלו כולם בכל זאת אומר להם כן לקיים את הברית. כלומר הוא אומר את זה למעט שכן עלו. אז לכאורה כן אפשר לקיים את הברית אפי' מעט מבני ישראל. מה עוד שעל פי זה שלא התקיים הנבואה, אפשר לומר שלא קיימו את הברית כלומר העונש הוא על החטא ולכן זה מוכיח שכן צריכים לקיים את הברית אפי' מעט עולים ולא כל בני ישראל. אחרת יבוא העונש = שלא תתקיים הטובה המובטחת.

ובאמת על פי המלבי"ם זה נבואה על תנאי שזה אומר הם כן יכלו לקיים את הברית ולא קיימו אותו. וכאן אני ורצה לנסות להבין למה הם לא קיימו את הברית וזה לדעתי נמצא בפסוק ח' של הנביא - פסוק מוזר שאין לו שום הקשר לא לפניו ולא לאחריו: פסוק ח של הנבואה: **לִ֥י הַכֶּ֖סֶף וְלִ֣י הַזָּהָ֑ב נְאֻ֖ם יְקֹוָ֥ק צְבָאֽוֹת:** וכאן אנחנו מגיע לעיקר המאמר

לי הכסף ולי הזהב נאם השם צבאות

קודם כל כנ"ל אייך נכנס כאן הפסוק הזה בלי שום הקשר לפניו ואחריו? שנית כל, באמת לי הכסף ולי הזהב? הרי הכסף והזהב היא אמצעי חליפין מה שנקרא שטר

בעלות על עמל אנושי. ולכן לעולם הקב"ה לא יטען שעמל של האדם שייכת לו. על דרך דברי חז"ל: **גדולה היא מלאכה שכל אומן ואומן יוצא ומשתבח באומנותו שנקרא מלאכתו שלו. אם הקב"ה קורא אותה מלאכתו** (מלאכתו מלשון שלו), **בני אדם על אחד כמה וכמה** (מלאכתו מלשון שלו).

בכדי שנבין את הפסוק בהקשר של כל הנבואה הזו, ובכדי שנבין מה טוען כאן הקב"ה כלפי הכסף והזהב שזה שלו בניגוד לשכל הישר כנ"ל, נצטרך ללמוד קודם מהי הברית שכרתנו בסיני. שנבין את הברית, נלמד יחד מה קרה מאז אימפריית נבוכדנצר (ראו מעשה בשני מלכים שחלמו חלום – פשר ספר דניאל) שמאז אליל הכסף שולט באדם, ואז נבין למה הנביא חגי מכניס לכאן את הפסוק כלפי אליל הכסף ששולט בכל בני אנוש מאז עד ימינו אנו. ואז נבין למה לא רצו אז בימי הנביא - כמו היום, לקיים את הברית. ואז נבין למה הפסדנו את ההבטחה של הקב"ה ומפסידים אותם גם היום.

מהי הברית שכרתנו בסיני בקצרה (יותר בהרחבה אפשר לראות בבלוג בשאר המאמרים בנושא)

ובכן בניגוד לכל אומה באומות שכולם נולדים בכפיה כבן משטר. ביהדות כל אדם נולד בן חורין עם ברית המילה (ראו ברית מילה בשביל מה?) והוא חייב לומר כל העולם נברא בשבילי. ולכן חייבים בני ישראל לכרות ברית ביניהם. הם לא נולדים אזרחים בכפיה ויש ריבון עם שוטר שכופה עליו עבדות נצחית, הרי הם נולדים עם הטענה שכל העולם נברא בשבילי, אז מי הוא השרלטן שיאמר לו מה ואייך ומי ומתי?! ולכן הם חייבים בינם לבין עצמם לכרות ברית שכזו, שכל הנולדים אחריהם ימשיכו לכרות בכל שנה (בחג השבועות) את אותו ברית מחדש. אייך אפשר לכרות ברית לדורי דורות שבקושי זה אפשרי בהווה?! הרי כמו פרצופיהם שונות ככה דעותיהם שונות. התשובה הברית חייב להיות מושתת על אלוהים = על אחדות הבינה. כלומר כמו שכל נולד בעתיד יסכים ללוח הכפל, ככה כלפי הברית, כל נולד מיום שעומד על דעתו מסכים עם הברית כמו שהוא מסכים על כל האמתויות המתמטיות והלוגיות.

ובכן, שכל אדם בעולם חייב לומר שכל העולם נברא בשבילי. זה אומר שכל סדר אנושי חייבת לבוא בהסכמה שכלית רציונלית מוסרית וערכית. זה מה שנקרא אמנה וכריתת ברית.

הסדר הראשון זה המצאת הקניין הפרטי הקביל על פי הצוו של הלל התלמודי או הצוו הקטגורי של קאנט. כלומר בכדי שתתאפשר לשלול מכל אדם שכל העולם נברא בשבילו, ושהוא יכיר בקניין הפרטי שלך, והוא יסכים לשמור על הצוו של לא

תגנוב, הוא חייב שגם לו יהיה קניין פרטי. ולכן במקרא נח ובניו אחרי המבול מחלקים את הארצות בגורל. מה קורה עם כל הנולדים בכל רגע לעולם? ובכן בכדי שהחלוקה והקניין הפרטי יהיה קביל ושכל הנולדים יסכימו לשמור על הצוו של לא תגנוב שבלעדיהם אין לאף אחד קניין?! כל הנולדים חייבים להיוולד עם קניין. אייך? ירושה!! כלומר יחד עם המצאת הקניין על ידי השופט נח, הומצאה הירושה שכמובן מושתתת על חוקי המשפחה (תורת אדם המקראי) ככה כל אדם יורש את אביו. וזה הסיבה שכלפי ירושת הארץ כתוב חוקה = אי אפשר לשנות את הירושה.

ככה בדיוק לכל יהודי יש קניין פרטי בארץ ירושתו ארץ ישראל שירש מאותו חלוקה של אבי כל האנושות נח השופט, שאז אגב הומצאה המושג משפט וצדק וכל דני בין אדם לחברו. והבינו לעומק למה רק אז בעקבות המצאת הקניין הומצאה אוטומטית הצדק והמשפט.

(אנחנו חייבים להבין שבני ישראל יוצאים ממצרים עם כזה כוח, למה לא כובשים את מצרים וחסל כל הבעיות?! התשובה בני ישראל לא רוצים כיבוש מבחינת המוסר האוניברסלי כנ"ל ולא מבחינת רציונלית הרי זה ידרוש מאתנו לאחוז בחרב כל הימים על חשבון הרווקים והרווקות שלנו שכל מטרת הקניין זה הם הם הרווקים האלה = המשפחה והילדים.

ולכן יוצאים ממצרים ולא כולם יצאו רק אחד מחמש שזה אומר השאר באמת רצו בעבודות מצרים מלהיות צדיקים מוסריים וערכיים)

שכל אדם יושב עם משפחתו בנחלתו. מה קורה עם המשאבים כמו מים עצים אבנים וכל חומר גלם שאדם צריך. על כך יהושע עושה עשר תקנות בחלוקת הארץ ולא העלה אתכם עם זה, רק נאמר בקצרה המשאבים נשארים לכולם. לדוגמא הכנרת נפל בגורל שבט נפתלי וכל יהודי מכל שבט יכול היה לבוא לכנרת ולדוג דגים. מעיין שיוצא מקניין פרטי, כל יהודי יכול לשאוב ממנו מים.

מה קורה עם אמצעי חליפין = כסף? כלומר אם רוצים אנו חלוקת העבודה שאפשרי אלא עם אמצעי חליפין? במצרים למדנו שאפשר על ידי אמצעי חליפין לקנות את כל האומה המצרית לעבדים (ראו **מעשה בשני מלכים שחלמו חלום – פשר ספר דניאל**). משה רבינו מתקן את שמיטת כספים. כלומר כל שבע שנים בוטל החובות (ואם אין להמונים השכלה ורציונליות לשמוט את החובות, יצרן המטבע, שלכאורה עוד לא היה בזמן משה רבינו, פשוט מבטל את המטבע ויוצר מטבע חדש. אותו עיקרון שלא תתכנס כל ההון אצל יחידים ושאר בני אנוש עבדים לבעלי ההון), ככה לעולם אי אפשר לקנות מהאדם את נחלתו ואת גופו לעבדות

כמו שהיה במצרים (שוב ראו **מעשה בשני מלכים שחלמו חלום – פשר ספר דניאל**)

מאז שסנחריב בלבל את האומות שזה אומר לאף אומה אין את נחלתו מחלוקת נח השופט. כל בני אנוש באימפריית נבוכדנצר תחת אליל הזהב כלומר נבוכדנצר כופה על כל בני אנוש את המטבע הבלעדית שלו שהיה מזהב.

זה לא שהוא עומד עם שוטר עם חרב וכופה (אם כי הפך את הזהב לפסל = כפיה). הוא משכנע שהזהב הוא מטבע טבעי כי הוא חומר נדיר שלא מעלה חלודה וקיים לעולם. כלומר אם בטבע כל עמלך בסוף נאכל ונכחד, אם רק נמיר את העמל האנושי לזהב, אז הבעלות על העמל האנושי חיי לנצח כמו הזהב. אתם מבינים את הנקודה כאן? כל עמל לא מחזיק הרבה זמן אבל ברגע שהמרנו את העמל למטבע, אז ערך העמל כביכול נשאר לנצח.

ותראו אייך יוסף הצדיק הצליח לקנות את כל מצרים לעבדים בזה שהצליח לשמר עמל לאורך זמן = שמירת החיטה במשך שבע שנים. כלומר בני אנוש ככלבים חוזרים שוב ושוב על אותו טעות. אייך הם רוצים לשמור על עמל לנצח בזמן שלבסוף שיגרום לך עבדות, לך ולזרעך עד הכחדתם רח"ל?!

מאז כל האומות העדיפו להחזיק בזהב אפי' שהיה להם מטבע כפייתית מאז הרומאיים שהמציא כבר מטבע מחרס = מטבע בכפיה בלי שיש למטבע עצמו ערך עצמי (ראו **המלכות הרשעה הזו היא עתידה להשתמש במטבע של חרס**). למה שמרו על הזהב אם יש מטבע כפייתית? כי מטבע כפייתית תלוי במשטר ומשטר לא קיים לעולם מה שאין כן החומר הטבעי והנדיר שנקרא זהב.

אוקיי, הבנו שבני אנוש כולל המשטרים השרלטניים, תמיד מעדיפים את החומר הטבעי הזה שנקרא זהב כי בזה כל בן אנוש נותן אימון. אפי' מטבע ווירטואלית מודרנית בני אנוש לא יתנו את אימונו כמו לזהב הטבעי.

ובכן נחזור ליהודים באותו זמן של חגי הנביא.

כנ"ל מאז נבוכדנצר כל בני אנוש כבר לא בנחלותיהם מחלוקת השופט נח. אבל הם דיי מסודרים עם חלוקת העבודה המשותפת ועם האמצעי חליפין מזהב של נבוכדנצר. היהודים דיי מסודרים עם זה, ונוסיף את הצדקה שהמציא להם דניאל הנביא (ראו **מעשה בשני מלכים שחלמו חלום – פשר ספר דניאל**) הם מסודרים ומתבוללים להם בכיף (עשרה שבטים שלימים נכחדים רח"ל) והשאר אפי' לא רוצה לעלות לארץ.

אלה שכן עלו לארץ, עמם הנביא מדבר ואומר להם את הנבואה הנ"ל. וננסה לשחזר את הדיון הפילוסופי שלהם עם הנביא ומהי טענת הנביא מולם.

העם לנביא: שיטת התורה והברית לא עבד. כי שבט לוי גזלו את נשותינו ולכן רצינו מלך בזמן שמואל הנביא, ומיד אחריו קרע המלכות. בקיצור מי הסמכות על הקניינים ובעיקר מי יוצר את האמצעי החליפין שתמיד היוצר חייב להיות אמין. אז למה שלא נעשה כמו הגויים שפשוט נקיים חלוקת העובדה עם אמצעי חליפין טבעי שנקרא זהב.

הנביא: אז למה באתם לארץ ישראל? סתם כיבוש שנאחז בחרב לעולמים על חשבון זרעינו הרווקים והרווקות?! כלומר אלוהי ארץ ישראל ברורה וחדה = הברית הנ"ל = אמנה = חלוקת הארץ לכל אחד וכל המשאבים שייכים בשווה לכולם כנ"ל. והנה הנביא מגיע לטיעון הפילוסופי המנצחת שלו בנבואה כאן: "**לי הכסף ולי הזהב נאם השם צבאות"**

מה אתם טוענים – אומר הנביא, שבואו ניתן לחומר טבעי כמו הזהב להיות אמצעי חליפין. ככה שזה לא בשליטת אף אדם?! זה יהיה תמיד תלוי בשוק החופשי כלומר בני אנוש תמיד יתנו אימון בזהב הטבעי כאמצעי חליפין (כאן המקום להזכיר שאימפריית ספרד הפסידה את האימפריה דווקא כי מצאו הרבה זהב ביבשת אמריקה)!!

על הטענה הזו – עונה הנביא. **לי הכסף ולי הזהב**. ולכן אתם לא יכולים להפוך אותו לאמצעי חליפין. ונסביר את זה מיד.

אמרנו שהקניין הפרטי הקביל על פי הצוו הקטגורי מחייב חלוקת נחלות בגורל ומשאבי הטבע שייכים לכולם בשווה על פי תקנות יהושע (ראו <u>משאב טבעי – למי היא שייכת?</u>). והנה החומר גלם הזה שהוא משאב טבעי שייכת לכולם בשווה, וככזה אי אפשר להשתמש עמו כאמצעי חליפין.

למדנו להבין כלל במקרא שכל פעם שכתוב **"לי"** כמו "לי" בני ישראל עבדים וגו' = **אין קניין באדם**. "לי" הארץ = **אין קניין בארץ** אלא עם חלוקה בגורל ובתנאי שתשמרו על שמיטת הארץ כל שבע שנים ויובל כל חמישים שנה. תמיד המושג **"לי** "במקרא הוא מצב נצחי טוטלי טרום האמנה האנושי, בזמן של אדם חייב עוד לטעון שכל העולם נברא בשבילי. ולכן שהנביא אומר כאן **"לי** "הכסף **"לי** "הזהב, הכוונה שהמשאב הטבעי הזה, לא שייכת לאף אחד ושייכת לכולם בשווה. ולכן אי אפשר שהיא תשמש כאמצעי חליפין.

מה שהנביא עושה להם זה כמו שהחכמים עשו תמיד בהמשך. במקום להתחיל להתווכח פילוסופית מוסרית וערכית ורציונלית, ולהסביר להם למה השטן הזה שנקרא אמצעי חליפין עוד יביא להם את כל הרוע האנושית כמו שאנו מרגישים בכל הדורות על בשרינו אנו. הנביא פשוט אומר להם הלכה מעצבנת שאי אפשר פשוט הלכתית להשתמש עם הזהב כאמצעי חליפין, הרי היא משאב טבעי ששייכת לכולם בשווה. וככזה אין לה שום ערך בשביל אמצעי חליפין כמו שהמים במעיין אין בו ערך, וכמו שלדגים בכנרת אין ערך אם כלום באים לקחת בחינם.

עכשיו אנו מבינים אייך נכנס הפסוק הזה לנבואה ומה משמעותו הפילוסופית שלו.

אגב זה אפשר להסביר את החבטה של הערבה באותו יום של הנבואה. חגי הנביא אומר את הנבואה ביום שביעי של סוכות = בהושענא רבה שחטבים את הערבות (שכנודע זה מנהג של הנביא חגי ועוד מנביאי זמנו). שזה החג שמתפללים למים כי זה תקופת הסתוו שמתחיל כל מעשיך בכלכלה ובפרנסה של כל אחד ואחד בנחלתו. הבנו לעיל שאפשר לתת כוח שטני מפלצתית לעצם שאין לו שום ערך כמו מטבע מזהב או מניר או מקובץ אלקטרוני. הערבה גם כן הוא דבר שאין לו שום ערך כשלעצמו. בכל זאת עם קיבוץ של אנשים אפשר לתת לערבה כוח חליפין, והוא יהיה מפלצת כנ"ל שתכנס את כל ההון אנושי אצל יחידים וכל השאר יהיו עבדים לו כמו במצרים. מכאן אולי מנהג החבטה לומר: לא ניתן לאף עצם את הכוח השטני הזה = כל מטבע מושמט כל שבע או מטבע מבוטלת כל שבע כנ"ל.

עכשיו נתענג קצת עם הסיפא של הפסוק: **נאם השם צבאות**

למדנו להבין שלא הזהב הטבעי נותן את ערכו לעומק. אלא העמל האנושי. כלומר הזהב משמש אלא כאמצעי חליפין של העמל\צמיחה\יצירה. בכדי שבאמת זה ישמש כאמצעי חליפין אמין, כל בני הציבור צריכים לתת בו אימון. שזה אומר עצם האימון של ההמונים, נותן את תוקפו.

תשימו לב מה מקבל "עצם" כלשהו, מאימון של קבוצה של אנשים. זה כוח אלוהי. כן, תחשבו על זה, בני אנוש מתים מרעב כי אין להם את הכוח הזה = את הכסף. משפחות מתפרקות, מלחמות פורצות, כל הרוע האנושית היא תוצאה של הכוח הזה שמקבל המטבע ולא משנה ממה הוא מורכב מזהב או ניר או קובץ אלקטרוני במחשב. ואת הכוח השטני הזה מקבל המטבע, אלא מאנשים שמתקבצים כקובצה לעניין זה = אימון באותו מטבע. קיבוץ אנושי = כוח אדיר = כוח אלוהי ממש כנ"ל

אותו כוח נקרא בנביאים "**צבאות**" זה יכול להיות 'צבאות' של רוע רח"ל (כמו גרמניה במלחמת עולם השניה = אידיאל אנטישמי. או כמו הבנקים המרכזיים המודרניים ששולטים בכל האומות המתוקנות ראו עוכר ישראל המודרני – פרשת אליהו ואחאב) ויכול להיות צבאות של טוב. מתי כוח כזה יכול להיות כוח טוב שרק מטיב עם כל פרט - עם כל אדם שחייב לומר שכל העולם נברא בשבילי?! - מתי שמוצמד לצבאות השם של הקב"ה = נאם "**השם צבאות**". כלומר כמו שכל האמנה מושתתת על אחדות הבינה האוניברסלי כנ"ל שזה חל על כל פרט בקיבוץ האנושי. יש גם כוח שהיא תוצאה של הקיבוץ עצמה כמו כוח המטבע שאין לאף אחד באופן פרטי שליטה בזה והכוח הזה מסוכן כנ"ל. ולכן אם כל הפרטים צמודים לאחדות הבינה, אוטומטית גם הכוח של הצבאות, היא טובה שבא מהקב"ה כלומר היא לא מסוכנת אלא להפך, היא תביא את **וְהִרְעַשְׁתִּי֮ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם֒ וּבָ֖אוּ חֶמְדַּ֣ת כָּל־הַגּוֹיִ֑ם וּמִלֵּאתִ֞י אֶת־הַבַּ֤יִת הַזֶּה֙ כָּב֔וֹד אָמַ֖ר יְקֹוָ֥ק צְבָאֽוֹת** ,,,,,**:גָּד֣וֹל יִֽהְיֶ֡ה כְּבוֹד֩ הַבַּ֨יִת הַזֶּ֜ה הָאַחֲרוֹן֙ מִן־הָ֣רִאשׁ֔וֹן אָמַ֖ר יְקֹוָ֣ק צְבָא֑וֹת וּבַמָּק֤וֹם הַזֶּה֙ אֶתֵּ֣ן שָׁל֔וֹם נְאֻ֖ם יְקֹוָ֥ק צְבָאֽוֹת:**

היום מי שמכיר יודע, שכל מדינה שמצליח יותר מהרגיל, מכל העולם באים ללמוד ממנה להבין אייך אפשר להתנהל נכון כלכלית (בכל קורס בכלכלה לומדים ממדינות לטוב ולרע). כלומר דברי הנביא כאן זה לא איזה חלום רחוק. וזה מה שהנביא אומר לעיל: **עֲשֽׂוּ - אֶת־הַדָּבָ֞ר אֲשֶׁר־כָּרַ֤תִּי אִתְּכֶם֙ בְּצֵאתְכֶ֣ם מִמִּצְרַ֔יִם וְרוּחִ֖י עֹמֶ֣דֶת בְּתוֹכְכֶ֑ם אַל־תִּירָֽאוּ** (רוחי = ההשכלה המוסר והערכים ששוכן בתוככם מלימוד התורה והכרת התורה והאמנה כנ"ל - max) **כִּֽי־אֲנִ֣י אִתְּכֶ֔ם נְאֻ֖ם יְקֹוָ֥ק צְבָאֽוֹת:** ממשיך לזעוק הנביא ולטעון, זה רק רגע אחת של החלטה רגע אחת של איכות מוסרית שלכם = עוד מעט וגו' - (ו) **כִּ֣י כֹ֤ה אָמַר֙ יְקֹוָ֣ק צְבָא֔וֹת ע֥וֹד אַחַ֖ת מְעַ֣ט הִ֑יא וַאֲנִ֗י מַרְעִישׁ֙ אֶת־הַשָּׁמַ֣יִם וְאֶת־הָאָ֔רֶץ וְאֶת־הַיָּ֖ם וְאֶת־הֶחָרָבָֽה:** (ז) **וְהִרְעַשְׁתִּי֮ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם֒ וּבָ֖אוּ חֶמְדַּ֣ת כָּל־הַגּוֹיִ֑ם וּמִלֵּאתִ֞י אֶת־הַבַּ֤יִת הַזֶּה֙ כָּב֔וֹד אָמַ֖ר יְקֹוָ֥ק צְבָאֽוֹת:** (ח) **לִ֥י הַכֶּ֖סֶף וְלִ֣י הַזָּהָ֑ב נְאֻ֖ם יְקֹוָ֥ק צְבָאֽוֹת:** (ט) **גָּד֣וֹל יִֽהְיֶ֡ה כְּבוֹד֩ הַבַּ֨יִת הַזֶּ֜ה הָאַחֲרוֹן֙ מִן־הָ֣רִאשׁ֔וֹן אָמַ֖ר יְקֹוָ֣ק צְבָא֑וֹת וּבַמָּק֤וֹם הַזֶּה֙ אֶתֵּ֣ן שָׁל֔וֹם נְאֻ֖ם יְקֹוָ֥ק צְבָאֽוֹת:**

נסיים עם זה שנאמר תמיד כל פרט כשלעצמו הוא טוב ורוצה את הטוב לכולם גם מבחינת שהוא טוב וגם מבחינת רציונליות והשכלה אישית, אבל הוא לא יכול מול כוח הצבאות הנ"ל. מה הוא יכול לשנות?! - כפי שטען הרב יעקב ויינרוט זצ"ל : "**האסוציאציות נושאות אותי ולא אני אותם**". על כך בדיוק באים הנביאים לומר לא ולא, שאם הצבאות מוצמדים (כל פרט מהם) להקב"ה = השם-צבאות?! אז

כל פרט בן חורין באמת. כלומר הנביאים מתווכחים עם הטיעון השטחי של הרב וינרוט זצ"ל. ראו **תגובתי על ההרצאה של הרב וינרוט זצ"ל**

תמיד אני טוען שאילו באמת היהודים באו לארץ ישראל בחרב, בשביל להחזיר ליהודי את הארץ, לא היה מצב שליהודי אין דיור ופרנסה בארץ. כי פשוט השכלתית מוסרית ותרבותית, אף יהודי לא היה משקיע בנדל"ן ולא היו נותנים לזרים להשקיע בנדל"ן ולכן מחיר הדיור היו סבירים לגמרי. אותו דבר לגבי משאבי הארץ כמו ים המלח והגז הטבעי, אף יהודי לא היה גוזל את זה משאר אחיו היהודים. ולא היו נותנים למכור את המשאב לזרים כי היא שייכת לכולם כולל לאזרח והגר והתושב.

כלומר אני לא מדבר כאן על אוטופיה, אני מדבר כאן על השכלה יהודית בסיסית תרבותית שאם רק היינו מכירים ולומדים ומעמיקים בו, כל איכות התרבותית שלנו, היו ברמות אחרות לגמרי מהרמה השטחית של היום שכל הדלק של החיים בארץ הזאת היא השנאה רח"ל.

מי ייתן אלוהים שבשמים שתהיה יותר קרוב לנו, שרוחך באמת תשכון בתוכינו ולא נפחד באמת לקיים את הברית שכרתנו בסיני ותתקיים באמת דברי הנביא : **אני אתכם נאם השם צבאות** . לברוח מאחריות ולטעון את טענת הרב וינרוט זצ"ל "**האסוציאציות נושאות אותי ולא אני אותם** !?" זה לא מונע את כל הרע שניבאו כל הנביאים רח"ל. הנה אנו כבר אחרי אלפי שנים באותו מצב של רוע אנושי אפי' שיש לנו נביאים ולומדים אותם בכל דור ודור. מי ייתן שהדור שלנו סוף סוף יפנים וגאולת האדם תבוא במהרה כפי שהנביא אומר - **ע֣וֹד אַחַ֥ת מְעַ֖ט הִ֑יא וַאֲנִ֗י מַרְעִישׁ֙ אֶת־הַשָּׁמַ֣יִם וְאֶת־הָאָ֔רֶץ וְאֶת־הַיָּ֖ם וְאֶת־הֶחָרָבָֽה** : (זה מטפורה לרוח השכלתית של התרבות שהיא כביכול תרעיש את השמים ואת הארץ וגו') (ז) **וְהִרְעַשְׁתִּי֙ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִ֔ם וּבָ֖אוּ חֶמְדַּ֣ת כָּל־הַגּוֹיִ֑ם וּמִלֵּאתִ֞י אֶת־הַבַּ֤יִת הַזֶּה֙ כָּב֔וֹד אָמַ֖ר יְקֹוָ֥ק צְבָאֽוֹת** : (כלומר זה מטפורה שכל הגויים יתנו כבוד לשיטה וילמדו אותה כל הגויים לעצמם) (ח) **לִ֥י הַכֶּ֖סֶף וְלִ֣י הַזָּהָ֑ב נְאֻ֖ם יְקֹוָ֥ק צְבָאֽוֹת** : (פירשנו לעיל) (ט) **גָּד֣וֹל יִֽהְיֶ֡ה כְּבוֹד֩ הַבַּ֨יִת הַזֶּ֤ה הָאַחֲרוֹן֙** (למה אחרון? כי תמיד הנכון והצודק הוא האחרון בעזרת השם = הגאולה. והבינו) **מִן־הָ֣רִאשׁ֔וֹן אָמַ֖ר יְקֹוָ֣ק צְבָא֑וֹת וּבַמָּק֤וֹם הַזֶּה֙ אֶתֵּ֣ן שָׁל֔וֹם נְאֻ֖ם יְקֹוָ֥ק צְבָאֽוֹת**:

בברכה

Max maxmen

נספח כד'

ינון מגל: צריך גלגל?! אני גלגל!!

ינון מגל היקר התרגש מאוד אתמול ושידר (בדקה 6:45) את דברי ההסתה האנטישמיים נגד החרדים: **"היהדות האותנטית החרדית תהיה הערת שוליים"** . זה מזכיר לי את אברמוביץ מול נתניהו שנתניהו יהיה הערת שוליים. מה זה הדבר המטומטם הישראלי לגבי אייך תיזכר בהיסטוריה. רוב הנזכרים מכל ההיסטוריה הם דווקא הרשעים אז למה שהישראלי ירצה שנזכור אותו. אני לפחות יזכור את **"צריך גלגל אני גלגל"**. בכל אופן ביהדות היעוד היא נוכחות\הימצאות פיזית והתפתחות תבונית ומוסרית נצחית על ידי זרעו, על דרך **מה זרעו בחיים אף הוא בחיים**.

עירית לינור דווקא התרגשה מתחילת הנאום, מהגבר גבר או מהפרא אדם או מגבר אלפה?! רצתי לשמוע את כל הנאום בגלל שסמכתי על עירית היקרה. וואלה, מה התרגשת כל כך, את כבר לא צעירה שמחפש שידוך. לי זה נשמע יותר נאום - אייך שאת הגדרת כאלה אנשים - נאום של פושטק.

צריך גלגל אני גלגל

בר כוכבא (כוזיבא) גם חירף וגידף את הקב"ה ואמר **"לא תסעוד ולא תכסוף"** = "אל תועיל ואל תזיק" אני אשמיד את הרומאים בכוחי שלי, ללא עזרה ממך, ובלבד שלא תפריע לי.

האירוניה של הפושטקים - אני גלגל, היא, שכל הפולמוס המודרני של הציונות והציונות הדתית מול היהדות האותנטית החרדית, היה כבר בזמן המרד בזמן בר כוזיבא. תלמדו תלמוד, בשני התלמודים, תלמדו בכל המדרשים ותראו שאין חדש תחת השמש פשוט עתק הדבק. זה אותו פולמוס בדיוק אותו חירוף וגידוף כלפי גדולי הדור אותו חירוף וגידוף כלפי שמים - כִּ֣י כֹ֣ה אָמַר֮ יְהֹוָ֣ה צְבָאוֹת֒ ,,,, **כִּ֚י הַנֹּגֵ֣עַ בָּכֶ֔ם נֹגֵ֖עַ בְּבָבַ֥ת עֵינֽוֹ:**

ענקי היהדות בתקופת המרד זעקו כלפי בר כוזיבא **"עד מתי אתה עושה את ישראל בעלי מומין"** ו**"צריך גלגל אני גלגל"** זה המום הכי מטורף שאפשר לעשות לישראל.

ובכן נצלול לעמקים בכדי שנבין את זה לעומק, מה הבעיה של **"צריך גלגל אני גלגל"**

הבנאליות של הרוע

כשחנה ארנדט חקרה את השואה, - אייך אפשר מדינות הכי מתוקנות יכולות להפוך למפלצות ולבצע שואה ועוד מול בני אדם שלא רבים עמך על טריטוריה, סתם לרצוח לשם לרצוח?! - ארנדט מגיעה לאחד היסודות היהודיים העמוקים ואומרת **הרוע המפלצתי הזה נעשה על ידי בני אדם שלא רצו להיות בני אדם אלא "גלגל" על דרך "צריך גלגל אני גלגל"**

ההבדל העומק בין יהודי לבן משטר (בני דרום בחז"ל), היא בדיוק כאן, **או שאתה אדם או אתה גלגל.** כשיש מליוני גלגלים שכאלה אפשר לשלוח אותם לבצע שואה הרי הם רק גלגלים שמצייתים על דרך **"צריך גלגל אני גלגל"**

חנה ארנדט האשימה את האדם למה אתה לא אדם חושב. אייך אפשר להפוך את צלם האלוהים שבך לגלגל?!

אני רוצה להתווכח עם חנה ארנדט ולהוכיח שהיא טועה, בני הדרום בני הכוזיבא, כמו הפושטקים המודרניים, לא היו באמת גלגלים, זה היה מהשפה לחוץ, הרי עובדה הם ידעו לחרף ולגדף את היהדות ואת אלוהיו באומרם **"לא תסעוד ולא תכסוף"** גם החייל השמאלי כמו דן גולדפוס שאמר **"אתם חייבים להיות ראויים לנו ".** (שאז ינון מגל היקר ועירית לינור היקרה לא אהבו כל כך) וגם החייל הימני כמו הנ"ל שמסכים להיות גלגל. יודעים לחרף ולגדף נגד היהדות ואלוהיו כנ"ל.

מה לדעתכם חנה ארנדט היית עונה לטענה שלי? הרי אנחנו רואים כמו אייכמן כולם מצד אחד גלגלים, ומצד השנאה והאנטישמיות, פתאום הגלגלים יודעים לדבר ולשנאו ולחרף ולגדף?!

חנה ארנדט לכאורה עושה כאן סנגוריה כי היא בעצם אומרת שעל האדם להיות אדם חושב. אוקיי, זה קשה להיות אדם חושב, ולכן המסקנה המתבקשת שאין פשוט מה לעשות מול גלגלים שבאים לדרוס אותך.

אני אומר שהם בר כוזיבא = שקרנים. הם יודעים לחרף ולגדף, הם לא גלגלים שלא יודעים לחשוב.

התשובה שלי לחנה ארנדט היא, כל אדם חושב ועוד אייך, הרשע רק רוצה שכל השאר יהיו גלגלים בשבילו.

עוד הפעם: **כל אדם חושב, נקודה.** אחד חושב להיות צדיק ואחד חושב להיות רשע. והרשע רוצה שכל השאר יהיו גלגלים מצייתים לו.

יש לזה שם סקסי **"מגלומן".** הגלגל הזה חושב שהאימה והאבא היהודית\החרדית, עמלו כל חייהם בלהוליד ולגדל ולפרנס 10 ילדים עם כל הקושי הכרוך בכך, בשביל שהגלגל יהפוך אותם לגלגלים?! = **"מגלומן"**

למה בני משטר (בעיקר אנשי תקשורת) כועסים כל כך עד טירוף שהם רואים יהודי האותנטי?! **מה, אתה לא הגלגל שלי? אייך אתה מעז? - זועק הגלגל המגלומן כלפי היהודי האותנטי.** אני שצריך גלגל אני גלגל - ממשיך הפושטק לזעוק כלפי היהודי האותנטי.

אנשי תקשורת ואנשי פנלים חולים באותו מחלה. יש להם חלום שכל הצופים הם עזים והם המשפעים, והנה הם רואים יהודים וזה מטריף אותם. יהודים לעולם לא יכולים להיות גלגלים, זה הרי עומק האיסור של "ריבון אדם על אדם". הרי מה עושה ריבון אדם על אדם? הוא הופך את עבדיו לגלגלים. ריבונות במיוחד מערכת צבאית, צריך את האדם כרובוט\גלגל. ואת זה לא יכול לקבל שום יהודי שיש לו את הדי אן איי היהודי.

לסיום ינון מגל היקר

ענקי היהדות בכל הדורות צועקים לך ינון מגל היקר **"עד מתי אתה עושה את ישראל בעלי מומין"?!** כגלגלים אתה רוצה את בני האלוהים? כגלגלים אתה רוצה את היהודים? אתה מביא לשידור את הגלגל המדבר והמחרף ומגדף את היהודים האותנטיים?! אייך אומרת עירית לינור "פושטקים"

כותב בצער רב

Max maxmen